

Holy Bible

Aionian Edition®

Ἡ Καίνῃ Διαθήκη

Greek NT Statistical Restoration

Holy Bible Aionian Edition ®

Η Καινή Διαθήκη

Greek NT Statistical Restoration

Language: Greek, Koine

Greece, Ancient Mediterranean

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: Crosswire.org

Source version: 3/22/2025

Source copyright: Creative Commons Attribution 4.0

Alan Bunning, 2022

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Ελληνική at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

Table of Contents

NEW TESTAMENT

Κατά Ματθαίου	1
Κατά Μαρκού	43
Κατά Λουκᾶν	69
Κατά Ιωαννῆν	114
Πραξεις	147
Προς Ρωμαιούς	192
Προς Κορινθίους Ά	209
Προς Κορινθίους Β'	225
Προς Γαλατας	236
Προς Εφεσιους	242
Προς Φιλιππησιους	248
Προς Κολοσσαεις	252
Προς Θεσσαλονικεις Ά	256
Προς Θεσσαλονικεις Β'	260
Προς Τιμοθεον Ά	262
Προς Τιμοθεον Β'	267
Προς Τίτον	271
Προς Φιλημονα	273
Προς Εβραιους	274
Ιακωβου	287
Πετρου Ά	292
Πετρου Β'	297
Ιωαννου Ά	300
Ιωαννου Β'	305
Ιωαννου Γ'	306
Ιουδα	307
Αποκαλυψις Ιωαννου	309

APPENDIX

Reader's Guide

Glossary

Maps

Destiny

Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

Διαχειριζόμενοι δὲ τὰ ἴματια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον.

Κατα Λουκαν 23:34

Κατα Ματθαιον

έγέννησεν τὸν Ἀζώρ, **14** Ἀζώρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαδώκ, Σαδώκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχείμ,
1 Βίβλος γενέσεως ὍΙησοῦ ὍΧριστοῦ, Ἀχείμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιούδ, **15** Ἐλιούδ
νίοῦ Δαυὶδ, σὺοῦ Ἀβραὰμ: **2** Ἀβραὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλεάζαρ, Ἐλεάζαρ
ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ, Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ, Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ματθάν, Ματθὰν δὲ
τὸν Ἰακώβ, Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ, **16** Ἰακώβ δὲ
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, **3** Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσὴφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ
ἐγέννησεν τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζάρα ἐκ τῆς ἥς ἐγεννήθη ὍΙησοῦς, ὁ λεγόμενος ὍΧριστός.
Θαμάρ, Φαρὲς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐσρῶμ, **17** Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως
Ἐσρῶμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀράμ, **4** Ἀράμ Δαυὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ Δαυὶδ
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ, Ἀμιναδάβ ἔως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος γενεαὶ
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσῶν, Ναασσῶν δὲ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας
ἐγέννησεν τὸν Σαλμῶν, **5** Σαλμῶν δὲ Βαβυλῶνος ἔως τοῦ ὍΧριστοῦ γενεαὶ
ἐγέννησεν τὸν Βόρας ἐκ τῆς Ῥαχάβ, Βόρας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβὴδ ἐκ τῆς Ῥούθ,
Ἰωβὴδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαί, **6** Ἰεσσαὶ ή γένεσις οὕτως ἦν: μνηστευθείσης τῆς
δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυὶδ τὸν βασιλέα. Δαυὶδ μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσὴφ, πρὶν
δὲ ἐγέννησεν τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ η συνελθεῖν αὐτοὺς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ¹
Οὐρίου, **7** Σολομῶν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ῥοβοάμ, Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιά,
Ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ, **8** Ἀσάφ οὗτος ἔχουσα ἐκ ὑπεύματος Ἅγιου. **19** Ἰωσὴφ
δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυὶδ τὸν βασιλέα. Δαυὶδ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὡν καὶ μὴ
Ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ, Ἰωρὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὁζίαν, **9** Ὁζίας δὲ ἐγέννησεν τὸν
τὸν Ὁζίαν, **10** Ὁζίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαφάτ, Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησεν τὸν
Ἀχάζ, Ἰωαθάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχάζ, τὴν γυναῖκα σου, τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν
Ἀχάζ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκίαν, **11** Ἐζεκίας ἐκ ὑπεύματος ἔστιν Ἅγιον. **21** Τέξεται
δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσῆ, Μανασσῆς δὲ δὲ ὑιὸν, καὶ καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐγέννησεν τὸν Ἀμώς, Ἀμώς δὲ ἐγέννησεν **12** Ἰησοῦν, αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ
τὸν Ἰωσίαν, **11** Ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριὰμ
τὴν γυναῖκα σου, τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν
Ἀχάζ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ζοροβαβέλ, **13** Ζοροβαβέλ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρῆθὲν ὑπὸ²
τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. **12** Μετὰ δὲ τὸν γέγονον, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρῆθὲν ὑπὸ²
τοῦ προφήτου λέγοντος, **23** τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας “Ἴδοὺ, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται
ἐγέννησεν τὸν Σαλαθιήλ, Σαλαθιήλ δὲ νίον, καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐγέννησεν τὸν Ζοροβαβέλ, **13** Ζοροβαβέλ ‘Εμμανουήλ’, ὃ ἐστιν μεθερμηνεύμενον,
δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιούδ, Ἀβιούδ δὲ “Μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός”. **24** Ἐγερθεὶς δὲ
ἐγέννησεν τὸν Ἐλιακείμ, Ἐλιακείμ δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὑπνου, ἐποίησεν ὡς

προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Ὦ Κυρίου, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς παρέλαβεν τὴν γυναικαν αὐτοῦ, **25** καὶ οὐκ θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἔως οὗ ἔτεκεν νιόν· καὶ δῶρα: χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν. ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ὡ Ιησοῦν.

2 Τοῦ δὲ Ὡ Ιησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλέεμ τῆς Ἰουδαίας ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ίδού, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα **2** λέγοντες, “Ποῦ ἔστιν ὁ, τεχθεὶς Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἥλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.” **3** Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ. **4** Καὶ συναγαγών πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Ὁ Χριστὸς γεννᾶται. **5** Οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ, “Ἐν Βηθλέεμ τῆς Ἰουδαίας”. οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου: **6** “Καὶ σύ Βηθλέεμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἰ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδᾳ: ἔξ σοῦ γὰρ ἔξελεύσεται ἡγούμενος, δοτις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ.” **7** Τότε Ἡρώδης λάθρᾳ καλέσας τοὺς μάγους, ἡκρίβωσεν παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος. **8** Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλέεμ εἶπεν, “Πορευθέντες, ἔξετάσατε ἀκριβῶς περὶ τοῦ παιδίου: ἐπάν τοῦ δὲ εὔρητε, ἀπαγγείλατέ μοι δύως καὶ ἑταῖρος ἐλθῶν προσκυνήσω αὐτῷ.” **9** Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπορεύθησαν, καὶ ίδού, ὁ ἀστὴρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προϊγνεν αὐτούς ἔως ἐλθῶν ἐστάθη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον. **10** Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἔχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. **11** Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εἶδον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες

12 Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. **13** Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ίδού, ἄγγελος Ὦ Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσὴφ λέγων, “Ἐγερθεὶς, παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἵσθι ἐκεῖ ἔως ἂν εἴπω σοι μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό.” **14** Οἱ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, **15** καὶ ἦν ἐκεῖ ἔως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥήθεν ὑπὸ Ὦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος, “Ἐξ Αἴγυπτου ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου.” **16** Τότε Ἡρώδης, ίδων ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν καὶ ἀποστείλας, ἀνεῖλεν πάντας τοὺς πατέρας τοὺς ἐν Βηθλέεμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἡκρίβωσεν παρὰ τῶν μάγων. **17** Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥῆθεν διὰ Ὡ Ιερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος, **18** “Φωνὴ ἐν Ῥαμὰ ἡκούσθη, κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἥθελεν παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσίν.” **19** Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ίδού, ἄγγελος Ὦ Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσὴφ ἐν Αἴγυπτῳ **20** λέγων, “Ἐγερθεὶς, παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ, τεθνήκασιν γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου.” **21** Οἱ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβεν

τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν εἰσῆλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ. 22 Ἀκούσας ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. 11 Ἐγὼ δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει τῆς Ἰουδαίας μὲν ὑμᾶς βαπτίζω ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν, ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρώδου, ἐφοβήθη ὁ δὲ ὄπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μού ἔκει ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ’ ὅναρ, ἐστιν, οὗ οὐκ εἰμὶ ἵκανὸς τὰ ὑποδήματα ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, 23 βαστάσαι. Αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Ἀπελθεῖν· ἡγίων λεγομένην Ἅγιῷ καὶ πυρί.

3 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς, κηρύσσων ἐν τῇ ἀσβέστῳ.” 13 Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας 2 λέγων, “Μετανοεῖτε, ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς ἥγγικεν γὰρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.” 3 Τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ’ αὐτοῦ. Οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθεὶς διὰ Ἡσαΐου τοῦ 14 Ὁ δὲ διεκώλυεν αὐτὸν λέγων, “Ἐγὼ προφήτου λέγοντος, “Φωνὴ βιωντος ἐν χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ τῇ ἐρήμῳ: “Ετοιμάσατε τὴν ὁδὸν Ὅκυρίου, σὺ ἔρχῃ πρός με;” 15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.” 4 Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν, “Ἄφες ἄρτι, Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχεν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμῆλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, ἡ δὲ τροφὴ ἦν αὐτοῦ ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον. 5 Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα, καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ 16 Βαπτισθεὶς δὲ, ὁ Ἰησοῦς εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὕδατος καὶ ἴδού, ἀνεψχθησαν οἱ πᾶσαν δικαιοσύνην.” Τότε ἀφίσιν αὐτόν. Αὐτὸς γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι οὕτως γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην.” Τότε ἀφίσιν αὐτόν.

6 Καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἡμῖν ποταμῷ ὑπ’ αὐτοῦ, ἐξομοιογούμενοι τὰς οὐρανῶν λέγουσα, “Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός ἡμάρτιας αὐτῶν. 7 Ἰδών δὲ πολλοὺς τῶν οὐρανοί, καὶ εἶδεν τὸ Ἀπελθεῖν ἡμέραν μου, ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ εὐδόκησα.”

Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους 4 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, ὑπὸ τοῦ Ἀπελθεῖν πειρασθῆναι ὑπὸ “Γεννήματα ἔχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν τοῦ διαβόλου. 2 Καὶ νηστεύσας ἡμέρας φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; 8 τεσσεράκοντα καὶ νύκτας τεσσεράκοντα, Ποιήσατε οὖν καρπὸν ἄξιον τῆς μετανοίας. 9 Τούτον ἐπείνασεν. 3 Καὶ προσελθὼν ὁ 9 Καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἔαυτοῖς, πατέρα πειράζων, εἶπεν αὐτῷ, “Εἰ Υἱὸς εἴ τοῦ Ἀπελθεῖν, ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται.” δύναται ὁ Ἀπελθεῖν ἐκ τῶν λίθων τούτων 4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, “Τέγραπται, ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. 10 Ἡδη δὲ ἡ Ὁὐκ ἐπ’ ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἀνθρωπος, ἀξίνη πρὸς τὴν βίζαν τῶν δένδρων κεῖται· ἀλλ’ ἐπὶ παντὶ ὥρματι ἐκπορευομένῳ διὰ

στόματος Ὁθεοῦ.” 5 Τότε παραλαμβάνει Γαλιλαίας, εἰδεν δύο ἀδελφούς, Σίμωνα αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἄγιαν πόλιν, τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον ἱεροῦ, 6 καὶ λέγει αὐτῷ, “Εἰ Υἱὸς εἴ τοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, ἵσσαν γὰρ ἀλεεῖς. 19 Ὁθεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται γὰρ, Καὶ λέγει αὐτοῖς, “Δεῦτε ὅπισω μου, καὶ ὅτι ‘Τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλεεῖς ἀνθρώπων.” 20 Οἱ δὲ σοῦ”, καὶ, “Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε, μήποτε εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἡκολούθησαν προσκόψῃ πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.” 7 αὐτῷ. 21 Καὶ προφάς ἐκεῖθεν, εἰδεν ἄλλους “Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, “Πάλιν γέγραπται, δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου ‘Οὐκ ἔκπειράσεις ‘Κύριον τὸν Ὁθεόν σου.”” καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν 8 Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. 22 Οἱ δὲ εὐθέως δόξαν αὐτῶν, 9 καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Ταῦτα ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, σοι πάντα δώσω, ἔαν πεσῶν προσκυνήσῃς ἡκολούθησαν αὐτῷ. 23 Καὶ περιῆγεν ὁ μοι.” 10 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, “Ιησοῦς ἐν ὅλῃ τῇ Γαλιλαίᾳ, διδάσκων ἐν “Ὑπαγε, Σατανᾶ· γέγραπται γάρ, ‘Κύριον ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ τὸν Ὁθεόν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων μόνω λατρεύσεις.”” 11 Τότε ἀφίησιν αὐτὸν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ ὁ διάβολος, καὶ ἴδοὺ, ἄγγελοι προσῆλθον λαῷ. 24 Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς καὶ διηκόνουν αὐτῷ. 12 Ἀκούσας δὲ ὅτι ὅλην τὴν Συρίαν. Καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν πάντας τοὺς κακῶς, ἔχοντας ποικίλαις Γαλιλαίαν. 13 Καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρὰ, νόσοις, καὶ βασάνοις συνεχομένους, ἐλθὼν κατώκησεν εἰς Καφαρναούμ, τὴν δαιμονιζομένους, καὶ σεληνιαζομένους, καὶ παραθαλασσίαν ἐν ὁρίοις Ζαβουλῶν καὶ παραλιτικούς, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. Νεφθαλείμ· 14 ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν 25 Καὶ ἡκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος, 15 ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ Δεκαπόλεως, καὶ “Γῆ Ζαβουλῶν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, ὁδὸν Ἱεροσολύμων, καὶ Ἰουδαίας, καὶ πέραν τοῦ θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία Ἰορδάνου.

τῶν ἐθνῶν. 16 Ὁ λαὸς ὁ καθήμενος 5 Ἰδών δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ἐν σκοτίᾳ φῶς εἰδεν μέγα, καὶ τοῖς ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτουν, φῶς αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 2 Καὶ ἀνοίξας τὸ ἀνέτειλεν αὐτοῖς.” 17 Ἀπὸ τότε ἥρξατο ὁ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγων, “Ιησοῦς κηρύσσειν καὶ λέγειν, “Μετανοεῖτε, 3 “Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι ἥγγικεν γὰρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.”” αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. 18 Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς 4 Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ

παρακληθήσονται. 5 Μακάριοι οί πραεῖς, τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτως
ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν. 6 τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται
Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν· δι' ἂν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται
7 Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. 20 Λέγω
ἐλεηθήσονται. 8 Μακάριοι οἱ καθαροὶ γάρ νῦν ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ νῦν
τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν ὑθεὸν ὄψονται. ἡ δικαιοσύνη πλεῖον τῶν γραμματέων
9 Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν
υἱὸν ὑθεοῦ κληθήσονται. 10 Μακάριοι Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. 21 Ἡκούσατε ὅτι
οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, “Οὐ φονεύσεις”, δις
αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. 11 δ', ἀν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει.' 22
Μακάριοί ἔστε ὅταν ὀνειδίσωσιν νῦν καὶ Ἐγὼ δὲ λέγω νῦν ὅτι πᾶς ὁ ὄργιζόμενος
διώξωσιν καὶ εἴπωσιν πᾶν πονηρὸν καθ' τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει
νῦν ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ. 12 Χαίρετε δις δ' ἀν εἰπη τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, “Ρακά”,
καὶ ἀγαλλιάσθε, ὅτι ὁ μισθὸς νῦν πολὺς ἔνοχος ἔσται τῷ Συνεδρίῳ· δις δ' ἀν εἰπη,
ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτως γάρ ἐδίωξαν τοὺς ‘Μωρέ’, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν Γέενναν τοῦ
προφήτας τοὺς πρὸ νῦν. 13 Ὅμεις ἔστε πυρός. (Geenna g1067) 23 Ἐὰν οὖν προσφέρῃς
τὸ ἄλας τῆς γῆς ἐὰν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῇ, τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κάκει
ἐν τίνι ἀλισθήσεται; Εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι, μνησθῆς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ
εἰ μὴ βληθὲν ἔξω, καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν σοῦ, 24 ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν
ἀνθρώπων. 14 Ὅμεις ἔστε τὸ φῶς τοῦ τοῦ θυσιαστήριου. Καὶ ὑπαγε πρῶτον
κόσμου. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε
ὅρους κειμένη. 15 Οὔδὲ καίουσιν λύχνον ἐλθὼν, πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. 25 Ἰσθι
καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' εύνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχὺ, ἔως ὅτου εἴ
ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσιν τοῖς ἐν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ, μήποτε σε παφαδῷ
τῇ οἰκίᾳ. 16 Οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς νῦν ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτής τῷ
ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑπηρέτη, καὶ εἰς φυλακὴν βληθῆσῃ. 26
νῦν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσιν τὸν Ἀμήν, λέγω σοι, οὐ μὴ ἔξέλθῃς ἐκεῖθεν,
Πατέρα νῦν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 17 Μή ἔως ἀν ἀποδῶς τὸν ἔσχατον κοδράντην.
νομίσητε ὅτι ἥλθον καταλῦσαι τὸν νόμον 27 Ἡκούσατε ὅτι ἐρρέθη, ‘Οὐ μοιχεύσεις.’
ἢ τοὺς προφήτας οὐκ ἥλθον καταλῦσαι, 28 Ἐγὼ δὲ λέγω νῦν ὅτι πᾶς ὁ βλέπων
ἀλλὰ πληρῶσαι. 18 Ἀμήν, γάρ λέγω νῦν, γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτὴν, ἥδη
ἔως ἀν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. 29
ἰῶτα ἐν ᾧ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ Εἰ δὲ ὁ ὄφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει
ἀπὸ τοῦ νόμου, ἔως ἀν πάντα γένηται. σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ, συμφέρει
19 Ὅς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ

μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς Γέενναν.

(Geenna g1067) 30 Καὶ εὶ ἡ δεξιά σου χείρι

σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὴν καὶ βάλε

ἀπὸ σου, συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν

τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου

λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἔχθροὺς ὑμῶν,

καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν διωκόντων

ὑμᾶς· 45 ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ Πατρὸς

ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, δτὶ τὸν ἥλιον αὐτοῦ

τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου

ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ

εἰς Γέενναν ἀπέλθῃ.

(Geenna g1067) 31 Ἐρρέθη βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.

46 Ἐὰν

δέ, “Οὓς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, γὰρ ἀγαπήσῃ τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα

δότω αὐτῇ ἀποστάσιον.” 32 Ἐγὼ δὲ λέγω μισθὸν ἔχετε; Οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ

ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αὐτὸς ποιοῦσιν;

47 Καὶ ἐὰν ἀσπάσῃς τοὺς παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε;

μοιχευθῆναι, καὶ ὃς ἐὰν ἀπολελυμένην Οὐχὶ καὶ οἱ ἔθνικοὶ τὸ αὐτὸς ποιοῦσιν;

48 γαμήσῃ, μοιχᾶται.

33 Πάλιν ἡκούσατε ὅτι “Ἐσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι ὡς ὁ Πατὴρ ὑμῶν

ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, ‘Οὐκ ἐπιορκήσεις, ὁ οὐράνιος τέλειός ἐστιν.

ἀποδώσεις δὲ τῷ ὄντι τοὺς ὄρκους σου.’”

34 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμόσαι ὀλῶς μῆτε

ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶν τοῦ Ὀθεοῦ·

35 μῆτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστιν τῶν

ποδῶν αὐτοῦ· μῆτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι

πόλις ἐστὶν τοῦ μεγάλου Βασιλέως· 36 μῆτε

ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμόσῃς, ὅτι οὐ δύνασαι

μίαν τρίχα λευκὴν ποιῆσαι ἢ μέλαιναν.

37 Ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν, ναὶ ναί, οὐ οὐ-

τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ

ἐστιν.

38 Ἡκούσατε ὅτι ἐρρέθη, “Οφθαλμὸν

ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος.”

39 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ἀντιστῆναι τῷ

πονηρῷ· ἀλλ’ ὅστις σε ῥαπίζει εἰς τὴν

δεξιὰν σιαγόνα, σου στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν

ἄλλην· 40 καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι

καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ

καὶ τὸ ἴμάτιον· 41 καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει

μίλιον ἔν, ὕπαγε μετ’ αὐτοῦ δύο.

42 Τῷ

αἰτοῦντί σε, δός, καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σου

δανίσασθαι, μὴ ἀποστραφῆς.

43 Ἡκούσατε

ὅτι ἐρρέθη, “Ἄγαπήσεις τὸν πλησίον σου”,

καὶ μισήσεις τὸν ἔχθρόν σου.” 44 Ἐγὼ δὲ

λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἔχθροὺς ὑμῶν,

καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν διωκόντων

ὑμᾶς· 45 ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ Πατρὸς

ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, δτὶ τὸν ἥλιον αὐτοῦ

τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου

ἀνατέλλει ἐπὶ πονηρούς καὶ ἀγαθούς, καὶ

εἰς Γέενναν ἀπέλθῃ.

6 Προσέχετε τὴν δικαιοσύνην ὑμῶν μὴ

ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς

τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μή γε, μισθὸν

οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ Πατρὶ ὑμῶν, τῷ ἐν τοῖς

οὐρανοῖς.

2 Ὁταν οὖν ποιῆς ἐλεημοσύνην,

μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ

ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς

καὶ ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν

ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Ἄμην, λέγω ὑμῖν,

ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν.

3 Σοῦ δὲ

ποιοῦντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἢ

ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἢ δεξιά σου,

4 ὅπως

ἢ σου ἢ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ

ὁ Πατήρ σου, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ,

ἀποδώσει σοι.

5 Καὶ ὅταν προσεύχῃ, οὐκ

ἔσεσθε ὡς οἱ ὑποκριταί, ὅτι φιλοῦσιν ἐν

ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν

πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως

φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις.

Ἄμην, λέγω ὑμῖν,

ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

6 Σὺ δὲ ὅταν

προσεύχῃ, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου καὶ

κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευξαι τῷ Πατρί

σου, τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ Πατήρ σου,

ό βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι. βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ 7 Προσευχόμενοι δὲ μὴ βατταλογήσητε διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν. 21 Ὁπου ὕσπερ οἱ ἔθνικοί, δοκοῦσιν γὰρ ὅτι ἐν τῇ γάρ ἐστιν ὁ θησαυρός σου, ἐκεῖ ἐσται καὶ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται. 8 Μή ἡ καρδία σου. 22 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός οὗν δμοιωθῆτε αὐτοῖς, οἶδεν γὰρ ὁ Ὡθεὸς ὁ ἐστιν ὁ δρόφθαλμός. Ἐὰν οὖν ἦ δρόφθαλμός Πατὴρ ὑμῶν ὃν χρείαν ἔχετε πρὸ τοῦ ὑμᾶς σου ἀπλοῦς, δλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν αἴτησαι αὐτόν. 9 Οὕτως οὖν προσεύχεσθε ἐσται. 23 Ἐὰν δὲ δρόφθαλμός σου πονηρὸς ὑμεῖς: ‘Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἥ, δλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἐσται. ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. 10 ἐλθέτω ἡ Εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος, ἐστίν βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, τὸ σκότος πόσον! 24 Οὐδεὶς δύναται δυσὶ ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. 11 Τὸν ἄρτον κυρίοις δουλεύειν· ἥ γὰρ τὸν ἔνα μισήσει ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. 12 καὶ τὸν ἔτερον ἀγαπήσει, ἥ ἐνὸς ἀνθέξεται Καὶ ἄφεις ἡμῖν τὰ δρόφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε καὶ ἡμεῖς ἀφήκαμεν τοῖς δρόφειλέταις ἡμῶν. Ὁθεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾶ. 25 Διὰ τοῦτο 13 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.’ 14 Ἐὰν φάγητε ἥ τί πίητε, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα ἐνδύσησθε. Οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλειόν ἐστι τῆς αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ Πατὴρ ὑμῶν τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; 26 δο οὐράνιος. 15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ δο Πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν. 16 Ὁταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὑμῶν οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς ὡς οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί, ἀφανίζουσιν μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; 27 Τίς δὲ ἐξ γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσιν ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες. Ἀμήν, λέγω τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἔνα; 28 Καὶ ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. 17 Σὺ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; Καταμάθετε δὲ νηστεύων, ἀλειψαί σου τὴν κεφαλὴν τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνουσιν· οὐ καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι, 18 ὅπως μὴ κοπιοῦσιν οὐδὲ νήθουσιν· 29 λέγω δὲ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ τῷ Πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυφαίῳ καὶ δο αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. 30 Εἰ Πατήρ σου, δο βλέπων ἐν τῷ κρυφαίῳ, δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ σήμερον ὄντα, ἀποδώσει σοι. 31 Μή θησαυρίζετε ὑμῖν καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς καὶ βρῶσις δρόφθαλμός ὁ Ὡθεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν μᾶλλον ὑμᾶς, δλιγόπιστοι; 31 Μή οὖν καὶ κλέπτουσιν· 20 θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν μεριμνήσητε λέγοντες, ‘Τί φάγωμεν’, ἥ, ‘Τί θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σῆς οὔτε πίωμεν’, ἥ, ‘Τί περιβαλώμεθα;’ 32 Πάντα

γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητοῦσιν· οἵδεν γάρ ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὗτως καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε δό Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος δτι χρήζετε αὐτοῖς. Οὕτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ τούτων ἀπάντων. **33** Ζητεῖτε δὲ πρῶτον προφῆται. **13** Εἰσέλθατε διὰ τῆς στενῆς τὴν βασιλείαν καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, πύλης δτι πλατεῖα ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. **34** ή ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ Μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον, ἡ πολλοὶ εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς: **14** γὰρ αὔριον μεριμνήσει ἑαυτῆς. Ἀρκετὸν τῇ τί στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς.

7 Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε: **2** ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε, καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν. **3** Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς; **4** Ἡ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου, “Ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου”, καὶ ἴδού, ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σοῦ; **5** Ὑποκριτά, ἐκβαλε πρῶτον ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σοῦ τὴν δοκόν, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. **6** Μὴ δῶτε τὸ ἄγιον τοῖς κυσίν, μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μήποτε καταπατήσουσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ στραφέντες ρήξωσιν ὑμᾶς. **7** Αἴτειτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε· κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. **8** Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. **9** Ἡ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἀνθρώπος, δν αἰτήσει ὁ σιδὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; **10** Ἡ καὶ ἰχθὺν αἰτήσει, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; **11** Εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσω μᾶλλον ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν; **12** Πάντα οὖν, δσα ἐὰν θέλητε ἵνα ποιῶσιν

ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν, καὶ δλίγοι εἰσὶν οἱ εὑρίσκοντες αὐτήν. **15** Προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δὲ εἰσιν λύκοι ἄρπαγες. **16** Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. Μήτι συλλέγοντες ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλάς, ἢ ἀπὸ τριβόλων σύκα; **17** Οὕτως πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ, τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ. **18** Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ἐνεγκεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν. **19** Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. **20** Ἄρα γε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. **21** Οὐ πᾶς διέγων μοι, “Κύριε, Κύριε”, εἰσελεύσεται εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ἀλλ’ δι ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. **22** Πολλοὶ ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, “Κύριε, Κύριε, οὐ τῷ σῷ δόνδματι ἐπροφητεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ δόνδματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ δόνδματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν; **23** Καὶ τότε δόμολογήσω αὐτοῖς, δτι ‘Οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς, “ἀποχωρεῖτε ἀπ’ ἐμοῦ, οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν”.’ **24** Πᾶς οὖν δστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ αὐτούς, δμοιωθήσεται ἀνδρὶ φρονίμῳ,

ὅστις ὡκοδόμησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγῳ καὶ ιαθήσεται ὁ τὴν πέτραν. **25** Καὶ κατέβῃ ἡ βροχὴ, καὶ παῖς μου. **9** Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἥλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐπνευσαν οἱ ἄνεμοι, ἔξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ’ ἐμαυτὸν καὶ προσέπεσαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ, ‘Πορεύθητι’, ἐπεσεν, τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. **26** καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλω, “Ἐρχου”, καὶ Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου, ‘Ποίησον καὶ μὴ ποιῶν αὐτοὺς, δόμοιαθήσεται ἀνδρὶ τοῦτῳ’, καὶ ποιεῖ.” **10** Ἀκούσας δὲ, ὁ Ἰησοῦς μωρῷ, ὅστις ὡκοδόμησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐθαύμασεν καὶ εἶπεν τοῖς ἀκολουθοῦσιν, ἐπὶ τὴν ἄμμον. **27** Καὶ κατέβῃ ἡ βροχὴ, “Ἄμην, λέγω ὑμῖν, παρ’ οὐδενὶ τοσαύτην καὶ ἥλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐπνευσαν οἱ πίστιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ εὗρον. **11** Λέγω δὲ ἄνεμοι, καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ ἐπεσεν καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη.” ἤξουσιν καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ, **28** Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ λόγους τούτους, ἔξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι τῶν Οὐρανῶν. **12** οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· **29** ἦν γὰρ διδάσκων ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἔξωτερον, αὐτοὺς ὡς ἔξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς γραμματεῖς αὐτῶν.

τῶν ὁδόντων.” **13** Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς

8 Καταβάντος δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὅρους, τῷ ἑκατοντάρχῃ, “Ὑπαγε, ὡς ἐπίστευσας, ἥκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί. **2** Καὶ ἴδοὺ, λεπρὸς προσελθών, προσεκύνει αὐτῷ λέγων, “Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι με καθαρίσαι.” **3** Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἤψατο αὐτοῦ λέγων, “Θέλω, καθαρίσθητι.” Καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. **4** Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, “Ορα μηδενὶ εἴπῃς, ἀλλὰ ὑπαγε σεαυτὸν, δεῖξον τῷ ἵερεῖ, καὶ προσένεγκον τὸ δῶρον ὃ προσέταξεν Μωϋσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.” **5** Εἰσελθόντος δὲ αὐτοῦ εἰς Καφαρναούμ, προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτὸν **6** καὶ λέγων, “Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος. **7** Καὶ λέγει αὐτῷ, “Ἐγὼ ἐλθὼν, θεραπεύσω αὐτόν.” **8** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη, “Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθης,

καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ἐν τοῖς ὕδασιν. 33 Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.” 21 Ἔτερος δὲ τῶν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. 34 Καὶ μαθητῶν εἶπεν αὐτῷ, “Κύριε, ἐπίτρεψόν ἵδού, πᾶσα ἡ πόλις ἔξηλθεν εἰς ὑπάντησιν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἰδόντες αὐτὸν, παρεκάλεσαν πατέρα μου.” 22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτῷ, ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὄριων αὐτῶν.

“Ἀκολούθει μοι καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς.” 23 Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς πλοῖον, ἡκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 24 Καὶ ἵδού, σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων, αὐτὸς δὲ ἐκάθευδεν. 25 Καὶ προσελθόντες, ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες, “Κύριε, σῶσον, ἀπολλύμεθα!” 26 Καὶ λέγει αὐτοῖς, “Τί δειλοί ἐστε, ὀλιγόπιστοι;” Τότε ἐγερθεὶς, ἐπετίμησεν τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. 27 Οἱ δὲ ἀνθρώποι ἐθαύμασαν λέγοντες, “Ποταπός ἐστιν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα αὐτῷ ὑπακούουσιν;” 28 Καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν ὥστε μὴ ἴσχυειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. 29 Καὶ ἵδού, ἔκραξαν λέγοντες, “Τί ἡμῖν καὶ σοί, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ; Ἡλθες ὅδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς;” 30 Ἡν δὲ μακρὰν ἀπ’ αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. 31 Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες, “Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἀπόστειλον ἡμᾶς εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.” 32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, “Ὑπάγετε.” Οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τοὺς χοίρους καὶ ἵδού, ὥρμησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον

9 Καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον, διεπέρασεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. 2 Καὶ ἵδού, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον. Καὶ ἵδων ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν τῷ παραλυτικῷ, “Θάρσει, τέκνον, ἀφίενταί σου αἱ ἀμαρτίαι.” 3 Καὶ ἵδού, τινες τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἔαυτοῖς, “Οὗτος βλασφημεῖ!” 4 Καὶ ἵδων ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν, “Ινα τί ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; 5 Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον εἰπεῖν, “Αφίονται σου αἱ ἀμαρτίαι”, ἢ εἰπεῖν, “Ἐγειρε καὶ περιπάτει”; 6 Ινα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἔξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἀμαρτίας” (τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ), “Ἐγερθεὶς, ἀρόν σου τὴν κλίνην καὶ ὑπαγε εἰς τὸν οἴκον σου.” 7 Καὶ ἐγερθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἴκον αὐτοῦ. 8 Ἰδόντες δὲ, οἱ ὄχλοι ἐφοβήθησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν, τὸν δόντα ἔξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις. 9 Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκείθεν, εἶδεν ἀνθρωπὸν καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον Μαθθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ. “Ἀκολούθει μοι.” Καὶ ἀναστὰς, ἡκολούθησεν αὐτῷ. 10 Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἵδού, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἀμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. 11 Καὶ ἰδόντες, οἱ Φαρισαῖοι

έλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, “Διὰ τί μετὰ ὸ Ιησοῦς στραφεὶς καὶ ἴδων αὐτὴν εἶπεν, τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ Θάρσει, Θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέν διδάσκαλος ὑμῶν;” 12 Ὁ δὲ ἀκούσας εἶπεν, σε.” Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας “Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἱατροῦ, ἐκείνης. 23 Καὶ ἐλθὼν ὁ ὸ Ιησοῦς εἰς τὴν ἀλλὰ οἱ κακῶς ἔχοντες. 13 Πορευθέντες οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἴδων τοὺς αὐλητὰς δὲ, μάθετε τί ἐστιν: “Ἐλεος θέλω καὶ οὐ καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον 24 ἔλεγεν, θυσίαν’, οὐ γὰρ ἥλθον καλέσαι δικαίους, “Αναχωρεῖτε, οὐ γὰρ ἀπέθανεν τὸ κοράσιον, ἀλλὰ ἀμαρτωλούς.” 14 Τότε προσέρχονται ἀλλὰ καθεύδει.” Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου λέγοντες, “Διὰ 25 Ὄτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν, οἱ ἐκράτησεν τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἡγέρθη τὸ δὲ μαθηταὶ σου οὐ νηστεύουσιν;” 15 Καὶ κοράσιον. 26 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη εἰς εἶπεν αὐτοῖς ὁ ὸ Ιησοῦς, “Μὴ δύνανται ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. 27 Καὶ παράγοντι οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν, ἐφ’ ὅσον ἐκεῖθεν τῷ ὸ Ιησοῦ, ἥκολούθησαν αὐτῷ δύο μετ’ αὐτῶν ἐστιν ὁ νυμφίος; Ἐλεύσονται τυφλοὶ κράζοντες καὶ λέγοντες, “Ἐλέησον δε ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ’ αὐτῶν ὁ ἡμᾶς, υἱὸς Δαυίδ.” 28 Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν. 16 οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί, καὶ Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους λέγει αὐτοῖς ὁ ὸ Ιησοῦς, “Πιστεύετε ὅτι ἀγνάφου ἐπὶ ἴματίῳ παλαιῷ αἴρει γὰρ δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι;” Λέγουσιν αὐτῷ, τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἴματίου, καὶ “Ναί, Κύριε.” 29 Τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν χειρὸν σχίσμα γίνεται. 17 Οὐδὲ βάλλουσιν αὐτῶν λέγων, “Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν οἵνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς εἰ δὲ γενηθήτω ὑμῖν.” 30 Καὶ ἡνεώχθησαν αὐτῶν μή γε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἴνος οἱ ὀφθαλμοί. Καὶ ἐνεβριμήθη αὐτοῖς ὁ ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπόλλυνται. Ἀλλὰ ὸ Ιησοῦς λέγων, “Ορᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω.” βάλλουσιν οἵνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινούς, 31 Οἱ δὲ ἐξελθόντες, διεφήμισαν αὐτὸν καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται.” 18 Ταῦτα ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. 32 Αὐτῶν δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, ἵδον, ἄρχων ἐξερχομένων, ἵδον, προσήνεγκαν αὐτῷ εἰς προσελθών, προσεκύνει αὐτῷ λέγων, κωφὸν δαιμονιζόμενον. 33 Καὶ ἐκβληθέντος ὅτι “Ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός. Καὶ ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθεες τὴν χειρά σου ἐπ’ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες, “Οὐδέποτε αὐτήν καὶ ζήσεται.” 19 Καὶ ἐγερθεὶς, ὁ ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ.” 34 Οἱ δὲ ὸ Ιησοῦς ἥκολούθησεν αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ Φαρισαῖοι ἔλεγον, “Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν αὐτοῦ. 20 Καὶ ἵδον, γυνὴ αἰμορροοῦσα δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.” 35 Καὶ δώδεκα ἔτη προσελθοῦσα ὅπισθεν, ἤψατο περιηγεν ὁ ὸ Ιησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τοῦ κρασπέδου τοῦ ἴματίου αὐτοῦ. 21 τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς “Ἐλεγεν γὰρ ἐν ἔαυτῃ, “Ἐὰν μόνον ἄψωμαι αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς τοῦ ἴματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι.” 22 Ὁ δὲ βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον

καὶ πᾶσαν μαλακίαν. **36** Ἰδὼν δὲ τοὺς **11** Εἰς ἥν δ' ἀν πόλιν ἥ κώμην εἰσέλθητε, ὅχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἔξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστιν, κἀκεῖ ἥσαν ἐσκυλμένοι καὶ ἐρριμμένοι, ώσεὶ μείνατε ἔως ἀν ἔξελθητε. **12** Εἰσερχόμενοι πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. **37** Τότε λέγει δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάσασθε αὐτήν. **13** τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, “Ο μὲν θερισμὸς Καὶ ἐὰν μὲν ἥ ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθάτω ἡ πολύς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· **38** δεήθητε οῦν εἰρήνην ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ἥ ἀξία, ἡ τοῦ Ἦκουτοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ εἰρήνην ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω. **14** ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.”

10 Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἔξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. **2** Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὄνόματά ἐστιν ταῦτα: πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, **3** Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος, Θωμᾶς καὶ Μαθθαῖος ὁ τελώνης, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ Θαδδαῖος, **4** Σίμων ὁ Καναναῖος καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν. **5** Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἡησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων, “Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε. **6** πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. **7** Πορεύομενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες, ὅτι “Ἡγγικεν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.” **8** Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, νεκροὺς ἐγείρετε, λεπροὺς καθαρίζετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. **9** Μὴ κτήσησθε χρυσὸν, μηδὲ ἄργυρον, μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν, **10** μὴ πήραν εἰς ὁδὸν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ράβδον· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ.

Καὶ δὲ ἀν μὴ δέξηται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι ἔξω τῆς οἰκίας ἥ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν. **15** Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἥ τῇ πόλει ἐκείνῃ. **16** Ἰδού, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων γίνεσθε οῦν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. **17** Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς; **18** καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἔνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. **19** Ὁταν δὲ παραδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἥ τί λαλήσητε δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσητε. **20** Οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Ἡπεῦμα τοῦ Πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. **21** Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατήρ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. **22** Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. **23** Ὁταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἑτέραν ἀμὴν, γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραήλ, ἔως ἐλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ

Ἄνθρωπου. 24 Οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ οἰκιακοὶ αὐτοῦ'. 37 Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ τὸν διδάσκαλον, οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· καὶ κύριον αὐτοῦ. 25 Ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ὁ φιλῶν νίὸν ἡ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἵνα γένηται ως ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ἔστιν μου ἄξιος. 38 Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν δοῦλος ως ὁ κύριος αὐτοῦ. Εἰ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ δόπισα μου, οἰκοδεσπότην Βεελζεβοὺλ ἐπεκάλεσαν, οὐκ ἔστιν μου ἄξιος. 39 Ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ; 26 αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν Μή οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· οὐδὲν γάρ ἔστιν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ εὑρήσει αὐτήν. κεκαλυμμένον δούλος ἀποκαλυφθήσεται, 40 Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ καὶ κρυπτὸν δούλος γνωσθήσεται. 27 Ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ με. 41 Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα φωτί· καὶ δούλος τὸν οὓς ἀκούετε, κηρύξατε προφήτου, μισθὸν προφήτου λήμψεται, καὶ ἐπὶ τῶν δωμάτων. 28 Καὶ μὴ φοβηθῆτε δούλος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ μισθὸν δικαίου λήμψεται. 42 Καὶ δούλος ἐὰν ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι φοβεῖσθε ποτίσῃ ἐν τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν ψυχροῦ, μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν, καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν Γεέννῃ. (Geenna λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν γ1067) 29 Οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου αὐτοῦ."

πωλεῖται; Καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται 11 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἡησοῦς ἐπὶ τὴν γῆν, ἄνευ τοῦ Πατρὸς ὑμῶν. διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς 30 Ὦντες δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν πᾶσαι ἡριθμημέναι εἰσίν. 31 Μὴ οὖν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν. φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε 2 Ὁ δὲ Ἰωάννης, ἀκούσας ἐν τῷ ὑμεῖς. 32 Πᾶς οὖν ὅστις δύμοιογήσει ἐν ἐμοὶ δεσμωτηρίω τὰ ἔργα τοῦ Ἡριστοῦ, πέμψας ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, δύμοιογήσω διὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, 3 εἴπεν κάγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός μου αὐτῷ, "Σὺ εἰ δέρχόμενος, ἡ ἔτερον τοῦ ἐν οὐρανοῖς. 33 Ὅστις δ' ἀρνήσηται προσδοκῶμεν;" 4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἡησοῦς με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι εἴπεν αὐτοῖς, "Πορευθέντες ἀπαγγείλατε κάγὼ αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός μου Ἰωάννην ἀκούετε καὶ βλέπετε: 5 'τυφλοὶ τοῦ ἐν οὐρανοῖς. 34 Μὴ νομίσητε ὅτι ἥλθον ἀναβλέπουσιν', καὶ χωλοὶ περιπατοῦσιν, βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἥλθον λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν. 35 Ἡλθον καὶ νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ 'πτωχοὶ γὰρ διχάσαι ἀνθρωπὸν κατὰ τοῦ πατρὸς εὐαγγελίζονται'. 6 Καὶ μακάριός ἔστιν δος αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί." 7 Τούτων αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἡησοῦς λέγειν αὐτῆς 36 καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ τοῖς ὅχλοις περὶ Ἰωάννου, "Τί ἐξήλθατε

εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; Κάλαμον ὑπὸ Οὐαί σοι, Βηθσαϊδάν! “Οτι εὶ ἐν Τύρῳ καὶ ἀνέμου σαλευόμενον; 8 Ἀλλὰ τί ἔξήλθατε Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἰδεῖν;” Ἀνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἡμφιεσμένον; ἐν ὑμῖν, πάλαι ἀν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ Ἰδοὺ, οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς μετενόησαν. 22 Πλὴν λέγω ὑμῖν, Τύρῳ οἴκοις τῶν βασιλέων 9 ἀλλὰ τί ἔξήλθατε; καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ Προφήτην ἰδεῖν; Ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ κρίσεως ἢ ὑμῖν. 23 Καὶ σύ, Καφαρναούμ, περισσότερον προφήτου. 10 Οὗτός ἐστιν μὴ ἔως οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ; ἔως “Αἶδου περὶ οὗ γέγραπται, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω καταβήσῃ. “Οτι εὶ ἐν Σοδόμοις ἐγενήθησαν τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, δος αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί, ἔμεινεν κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν ἀν μέχρι τῆς σήμερον. (Hadēs g86) 24 Πλὴν σου.” 11 Ἄμην, λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται λέγω ὑμῖν ὅτι γῇ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ σοί. 25 Ἐν ἐκείνῳ τοῦ Βαπτιστοῦ. Ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν, μείζων αὐτοῦ “Ἐξομολογοῦμαί σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ ἐστιν. 12 Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἔκρυψας ταῦτα τοῦ Βαπτιστοῦ ἔως ἅρτι, ἡ Βασιλείᾳ τῶν ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας Οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἀπράζουσιν αὐτὰ νηπίοις. 26 Ναί, ὁ Πατήρ, ὅτι οὕτως αὐτήν. 13 Πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου. 27 Πάντα νόμος ἔως Ἰωάννου ἐπροφήτευσαν. 14 Καὶ μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου, καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἡλίας, ὁ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν, εἰ μὴ ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. 15 Ὁ ἔχων ὥτα ἀκούειν, Πατήρ, οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, ἀκούετω. 16 Τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν εἰ μὴ ὁ Υἱὸς, καὶ ὡς ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ταύτην; Ὁμοίᾳ ἐστὶν παιδίοις καθημένοις ἀποκαλύψαι. 28 Δεῦτε πρός με, πάντες ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ἢ προσφωνοῦντα τοῖς οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κάγῳ ἐτέροις 17 λέγουσιν, ‘Ἡύλήσαμεν ὑμῖν ἀναπαύσω ὑμᾶς. 29 Ἐρατε τὸν ζυγόν μου καὶ οὐκ ὡρχήσασθε ἐθρηνήσαμεν καὶ ἐφ’ ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ’ ἐμοῦ, ὅτι πραῦς οὐκ ἐκόψασθε.’ 18 Ἡλθεν γὰρ Ἰωάννης εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, ‘καὶ εὑρήσετε μήτε ἐσθίων μήτε πίνων, καὶ λέγουσιν, ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν’. 30 Ὁ γὰρ ‘Δαιμόνιον ἔχει.’ 19 Ἡλθεν δὲ Υἱὸς τοῦ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου Ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν, ἐλαφρόν ἔστιν.”

“Ιδοὺ, ἄνθρωπος, φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἀμαρτωλῶν! Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς.” 20 Τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν. 21 Οὐαί σοι, Χοραζίν!

12 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς Σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν, καὶ ἤρχαντο τίλλειν στάχυας καὶ ἐσθίειν. 2 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες, εἶπαν αὐτῷ, “Ιδοὺ, οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν δὲ οὐκ

εξεστιν ποιεῖν ἐν Σαββάτῳ.” 3 Ὁ δὲ εἶπεν ὁ ἀγαπητός μου ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχή αὐτοῖς, “Οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν Δαυὶδ, μου. Θήσω τὸ Ὅπνεῦμά μου ἐπ’ αὐτόν, ὅτε ἐπείνασεν καὶ οἱ μετ’ αὐτοῦ; 4 Πῶς καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ. 19 εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ὅθεοῦ, καὶ τοὺς Οὐκ ἐρίσει, οὐδὲ κραυγάσει, οὐδὲ ἀκούσει ἄρτους τῆς Προθέσεως ἔφαγον, διὸ οὐκ ἔξον τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ. ἦν αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ’ αὐτοῦ, εἰ μὴ 20 Κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει, τοῖς ἱερεῦσιν μόνοις; 5 Ἡ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει, ἔως ἂν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς Σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἐκβάλῃ εἰς νῖκος τὴν κρίσιν. 21 Καὶ τῷ ἵερῷ τὸ Σάββατον βεβηλοῦσιν, καὶ ἀναίτιοί ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν.” 22 Τότε εἰσιν; 6 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ μεῖζον προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος, τυφλὸς ἐστιν ὥδε. 7 Εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί ἐστιν: “Ἐλεος καὶ κωφός, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὡστε θέλω καὶ οὐ θυσίαν”, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τὸν κωφὸν λαλεῖν καὶ βλέπειν. 23 Καὶ τοὺς ἀναιτίους. 8 Ὅκυριος γάρ ἐστιν τοῦ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον, Σαββάτου διὸ τοῦ Ἀνθρώπου.” 9 Καὶ “Μήτι οὗτός ἐστιν ὁ νιὸς Δαυὶδ;” 24 Οἱ μεταβάσις ἐκεῖθεν, ἥλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον, “Οὗτος αὐτῶν. 10 Καὶ ἴδού, ἄνθρωπος χεῖρα ἔχων οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ ξηράν. Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες, Βεεζεβοὺλ, ἄρχοντι τῶν δαιμονίων.” 25 “Εἰ ἔξεστιν τοῖς Σάββασιν θεραπεύειν,” Εἰδὼς δὲ τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν “Ινα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. 11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, “Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ’ αὐτοῖς, “Τίς ἔσται ἔξι ὑμῶν ἄνθρωπος, δις ἑαυτῆς ἐρημοῦται, καὶ πᾶσα πόλις ἡ οἰκία ἔξει πρόβατον ἔν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο μερισθεῖσα καθ’ ἑαυτῆς οὐ σταθήσεται. 26 τοῖς Σάββασιν εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσει Καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ’ αὐτὸν καὶ ἐγερεῖ; 12 Πόσῳ οὖν διαφέρει ἑαυτὸν ἐμερίσθη. Πῶς οὖν σταθήσεται ἡ ἄνθρωπος προβάτου; “Ωστε ἔξεστιν τοῖς βασιλείᾳ αὐτοῦ; 27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεεζεβοὺλ Σάββασιν καλῶς ποιεῖν.” 13 Τότε λέγει ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ νιοὶ ὑμῶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, “Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα.” τίνι ἐκβάλλουσιν; Διὰ τοῦτο, αὐτοὶ κριταὶ Καὶ ἔξέτεινεν, καὶ ἀπεκατεστάθη, ὑγιὴς ὡς ἔσονται ὑμῶν. 28 Εἰ δὲ ἐν Ὅπνεῦματι Ὅθεοῦ ἡ ἄλλη. 14 Ἐξελθόντες δὲ, οἱ Φαρισαῖοι ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν συμβούλιον ἔλαβον κατ’ αὐτοῦ, ὅπως ἐφ’ ὑμᾶς ἡ Βασιλεία τοῦ Ὅθεοῦ. 29 Ἡ αὐτὸν ἀπολέσωσιν. 15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς, πῶς δύναται τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. Καὶ ἡκολούθησαν τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἀρπάσαι, αὐτῷ πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐὰν μὴ πρῶτον δήσῃ τὸν ἰσχυρόν; Καὶ πάντας, 16 καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. 30 Ὁ μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν. 17 Ἰνα πληρωθῇ ὡν μετ’ ἐμοῦ κατ’ ἐμοῦ ἐστιν, καὶ ὁ μὴ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου συνάγων μετ’ ἐμοῦ σκορπίζει. 31 Διὰ τοῦτο λέγοντος, 18 “Ιδού, ὁ παῖς μου ὃν ἤρετισα, λέγω ὑμῖν, πᾶσα ἀμαρτία καὶ βλασφημία

ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις, ή δὲ τοῦ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἴδοὺ, πλεῖον Ἰωνᾶ ὥδε.

Πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται. 42 Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει

32 Καὶ ὃς ἔὰν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ Υἱοῦ μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ τοῦ Ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ ὃς δ’ αὐτήν· ὅτι ἥλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς ἀν εἴπη κατὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος, καὶ οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ, οὕτε ἐν τούτῳ ἴδοὺ, πλεῖον Σολομῶνος ὥδε. 43 Ὄταν τῷ αἰῶνι οὕτε ἐν τῷ μέλλοντι. (αἱστὸν γ165) δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἔξελθῃ ἀπὸ τοῦ

33 Ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον καλὸν καὶ ἀνθρώπου, διέρχεται δι’ ἀνύδρων τόπων τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν, ἢ ποιήσατε τὸ ζητοῦν ἀνάπαυσιν καὶ οὐχ εὑρίσκει. 44 Τότε δένδρον σαπρὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ λέγει, ‘Εἰς τὸν οἰκόν μου ἐπιστρέψω ὅθεν σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ, τὸ δένδρον ἔξηλθον.’ Καὶ ἔλθον, εὑρίσκει σχολάζοντα γινώσκεται. 34 Γεννήματα ἔχιδνῶν, πῶς σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. 45 Τότε δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν, πονηροὶ ὄντες; Ἐκ πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ’ ἑαυτοῦ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας, τὸ ἐπτὰ ἔτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, στόμα λαλεῖ. 35 Οἱ ἀγαθὸς ἀνθρωπὸς ἐκ καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ἀγαθά, ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν καὶ ὁ πονηρὸς ἀνθρωπὸς ἐκ τοῦ πονηροῦ πρώτων. Οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά. 36 Λέγω δὲ τῇ πονηρᾳ.” 46 ὜τι αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς

νῦν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν δὲ λαλήσουσιν ὄχλοις, ἴδού, ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἀνθρωποι, ἀποδώσουσιν περὶ αὐτοῦ εἰστήκεισαν ἔξω, ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι. λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. 37 Ἐκ γὰρ τῶν 47 Εἶπεν δέ τις αὐτῷ, “Ιδού, ἡ μήτηρ σου καὶ λόγων σου δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἐστήκασιν ζητοῦντες σου καταδικασθήσῃ.” 38 Τότε ἀπεκρίθησαν σοι λαλῆσαι.” 48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ αὐτῷ τινες τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων λέγοντι αὐτῷ, “Τίς ἔστιν ἡ μήτηρ μου καὶ λέγοντες, “Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου;” 49 Καὶ ἐκτείνας σημεῖον ἰδεῖν.” 39 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ αὐτοῖς, “Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον εἶπεν, “Ιδού, ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, μου. 50 Ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. 40 Πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου Ὡσπερ γάρ ‘ἥν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ ἀδελφὸς, καὶ ἀδελφὴ, καὶ μήτηρ ἐστίν.”

κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας’, οὕτως ἔσται ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. 41 Ἀνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ

13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἔξελθὼν ὁ Ἰησοῦς τῆς οἰκίας, ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν. 2 Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἰστήκει. 3 Καὶ ἐλάλησεν

αύτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς λέγων, “Ιδοὺ, λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἔξηλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν. 4 Καὶ ἐν ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ οὐκ εἰδαν, τῷ σπείρειν αὐτὸν, ἃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν. ὁδόν, καὶ ἥλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν 18 Ὦμεις οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ αὐτά. 5 Ἀλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη, σπείραντος. 19 Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον ὃπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθέως τῆς βασιλείας καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ ἔξαντειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς, πονηρὸς καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ 6 ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος, ἐκαυματίσθη καρδίᾳ αὐτοῦ. Οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν ἔξηράνθη. 7 σπαρείς. 20 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρείς, Ἀλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ εὐθὺς ἀνέβησαν αἱ ἀκάνθαι καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν, 21 οὐκ ἔχει 8 Ἀλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν καλὴν, δὲ ρίζαν ἐν ἔαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν, καὶ ἐδίδου καρπόν— ὃ μὲν ἔκατὸν, ὃ δὲ γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν ἔξήκοντα, δὲ τριάκοντα. 9 Ὁ ἔχων ὕτα, λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται. 22 Ὁ δὲ εἰς ἀκούετω.” 10 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τὰς ἀκάνθας σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν εἶπαν αὐτῷ, “Διὰ τί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς λόγον ἀκούων, καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος αὐτοῖς;” 11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνίγει τὸν “Οτι ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια λόγον, καὶ ἀκαρπος γίνεται. (aiōn g165) 23 τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν σπαρείς, οὗτός οὐ δέδοται. 12 Όστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιείς, ὃς αὐτῷ καὶ περισσευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ δὴ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ, δὲ μὲν ἔκατὸν, δὲ ἔχει, καὶ δὲ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ’ αὐτοῦ. 13 δὲ ἔξήκοντα, δὲ τριάκοντα.” 24 Ἀλλην Διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων, βλέποντες οὐ βλέπουσιν, καὶ ἀκούοντες “Ωμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, οὐκ ἀκούοισιν, οὐδὲ συνίοισιν. 14 Καὶ ἀνθρώπῳ σπείραντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀναπληροῦται αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαΐου ἀγρῷ αὐτοῦ. 25 Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἡ λέγουσα, “Ακοῇ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ ἀνθρώπους, ἥλθεν αὐτοῦ ὁ ἔχθρος καὶ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἐπέσπειρεν ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου ἴδητε. 15 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ καὶ ἀπῆλθεν. 26 Ὁτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ τούτου, καὶ τοῖς ὡσὶν βαρέως ἤκουσαν, καὶ χόρτος καὶ καρπὸν ἐποίησεν, τότε ἐφάνη τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν μήποτε καὶ τὰ ζιζάνια. 27 Προσελθόντες δὲ οἱ ἴδωσιν τοῖς ὄφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὡσὶν δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον αὐτῷ, ἀκούσωσιν, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν, καὶ ‘Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἐσπειρας ἐν τῷ ἐπιστρέψωσιν καὶ ἵασομαι αὐτούς.’ 16 Ὦμῶν σῷ ἀγρῷ; Πόθεν οὖν ἔχει ζιζάνια; 28 Ὁ δὲ μακάριοι οἱ ὄφθαλμοὶ ὅτι βλέπουσιν, καὶ δὲ ἔφη αὐτοῖς, “Ἐχθρὸς ἀνθρωπος τοῦτο τὰ ὕτα ὑμῶν ὅτι ἀκούουσιν. 17 Ἀμὴν, γὰρ ἐποίησεν.’ Οἱ δὲ δοῦλοι λέγουσιν αὐτῷ,

‘Θέλεις οῦν ἀπελθόντες, συλλέξωμεν αὐτά;’ ἔχθρὸς, δὲ σπείρας αὐτά, ἐστιν δὲ διάβολος·

29 Ὁ δέ φησιν, ‘Οὐ, μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσητε ἄμα αὐτοῖς τὸν σῖτον.

δὲ θερισταὶ ἄγγελοί εἰσιν. (aiōn g165) 40

30 Ἀφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἔρω τοῖς θερισταῖς, “Συλλέξατε πρῶτον τὰ τοῦ αἰῶνος. (aiōn g165) 41 Ἀποστελεῖ δὲ ζιζάνια καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας πρὸς τὸ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, κατακαύσαι αὐτά, τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην μου.”” 31 Ἀλλην πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων, ἀνομίαν, 42 καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν “Ομοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἐσται δὲ κλαυθμὸς κόκκω σινάπεως, δὲν λαβὼν ἄνθρωπος καὶ δὲ βρυγμὸς τῶν ὁδόντων. 43 Τότε ‘οἱ ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· 32 δὲ μικρότερον δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς δὲ ἥλιος’ ἐν τῇ μὲν ἐστιν πάντων τῶν σπερμάτων, ὅταν βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὥτα, δὲ αὐξηθῆ μετίζον τῶν λαχάνων ἐστὶν καὶ ἀκουετῷ. 44 Ομοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν ‘τὰ πετεινὰ Οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς ἀγρῷ, δὲν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψεν, καὶ κλάδοις αὐτοῦ.’” 33 Ἀλλην παραβολὴν ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πωλεῖ ἐλάλησεν αὐτοῖς: “Ομοία ἐστὶν ἡ βασιλεία πάντα δσα ἔχει, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν τῶν Οὐρανῶν ζόμη, ἦν λαβοῦσα, γυνὴ ἐκεῖνον. 45 Πάλιν δόμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἔως οὗ τῶν Οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι ἔζυμώθη ὅλον.” 34 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν καλοὺς μαργαρίτας· 46 εὑρὼν δὲ ἔνα δὲ “Ιησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ πολύτιμον μαργαρίτην ἀπελθὼν, πέπρακεν χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς· 35 πάντα δσα εἶχεν, καὶ ἡγόρασεν αὐτόν. 47 δπως πληρωθῆ τὸ ῥήθεν διὰ τοῦ προφήτου Πάλιν δόμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν λέγοντος, “Ανοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ μου, ἐρεύνομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ· 48 ἦν κόσμου.” 36 Τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους, ἥλθεν δὲ ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν εἰς τὴν οἰκίαν. Καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ αἰγιαλὸν καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες, “Διασάφησον ἡμῖν καλὰ εἰς ἄγγη, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. 49 τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ.” Οὕτως ἐσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος·

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, “Ο σπείρων τὸ κόσμος τὸν πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων, τοὺς πονηροὺς ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφοριοῦσιν καλὸν σπέρμα ἐστὶν δὲ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων,

38 δὲ ἀγρός ἐστιν δὲ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν (aiōn g165) 50 καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ νίοι τῆς βασιλείας τὰ κάμινον τοῦ πυρός. Ἐκεῖ ἐσται δὲ κλαυθμὸς δὲ ζιζάνια εἰσιν οἱ νίοι τοῦ πονηροῦ, 39 δὲ καὶ δὲ ὁ βρυγμὸς τῶν ὁδόντων. 51 Συνήκατε

ταῦτα πάντα;” Λέγουσιν αὐτῷ, “Ναί.” **52** Ὁ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, “Διὰ τοῦτο, πᾶς γραμματεὺς ἥρεσεν τῷ Ἡρώδῃ, **7** ὅθεν μεθ’ ὄρκου, μαθητευθεὶς τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἔαν αἰτήσηται. ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ, οἰκοδεσπότῃ, δοτις **8** Ἡ δὲ προβίβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καὶνά αὐτῆς, “Δός μοι”, φησίν, “ῶδε ἐπὶ πίνακι, καὶ παλαιά.” **53** Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.” **9** “Ιησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετῆρεν Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς διὰ δὲ τοὺς ὄρκους ἐκεῖθεν. **54** Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα καὶ τοὺς συνανακειμένους, ἐκέλευσεν αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ δοθῆναι. **10** Καὶ πέμψας, ἀπεκεφάλισεν αὐτῶν, ὡστε ἐκπλήσσεσθαι αὐτοὺς καὶ Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. **11** Καὶ ἤνεχθη ἡ λέγειν, “Πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ αἱ δυνάμεις; **55** Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ κορασίων, καὶ ἤνεγκεν τῇ μητρὶ αὐτῆς. **12** τέκτονος νίος; Οὐχ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Καὶ προσελθόντες, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Ἰάκωβος, τὸ πτῶμα καὶ ἔθαψαν αὐτόν, καὶ ἐλθόντες, καὶ Ἰωσῆφ, καὶ Σίμων, καὶ Ἰούδας; **56** Καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. **13** Ἀκούσας δὲ, ὁ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς εἰσιν; Πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα;” **57** ἔρημον τόπον κατ’ ἴδιαν. Καὶ ἀκούσαντες, Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς οἱ ὄχλοι ἡκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ εἶπεν αὐτοῖς, “Οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος, τῶν πόλεων. **14** Καὶ ἐξελθὼν, εἶδεν πολὺν εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.” ὅχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ’ αὐτοῖς καὶ **58** Καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς, ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. **15** διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

14 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἥκουσεν Ἡρώδης

ὅ τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, **2** καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ, “Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής αὐτὸς ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ.” **3** Ὁ γάρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδησεν αὐτὸν καὶ ἐν φυλακῇ ἀπέθετο, διὰ Ἡρωδιάδα, τὴν γυναῖκα Φιλίππου, τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. **4** Ἐλεγεν γάρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, “Οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν αὐτήν.” **5** Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὅχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. **6** Γενεσίοις δὲ γενομένοις τοῦ Ἡρώδου, ὠρχήσατο ἡ

Ὀψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ λέγοντες, “Ἐρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἥδη παρῆλθεν ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα.” **16** Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, “Οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν. Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.” **17** Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ, “Οὐκ ἔχομεν ὕδε, εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας.” **18** Ὁ δὲ εἶπεν, “Φέρετέ μοι ὕδε αὐτούς.” **19** Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοῦ χόρτου, καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησεν καὶ κλάσας, ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς

άρτους, οί δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. 20 Καὶ λέγοντες, “Ἄληθῶς ὁ Θεοῦ Υἱὸς εῖ!» 34 ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦραν Καὶ διαπεράσαντες, ἤλθον ἐπὶ τὴν γῆν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, δώδεκα εἰς Γεννησαρέτ. 35 Καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν, κοφίνους πλήρεις. 21 Οἱ δὲ ἐσθίοντες οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπέστειλαν ἡσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ γυναικῶν καὶ παιδίων. 22 Καὶ εὐθέως προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἡνάγκασεν τοὺς μαθητὰς ἐμβῆναι εἰς ἔχοντας, 36 καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ μόνον ἄψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἴματίου πέραν, ἔως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. 23 αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἡψαντο διεσώθησαν.

Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς **15** Τότε προσέρχονται τῷ ὉΙησοῦ τὸ ὄρος κατ' ἵδιαν προσεύξασθαι. Ὁψίας ἀπὸ Ἱεροσολύμων, Φαρισαῖοι καὶ δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ. 24 Τὸ γραμματεῖς λέγοντες, 2 “Διὰ τί οἱ μαθηταί δὲ πλοῖον ἥδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, σου παραβαίνουσιν τὴν παράδοσιν τῶν βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἦν πρεσβυτέρων; Οὐ γάρ νίπτονται τὰς χεῖρας γάρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. 25 Τετάρτη δὲ ὅταν ἀρτον ἐσθίωσιν.” 3 Οἱ δὲ ἀποκριθεὶς φυλακῇ τῆς νυκτὸς, ἤλθεν πρὸς αὐτοὺς εἶπεν αὐτοῖς, “Διὰ τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε περιπατῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. 26 Οἱ δὲ τὴν ἐντολὴν τοῦ Ὁθεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν μαθηταὶ ἰδόντες, αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης ὑμῶν; 4 Ό γάρ ὁ Θεὸς ἐνετείλατο λέγων, περιπατοῦντα, ἐταράχθησαν λέγοντες, δτὶ ‘Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα’, καί, “Φάντασμά ἔστιν”, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου “Ο κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα, θανάτῳ ἔκραξαν. 27 Εὐθὺς δὲ ἐλάλησεν ὁ ὉΙησοῦς τελευτάτω.’ 5 Ύμεῖς δὲ λέγετε, “Ος ἀν αὐτοῖς λέγων, “Θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι, μὴ εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί, “Δῶρον δὲ ἐὰν φοβεῖσθε.” 28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ, ὁ ἔξ ἐμοῦ ὡφεληθῆσι, 6 οὐ μὴ τιμήσει τὸν Πέτρος εἶπεν, “Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν πατέρα αὐτοῦ.” Καὶ ἡκυρώσατε τὸν λόγον με ἐλθεῖν πρὸς σὲ ἐπὶ τὰ ὕδατα.” 29 τοῦ Ὁθεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. 7 Ό δὲ εἶπεν, “Ἐλθέ.” Καὶ καταβὰς ἀπὸ Ὑποκριταί! Καλῶς ἐπροφήτευσεν περὶ τοῦ πλοίου, Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὑμῶν Ἡσαΐας λέγων, 8 “Ο λαὸς οὗτος τοῖς ὕδατα καὶ ἤλθεν πρὸς τὸν ὉΙησοῦν. 30 χείλεσίν με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν, ἐφοβήθη ἀπέχει ἀπ’ ἐμοῦ. 9 Μάτην δὲ σέβονταί καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι, ἔκραξεν με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα λέγων, ““Κύριε, σῶσόν με.” 31 Εὐθέως δὲ ἀνθρώπων.” 10 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὁ ὉΙησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπελάβετο ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς, “Ακούετε καὶ συνίετε! αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ, “Ολιγόπιστε, εἰς 11 Οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τί ἐδίστασας;” 32 Καὶ ἀναβάντων αὐτῶν τὸν ἀνθρωπὸν, ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. 33 ἐκ τοῦ στόματος, τοῦτο κοινοῖ τὸν Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ προσεκύνησαν αὐτῷ ἀνθρωπὸν.” 12 Τότε προσελθόντες οἱ

μαθηταὶ λέγουσιν αὐτῷ, “Οἶδας ὅτι τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.” 27 οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον Ἡ δὲ εἶπεν, “Ναί, Ὦ Κύριε, καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσκανδαλίσθησαν;” 13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων εἶπεν, “Πᾶσα φυτεία ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν.” 28 ὁ Πατήρ μου ὁ οὐράνιος ἐκριζωθήσεται. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ, “Ω 14 Ἀφετε αὐτούς· ὅδηγοί εἰσιν τυφλοί γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι τυφλὸς, δὲ τυφλὸν ἔὰν ὄδηγῇ, ἀμφότεροι ὡς θέλεις.” Καὶ ἵαθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ εἰς βόθυνον πεσοῦνται.” 15 Ἀποκριθεὶς τῆς ὥρας ἐκείνης. 29 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν, δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ, “Φράσον ἡμῖν ὁ Ἰησοῦς ἥλθεν παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς τὴν παραβολῆν.” 16 Ὁ δὲ εἶπεν, “Ἀκμὴν Γαλιλαίας, καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὅρος, ἐκάθητο καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἔστε; 17 Οὕπω νοεῖτε ἐκεῖ. 30 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ, ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα, ἔχοντες μεθ' ἔαυτῶν χωλούς, κυλλούς, εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφεδρῶνα τυφλούς, κωφούς, καὶ ἔτερους πολλούς, ἐκβάλλεται; 18 Τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἔκ καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας τοῦ στόματος, ἐκ τῆς καρδίας ἔξερχεται, αὐτοῦ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς· 31 ὡστε κάκεινα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. 19 Ἐκ τοὺς ὄχλους θαυμάσαι, βλέποντας κωφοὺς γὰρ τῆς καρδίας ἔξερχονται διαλογισμοὶ λαλοῦντας, κυλλοὺς ὕγιεις, καὶ χωλοὺς πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, περιπατοῦντας, καὶ τυφλούς βλέποντας· ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι. 20 Ταῦτα καὶ ἐδόξασαν τὸν Ὄθεὸν Ἰσραήλ. 32 Ὁ δὲ ἐστιν τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον, τὸ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς ἀνίπτοις χερὸν φαγεῖν, οὐ κοινοῖ τὸν αὐτοῦ εἶπεν, “Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.” 21 Καὶ ἔξελθὼν ἐκεῖθεν, ὁ ὄχλον, ὅτι ἡδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσίν “Ιησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ μοι, καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν· καὶ Σιδῶνος. 22 Καὶ ᾧδού, γυνὴ Χαναναίᾳ ἀπὸ ἀπολῦσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω, μήποτε τῶν δρίων ἔκείνων ἔξελθοῦσα, ἔκραζεν ἐκλιυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ.” 33 Καὶ λέγουσιν λέγουσα, “Ἐλέησόν με, Ὦ Κύριε, Γίδης Δαυίδ· αὐτῷ οἱ μαθηταί, “Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται.” ἄρτοι τοσοῦτοι ὡστε χορτάσαι ὄχλον 23 Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ τοσοῦτον;” 34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, προσελθόντες, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἥρωτον “Πόσους ἄρτους ἔχετε;” Οἱ δὲ εἶπον, “Ἐπτά, αὐτὸν λέγοντες, “Απόλυσον αὐτήν, ὅτι καὶ ὀλίγα ἰχθύδια.” 35 Καὶ παραγγείλας τῷ κράζει ὅπισθεν ἡμῶν.” 24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν, 36 ἔλαβεν εἶπεν, “Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τοὺς ἐπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας, καὶ τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ.” 25 Ἡ εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς δὲ ἔλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ λέγουσα, μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. 37 “Κύριε, βοήθει μοι!” 26 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἔχορτάσθησαν, καὶ εἶπεν, “Οὐκ ἔστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον ἥραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, ἐπτὰ

σπυρίδας πλήρεις. 38 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἥσαν δὲ Ἡλίαν, ἔτεροι δὲ Ἰερεμίαν ἢ ἔνα τῶν τετρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν προφητῶν.” 15 Λέγει αὐτοῖς, “Ὑμεῖς δὲ, καὶ παιδίων. 39 Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὅχλους, τίνα με λέγετε εἶναι;” 16 Ἀποκριθεὶς δὲ ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἤλθεν εἰς τὰ ὅρια Σίμων Πέτρος εἶπεν, “Σὺ εἶ ὁ Ἡριστός, ὁ Μαγαδάν.

16 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ

Σαδδουκαῖοι, πειράζοντες ἐπηρώησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτοῖς. 2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, 4 “Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθῆσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ.” Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἀπῆλθεν. 5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ εἰς τὸ πέραν, ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν. 6 Ὁ δὲ Ἱησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, “Οράτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.” 7 Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες, ὅτι “Ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν.” 8 Γνοὺς δὲ, ὁ Ἱησοῦς εἶπεν, “Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; 9 Οὕπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων, καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε; 10 Οὐδὲ τοὺς ἐπτά ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων, καὶ πόσας σπυρίδας ἐλάβετε; 11 Πῶς οὐ νοεῖτε ὅτι οὐ περὶ ἄρτων εἶπον ὑμῖν; Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.” 12 Τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ εἶπεν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν ἄρτων, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων. 13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἱησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἡρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων, “Τίνα λέγουσιν οἱ ἀνθρωποι εἶναι τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου;” 14 Οἱ δὲ εἶπον, “Οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν, ἄλλοι

Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.” 17 Ἀποκριθεὶς

δὲ ὁ Ἱησοῦς εἶπεν αὐτῷ, “Μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σάρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκαλύψεν σοι, ἀλλ’ ὁ Πατήρ μου, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 18 Κάγὼ δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι Ἄιδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. (Hadēs g86) 19 Δώσω σοι τὰς κλεῖδας τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, καὶ ὁ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὁ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.” 20 Τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Ἡριστός. 21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἱησοῦς Ἡριστός δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν εἰς Ἰεροσόλυμα ἀπελθεῖν, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἀρχιερέων, καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. 22 Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν, ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων, “Ιλεώς σοι, Ἦριε οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο.” 23 Ὁ δὲ στραφεὶς εἶπεν τῷ Πέτρῳ, “Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ! Σκάνδαλον εἶ ἐμοῦ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.” 24 Τότε ὁ Ἱησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, “Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. 25 Ος γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ’ ἂν ἀπολέσῃ τὴν

ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ, εὐρήσει αὐτήν. μόνον. 9 Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ 26 Τί γὰρ ὁ φεληθήσεται ἀνθρωπος, ἐὰν τοῦ ὄρους, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς τὸν κόσμον δλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν λέγων, “Μηδενὶ εἴπητε τὸ ὄραμα, ἵνα οὗ ὁ αὐτοῦ ζημιωθῇ;” Ή τί δώσει ἀνθρωπος Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ;” 10 ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; 27 Μέλλει Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ λέγοντες, “Τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν δόξην τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων ὅτι Ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον;” 11 Ο δὲ αὐτοῦ, καὶ ‘τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ ἀποκριθεὶς εἶπεν, “Ἡλίας μὲν ἔρχεται καὶ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ’. 28 Ἄμην, λέγω ὑμῖν ἀποκαταστήσει πάντα 12 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ὅτι εἰσίν τινες τῶν ὡδεῖς ἐστῶτων οἵτινες Ἡλίας ἡδη ἥλθεν καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτὸν, οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἵνα ιδωσιν ἀλλὰ ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἥθελησαν. τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου ἔρχόμενον ἐν τῇ Οὔτως καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου μέλλει βασιλείᾳ αὐτοῦ.”

17 Καὶ μεθ’ ἡμέρας ἔξ, παραλαμβάνει ὁ

“Ιησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὅρος ὑψηλὸν κατ’ ἵδιαν. 2 Καὶ μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἴματια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. 3 Καὶ ἰδοὺ, ὡφθη αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας συλλαλοῦντες μετ’ αὐτοῦ. 4 Ἀποκριθεὶς δὲ, ὁ Πέτρος εἶπεν τῷ Ἰησοῦ, “Κύριε, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὡδεῖς εἶναι. Εἰ θέλεις, ποιήσω ὡδεῖς τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν, καὶ Μωϋσεῖ μίαν, καὶ Ἡλίᾳ μίαν.” 5 Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ, νεφρέλι φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα, “Οὗτος ἐστιν ὁ Υἱός μου, ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ εὑδόκησα· ἀκούετε αὐτοῦ!” 6 Καὶ ἀκούσαντες, οἱ μαθηταὶ ἐπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. 7 Καὶ προσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀψάμενος αὐτῶν εἶπεν, “Ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε.” 8 Ἐπάραντες δὲ τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτῶν, οὐδένα εἶδον εἰ μὴ αὐτὸν Ἰησοῦν

πάσχειν ὑπ’ αὐτῶν.” 13 Τότε συνῆκαν οἱ

μαθηταὶ ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς.

14 Καὶ ἐλθόντων πρὸς τὸν ὄχλον, προσῆλθεν αὐτῷ ἀνθρωπος γονυπετῶν αὐτὸν 15 καὶ λέγων, “Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν νιόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς ἔχει, πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὄδωρ. 16 Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἡδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι.” 17

Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, “Ω γενεὰ ἀπιστος καὶ διεστραμένη, ἵνα πότε μεθ’ ὑμῶν ἔσομαι; “Εως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν;

Φέρετέ μοι αὐτὸν ὡδεῖς.” 18 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ’ αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον, καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὡρας ἐκείνης. 19 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ’ ἵδιαν εἶπον,

“Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;” 20 Ο δὲ λέγει αὐτοῖς, “Διὰ τὴν ὀλιγοπιστίαν ὑμῶν. Ἄμην, γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως,

ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ, ‘Μετάβα ἔνθεν ἐκεῖ’, καὶ μεταβήσεται, καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει

νῦμῖν.” 22 Συστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Μέλλει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς περὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ καταποντισθῆ χειρας ἀνθρώπων, 23 καὶ ἀποκτενοῦσιν ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. 7 Οὐαὶ τῷ αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται.” κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων! Ἀνάγκη γὰρ Καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα. 24 Ἐλθόντων ἐστιν ἐλθεῖν τὰ σκανδαλα, πλὴν οὐαὶ τῷ δὲ αὐτῶν εἰς Καφαρναοὺμ, προσῆλθον οἱ ἀνθρώπω ἐκείνω δι' οὗ τὸ σκάνδαλον τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ καὶ ἔρχεται! 8 Εἰ δὲ ἡ χείρ σου ἡ ὁ πούς εἴπον, “Ο διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὸν καὶ δίδραχμα;” 25 Λέγει, “Ναί.” Καὶ ἐλθόντα εἰς βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι ἐστιν εἰσελθεῖν τὴν οἰκίαν, προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ζωὴν κυλλὸν ἡ χωλόν, ἡ δύο λέγων, “Τί σοι δοκεῖ, Σίμων; Οἱ βασιλεῖς χειρας ἡ δύο πόδας ἔχοντα, βληθῆναι εἰς τῆς γῆς, ἀπὸ τίνων λαμβάνουσιν τέλη τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. (aiōnios g166) 9 Καὶ εἰ ἡ κῆνσον; Ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἡ ἀπὸ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε τῶν ἀλλοτρίων;” 26 λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι ἐστιν “Απὸ τῶν ἀλλοτρίων.” Εἰπόντος δέ, “Απὸ μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, τῶν ἀλλοτρίων”, ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ἡ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς “Ἄρα γε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί. 27 Ἰνα τὴν Γέενναν τοῦ πυρός. (Geenna g1067) 10 δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτούς, πορευθεὶς Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν μικρῶν εἰς θάλασσαν, βάλε ἄγκιστρον καὶ τὸν τούτων, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι ἀναβάντα πρῶτον ἰχθὺν ἄρον, καὶ ἀνοίξας αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς, διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ στόμα αὐτοῦ, εὑρίσεις στατῆρα· ἐκεῖνον τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρός μου, τοῦ ἐν λαβῶν, δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.” οὐρανοῖς. 12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Εάν γένηται τινὶ

18 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ ἀνθρώπω ἐκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῆ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες, “Τίς ἄρα ἐν ἔξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐνενήκοντα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν;” 2 Καὶ προσκαλεσάμενος παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν 3 καὶ εἶπεν, “Ἄμην, λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ως τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. 4 Ὅστις οὖν ταπεινώσει ἐαυτὸν ως τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. 5 Καὶ δὲ ἐὰν δέξηται ἐν παιδίον τοιούτῳ ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου, ἐμὲ δέχεται. 6 Ὅς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἐνα τῶν μικρῶν

παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι, ἔνα ἥ δύο, ἵνα ‘ἐπὶ αὐτῷ ἐκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν στόματος δύο μαρτύρων ἥ τριῶν, σταθῇ ἐπνιγεν λέγων, “Απόδος εἴ τι ὁφείλεις.” **29** πᾶν ρῆμα’. **17** Εάν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, Πεσὼν οὖν, ὁ σύνδουλος αὐτοῦ παρεκάλει εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ. Ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας αὐτὸν λέγων, ‘Μακροθύμησον ἐπ’ ἐμοί, καὶ παρακούσῃ, ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ἀποδώσω σοι.’ **30** Ο δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ δὲ τελώνης. **18** Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ὅσα ἀν ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἔως δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν ἀποδῷ τὸ ὄφειλόμενον. **31** Ἰδόντες οὖν οἱ οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἔὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν ἔσται λελυμένα ἐν οὐρανῷ. **19** Πάλιν ἀμὴν, σφόδρα, καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ λέγῳ ὑμῖν ὅτι ἔὰν δύο συμφωνήσωσιν ἐξ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα. **32** ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος, Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος οὗ ἔὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ αὐτοῦ λέγει αὐτῷ, ‘Δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τοῦ Πατρός μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς. **20** Οὐ γάρ τὴν ὄφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ εἰσιν δύο ἥ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν παρεκάλεσάς με. **33** Οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι ὅνομα, ἐκεī εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν.’ **21** Τότε τὸν σύνδουλόν σου, ὡς κάγω σὲ ἡλέησα; προσελθὼν, ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ, “Κύριε, **34** Καὶ ὄργισθεὶς, ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν ποσάκις ἀμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς, ἔως οὗ ἀποδῷ μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ; “Ἐως ἐπτάκις;” **22** πᾶν τὸ ὄφειλόμενον αὐτῷ. **35** Οὕτως καὶ ὁ Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, “Οὐ λέγω σοι ἔως Πατήρ μου ὁ οὐράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἔὰν ἐπτάκις, ἀλλὰ ἔως ἐβδομηκοντάκις ἐπτά! μὴ ἀφῆτε ἔκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ **23** Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν τῶν καρδιῶν ὑμῶν.”

Οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, δὲς ἤθέλησεν **19** Καὶ ἐγένετο, δτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς συνάραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. **24** τοὺς λόγους τούτους, μετῆρεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἥλθεν εἰς τὰ δρια τῆς Ἰουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάνου. **2** Καὶ ἡκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεī. **3** Καὶ προσῆλθον αὐτῷ Φαρισαῖοι, πειράζοντες αὐτὸν καὶ λέγοντες, “Εἰ ἔξεστιν ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν;” **4** Ο δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, “Οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ’ ἀρχῆς, ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἐποίησεν αὐτοὺς”; **5** Καὶ εἶπεν, “Ἐνεκα τούτου καταλείψει ἀνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ κολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς

σάρκα μίαν'; 6 "Ωστε ούκέτι εἰσὶν δύο, Λέγει αὐτῷ, "Ποίας;" Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, τὸ ἀλλὰ σὰρξ μία. "Ο οὗν δ ὁ Θεός συνέζευξεν, "Οὐ φονεύσεις, οὐ μοιχεύσεις, ἀνθρωπος μὴ χωριζέτω." 7 Λέγουσιν οὐ ψευδομαρτυρήσεις, 19 Τίμα τὸν πατέρα αὐτῷ, "Τί οὗν Μωϋσῆς ἐνετείλατο δοῦναι καὶ τὴν μητέρα", καὶ, "Αγαπήσεις τὸν βιβλίον ἀποστασίου καὶ ἀπολῦσαι αὐτήν;" πλησίον σου ώς σεαυτόν." 20 Λέγει αὐτῷ 8 Λέγει αὐτοῖς, δτι "Μωϋσῆς πρὸς τὴν δ νεανίσκος, "Πάντα Ταῦτα ἐφύλαξα· τί σκληροκαρδίαν ὑμῶν, ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἔτι ὑστερῶ;" 21 Ἔφη αὐτῷ δ Ἰησοῦς, ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν, ἀπ' ἀρχῆς "Εἰ θέλεις τέλειος εἴναι, ὕπαγε πώλησόν δὲ οὐ γέγονεν οὕτως. 9 Λέγω δὲ ὑμῖν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δός πτωχοῖς, καὶ δτι δς ἀν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μὴ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς, καὶ δεῦρο, ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται. ἀκολούθει μοι." 22 Ἀκούσας δὲ, δ νεανίσκος Καὶ δ ἀπολελυμένην γαμῶν μοιχᾶται." τὸν λόγον, ἀπῆλθεν λυπούμενος, ἦν γάρ 10 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί, "Εἰ οὕτως ἔχων κτήματα πολλά. 23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, "Αμὴν, λέγω γυναικός, οὐ συμφέρει γαμῆσαι." 11 Ὁ ὑμῖν δτι πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται δὲ εἶπεν αὐτοῖς, "Οὐ πάντες χωροῦσιν εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. 24 τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλ' οἵς δέδοται. 12 Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστιν Εἰσὶν γάρ εὔνοοῦχοι, οἵτινες ἐκ κοιλίας κάμηλον διὰ τρίματος ῥαφίδος διελθεῖν μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτως, καὶ εἰσὶν ἡ πλούσιον εἰσελθεῖν εἰς τὴν Βασιλείαν εὔνοοῦχοι οἵτινες εὔνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν τοῦ Θεοῦ." 25 Ἀκούσαντες δὲ, οἱ μαθηταὶ ἀνθρώπων, καὶ εἰσὶν εὔνοοῦχοι οἵτινες ἐξεπλήσσοντο σφόδρα λέγοντες, "Τίς ἄρα εὔνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν Βασιλείαν τῶν δύναται σωθῆναι;" 26 Ἐμβλέψας δὲ δ Ὁὐρανῶν. 'Ο δυνάμενος χωρεῖν, χωρείτω." Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, "Παρὰ ἀνθρώποις 13 Τότε προσηνέχθησαν αὐτῷ παιδία, ἵνα τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα τὰς χεῖρας ἐπιθῆ αὐτοῖς καὶ προσεύξηται· δυνατά." 27 Τότε ἀποκριθεὶς δέ Πέτρος εἶπεν οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. 14 Ὁ δὲ αὐτῷ, "Ιδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ Ἰησοῦς εἶπεν, "Αφετε τὰ παιδία καὶ μὴ ἡκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν;" κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρός με, τῶν γάρ 28 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, "Αμὴν, τοιούτων ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν." λέγω ὑμῖν δτι ἡμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές 15 Καὶ ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἐπορεύθη μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, δταν καθίσῃ δ ἐκεῖθεν. 16 Καὶ ίδοὺ, εἰς προσελθὼν αὐτῷ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης εἶπεν, "Διδάσκαλε, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα αὐτοῦ, καθήσεσθε καὶ ἡμεῖς ἐπὶ δώδεκα σχῶ ζωὴν αἰώνιον;" (aiōnios g166) 17 Ὁ δὲ θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ εἶπεν αὐτῷ, "Τί με ἐρωτᾷς περὶ τοῦ ἀγαθοῦ; Ἰσραήλ. 29 Καὶ πᾶς δστις ἀφῆκεν οἰκίας, ἢ Εῖς ἐστιν δ ἀγαθός. Εἰ δὲ θέλεις εἰς τὴν ἀδελφοὺς, ἢ ἀδελφὰς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ζωὴν εἰσελθεῖν, τήρει τὰς ἐντολάς." 18 ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἔνεκεν

τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος, ἔκατοντα πλασίονα λήμψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει.

(aiōnios g166) 30 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι, καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

20 Ὁμοία γάρ ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἀνθρώπῳ, οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἔξηλθεν ἄμα πρωΐ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. **2** Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. **3** Καὶ ἔξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς· **4** καὶ ἐκείνοις εἶπεν, “Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ἦ δίκαιον, δώσω ὑμῖν.” **5** Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἔξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως. **6** Περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ἔξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας, καὶ λέγει αὐτοῖς, ‘Τί ὡδε ἑστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί;’ **7** Λέγουσιν αὐτῷ, “Οτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο.” Λέγει αὐτοῖς, “Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα.” **8** Ὁψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ, ‘Κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθὸν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἔσχατων ἕως τῶν πρώτων.’ **9** Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. **10** Καὶ ἐλθόντες οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι πλεῖον λήμφονται, καὶ ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον καὶ αὐτοί. **11** Λαβόντες δὲ, ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου **12** λέγοντες, ‘Οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἵσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστάσασιν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα.’ **13** Οἱ δὲ ἀποκριθεὶς ἐνὶ αὐτῶν εἶπεν, “Εταῖρε,

οὐκ ἀδικῶ σε. Οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; **14** Ἄρον τὸ σὸν καὶ ὑπαγε. Θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἔσχατῷ δοῦναι ὡς καὶ σοί. **15** Ἡ οὐκ ἔξεστίν μοι, δὲ θέλω ποιῆσαι ἐν τοῖς ἐμοῖς; ”**16** Η ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγάθος εἴμι; **17** Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι.” **18** Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, παρέλαβεν τοὺς δώδεκα μαθητὰς κατ’ ἴδιαν, καὶ ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν αὐτοῖς, **19** “Ιδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Γίδος τοῦ Ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ γραμματεῦσιν, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, **20** καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ ἐμπαῖδαι, καὶ μαστιγῶσαι, καὶ σταυρῶσαι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.” **21** Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνοῦσα καὶ αἰτοῦσά τι παρ’ αὐτοῦ. **22** Οἱ δὲ εἶπεν αὐτῇ, “Τί θέλεις;” Λέγει αὐτῷ, “Εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου, εἰς ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς ἔξ εὐωνύμων σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.” **23** Αποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, “Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον δὲ ἐγὼ μέλλω πίνειν; ” Λέγουσιν αὐτῷ, “Δυνάμεθα.” **24** Λέγει αὐτοῖς, “Τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ’ οἵς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ Πατρός μου.” **25** Καὶ ἀκούσαντες, οἱ δέκα ἡγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. Οἱ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς εἶπεν, “Οἴδατε ὅτι οἱ ἀρχοντες τῶν ἔθνων κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. **26** Οὐχ οὕτως

εσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ’ ὅς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν δὲ οἱ μαθηταὶ, καὶ ποιήσαντες καθὼς μέγας γενέσθαι, εσται ὑμῶν διάκονος, 27 καὶ συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, 7 ἥγανον τὴν δῆταν θέληται ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, εσται ὑμῶν ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ’ δοῦλος· 28 ὡσπερ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου αὐτῶν τὰ ἴματα, καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι αὐτῶν. 8 Ὁ δὲ πλεῖστος ὅχλος εστρωσαν καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἔστιν τὰ ἴματα ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ ἀντὶ πολλῶν.” 29 Καὶ ἐκπορευομένων ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ αὐτῶν ἀπὸ Ἱεριχώ, ἤκολούθησεν αὐτῷ ἐστρώνυνον ἐν τῇ ὁδῷ. 9 Οἱ δὲ ὅχλοι οἱ ὅχλος πολύς. 30 Καὶ ἵδού, δύο τυφλοὶ προάγοντες αὐτὸν καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ἔκραζον λέγοντες, “Ωσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαυίδ! ὅτι ὁ Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν λέγοντες, ‘Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, Υἱὲ Δαυίδ. 31 Ὁ δὲ ὁ Κυρίον! Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις!” 10 ὅχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν. Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα, οἱ δὲ μεῖζον ἔκραξαν λέγοντες, “Κύριε, ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα, ‘Τίς ἐστιν ἐλέησον ἡμᾶς, Υἱὸς Δαυίδ.’” 32 Καὶ στὰς, ὡς οὗτος; 11 Οἱ δὲ ὅχλοι ἔλεγον, “Οὗτός ἐστιν ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν, ‘Τί ὁ προφήτης ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀπὸ Ναζαρὲθ τῆς θέλετε ποιῆσαι ὑμῖν?’” 33 Λέγουσιν αὐτῷ, Γαλιλαίας.” 12 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ “Κύριε, ἵνα ἀνοιγῶσιν οἱ ὁφθαλμοὶ ἡμῶν.” ἱερόν, καὶ ἐξέβαλεν πάντας τοὺς πωλοῦντας 34 σπλαγχνισθεὶς δὲ, ὁ ὁ Ἰησοῦς ἥψατο τῶν καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς ὁφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψεν, καὶ ἤκολούθησαν αὐτῷ.

καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς. 13 Καὶ λέγει αὐτοῖς, “Γέγραπται, Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται”,

ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ποιεῖτε ‘σπήλαιον ληστῶν’.”

14 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ, τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. 15 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, τὰ θαυμάσια ἐποίησεν, καὶ τοὺς παῖδας τοὺς κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας, “Ωσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαυίδ”, ἥγανάκτησαν 16 καὶ εἶπαν αὐτῷ, “Ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν;” Ὁ δὲ ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, “Ναί, οὐδέποτε ἀνέγνωτε, ὅτι “Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων, κατηρτίσω αἷνον;” 17 Καὶ καταλιπὼν αὐτούς, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς

21 Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἥλθον εἰς Βηθφαγὴν πρὸς τὸ Ὀρος τῶν Ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλεν δύο μαθητὰς 2 λέγων αὐτοῖς, “Πορεύεσθε εἰς τὴν κώμην, τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως εὑρήσετε ὄνον δεδεμένην καὶ πῶλον μετ’ αὐτῆς λύσαντες ἀγάγετε μοι. 3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε, ὅτι “Ο Κύριος αὐτῶν χρείαν ἔχει”, εὐθὺς δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς.” 4 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρήθεν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος, 5 “Ἔπατε τῇ θυγατρὶ Σιών, ‘Ιδού, ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται σοι, πραῦς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον καὶ ἐπὶ πῶλον, νίδιον ὑποζυγίου.’” 6 Πορευθέντες

Βηθανίαν, καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ. 18 Πρωῒ δὲ τῷ πρώτῳ εἶπεν, ‘Τέκνον, ὕπαγε σήμερον, ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν, ἐπεινάσεν. 19 ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνι μου.’ 20 Ὁ Καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἥλθεν δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, ‘Οὐ θέλω· ὕστερον ἐπ’ αὐτήν καὶ οὐδὲν εῦρεν ἐν αὐτῇ, εἰ μὴ μεταμεληθεὶς, ἀπῆλθεν. 20 Προσελθὼν δὲ φύλλα μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ, “Μηκέτι τῷ ἑτέρῳ εἶπεν ώσαύτως. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα.” εἶπεν, “Εγώ, κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθεν. 21 Καὶ ἔξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ. (*αἰδον*) Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησεν τὸ θέλημα τοῦ ^{g165} 20 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἔθαμψασαν πατρός;” Λέγουσιν, “Ο πρῶτος.” Λέγει λέγοντες, “Πῶς παραχρῆμα ἔξηράνθη ἡ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Ἄμην, λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ συκῆ;” 21 Ἀποκριθεὶς δὲ, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς αὐτοῖς, “Ἄμην, λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. 32 Ἡλθεν γὰρ πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ Ἱωάννης πρὸς ὑμᾶς ἐν ὅδῷ δικαιοσύνης, τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ κἄν τῷ ὅρει καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ, οἱ δὲ τελῶναι τούτῳ εἴπητε, “Ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ θάλασσαν”, γενήσεται. 22 Καὶ πάντα δσα ἰδόντες, οὐ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ ἄν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες, πιστεῦσαι αὐτῷ. 33 Ἀλλην παραβολὴν λίγμψεσθε.” 23 Καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς ἀκούσατε: ἀνθρωπος ἦν οἰκοδεσπότης, τὸ ιερὸν, προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ αὐτῷ περιέθηκεν, ‘καὶ ὕρυξεν ἐν αὐτῷ λέγοντες, “Ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; ληνὸν, καὶ ὥκοδόμησεν πύργον’, καὶ Καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἔξουσίαν ταύτην;” ἔξεδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. 24 Ἀποκριθεὶς δὲ, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, 34 Ὁτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, “Ἐρωτήσω ὑμᾶς κάγῳ λόγον ἔνα, ὃν ἐὰν ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς εἴπητε μοι, κάγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ τοὺς γεωργοὺς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς ταῦτα ποιῶ. 25 Τὸ βάπτισμα τὸ Ἱωάννου, αὐτοῦ. 35 Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς πόθεν ἦν; Ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων;” δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ Οἱ δὲ διελογίζοντο παρ’ ἑαυτοῖς λέγοντες, ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. 36 Πάλιν “Ἐὰν εἴπωμεν, ‘Ἐξ οὐρανοῦ’, ἐρεῖ ἡμῖν, ‘Διὰ ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, πλείονας τῶν τί οὗν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;’ 26 Ἐὰν δὲ πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ώσαύτως. εἴπωμεν, ‘Ἐξ ἀνθρώπων’, φοβούμεθα τὸν 37 “Ὕστερον δὲ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ὄχλον, πάντες γὰρ ὡς προφήτην ἔχουσιν τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων, “Ἐντραπήσονται τὸν Ἱωάννην.” 27 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ τὸν υἱὸν μου.’ 38 Οἱ δὲ γεωργοὶ ιδόντες Ἰησοῦ, εἶπον, “Οὐκ οἴδαμεν.” Ἔφη αὐτοῖς τὸν υἱὸν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς, ‘Οὗτός ἐστιν ὁ καὶ αὐτός, “Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ κληρονόμος δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. 28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; καὶ σχῶμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.’ 39 Ἀνθρωπος εἶχεν τέκνα δύο. Καὶ προσελθὼν Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἔξεβαλον ἔξω τοῦ

ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. 40 Ὄταν οὖν ὃς δὲ ἐπὶ τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ. 6 Οἱ δὲ ἔλθη ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ, τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις;” 41 Λέγουσιν ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. 7 Ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτῷ, “Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, ὡργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις αὐτοῦ, ἀπώλεσεν τοὺς φονεῖς ἐκείνους, γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησεν. 8 καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.” 42 Λέγει Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ, “Ο μὲν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν γάμοις ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι ταῖς Γραφαῖς, ‘Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οὐκ ἥσαν ἄξιοι. 9 Πορεύεσθε οὖν ἐπὶ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἐὰν γωνίας παρὰ Ἦκαρπον ἐγένετο αὕτη, καὶ εὔρητε, καλέσατε εἰς τοὺς γάμους.’ 10 ἐστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν”; Καὶ ἐξελθόντες, οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς 43 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθῆσεται τὰς ὁδοὺς, συνήγαγον πάντας οὓς εὔρον, ἀφ’ ὑμῶν ἡ Βασιλεία τοῦ Ὀθεοῦ, καὶ πονηρούς τε καὶ ἀγαθούς· καὶ ἐπλήσθη δοθῆσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς ὁ γάμος ἀνακειμένων. 11 Εἰσελθών δὲ ὁ αὐτῆς. 44 Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον, βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους, συνθλασθῆσεται ἐφ’ ὃν δ’ ἀν πέσῃ, λικημένοι εἰδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον αὐτόν.” 45 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς ἐνδυμα γάμου· 12 καὶ λέγει αὐτῷ, “Εταῖρε, καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ, πᾶς εἰσῆλθες ὡδὲ μὴ ἔχων ἐνδυμα γάμου;” ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει. 46 Καὶ Ὁ δὲ ἐφιμώθη. 13 Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τοῖς διακόνοις, ‘Δήσαντες αὐτοῦ πόδας τοὺς ὄχλους, ἐπεὶ εἰς προφήτην αὐτὸν καὶ χεῖρας, ἐκβάλετε αὐτὸν εἰς τὸ σκότος εἴχον.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπεν ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λέγων, 2 “Ομοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἀνθρώπῳ, βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησεν γάμους τῷ νἱῷ αὐτοῦ. 3 Καὶ ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ, καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ ἥθελον ἐλθεῖν. 4 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων, ‘Εἴπατε τοῖς κεκλημένοις, ‘Ιδοὺ, τὸ ἄριστὸν μου ἡτοίμακα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους.’” 5 Οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον, ὃς μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν,

τὸ ἔξωτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὁδόντων.” 14 Πολλοὶ γάρ εἰσιν κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.” 15 Τότε πορευθέντες, οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. 16 Καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν λέγοντας, “Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Ὀθεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός, οὐ γάρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων. 17 Εἰπὲ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ;” Ἐξεστιν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὖ;” 18 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπεν, “Τί με πειράζετε, ὑποκριταί;

19 Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου.” νομικὸς πειράζων αὐτόν, 36 “Διδάσκαλε, Οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. 20 Καὶ ποίᾳ ἐντολὴ μεγάλῃ ἐν τῷ νόμῳ;” 37 Ὁ λέγει αὐτοῖς, “Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ δὲ ἔφη αὐτῷ, “Ἄγαπήσεις ὁ Κύριον τὸν ἐπιγραφήν;” 21 Λέγουσιν, “Καίσαρος.” Τότε ὁ θεόν σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ λέγει αὐτοῖς, “Ἄποδοτε οὖν τὰ Καίσαρος ψυχῆ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου.” 38 Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ ὁθεοῦ τῷ ὁθεῷ. 22 Αὕτη ἐστὶν ἡ μεγάλη καὶ πρώτη ἐντολή. Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες 39 Δευτέρα ὄμοιά αὐτῇ, “Ἄγαπήσεις τὸν αὐτὸν ἀπῆλθαν. 23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πλησίον σου ὡς σεαυτόν.” 40 Ἐν ταύταις προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι λέγοντες, μὴ ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς, ὅλος ὁ νόμος κρέμαται εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν 24 καὶ οἱ προφῆται.” 41 Συνηγμένων δὲ τῶν λέγοντες, “Διδάσκαλε, Μωϋσῆς εἶπεν, “Εάν Φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει 42 λέγων, “Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ ἧριστοῦ; ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ Τίνος υἱός ἐστιν;” Λέγουσιν αὐτῷ, “Τοῦ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.” 25 Δαυίδ.” 43 Λέγει αὐτοῖς, “Πῶς οὖν Δαυὶδ Ἡσαν δὲ παρ’ ἡμῖν ἐπτά ἀδελφοί· καὶ ὁ ἐν Πνεύματι καλεῖ ὁ Κύριον αὐτὸν λέγων, πρῶτος γῆμας ἐτελεύτησεν, καὶ μὴ ἔχων 44 Ἐἶπεν ὁ Κύριος τῷ Ἥριῳ μου, “Κάθου ἐκ σπέρματος, ἀφῆκεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ δεξιῶν μου, ἵνα θῶ τοὺς ἔχθρούς σου ἀδελφῷ αὐτοῦ. 26 Ὄμοίως καὶ ὁ δεύτερος, ὑποκάτω τῶν ποδῶν σου”; 45 Εἰ οὖν Δαυὶδ καὶ ὁ τρίτος, ἵνα τῶν ἐπτά ἐσται γυνή· αὐτῷ λόγον, οὐδὲ ἐτόλμησέν τις ἀπ’ ἐκείνης Πάντες γάρ ἔσχον αὐτήν.” 29 Ἀποκριθεὶς τῆς ἡμέρας ἐπερωτήσαι αὐτὸν οὐκέτι. δὲ, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, “Πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς Γραφὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ ὁθεοῦ. 30 Ἐν γάρ τῇ ἀναστάσει, οὗτε γαμοῦσιν οὕτε γαμίζονται, ἀλλ’ ὡς ἄγγελοι ἐν τῷ οὐρανῷ εἰσιν. 31 Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ ὁθεοῦ λέγοντος, 32 Ἐγώ εἰμι ὁ ὁθεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ ὁθεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ ὁθεὸς Ἰακὼβ”; Οὐκ ἔστιν ὁ ὁθεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.” 33 Καὶ ἀκούσαντες, οἱ ὄχλοι ἔξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. 34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσεν τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. 35 Καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν, μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα. 6 Φιλοῦσι δὲ

23 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ 2 λέγων, “Ἐπὶ τῆς Μωϋσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. 3 Πάντα οὖν ὅσα ἀν εἴπωσιν ὑμῖν, ποιήσατε καὶ τηρεῖτε, κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν, μὴ ποιεῖτε, λέγουσιν γάρ καὶ οὐ ποιοῦσιν. 4 Δεσμεύουσιν δὲ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα, καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὄμοιους τῶν ἀνθρώπων, αὐτοὶ δὲ τῷ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσιν κινῆσαι αὐτά. 5 Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν, ποιοῦσιν πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις. Πλατύνουσι γάρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα. 6 Φιλοῦσι δὲ

τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις, καὶ αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν. 22 τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, 7 Καὶ ὁ ὄμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅμνύει ἐν καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ τῷ θρόνῳ τοῦ Ὀθεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, “Ραββί”. 8 ἐπάνω αὐτοῦ. 23 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ ‘Ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε “Ραββί”, εἰς γάρ ἐστιν Φαρισαῖοι, ὑποκριταί! “Οτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ὑμῶν ὁ καθηγητής, πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ήδύσομον, καὶ τὸ ἄνηθον, καὶ τὸ κύμινον, ἐστε. 9 Καὶ ‘Πατέρα’ μὴ καλέσητε ὑμῶν καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου: τὴν ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ Πατὴρ ὁ κρίσιν, καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πίστιν. Ταῦτα οὐράνιος. 10 Μηδὲ κληθῆτε ‘Καθηγηταί’, ὅτι δὲ ἔδει ποιῆσαι, κάκεῖνα μὴ ἀφεῖναι. 24 καθηγητής ὑμῶν ἐστιν εἶς, ὁ Ὄχριστος. 11 Ὁ ‘Οδηγοὶ τυφλοί! Οἱ διϋλίζοντες τὸν κώνωπα δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος. 12 τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες! 25 Οὐαὶ ‘Οστις δὲ ὑψώσει ἔαυτὸν, ταπεινωθήσεται, ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί! καὶ ὅστις ταπεινώσει ἔαυτὸν, ὑψωθήσεται. “Οτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου 13 Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὑποκριταί! “Οτι κλείετε τὴν Βασιλείαν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ἀκρασίας. 26 Φαρισαῖες τῶν Οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων τυφλέ! Καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς ποτηρίους καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. 15 Οὐαὶ καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν. 27 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί! ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί! “Οτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν “Οτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, ποιῆσαι ἔνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν Γεέννης διπλότερον ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ ὑμῶν. (Geenna g1067) 16 Οὐαὶ ὑμῖν, δόηγοὶ πάσης ἀκαθαρσίας. 28 Οὕτως καὶ ὑμεῖς τυφλοὶ, οἱ λέγοντες, “Ος ἀν ὄμόσῃ ἐν τῷ ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις ναῷ, οὐδέν ἐστιν, δς δ' ἀν ὄμόσῃ ἐν τῷ δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ ἐστε μεστοὶ ὑποκρίσεως χρυσῷ τοῦ ναοῦ ὀφείλει.” 17 Μωροὶ καὶ καὶ ἀνομίας. 29 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς τυφλοί! Τίς γὰρ μείζων ἐστίν, ὁ χρυσὸς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί! “Οτι οἰκοδομεῖτε ἥ ὁ ναὸς ὁ ἀγιάσας τὸν χρυσόν; 18 Καί, τοὺς τάφους τῶν προφητῶν, καὶ κοσμεῖτε “Ος ἀν ὄμόσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδέν τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων 30 καὶ λέγετε, ἐστιν, δς δ' ἀν ὄμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ‘Εἰ ἥμεθα ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἐπάνω αὐτοῦ ὀφείλει.’ 19 Μωροὶ καὶ ἡμῶν, οὐκ ἀν ἥμεθα κοινωνοὶ αὐτῶν τυφλοί! Τί γὰρ μεῖζον, τὸ δῶρον, ἥ τὸ ἐν τῷ αἴματι τῶν προφητῶν.” 31 “Ωστε θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον; 20 Ὁ μαρτυρεῖτε ἔαυτοῖς ὅτι υἱοί ἐστε τῶν οὖν ὄμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, ὅμνύει φονευσάντων τοὺς προφήτας. 32 Καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ. πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. 21 Καὶ ὁ ὄμόσας ἐν τῷ ναῷ, ὅμνύει ἐν 33 Ὥφεις, γεννήματα ἔχιδνῶν, πῶς φύγητε

ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς Γεέννης; (Geenna 5 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί **g1067**) 34 Διὰ τοῦτο, ἴδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω μου λέγοντες, “Ἐγώ εἰμι ὁ ἔχοντας τὴν ψυχήν τοῦ πατέρος, καὶ σικάτης, καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. 6 Μελλήσετε δὲ γραμματεῖς. Ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ ἀκούειν πολέμους, καὶ ἀκοὰς πολέμων. σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν Ὁράτε, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ’ ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν, καὶ διώξετε ἀπὸ οὗπω ἐστὶν τὸ τέλος. 7 Ἔγερθήσεται γὰρ πόλεως εἰς πόλιν· 35 ὅπως ἔλθῃ ἐφ’ ὑμᾶς ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλείᾳ ἐπὶ βασιλείαν, πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυννόμενον ἐπὶ τῆς καὶ ἐσονται λιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους. γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ δικαίου, 8 Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὡδίνων. 9 ἔως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλῖψιν, καὶ δὸν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς. Καὶ ἐσεσθε μισούμενοι θυσιαστηρίου. 36 Ἄμην, λέγω ὑμῖν, ἥξει ὑπὸ πάντων τῶν ἔθνῶν, διὰ τὸ ὄνομά μου. πάντα ταῦτα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. 37 10 Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ, καὶ Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ἡ ἀποκτείνουσα ἀλλήλους παραδώσουσιν καὶ μισήσουσιν τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα, τοὺς ἀλλήλους. 11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν! Ποσάκις ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσιν πολλούς. ἥθελησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, δὸν 12 Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, τρόπον ὅρνις ἐπισυνάγει τὰ νοσσία αὐτῆς ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν. 13 Ὁ ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἥθελήσατε. 38 δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος! 14 Καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον 39 Λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μή με ἰδητε ἀπ’ ἄρτι τῆς βασιλείας ἐν δῃλῃ τῇ οἰκουμένῃ, εἰς ἔως ὃν εἴπητε, ‘Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος μαρτύριον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τότε ἐν ὄνόματι ὮΚυρίου!’”

ἥξει τὸ τέλος. 15 Ὅταν οὖν ἴδητε ‘τὸ

24 Καὶ ἐξελθῶν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐπορεύετο, καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ. 2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, “Οὐ βλέπετε ταῦτα πάντα; Ἄμην, λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀφεθῇ ὅδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ καταλαυνθήσεται.” 3 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Ὁρούς τῶν Ἐλαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ’ ιδίαν λέγοντες, “Εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ συντελείας τοῦ αἰῶνος;” (aiōn g165) 4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, “Βλέπετε, μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ.

νῦν, οὐδ' οὐ μὴ γένηται. 22 Καὶ εἰ μὴ ταῦτα πάντα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐπὶ θύραις. 34 Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ ἐσώθη πᾶσα σάρξ, διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς, μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἔως ἂν πάντα κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. 23 Τότε ταῦτα γένηται. 35 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, “Ιδοὺ, ὥδε ὁ Ὄχριστός”, παρελεύσεται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ ἦ “Ωδε”, μὴ πιστεύσῃτε. 24 Ἐγερθήσονται παρέλθωσιν. 36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν δώσουσιν σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε οὐρανῶν, οὐδὲ ὁ Υἱός, εἰ μὴ ὁ Πατὴρ μόνος, πλανῆσαι εἰ δυνατὸν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. 37 Ὡσπερ γὰρ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῦν, οὗτως 25 Ἰδοὺ, προείρηκα ὑμῖν. 26 Ἐὰν οὖν ἔσται ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου. εἴπωσιν ὑμῖν, “Ιδοὺ, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔστιν”, 38 Ὡς γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ μὴ ἐξέλθητε. “Ιδοὺ, ἐν τοῖς ταμείοις”, μὴ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, πιστεύσῃτε. 27 Ὡσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ γαμοῦντες καὶ γαμίζοντες, ἄχρι ἣς ἡμέρας ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται εἰσῆλθεν, Νῦν εἰς τὴν κιβωτόν. 39 Καὶ οὐκ ἔως δυσμῶν, οὗτως ἔσται ἡ παρουσία τοῦ ἔγνωσαν, ἔως ἡλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου. 28 Ὅπου ἐὰν ἢ τὸ ἡρεν ἄπαντας, οὗτως ἔσται ἡ παρουσία τοῦ πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί. 29 Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου. 40 Τότε ἔσονται δύο Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλῖψιν τῶν ἡμερῶν ἐν τῷ ἀγρῷ, εἰς παραλαμβάνεται, καὶ εἰς ἐκείνων, ‘ὁ ἡλιος σκοτισθήσεται καὶ ἡ ἀφίεται. 41 Δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλῳ, σελίνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς’, ‘καὶ οἱ μία παραλαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται. 42 ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ’, καὶ αἱ Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε ποιά ἡμέρᾳ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. 30 ὁ Ὄχριος ὑμῶν ἔρχεται. 43 Ἐκεῖνο δὲ Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ Υἱοῦ τοῦ γινώσκετε ὅτι εἰ ἥδε ὁ οἰκοδεσπότης, ποιά Ἀνθρώπου ἐν οὐρανῷ, καὶ τότε κόψονται φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὅψονται ‘τὸν ἄν, καὶ οὐκ ἂν εἴασεν διορυγῆναι τὴν οἰκίαν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου, ἔρχόμενον ἐπὶ τῶν αὐτοῦ. 44 Διὰ τοῦτο καὶ, ὑμεῖς γίνεσθε νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ’ μετὰ δυνάμεως ἔτοιμοι, ὅτι ἢ οὐ δοκεῖτε ὥρα, ὁ Υἱὸς τοῦ καὶ δόξης πολλῆς. 31 Καὶ ἀποστελεῖ Ἀνθρώπου ἔρχεται. 45 Τίς ἄρα ἔστιν ὁ πιστὸς τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ ‘σάλπιγγος δοῦλος καὶ φρόνιμος, δὲν κατέστησεν ὁ φωνῆς μεγάλης, καὶ ἐπισυνάξουσιν’ τοὺς κύριος ἐπὶ τῆς οἰκετείας αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ; 46 Μακάριος ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἔως ἄκρων αὐτῶν. 32 ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, δὲν ἐλθὼν ὁ κύριος Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς, μάθετε τὴν παραβολήν: αὐτοῦ εὑρήσει οὗτως ποιοῦντα. 47 Ἀμὴν, ὅταν ἥδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἀπαλὸς λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς αὐτοῦ, καταστήσει αὐτόν. 48 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ τὸ θέρος. 33 Οὗτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ,

‘Χρονίζει μου ὁ κύριος’, **49** καὶ ἄρξηται οἰδατε τὴν ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ὥραν. **14** τύπτειν τοὺς συνδούλους αὐτοῦ, ἐσθήτη δὲ ‘Ωσπερ γὰρ ἀνθρωπος ἀποδημῶν, ἐκάλεσεν καὶ πίνη μετὰ τῶν μεθυόντων, **50** ἥξει ὁ τοὺς ἰδίους δούλους, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. **15** Καὶ ὡς μὲν ἔδωκεν προσδοκᾶ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκει, **51** πέντε τάλαντα, ὡς δὲ δύο, ὡς δὲ ἓν, ἐκάστῳ καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει ἐκεῖ ἔσται ὁ εὐθέως. **16** Πορευθεὶς, ὁ τὰ πέντε τάλαντα κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

25 Τότε ὄμοιωθήσεται ἡ Βασιλεία τῶν

Οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἔξηλθον εἰς ὑπάντησιν τοῦ νυμφίου. **2** Πέντε δὲ ἔξ αὐτῶν ἦσαν μωραὶ, καὶ πέντε φρόνιμοι.

3 Αἱ γὰρ μωραὶ λαβοῦσσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ’ ἑαυτῶν ἔλαιον. **4** αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις, μετὰ τῶν λαμπάδων ἑαυτῶν. **5** Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. **6** Μέσης δὲ νυκτὸς, κραυγὴ γέγονεν, ‘Ιδοὺ, ὁ νυμφίος! ’Εξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν. **7** Τότε ἡγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν. **8** Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον, ‘Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἔλαιου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται.’

9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι, ‘Μήποτε οὐ μὴ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν πορεύεσθε μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς.’ **10** Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἤλθεν ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ’ αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. **11** ‘Υστερὸν δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι, ‘Κύριε, κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν!’ **12** Οἱ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, ‘Αμὴν, λέγω ὑμῖν, οὐκ οἴδα ὑμᾶς.’ **13** Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ

λαβὼν, ἡργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐκέρδησεν ἄλλα πέντε τάλαντα.

17 Ωσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησεν ἄλλα δύο. **18** Οἱ δὲ τὸ ἐν λαβὼν, ἀπελθὼν ὕρυξεν γῆν καὶ ἔκρυψεν τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. **19** Μετὰ δὲ πολὺν χρόνον, ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει λόγον μετ’ αὐτῶν. **20** Καὶ προσελθὼν ὁ, τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων, ‘Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας, ἵδε, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα.’ **21** ‘Ἐφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ, ‘Ἐδ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ! Ἐπὶ ὀλίγα ἡς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.’

22 Προσελθὼν καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα εἰπεν, ‘Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας. ’Ιδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα.’ **23** ‘Ἐφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ, ‘Ἐδ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ! Ἐπὶ ὀλίγα ἡς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.’ **24** Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφὼς εἶπεν, ‘Κύριε, ἔγνων σε, ὅτι σκληρὸς εἰ ἀνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ὅθεν οὐδιεσκόρπισας. **25** Καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν, ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ. ’Ιδε, ἔχεις τὸ σόν.’ **26** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ, ‘Πονηρὲ Δοῦλε καὶ ὀκνηρέ!

”Ηιδεις δτι θερίζω ὅπου ούκ ἔσπειρα, καὶ ἐρεῖ αὐτοῖς, “Αμὴν, λέγω ὑμῖν, ἐφ’ ὅσον συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα; 27 Ἔδει σε ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου οῦν βαλεῖν τὰ ἀργύρια μου τοῖς τραπεζίταις, τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.’ 41 Τότε καὶ ἐλθὼν, ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν ἐρεῖ καὶ τοῖς ἔξ εὐωνύμων, ‘Πορεύεσθε ἀπ’ σὺν τόκῳ. 28 Ἀρατε οῦν ἀπ’ αὐτοῦ τὸ ἐμοῦ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τὸ ήτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς τάλαντα. 29 Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ διθήσεται ἀγγέλοις αὐτοῦ. (aiōnios g166) 42 Ἐπείνασα γὰρ καὶ περισσευθήσεται, τοῦ δὲ μὴ ἔχοντος, καὶ οὐκ ἐδώκατε μοι φαγεῖν, καὶ ἐδίψησα καὶ δὲ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ’ αὐτοῦ. 30 Καὶ τὸν καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, 43 ζένος ἥμην καὶ οὐ ἀχρεῖον δοῦλον, ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος συνηγάγετε με, γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετε τὸ ἔξωτερον. Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ με, ἀσθενῆς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ βρυγμὸς τῶν δόδοντων.’ 31 Ὄταν δὲ ἐλθῇ ἐπεσκέψασθε με.’ 44 Τότε ἀποκριθήσονται ὁ γίδος τοῦ Ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ λέγοντες, “Κύριε, πότε σε εἴδομεν καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι μετ’ αὐτοῦ, τότε πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ζένον, ἢ γυμνὸν, ἢ καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ. 32 Καὶ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμέν συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα σοι;’ 45 Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων, τὰ ἔθνη, καὶ ἀφορεῖ αὐτοὺς ἀπ’ ἀλλήλων, “Αμὴν, λέγω ὑμῖν, ἐφ’ ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ὕσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ τῶν ἐρίφων. 33 Καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐποιήσατε.’ 46 Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἔξ εὐωνύμων. κόλαστιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν 34 Τότε ἐρεῖ ὁ Βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αἰώνιον.” (aiōnios g166)

αὐτοῦ, ‘Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ήτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. 35 Ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατε μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ζένος ἥμην καὶ συνηγάγετε με, 36 γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἥμην καὶ ἥλθατε πρός με.’ 37 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες, “Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; 38 Πότε δέ σε εἴδομεν ζένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; 39 Πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἥλθομεν πρός σε;’ 40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Βασιλεὺς

26 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, 2 “Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται, καὶ ὁ γίδος τοῦ Ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.” 3 Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, τοῦ λεγομένου Καΐάφα, 4 καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατήσωσιν καὶ ἀποκτείνωσιν. 5 Ἐλεγον δέ, “Μὴ ἐν τῇ ἔορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ.” 6 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, 7 προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον

μύρου βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τῆς 23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, “Οὐέμβαψας μετ’ κεφαλῆς αὐτοῦ ἀνακειμένου. 8 Ἰδόντες ἐμοῦ τὴν χεῖρα ἐν τῷ τρυβλίῳ, οὗτός με δὲ, οἱ μαθηταὶ ἡγανάκτησαν λέγοντες, “Εἰς παραδώσει. 24 Ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου τί ἡ ἀπώλεια αὕτη; 9 Ἐδύνατο γὰρ τοῦτο ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ, οὐαὶ πραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι πτωχοῖς.” δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι’ οὗ ὁ Υἱὸς τοῦ 10 Γνοὺς δὲ, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, “Τί Ἀνθρώπου παραδίδοται. Καλὸν ἦν αὐτῷ, κόπους παρέχετε τῇ γυναικὶ; Ἔργον γὰρ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.” καλὸν ἡργάσατο εἰς ἐμέ. 11 Πάντοτε γὰρ 25 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας, ὁ παραδιδοὺς τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ’ ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ αὐτὸν εἶπεν, “Μήτι ἐγώ εἰμι, ‘Ραββί;” οὐ πάντοτε ἔχετε. 12 Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ Λέγει αὐτῷ, “Σὺ εἶπας.” 26 Ἐσθιόντων μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς δὲ αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, καὶ τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. 13 Ἀμὴν, λέγω εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ δοὺς τοῖς μαθηταῖς ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον εἶπεν, “Λάβετε, φάγετε, τοῦτο ἐστιν τὸ τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται σῶμά μου.” 27 Καὶ λαβὼν ποτήριον καὶ καὶ δὲ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον εὐχαριστήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων, “Πίετε αὐτῆς.” 14 Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα, ἐξ αὐτοῦ πάντες, 28 τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ δὲ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης πρὸς αἷμά μου τῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν τοὺς ἀρχιερεῖς 15 εἶπεν, “Τί θέλετε μοι ἐκχυννόμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. 29 δοῦναι, κάγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν;” Οἱ λέγω δὲ ὑμῖν, οὐ μὴ πίω ἀπ’ ἄρτι ἐκ τούτου δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. 16 τοῦ γενίματος τῆς ἀμπέλου ἔως τῆς ἡμέρας Καὶ ἀπὸ τότε ἔζητε εὐκατιρίαν, ἵνα αὐτὸν ἐκείνης, ὅταν αὐτὸν πίνω μεθ’ ὑμῶν καινὸν παραδῷ. 17 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν Ἀζύμων, ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρός μου.” 30 Καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες, ὑμνήσαντες, ἔξῆλθον εἰς τὸ Ὁρος τῶν “Ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ Ἐλαιῶν. 31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πάσχα;” 18 Ὁ δὲ εἶπεν, “Ὑπάγετε εἰς ‘Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα καὶ εἴπατε ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, γέγραπται γάρ, ‘Πατάξω αὐτῷ, ‘Ο διδάσκαλος λέγει, ‘Ο καιρός μου τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται ἐγγύς ἐστιν· πρὸς σὲ ποιῶ τὸ Πάσχα μετὰ τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης.’ 32 Μετὰ δὲ τῶν μαθητῶν μου.”” 19 Καὶ ἐποίησαν οἱ τὸ ἐγερθῆναι με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν μαθηταὶ ως συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Γαλιλαίαν.” 33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος καὶ ἡτοίμασαν τὸ Πάσχα. 20 Ὁψίας δὲ εἶπεν αὐτῷ, “Εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται γενομένης, ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα, 21 ἐν σοί, ἐγώ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι.” καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν, “Ἀμὴν, λέγω 34 Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, “Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.” 22 Καὶ σοι ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα λυπούμενοι σφόδρα, ἥρξαντο λέγειν αὐτῷ φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με.” 35 Λέγει εἰς ἕκαστος, αὐτῶν, “Μήτι ἐγώ εἰμι, ‘Κύριε;” αὐτῷ ὁ Πέτρος, “Κὰν δέῃ με σὺν σοὶ

ἀποθανεῖν, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι.” Ὁμοίως εἶς τῶν δώδεκα ἦλθεν, καὶ μετ’ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον. **36** Τότε ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων ἀπὸ ἔρχεται μετ’ αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. λεγόμενον Γεθσημανὶ, καὶ λέγει τοῖς **48** Ὁ δὲ παραδίδοντος αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς μαθηταῖς, “Καθίσατε αὐτοῦ ἔως οὗ ἀπελθὼν σημεῖον λέγων, ““Ον δὲ φιλήσω, αὐτός ἐκεῖ προσεύξωμαι.” **37** Καὶ παραλαβὼν ἔστιν· κρατήσατε αὐτόν.” **49** Καὶ εὐθέως τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου, προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπεν, “Χαῖρε, Ραββί, ἥρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. **38** Τότε καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.” **50** Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, “Περίλυπός ἔστιν ἡ ψυχὴ μου εἶπεν αὐτῷ, “Ἐταῖρε, Ἐφ’ ὃ πάρει;” Τότε ἔως θανάτου· μείνατε ὅδε καὶ γρηγορεῖτε προσελθόντες, ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ μετ’ ἐμοῦ.” **39** Καὶ προσελθὼν μικρὸν, τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. **51** ἔπεισεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος Καὶ ἴδον, εἴς τῶν μετὰ Ἰησοῦ, ἔκτείνας καὶ λέγων, “Πάτερ μου, εὶς δυνατόν ἔστιν, τὴν χεῖρα, ἀπέσπασεν τὴν μάχαιραν αὐτοῦ παρελθάτω ἀπ’ ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο. καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, πλὴν οὐχ ὡς ἔγω θέλω, ἀλλ’ ὡς σύ.” ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ωτίον. **52** Τότε λέγει αὐτῷ **40** Καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ ὁ Ἰησοῦς, “Ἄποστρεψον τὴν μάχαιράν σου εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, πάντες γὰρ οἱ λαβόντες τῷ Πέτρῳ, “Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν μάχαιραν, ἐν μαχαίρῃ ἀπολοῦνται. **53** Ἡ ὥραν γρηγορῆσαι μετ’ ἐμοῦ; **41** Γρηγορεῖτε δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἀρτὶ παρακαλέσαι καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς τὸν Πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πειρασμόν. Τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ πλείω δώδεκα λεγεῶνων ἀγγέλων; **54** δὲ σὰρξ ἀσθενῆς.” **42** Πάλιν ἐκ δευτέρου Πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ Γραφαὶ, ὅτι ἀπελθὼν προσηγάπατο λέγων, “Πάτερ μου, οὕτως δεῖ γενέσθαι;” **55** Ἐν ἐκείνῃ τῇ εἰ οὐ δύναται τοῦτο παρελθεῖν, ἐὰν μὴ αὐτὸ ὥρᾳ, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις, ““Ως πίω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου.” **43** Καὶ ἐπὶ ληστὴν ἔξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ἐλθὼν πάλιν, εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας, ξύλων συλλαβεῖν με; Καθ’ ἡμέραν ἐν ἥσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὄφθαλμοὶ βεβαρημένοι. τῷ Ἱερῷ, ἐκαθεζόμην διδάσκων, καὶ οὐκ **44** Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς πάλιν ἀπελθὼν, ἐκρατήσατέ με. **56** Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, προσηγάπατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον ἵνα πληρωθῶσιν αἱ Γραφαὶ τῶν προφητῶν.” εἰπὼν πάλιν. **45** Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες, ἀφέντες αὐτὸν μαθητὰς καὶ λέγει αὐτοῖς, “Καθεύδετε τὸ ἔφυγον. **57** Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε; Ἰδοὺ, ἥγγικεν ἡ ἀπίγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὥρᾳ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου παραδίδοται ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν. **46** Ἐγείρεσθε, συνήχθησαν. **58** Ὁ δὲ Πέτρος ἡκοιλούθει ἄγωμεν! Ἰδοὺ, ἥγγικεν ὁ παραδίδοντος με!” αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἔως τῆς αὐλῆς τοῦ **47** Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, Ἰδοὺ, ἰούδας ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο

μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἵδεῖν τὸ τέλος. 59 Οἱ δὲ Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες ἀρχιερεῖς καὶ τὸ Συνέδριον ὅλον ἔζήτουν εἶπον τῷ Πέτρῳ, “Αληθῶς καὶ σὺ ἔξ αὐτῶν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως εἴ, καὶ γάρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ.” 74 αὐτὸν θανατώσωσιν, 60 καὶ οὐχ εὗρον, Τότε ἥρξατο καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν, πολλῶν προσελθόντων ψευδομαρτύρων. ὅτι “Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον!” Καὶ εὐθέως “Υστερον δὲ προσελθόντες δύο 61 εἶπον, ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. 75 Καὶ ἐμνήσθη ὁ “Οὗτος ἔφη, ‘Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος, ὅτι τοῦ Ὀθοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν αὐτὸν “Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ οἰκοδομῆσαι.”” 62 Καὶ ἀναστὰς, ὁ ἀρχιερεὺς με”. Καὶ ἔξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσεν πικρῶς. εἶπεν αὐτῷ, “Οὐδὲν ἀποκρίνῃ, τί οὗτοί σου 27 Πρωΐας δὲ γενομένης, συμβούλιον καταμαρτυροῦσιν;” 63 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ, “Ἐξορκίζω σε οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ κατὰ τοῦ Ὀθοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπης εἰ Ἰησοῦ, ὃστε θανατῶσαι αὐτὸν· 2 καὶ σὺ εἰ ὁ Ἐχιστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Ὀθοῦ.” 64 Λέγει δήσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, “Σὺ εἶπας. Πλὴν λέγω ὑμῖν, Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. 3 Τότε ἴδων Ἰούδας ἀπ’ ἄρτι ὅψεσθε τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου, ὁ παραδίδοντος αὐτὸν, ὅτι κατεκρίθη, ‘καθήμενον ἐκ δεξιῶν’ τῆς δυνάμεως, μεταμεληθεὶς ἔστρεψεν τὰ τριάκοντα καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ πρεσβυτέροις οὐρανοῦ.” 65 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξεν 4 λέγων, ““Ἡμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῷον.”” τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων, “Ἐβλασφήμησεν Οἱ δὲ εἶπον, “Τί πρὸς ἡμᾶς; Σὺ ὅψῃ.” τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων;” Ιδε, νῦν 5 Καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια εἰς τὸν ναὸν, ἥκούσατε τὴν βλασφημίαν. 66 Τί ὑμῖν ἀνεχώρησεν καὶ ἀπελθὼν ἀπήγαχτο. 6 Οἱ δὲ δοκεῖ;” Οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον, ““Ἐνοχος ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον, “Οὐκ θανάτου ἔστιν.”” 67 Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ ἔξεστιν βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἔστιν.” 7 Συμβούλιον δὲ δὲ ἐράπισαν 68 λέγοντες, “Προφήτευσον λαβόντες, ἡγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν Ἀγρὸν ἥμιν, Ὁριστέ, τίς ἔστιν ὁ παίσας σε;” 69 τοῦ Κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. ‘Ο δὲ Πέτρος ἐκάθητο ἔξω ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ 8 Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεīνος, Ἀγρὸς προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα, Αἵματος ἔως τῆς σήμερον. 9 Τότε ἐπληρώθη “Καὶ σὺ ἥσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου.” τὸ ρήθεν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου 70 ‘Ο δὲ ἡρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων λέγοντος, “Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα λέγων, “Οὐκ οἶδα τί λέγεις.”” 71 Ἐξελθόντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, δὲν δὲ εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη καὶ ἐτιμήσαντο” ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ, 10 “καὶ λέγει τοῖς ἐκεī, “Οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν Ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως, Ναζωραίου.”” 72 Καὶ πάλιν ἡρνήσατο μετὰ καθὰ συνέταξέν μοι Ὦριος”. 11 Ο δὲ ὅρκου, ὅτι “Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον.”” 73 Ἰησοῦς ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος-

καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων, τοῦ δικαίου τούτου. ‘Ὑμεῖς ὅψεσθε.’” 25 “Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;” Ὁ δὲ Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπεν, “Τὸ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ, “Σὺ λέγεις.” 12 Καὶ ἐν τῷ αἷμα αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων ἡμῶν.” 26 Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν καὶ τῶν πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας, 13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος, “Οὐκ ἀκούεις παρέδωκεν, ἵνα σταυρωθῇ. 27 Τότε οἱ πόσα σου καταμαρτυροῦσιν;” 14 Καὶ οὐκ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος, παραλαβόντες ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν ῥῆμα, ὥστε τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. 15 Κατὰ ἐπ’ αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν. 28 Καὶ δὲ ἐօρτὴν, εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἐκδύσαντες αὐτὸν, χλαμύδα κοκκίνην ἔνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἥθελον. 16 περιέθηκαν αὐτῷ, 29 καὶ πλέξαντες Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον, λεγόμενον στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τῆς Βαραββᾶν. 17 Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐν τῇ δεξιᾳ ἐπίπεν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος, “Τίνα θέλετε αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν ἀπολύσω ὑμῖν, Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν, τὸν αὐτοῦ, ἐνέπαιξαν αὐτῷ λέγοντες, ‘Χαῖρε, λεγόμενον Ἐχριστόν;’” 18 ἥδει γάρ ὅτι διὰ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων!” 30 Καὶ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. 19 Καθημένου ἔμπτύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλεν πρὸς κάλαμον, καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα, “Μηδὲν αὐτοῦ. 31 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ, πολλὰ γάρ αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν ἔπαθον σήμερον κατ’ ὅναρ δι’ αὐτόν.” τὰ ἴματια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν 20 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἰς τὸ σταυρῶσαι. 32 Ἐξερχόμενοι δὲ, ἐπεισαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἴτησωνται τὸν εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὃνόματι Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. Σίμωνα. Τοῦτον ἡγάρευσαν ἵνα ἄρῃ 21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς, τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. 33 Καὶ ἐλθόντες “Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο, ἀπολύσω ὑμῖν;” εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἐστιν Οἱ δὲ εἶπον, τὸν “Βαραββᾶν.” 22 Λέγει “Κρανίου Τόπος” λεγόμενος. 34 Ἔδωκαν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος, “Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν, αὐτῷ πιεῖν οἶνον μετὰ χολῆς μεμιγμένον· τὸν λεγόμενον Ἐχριστόν;” Λέγουσιν πάντες, καὶ γευσάμενος, οὐκ ἥθέλησεν πιεῖν. 35 “Σταυρωθήτω.” 23 Ὁ δὲ ἔφη, “Τί γάρ Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ κακὸν ἐποίησεν;” Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον ἴματια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον, 36 καὶ λέγοντες, “Σταυρωθήτω.” 24 Ἰδών δὲ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. 37 Καὶ ὁ Πιλᾶτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην, “Οὗτός ἐστιν ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου Ἰησοῦς, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.” 38 λέγων, “Αθῷός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί,

εῖς ἐκ δεξιῶν, καὶ εῖς ἐξ εὐωνύμων. πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. 54 Ὁ δὲ 39 Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν 40 τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ καὶ λέγοντες, “Ο καταλύων τὸν ναὸν γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον “Ἀληθῶς Υἱὸς ὁ Θεοῦ ἦν οὗτος.” 55 Ἡσαν σεαυτόν, εὶς οὐδός εἴ τοῦ ὁ Θεοῦ, κατάβηθι δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ!” 41 Ὁμοίως οἱ ἀρχιερεῖς θεωροῦσαι, αἵτινες ἤκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ, 56 πρεσβυτέρων ἔλεγον, 42 “Ἄλλους ἔσωσεν, ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἔσαντὸν οὐδύναται σῶσαι. Βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἡ τοῦ Ἱακώβου καὶ Ἰωσὴφ μήτηρ, καὶ ἡ ἐστιν, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου. 57 Ὁφίας πιστεύσομεν ἐπ’ αὐτόν. 43 ‘Πέποιθεν ἐπὶ δὲ γενομένης, ἥλθεν ἄνθρωπος πλούσιος τὸν ὁθόνην, ρύσασθω νῦν εἰς θέλει αὐτόν.’ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, δὲς καὶ Εἶπεν γάρ, ὅτι “Θεοῦ εἰμι Υἱός.” 44 Τὸ δ’ αὐτὸς ἐμαθήτευσεν τῷ Ἰησοῦ. 58 Οὗτος αὐτὸς καὶ οἱ λησταὶ, οἱ συσταυρωθέντες σύν προσελθών τῷ Πιλάτῳ, ἤτήσατο τὸ σῶμα αὐτῷ, ὧνείδιζον αὐτόν. 45 Ἀπὸ δὲ ἕκτης τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλᾶτος ἐκέλευσεν ὥρας, σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἀποδοθῆναι. 59 καὶ λαβὼν τὸ σῶμα, ὁ ἔως ὥρας ἐνάτης. 46 Περὶ δὲ τὴν ἐνάτην Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν αὐτὸς σινδόνι καθαρᾶ, ὥραν, ἐβόησεν δὲ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ 60 καὶ ἔθηκεν αὐτὸς ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ λέγων, “Ἐλωί, Ἐλωί, λεμὰ σαβαχθάνι;” μνημείω, δὲ λατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ Τοῦτ’ ἐστιν, “Θεέ μου, θεέ μου, ίνα τί προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ με ἐγκατέλιπες;” 47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ μνημείου, ἀπῆλθεν. 61 Ἡν δὲ ἐκεῖ Μαριάμ ἡ ἐστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον, ὅτι “Ἡλίαν Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι φωνεῖ οὗτος.” 48 Καὶ εὐθέως δραμῶν εἰς ἐξ ἀπέναντι τοῦ τάφου. 62 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἦτις αὐτῶν καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε δόξους ἐστὶν μετὰ τὴν παρασκευήν, συνίχθησαν οἱ καὶ περιθεὶς καλάμω, ἐπότιζεν αὐτόν. 49 Οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλᾶτον 63 δὲ λοιποὶ ἔλεγον, “Ἄφες, ἵδωμεν εἰς ἔρχεται λέγοντες, “Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος Ἡλίας σώσων αὐτόν.” 50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν, ‘Μετὰ τρεῖς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκεν τὸ ἡμέρας ἐγείρομαι.’ 64 Κέλευσον οὖν πνεῦμα. 51 Καὶ ἴδού, τὸ καταπέτασμα τοῦ ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἔως τῆς τρίτης ναοῦ ἐσχίσθη ἀπ’ ἄνωθεν ἔως κάτω, εἰς δύο ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἴπωσιν τῷ λαῷ, 52 καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῳχθησαν, καὶ πολλὰ “Ηγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν”, καὶ ἔσται σώματα τῶν κεκοιμημένων ἀγίων ἡγέρθη ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης.” 53 καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ 65 “Εφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος, “Ἐχετε τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀγίαν κουστωδίαν, ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς

οἰδατε.” 66 Οἱ δὲ πορευθέντες ἡσφαλίσαντο πρεσβυτέρων, συμβούλιόν τε λαβόντες, τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ ἀργύρια ἵκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις 13 τῆς κουστωδίας.

28 Ὁψὲ δὲ Σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ

εἰς μίαν σαββάτων, ἥλθεν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον. 2 Καὶ ἴδοὺ, σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γάρ Ὦκριον καταβάς ἐξ οὐρανοῦ καὶ προσελθών, ἀπεκύλισεν τὸν λίθον καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. 3 Ἡν δὲ ἡ εἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιών. 4 Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ, ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες, καὶ ἐγενήθησαν ὡς νεκροί. 5 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπεν ταῖς γυναιξίν, “Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς, οἶδα γάρ ὅτι Ὦκριον, τὸν ἐσταυρωμένον, ζητεῖτε. 6 Οὐκ ἔστιν ὅδε, ἡγέρθη γάρ καθὼς εἴπεν. Δεῦτε ἵδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο. 7 Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἴδοὺ, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐκεῖ αὐτὸν ὅψεσθε. 8 Καὶ ἀπελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου, μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. 9 Καὶ ἴδοὺ, Ὦκριος ὑπήντησεν αὐταῖς λέγων, “Χαίρετε!” Αἱ δὲ προσελθοῦσαι, ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. 10 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ὦκριος, “Μὴ φοβεῖσθε. Υπάγετε ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκεῖ με ὅψονται.” 11 Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἴδού, τινες τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπίγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα. 12 Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν

νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτὸν, ὑμῶν κοιμωμένων.’ 14 Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ὑμεῖς πείσομεν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν.” 15 Οἱ δὲ λαβόντες ἀργύρια ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον 16 Οἱ δὲ ἔνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὅρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ὦκριος, 17 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν, οἱ δὲ ἐδίστασαν. 18 Καὶ προσελθών, ὁ Ὦκριος ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων, “Ἐδόθη μοι πᾶσα ἔχουσιά ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. 19 Πορευθέντες οὖν, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἅγιου Ὦκριος, 20 διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. Καὶ ἴδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἴμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἔως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.” (αἱ ὅμοια 165)

Κατα Μαρκον

1 Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ὡησοῦ ὁ χριστοῦ,
γίοῦ ὁ θεοῦ. **2** Καθὼς γέγραπται ἐν τῷ
ἱστόφραγμα: “Ιδοὺ, ἀποστέλλω
τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς
κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου.” **3** “Φωνὴ¹
βιοῶντος ἐν τῇ ἑρήμῳ: “Ετοιμάσατε τὴν
ὁδὸν Ἦριου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους
αὐτοῦ.”” **4** Ἐγένετο Ἰωάννης, ὁ βαπτίζων
ἐν τῇ ἑρήμῳ, καὶ κηρύσσων βάπτισμα
μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. **5** Καὶ
ἔξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαϊα
χώρα καὶ οἱ Ἱεροσολυμῖται πάντες, καὶ
ἔβαπτίζοντο ὑπ’ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ
ποταμῷ, ἔξομολογούμενοι τὰς ἀμαρτίας
αὐτῶν. **6** Καὶ ἦν ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος
τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην
περὶ τὴν ὁσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἔσθων ἀκρίδας
καὶ μέλι ἄγριον. **7** Καὶ ἐκήρυξεν λέγων,
“Ἐρχεται ὁ ἰσχυρότερος μου ὁπίσω μου,
οὗτος εἰμὶ ἱκανὸς, κύψας λῦσαι τὸν
ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. **8** Ἔγὼ
ἔβαπτισα ὑμᾶς ὕδατι, αὐτὸς δὲ βαπτίσει
ὑμᾶς Ὁνεύματι Ἄγιῳ.” **9** Καὶ ἐγένετο ἐν
ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἥλθεν Ὡησοῦς ἀπὸ
Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἔβαπτίσθη
εἰς τὸν Ἰορδάνην ὑπὸ Ἰωάννου. **10** Καὶ
εὐθὺς ἀναβαίνων ἐκ τοῦ ὕδατος, εἶδεν
σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ Ὁνεύμα
ὡς περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ’ αὐτόν.
11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν:
“Σὺ εἶ ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ²
εὐδόκησα.” **12** Καὶ εὐθὺς τὸ Ὁνεύμα
αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἑρήμον. **13** Καὶ
ἦν ἐν τῇ ἑρήμῳ τεσσεράκοντα ἡμέρας,

πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, καὶ ἦν μετὰ
τῶν θηρίων, καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν
αὐτῷ. **14** Καὶ μετὰ τὸ παραδοθῆναι
τὸν Ἰωάννην, ἥλθεν ὁ Ὡησοῦς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν, κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
καταρός καὶ ἥγγικεν ἡ Βασιλεία τοῦ ὁθοῦ
μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.”
15 Καὶ παράγων παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς
Γαλιλαίας, εἶδεν Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν,
τὸν ἀδελφὸν Σίμωνος, ἀμφιβάλλοντας
εἰς τὴν θαλάσσην, ἥσαν γάρ ἀλεεῖς. **16** Καὶ
εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ὡησοῦς, “Δεῦτε ὁπίσω
μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀλεεῖς
ἀνθρώπων.” **17** Καὶ εὐθέως ἀφέντες τὰ
δίκτυα, ἤκολούθησαν αὐτῷ. **18** Καὶ προβὰς
ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου,
καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ
αὐτὸὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ
δίκτυα. **19** Καὶ εὐθὺς ἐκάλεσεν αὐτούς. Καὶ
“Ἐρχεται ὁ ἰσχυρότερος μου ὁπίσω μου,
ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαίον ἐν
οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς, κύψας λῦσαι τὸν
ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. **20** Καὶ
τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν, ἀπῆλθον
ἐπί τοῦ ὕδατος. **21** Καὶ εἰσπορεύονται εἰς
Καφαρναούμ. Καὶ εὐθέως τοῖς Σάββασιν,
εἰσελθῶν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐδίδασκεν.
22 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ,
ἡν γάρ διδάσκων αὐτὸὺς ὡς ἔξουσίαν
ἐχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς. **23**
Καὶ εὐθὺς ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν
ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ
ἀνέκραξεν 24 λέγων, “Τί ἡμῖν καὶ σοί,
“Ιησοῦ Ναζαρηνέ; Ἡλθες ἀπολέσαι ὑμᾶς;
Οἶδά σε τίς εἶ, ὁ Ἅγιος τοῦ ὁθοῦ!” **25**
Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ὡησοῦς λέγων,
“Φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ!” **26** Καὶ
σπαράξαν αὐτὸν, τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον,

καὶ φωνῆσαν φωνῇ μεγάλῃ, ἐξῆλθεν ἐξ λέγων αὐτῷ, ὅτι “Ἐὰν θέλης, δύνασαι αὐτοῦ. 27 Καὶ ἐθαμβήθησαν ἄπαντες, με καθαρίσαι.” 41 Καὶ σπλαγχνισθεὶς, ὡστε συζητεῖν αὐτοὺς λέγοντας, “Τί ἐστιν ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἥψατο καὶ τοῦτο; διδαχὴ καὶνή, κατ’ ἐξουσίαν καὶ λέγει αὐτῷ, “Θέλω, καθαρίσθητι.” 42 Καὶ τοῖς πνεύμασιν τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, εὐθὺς ἀπῆλθεν ἀπ’ αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ!“ 28 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκαθαρίσθη. 43 Καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ, ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς πανταχοῦ εἰς ὅλην εὐθὺς ἐξέβαλεν αὐτόν, 44 καὶ λέγει αὐτῷ, τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας. 29 Καὶ “Ορα, μηδενὶ μηδὲν εἴπης, ἀλλὰ ὑπαγε, εὐθὺς ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθὼν, ἤλθεν σεαυτὸν δεῖξον τῷ ιερεῖ, καὶ προσένεγκε εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξεν μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. 30 Ἡ δὲ Μωϋσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.” 45 Ὁ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα, δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ καὶ εὐθὺς λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς. 31 Καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον, ὡστε μηκέτι αὐτὸν προσελθὼν, ἥγειρεν αὐτὴν, κρατήσας τῆς δύνασθαι φανερῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν, χειρός. Καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἀλλ’ ἔξω ἐπ’ ἐρήμοις τόποις ἦν, καὶ ἤρχοντο διηκόνει αὐτοῖς. 32 Ὁψίας δὲ γενομένης, πρὸς αὐτὸν πάντοθεν.

ὅτε ἔδυ ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους. 33 Καὶ ἦν ὅλη ἡ πόλις ἐπισυνηγμένη πρὸς τὴν Θύραν. 34 Καὶ ἐθεράπευσεν πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις, καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλεν, καὶ οὐκ ἥφιεν τὰ δαιμόνια, λαλεῖν ὅτι ἥδεισαν αὐτόν. Ὁχριστὸν εἶναι. 35 Καὶ πρωΐ ἔννυνχα λίαν, ἀναστὰς ἐξῆλθεν καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἕρημον τόπον, κάκεὶ προσηγένετο. 36 Καὶ κατεδίωξεν αὐτὸν Σίμων καὶ οἱ μετ’ αὐτοῦ, 37 καὶ εὗρον αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ, ὅτι “Πάντες ζητοῦσίν σε!” 38 Καὶ λέγει αὐτοῖς, “Ἄγωμεν ἀλλαχοῦ εἰς τὰς ἔχομένας κωμοπόλεις, ἵνα καὶ ἐκεῖ κηρύξω, εἰς τοῦτο γὰρ ἐξῆλθον.” 39 Καὶ ἤλθεν κηρύσσων, εἰς τὰς Τίς δύναται ἀφιέναι ἀμαρτίας, εἰ μὴ συναγωγὰς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, εἰς ὁ Θεός;” 40 Καὶ εὐθὺς ἐπιγνοὺς ὁ καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων. 41 Καὶ ἔρχεται Ὁιησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτως πρὸς αὐτὸν λεπρὸς, παρακαλῶν αὐτὸν διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, λέγει αὐτοῖς,

2 Καὶ εἰσελθὼν πάλιν εἰς Καφαρναοῦμ δι’ ἡμερῶν, ἤκουσθη ὅτι ἐν οἴκῳ ἐστίν.

2 Καὶ συνήχθησαν πολλοὶ, ὡστε μηκέτι χωρεῖν, μηδὲ τὰ πρὸς τὴν Θύραν, καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. 3 Καὶ ἔρχονται φέροντες πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. 4 Καὶ μὴ δυνάμενοι προσενέγκαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες, χαλῶσι τὸν κράβαττον ὅπου ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. 5 Καὶ ἴδων ὁ Ὁιησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ, “Τέκνον, ἀφέωνται σου αἱ ἀμαρτίαι.” 6 Ἡσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ, καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, 7 “Τί οὗτος οὕτως λαλεῖ; Βλασφημεῖ!

Τίς δύναται ἀφιέναι ἀμαρτίας, εἰ μὴ συναγωγὰς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, εἰς ὁ Θεός;” 8 Καὶ εὐθὺς ἐπιγνοὺς ὁ καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων. 9 Καὶ ἔρχεται Ὁιησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτως πρὸς αὐτὸν λεπρὸς, παρακαλῶν αὐτὸν διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, λέγει αὐτοῖς,

“Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ ὑμῶν; 9 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ μαθητᾷ οὐ νηστεύουσιν;” 10 Καὶ εἶπεν παραλυτικῷ, ἀφέωνται σοι αἱ ἀμαρτίαι, αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Μὴ δύνανται οἱ νίοι ἡ εἰπεῖν, “Ἐγειρε καὶ ἄρον τὸν κράβαττόν τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ’ αὐτῶν σου καὶ περιπάτει”; 11 “Ινα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐστιν νηστεύειν; “Οσον χρόνον ἔχουσιν ἔξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν νυμφίον μετ’ αὐτῶν, οὐ δύνανται τῆς γῆς ἀφίεναι ἀμαρτίας”, (λέγει τῷ νηστεύειν. 20 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν παραλυτικῷ), 11 “Σοὶ λέγω, ἔγειρε ἄρον ἀπαρθῇ ἀπ’ αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε τὸν κράβαττόν σου, καὶ ὑπαγε εἰς τὸν νηστεύουσιν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. 21 Οὐδεὶς οἴκον σου.” 12 Καὶ ἡγέρθη, καὶ εὐθὺς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιράπτει ἐπὶ ἄρας τὸν κράβαττον, ἔξηλθεν ἔμπροσθεν ἴματιον παλαιόν· εἰ δὲ μή αἴρει ἀπ’ αὐτοῦ τὸ πάντων, ὥστε ἔξιστασθαι πάντας, καὶ πλήρωμα τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χεῖρον δοξάζειν τὸν ὅθεν λέγοντας, ὅτι “Οὕτως σχίσμα γίνεται. 22 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον οὐδέποτε εἴδομεν.” 13 Καὶ ἔξηλθεν πάλιν νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μή ῥήξει ὁ παρὰ τὴν θάλασσαν, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος οἵνος τοὺς ἀσκούς, καὶ ὁ οínος ἀπόλλυται ἥρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς. καὶ οἱ ἀσκοί. Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκούς 14 Καὶ παράγων εἶδεν Λευὶν τὸν τοῦ καινοὺς βλητέον.” 23 Καὶ ἐγένετο, αὐτὸν Ἀλφαίου, καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, ἐν τοῖς Σάββασιν παραπορεύεσθαι διὰ τῶν καὶ λέγει αὐτῷ, “Ἀκολούθει μοι.” Καὶ σπορίμων, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἥρξαντο ἀναστὰς, ἡκολούθησεν αὐτῷ. 15 Καὶ ὀδὸν ποιεῖν, τίλλοντες τοὺς στάχυας. 24 γίνεται κατακεīσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ, “Ἴδε, τί αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἀμαρτωλοὶ ποιοῦσιν τοῖς Σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστιν;” συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς 25 Καὶ λέγει αὐτοῖς, “Οὐδέποτε ἀνέγνωτε αὐτοῦ, ἵσαν γάρ πολλοὶ, καὶ ἡκολούθουν τί ἐποίησεν Δαυὶδ, ὅτε χρείαν ἔσχεν καὶ αὐτῷ. 16 Καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν Φαρισαίων, ἐπείνασεν, αὐτὸς καὶ οἱ μετ’ αὐτοῦ; 26 ιδόντες ὅτι ἐσθίει μετὰ τῶν ἀμαρτωλῶν Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ὅθεοῦ καὶ τῶν τελωνῶν, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ Ἀβιαθᾶρ ἀρχιερέως, καὶ τοὺς ἄρτους αὐτοῦ, ὅτι “Μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ τῆς Προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστιν ἀμαρτωλῶν ἐσθίει;” 17 Καὶ ἀκούσας, ὁ φαγεῖν, εἰ μὴ τοὺς ἱερεῖς, καὶ ἔδωκεν καὶ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, “Οὐ χρείαν ἔχουσιν τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσιν;” 27 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ’ οἱ κακῶς “Τὸ Σάββατον διὰ τὸν ἀνθρωπὸν ἐγένετο, ἔχοντες. Οὐκ ἥλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ καὶ οὐχ ὁ ἀνθρωπὸς διὰ τὸ Σάββατον. 28 ἀμαρτωλούς.” 18 Καὶ ἥσαν οἱ μαθηταὶ Ὡστε Ἦστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου Ἰωάννου καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύοντες. καὶ τοῦ Σαββάτου.”

Καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ, “Διὰ 3 Καὶ εἰσῆλθεν πάλιν εἰς συναγωγήν, τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ μαθηταὶ καὶ ἦν ἐκεῖ ἀνθρωπος, ἔξηραμμένην

έχων τὴν χεῖρα. 2 Καὶ παρετήρουν αὐτὸν, ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν 15 καὶ ἔχειν εἰ τοῖς Σάββασιν θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα ἔξουσίαν ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια. 16 Καὶ κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. 3 Καὶ λέγει τῷ ἐποίησεν τοὺς δώδεκα: καὶ ἐπέθηκεν ὄνομα ἀνθρώπῳ τῷ τὴν χεῖρα ἔχοντι ξηράν, τῷ Σίμωνι, Πέτρον, 17 καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ “Ἐγειρε εἰς τὸ μέσον.” 4 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ “Ἐξεστιν τοῖς Σάββασιν ἀγάθοποι οἵσαι ἢ Ἰακώβου, καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὄνόματα κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι;” Βοανηργές, ὅ ἐστιν “Γίοι βροντῆς”, 18 καὶ Οἱ δὲ ἐσιώπων. 5 Καὶ περιβλεψάμενος Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, αὐτοὺς μετ’ ὄργης, συλλυπούμενος ἐπὶ καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα ἀνθρώπῳ, “Ἐκτεινον τὴν χεῖρα σου.” Καὶ τὸν Καναναῖον, 19 καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώθ, ἔξετεινεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ. ὅς καὶ παρέδωκεν αὐτόν. 20 Καὶ ἔρχεται 6 Καὶ ἔξελθόντες, οἱ Φαρισαῖοι εὐθὺς μετὰ εἰς οἶκον, καὶ συνέρχεται πάλιν ὁ ὄχλος, τῶν Ἡρωδιανῶν συμβούλιον ἐποίησαν ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μηδὲ ἄρτον κατ’ αὐτοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν. φαγεῖν. 21 Καὶ ἀκούσαντες, οἱ πάρ’ αὐτοῦ 7 Καὶ ὁ “Ιησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν, ἔλεγον γάρ, αὐτοῦ, ἀνεχώρησεν πρὸς τὴν θάλασσαν ὅτι “Ἐξέστη.” 22 Καὶ οἱ γραμματεῖς, οἱ καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἀπὸ Ιεροσολύμων καταβάντες ἔλεγον, ἥκολούθησεν, καὶ ἀπὸ τῆς Ιουδαίας, 8 καὶ ὅτι “Βεελζεβούλ ἔχει”, καὶ, ὅτι “Ἐν τῷ ἀπὸ Ιεροσολύμων, καὶ ἀπὸ τῆς Ιδουμαίας, ἄρχοντι τῶν δαιμονίων, ἐκβάλλει τὰ καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ περὶ Τύρον καὶ δαιμόνια.” 23 Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, Σιδῶνα, πλῆθος πολύ ἀκούοντες ὅσα ἐποίει, ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς, “Πῶς δύναται ἥλθον πρὸς αὐτόν. 9 Καὶ εἴπεν τοῖς μαθηταῖς Σατανᾶς Σατανᾶν ἐκβάλλειν; 24 Καὶ ἐὰν αὐτοῦ ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ βασιλείᾳ ἐφ’ ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν. 10 σταθῆναι ή βασιλεία ἐκείνη. 25 Καὶ ἐὰν Πολλοὺς γάρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν οἰκία ἐφ’ ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δυνήσεται αὐτῷ, ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται ὅσοι εῖχον ἡ οἰκία ἐκείνη σταθῆναι. 26 Καὶ εἰ ὁ μάστιγας. 11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, Σατανᾶς ἀνέστη ἐφ’ ἑαυτὸν καὶ ἐμερίσθη, οὐ ὅταν αὐτὸν ἐθεώρουν, προσέπιπτον αὐτῷ δύναται στῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει. 27 Ἄλλ’ οὐ καὶ ἔκραζον λέγοντα, ὅτι “Σὺ εῖς ὁ Γίδος δύναται οὐδεὶς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ισχυροῦ τοῦ Θεοῦ.” 12 Καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς εἰσελθὼν τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι, ἐὰν ἵνα μὴ αὐτὸν φανερὸν ποιήσωσιν. 13 Καὶ μὴ πρῶτον τὸν ισχυρὸν δῆσῃ, καὶ τότε ἀναβαίνει εἰς τὸ δρός, καὶ προσκαλεῖται οὓς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. 28 Ἀμὴν, ἥθελεν αὐτός, καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν. 14 λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τοῖς υἱοῖς Καὶ ἐποίησεν δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστόλους τῶν ἀνθρώπων τὰ ἀμαρτήματα καὶ αἱ ὠνόμασεν, ἵνα ὕσιν μετ’ αὐτοῦ, καὶ ἵνα βλασφημίαι, ὅσα ἐὰν βλασφημήσωσιν. 29

“Ος δ’ ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Αγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου ἀμαρτήματος” – (aiōn g165, aiōnios g166) 30 ὅτι ἔλεγον, “Πνεῦμα Ἡγιεῖς ἔχει ὡτα ἀκούειν, ἀκούετω.” 10 Καὶ ἀκάθαρτον ἔχει.” 31 Καὶ ἔρχονται ἡ ὅτε ἐγένετο κατὰ μόνας, ἡρώτων αὐτὸν οἱ μῆτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὰς παραβολάς. ἔξω στήκοντες, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν 11 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, “Γινὲ τὸ μυστήριον καλοῦντες αὐτόν. 32 Καὶ ἐκάθητο περὶ δέδοται τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐκείνοις αὐτὸν ὄχλος, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, “Ιδοὺ, ἡ δὲ τοῖς ἔξω, ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα μῆτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου, ἔξω ζητοῦσίν γίνεται, 12 ἵνα ‘βλέποντες, βλέπωσιν καὶ σε.’” 33 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει, “Τίς μὴ Ἰδωσιν, καὶ ἀκούοντες, ἀκούωσι καὶ μὴ ἔστιν ἡ μῆτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου;” συνιὼσιν, μήποτε ἐπιστρέψωσιν καὶ ἀφεθῇ 34 Καὶ περιβλεψάμενος τοὺς περὶ αὐτὸν, αὐτοῖς.” 13 Καὶ λέγει αὐτοῖς, “Οὐκ οἴδατε κύκλῳ καθημένους λέγει, “‘Ιδε, ἡ μῆτηρ τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ πῶς πάσας μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου! 35 Ὁς γάρ ἂν τὰς παραβολάς γνωσεσθε; 14 Ο σπείρων ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος ἀδελφός τὸν λόγον σπείρει. 15 Οὗτοι δέ εἰσιν οἱ μου καὶ ἀδελφὴ καὶ μῆτηρ ἐστίν.”

4 Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν

θάλασσαν. Καὶ συνάγεται πρὸς αὐτὸν ὄχλος πλεῖστος, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ πλοϊον ἐμβάντα, καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἤσαν. 2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, 3 “Ἀκούετε! Ἰδού, ἔξηλθεν ὁ σπείρων σπεῖραι. 4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν, δὲ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὄδόν, καὶ ἤλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτό. 5 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, καὶ ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθὺς ἔξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς. 6 καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν ἔξηράνθη. 7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἀκανθαὶ καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκεν. 8 Καὶ ἄλλα ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν

καλήν, καὶ ἐδίδου καρπὸν, ἀναβαίνοντα καὶ αὐξανόμενα, καὶ ἔφερεν εἰς τριάκοντα, καὶ ἐν ἔξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν.” 9 Καὶ ἔλεγεν, εἰς τὸ μυστήριον καλοῦντες αὐτόν. 10 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, “Γινὲ τὸ μυστήριον καλοῦντες αὐτόν. 11 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, “Γινὲ τὸ μυστήριον καλοῦντες αὐτόν. 12 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, “Γινὲ τὸ μυστήριον καλοῦντες αὐτόν. 13 Καὶ λέγει αὐτοῖς, “Οὐκ οἴδατε κύκλῳ καθημένους λέγει, “‘Ιδε, ἡ μῆτηρ τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ πῶς πάσας μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου! 14 Ο σπείρων ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος ἀδελφός τὸν λόγον σπείρει. 15 Οὗτοι δέ εἰσιν οἱ μου καὶ ἀδελφὴ καὶ μῆτηρ ἐστίν.”

παρὰ τὴν ὄδόν, ὅπου σπείρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθὺς ἔρχεται ὁ Σατανᾶς, καὶ αἴρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον εἰς αὐτούς. 16 Καὶ οὗτοί εἰσιν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι, οἱ δέ ταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον, εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν, 17 καὶ οὐκ ἔχουσιν ρίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν, εἴτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζονται. 18 Καὶ ἄλλοι εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι, οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες, 19 καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου, καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι, συμπνίγουσιν τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται. (aiōn g165) 20 Καὶ ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσιν τὸν λόγον καὶ παραδέχονται καὶ καρποφοροῦσιν, ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν ἔξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν.”

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, “Μήτι ἔρχεται ὁ τὸ πέραν.” **36** Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον, λύχνος, ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ, ἢ ὑπὸ παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ τὴν κλίνην; Οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν πλοίω. Καὶ ἄλλα πλοῖα ἦν μετ’ αὐτοῦ. **37** τεθῇ; **22** Οὐ γάρ ἐστιν κρυπτὸν, ἐὰν μὴ ἵνα Καὶ γίνεται λαῖλαψ μεγάλη ἀνέμου, καὶ τὰ φανερωθῆ, οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ’ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε ἥδη ἵνα ἔλθῃ εἰς φανερόν. **23** Εἴ τις ἔχει ὡτα γεμίζεσθαι τὸ πλοῖον. **38** Καὶ αὐτὸς ἦν ἐν τῇ ἀκούειν, ἀκουέτω.” **24** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, πρύμνῃ, ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων. “Βλέπετε τί ἀκούετε. Ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε Καὶ διεγείρουσιν αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ, μετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ προστεθήσεται “Διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα;” ὑμῖν. **25** “Ος γάρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ. **39** Καὶ διεγρθεὶς, ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ’ εἶπεν τῇ θαλάσσῃ, “Σιώπα, πεφίμωσο.” Καὶ αὐτοῦ.” **26** Καὶ ἔλεγεν, “Οὔτως ἐστὶν ἡ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη Βασιλείᾳ τοῦ Ὀθεοῦ: ὡς ἄνθρωπος βάλῃ μεγάλη. **40** Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, “Τί δειλοί ἔστε; τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς, **27** καὶ καθεύδῃ Οὕπω ἔχετε πίστιν;” **41** Καὶ ἐφοβήθησαν καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, σπόρος βλαστᾶ καὶ μηκύνηται— ὡς οὐκ “Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ οἵδεν αὐτός. **28** Αὐτομάτῃ ἡ γῆ καρποφορεῖ: ἡ θάλασσα αὐτῷ ὑπακούει;” πρῶτον χόρτον, εἶτεν στάχυν, εῖτα πλήρης σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ. **29** “Οταν δὲ παραδοῖ ὁ καρπός, εὐθὺς ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θεισμός.” **30** Καὶ ἔλεγεν, “Πῶς ὁμοιώσωμεν τὴν Βασιλείαν τοῦ Ὀθεοῦ, ἢ ἐν τίνι αὐτὴν παραβολῇ θῶμεν; **31** Ὡς κόκκῳ σινάπεως, ὃς ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερον ὃν πάντων τῶν σπερμάτων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, **32** καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀναβαίνει καὶ γίνεται μεῖζον πάντων τῶν λαχάνων, καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὥστε ‘δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν.’” **33** Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς, ἔλαλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἡδύναντο ἀκούειν **34** χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς, κατ’ ἴδιαν δὲ τοῖς ἴδιοις μαθηταῖς, ἐπέλυεν πάντα. **35** Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὠψίας γενομένης, “Διέλθωμεν εἰς τὸν Ὀθόν, μη με βασανίσῃς.” **8** Ἔλεγεν γάρ

5 Καὶ ἤλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῶν Γερασηνῶν. **2** Καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ πλοίου, ὑπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, **3** ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασιν, καὶ οὐδὲ ἀλύσει οὐκέτι οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτὸν δῆσαι, **4** διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἀλύσεσι δεδέσθαι, καὶ διεσπάσθαι ὑπ’ αὐτοῦ τὰς ἀλύσεις καὶ τὰς πέδας συντετρίφθαι, καὶ οὐδεὶς ἵσχυεν αὐτὸν δαμάσαι. **5** Καὶ διὰ παντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς μνήμασιν καὶ ἐν τοῖς ὅρεσιν, ἦν κράζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. **6** Καὶ ἰδὼν τὸν Ὀθόναν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμεν καὶ προσεκύνησεν αὐτόν, **7** καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ λέγει, “Τί ἐμοὶ καὶ σοί Ὀθόν, Υἱὲ τοῦ Ὀθεοῦ τοῦ Ὑψίστου; Ὁρκίζω σε τὸν Θεόν, μη με βασανίσῃς.” **8** Ἔλεγεν γάρ

αὐτῷ, “Ἐξελθε, τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ’ αὐτόν, καὶ ἦν τοῦ ἀνθρώπου!” 9 Καὶ ἐπηρώτα αὐτόν, “Τί παρὰ τὴν θάλασσαν. 22 Καὶ ἴδού, ἔρχεται ὄνομά σοι;” Καὶ λέγει αὐτῷ, “Λεγιὼν ὄνομά εἰς τῶν ἀρχισυναγώγων ὄνόματι Ἰάειρος, μοι, δτι πολλοί ἐσμεν.” 10 Καὶ παρεκάλει καὶ ἴδων αὐτὸν, πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτὰ ἀποστείλῃ ἔξω αὐτοῦ, 23 καὶ παρακαλεῖ αὐτὸν πολλὰ τῆς χώρας. 11 Ἡν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὅρει, λέγων, δτι “Τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη· 12 καὶ ἔχει, ἵνα ἐλθὼν, ἐπιθῆς τὰς χεῖρας αὐτῇ, παρεκάλεσαν αὐτὸν λέγοντες, “Πέμψον ἵνα σωθῇ καὶ ζήσῃ.” 24 Καὶ ἀπῆλθεν ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς μετ’ αὐτοῦ. Καὶ ἡκολούθει αὐτῷ ὄχλος εἰσέλθωμεν.” 13 Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. πολύς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. 25 Καὶ γυνὴ Καὶ ἔξελθόντα, τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος δώδεκα ἔτη, 26 εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὤρμησεν καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ’ ἐαυτῆς πάντα, θάλασσαν, ὡς δισχίλιοι, καὶ ἐπνίγοντο ἐν καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον τῇ θαλάσσῃ. 14 Καὶ οἱ βόσκοντες αὐτοὺς εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, 27 ἀκούσασα τὰ ἔφυγον, καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Καὶ ἐξῆλθον ἴδειν ὅπισθεν, ἥψατο τοῦ ἴματίου αὐτοῦ. 28 τί ἐστιν τὸ γεγονός. 15 Καὶ ἔρχονται Ἐλεγεν γὰρ, δτι “Ἐὰν ἄψωμαι κὰν τῶν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσιν τὸν ἴματίων αὐτοῦ, σωθήσομαι.” 29 Καὶ εὐθὺς δαιμονιζόμενον καθίμενον, ἴματισμένον ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ σωφρονοῦντα, τὸν ἐσχήκοτα τὸν καὶ ἔγνω τῷ σώματι δτι ἵαται ἀπὸ τῆς λεγεῶνα, καὶ ἐφοβήθησαν. 16 Καὶ μάστιγος. 30 Καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς, ἐπιγνοὺς διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἴδοντες, πῶς ἐγένετο ἐν ἐαυτῷ τὴν ἐξαύτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, τῷ δαιμονιζομένῳ, καὶ περὶ τῶν χοίρων. ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγεν, “Τίς 17 Καὶ ἥρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν μου ἥψατο τῶν ἴματίων;” 31 Καὶ ἐλεγον ἀπὸ τῶν ὄριών αὐτῶν. 18 Καὶ ἐμβαίνοντος αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, “Βλέπεις τὸν αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις, ‘Τίς μου ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα μετ’ αὐτοῦ ἦ. 19 Καὶ ἥψατο;’” 32 Καὶ περιεβλέπετο ἴδειν τὴν οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ, τοῦτο ποιήσασαν. 33 Ἡ δὲ γυνὴ, φοβηθεῖσα “Ὑπαγε εἰς τὸν οἰκόν σου, πρὸς τοὺς σούς, καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὁ γέγονεν αὐτῇ, καὶ ἀπάγγειλον αὐτοῖς ὅσα ὁ Κύριός σοι ἥλθεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἴπεν πεποίηκεν, καὶ ἥλεγεν σε.” 20 Καὶ ἀπῆλθεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. 34 Ὁ δὲ εἴπεν καὶ ἥρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει, αὐτῇ, “Θυγάτηρ, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες ὑπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἵσθι ὑγιῆς ἀπὸ τῆς ἐθαύμαζον. 21 Καὶ διαπεράσαντος τοῦ μάστιγός σου.” 35 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοιώ πάλιν εἰς τὸ πέραν, ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγοντες,

ὅτι “Ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανεν· τί ἔτι Σίμωνος; Καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ σκύλλεις τὸν διδάσκαλον;” 36 Ὁ δὲ Ἱησοῦς ὥδε πρὸς ἡμᾶς;” Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν παρακούσας τὸν λόγον λαλούμενον λέγει αὐτῷ. 4 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὁ Ἱησοῦς, ὅτι τῷ ἀρχισυναγώγῳ, “Μὴ φοβοῦ, μόνον “Οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν πίστευε.” 37 Καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα μετ’ τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς συγγενέσιν αὐτοῦ συνακολουθῆσαι, εἰ μὴ τὸν Πέτρον, αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.” 5 Καὶ οὐκ καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν ἐδύνατο ἐκεῖ ποιῆσαι οὐδεμίαν δύναμιν, εἰ Ἰακώβου. 38 Καὶ ἔρχονται εἰς τὸν οἶκον τοῦ μὴ δλίγοις ἀρρώστοις, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας, ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον, καὶ ἐθεράπευσεν. 6 Καὶ ἐθαύμασεν διὰ τὴν κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλά. 39 Καὶ ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ περιῆγεν τὰς κώμας, εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς, “Τί θορυβεῖσθε καὶ κύκλω διδάσκων. 7 Καὶ προσκαλεῖται τοὺς κλαίετε; Τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ δώδεκα, καὶ ἥρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν καθεύδει.” 40 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. Αὐτὸς δύο δύο, καὶ ἐδίδουν αὐτοῖς ἔξουσίαν δὲ ἐκβαλὼν πάντας, παραλαμβάνει τὸν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων. 8 Καὶ πατέρα τοῦ παιδίου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς τοὺς μετ’ αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ὁδὸν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον, μὴ ἄρτον, μὴ ἦν τὸ παιδίον. 41 Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς πήραν, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν, 9 ἀλλὰ τοῦ παιδίου, λέγει αὐτῇ, “Ταλιθά, κούμ!” ὑποδεδεμένους σανδάλια, καὶ μὴ ἐνδύσησθε “Ο ἔστιν μεθερμηνεύόμενον “Τὸ κοράσιον, δύο χιτῶνας. 10 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, “Οπουσοὶ λέγω, ἔγειρε!” 42 Καὶ εὐθὺς ἀνέστη ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει, ἢν γάρ ἐτῶν ἀν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν. 11 Καὶ δῆς ἀν τόπος δώδεκα. Καὶ ἐξέστησαν εὐθὺς ἐκστάσει μὴ δέξηται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, μεγάλῃ. 43 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, ἐκτινάξατε τὸν ἵνα μηδεὶς γνοῖ τοῦτο, καὶ εἶπεν δοθῆναι χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς αὐτῇ φαγεῖν.

μαρτύριον αὐτοῖς.” 12 Καὶ ἐξελθόντες,

6 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔρχεται εἰς ἐκῆρυξαν ἵνα μετανοῶσιν. 13 Καὶ δαιμόνια τὴν πατρίδα αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθοῦσιν πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἥλειφον ἐλαίω αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 2 Καὶ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευσον. 14 Καὶ γενομένου Σαββάτου, ἥρξατο διδάσκειν ἥκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, φανερὸν γάρ ἐν τῇ συναγωγῇ· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν, ὅτι ἐξεπλήσσοντο λέγοντες, “Πόθεν τούτων Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐγίγνεται ἐκ νεκρῶν, ταῦτα, καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα τούτῳ, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν καὶ αἱ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτῷ.” 15 Ἀλλοι δὲ ἔλεγον, ὅτι “Ἡλίας αὐτοῦ γινόμεναι; 3 Οὐχ οὗτος ἔστιν ὁ τέκτων, ὃν τοῖς τῆς Μαρίας, καὶ ἀδελφὸς ὡς εἰς τῶν προφητῶν.” 16 Ἀκούσας δὲ, ὁ Ἰακώβου, καὶ Ἰωσῆτος, καὶ Ἰούδα, καὶ Ἡρώδης ἔλεγεν, ὅτι “Ον ἐγὼ ἀπεκεφάλισα

’Ιωάννην, οὗτος ἡγέρθη!” 17 Αὐτὸς γάρ Καὶ ἀπελθὼν, ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ ὁ Ἡρώδης, ἀποστείλας ἐκράτησεν τὸν φυλακῆ, 28 καὶ ἦνεγκεν τὴν κεφαλὴν ’Ιωάννην, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ διὰ Ἡρωδιάδα, τὴν γυναῖκα Φιλίππου, τοῦ κορασίω, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. 18 τῇ μητρὶ αὐτῆς. 29 Καὶ ἀκούσαντες, οἱ Ἐλεγεν γάρ ὁ ’Ιωάννης τῷ Ἡρώδῃ, ὅτι μαθηταὶ αὐτοῦ ἥλθον, καὶ ἤραν τὸ πτῶμα “Οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸν ἐν μνημείῳ. 30 ἀδελφοῦ σου.” 19 Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν αὐτῷ, καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ Ἰησοῦν καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ, πάντα οὐκ ἥδυνατο· 20 ὁ γάρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἔδίδαξαν. 31 Καὶ ’Ιωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ λέγει αὐτοῖς, “Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ’ ἄγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν, καὶ ἀκούσας ἵδιαν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαύσασθε αὐτοῦ, πολλὰ ἡπόρει, καὶ ἡδέως αὐτοῦ ὀλίγον.” Ἡσαν γάρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ ἤκουεν. 21 Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου, οἱ ὑπάγοντες πολλοί, καὶ οὐδὲ φαγεῖν ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον εὐκαίρουν. 32 Καὶ ἀπῆλθον ἐν τῷ πλοιῷ ἐποίησεν, τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ, καὶ τοῖς εἰς ἔρημον τόπον κατ’ ἵδιαν. 33 Καὶ χιλιάρχοις, καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας. εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας, καὶ ἐπέγνωσαν 22 Καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ πολλοί, καὶ πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων Ἡρωδιάδος, καὶ ὁρχησαμένης ἥρεσεν τῷ συνέδραμον ἔκει, καὶ προῆλθον αὐτούς. Ἡρώδη καὶ τοῖς συνανακειμένοις. Ὁ δὲ 34 Καὶ ἔξελθὼν, εἶδεν πολὺν ὄχλον καὶ βασιλεὺς εἶπεν τῷ κορασίω, “Αἴτησόν ἐσπλαγχνίσθη ἐπ’ αὐτοὺς, ὅτι ἥσαν ὡς με ὃ ἔὰν θέλης, καὶ δώσω σοι.” 23 Καὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα, καὶ ἤρξατο ὕμοσεν αὐτῇ, ὅτι “Ο ἔὰν αἰτήσῃς, με, διδάσκειν αὐτοὺς πολλά. 35 Καὶ ἥδη ὥρας δώσω σοι, ἔως ἡμίσους τῆς βασιλείας πολλῆς γενομένης, προσελθόντες αὐτῷ οἱ μου.” 24 Καὶ ἔξελθούσα, εἶπεν τῇ μητρὶ μαθηταὶ αὐτοῦ ἔλεγον, ὅτι “Ἐρημός ἐστιν αὐτῆς, “Τί αἰτήσωμαι;” Ἡ δὲ εἶπεν, “Τὴν ὁ τόπος, καὶ ἥδη ὥρα πολλή· 36 ἀπόλυσον κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτίζοντος.” 25 αὐτούς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλω Καὶ εἰσελθούσα εὐθὺς μετὰ σπουδῆς πρὸς ἄγροὺς καὶ κώμας, ἀγοράσωσιν ἔαυτοῖς τὸν βασιλέα, ἥτήσατο λέγουσα, “Θέλω τί φάγωσιν.” 37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἵνα ἔξαυτῆς δῷς μοι ἐπὶ πίνακι τὴν αὐτοῖς, “Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.” Καὶ κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.” 26 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ, “Απελθόντες, ἀγοράσωμεν περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς δηναρίους διακοσίων ἄρτους, καὶ δώσομεν ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ αὐτοῖς φαγεῖν;” 38 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς, ἥθέλησεν ἀθετῆσαι αὐτὴν. 27 Καὶ εὐθὺς “Πόσους ἄρτους ἔχετε; Υπάγετε, ἴδετε.” ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα, Καὶ γνόντες λέγουσιν, “Πέντε καὶ δύο ἐπέταξεν ἐνέγκαι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ἰχθύας.” 39 Καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι

πάντας, συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ Γεννησαρὲτ, καὶ προσωριμίσθησαν. 54 Καὶ χόρτῳ. 40 Καὶ ἀνέπεσον πρασιὰι πρασιὰι, ἔξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοιού, εὐθὺς κατὰ ἑκατὸν καὶ κατὰ πεντήκοντα. 41 ἐπιγνόντες αὐτὸν, 55 περιέδραμον ὅλην Καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, κραβάττοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν, εὐλόγησεν καὶ κατέκλασεν τοὺς ἄρτους, ὅπου ἥκουν δtti ἐστίν. 56 Καὶ ὅπου ἂν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα εἰσεπορεύετο εἰς κώμας, ἢ εἰς πόλεις, ἢ παρατιθῶσιν αὐτοῖς, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας εἰς ἀγροὺς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθεσαν τοὺς ἐμέρισεν πᾶσιν. 42 Καὶ ἔφαγον πάντες ἀσθενοῦντας, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα καὶ ἔχορτάσθησαν. 43 Καὶ ἦραν κλάσματα κἀν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἴματίου αὐτοῦ δώδεκα κοφίνων πληρώματα, καὶ ἀπὸ ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἤψαντο αὐτοῦ τῶν ἰχθύων. 44 Καὶ ἥσαν οἱ φαγόντες ἐσώζοντο.

τοὺς ἄρτους, πεντακισχίλιοι ἄνδρες. 45

Καὶ εὐθὺς ἡνάγκασεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἔως αὐτὸς ἀπολύει τὸν ὅχλον. 46 Καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὅρος προσεύξασθαι. 47 Καὶ ὁψίας γενομένης, ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς. 48 Καὶ ἰδὼν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν, ἦν γὰρ ὁ ἀνεμος ἐναντίος αὐτοῖς, περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς, ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἥθελεν παρελθεῖν αὐτούς.

49 Οἱ, δὲ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα, ἔδοξαν ὅτι φάντασμά ἐστιν, καὶ ἀνέκραξαν. 50 Πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον, καὶ ἐταράχθησαν. ‘Ο δὲ εὐθὺς ἐλάλησεν μετ’ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς, “Θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.”’ 51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐκόπασεν ὁ ἀνεμος. Καὶ λίαν ἐν ἑαυτοῖς ἔξισταντο, 52 οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις, ἀλλ’ ἦν αὐτῶν ἡ καρδία πεπωρωμένη. 53 Καὶ διαπεράσαντες ἐπὶ τὴν γῆν ἥλθον εἰς

7 Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ τινες τῶν γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων, 2 καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὅτι κοιναῖς χερσίν, τοῦτ’ ἐστιν ἀνίπτοις, ἐσθίουσιν τοὺς ἄρτους. 3 (Οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας οὐκ ἐσθίουσιν, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, 4 καὶ ἀπ’ ἀγορᾶς ἐὰν μὴ βαπτίσωνται οὐκ ἐσθίουσιν, καὶ ἀλλα πολλά ἐστιν ἀ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμὸὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων.) 5 Καὶ ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, “Διὰ τί οἱ μαθηταί σου οὐ περιπατοῦσιν κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ κοιναῖς χερσὶν ἐσθίουσιν τὸν ἄρτον;” 6 ‘Ο δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, “Καλῶς ἐπροφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὃς γέγραπται, ὅτι ‘Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χείλεσίν με τιμᾷ, ἢ δὲ καρδίᾳ αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ’ ἐμοῦ. 7 Μάτην δὲ σέβονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων.’ 8 Ἀφέντες τὴν

έντολὴν τοῦ ὄθεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν μοιχεῖαι, 22 πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, τῶν ἀνθρώπων.” 9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, ἀσέλγεια, ὁφθαλμὸς πονηρός, βλασφημία, “Καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ ὄθεοῦ, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη. 23 Πάντα ταῦτα ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε. 10 τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται καὶ κοινοὶ Μωϋσῆς γάρ εἶπεν, ‘Τίμα τὸν πατέρα σου τὸν ἄνθρωπον.’” 24 Ἐκεῖθεν δὲ ἀναστὰς, καὶ τὴν μητέρα σου’, καί, “Ο κακολογῶν ἀπῆλθεν εἰς τὰ ὅρια Τύρου καὶ Σιδῶνος. πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτῳ.” 11 Καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν, οὐδένα ἥθελεν ‘Ὑμεῖς δὲ λέγετε, “Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος γνῶναι, καὶ οὐκ ἡδυνάσθη λαθεῖν. 25 τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, “Κορβᾶν”, (ὅ ἐστιν Ἄλλ’ εὐθὺς ἀκούσασα γυνὴ περὶ αὐτοῦ, “Δῶρον”), “Ὄ ἐὰν ἔξ ἐμοὶ ὡφεληθῆς”, ἵς εἶχεν τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα 12 οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι ἀκάθαρτον ἐλθοῦσα, προσέπεσεν πρὸς τοὺς τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, 13 ἀκυροῦντες πόδας αὐτοῦ. 26 Ἡ δὲ γυνὴ ἦν Ἑλληνίς, τὸν λόγον τοῦ ὄθεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν Συροφοινίκισσα τῷ γένει, καὶ ἡρώτα αὐτὸν ἦ τὸ παρεδώκατε. Καὶ παρόμοια τοιαῦτα ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς πολλὰ ποιεῖτε.” 14 Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτῆς. 27 Καὶ ἔλεγεν αὐτῇ, “Ἄφες πρῶτον πάλιν τὸν ὄχλον, ἔλεγεν αὐτοῖς, “Ακούετε χορτασθῆναι τὰ τέκνα, οὐ γάρ ἐστιν καλὸν μου πάντες καὶ συνίετε: 15 οὐδέν ἐστιν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ τοῖς ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς κυναρίοις βαλεῖν.” 28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ αὐτὸν, δὲ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι ἀλλὰ λέγει αὐτῷ, “Ναί, Ὦ Κύριε, καὶ τὰ κυνάρια τὰ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενά, ἐστιν ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίουσιν ἀπὸ τῶν τὰ κοινοῦντα τὸν ἀνθρωπὸν.” 17 Καὶ ψιχίων τῶν παιδίων.” 29 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, δῆτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, “Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὑπαγε, ἔξελήλυθεν ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὴν τὸ δαιμόνιον, ἐκ τῆς θυγατρός σου.” 30 Καὶ παραβολήν. 18 Καὶ λέγει αὐτοῖς, “Οὕτως ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὗρεν τὸ καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; Οὐ νοεῖτε δῆτι παιδίον βεβλημένον ἐπὶ τὴν κλίνην, καὶ πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν τὸ δαιμόνιον ἔξεληλυθός. 31 Καὶ πάλιν ἀνθρωπὸν, οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι, ἔξελθὼν ἐκ τῶν ὅρίων Τύρου, ἥλθεν διὰ 19 ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν Σιδῶνος εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, καρδίαν, ἀλλ’ εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ εἰς ἀνὰ μέσον τῶν ὅρίων Δεκαπόλεως. 32 Καὶ τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται;” (Καθαρίζων φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν καὶ μογιλάλον, καὶ πάντα τὰ βρώματα.) 20 Ἔλεγεν δὲ, δῆτι παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν “Τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορεύόμενον, χεῖρα. 33 Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἐκεῖνο κοινοῦ τὸν ἀνθρωπὸν. 21 ὄχλου κατ’ ιδίαν, ἔβαλεν τοὺς δακτύλους “Εσωθεν γάρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὕτα αὐτοῦ, καὶ πτύσας, ἥψατο ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ τῆς γλώσσης αὐτοῦ, 34 καὶ ἀναβλέψας εἰς ἐκπορεύονται, πορνεῖαι, κλοπαί, φόνοι, τὸν οὐρανὸν ἐστέναξεν, καὶ λέγει αὐτῷ,

“Εφφαθά”, ὅ ἐστιν, “Διανοίχθητι”. 35 Καὶ παρ’ αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ἥνοιγησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί, καὶ ἐλύθη ὁ πειράζοντες αὐτόν. 12 Καὶ ἀναστενάξας δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει, “Τί ἡ γενεὰ ὁρῶς. 36 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ αὕτῃ ζητεῖ σημεῖον; Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, εἰ λέγωσιν. “Οσον δὲ αὐτοῖς διεστέλλετο, δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον.” 13 Καὶ αὐτοὶ μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυξσον. 37 ἀφεὶς αὐτοὺς, πάλιν ἐμβάς ἀπῆλθεν εἰς τὸ Καὶ ὑπερπερισσῶς ἔξεπλήσσοντο λέγοντες, πέραν. 14 Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, “Καλῶς πάντα πεποίκην, καὶ τοὺς κωφοὺς καὶ εἰς μὴ ἔνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ’ ἔαυτῶν ποιεῖ ἀκούειν, καὶ ἀλάλους λαλεῖν.”

ἐν τῷ πλοίῳ. 15 Καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς

8 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις πάλιν, πολλοῦ λέγων, “Ορᾶτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης ὃχλου ὄντος, καὶ μὴ ἔχοντων τί φάγωσιν, τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου.” προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, 16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, “Οτι λέγει αὐτοῖς, 2 “Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἡδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσίν μοι, καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν. 3 Καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις εἰς οἴκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ. Καί τινες αὐτῶν ἀπὸ μακρόθεν ἤκασιν.” 4 Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, “Πόθεν τούτους δυνήσεται τις ᾥδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ’ ἔρημίας;” 5 Καὶ ἡρώτα αὐτούς, “Πόσους ἔχετε ἄρτους;” Οἱ δὲ εἶπαν, “Ἐπτά.” 6 Καὶ παραγγέλλει τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ λαβὼν τοὺς ἐπτὰ ἄρτους, εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παρατιθῶσιν, καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ. 7 Καὶ εἶχαν ἴχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας αὐτὰ, εἶπεν καὶ ταῦτα παρατιθέναι. 8 Καὶ ἔφαγον καὶ ἔχορτάσθησαν, καὶ ἥραν περισσεύματα κλασμάτων ἐπτὰ σπυρίδας. 9 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες ὡς τετρακισχίλιοι. Καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. 10 Καὶ εὐθὺς ἐμβάς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἥλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά. 11 Καὶ ἔξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι καὶ, ἥρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες

διέβλεψεν καὶ ἀπεκατέστη καὶ ἐνέβλεπεν ὅλον καὶ ζημιωθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; 37 τηλαυγῶς ἄπαντα. 26 Καὶ ἀπέστειλεν Τί γάρ δώσει ἀνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς αὐτὸν εἰς οἶκον αὐτοῦ λέγων, “Μηδὲ εἰς ψυχῆς αὐτοῦ; 38 “Ος γάρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με τὴν κώμην εἰσέλθῃς.” 27 Καὶ ἔξηλθεν καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ, δοῦνας ἀποτελεῖς τῆς Φιλίππου. Καὶ ἐν τῇ Ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ὁ θεός ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ αὐτοῖς, “Τίνα με λέγουσιν οἱ ἀνθρωποι τῶν ἀγγέλων τῶν ἀγίων.”

εἶναι;” 28 Οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ λέγοντες, 9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, “Ἄμην, λέγω ὑμῖν ὅτι “Ιωάννην τὸν Βαπτιστήν, καὶ ἄλλοι Ἡλίαν, ἄλλοι δὲ ὅτι εἴς τῶν προφητῶν.” 29 Καὶ αὐτὸς ἐπηρώτα αὐτούς, “Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;” Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ, “Σὺ εἶ ὁ Χριστός.” 30 Καὶ ἐπειτίμησεν αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν περὶ αὐτοῦ. 31 Καὶ ἥρξατο διδάσκειν αὐτοὺς ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι. 32 Καὶ παρηρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν, ὁ Πέτρος ἥρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. 33 ‘Ο δὲ, ἐπιστραφεὶς καὶ ἴδων τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐπειτίμησεν τῷ Πέτρῳ καὶ λέγει, “Ὑπαγε ὅπίσω μου, Σατανᾶ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.” 34 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, “Εἴ τις θέλει ὅπίσω μου ἀκολουθεῖν ἀπαρνησάσθω ἔαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. 35 “Ος γάρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν, δοῦνας ἀπολέσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, σώσει αὐτήν. 36 Τί γάρ ὁφελεῖ ἀνθρωπὸν, κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅταν ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν

ἀναστῇ. 10 Καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.” 23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς πρὸς ἑαυτοὺς, συζητοῦντες τί ἔστιν τὸ ἐκ εἴπεν αὐτῷ, τὸ “Εἰ δύνῃ; Πάντα δυνατὰ νεκρῶν ἀναστῆναι. 11 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν τῷ πιστεύοντι.” 24 Καὶ εὐθέως κράξας, λέγοντες, ὅτι “Λέγουσιν Οἱ γραμματεῖς ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου ἔλεγεν, “Πιστεύω, ὅτι Ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον;” 12 Ὁ δὲ βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ!” 25 Ἰδὼν δὲ ὁ ἔφη αὐτοῖς, “Ἡλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησεν ἀποκαθιστάνει πάντα, καὶ πῶς γέγραπται τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ, “τὸ ἐπὶ τὸν Γίὸν τοῦ Ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ ἄλαλον καὶ κωφὸν πνεῦμα, ἐγὼ ἐπιτάσσω πάθη καὶ ἔξουδενηθῇ; 13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν σοι, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς ὅτι καὶ Ἡλίας ἐλήλυθεν, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ αὐτόν.” 26 Καὶ κράξας, καὶ πολλὰ σπαράξας, ὅσα ἥθελον, καθὼς γέγραπται ἐπ’ αὐτόν.” ἔξῆλθεν· καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρὸς, ὥστε 14 Καὶ ἐλθόντες πρὸς τοὺς μαθητὰς, εἶδεν τοὺς πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. 27 Ὁ δὲ ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοὺς, καὶ γραμματεῖς Ἰησοῦς κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἤγειρεν συζητοῦντας πρὸς αὐτούς. 15 Καὶ εὐθὺς πᾶς αὐτόν, καὶ ἀνέστη. 28 Καὶ εἰσελθόντος ὁ ὄχλος ἰδόντες αὐτὸν ἔξεθαμβίθησαν, καὶ αὐτοῦ εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κατ’ προστρέχοντες ἡσπάζοντο αὐτόν. 16 Καὶ ἴδιαν ἐπηρώτων αὐτόν, “Οτι “Ἡμεῖς οὐκ ἐπηρώτησεν αὐτούς, “Τί συζητεῖτε πρὸς ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;” 29 Καὶ εἶπεν αὐτούς, “Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ὄχλου, “Διδάσκαλε, ἦνεγκα τὸν νιόν μου ἔξελθεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.” πρὸς σέ, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον. 18 Καὶ 30 Κάκειθεν ἔξελθόντες, παρεπορεύοντο διὰ ὅπου ἐὰν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν, τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἥθελεν ἵνα τις γνοῖ· καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας, καὶ 31 ἐδίδασκεν γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται. Καὶ εἶπα τοῖς μαθηταῖς σου ἔλεγεν αὐτοῖς, ὅτι “Ο Γίὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσιν, καὶ οὐκ ἴσχυσαν.” 19 παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει, “Ω γενεὰ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς, ἀπιστος! “Εως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται.” 32 Οἱ δὲ “Εως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετε αὐτὸν ἡγγόνουν τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν πρός με.” 20 Καὶ ἦνεγκαν αὐτὸν πρὸς ἐπερωτῆσαι. 33 Καὶ ἤλθον εἰς Καφαρναούμ. αὐτόν. Καὶ ἴδων αὐτὸν, τὸ πνεῦμα εὐθὺς Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος, ἐπηρώτα αὐτούς, συνεσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς “Τί ἐν τῇ ὁδῷ διελογίζεσθε;” 34 Οἱ δὲ γῆς, ἐκυλίετο ἀφρίζων. 21 Καὶ ἐπηρώτησεν ἐσιώπων, πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν τὸν πατέρα αὐτοῦ, “Πόσος χρόνος ἔστιν, ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μείζων. 35 Καὶ καθίσας, ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ,” Ὁ δὲ εἶπεν, “Ἐκ ἐφώνησεν τοὺς δώδεκα καὶ λέγει αὐτοῖς, παιδιόθεν. 22 Καὶ πολλάκις καὶ εἰς πῦρ “Εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων αὐτὸν ἔβαλεν καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ ἔσχατος καὶ πάντων διάκονος.” 36 Καὶ αὐτόν. Ἄλλ’ εἴ τι δύνῃ, βοήθησον ἡμῖν, λαβὼν παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ

αὐτῶν, καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ, εἶπεν 50 Καλὸν τὸ ἄλας, ἐὰν δὲ τὸ ἄλας ἄναλον αὐτοῖς, 37 “Ος ἂν ἐν τῶν τοιούτων παιδίων γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε;” Ἐχετε ἐν δέξηται ἐπὶ τῷ ὄνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· ἔαυτοῖς ἄλα, καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.” καὶ δὲ ἂν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με.” 38 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, “Διδάσκαλε, εἴδομέν τινα ἐν τῷ ὄνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, καὶ ἐκωλύομεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἡκολούθει ἡμῖν.” 39 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, “Μὴ κωλύετε αὐτόν, οὐδεὶς γάρ ἐστιν δὲς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὄνόματί μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαι με. 40 Ὁς γάρ οὐκ ἐστιν καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν. 41 Ὁς γάρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν ὄνόματι, ὅτι Ἡριστοῦ ἐστε, ἀμήν, λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. 42 Καὶ δὲ ἂν σκανδαλίσῃ ἔνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, καλόν ἐστιν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περίκειται μύλος ὀνικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ βέρλιται εἰς τὴν θάλασσαν. 43 Καὶ ἐὰν σκανδαλίζῃ σε ἡ χείρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλόν ἐστίν σε κυλλὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν Γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον. (Geenna g1067) 45 Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίζῃ σε, ἀπόκοψον αὐτήν· καλόν ἐστίν σε εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν Γέενναν. (Geenna g1067) 47 Καὶ ἐὰν ὁ ὄφθαλμός σου σκανδαλίζῃ σε, ἐκβαλε ἀυτὸν· καλόν σέ ἐστιν μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Ὀθεοῦ, ἢ δύο ὄφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν Γέενναν, (Geenna g1067) 48 ὅπου ‘σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται’. 49 Πᾶς γάρ πυρὶ ἀλισθήσεται.

10 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς, ἔρχεται εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ συμπορεύονται πάλιν ὅχλοι πρὸς αὐτόν, καὶ ὡς εἰώθει, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς. 2 Καὶ προσελθόντες, Φαρισαῖοι ἐπηρώτων αὐτὸν, “Εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι;” Πειράζοντες αὐτόν. 3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, “Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωϋσῆς;” 4 Οἱ δὲ εἶπαν, “Ἐπέτρεψεν Μωϋσῆς ‘βιβλίον ἀποστασίου γράψαι καὶ ἀπολῦσαι’.” 5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, “Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην· 6 ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως, ‘Ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς’. 7 Ἔνεκεν τούτου καταλείψει ἀνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται γυναῖκα αὐτοῦ 8 καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν’. Ωστε οὐκέτι εἰσὶν δύο, ἀλλὰ μία σάρξ 9 ‘Ο οὖν ὁ Ὀθεὸς συνέζευξεν, ἀνθρωπος μὴ χωριζέτω.’ 10 Καὶ εἰς τὴν οἰκίαν πάλιν, οἱ μαθηταὶ περὶ τούτου ἐπηρώτων αὐτόν. 11 Καὶ λέγει αὐτοῖς, ““Ος ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν. 12 Καὶ ἐὰν αὐτῇ ἀπολύσασα τὸν ἄνδρα αὐτῆς, γαμήσῃ ἄλλον, μοιχᾶται.” 13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία, ἵνα αὐτῶν ἀψηται οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπειμησαν αὐτοῖς. 14 Ἰδὼν δὲ, ὁ Ἰησοῦς ἤγανάκτησεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς, “Αφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Ὀθεοῦ. 15 Ἄμὴν, λέγω ὑμῖν, δὲς ἂν μὴ δέξηται τὴν Βασιλείαν

τοῦ ὄθεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς πάντα γὰρ δυνατὰ παρὰ τῷ ὄθεῷ.” 28 αὐτήν.” 16 Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ, “Ἡρξάτο λέγειν ὁ Πέτρος αὐτῷ, “Ἴδού, κατευλόγει τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ’ αὐτά. ήμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἡκολουθήκαμέν 17 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδὸν, σοι.” 29 Ἔφη ὁ Ἰησοῦς, “Ἄμὴν, λέγω ὑμῖν, προσδραμών εἶς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν, οὐδείς ἔστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφοὺς, ἐπηρώτα αὐτόν, “Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἢ ἀδελφὰς, ἢ μητέρα, ἢ πατέρα, ἢ τέκνα, ἢ ποιήσω, ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;” ἀγροὺς, ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, (aiōnios g166) 18 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, 30 ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν “Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας, καὶ ἀδελφοὺς, μὴ εἶς ὁ ὄθεός. 19 Τὰς ἐντολὰς οἶδας: ‘μὴ καὶ ἀδελφὰς, καὶ μητέρας, καὶ τέκνα, καὶ φονεύσῃς, μὴ μοιχεύσῃς, μὴ κλέψῃς, μὴ ἀγροὺς, μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰώνι ψευδομαρτυρήσῃς’, μὴ ἀποστερήσῃς, ‘Τίμα τῷ ἐρχομένῳ, ζωὴν αἰώνιον. (aiōn g165, τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα.’” 20 Ὁ aiōnios g166) 31 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι δὲ ἔφη αὐτῷ, “Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἔσχατοι, καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.” 32 Ἡσαν δὲ ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.” 21 Ὁ δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα, Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ, ἥγαπησεν αὐτὸν καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Ἐν σε ὑστερεῖ: Ὕπαγε, καὶ ἐθαμβοῦντο, οἱ δὲ ἀκολουθοῦντες δόσα ἔχεις πώλησον, καὶ δός πτωχοῖς, καὶ ἐφοβοῦντο. Καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο, δώδεκα, ἥρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ ἀκολούθει μοι.” 22 Ὁ δὲ, στυγνάσας ἐπὶ τῷ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν. 33 “Οτι λόγῳ, ἀπῆλθεν λυπούμενος, ἵνα γὰρ ἔχων “Ἴδού, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ κτήματα πολλά. 23 Καὶ περιβλεψάμενος, ὁ δὲ Γίός τοῦ Ἀνθρώπου παραδοθήσεται Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, “Πῶς τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς γραμματεῦσιν, δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες, εἰς τὴν κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ Βασιλείαν τοῦ ὄθεοῦ εἰσελεύσονται!” 24 παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν. 34 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις Καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ, καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν, καὶ λέγει αὐτοῖς, “Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἔστιν ἀποκτενοῦσιν, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ ὄθεοῦ εἰσελθεῖν. 25 ἀναστήσεται.” 35 Καὶ προσπορεύονται Εὐκοπώτερόν ἔστιν κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, οἱ δύο υἱοὶ ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν Ζεβεδαίου, λέγοντες αὐτῷ, “Διδάσκαλε, Βασιλείαν τοῦ ὄθεοῦ εἰσελθεῖν.” 26 Οἱ δὲ θέλομεν ἵνα δὲ ἐὰν αἰτήσωμέν σε, ποιήσῃς περισσῶς ἔξεπλήσσοντο, λέγοντες πρὸς ἡμῖν.” 36 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, “Τί θέλετε αὐτόν, “Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;” 27 με ποιήσω ὑμῖν;” 37 Οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ, Ἐμβλέψας αὐτοῖς, ὁ Ἰησοῦς λέγει, “Παρὰ “Δὸς ἡμῖν, ἵνα εἰς σου ἐκ δεξιῶν, καὶ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ’ οὐ παρὰ ὄθεῷ, εἰς ἔξ εὐωνύμων καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ

σου.” 38 Ο δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, ἴματιον αὐτοῦ ἀναπηδήσας, ἥλθεν πρὸς τὸν “Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ Ἰησοῦν. 51 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ποτήριον ὃ ἔγω πίνω, ἦ τὸ βάπτισμα ὃ εἶπεν, “Τί σοι θέλεις ποιήσω;” Ο δὲ τυφλὸς ἔγω βαπτίζομαι βαπτισθῆναι;” 39 Οἱ δὲ εἶπεν αὐτῷ, “Ραββουνί, ἵνα ἀναβλέψω.” 52 εἶπαν αὐτῷ, “Δυνάμεθα.” Ο δὲ Ἰησοῦς ὅτι δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, “Ὑπαγε, ή πίστις εἶπεν αὐτοῖς, “Τὸ ποτήριον ὃ ἔγω πίνω, σου σέσωκέν σε.” Καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψεν, πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἔγω βαπτίζομαι, καὶ ἡκολούθει αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ.

βαπτισθήσεσθε, 40 τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου ἢ ἔξ εὐωνύμων, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ’ οἵς ἡτοίμασται.” 41 Καὶ ἀκούσαντες, οἱ δέκα ἥρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. 42 Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, “Οὕδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἔθνων κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. 43 Οὐχ οὕτως δέ ἔστιν ἐν ὑμῖν ἀλλ’ διὰ τὴν θέλησιν μέγας γενέσθαι ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος, 44 καὶ ὃς διὰ τὴν θέλησιν ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος. 45 Καὶ γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου οὐκ ἥλθεν διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.” 46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχώ. Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπό Ἱεριχώ, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ὅχλου ἱκανοῦ, ὁ οὐρανὸς Τιμαίου, Βαρτιμαίος, τυφλὸς προσαίτης, ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδόν. 47 Καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ἔστιν, ἥρξατο κράζειν καὶ λέγειν, “Γιὲ Δαυὶδ, Ἰησοῦ, ἐλέησόν με.” 48 Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν, “Γιὲ Δαυὶδ, ἐλέησόν με.” 49 Καὶ στὰς, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, “Φωνήσατε αὐτόν.” Καὶ φωνοῦσι τὸν τυφλὸν, λέγοντες αὐτῷ, “Θάρσει, ἔγειρε, φωνεῖ σε.” 50 Οἱ δὲ, ἀποβαλὼν τὸ

11 Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱεροσόλυμα, εἰς Βηθφαγὴν καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, 2 καὶ λέγει αὐτοῖς, “Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν, εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὕπω ἐκάθισεν· λύσατε αὐτὸν καὶ φέρετε. 3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, ‘Τί ποιεῖτε τοῦτο;’ Εἴπατε, ὅτι ‘Ο Κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει’, καὶ εὐθὺς αὐτὸν ἀποστέλλει πάλιν ὥδε.” 4 Καὶ ἀπῆλθον, καὶ εὗρον πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφόδου, καὶ λύσουσιν αὐτόν. 5 Καὶ τινες τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς, “Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον;” 6 Οἱ δὲ εἴποντες αὐτοῖς καθὼς εἴπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀφῆκαν αὐτούς. 7 Καὶ ἄγουσιν τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ τὰ ἴματια αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπ’ αὐτόν. 8 Καὶ πολλοὶ τὰ ἴματα αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν, ἄλλοι δὲ στιβάδας κόψαντες ἔκ τῶν ἀγρῶν. 9 Καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, “Ωσαννά! Ἔύλογημένος ὁ ἔρχομενος ἐν ὀνόματι ‘Κυρίου!’ 10 Εὔλογημένη ἡ ἔρχομένη βασιλεία τοῦ πατρὸς ἡμῶν, Δαυὶδ! Ωσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις!” 11 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα, εἰς τὸ Ἱερόν· καὶ

περιβλεψάμενος πάντα, δύσις ἡδη οὕσης γίνεται, ἔσται αὐτῷ. 24 Διὰ τοῦτο λέγω τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν ὑμῖν, πάντα ὅσα προσεύχεσθε καὶ αἴτεισθε, δώδεκα. 12 Καὶ τῇ ἐπαύριον, ἐξελθόντων πιστεύετε ὅτι ἐλάβετε, καὶ ἔσται ὑμῖν. 25 αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας, ἐπείνασεν. 13 Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε ἵδων συκῆν ἀπὸ μακρόθεν ἔχουσαν φύλλα, εἴ τι ἔχετε κατά τινος, ἵνα καὶ ὁ Πατὴρ ἥλθεν εἰ ἄρα τι εὑρήσει ἐν αὐτῇ, καὶ ἐλθὼν ὑμῶν, δὲ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀφῇ ὑμῖν τὰ ἐπ’ αὐτὴν, οὐδὲν εὖρεν εἰ μὴ φύλλα, δὲ γάρ παραπτώματα ὑμῶν.” 27 Καὶ ἔρχονται καιρὸς οὐκ ἦν σύκων. 14 Καὶ ἀποκριθεὶς πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἐν τῷ Ἱερῷ εἶπεν αὐτῇ, “Μηκέτι εἰς τὸν αἰῶνα, ἐκ περιπατοῦντος αὐτοῦ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν σοῦ μηδεὶς καρπὸν φάγοι.” Καὶ ἤκουον οἱ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. (αἱσθ g165) 15 Καὶ ἔρχονται πρεσβύτεροι. 28 Καὶ ἔλεγον αὐτῷ, “Ἐν ποίᾳ εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ Ἱερὸν, ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς;” Ἡ τίς σοι ἔδωκεν ἥρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ τοὺς τὴν ἔξουσίαν ταύτην, ἵνα ταῦτα ποιῆσι;” 29 ἀγοράζοντας ἐν τῷ Ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν ὑμᾶς κάγὼ ἔνα λόγον, καὶ ἀποκρίθητε μοι, πωλοῦντας τὰς περιστερὰς κατέστρεψεν. καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. 16 Καὶ οὐκ ἥφιεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος 30 Τὸ βάπτισμα τὸ Ἰωάννου, ἐξ οὐρανοῦ ἦν διὰ τοῦ Ἱεροῦ. 17 Καὶ ἐδίδασκεν καὶ ἦ ἐξ ἀνθρώπων; Ἀποκρίθητε μοι.” 31 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, “Οὐ γέγραπται, ὅτι “Ο οἶκός διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες, ἐὰν μου, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσιν εἴπωμεν, “Ἐξ οὐρανοῦ”, ἐρεῖ, ‘Διὰ τί οὗν τοῖς ἔθνεσιν”; ‘Υμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;” 32 Ἄλλὰ εἴπωμεν, ‘σπῆλαιον ληστῶν’.” 18 Καὶ ἤκουσαν οἱ “Ἐξ ἀνθρώπων;” (Ἐφοβοῦντο τὸν ὄχλον, ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ ἐζήτουν ἀπαντεῖς γάρ εἶχον τὸν Ἰωάννην ὅντως πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ἐφοβοῦντο γάρ ὅτι προφήτης ἦν.) 33 Καὶ ἀποκριθέντες αὐτὸν, πᾶς γάρ ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῷ Ἱησοῦ λέγουσιν, “Οὐκ οἴδαμεν.” Καὶ ὁ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. 19 Καὶ ὅταν ὀψὲ ἐγένετο, Ἱησοῦς λέγει αὐτοῖς, “Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐξεπορεύοντο ἔξω τῆς πόλεως. 20 Καὶ ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.”

παραπορευόμενοι πρωΐ, εἶδον τὴν συκῆν 12 Καὶ ἥρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς ἐξηραμμένην ἐκ ῥίζῶν. 21 Καὶ ἀναμνησθεὶς λαλεῖν: “Ἀμπελῶνα ἀνθρωπος ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ, “Ραββί, ἵδε, ἡ συκὴ ἦν ἐφύτευσεν, καὶ περιέθηκεν φραγμὸν, κατηράσω ἐξήρανται.” 22 Καὶ ἀποκριθεὶς καὶ ὕρυξεν ὑπολήνιον, καὶ ὥκοδόμησεν ὁ Ἱησοῦς λέγει αὐτοῖς, “Ἐχετε πίστιν πύργον’, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ Θεοῦ. 23 Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν ὅτι ὅς ἂν εἴπῃ ἀπεδήμησεν. 2 Καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς τῷ ὅρει τούτῳ, “Ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς γεωργούς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τὴν θάλασσαν’, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύῃ ὅτι ὁ λαλεῖ τοῦ ἀμπελῶνος. 3 Καὶ λαβόντες αὐτὸν,

εῖδειραν καὶ ἀπέστειλαν κενόν. 4 Καὶ πάλιν 16 Οἱ δὲ ἥνεγκαν. Καὶ λέγει αὐτοῖς, “Τίνος ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον, ἢ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή;” Οἱ δὲ εἶπαν κἀκεῖνον ἐκεφαλίωσαν καὶ ἡτίμασαν. 5 Καὶ αὐτῷ, “Καίσαρος.” 17 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν ἄλλον ἀπέστειλεν, κἀκεῖνον ἀπέκτειναν, αὐτοῖς, “Τὰ Καίσαρος ἀπόδοτε Καίσαρι, καὶ καὶ πολλοὺς ἄλλους, οὓς μὲν δέροντες, τὰ τοῦ Ὀθεοῦ τῷ Ὀθεῷ.” Καὶ ἔξεθαύμαζον οὖς δὲ ἀποκτέννοντες. 6 Ἐτι ἔνα εἶχεν ἐπ’ αὐτῷ. 18 Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι υἱὸν ἀγαπητὸν, ἀπέστειλεν αὐτὸν ἔσχατον πρὸς αὐτόν, οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν πρὸς αὐτοὺς λέγων, ὅτι “Ἐντραπήσονται μὴ εἶναι, καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες, τὸν υἱόν μου.” 7 Ἔκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ 19 “Διδάσκαλε, Μωϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, πρὸς ἑαυτοὺς εἶπαν, ὅτι ‘Οὗτός ἐστιν ὁ ὅτι ἐάν ‘Τίνος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ κληρονόμος δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καταλίπῃ γυναῖκα καὶ μὴ ἀφῇ τέκνα, ἵνα καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία.’” 8 Καὶ λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, καὶ λαβόντες, ἀπέκτειναν αὐτόν, καὶ ἔξεβαλον ἔξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.” 20 αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος. 9 Τί οὖν ποιήσει Ἐπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβεν ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; Ἐλεύσεται καὶ γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων, οὐκ ἀφῆκεν ἀπολέσει τοὺς γεωργούς, καὶ δώσει τὸν σπέρμα· 21 καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτήν, ἀμπελῶνα ἄλλοις. 10 Οὐδὲ τὴν Γραφὴν καὶ ἀπέθανεν, μὴ καταλιπὼν σπέρμα, καὶ ταύτην ἀνέγνωτε: ‘Λίθον δὲν ἀπεδοκίμασαν ὁ τρίτος ώσαύτως. 22 Καὶ οἱ ἔπτὰ, οὐκ οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς ἀφῆκαν σπέρμα. Ἔσχατον πάντων καὶ, κεφαλὴν γωνίας· 11 παρὰ Ἦκουσιν ἐγένετο ἡ γυνὴ ἀπέθανεν. 23 Ἐν τῇ ἀναστάσει, αὕτη, καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή; Οἱ γὰρ ἔπτὰ ἔσχον ἡμῶν;’” 12 Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι, αὐτὴν γυναῖκα.” 24 Ἐφη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον, ἔγνωσαν γὰρ “Οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπεν. Γραφάς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Ὀθεοῦ; 25 Καὶ ἀφέντες αὐτὸν, ἀπῆλθον. 13 Καὶ Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτόν τινας τῶν γαμοῦσιν οὔτε γαμίζονται, ἀλλ’ εἰσὶν ως Φαρισαίων καὶ τῶν Ἡρῳδιανῶν, ἵνα ἄγγελοι ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 26 Περὶ δὲ τῶν αὐτὸν ἀγρεύσωσιν λόγω. 14 Καὶ ἐλθόντες, νεκρῶν, ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε λέγουσιν αὐτῷ, “Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἐν τῇ βίβλῳ Μωϋσέως ἐπὶ τοῦ βάτου, ἀληθῆς εῖ, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός, πῶς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ὀθεὸς λέγων, ‘Ἐγὼ ὁ οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, Ὀθεὸς Ἀβραὰμ, καὶ Ὀθεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ ἀλλ’ ἐπ’ ἀληθείας τὴν δόδον τοῦ Ὀθεοῦ Ὀθεὸς Ἰακώβ;’ 27 Οὐκ ἔστιν Ὀθεὸς νεκρῶν, διδάσκεις. Ἔξεστιν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἀλλὰ ζώντων. Πολὺ πλανᾶσθε.” 28 Καὶ ἦ οὐ; Δῶμεν ἢ μὴ δῶμεν;” 15 Ὁ δὲ εἰδὼς προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων, ἀκούσας αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν, εἶπεν αὐτοῖς, “Τί με αὐτῶν συζητούντων, ιδών ὅτι καλῶς πειράζετε; Φέρετέ μοι δηνάριον, ἵνα ἴδω.” ἀπεκρίθη αὐτοῖς, ἐπηρώτησεν αὐτόν, “Ποίᾳ

ἐστιν ἐντολὴ πρώτη πάντων;” 29 ἀπεκρίθη κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ ὁ Ἰησοῦς, δτὶ “Πρώτη ἐστίν: “Ἄκουε, προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι. Οὗτοι Ἰσραήλ, ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Κύριος εἰς λήμψονται περισσότερον κρίμα.” 41 Καὶ ἐστιν, 30 καὶ ἀγαπήσεις ὁ Κύριος τὸν Θεόν καθίσας κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου, σου, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης ἐθεώρει πᾶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου.’ 31 Δευτέρᾳ ἔβαλλον πολλά. 42 Καὶ ἐλθοῦσα μία αὔτη: “Αγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς χήρα πτωχὴ ἔβαλεν λεπτὰ δύο, ὁ ἐστιν σεαυτόν.’ Μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ κοδράντης. 43 Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς ἐστιν.” 32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεύς, μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, “Αμὴν, λέγω “Καλῶς, Διδάσκαλε, ἐπ’ ἀληθείας εἴπας, ὑμῖν δτὶ ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ, πλεῖον δτὶ ‘Εἷς ἐστιν, καὶ οὐκ ἐστιν ἄλλος πλὴν πάντων ἔβαλεν τῶν βαλλόντων εἰς τὸ αὐτοῦ’, 33 καὶ, τὸ “Αγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης γαζοφυλάκιον. 44 Πάντες γὰρ ἐκ τοῦ τῆς καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως, καὶ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον, αὕτη δὲ ἐκ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος”, καὶ, τὸ “Αγαπᾶν τὸν τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὄσα εἶχεν πλησίον ὡς ἔαυτὸν”, περισσότερον ἐστιν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.”

πάντων τῶν ὄλοκαυτωμάτων καὶ θυσιῶν.” **13** Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ 34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἴδων αὐτὸν, δτὶ νουνεχῶς ἱεροῦ, λέγει αὐτῷ εἰς τῶν μαθητῶν ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ, “Οὐ μακρὰν εἰ αὐτοῦ, “Διδάσκαλε, ἵδε, ποταποὶ λίθοι ἀπὸ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.” Καὶ οὐδὲις καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαῖ!” 2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι. 35 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν διδάσκων ἐν οἰκοδομάς; Οὐ μὴ ἀφεθῇ ὥδε λίθος τῷ ἱερῷ, “Πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ.” 3 Καὶ δτὶ ὁ Χριστὸς, υἱὸς Δαυὶδ ἐστιν; 36 Αὐτὸς καθημένου αὐτοῦ εἰς τὸ Ὁρος τῶν Ἐλαιῶν Δαυὶδ εἶπεν ἐν τῷ Ὁπερύματι τῷ ἀγίῳ, κατέναντι τοῦ ἱεροῦ, ἐπηρώτα αὐτὸν κατ’ Ἑίπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, “Κάθου ἐκ ιδίαν Πέτρος, καὶ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης, δεξιῶν μου, ἔως ἂν θῶ τοὺς ἔχθρους σου καὶ Ἀνδρέας, 4 “Εἰπὸν ἡμῖν πότε ταῦτα ὑποκάτω τῶν ποδῶν σου.”” 37 Αὐτὸς Δαυὶδ ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα λέγει αὐτὸν, “Κύριον”, καὶ πόθεν υἱός συντελεῖσθαι πάντα;” 5 Ο δὲ Ἰησοῦς αὐτοῦ ἐστιν;” Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν ἦρξατο λέγειν αὐτοῖς, “Βλέπετε, μή τις αὐτοῦ ἡδέως. 38 Καὶ ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ὑμᾶς πλανήσῃ. 6 Πολλοὶ ἐλεύσονται ἐπὶ ἔλεγεν, “Βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων, τῷ ὄνόματί μου λέγοντες, δτὶ ‘Ἐγώ εἰμι’, τῶν θελόντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν, καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. 7 Οταν δὲ καὶ ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, 39 καὶ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, μὴ θροεῖσθε δεῖ γενέσθαι, ἀλλ’ οὕπω καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις, 40 οἱ τὸ τέλος. 8 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ

εἴθονος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν. Ὅτανται ὁδε ὁ ἔχοντας, ή “Ιδε, ἐκεῖ”, μὴ πιστεύετε. σεισμοὶ κατὰ τόπους, ἕσονται λιμοί ἀρχὴ 22 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ὡδίνων ταῦτα. 9 Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἔαυτούς· ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσιν σημεῖα καὶ παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ εἰς τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν εἰς δυνατὸν συναγωγὰς δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων τοὺς ἐκλεκτούς. 23 Ὅμεις δὲ βλέπετε· ἴδού, καὶ βασιλέων σταθήσεσθε ἔνεκεν ἐμοῦ, εἰς προείρηκα ὑμῖν πάντα. 24 Ἄλλὰ ἐν ἐκείναις μαρτύριον αὐτοῖς. 10 Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλῖψιν ἐκείνην, πρῶτον δεῖ κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον. ‘ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη 11 Καὶ ὅταν ἄγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς’, 25 ‘καὶ οἱ μὴ προμειριμνᾶτε τί λαλήσητε, ἀλλ’ ὃ ἐὰν ἀστέρες ἕσονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντες’, δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς οὐ γάρ ἔστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ σαλευθήσονται. 26 Καὶ τότε ὅψονται τὸ Ἀπεῦμα τὸ Ἀγιον. 12 Καὶ παραδώσει ‘τὸν Γίὸν τοῦ Ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατήρ νεφέλαις’, μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ τέκνουν, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ δόξης. 27 Καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. 13 Καὶ καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ, ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ’ ἄκρου ὄνομά μου. Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος γῆς ἔως ἄκρου οὐρανοῦ. 28 Ἀπὸ δὲ τῆς σωθήσεται. 14 Ὁταν δὲ ἴδητε ‘τὸ βδέλυγμα συκῆς, μάθετε τὴν παραβολήν: ὅταν ἥδη ὁ τῆς ἐρημώσεως’, ἐστηκότα ὅπου οὐδεὶς, κλάδος αὐτῆς ἀπαλὸς γένηται, καὶ ἐκφύῃ ὁ ἀναγινώσκων νοείτω, τότε οἱ ἐν τῇ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς τὸ θέρος Ἰουδαίᾳ, φευγέτωσαν εἰς τὰ ὅρη, 15 ὁ δὲ ἐπὶ ἐστίν. 29 Οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα τοῦ δώματος, μὴ καταβάτω, μηδὲ εἰσελθέτω γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ ἄραι τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, 16 καὶ ὁ εἰς θύραις. 30 Ἄμην, λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ τὸν ἀγρὸν, μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ δόπισα, παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, μέχρις οὗ ταῦτα ἄραι τὸ ἴμάτιον αὐτοῦ. 17 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν πάντα γένηται. 31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ γαστρὶ ἔχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ ἐκείναις ταῖς ἡμέραις! 18 Προσεύχεσθε δὲ παρελεύσονται. 32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἣνα μὴ γένηται χειμῶνος. 19 Ἔσονται γὰρ ἐκείνης ἡ τῆς ὥρᾳ, οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ αἱ ἡμέραι ἐκείναι θλῖψις, οἵα οὐ γέγονεν οἱ ἄγγελοι ἐν οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ Γίός, εἰ τοιαύτη, ἀπ’ ἀρχῆς κτίσεως ἦν ἔκτισεν ὁ μὴ ὁ Πατήρ. 33 Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε, καὶ Ὁθέδς, ἔως τοῦ νῦν, καὶ οὐ μὴ γένηται. 20 προσεύχεσθε, οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρός Καὶ εἰ μὴ ἐκολόβωσεν Ἅγιος τὰς ἡμέρας, ἐστίν. 34 Ὡς ἀνθρώπος ἀπόδημος, ἀφεὶς οὐκ ἀν ἐσώθη πᾶσα σάρξ. Ἄλλὰ διὰ τοὺς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ δοὺς τοῖς δούλοις ἐκλεκτοὺς, οὓς ἔξελέξατο, ἐκολόβωσεν τὰς αὐτοῦ τὴν ἔξουσίαν, ἐκάστω τὸ ἔργον ἡμέρας. 21 Καὶ τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, “Ιδε, αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα

γρηγορῆ. 35 Γρηγορεῖτε οὖν, οὐκ οἴδατε ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι. Καὶ γάρ, πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ἢ ἔζήτει πῶς αὐτὸν εὐκαίρως παραδοῖ. 12 Καὶ ὅψὲ, ἢ μεσονύκτιον, ἢ ἀλεκτοροφωνίας, ἢ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν Ἀζύμων, ὅτε τὸ Πάσχα πρωΐ, 36 μὴ ἐλθὼν ἔξαφνης, εὔρη ὑμᾶς ἔθυον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καθεύδοντας. 37 “Ο δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσιν “Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν, ἵνα λέγω, γρηγορεῖτε!”

14 Ἡν δὲ τὸ Πάσχα καὶ τὰ Ἀζύμα

μετὰ δύο ἡμέρας. Καὶ ἔζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες, ἀποκτείνωσιν. 2 “Ἐλεγον γάρ, “Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε ἔσται θόρυβος τοῦ λαοῦ.” 3 Καὶ ὅντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, κατακειμένου αὐτοῦ, ἥλθεν γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου, νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς· συντρίψασα τὴν ἀλάβαστρον, κατέχεεν αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς. 4 Ἡσαν δέ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἔαυτούς, “Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν; 5 Ἡδύνατο γάρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι ἐπάνω δηναρίων τριακοσίων, καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς.” Καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. 6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, “Ἄφετε αὐτήν τι αὐτῇ κόπους παρέχετε; Καλὸν ἔργον ἡργάσατο ἐν ἐμοί. 7 Πάντοτε γάρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἔαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε, δύνασθε αὐτοῖς εὗ ποιῆσαι, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. 8 “Ο ἔσχεν ἐποίησεν, προέλαβεν μυρίσαι τὸ σῶμά μου εἰς τὸν ἐνταφιασμόν. 9 Ἄμὴν, δὲ λέγω ὑμῖν, ὅπου ἔλαν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ δὲ ἐποίησεν αὕτη, λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.” 10 Καὶ Ἰούδας Ἰσκαριώθ, δὲ εἰς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ἵνα αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖς. 11 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἔχάρησαν, καὶ

φάγης τὸ Πάσχα;” 13 Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς, “Υπάγετε εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος, κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ. 14 Καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ, εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ, ὅτι “Ο διδάσκαλος λέγει, “Ποῦ ἔστιν τὸ κατάλυμά μου, ὅπου τὸ Πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω;” 15 Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνάγαιον μέγα ἐστρωμένον ἐτοιμον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν.” 16 Καὶ ἔξηλθον οἱ μαθηταὶ, καὶ ἥλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὗρον καθώς εἶπεν αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ Πάσχα. 17 Καὶ ὅψιας γενομένης, ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα. 18 Καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, “Ἄμὴν, λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἔξ ὑμῶν παραδώσει με, δὲ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ.” 19 Ἡρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ εἰς καθ' εἰς, “Μήτι ἐγώ;” 20 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, “Εἰς τῶν δώδεκα, δὲ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρύβλιον. 21 ὅτι Ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ὑπάγει, καθώς γέγραπται περὶ αὐτοῦ, οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ δὲ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη δὲ ἀνθρώπος ἐκεῖνος.” 22 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, λαβὼν ἄρτον, εὐλογήσας, ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν, “Λάβετε, τοῦτο ἔστιν τὸ σῶμά μου.” 23 Καὶ λαβὼν ποτήριον, εὐχαριστήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔπιον ἔξ αὐτοῦ πάντες. 24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς,

“Τοῦτό ἐστιν τὸ αἷμά μου τῆς διαθήκης, τὸ γρηγορῆσαι; 38 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε ἐκχυννόμενον ὑπὲρ πολλῶν. 25 Ἀμὴν, λέγω ἵνα μὴ ἔλθητε εἰς πειρασμόν. Τὸ μὲν ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γενήματος πνεῦμα πρόθυμον, ἢ δὲ σὰρξ ἀσθενῆς.” τῆς ἀμπέλου, ἔως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν 39 Καὶ πάλιν ἀπελθὼν, προσηύξατο τὸν αὐτὸν πίνω καὶ ινὸν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ αὐτὸν λόγον εἰπών. 40 Καὶ πάλιν ἐλθὼν, Ὁθεοῦ.” 26 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας, ἵσαν γὰρ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν. 27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ αὐτῶν οἱ ὄφθαλμοὶ καταβαρυνόμενοι, καὶ Ὅρος, ὅτι “Πάντες σκανδαλισθήσεθε, οὐκ ἥδεισαν τί ἀποκριθῶσιν αὐτῷ. 41 ὅτι γέγραπται, ‘Πατάξω τὸν ποιμένα καὶ Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς, τὰ πρόβατα διασκορπισθήσονται.’ 28 Ἄλλα “Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε. μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς Ἀπέχει, ἥλθεν ἡ ὥρα. Ἰδοὺ, παραδίδοται τὴν Γαλιλαίαν.” 29 Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ, ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν “Εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ’ ἀμαρτωλῶν. 42 Ἔγείρεσθε, ἄγωμεν. Ἰδοὺ, οὐκ ἔγω.” 30 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ὅρος, ὁ παραδίδοντας με ἥγγικεν!” 43 Καὶ εὐθὺς “Ἄμην, λέγω σοι ὅτι σὺ σήμερον, ταύτῃ τῇ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, παραγίνεται Ἰούδας, νυκτὶ, πρὶν ἦ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρίς εἰς τῶν δώδεκα, καὶ μετ’ αὐτοῦ ὅχλος με ἀπαρνήσῃ.” 31 Ὁ δὲ ἐκπειρισῶς ἐλάλει, μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, παρὰ τῶν “Ἐὰν δέη με συναποθανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀρχιερέων, καὶ τῶν γραμματέων, καὶ τῶν ἀπαρνήσομαι.” Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες πρεσβυτέρων. 44 Δεδώκει δὲ ὁ παραδίδοντας ἔλεγον. 32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον, οὗ τὸ αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς λέγων, “Ον ἂν ὅνομα Γεθσημανί, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς φιλήσω, αὐτός ἐστιν· κρατήσατε αὐτὸν, αὐτοῦ, “Καθίσατε ὕδε, ἔως προσεύξωμαι.” καὶ ἀπάγετε ἀσφαλῶς.” 45 Καὶ ἐλθὼν 33 Καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον, καὶ τὸν εὐθὺς προσελθὼν αὐτῷ, λέγει, “Ραββί”, Ἰάκωβον, καὶ τὸν Ἰωάννην, μετ’ αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. 46 Οἱ δὲ ἐπέβαλαν καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. 47 34 Καὶ λέγει αὐτοῖς, “Περίλυπός ἐστιν ἡ Εἶς δέ τις τῶν παρεστηκότων, σπασάμενος ψυχή μου ἔως θανάτου· μείνατε ὕδε καὶ τὴν μάχαιραν, ἔπαισεν τὸν δοῦλον τοῦ γρηγορεῖτε.” 35 Καὶ προελθὼν μικρὸν, ἀρχιερέως, καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὡτάριον. ἔπιπτεν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ προσηύχετο ἵνα 48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ὅρος εἶπεν αὐτοῖς, εἰ δυνατόν ἐστιν, παρέλθῃ ἀπ’ αὐτοῦ ἡ “Ως ἐπὶ ληστὴν ἐξῆλθατε μετὰ μαχαιρῶν ὥρα. 36 Καὶ ἐλεγεν, “Αββά, ὁ Πατήρ, καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; 49 Καθ’ ἡμέραν πάντα δυνατά σοι. Παρένεγκε τὸ ποτήριον ἥμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἴερῷ διδάσκων, καὶ τοῦτο ἀπ’ ἐμοῦ ἀλλ’ οὐ τί ἔγω θέλω, οὐκ ἐκρατήσατέ με· ἀλλ’ ἵνα πληρωθῶσιν ἀλλὰ τί σύ.” 37 Καὶ ἔρχεται καὶ εύρισκει αἱ Γραφαῖ. 50 Καὶ ἀφέντες αὐτὸν, ἔψυχον αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ, πάντες. 51 Καὶ νεανίσκος τις συνηκολούθει “Σίμων, καθεύδεις; Οὐκ ἵσχυσας μίαν ὥραν αὐτῷ, περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ.

Καὶ κρατοῦσιν αὐτόν, 52 ὁ δὲ καταλιπὼν τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, καὶ περικαλύπτειν τὴν σινδόνα, γυμνὸς ἔφυγεν. 53 Καὶ αὐτοῦ τὸ πρόσωπον, καὶ κολαφίζειν αὐτὸν, ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα, καὶ λέγειν αὐτῷ, “Προφήτευσον!” Καὶ οἱ καὶ συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς, ὑπηρέται ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔλαβον. 66 καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ οἱ γραμματεῖς. 54 Καὶ ὅντος τοῦ Πέτρου κάτω ἐν τῇ αὐλῇ, Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἡκολούθησεν ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως, αὐτῷ, ἔως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως: 67 καὶ ἴδουσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον, καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει, “Καὶ σὺ μετὰ καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς. 55 τοῦ Ναζαρηνοῦ ἥσθα τοῦ Ἰησοῦ.” 68 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ Συνέδριον Ὁ δὲ ἡρνήσατο λέγων, “Οὕτε οἶδα, οὔτε ἔζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν, εἰς ἐπίσταμαι σὺ τί λέγεις”. Καὶ ἔξηλθεν ἔξω τὸ θανατῶσαι αὐτόν, καὶ οὐχ ηὗρισκον. 56 εἰς τὸ προαύλιον. 69 Καὶ ἡ παιδίσκη Πολλοὶ γάρ ἐψευδομαρτύρουν κατ’ αὐτοῦ, ἴδουσα αὐτὸν, ἤρξατο πάλιν λέγειν τοῖς καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἥσαν. 57 Καί παρεστῶσιν, ὅτι “Οὕτος ἔξ αὐτῶν ἐστιν.” 70 τινες ἀναστάντες, ἐψευδομαρτύρουν κατ’ Ὁ δὲ πάλιν ἡρνεῖτο. Καὶ μετὰ μικρὸν, πάλιν αὐτοῦ λέγοντες, 58 ὅτι “Ημεῖς ἡκούσαμεν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ, “Ἀληθῶς αὐτοῦ λέγοντος, ὅτι “Ἐγὼ καταλύσω ἔξ αὐτῶν εἰ”, καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἴ”, 71 τὸν ναὸν τοῦτον, τὸν χειροποίητον, καὶ ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν, διὰ τριῶν ήμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον ὅτι “Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, δὸν οἰκοδομήσω.” 59 Καὶ οὐδὲ οὕτως ἵστη λέγετε! 72 Καὶ εὐθὺς ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν. 60 Καὶ ἀναστὰς ἐφώνησεν. Καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τὸ δὲ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον, ἐπηρώτησεν τὸν ῥῆμα ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι “Πρὶν Ἰησοῦν λέγων, “Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; ἀλέκτορα φωνῆσαι τρίς με ἀπαρνήσῃ”, καὶ Τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;” 61 Ὁ δὲ ἐπιβαλὼν, ἔκλαιεν.

ἐσιώπα, καὶ οὐκ ἀπεκρίνατο οὐδέν. Πάλιν δὲ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτὸν, καὶ λέγει αὐτῷ, “Σὺ εἶ δὲ ὁ Χριστός, δὲ Υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ;”

62 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, “Ἐγὼ εἰμι. Καὶ ὅψεσθε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ‘ἐκ δεξιῶν καθήμενον’ τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.” 63 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ λέγει, “Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων;

64 Ἡκούσατε τῆς βλασφημίας. Τί νῦν φαίνεται;” Οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν, ἔνοχον εἶναι θανάτου. 65 Καὶ ἤρξαντο

15 Καὶ εὐθὺς πρωῒ, συμβούλιον ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς, μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων, καὶ ὅλον τὸ Συνέδριον, δήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγεγκαν καὶ παρέδωκαν Πιλάτῳ. 2 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Πιλάτος, “Σὺ εἶ δὲ Βασιλεὺς τῶν Ιουδαίων;” Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει, “Σὺ λέγεις.” 3 Καὶ κατηγόρουν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά. 4 Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπηρώτησεν αὐτὸν λέγων, “Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν;” Ιδε, πόσα σου κατηγοροῦσιν!” 5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι

ούδεν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν 21 Καὶ ἀγγαρεύουσιν παράγοντά τινα Πιλᾶτον. 6 Κατὰ δὲ ἔօρτὴν, ἀπέλυνεν Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἄγροῦ, αὐτοῖς ἔνα δέσμιον, δν παρητοῦντο. 7 τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου, ἵνα Ὡν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς, μετὰ τῶν ἄρη τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. 22 Καὶ φέρουσιν στασιαστῶν δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ στάσει αὐτὸν ἐπὶ τὸν Γολγοθᾶν, τόπον ὃ ἐστιν φόνον πεποιήκεισαν. 8 Καὶ ἀναβὰς, δι μεθερμηνευόμενος, “Κρανίου Τόπος”. 23 ὅχλος ἦρξατο αἰτεῖσθαι καθὼς ἐποίει Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ, ἐσμυρνισμένον ὅινον, δς αὐτοῖς. 9 Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς δὲ οὐκ ἔλαβεν. 24 Καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν, λέγων, “Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν Βασιλέα διαμερίζονται τὰ ἴματια αὐτοῦ, βάλλοντες τῶν Ἰουδαίων;” 10 Ἐγίνωσκεν γὰρ ὅτι κλῆρον ἐπ' αὐτὰ, τίς τι ἄρη. 25 Ὡν δὲ ὥρα διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. 26 Καὶ ἦν ἡ ἀρχιερεῖς. 11 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη, τὸν ὅχλον, ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν “Ο Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.” 27 Καὶ σὺν ἀπολύσῃ αὐτοῖς. 12 Ὁ δὲ Πιλᾶτος πάλιν αὐτῷ σταυροῦσιν δύο ληστάς, ἵνα ἐκ ἀποκριθεὶς ἔλεγεν αὐτοῖς, “Τί οὖν ποιήσω δεξιῶν καὶ ἵνα ἔξ εὐωνύμων αὐτοῦ. 29 δν λέγετε τὸν Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;” 13 Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν, “Σταύρωσον αὐτόν!” αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ 14 Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἔλεγεν αὐτοῖς, “Τί γὰρ λέγοντες, “Οὐά, δι καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐποίησεν κακόν;” Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραξαν, οἴκοδομῶν ἐν τρισὶν ἡμέραις, 30 σῶσον “Σταύρωσον αὐτόν!” 15 Ὁ δὲ Πιλᾶτος σεαυτὸν, καταβὰς ἀπὸ τοῦ σταυροῦ!” 31 βουλόμενος τῷ ὅχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι, Ὄμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες πρὸς ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, καὶ ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον, παρέδωκεν τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας, ἵνα “Ἄλλους ἔσωσεν, ἐαυτὸν οὐ δύναται σταυρωθῆ. 16 Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον σῶσαι. 32 Ὁ Ἡριστὸς, δ Βασιλεὺς Ἰσραὴλ αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, δ ἐστιν πραιτώριον, καταβάτων ὑπὸ ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἰδωμεν καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν. 17 καὶ πιστεύσωμεν!” Καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι Καὶ ἐνδιδύσκουσιν αὐτῷ πορφύραν, καὶ σὺν αὐτῷ ὧνείδιζον αὐτόν. 33 Καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον γενομένης ὥρας ἔκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ' στέφανον, 18 καὶ ἦρξαντο ἀσπάζεσθαι ὅλην τὴν γῆν, ἔως ὥρας ἐνάτης. 34 Καὶ αὐτόν, “Χαῖρε, Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων!” 19 τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ, ἐβόησεν δ “Ιησοῦς φωνῇ Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, μεγάλῃ, “Ἐλωΐ, Ἐλωΐ, λεμὰ σαβαχθάνι;” καὶ ἐνέπτυνον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα, “Ο ἐστιν μεθερμηνευόμενον, “Ο ὁθέος προσεκύνουν αὐτῷ. 20 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν μου, δ ὁθέος μου, εἰς τί ἐγκατέλιπές αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ με;” 35 Καί τινες τῶν παρεστηκότων, ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἴδια ἴματια αὐτοῦ. Καὶ ἀκούσαντες ἔλεγον, “”Ιδε, Ἡλίαν φωνεῖ.” ἐξάγουσιν αὐτὸν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. 36 Δραμὰν δέ τις, καὶ γεμίσας σπόγγον

δξους περιθεὶς καλάμω, ἐπότιζεν αὐτόν τοῦ Ἰακώβου, καὶ Σαλώμη, ἡγόρασαν λέγων, “Ἄφετε, ἵδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. καθελεῖν αὐτόν.” 37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς 2 Καὶ λίαν πρωῒ μιᾷ τῶν σαββάτων, φωνῇ μεγάλῃ, ἐξέπνευσεν. 38 Καὶ τὸ ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπ’ τοῦ ἡλίου. 3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς, ἄνωθεν ἔως κάτω. 39 Ἰδών δὲ ὁ κεντυρίων “Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς δι παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι θύρας τοῦ μνημείου;” 4 Καὶ ἀναβλέψασαι οὗτως ἐξέπνευσεν εἶπεν, “Ἀληθῶς οὗτος θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος, ἦν δι ἄνθρωπος Γιὸς Ὀθεοῦ ἦν!” 40 Ἦσαν δὲ γὰρ μέγας σφόδρα. 5 Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν αἷς καὶ Μαριὰμ ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν Μαρία ἡ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσῆ λευκήν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. 6 Ὁ δὲ μήτηρ, καὶ Σαλώμη, 41 αὖτε ἦν ἐν τῇ λέγει αὐταῖς, “Μὴ ἐκθαμβεῖσθε. Ἰησοῦν Γαλιλαίᾳ ἡκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν, τὸν ἐσταυρωμένον. αὐτῷ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι Ἡγέρθη! Οὐκ ἔστιν ὥδε ἴδε, ὁ τόπος ὅπου αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα. 42 Καὶ ἥδη ὄψιας ἔθηκαν αὐτόν. 7 Ἄλλὰ ὑπάγετε, εἴπατε τοῖς γενομένης, ἐπεὶ ἦν παρασκευή, ὃ ἔστιν μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι ‘Προάγει προσάρβατον, 43 ἐλθὼν Ἰωσῆφ ὁ ἀπὸ ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὅψεσθε, Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, δος καὶ καθὼς εἶπεν ὑμῖν.’” 8 Καὶ ἐξελθοῦσαι, αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν Βαστείαν ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου, εἶχεν γὰρ αὐτὰς τοῦ Ὀθεοῦ, τολμήσας, εἰσῆλθεν πρὸς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν τὸν Πιλᾶτον καὶ ἡτήσατο τὸ σῶμα τοῦ εἶπον, ἐφοβοῦντο γάρ.

“Ιησοῦ. 44 Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐθαύμασεν εἰ ἥδη τέθνηκεν, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ ἥδη ἀπέθανεν. 45 Καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ πτῶμα τῷ Ἰωσῆφ. 46 Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καθελών αὐτὸν, ἐνείλησεν τῇ σινδόνι, καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν μνήματι δ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισεν λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. 47 Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ Ἰωσῆ, ἔθεώρουν ποῦ τέθειται.

16 Καὶ διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ

Κατα Λουκαν

1 Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν, περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, **2** καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς, αὐτοῦ. **3** Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου, **4** ἔδοξε κάμοὶ παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε, **4** ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. **5** Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ιερεύς τις ὄνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά, καὶ γυνὴ αὐτῷ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρὼν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς, Ἐλισάβετ. **6** Ἡσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐναντίον τοῦ ὁθοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασιν τοῦ Κυρίου ἀμεμπτοι. **7** Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στεῖρα, καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. **8** Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ιερατεύειν αὐτὸν, ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ ὁθοῦ, **9** κατὰ τὸ ἔθος τῆς ιερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι, εἰσελθών εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου. **10** Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος. **11** Ὁφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου, ἐστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. **12** Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἴδων, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. **13** Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος, “Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία, διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. **14** Καὶ ἔσται

χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χαρήσονται. **15** Ἐσται γάρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ οὗνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ, καὶ ὅπερας Ἀγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. **16** Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον, τὸν Θεὸν αὐτῶν. **17** Καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλεία, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον.” **18** Καὶ εἶπεν Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον, “Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; Ἔγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνὴ μου προβεβηκοῦ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς.” **19** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ, “Ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ, ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σὲ, καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα. **20** Καὶ ἴδού, ἔσῃ σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἣς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.” **21** Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτόν ἐν τῷ ναῷ. **22** Ἐξελθών δὲ οὐκ ἐδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἔωρακεν ἐν τῷ ναῷ. Καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενεν κωφός. **23** Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. **24** Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ περιέκρυβεν ἔαυτὴν μῆνας πέντε λέγουσα, **25** ὅτι “Οὕτως μοι πεποίηκεν Κύριος, ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν, ἀφελεῖν

δνειδός μου ἐν ἀνθρώποις.” **26** Ἐν δὲ τῷ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ μηνὶ τῷ ἔκτῳ, ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. **41** Καὶ ἐγένετο, ἀπὸ τοῦ ὥθεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ὡς ἤκουσεν τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας ἡ ἦ δόνομα Ναζαρὲτ, **27** πρὸς παρθένον Ἐλισάβετ, ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ ἐμνηστευμένην ἀνδρὶ, ὡς δόνομα Ἰωσὴφ, ἐξ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη ὥπνεύματος οἴκου Δαυὶδ, καὶ τὸ δόνομα τῆς παρθένου Ἀγίου ἡ Ἐλισάβετ, **42** καὶ ἀνεφώνησεν Μαριάμ. **28** Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν, “Εὔλογημένη σὺ αὐτὴν, εἶπεν, “Χαῖρε, κεχαριτωμένη! Ὁ ἐν γυναιξίν, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς Ὦ Κύριος μετὰ σοῦ.” **29** Ἡ δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς κοιλίας σου. **43** Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, διεταράχθη, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Ὦ Κυρίου μου πρὸς ἀσπασμὸς οὗτος. **30** Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος ἐμέ; **44** Ἰδοὺ γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ αὐτῆς, “Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ, εὑρες γάρ χάριν ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὕτα μου, ἐσκίρτησεν παρὰ τῷ ὥθεῷ. **31** Καὶ ἴδού, συλλήμψῃ ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις μου. **45** Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι τὸ δόνομα αὐτοῦ Ὦ Ιησοῦν. **32** Οὕτος ἔσται ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ μέγας, καὶ Υἱὸς Ὦ Ψίστου κληθήσεται, καὶ παρὰ Ὦ Κυρίου.” **46** Καὶ εἶπεν Μαριάμ: δώσει αὐτῷ Ὦ Κύριος ὁ ὥθεὸς τὸν θρόνον “Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Ὦ Κύριον, **47** καὶ Δαυὶδ, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, **33** καὶ βασιλεύσει ἡγαλλίασεν τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ ὥθεῷ, ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ, εἰς τὸν αἰῶνας, καὶ τῷ Σωτῆρὶ μου. **48** “Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, οὐκ ἔσται τέλος.” (aiōn τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ g165) **34** Εἶπεν δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον, γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσίν με πᾶσαι “Πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω;” αἱ γενεαί. **49** “Οτι ἐποίησέν μοι μεγάλα ὁ **35** Καὶ ἀποκριθὲὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ, δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ δόνομα αὐτοῦ. **50** “Πνεῦμα ᾧ Αγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ ‘Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς καὶ γενεὰς, δύναμις Ὦ Ψίστου ἐπισκιάσει σοι διὸ καὶ τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.’ **51** Ἐποίησεν τὸ γεννώμενον ᾧ Αγιον κληθήσεται, Υἱὸς κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὥθεοῦ. **36** Καὶ ἴδού, Ἐλισάβετ, ἡ συγγενίς ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. σου, καὶ αὐτὴ συνείληφεν υἱὸν ἐν γήρει **52** Καθεῖλεν δυνάστας ἀπὸ θρόνων, αὐτῆς, καὶ οὗτος μὴν ἔκτος ἔστιν αὐτῇ τῇ καὶ ὑψωσεν ταπεινούς. **53** ‘Πεινῶντας καλουμένη στείρᾳ. **37** “Οτι οὐκ ἀδυνατήσει ἐνέπλησεν ἀγαθῶν’, καὶ πλουτοῦντας παρὰ τοῦ ὥθεοῦ πᾶν ῥῆμα.” **38** Εἶπεν δὲ ἐξαπέστειλεν κενούς. **54** Ἀντελάβετο Μαριάμ, “Ιδοὺ, ἡ δούλη Ὦ Κυρίου γένοιτο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.” Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ’ **55** καθὼς ἐλάλησεν πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῆς ὁ ἄγγελος. **39** Ἀναστᾶσα δὲ Μαριάμ ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπορεύθη εἰς τὴν εἰς τὸν αἰῶνα.” (aiōn g165) **56** ”Εμεινεν δὲ ὁρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, **40** Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡς μῆνας τρεῖς, καὶ

νέπεστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. 57 Τῇ δὲ τῶν μισούντων ἡμᾶς', 72 ποιῆσαι ἔλεος Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος, τοῦ τεκεῖν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι αὐτῆν, καὶ ἐγέννησεν νίόν. 58 Καὶ ἥκουσαν διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ, 73 ὅρκον δὲ ὕμοσεν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι πρὸς Ἀβραὰμ, τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ ἐμεγάλυνεν Ὅκυριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' δοῦναι ἡμῖν 74 ἀφόβως ἐκ χειρὸς ἔχθρων αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. 59 Καὶ ἐγένετο ῥυσθέντας, λατρεύειν αὐτῷ 75 ἐν διστήτῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὄγδῃ, ἔλθον περιτεμεῖν καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσαις τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸν ἐπὶ τῷ ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. 76 Καὶ σὺ δέ, παιδίον, ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν. 60 προφήτης Ὅψιστου κληθήσῃ, ‘προπορεύσῃ Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἴπεν, γὰρ ἐνώπιον Ὅκυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς “Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης.” 61 αὐτοῦ’, 77 τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ Καὶ εἴπον πρὸς αὐτὴν, ὅτι “Οὐδείς ἐστιν λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἀμαρτιῶν αὐτῶν, 78 ἐκ τῆς συγγενείας σου, ὃς καλεῖται τῷ διὰ σπλάγχνα ἐλέους Ὅθεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ὀνόματι τούτῳ.” 62 Ἐνένευον δὲ τῷ ἐπισκέψεται ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὑψους, 79 πατρὶ αὐτοῦ, τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι ‘ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου αὐτό. 63 Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψεν καθημένοις’, τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας λέγων, “Ιωάννης ἐστὶν ὄνομα αὐτοῦ.” ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.” 80 Τὸ δὲ παιδίον Καὶ ἐθαύμασαν πάντες. 64 Ἄνεῳχθη δὲ τὸ ηὔξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα ἐν ταῖς ἐρήμοις ἔως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Ὅθεόν. αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

65 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος, τοὺς 2 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, περιοικοῦντας αὐτούς, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἔξηλθεν δόγμα παρὰ Καίσαρος ὅρεινη τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν ῥήματα ταῦτα. 66 Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ οἰκουμένην. 2 (Αὕτη ἀπογραφὴ πρώτη ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες, ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας “Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται;” Καὶ γὰρ Κυρηνίου.) 3 Καὶ ἐπορεύοντο πάντες χειρὶ Ὅκυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. 67 Καὶ Ζαχαρίας ἀπογράφεσθαι, ἔκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἐπλήσθη Ἄνεῳχθη πνεύματος Ἁγίου πόλιν. 4 Ἄνεβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ, ἀπὸ τῆς καὶ ἐπροφήτευσεν λέγων, 68 “Εὐλογητὸς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρὲθ, εἰς τὴν Ὅκυριος ὁ Ὅθεός τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυὶδ, ἥτις καλεῖται καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, 69 Βηθλέεμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ ἡγειρεν κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυὶδ, παιδὸς αὐτοῦ, 70 (καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἀγίων ἀπ' αἰώνος προφητῶν αὐτοῦ), (αιῶν 9165) 71 σωτηρίαν ἐξ ἔχθρων ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων αὐτῆν. 7 Καὶ ἔτεκεν τὸν νίὸν αὐτῆς τὸν

πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ αἰνοῦντες τὸν ὅθεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἵς καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν φάτνῃ, διότι οὐκ ἥκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς ἣν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. **8** αὐτούς. **21** Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι Καὶ ποιμένες ἥσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ, ὅκτὼ τοῦ περιτεμεῖν αὐτὸν, καὶ ἐκλήθη τὸ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς ὄνομα αὐτοῦ ὩΙησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλλημφθῆναι αὐτὸν ἐν **9** Καὶ ἄγγελος ὮΚυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, τῇ κοιλίᾳ. **22** Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι καὶ δόξα ὮΚυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν **10** Καὶ Μωϋσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς ὉΙεροσόλυμα εἴπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος, “Μὴ φοβεῖσθε, παραστῆσαι τῷ ὮΚυρίῳ, **23** καθὼς γέγραπται ἵδοὺ γάρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν ἐν νόμῳ ὮΚυρίου, ὅτι “Πᾶν ἄρσεν διανοίγον μεγάλην, ἕτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, **11** μήτραν, ἄγιον τῷ ὮΚυρίῳ κληθήσεται”, **24** ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὃς ἔστιν καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν, κατὰ τὸ εἰρημένον ὮΧριστὸς, ὮΚύριος, ἐν πόλει Δαυίδ. **12** Καὶ ἐν τῷ νόμῳ ὮΚυρίου, “Ζεῦγος τρυγόνων τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον: εὐρήσετε βρέφος ἢ δύο νοσσούς περιστερῶν.” **25** Καὶ ἵδού, ἐσπαργανωμένον, καὶ κείμενον ἐν φάτνῃ.” ἄνθρωπος ἦν ἐν ὉΙερουσαλήμ, ὃς ὄνομα **13** Καὶ ἔξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ Συμέων, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου, αἰνούντων τὸν καὶ εὐλαβής, προσδεχόμενος παράκλησιν ὅθεὸν καὶ λεγόντων, **14** “Δόξα ἐν ὑψίστοις τοῦ ὩΙσραήλ, καὶ ὩΠνεῦμα ἦν ὩΑγιον ἐπ’ ὩΘεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρίνη ἐν ἀνθρώποις αὐτόν. **26** Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον εὐδοκίας!” **15** Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ὑπὸ τοῦ ὩΠνεύματος τοῦ ὩΑγίου, μὴ ἵδειν ἀπ’ αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, θάνατον πρὶν ἀν ἵδη τὸν ὮΧριστὸν ὮΚυρίου. οἱ ποιμένες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους, **27** Καὶ ἤλθεν ἐν τῷ ὩΠνεύματι εἰς τὸ Ὁιερόν· “Διέλθωμεν δὴ ἔως Βηθλέεμ, καὶ ἴδωμεν καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς, τὸ τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ δὲ ὮΚύριος παιδίον ὩΙησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ ἐγνώρισεν ἡμῖν.” **16** Καὶ ἤλθον σπεύσαντες, τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, **28** καὶ ἀνεῦραν τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν ὩΙωσήφ, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας, καὶ τὸ βρέφος, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. **17** καὶ εὐλόγησεν τὸν ὅθεὸν καὶ εἴπεν, **29** Ὡιδόντες δὲ, ἐγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος “Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς, περὶ τοῦ παιδίου κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρίνῃ· **30** ὅτι εἶδον τούτου. **18** Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες, οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, **31** ὁ ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. **19** Ή δὲ λαῶν, **32** ‘φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν’ Μαρία πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ δόξαν λαοῦ σου, ὩΙσραήλ.’ **33** Καὶ ἦν συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. **20** ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ θαυμάζοντες Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. **34** Καὶ

εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν, καὶ εἶπεν πρὸς καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ Μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ, “Ιδοὺ, οὗτος ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς. κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν 47 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον, ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. 35 καὶ σοῦ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται 48 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, ἔξεπλάγησαν καὶ ὥριμφαίᾳ, ὅπως ἀν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, “Τέκνον, πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί.” 36 Καὶ ἦν τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; Ιδοὺ, δὲ πατέρο “Αννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουρήλ, ἐκ σου κάγὼ, ὁδυνώμενοι ζητοῦμέν σε.” 49 φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, “Τί ὅτι ἐζητεῖτε πολλαῖς, ζήσασα μετὰ ἀνδρὸς ἔτη ἐπτὰ ἀπὸ με; Οὐκ ἥδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου τῆς παρθενίας αὐτῆς, 37 καὶ αὐτὴ χήρα δεῖ εἶναι με;” 50 Καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ἔως ἐτῶν ὄγδοήκοντα τεσσάρων, ἢ οὐκ ῥῆμα δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς. 51 Καὶ κατέβη ἀφίστατο τοῦ ἱεροῦ, νηστείαις καὶ δεήσεσιν μετ’ αὐτῶν καὶ ἥλθεν εἰς Ναζαρέτ, καὶ λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. 38 Καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα, ἀνθωμολογεῖτο τῷ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ἐν τῇ Ὡθεῷ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ, πᾶσιν τοῖς καρδίᾳ αὐτῆς. 52 Καὶ Ἱησοῦς προέκοπτεν προσδεχομένοις λύτρωσιν Ἱερουσαλήμ. τῇ σοφίᾳ, καὶ ἡλικίᾳ, καὶ χάριτι παρὰ Ὡθεῷ 39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν πάντα τὰ κατὰ τὸν καὶ ἀνθρώποις.

νόμον Ὦκυρίου, ἐπέστρεψαν εἰς τὴν 3 Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς Γαλιλαίαν, εἰς πόλιν ἑαυτῶν Ναζαρέτ. 40 ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, Τὸ δὲ παιδίον ηὔχανεν καὶ ἐκραταιοῦτο, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς πληρούμενον σοφίᾳ, καὶ χάρις Ὡθεοῦ ἦν ἐπ’ Ἰουδαίας, καὶ τετραφροῦντος τῆς αὐτοῦ. 41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ κατ’ ἔτος εἰς Ἱερουσαλήμ τῇ ἑορτῇ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραφροῦντος τῆς Πάσχα. 42 Καὶ δτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ ἀναβαίνοντων αὐτῶν κατὰ τὸ ἔθος τῆς Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραφροῦντος, 2 ἑορτῆς, 43 καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐπὶ ἀρχιερέως Ἀννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς, ὑπέμεινεν ῥῆμα Ὡθεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην, τὸν Ζαχαρίου Ἱησοῦς, δὲ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ οὐίον, ἐν τῇ ἐρήμῳ. 3 Καὶ ἥλθεν εἰς πᾶσαν ἔγνωσαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ. 44 Νομίσαντες περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων δὲ αὐτὸν εἶναι ἐν τῇ συνοδίᾳ, ἥλθον βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, ἡμέρας ὁδὸν καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς 4 ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ συγγενέσιν καὶ τοῖς γνωστοῖς, 45 καὶ μὴ προφήτου, “Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ: εὐρόντες, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, “Ετοιμάσατε τὴν ὁδὸν Ὦκυρίου, εὐθείας ἀναζητοῦντες αὐτόν. 46 Καὶ ἐγένετο μετὰ ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. 5 Πᾶσα φάραγξ ἡμέρας τρεῖς, εῦρον αὐτὸν ἐν τῷ Ἱερῷ, πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὅρος καὶ βουνὸς

ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ διακαθᾶραι τὴν εὐθείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδὸν λείας ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συναγαγεῖν τὸν σῖτον **6** καὶ ὅψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον ὅθεοῦ.” **7** Ἐλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ.” **18** Πολλὰ μὲν ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ’ αὐτοῦ, “Τεννήματα οὖν καὶ ἔτερα παρακαλῶν, εὐηγγελίζετο ἔχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τὸν λαόν. **19** Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης, τῆς μελλούσης ὀργῆς; **8** Ποιήσατε οὖν ἐλεγχόμενος ὑπ’ αὐτοῦ περὶ Ἡρῷδιάδος, καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ τῆς γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ περὶ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, ‘Πατέρα ἔχομεν πάντων ὃν ἐποίησεν πονηρῶν ὁ Ἡρώδης, τὸν Ἀβραάμ’, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ **20** προσέθηκεν καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσιν: Ὁθεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα κατέκλεισεν τὸν Ἰωάννην ἐν φυλακῇ. **21** τῷ Ἀβραάμ. **9** Ἡδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἄπαντα ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται πᾶν οὖν δένδρον τὸν λαὸν, καὶ Ἰησοῦς βαπτισθέντος, καὶ μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται καὶ προσευχομένου ἀνεῳχθῆναι τὸν οὐρανὸν, εἰς πῦρ βάλλεται.” **10** Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν **22** καὶ καταβῆναι τὸ Ἄγιον οἱ ὄχλοι λέγοντες, “Τί οὖν ποιήσωμεν;” **11** σωματικῷ εἶδει, ὡς περιστερὰν ἐπ’ αὐτόν, Ἀποκριθεὶς δὲ ἔλεγεν αὐτοῖς, “Οἱ ἔχων δύο καὶ φωνὴν ἔξ οὐρανοῦ γενέσθαι: ‘Σὺ εἰ ὁ χιτῶνας, μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι, καὶ ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα.’” ἔχων βρώματα, ὅμοίως ποιείτω.” **12** Ἡλθον **23** Καὶ αὐτὸς ἦν Ἰησοῦς ἀρχόμενος ὡσεὶ δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι, καὶ εἴπον ἐτῶν τριάκοντα, ὃν υἱός, ὡς ἐνομίζετο, πρὸς αὐτόν, “Διδάσκαλε, τί ποιήσωμεν;” **13** Ἰωσὴφ, τοῦ Ἡλί, **24** τοῦ Ματθάτ, τοῦ Λευὶ, Ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς, “Μηδὲν πλέον τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἰανναὶ, τοῦ Ἰωσὴφ, **25** παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε.” **14** τοῦ Ματταθίου, τοῦ Ἀμὼς, τοῦ Ναοὺμ, Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι τοῦ Ἐσλὶ, τοῦ Ναγγαὶ, **26** τοῦ Μάαθ, τοῦ λέγοντες, “Τί ποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς;” Ματταθίου, τοῦ Σεμεῖν, τοῦ Ἰωσῆ, τοῦ Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, “Μηδένα διασείσητε Ἰωδὰ, **27** τοῦ Ἰωανᾶν, τοῦ Ῥησὰ, τοῦ μηδὲ συκοφαντήσητε, καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς Ζοροβαβέλ, τοῦ Σαλαθιὴλ, τοῦ Νηρὶ, **28** ὀψωνίοις ὑμῶν.” **15** Προσδοκῶντος δὲ τοῦ τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἀδδὶ, τοῦ Κωσάμ, τοῦ λαοῦ καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς Ἐλμαδὰμ, τοῦ Ἡρ, **29** τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε Ἐλιέζερ, τοῦ Ἰωρεὶμ, τοῦ Μαθθάτ, τοῦ αὐτὸς εἴη ὁ ἔχιστος, **16** ἀπεκρίνατο λέγων Λευὶ, **30** τοῦ Συμεὼν, τοῦ Ἰούδα, τοῦ πᾶσιν ὁ Ἰωάννης, “Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω Ἰωσὴφ, τοῦ Ἰωνᾶμ, τοῦ Ἐλιακεὶμ, **31** τοῦ ὑμᾶς, ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ Μελεὰ, τοῦ Μεννὰ, τοῦ Ματταθὰ, τοῦ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἴμαντα τῶν Ναθὰμ, τοῦ Δαυὶδ, **32** τοῦ Ἰεσσαὶ, τοῦ ὑποδημάτων αὐτοῦ αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει Ἰωβὴδ, τοῦ Βόος, τοῦ Σαλὰ, τοῦ Ναασσῶν, ἐν Ἄγιοι, καὶ πυρὶ. **17** οὕτοις **33** τοῦ Ἀμιναδὰβ, τοῦ Ἀδμὶν, τοῦ Ἀρνὶ,

τοῦ Ἐσρώμ, τοῦ Φαρὲς, τοῦ Ἰούδα, **34** τοῦ χειρῶν ἀροῦσίν σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς Ἱακὼβ, τοῦ Ἰσαὰκ, τοῦ Ἀβραὰμ, τοῦ Θάρα, λίθον τὸν πόδα σου.” **12** Καὶ ἀποκριθεὶς τοῦ Ναχὼρ, **35** τοῦ Σεροὺχ, τοῦ Ῥαγαὺ, εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, δτὶ “Εἴρηται, ‘Οὐκ τοῦ Φάλεκ, τοῦ Ἐβερ, τοῦ Σαλὰ, **36** τοῦ ἐκπειράσεις Ἦκυριον τὸν Ὀθόν σου.’” **13** Καὶ Καϊνὰμ, τοῦ Ἀρφαξὰδ, τοῦ Σὴμ, τοῦ Νῶε, συντελέσας πάντα πειρασμὸν, ὁ διάβολος τοῦ Λάμεχ, **37** τοῦ Μαθουσαλὰ, τοῦ Ἐνὼχ, ἀπέστη ἀπ’ αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ. **14** Καὶ τοῦ Ἰάρετ, τοῦ Μαλελεὴλ, τοῦ Καϊνὰμ, **38** ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Ἐνὼχ, τοῦ Σὴθ, τοῦ Ἀδὰμ, τοῦ Ὀθοῦ. τοῦ Ὁνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Καὶ

4 Ἰησοῦς δὲ πλήρης Ὁνεύματος Ἅγιου, ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἥγετο ἐν τῷ Ὁνεύματι ἐν τῇ ἐρήμῳ, **2** ἡμέρας τεσσεράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου. Καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν, ἐπείνασεν. **3** Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ διάβολος, “Εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Ὀθοῦ, εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος.” **4** Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, “Γέγραπται, δτὶ ‘Οὐκ ἐπ’ ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἀνθρωπος.’” **5** Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου. **6** Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος, “Σοὶ δώσω τὴν ἔξουσίαν ταύτην ἅπασαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, δτὶ ἐμοὶ παραδέδοται καὶ ὡς ἐὰν θέλω, δίδωμι αὐτήν. **7** Σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιον ἐμοῦ, ἔσται σοῦ πᾶσα.” **8** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, “Γέγραπται, ‘Ὕκυριον τὸν Ὀθόν σου προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.’” **9** Ἡγαγεν δὲ αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔστησεν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Ὀθοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω. **10** γέγραπται γάρ, δτὶ ‘Τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε’, **11** καὶ, δτὶ “Ἐπὶ

φήμη ἔξῆλθεν καθ’ ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ. **15** Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων. **16** Καὶ ἤλθεν εἰς Ναζαρά, οὗ ἦν τεθραμμένος, καὶ εἰσῆλθεν κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν Σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. **17** Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, καὶ ἀνοίξας τὸ βιβλίον, εὗρεν τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον, **18** “Ὁνεύμα Ὅκυρίου ἐπ’ ἐμέ, οὗ εἰνεκεν ἔχρισέν με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς, ἀπέσταλκέν με κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, **19** κηρύξαι ἐνιαυτὸν Ὅκυρίου δεκτόν.” **20** Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισεν καὶ πάντων οἱ ὀφθαλμοὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἵσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. **21** Ἡρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς, δτὶ “Σήμερον πεπλήρωται ἡ Γραφὴ ἀυτῇ ἐν τοῖς ὡσὶν ὑμῶν.” **22** Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ, καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον, “Οὐχὶ νίος ἔστιν Ἰωσὴφ οὗτος;” **23** Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, “Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην: “‘Ιατρέ, θεράπευσον σεαυτόν’”. ὅσα ἡκούσαμεν

γενόμενα εἰς τὴν Καφαρναοὺμ, ποίησον ὅτι ἐν ἔξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς καὶ ὡδεῖς ἐν τῇ πατρίδι σου.” **24** Εἶπεν δέ, ἀκαθάρτοις πνεύμασιν, καὶ ἔξέρχονται;” “Αμήν, λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς προφήτης **37** Καὶ ἔξεπορεύετο ἦχος περὶ αὐτοῦ εἰς δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. **25** Ἐπ’ πάντα τόπον τῆς περιχώρου. **38** Ἀναστὰς ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἥσαν δὲ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλίου ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε οἰκίαν Σίμωνος. Πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ, καὶ ἡρώτησαν ἔξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν αὐτὸν περὶ αὐτῆς. **39** Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω γῆν, **26** καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη αὐτῆς, ἐπετίμησεν τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν Ἡλίας, εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδωνίας, πρὸς αὐτήν· παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα, διηκόνει γυναῖκα χήραν. **27** Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἥσαν αὐτοῖς. **40** Δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου, πάντες ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ἐπὶ Ἐλισαίου τοῦ προφήτου, ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας νόσοις ποικίλαις, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Ναιμὰν ἥγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν, ὃ δὲ ἐνὶ ἐκάστῳ ὁ Σύρος.” **28** Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ αὐτῶν, τὰς χεῖρας ἐπιτιθεὶς, ἐθεράπευεν ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούοντες ταῦτα, **29** αὐτούς. **41** Ἐξῆρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ καὶ ἀναστάντες, ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πολλῶν, κράζοντα καὶ λέγοντα, ὅτι “Σὺ εῖ ὁ πόλεως, καὶ ἥγαγον αὐτὸν ἔως ὁφρύος τοῦ Υἱὸς τοῦ Ὀθεοῦ.” Καὶ ἐπιτιμῶν, οὐκ εἴᾳ αὐτὰ ὅρους ἐφ’ οὗ ἡ πόλις ὡκοδόμητο αὐτῶν, λαλεῖν, ὅτι ἥδεισαν τὸν Ὁχιστὸν αὐτὸν ὥστε κατακρημνίσαι αὐτόν. **30** Αὐτὸς δὲ, εἶναι. **42** Γενομένης δὲ ἡμέρας, ἐξελθὼν διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, ἐπορεύετο. **31** ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι Καὶ κατῆλθεν εἰς Καφαρναοὺμ, πόλιν τῆς ἐπεζήτουν αὐτόν, καὶ ἥλθον ἔως αὐτοῦ, Γαλιλαίας. Καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ’ τοῖς Σάρβασιν. **32** Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ αὐτῶν. **43** Ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς, ὅτι “Καὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἔξουσίᾳ ἦν ὁ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαί με λόγος αὐτοῦ. **33** Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ δεῖ τὴν Βασιλείαν τοῦ Ὀθεοῦ, ὅτι ἐπὶ τοῦτο ἦν ἀνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀπεστάλην.” **44** Καὶ ἦν κηρύσσων εἰς τὰς ἀκαθάρτους, καὶ ἀνέκραξεν φωνῇ μεγάλῃ, συναγωγὰς τῆς Ἰουδαίας.

34 “Ἐα! Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνὲ; **5** Ἔγένετο δὲ ἐν τῷ, τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι Ἡλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; Οἶδά σε τίς εἰ, αὐτῷ καὶ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Ὀθεοῦ, ὁ Ἀγιος τοῦ Ὀθεοῦ.” **35** Καὶ ἐπετίμησεν καὶ αὐτὸς ἦν ἐστὼς παρὰ τὴν λίμνην αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων, “Φιμώθητι, καὶ Γεννησαρέτ, **2** καὶ εἶδεν δύο πλοῖα ἐστῶτα ἔξελθε ἔξ αὐτοῦ!” Καὶ ρίψαν αὐτὸν τὸ παρὰ τὴν λίμνην, οἱ δὲ ἀλιεῖς ἀπ’ αὐτῶν δαιμονίον εἰς τὸ μέσον, ἐξῆλθεν ἀπ’ αὐτοῦ, ἀποβάντες, ἔπλυνον τὰ δίκτυα. **3** Ἐμβάς δὲ μηδὲν βλάψαν αὐτόν. **36** Καὶ ἐγένετο εἰς ἐν τῶν πλοίων, δὲ ἦν Σίμωνος, ἡρώτησεν θάμβος ἐπὶ πάντας, καὶ συνελάλουν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον. ἀλλήλους λέγοντες, “Τίς ὁ λόγος οὗτος, Καθίσας δὲ, ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς

δχλους. 4 Ως δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπεν Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ, πρὸς τὸν Σίμωνα, “Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ συνήρχοντο δχλοὶ πολλοὶ ἀκούειν, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν.” 5 καὶ θεραπεύεσθαι ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν Καὶ ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν, “Ἐπιστάτα, δι’ αὐτῶν. 16 Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν δλης νυκτὸς κοπιάσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν, ταῖς ἐρήμοις καὶ προσευχόμενος. 17 Καὶ ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματὶ σου, χαλάσω τὰ δίκτυα.” 6 ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν πλῆθος διδάσκων, καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι ἵθυνων πολύ, διερρήσετο δὲ τὰ δίκτυα καὶ νομοδιδάσκαλοι, οἱ Ἠσαν ἐληλυθότες ἐκ αὐτῶν. 7 Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις ἐν πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας, καὶ Ἰουδαίας, τῷ ἔτερῳ πλοιῷ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι καὶ Ἱερουσαλήμ. Καὶ δύναμις Ἦκριον αὐτοῖς· καὶ ἥλθον, καὶ ἐπλησαν ἀμφότερα ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτὸν. 18 Καὶ ἴδοὺ, τὰ πλοῖα, ὡστε βυθίζεσθαι αὐτά. 8 Ἰδών ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἀνθρωπὸν δὲ, Σίμων Πέτρος προσέπεσεν τοῖς γόνασιν ὃς ἦν παραλελυμένος, καὶ ἐζήτουν αὐτὸν ὉΙησοῦ λέγων, “Ἐξελθε ἀπ’ ἐμοῦ, ὅτι εἰσενεγκεῖν καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ. ἀνὴρ ἀμαρτωλός είμι, Ἦκριε.” 9 Θάμβος 19 Καὶ μὴ εὑρόντες ποιάς εἰσενέγκωσιν γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς αὐτὸν διὰ τὸν δχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἵθυνων ὃν δῶμα, διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν συνέλαβον, 10 ὁμοίως δὲ καὶ Ἱάκωβον σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἱ Ἠσαν τοῦ ὉΙησοῦ. 20 Καὶ ἴδων τὴν πίστιν αὐτῶν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπεν πρὸς εἶπεν, “Ἄνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι τὸν Σίμωνα ὁ ὉΙησοῦς, Μὴ φοβοῦ ἀπὸ σου.” 21 Καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν.” 11 γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι λέγοντες, Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, “Τίς ἐστιν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; Τίς ἀφέντες πάντα, ἡκολούθησαν αὐτῷ. 12 δύναται ἀφιέναι ἀμαρτίας εἰ μὴ μόνος ὁ Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν ὍΘεός;” 22 Ἐπιγνοὺς δὲ ὁ ὉΙησοῦς τοὺς πόλεων, καὶ ἴδοὺ, ἀνὴρ πλήρης λέπρας, διαλογισμοὺς αὐτῶν, ἀποκριθεὶς εἶπεν ἴδων δὲ τὸν ὉΙησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, πρὸς αὐτούς, “Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς ἐδεήθη αὐτοῦ λέγων, “Ἦκριε, ἐὰν θέλῃς, καρδίαις ὑμῶν; 23 Τί ἐστιν εὔκοπώτερον, δύνασαι με καθαρίσαι.” 13 Καὶ ἐκτείνας εἶπεν, “Αφέωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι σου”, ἦ τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ λέγων, “Θέλω, εἶπεν, “Ἐγειρε καὶ περιπάτει”; 24 ὾να δὲ καθαρίσθητι!” Καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν εἰδῆτε ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἔξουσίαν ἀπ’ αὐτοῦ. 14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ, ἔχει ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἀμαρτίας”, εἶπεν “Μηδενὶ εἰπεῖν, ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον τῷ παραλελυμένῳ, “σοὶ λέγω, ἔγειρε, καὶ σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ ἄρας τὸ κλινίδιόν σου, πορεύου εἰς τὸν τοῦ καθαρισμοῦ σου καθὼς προσέταξεν οἴκον σου.” 25 Καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς Μωϋσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.” 15 ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ’ ὁ κατέκειτο,

ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δοξάζων τὸν ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μή γε ρήξει ὁ οἶνος θεόν. **26** Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἄπαντας, καὶ ὁ νέος τοὺς ἀσκούς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται, ἐδόξαζον τὸν θεόν, καὶ ἐπλήσθησαν φόβου καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται. **38** Ἀλλὰ οὗν λέγοντες, ὅτι “Εἴδομεν παράδοξα σήμερον.” νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον. **39** Οὐδεὶς **27** Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν, καὶ ἐθεάσατο πιῶν παλαιὸν θέλει νέον λέγει γάρ, “Ο τελώνην ὀνόματι Λευὶν, καθήμενον ἐπὶ παλαιὸς χρηστός ἐστιν.”

τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Ἀκολούθει μοι.” **28** Καὶ καταλιπὼν πάντα, ἀναστὰς ἡκολούθει αὐτῷ. **29** Καὶ ἐποίησεν δοχὴν μεγάλην Λευὶς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἦν ὄχλος πολὺς τελωνῶν καὶ ἄλλων, οἵ ήσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι. **30** Καὶ ἐγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγοντες, “Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε;” **31** Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτούς, “Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ιατροῦ, ἀλλὰ οἱ κακῶς ἔχοντες. **32** Οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλὸς εἰς μετάνοιαν.” **33** Οἱ δὲ εἶπαν πρὸς αὐτόν, “Οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσιν πυκνὰ, καὶ δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων, οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσιν καὶ πίνουσιν.” **34** Ο δὲ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτούς, “Μὴ δύνασθε τοὺς νίοὺς τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστιν ποιῆσαι νηστεύειν; **35** Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.” **36** Ἐλεγεν δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς: ὅτι “Οὐδεὶς ἐπίβλημα ἀπὸ ἴματίου καινοῦ σχίσας, ἐπιβάλλει ἐπὶ ἴματιον παλαιόν εἰ δὲ μή γε καὶ τὸ καινὸν σχίσει, καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνήσει τὸ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ. **37** Καὶ οὐδεὶς βάλλει οῖνον νέον εἰς

6 Ἐγένετο δὲ ἐν Σαββάτῳ διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ σπορίμων, καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἥσθιον τοὺς στάχυας, ψώχοντες ταῖς χερσίν. **2** Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον, “Τί ποιεῖτε ὃ οὐκ ἔξεστιν τοῖς Σάββασιν;” **3** Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, “Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε, ὃ ἐποίησεν Δαυὶδ ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ **4** ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς Προθέσεως λαβών, ἔφαγεν καὶ ἔδωκεν τοῖς μετ' αὐτοῦ, οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν, εἰ μὴ μόνους τοὺς ιερεῖς;” **5** Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, “Κύριός ἐστιν τοῦ Σαββάτου ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.” **6** Ἐγένετο δὲ ἐν ἑτέρῳ Σαββάτῳ, εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ διδάσκειν καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐκεῖ, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά. **7** Παρετηροῦντο δὲ αὐτὸν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, εἰ ἐν τῷ Σαββάτῳ θεραπεύσει, ἵνα εὔρωσιν κατηγορεῖν αὐτοῦ. **8** Αὐτὸς δὲ ἤδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπεν δὲ τῷ ἀνδρὶ τῷ ξηράν ἔχοντι τὴν χεῖρα, “Ἐγειρε, καὶ στήθι εἰς τὸ μέσον.” Καὶ ἀναστὰς, ἔστη. **9** Εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς, “Ἐπερωτῶ ὑμᾶς, εἰ ἔξεστιν τῷ Σαββάτῳ ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀπολέσαι;” **10** Καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτοὺς, εἶπεν αὐτῷ, “Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου.”

‘Ο δὲ ἐποίησεν, καὶ ἀποκατεστάθη ἡ ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἔνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ χεὶρ αὐτοῦ. **11** Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν Ἀνθρώπου. **23** Χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἀνοίας, καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους καὶ σκιρτήσατε, ἵδού γὰρ, δι μισθὸς ὑμῶν τί ἂν ποιήσαιεν τῷ Ἰησοῦ. **12** Ἐγένετο πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ. Κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἔξελθειν ἐποίουν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν. αὐτὸν εἰς τὸ δρός προσεύχασθαι, καὶ ἦν **24** Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ. ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν. **25** Οὐαὶ **13** Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησεν ὑμῖν, οἱ ἐμπεπλησμένοι νῦν, ὅτι πεινάσετε. τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἐκλεξάμενος Οὐάι, οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πενθήσετε ἀπ’ αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστόλους καὶ κλαύσετε. **26** Οὐαὶ ὅταν ὑμᾶς καλῶς ὡνόμασεν: **14** Σίμωνα ὃν καὶ ὡνόμασεν εἴπωσιν πάντες οἱ ἄνθρωποι, κατὰ τὰ Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, αὐτὰ γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφήταις καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην, καὶ Φίλιππον, οἱ πατέρες αὐτῶν. **27** Ἄλλὰ ὑμῖν λέγω καὶ Βαρθολομαῖον, **15** καὶ Μαθθαῖον, καὶ τοῖς ἀκούουσιν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἔχθροὺς Θωμᾶν, Ἰάκωβον Ἀλφαίου, καὶ Σίμωνα ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, τὸν καλούμενον Ζηλωτὴν, **16** καὶ Ἰούδαν **28** εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώθ, ὃς ἐγένετο προσεύχεσθε περὶ τῶν ἐπιηρεαζόντων προδότης. **17** Καὶ καταβὰς μετ’ αὐτῶν, ὑμᾶς. **29** Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὅχλος πολὺς πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην, καὶ ἀπὸ τοῦ μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ αἴροντός σου τὸ ἴμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας, καὶ Ἰερουσαλὴμ, μὴ κωλύσῃς. **30** Παντὶ αἰτοῦντί σε δίδου, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, **18** καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὰ σὰ, μὴ ἀπαίτει. οἱ ἥλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ **31** Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ τῶν νόσων αὐτῶν. Καὶ οἱ ἐνοχλούμενοι ἄνθρωποι, ποιεῖτε αὐτοῖς ὅμοίως. **32** Καὶ εἰ ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐθεραπεύοντο. ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν **19** Καὶ πᾶς ὁ ὅχλος ἐξήτουν ἄπτεσθαι χάρις ἐστίν; Καὶ γὰρ οἱ ἀμαρτωλοὶ τοὺς αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ’ αὐτοῦ ἐξήρχετο ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσιν. **33** Καὶ γὰρ καὶ ἵστο πάντας. **20** Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας ὁφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; Καὶ οἱ ἔλεγεν, “Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἀμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν. **34** Καὶ ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **21** Μακάριοι ἐὰν δανίσητε παρ’ ὧν ἐλπίζετε λαβεῖν, οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; Καὶ ἀμαρτωλοὶ Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. ἀμαρτωλοῖς δανίζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσιν **22** Μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς τὰ ἵσα. **35** Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἔχθροὺς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανίζετε καὶ ὀνειδίσωσιν, καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς

νῦμῶν πολύς, καὶ ἔσεσθε νίοι Ὅψιστου, δτι πονηρόν. Ἐκ γὰρ περισσεύματος καρδίας αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ. **46** Τί δέ με καλεῖτε καὶ πονηρούς. **36** Γίνεσθε οἰκτίρμονες, “^ῷΚύριε, ^ῷΚύριε”, καὶ οὐ ποιεῖτε ἡ λέγω; **47** καθὼς ὁ Πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν. **37** Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρός με, καὶ ἀκούων μου Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε. Καὶ μὴ τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς, ὑποδείξω καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε. ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος: **48** ὅμοιός ἐστιν Ἀπολύτε, καὶ ἀπολυθήσεσθε. **38** ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν, ὃς ἔσκαψεν Δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καὶ ἐβάθυνεν καὶ ἔθηκεν θεμέλιον ἐπὶ καλὸν, πεπιεσμένον σεσαλευμένον τὴν πέτραν· πλημμύρης δὲ γενομένης ὑπερεκχυννόμενον, δώσουσιν εἰς τὸν προσέρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ κόλπον ὑμῶν, ὡς γὰρ μέτρῳ μετρεῖτε, οὐκ ἵσχουσεν σαλεῦσαι αὐτὴν, διὰ τὸ καλῶς ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.” **39** Εἶπεν δὲ καὶ οἰκοδομῆσθαι αὐτὴν. **49** Ὁ δὲ ἀκούσας παραβολὴν αὐτοῖς: “Μήτι δύναται τυφλὸς καὶ μὴ ποιήσας, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ τυφλὸν ὀδηγεῖν; Οὐχὶ ἀμφότεροι εἰς οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς βόθυνον πεσοῦνται; **40** Οὐκ ἐστιν μαθητὴς θεμελίου, ἢ προσέρρηξεν ὁ ποταμός καὶ ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, κατηρτισμένος δὲ εὐθὺς συνέπεσεν, καὶ ἐγένετο τὸ ρῆγμα τῆς πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. **41** Τί οἰκίας ἐκείνης μέγα.”

δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἴδιῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς; **42** Πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου, “Ἄδελφέ, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου”, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σοῦ δοκὸν οὐ βλέπων; ‘Υποκριτά, ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σοῦ, καὶ τότε διαβλέψεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκβαλεῖν. **43** Οὐ γάρ ἐστιν δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρόν, οὐδὲ πάλιν δένδρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν. **44** “Ἐκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἴδιου καρποῦ γινώσκεται. Οὐ γάρ ἔξ ἀκανθῶν συλλέγουσιν σῦκα, οὐδὲ ἐκ βάτου σταφυλὴν τρυγῶσιν. **45** Ὁ ἀγαθὸς ἀνθρωπὸς ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν, καὶ ὁ πονηρὸς ἐκ τοῦ πονηροῦ προφέρει τὸ

7 Ἐπειδὴ ἐπλήρωσεν πάντα τὰ ὥρματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καφαρναούμ. **2** Ἐκατοντάρχου δέ τινος δοῦλος κακῶς ἔχων, ἥμελλεν τελευτᾶν, δος ἦν αὐτῷ ἔντιμος. **3** Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἱησοῦ, ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθῶν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. **4** Οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἱησοῦν, παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως λέγοντες ὅτι “Ἄξιός ἐστιν ὡς παρέξῃ τοῦτο, **5** ἀγαπᾶ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ὡκοδόμησεν ἡμῖν.” **6** Οἱ δὲ Ἱησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. Ἡδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπειψεν ὁ ἐκατόνταρχος φίλους λέγων αὐτῷ, “^ῷΚύριε, μὴ σκύλλου, οὐ γὰρ ἱκανός εἰμι ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς: **7** διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἡξίωσα πρὸς

σὲ ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπὲ λόγω, καὶ ιαθῆτω ὁ ἡ ἔτερον προσδοκῶμεν;” **20** Παραγενόμενοι παῖς μου. **8** Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ύπὸ δὲ πρὸς αὐτὸν, οἱ ἄνδρες εἶπαν, “Ιωάννης ὁ ἔξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ’ ἐμαυτὸν Βαπτιστὴς ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σὲ λέγων, στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ, ‘Πορεύθητι’, ‘Σὺ εἰ ὁ ἐρχόμενος ἡ ἄλλον προσδοκῶμεν;’” καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλω, “Ἐρχου”, καὶ **21** Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐθεράπευσεν ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου, ‘Ποίησον πολλοὺς ἀπὸ νόσων, καὶ μαστίγων, καὶ τοῦτο’, καὶ ποιεῖ.” **9** Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ πνευμάτων πονηρῶν καὶ τυφλοῖς πολλοῖς “Ιησοῦς, ἐθαύμασεν αὐτόν, καὶ στραφεὶς ἐχαρίσατο βλέπειν. **22** Καὶ ἀποκριθεὶς τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὅχλῳ εἶπεν, “Λέγω εἴπεν αὐτοῖς, “Πορευθέντες, ἀπαγγείλατε ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν Ἰωάννη ἡ εἰδετε καὶ ἡκούσατε: ‘τυφλοὶ εῦρον.’” **10** Καὶ ὑποστρέψαντες εἰς τὸν ἀναβλέπουσιν, χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ οἵκον οἱ πεμφθέντες, εὗρον τὸν δοῦλον καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ ὑγιαίνοντα. **11** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔξης, ἐγείρονται, ‘πτωχοὶ εὐαγγελίζονται’. **23** ἐπορεύθη εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐν, καὶ Καὶ μακάριος ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἐν ἐμοί.” **24** Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων ὅχλος πολύς. **12** Ως δὲ ἤγγισεν τῇ πύλῃ τῆς Ἰωάννου, ἥρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὅχλους πόλεως, καὶ ἴδον ἐξεκομίζετο τεθνηκώς περὶ Ἰωάννου, “Τί ἐξήλθατε εἰς τὴν μονογενῆς υἱὸς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὴ ἔρημον θεάσασθαι; Κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου ἦν χήρα, καὶ ὅχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σαλευόμενον; **25** Ἄλλὰ τί ἐξήλθατε σὺν αὐτῇ. **13** Καὶ ἴδων αὐτὴν, ὁ Κύριος ἰδεῖν; “Ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἴματοις ἐσπλαγχνίσθη ἐπ’ αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, ἡμφιεσμένον; Ἰδοὺ, οἱ ἐν ἴματισμῷ “Μὴ κλαῖε.” **14** Καὶ προσελθών, ἥψατο ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες ἐν τοῖς τῆς σοροῦ, οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν, καὶ βασιλείοις εἰσίν. **26** Ἄλλὰ τί ἐξήλθατε εἶπεν, “Νεανίσκε, σοὶ λέγω, “Ἐγέρθητι!”” ἰδεῖν; Προφήτην; Ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ **15** Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἥρξατο περισσότερον προφήτου. **27** Οὕτος ἐστιν λαλεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. περὶ οὗ γέγραπται, “Ιδοὺ, ἀποστέλλω **16** Ἐλαβεν δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς τὸν Ὁθεὸν λέγοντες, ὅτι “Προφήτης μέγας κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν ἡγέρθη ἐν ἡμῖν!” Καὶ, ὅτι “Ἐπεσκέψατο ὁ σου.” **28** Λέγω ὑμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς Ὁθεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ!” **17** Καὶ ἐξῆλθεν ὁ γυναικῶν Ἰωάννου οὐδείς ἐστιν· δὲ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ, μικρότερος ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Ὁθεοῦ καὶ πάσῃ τῇ περιχώρᾳ. **18** Καὶ ἀπήγγειλαν μείζων αὐτοῦ ἐστιν.” **29** (Καὶ πᾶς ὁ λαὸς Ἰωάννη οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι, ἐδικαίωσαν τὸν τούτων. Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς Ὁθεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὁ Ἰωάννης **19** ἐπεμψεν **30** οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ, τὴν πρὸς τὸν Ἰησοῦν λέγων, “Σὺ εἰ ὁ ἐρχόμενος βουλήν τοῦ Ὁθεοῦ ἡθέτησαν εἰς ἑαυτούς,

μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.) 31 “Τίνι ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἔχαρίσατο. Τίς οὖν ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς οὓν αὐτῶν, πλειὸν ἀγαπήσει αὐτόν;” 43 ταύτης, καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι; 32 “Ομοιοί Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων εἶπεν, “Υπολαμβάνω εἰσὶν παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις, δτὶ ᾧ τὸ πλειὸν ἔχαρίσατο.” Ὁ δὲ εἶπεν καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις, ἢ λέγει, αὐτῷ, “Ορθῶς ἔκρινας.” 44 Καὶ στραφεὶς ‘Ηὑλήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὡρχήσασθε· πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη, “Βλέπεις ἔθρηνήσαμεν καὶ οὐκ ἐκλαύσατε.’ 33 ταύτην τὴν γυναῖκα; Εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν Ἐλήλυθεν γάρ Ιωάννης ὁ Βαπτιστὴς, μὴ οἰκίαν, ὄδωρο μοι ἐπὶ πόδας οὐκ ἔδωκας· ἐσθίων ἄρτον μήτε πίνων οἶνον, καὶ λέγετε, αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέν μου τοὺς ‘Δαιμόνιον ἔχει.’ 34 Ἐλήλυθεν ὁ Γιόδης τοῦ πόδας, καὶ ταῖς θριξὶν αὐτῆς ἔξεμαξεν. Ἀνθρώπου, ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγετε, 45 Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ ἀφ' ‘Ιδοὺ, ἀνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, ἥς εἰσῆλθον, οὐ διέλιπεν καταφιλοῦσα φίλος τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν.’ 35 Καὶ μου τοὺς πόδας. 46 Ἐλαίω τὴν κεφαλήν ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ πάντων τῶν μου οὐκ ἥλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἥλειψεν τέκνων αὐτῆς.” 36 Ἡρώτα δέ τις αὐτὸν τοὺς πόδας μου. 47 Οὗ χάριν, λέγω σοι, τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἀφέωνται αἱ ἀμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαὶ, ὅτι εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φαρισαίου, ἥγάπησεν πολὺ ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον κατεκλίθη. 37 Καὶ ἴδοὺ γυνὴ ἥτις ἦν ἐν ἀγαπᾷ.” 48 Εἶπεν δὲ αὐτῇ, “Ἄφεωνται τῇ πόλει ἀμαρτωλός, καὶ ἐπιγνοῦσα ὅτι σου αἱ ἀμαρτίαι.” 49 Καὶ ἥρξαντο οἱ κατάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἔαυτοῖς, “Τίς κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου, 38 καὶ στᾶσα οὐτός ἐστιν ὃς καὶ ἀμαρτίας ἀφίησιν;” 50 ὅπισσα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ κλαίουσα, Εἶπεν δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα, “Η πίστις σου τοῖς δάκρυσιν ἥρξατο βρέχειν τοὺς πόδας σέσωκέν σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.”

αὐτοῦ, καὶ ταῖς θριξὶν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς 8 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς, καὶ αὐτὸς ἔξεμασσεν, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ, διώδευεν κατὰ πόλιν καὶ κώμην, καὶ ἥλειψεν τῷ μύρῳ. 39 Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος, ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν έαυτῷ λέγων, “Οὗτος εἰ ἦν προφήτης, κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ, 2 καὶ γυναῖκές τινες αἱ ἥσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν ἥτις ἄπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἀμαρτωλός ἐστιν.” 40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν, “Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν.” Ὁ δέ, “Διδάσκαλε, εἰπέ”, φησίν. 41 “Δύο Μαγδαληνή, ἀφ' ἥς δαιμόνια ἐπτὰ χρεοφειλέται ἥσαν δανιστῇ τινι: ὁ εἰς ἔπιτρόπου Ἡρώδου, καὶ Σουσάννα, καὶ ὡφειλεν δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἔτερος ἔπειτεν πολλαί, αἵτινες διηκόνουν αὐτοῖς πεντήκοντα. 42 Μὴ ἔχόντων δὲ αὐτῶν ἔκ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς. 4 Συνιόντος δὲ ὅχλου πολλοῦ καὶ τῶν κατὰ πόλιν

ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν, εἶπεν διὰ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας παραβολῆς: 5 “Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ τίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσιν τὸ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῷ φῶς. 17 Οὐ γάρ ἐστιν κρυπτὸν ὃ οὐ φανερὸν σπείρειν αὐτὸν, ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὄδόν, γενήσεται, οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ μὴ γνωσθῇ καὶ κατεπατήθῃ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς φανερὸν ἔλθῃ. 18 Βλέπετε οὖν κατέφαγεν αὐτό. 6 Καὶ ἔτερον κατέπεσεν ἐπὶ πῶς ἀκούετε ὃς ἂν γὰρ ἔχῃ, δοθήσεται τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἔξηράνθη διὰ τὸ μὴ αὐτῷ, καὶ ὃς ἂν μὴ ἔχῃ, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἔχειν ἰκμάδα. 7 Καὶ ἔτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.” 19 Παρεγένετο δὲ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἀκανθαι πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἀπέπνιξαν αὐτό. 8 Καὶ ἔτερον ἔπεσεν εἰς καὶ οὐκ ἡδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν, καὶ φυὲν ἐποίησεν ὅχλον. 20 Ἀπηγγέλη δὲ αὐτῷ, “Ἡ μήτηρ σου καρπὸν ἑκατονταπλασίονα.” Ταῦτα λέγων, καὶ οἱ ἀδελφοί σου, ἐστήκασιν ἔξω ἰδεῖν ἐφώνει, “Οἱ ἔχων ὅτα ἀκούειν, ἀκούετω.” 9 Θέλοντες σε.” 21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, “Τίς πρὸς αὐτούς, “Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί αὐτῇ εἴη ἡ παραβολή;” 10 Ὁ δὲ εἶπεν, “Υμῖν μου, οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ ὕθεοῦ δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς Βασιλείας ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες.” 22 Ἐγένετο δὲ τοῦ ὕθεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἐν μιᾳ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς ἵνα ‘βλέποντες μὴ βλέπωσιν, καὶ ἀκούοντες πλοιοῖν καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν μὴ συνιῶσιν’. 11 “Ἐστιν δὲ αὕτη ἡ παραβολή: πρὸς αὐτούς, “Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ ὕθεοῦ. 12 Οἱ δὲ λίμνης”. Καὶ ἀνήχθησαν. 23 Πλεόντων δὲ παρὰ τὴν ὄδόν εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, εἴτα αὐτῶν, ἀφύπνωσεν. Καὶ κατέβη λαῖλαψ ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἱρεῖ τὸν λόγον ἀπὸ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην, καὶ συνεπληροῦντο τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες καὶ ἐκινδύνευσον. 24 Προσελθόντες δὲ, σωθῶσιν. 13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἱ διήγειραν αὐτὸν λέγοντες, “Ἐπιστάτα, ὅταν ἀκούσωσιν μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν Ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα!” Ὁ δὲ διεγερθεὶς, λόγον, καὶ οὗτοι ρίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ, καὶ τῷ κλύδωνι, τοῦ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν, καὶ ἐν καιρῷ ὕδατος, καὶ ἐπαύσαντο καὶ ἐγένετο γαλήνη. πειρασμοῦ ἀφίστανται. 14 Τὸ δὲ εἰς τὰς 25 Εἶπεν δὲ αὐτοῖς, “Ποῦ ἡ πίστις ὑμῶν;” ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, Φοβηθέντες δὲ, ἐθαύμασαν λέγοντες πρὸς καὶ ὑπὸ μεριμνῶν, καὶ πλούτου, καὶ ἡδονῶν ἀλλήλους, “Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ τοῦ βίου, πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι;” καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν. 15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ ὑπακούουσιν αὐτῷ;” 26 Καὶ κατέπλευσαν γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ εἰς τὴν χώραν τῶν Γερασηνῶν, ἥτις ἐστὶν ἀγαθῇ, ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσιν, ἀντιπέρα τῆς Γαλιλαίας. 27 Ἐξελθόντι καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. 16 Οὐδὲὶς δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπήντησεν ἀνήρ δὲ λύχνον ἄψας, καλύπτει αὐτὸν σκεύει ἢ τις ἐκ τῆς πόλεως ἔχων δαιμόνια, καὶ

χρόνω ίκανῷ οὐκ ἐνεδύσατο ἴματιον, καὶ ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο. ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Αὐτὸς δὲ ἐμβάζεις, εἰς πλοῖον, ὑπέστρεψεν. **38**

28 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἱησοῦν, ἀνακράξας Ἐδεῖτο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν, τὰ δαιμόνια, εἴναι σὺν αὐτῷ. Ἀπέλυσεν “Τί ἐμοὶ καὶ σοί,” Ἱησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ δὲ αὐτὸν λέγων, **39** “Ὑπόστρεψε εἰς τὸν Υψίστου; Δέομαί σου, μή με βασανίσῃς!” οἰκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα σοι ἐποίησεν

29 Παρήγγειλεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ὁ Θεός.” Καὶ ἀπῆλθεν καθ' ὅλην τὴν ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. πόλιν, κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Πολλοῖς γάρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, Ἱησοῦς. **40** Ἐν δὲ τῷ ὑποστρέψειν τὸν καὶ ἐδεσμεύετο ἀλύσεσιν καὶ πέδαις, Ἱησοῦν, ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος, ἦσαν φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσσων τὰ δεσμὰ, γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν. **41** Καὶ ἡλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαιμονίου εἰς τὰς ἵδους, ἥλθεν ἀνὴρ ὡς ὄνομα Ἰάειρος, καὶ ἐρήμους. **30** Ἐπηρώτησεν δὲ αὐτὸν ὁ οὗτος ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχεν, καὶ Ἱησοῦς, “Τί σοι ὄνομά ἔστιν;” Ο δὲ εἶπεν, πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας Ἱησοῦ, παρεκάλει “Λεγεών”, ὅτι εἰσῆλθεν δαιμόνια πολλὰ αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἰκὸν αὐτοῦ, **42** εἰς αὐτόν. **31** Καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ὅτι θυγάτηρ μονογενῆς ἦν αὐτῷ, ὡς ἐτῶν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν Ἀβυσσὸν δώδεκα, καὶ αὐτὴ ἀπέθνησκεν. Ἐν δὲ ἀπελθεῖν. (*Abyssos g12*) **32** Ἡν δὲ ἐκεī ἀγέλη τῷ ὑπάγειν αὐτὸν, οἱ ὄχλοι συνέπνιγον χοίρων ίκανῶν βισκομένη ἐν τῷ ὅρει, καὶ αὐτόν. **43** Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος παρεκάλεσαν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἢτις οὐκ ἰσχυσεν ἀπ' εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν. Καὶ ἐπέτρεψεν οὐδενὸς θεραπευθῆναι, **44** προσελθοῦσα αὐτοῖς. **33** Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ὅπισθεν, ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἴματίου ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τοὺς αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ αἵματος αὐτῆς. **45** Καὶ εἶπεν ὁ Ἱησοῦς, κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἀπεπνίγη. “Τίς ὁ ἀψάμενός μου;” Ἀρνουμένων δὲ **34** Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες, τὸ γεγονός, πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος, “Ἐπιστάτα, οἱ ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ ὄχλοι συνέχουσίν σε καὶ ἀποθλίβουσιν.” εἰς τοὺς ἀγρούς. **35** Ἐξῆλθον δὲ ἵδεῖν τὸ **46** Ο δὲ Ἱησοῦς εἶπεν, “Ὕψατό μού τις, γεγονός, καὶ ἥλθαν πρὸς τὸν Ἱησοῦν, ἐγὼ γάρ ἔγνων δύναμιν ἐξεληλυθοῦσαν ἀπ' καὶ εὔραν καθήμενον τὸν ἀνθρωπὸν, ἀφ' ἐμοῦ.” **47** Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθεν, οὕτα δαιμόνια ἐξῆλθεν, ἴματισμένον καὶ τρέμουσα ἥλθεν καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ, σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἱησοῦ, δι' ἣν αἰτίαν ἤψατο αὐτοῦ, ἀπήγγειλεν καὶ ἐφοβήθησαν. **36** Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἱάθη οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς. παραχρῆμα. **48** Ο δὲ εἶπεν αὐτῇ, “Θύγατερ, **37** Καὶ ἡρώτησεν αὐτὸν ἄπαν τὸ πλῆθος ἡ πίστις σου σέσωκέν σε πορεύου εἰς τῆς περιχώρου τῶν Γερασηνῶν, ἀπελθεῖν εἰρήνην.” **49** Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχεται

τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγων, ὅτι τετράρχης τὰ γινόμενα πάντα, καὶ διηπόρει, “Τέθηκεν ἡ θυγάτηρ σου, μηκέτι σκύλλε διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπό τινων ὅτι Ἰωάννης τὸν διδάσκαλον.” 50 Ὁ δὲ Ἡησοῦς ἀκούσας, ἡγέρθη ἐκ νεκρῶν, 8 ὑπό τινων δὲ ὅτι ἀπεκρίθη αὐτῷ, “Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε, Ἡλίας ἐφάνη, ἄλλων δὲ ὅτι προφήτης τις καὶ σωθήσεται.” 51 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. 9 Εἶπεν δὲ Ἡρώδης, οἰκίαν, οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν τινα σὺν “Ιωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα, τίς δέ ἔστιν αὐτῷ, εἰ μὴ Πέτρον, καὶ Ἰωάννην, καὶ οὗτος περὶ οὗ ἀκούω τοιαῦτα;” Καὶ ἐζήτει Ἰάκωβον, καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς, καὶ ἵδεται αὐτόν. 10 Καὶ ὑποστρέψαντες, οἱ τὴν μητέρα. 52 Ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν. ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπεν, “Μὴ κλαίετε, Καὶ παραλαβών αὐτοὺς, ὑπεχώρησεν κατ’ οὐ γάρ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.” 53 Καὶ ἴδιαν εἰς πόλιν καλουμένην Βηθσαΐδα. 11 κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. Οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες, ἡκολούθησαν αὐτῷ. 54 Αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, Καὶ ἀποδεξάμενος αὐτοὺς, ἐλάλει αὐτοῖς ἐφώνησεν λέγων, “Ἡ παῖς, ἔγειρε!” 55 Καὶ περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Ὀθεοῦ, καὶ τοὺς ἐπέστρεψεν τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη χρείαν ἔχοντας θεραπείας, ιατο. 12 Ἡ δὲ παραχρῆμα, καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι ἡμέρα ἥρξατο κλίνειν, προσελθόντες δὲ οἱ φαγεῖν. 56 Καὶ ἔξεστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς δώδεκα εἴπον αὐτῷ, “Ἀπόλυτον τὸν ὄχλον, ὃ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ ἵνα πορευθέντες εἰς τὰς κύκλω κώμας γεγονός.

9 Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἔχουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν, 2 καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν Βασιλείαν τοῦ Ὀθεοῦ, καὶ ιασθαι τοὺς ἀσθενεῖς. 3 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, “Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν, μήτε ῥάβδον, μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον, μήτε δύο χιτῶνας ἔχειν. 4 Καὶ εἰς ἣν ἀν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε καὶ ἐκεῖθεν ἔξερχεσθε. 5 Καὶ ὅσοι ἀν μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἔξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης, τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάσσετε, εἰς μαρτύριον ἐπ’ αὐτούς.” 6 Ἐξερχόμενοι δὲ, διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας, εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ. 7 Ἡκουσεν δὲ Ἡρώδης ὁ

καὶ ἀγροὺς, καταλύσωσιν καὶ εὑρώσιν ἐπιστιομόν, ὅτι ὅδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν.” 13 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, “Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.” Οἱ δὲ εἶπαν, “Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ ἄρτοι πέντε καὶ ἰχθύες δύο, εἰ μήτι πορευθέντες, ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα.” 14 (Ἡσαν γὰρ ὧσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι.) Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, “Κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας ὧσεὶ ἀνὰ πεντήκοντα.” 15 Καὶ ἐποίησαν οὕτως, καὶ κατέκλιναν ἅπαντας. 16 Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ κατέκλασεν, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παραθεῖναι τῷ ὄχλῳ. 17 Καὶ ἔφαγον καὶ ἔχορτάσθησαν πάντες, καὶ ἥρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων κόφινοι δώδεκα. 18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι

αὐτὸν προσευχόμενον κατὰ μόνας, συνησαν ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν, τὸ εἶδος τοῦ αὐτῷ οἱ μαθηταί, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς προσώπου αὐτοῦ ἔτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς λέγων, “Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι;” αὐτοῦ λευκὸς ἔξαστράπτων. **30** Καὶ ἴδού, **19** Οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν, “Ιωάννην τὸν ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες Βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν, ἄλλοι δὲ ὅτι ἡσαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας, **31** οἱ δόφθέντες προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.” **20** ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, ἦν Εἶπεν δὲ αὐτοῖς, “Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε ἥμελλεν πληροῦν ἐν Ιερουσαλήμ. **32** Ο δὲ εἶναι;” Πέτρος δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, “Τὸν Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἡσαν βεβαρημένοι Ὁχριστὸν τοῦ Ὀθεοῦ.” **21** Ο δὲ, ἐπιτιμήσας ὑπνῷ διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν αὐτοῖς, παρήγγειλεν μηδενὶ λέγειν τοῦτο, δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς **22** εἰπών, ὅτι “Δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου συνεστῶτας αὐτῷ. **33** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ’ αὐτοῦ, εἶπεν τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἀρχιερέων, καὶ ὁ Πέτρος πρὸς τὸν ὸΗησοῦν, “Ἐπιστάτα, γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὥδε εἶναι, καὶ ποιήσωμεν τρίτη ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.” **23** Ἐλεγεν δὲ σκηνάς τρεῖς; μίαν σοὶ, καὶ μίαν Μωϋσεῖ, πρὸς πάντας, “Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου καὶ μίαν Ἡλίᾳ”, μὴ εἰδὼς ὃ λέγει. **34** Ταῦτα ἔρχεσθαι, ἀπαρνησάσθω ἔαυτὸν, καὶ ἀράτω δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη καὶ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ’ ἡμέραν, καὶ ἐπεσκίαζεν αὐτούς ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἀκολουθείτῳ μοι. **24** Ὅς γάρ ἂν θέλῃ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν νεφέλην. **35** Καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα, ὃς δ’ ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ “Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ὁ ἐκλεγμένος, ἔνεκεν ἐμοῦ, οὗτος σώσει αὐτήν. **25** αὐτοῦ ἀκούετε.” **36** Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι Τί γάρ ὡφελεῖται ἀνθρώπος, κερδήσας τὴν φωνὴν, εὐρέθη ὸΗησοῦς μόνος. Καὶ τὸν κόσμον ὅλον, ἔαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἡ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ζημιᾳθείς; **26** Ὅς γάρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὕν ἐώρακαν. καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους, τοῦτον ὁ Υἱὸς τοῦ **37** Ἐγένετο δὲ τῇ ἔξῆς ἡμέρᾳ, κατελθόντων Ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὅρους, συνήντησεν αὐτῷ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ τοῦ Πατρὸς, καὶ ὄχλος πολύς. **38** Καὶ ἴδού, ἀνὴρ ἀπὸ τῶν ἀγίων ἀγγέλων. **27** Λέγω δὲ ὑμῖν τοῦ ὄχλου ἐβόησεν λέγων, “Διδάσκαλε, ἀληθῶς, εἰσίν τινες τῶν αὐτοῦ ἐστηκότων, δέομαί σου ἐπιβλέψαι ἐπὶ τὸν υἱόν μου, οἱ οὓς μὴ γεύσωνται θανάτου, ἔως ἂν ὅτι μονογενῆς μοί ἐστιν.” **39** Καὶ ἴδού, ἵδωσιν τὴν Βασιλείαν τοῦ Ὀθεοῦ.” **28** πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν, καὶ ἐξαίφνης Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους κράζει καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ ἀφροῦ, ὡσεὶ ἡμέραι ὀκτὼ, παραλαβών Πέτρον, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ’ αὐτοῦ, συντρίβον καὶ Ἰωάννην, καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς αὐτόν. **40** Καὶ ἐδεήθην τῶν μαθητῶν σου τὸ ὅρος προσεύξασθαι. **29** Καὶ ἐγένετο ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ οὐκ ἡδυνήθησαν.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, “Ὥα τὸν ἀναλήμψεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ᾧ πότε ἐστήρισεν, τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν; 52 καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου Προσάγαγε ὡδὲ τὸν υἱόν σου.” 42 Ἐτι δὲ αὐτοῦ. Καὶ πορευθέντες, εἰσῆλθον εἰς προσερχομένου αὐτοῦ, ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ κώμην Σαμαρείτῶν, ὃς ἐτοιμάσαι αὐτῷ. 53 δαιμόνιον καὶ συνεσπάραξεν. Ἐπετίμησεν Καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ. καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν 54 Ἰδόντες δὲ, οἱ μαθηταὶ Ἰάκωβος καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ. 43 Ἐξεπλήσσοντο δὲ Ἰωάννης εἶπαν, “Κύριε, θέλεις εἴπωμεν πῦρ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θεοῦ. καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀναλῶσαι Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς αὐτούς;” 55 Στραφεὶς δὲ, ἐπετίμησεν αὐτοῖς. ἐποίει, εἶπεν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, 44 56 Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην. “Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὕδατα ὑμῶν τοὺς λόγους 57 Καὶ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ, τούτους, ὃ γὰρ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου μέλλει εἶπέν τις πρὸς αὐτόν, “Ἀκολουθήσω σοι παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.” 45 ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ.” 58 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Οἱ δὲ ἡγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν Ἰησοῦς, “Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν, παρακεκαλυμμένον ἀπ’ αὐτῶν, ἵνα μὴ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, αἱσθωνται αὐτό, καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι ὃ δὲ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ αὐτὸν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου. 46 Εἰσῆλθεν τὴν κεφαλὴν κλίνη.” 59 Εἶπεν δὲ πρὸς δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς ἀν εἴη ἔτερον, “Ἀκολούθει μοι.” Ὁ δὲ εἶπεν, μείζων αὐτῶν. 47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἰδὼς “Κύριε, ἐπίτρεψό μοι ἀπελθόντι, πρῶτον τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, θάψαι τὸν πατέρα μου.” 60 Εἶπεν δὲ αὐτῷ, ἐπιλαβόμενος παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ παρ’ “Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἔαυτῶν ἔαυτῷ, 48 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, “Ος ἐὰν νεκρούς, σὺ δὲ ἀπελθὼν, διάγγελλε τὴν δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὄνόματι Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.” 61 Εἶπεν δὲ καὶ μου, ἐμὲ δέχεται, καὶ δὲς ἀν ἐμὲ δέξηται, ἔτερος, “Ἀκολουθήσω σοι, Κύριε, πρῶτον δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. Ὁ γὰρ δὲ ἐπίτρεψό μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτός οἶκόν μου.” 62 Εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς, “Οὐδεὶς ἔστιν μέγας.” 49 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωάννης ἐπιβαλάων τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ’ ἄροτρον, εἶπεν, “Ἐπιστάτα, εἴδομέν τινα ἐν τῷ καὶ βλέπων εἰς τὰ ὄπίσω, εὑθετός ἔστιν τῇ ὄνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, καὶ Βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.”

ἐκωλύομεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ’ ἡμῶν.” 50 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, “Μή κωλύετε, δὲς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ’ ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν ἔστιν.” 51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς

10 Μετὰ δὲ ταῦτα, ἀνέδειξεν ὁ Κύριος ἔτερους ἐβδομήκοντα δύο, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἥμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι. 2 Ἐλεγεν δὲ

πρὸς αὐτούς, “Ο μὲν θερισμὸς πολύς, οἱ δὲ (**Hadēs g86**) 16 Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει, ἔργαται ὀλίγοι. Δεήθητε οὖν τοῦ Ὦκυρίου καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἔργατας ἐκβάλῃ εἰς ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.” 17 τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. 3 Ὑπάγετε ἵδού, ‘Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἐβδομήκοντα δύο μετὰ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων. χαρᾶς λέγοντες, “Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια 4 Μὴ βαστάζετε βαλλάντιον, μὴ πήραν, ὑποτάσσεται ὑμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.” 18 μὴ ὑποδήματα, καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὄδον Εἶπεν δὲ αὐτοῖς, “Εθεώρουν τὸν Σατανᾶν ἀσπάσησθε. 5 Εἰς ἦν δ’ ἂν εἰσέλθητε ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. οἰκίαν, πρῶτον λέγετε, ‘Εἰρήνη τῷ οἴκῳ 19 Ἰδού, δέδωκα ὑμῖν τὴν ἔξουσίαν τοῦ τούτῳ.’ 6 Καὶ ἐὰν ἐκεῖ ἦν υἱὸς εἰρήνης, πατεῖν ἐπάνω ὅφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπαναπαήσεται ἐπ’ αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ εἰ δὲ μή γε ἐφ’ ὑμᾶς ἀνακάμψει. 7 Ἐν οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. 20 Πλὴν ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθίοντες καὶ τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν πίνοντες τὰ παρ’ αὐτῶν, ἄξιος γάρ ὁ ἔργατης ὑποτάσσεται, χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὄνόματα τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. Μὴ μεταβαίνετε ἐξ ὑμῶν ἐγγέγραπται ἐν τοῖς οὐρανοῖς.” 21 Ἐν οἰκίας εἰς οἰκίαν. 8 Καὶ εἰς ἦν ἂν πόλιν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἡγαλλιάσατο τῷ Ἀγίῳ καὶ εἶπεν, “Ἐξομολογοῦμαί σοι, τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν. 9 Καὶ θεραπεύετε Πάτερ, Ὦκυριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ “Ἡγγικεν ἐφ’ ὑμᾶς ἡ Βασιλεία τοῦ Ὦθεοῦ.” συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. 10 Εἰς ἦν δ’ ἂν πόλιν εἰσέλθητε, καὶ μὴ Ναί, ὁ Πατήρ, ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας ἔμπροσθέν σου. 22 Πάντα μοι παρεδόθη αὐτῆς εἴπατε, 11 ‘Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν ὑπὸ τοῦ Πατρός μου, καὶ οὐδεὶς γινώσκει κολληθέντα ὑμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν τίς ἐστιν ὁ Υἱός, εἰ μὴ ὁ Πατήρ, καὶ τίς ἐστιν εἰς τοὺς πόδας ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν ὁ Πατήρ, εἰ μὴ ὁ Υἱός καὶ ὦ ἐὰν βούληται ὁ τοῦτο γινώσκετε ὅτι Ἡγγικεν ἡ Βασιλεία Υἱὸς ἀποκαλύψαι.” 23 Καὶ στραφεὶς πρὸς τοῦ Ὦθεοῦ. 12 Λέγω ὑμῖν ὅτι Σοδόμοις ἐν τοὺς μαθητὰς κατ’ ἴδιαν, εἶπεν, “Μακάριοι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται, ἢ τῇ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἢ βλέπετε! 24 πόλει ἐκείνῃ. 13 Οὐαί σοι, Χοραζίν! Οὐαί Λέγω γάρ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ σοι, Βηθσαϊδά! “Οτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι βασιλεῖς ἡθέλησαν ἰδεῖν ἢ ὑμεῖς βλέπετε, ἐγενήθησαν αἱ δυνάμεις, αἱ γενόμεναι καὶ οὐκ εἶδαν, καὶ ἀκοῦσαι ἢ ἀκούετε, ἐν ὑμῖν, πάλαι ἀν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καὶ οὐκ ἥκουσαν.” 25 Καὶ ἵδού, νομικός καθήμενοι μετενόησαν. 14 Πλὴν Τύρῳ καὶ τις ἀνέστη, ἐκπειράζων αὐτὸν λέγων, Σιδῶνι, ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει “Διδάσκαλε, τί ποιήσας, ζωὴν αἰώνιον ἢ ὑμῖν. 15 Καὶ σύ, Καφαρναούμ, μὴ ἔως κληρονομήσω;” (**aiōnios g166**) 26 Ὁ δὲ εἶπεν οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ; “Εως Ἄιδου καταβήσῃ. πρὸς αὐτόν, “Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται;

Πῶς ἀναγινώσκεις;” 27 Ο δὲ ἀποκριθεὶς Μαριάμ, ἡ καὶ παρακαθεσθεῖσα πρὸς τοὺς εἶπεν, “Ἄγαπήσεις ὁ Κύριον τὸν ὥθεόν σου, πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἵκουεν τὸν λόγον αὐτοῦ. ἐξ ὅλης καρδίας σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ 40 Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπάτο περὶ πολλὴν σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἴσχυΐ σου, καὶ ἐν ὅλῃ διακονίᾳ· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπεν, “Κύριε, οὐ τῇ διανοίᾳ σου’, καὶ, ‘Τὸν πλησίον σου μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με ὡς σεαυτόν.” 28 Εἶπεν δὲ αὐτῷ, “Ορθῶς κατέλιπεν διακονεῖν; Εἰπὲ οὖν αὐτῷ ἵνα ἀπεκρίθης. Τοῦτο ποίει, καὶ ζήσῃ.” 29 Ο δὲ μοι συναντιλάβηται!” 41 Ἀποκριθεὶς δὲ θέλων δικαιωσαι ἔαυτὸν, εἶπεν πρὸς τὸν εἶπεν αὐτῷ ὁ ὁ Κύριος, “Μάρθα, Μάρθα, Ἰησοῦν, “Καὶ τίς ἐστίν μου πλησίον;” 30 μεριμνᾶς καὶ θορυβάζῃ περὶ πολλά, 42 ἐνὸς ‘Υπολαβὼν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, “Ανθρωπός δέ ἐστιν χρεία· Μαριάμ γὰρ τὴν ἀγαθὴν τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχώ, μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθῆσεται καὶ λησταῖς περιέπεσεν, οἵ καὶ ἐκδύσαντες ἀπ’ αὐτῆς.”

αὐτὸν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ. 31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἰερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἴδων αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. 32 Ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἴδων ἀντιπαρῆλθεν. 33 Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων ἦλθεν κατ’ αὐτὸν, καὶ ἴδων ἐσπλαγχνίσθη 34 καὶ προσελθὼν, κατέδησεν τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπικιέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἕδιον κτῆνος, ἥγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. 35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐκβαλὼν, ἔδωκεν δύο δηνάρια τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν, “Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαι με ἀποδώσω σοι.” 36 Τίς τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι, τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς;” 37 Ο δὲ εἶπεν, “Ο ποιήσας τὸ ἔλεος μετ’ αὐτοῦ.” Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, “Πορεύου καὶ σὺ ποίει ὄμοιώς.” 38 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς, αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν, 39 καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλούμενη

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπεν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, “Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.” 2 Εἶπεν δὲ αὐτοῖς, “Οταν προσεύχησθε, λέγετε, ‘Πάτερ, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθάτω ἡ βασιλεία σου. 3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον, δίδου ἡμῖν τὸ καθ’ ἡμέραν. 4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίομεν παντὶ ὄφειλοντι ἡμῖν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν.” 5 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, “Τίς ἔξ ὑμῶν ἔξει φίλον, καὶ πορεύεσται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου, καὶ εἴπῃ αὐτῷ, ‘Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους, 6 ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἔξ ὁδοῦ πρός με, καὶ οὐκ ἔχω ὁ παραθήσω αὐτῷ.’ 7 Κάκεινος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἶπῃ, ‘Μή μοι κόπους πάρεχε· ἥδη ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ τὰ παιδία μου μετ’ ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι.’ 8 Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς, διὰ τὸ εἶναι φίλον αὐτοῦ, διά γε τὴν ἀναίδειαν

αύτοῦ ἐγερθεὶς, δώσει αὐτῷ ὅσων χρήζει. νικήσῃ αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἴρει
9 Κάγω ὑμῖν λέγω, 'Αἴτεῖτε, καὶ δοθήσεται ἐφ' ἣ ἐπεποίθει, καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ
ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εύρήσετε· κρούετε, καὶ διαδίδωσιν. 23 Ὁ μὴ ὧν μετ' ἐμοῦ, κατ'
ἀνοιγήσεται ὑμῖν. 10 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν ἐμοῦ ἔστιν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ,
λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ τῷ σκορπίζει. 24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα
κρούοντι ἀνοιγήσεται.' 11 Τίνα δὲ ἔξ ὑμῶν ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι'
τὸν πατέρα αἰτήσει ὁ υἱὸς ἵχθυν, καὶ ἀντὶ ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ
ἵχθυος, ὅφιν αὐτῷ ἐπιδώσει; 12 ἢ καὶ μὴ εὑρίσκον, λέγει, 'Υποστρέψω εἰς τὸν
αἰτήσει ψόν, ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον; 13 οἴκον μου, ὅθεν ἐξῆλθον.' 25 Καὶ ἐλθὼν,
Εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες, οἴδατε εὑρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον.
δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, 26 Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἔτερα
πόσῳ μᾶλλον ὁ Πατὴρ ὁ ἔξ οὐρανοῦ δῶσει πνεύματα πονηρότερα ἐαυτοῦ ἐπτά, καὶ
‘Πνεῦμα “Ἄγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;” 14 Καὶ εἰσελθόντα, κατοικεῖ ἐκεῖ, καὶ γίνεται τὰ
ἥν ἐκβάλλων δαιμόνιον κωφόν. Ἐγένετο ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, χείρονα
δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος, ἐλάλησεν τῶν πρώτων.” 27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν
ὅ κωφός. Καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι. 15 αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις φωνὴν γυνὴ
Τινὲς δὲ ἔξ αὐτῶν εἶπον, “Ἐν Βεελζεβούλ ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ, ‘Μακαρία ἡ
τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων, ἐκβάλλει τὰ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς
δαιμόνια.’” 16 “Ἐτεροι δὲ πειράζοντες, ἐθήλασας.” 28 Αὐτὸς δὲ εἶπεν, “Μενοῦν,
σημεῖον ἔξ οὐρανοῦ ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ. μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ
17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα Ὅθεοῦ καὶ φυλάσσοντες.” 29 Τῶν δὲ ὄχλων
εἶπεν αὐτοῖς, “Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἐαυτὴν ἐπαθροιζομένων, ἥρξατο λέγειν, “Ἡ γενεὰ
διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται, καὶ οἴκος ἐπὶ αὕτη γενεὰ πονηρά ἔστιν· σημεῖον ζητεῖ
οἴκον πίπτει. 18 Εἰ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ
ἐφ' ἐαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται ἡ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ. 30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο
βασιλεία αὐτοῦ; Ὅτι λέγετε, ἐν Βεελζεβούλ Ἰωνᾶς τοῖς Νινευίταις σημεῖον, οὗτως
ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια. 19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἔσται καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ
ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ταύτη. 31 Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται
οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; Διὰ ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς
τοῦτο, αὐτοὶ ὑμῶν κριταὶ ἔσονται. 20 ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτούς, ὅτι ἥλθεν ἐκ
Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Ὅθεοῦ, ἐγὼ ἐκβάλλω τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν
τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ Σολομῶνος, καὶ ἴδοὺ, πλεῖον Σολομῶνος
Βασιλεία τοῦ Ὅθεοῦ. 21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς ὥδε. 32 Ἀνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται
καθωπλισμένος, φυλάσσῃ τὴν ἐαυτοῦ ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ
αὐλίγιν, ἐν εἰρήνῃ ἔστιν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· κατακρινοῦσιν αὐτήν, ὅτι μετενόησαν εἰς
22 ἐπὰν δὲ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν, τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἴδοὺ, πλεῖον Ἰωνᾶ

ῶδε. 33 Οὐδέτις λύχνον ἄψας εἰς κρύπτην ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐδάι! Ὄτι φορτίζετε τίθησιν, οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ’ ἐπὶ τὴν τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φῶς καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ βλέπωσιν. 34 Ὁ λύχνος τοῦ σῶματός ἐστιν προσψαύετε τοῖς φορτίοις. 47 Οὐδαὶ ὑμῖν, δὲ ὁφθαλμός σου. Ὅταν ὁ ὁφθαλμός σου ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, ἀπλοῦς ἦ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινόν οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς. ἐστιν ἐπὰν δὲ πονηρὸς ἦ, καὶ τὸ σῶμά σου 48 Ἀρα μαρτυρεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς σκοτεινόν. 35 Σκόπει οὖν, μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν, ὅτι αὐτοὶ μὲν σοὶ σκότος ἐστίν. 36 Εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ἀπέκτειναν αὐτοὺς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε. ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον μέρος τι σκοτεινόν, 49 Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ ὑθεοῦ ἔσται φωτεινὸν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ εἴπεν, Ἀποστελὼ εἰς αὐτὸὺς προφήτας καὶ ἀστραπῆ φωτίζῃ σε.” 37 Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι, ἀποστόλους, καὶ ἔξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσιν ἔρωτῷ αὐτὸν Φαρισαῖος ὅπως ἀριστήσῃ καὶ διώξουσιν, 50 ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα παρ’ αὐτῷ, εἰσελθών δὲ, ἀνέπεσεν. 38 πάντων τῶν προφητῶν, τὸ ἐκχυννόμενον Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἴδων, ἐθαύμασεν ὅτι οὐ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου. 39 ταύτης, 51 ἀπὸ αἵματος Ἀβελ ἔως αἵματος Εἶπεν δὲ ὁ Ὅκυριος πρὸς αὐτόν, “Νῦν ὑμεῖς Ζαχαρίου, τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου. Ναί, λέγω ὑμῖν, τοῦ πίνακος καθαρίζετε, τὸ δὲ ἔσωθεν ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.” 52 ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας. 40 Οὐδαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἥρατε τὴν Ἀφρονες! Οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν, καὶ τὸ κλεῖδα τῆς γνώσεως αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθατε, ἔσωθεν ἐποίησεν; 41 Πλὴν τὰ ἐνόντα δότε καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε.” 53 ἐλεημοσύνην, καὶ ἰδοὺ, πάντα καθαρὰ ὑμῖν Κάκειθεν ἐξελθόντος αὐτοῦ, ἥρξαντο οἱ ἐστιν. 42 Ἀλλὰ οὐδαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον, καὶ τὸ καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων, πίγανον, καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε 54 ἐνεδρεύοντες αὐτὸν θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ ὑθεοῦ. Ταῦτα στόματος αὐτοῦ.

δὲ ἔδει ποιησαί, κάκενα μὴ παρεῖναι. 43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. 44 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι ἐστὲ ως τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ οἴδασιν.” 45 Ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν νομικῶν λέγει αὐτῷ, “Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων, καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις.” 46 Ὁ δὲ εἶπεν, “Καὶ

12 Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὃστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἥρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον, “Προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης, τῶν Φαρισαίων, ἣτις ἐστὶν ὑπόκρισις. 2 Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν, δούλῳ ἀποκαλυψθήσεται, καὶ κρυπτὸν δούλῳ γνωσθήσεται. 3 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἰπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται, καὶ δ

πρὸς τὸ οὗς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ, ἡ ζωὴ αὐτοῦ κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων. **4** Λέγω ἐστιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ.” **16** δὲ ὑμῖν, τοῖς φίλοις μου, μὴ φοβηθῆτε Εἶπεν δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς λέγων, ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, καὶ “Ἄνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν μετὰ ταῦτα μὴ ἔχοντων περισσότερόν τι ἡ χώρα. **17** Καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ ποιῆσαι. **5** ‘Υποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε: λέγων, ‘Τί ποιήσω, δτὶ οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι, ἔχοντα τοὺς καρπούς μου;’ **18** Καὶ εἶπεν, ‘Τοῦτο ἔξουσίαν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Γέενναν· ναί, ποιήσω: καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε. (**Geenna** μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ **g1067**) **6** Οὐχὶ πέντε στροφθία πωλοῦνται πάντα τὸν σῖτον καὶ τὰ ἀγαθά μου. **19** ἀσσαρίων δύο; Καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου, “Ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ Ὡθεοῦ. **7** ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά: ἀναπαύου, Ἄλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν φάγε, πίε, εὐφραίνου.” **20** Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ πᾶσαι ἡρίθμηνται. Μὴ φοβεῖσθε, πολλῶν Ὡθέος, “Ἄφρων, ταύτῃ τῇ νυκτὶ, τὴν ψυχήν στροφθίων διαφέρετε. **8** Λέγω δὲ ὑμῖν, σου αἵτοῦσιν ἀπὸ σοῦ ἂν δὲ ἡτοίμασας, πᾶς δὲ ἄν δόμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἐμπροσθεν τίνι ἔσται; **21** Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου καὶ μὴ εἰς Ὡθέον πλουτῶν.” **22** Εἶπεν δὲ ὁ δόμολογήσει, ἐν αὐτῷ ἐμπροσθεν τῶν πρὸς τοὺς μαθητὰς “Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ἀγγέλων τοῦ Ὡθεοῦ. **9** ὁ δὲ ἀρνησάμενός με μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ, τί φάγητε μηδὲ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται τῷ σώματι τί ἐνδύσηθε. **23** Ἡ γὰρ ψυχὴ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Ὡθεοῦ. **10** πλειόν ἐστιν τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ Καὶ πᾶς δὲ ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἐνδύματος. **24** Κατανοήσατε τοὺς κόρακας, Ἀνθρώπουν, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς δτὶ οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν, οἵ τοῦ Ἀγιον Ὁνεῦμα βλασφημήσαντι, οὐκ οὐκ ἔστιν ταμεῖον οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ δὲ ἀφεθήσεται. **11** ‘Οταν δὲ εἰσφέρωσιν ὑμᾶς Ὡθέδος τρέφει αὐτούς. Πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς, καὶ τὰς ἀρχὰς, καὶ διαφέρετε τῶν πετεινῶν! **25** Τίς δὲ ἐξ τὰς ἔξουσίας, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί ὑμῶν μεριμνῶν, δύναται ἐπὶ τὴν ἡλικίαν ἀπολογήσησθε ἢ τί εἴπητε. **12** τὸ γὰρ Ἀγιον αὐτοῦ προσθεῖναι πῆχυν; **26** Εἰ οὖν οὐδὲ Ὁνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἂν ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν δεῖ εἰπεῖν.” **13** Εἶπεν δέ τις ἐκ τοῦ ὄχλου μεριμνᾶτε; **27** Κατανοήσατε τὰ κρίνα πῶς αὐτῷ, “Διδάσκαλε, εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου αὐξάνει, οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν, μερίσασθαι μετ’ ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν.” οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ, **14** ‘Ο δὲ εἶπεν αὐτῷ, “Ἄνθρωπε, τίς με περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. **28** Εἰ δὲ ἐν κατέστησεν κριτὴν ἢ μεριστὴν ἐφ’ ὑμᾶς;” ἀγρῷ τὸν χόρτον ὄντα σήμερον, καὶ αὔριον **15** Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, “Ορᾶτε καὶ εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Ὡθέος οὕτως φυλάσσεσθε ἀπὸ πάσης πλεονεξίας, δτὶ ἀμφιέζει, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

29 Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε, ἢ τί ὁ Ὅκυριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ πίητε, καὶ μὴ μετεωρίζεσθε. **30** Ταῦτα γὰρ διδόναι ἐν καιρῷ σιτομέτριον; **43** Μακάριος πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητοῦσιν, ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθών, ὁ κύριος αὐτοῦ ὑμῶν δὲ ὁ Πατὴρ οἶδεν ὅτι χρήζετε τούτων. εὐρήσει οὕτως ποιοῦντα. **44** Ἀληθῶς λέγω **31** Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ ταῦτα προστεθήσεται ὑμῖν. **32** Μή φοβοῦ, καταστήσει αὐτόν. **45** Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος τὸ μικρὸν ποίμνιον, ὅτι εὐδόκησεν ὁ Πατὴρ ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ‘Χρονίζει ὁ ὑμῶν, δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν. **33** κύριός μου ἔρχεσθαι’, καὶ ἄρξηται τύπτειν Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ δότε τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν ἐλεημοσύνην. Ποιήσατε ἔαυτοῖς βαλλάντια τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι, **46** ἥξει ὁ μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλέπτης οὐκ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκει, καὶ ἐγγίζει οὐδὲ σής διαφθείρει. **34** Ὅπου διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ τῶν ἀπίστων θήσει. **47** Εκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος, καρδίᾳ ὑμῶν ἔσται. **35** Ἐστωσαν ὑμῶν ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ μὴ αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι, καὶ οἱ λύχνοι ἐτοιμάσας ἢ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, καιόμενοι, **36** καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις δαρήσεται πολλάς: **48** ὁ δὲ μὴ γνοὺς, ποιήσας προσδεχομένοις τὸν κύριον ἔαυτῶν, πότε δὲ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας. Παντὶ ἀναλύσῃ ἐκ τῶν γάμων, ἵνα ἐλθόντος καὶ δὲ ὡς ἐδόθη πολύ, πολὺ ζητηθήσεται παρ’ κρούσαντος, εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ. **37** αὐτοῦ, καὶ ὡς παρέθεντο πολύ, περισσότερον Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθών, αἰτήσουσιν αὐτόν. **49** Πῦρ ἥλθον βαλεῖν ὁ Ὅκυριος εὐρήσει γρηγοροῦντας. Ἀμὴν, ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἥδη ἀνήφθη; λέγω ὑμῖν ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ **50** Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς αὐτοὺς, καὶ παρελθών, διακονήσει αὐτοῖς. συνέχομαι ἔως ὅτου τελεσθῇ! **51** Δοκεῖτε **38** Κἀν ἐν τῇ δευτέρᾳ κἄν ἐν τῇ τρίτῃ ὅτι εἰρίνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ; φυλακῇ ἐλθῃ, καὶ εὔρῃ οὕτως, μακάριοί Οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ’ ἢ διαμερισμόν. **52** εἰσιν ἐκεῖνοι! **39** Τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ “Εσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν, πέντε ἐν ἐνὶ οἴκῳ ἥδει ὁ οίκοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶν, καὶ δύο ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκεν ἐπὶ τρισίν. **53** Διαμερισθήσονται πατὴρ ἐπὶ διορυχθῆναι τὸν οἴκον αὐτοῦ. **40** Καὶ ὑμεῖς υἱῷ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί, μήτηρ ἐπὶ θυγατέρᾳ, γίνεσθε ἔτοιμοι, ὅτι ἢ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, δὲ καὶ θυγάτηρ ἐπὶ τὴν μητέρα, πενθερὰ ἐπὶ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἔρχεται.” **41** Εἶπεν δὲ ὁ τὴν νύμφην αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν Πέτρος, ““Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν πενθεράν.” **54** Ἐλεγεν δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις, ταύτην λέγεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας;” **42** Καὶ “Οταν ἴδητε νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἐπὶ εἰπεν ὁ Ὅκυριος, “Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δυσμῶν, εὐθέως λέγετε, ὅτι “Ομβρος οἰκονόμος ὁ φρόνιμος, ὃν καταστήσει ἔρχεται”, καὶ γίνεται οὕτως. **55** Καὶ ὅταν

νότον πνέοντα, λέγετε, ὅτι ‘Καύσων ἔσται’, λέγει αὐτῷ, ‘Κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο καὶ γίνεται. **56** Υποκριταί! Τὸ πρόσωπον τὸ ἔτος, ἔως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε δοκιμάζειν, βάλω κόπρια· **9** κανὸν μὲν ποιήσῃ καρπὸν εἰς τὸν καιρὸν δὲ τοῦτον, πῶς οὐκ οἴδατε τὸ μέλλον, εἰ δὲ μή γε ἐκκόψεις αὐτήν.’” δοκιμάζειν; **57** Τί δὲ καὶ ἀφ’ ἑαυτῶν, οὐ **10** Ἡν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν κρίνετε τὸ δίκαιον; **58** Ὡς γὰρ ὑπάγεις ἐν τοῖς Σάββασιν. **11** Καὶ ἵδον, γυνὴ πνεῦμα μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ’ ἄρχοντα ἐν τῇ ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δεκαοκτώ, καὶ ἦν ὁδῷ, δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ’ αὐτοῦ, συγκύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτήν, καὶ ὁ εἰς τὸ παντελές. **12** Ἰδὼν δὲ αὐτὴν, ὁ κριτής σε παραδώσει τῷ πράκτορι, καὶ ὁ **13** Ἰησοῦς προσεφώνησεν καὶ εἶπεν αὐτῇ, πράκτωρ σε βαλεῖ εἰς φυλακήν. **59** Λέγω “Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου.” σοι, οὐ μὴ ἔξελθῃς ἐκεῖθεν ἔως καὶ τὸ **14** Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας, καὶ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς.”

13 Παρῆσαν δέ τινες ἐν αὐτῷ τῷ

καιρῷ, ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὃν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξεν μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. **2** Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, “Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι, ἀμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἔγενοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν; **3** Οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ’ ἐὰν μὴ μετανοήτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε. **4** Ἡ ἐκεῖνοι οἱ δεκαοκτώ ἐφ’ οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωάμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, δοκεῖτε ὅτι αὐτοὶ ὄφειλέται ἔγενοντο παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ; **5** Οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ’ ἐὰν μὴ μετανοήτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε.”

6 Ἐλεγεν δὲ ταύτην τὴν παραβολήν: “Συκῆν εἶχεν τις πεφυτευμένην ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ, καὶ ἤλθεν ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εὗρεν. **7** Εἶπεν δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν, ‘Ιδού, τρία ἔτη ἀφ’ οὗ ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ οὐχ εὑρίσκω.’ Εκκοψόν αὐτήν, ἵνα τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; **8** Ο δὲ ἀποκριθεὶς

παραχρῆμα ἀνωρθώθη καὶ ἐδόξαζεν τὸν **9** Θεόν. **14** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ Σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ **10** Ἰησοῦς, ἔλεγεν τῷ ὄχλῳ, ὅτι “Ἐξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι ἐν αὐταῖς οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου.” **15** Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ **16** Κύριος καὶ εἶπεν, “Υποκριταί! Ἔκαστος ὑμῶν τῷ Σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ, ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; **17** Ταύτην δὲ θυγατέρα Ἀβραὰμ οὖσαν, ἦν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς, ἵδού, δέκα καὶ ὅκτω ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου;” **18** Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ’ αὐτοῦ. **19** Ἐλεγεν οὖν, “Τίνι ὁμοία ἔστιν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν; **20** Όμοία ἔστιν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν, ἀνθρωπος ἔβαλεν εἰς κηπὸν ἑαυτοῦ, καὶ ηὔξησεν καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον, καὶ ‘Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις

αύτοῦ.” 20 Καὶ πάλιν εἶπεν, “Τίνι ὁμοιώσω τελειοῦμαι.’ 33 Πλὴν δεῖ με, σήμερον καὶ τὴν Βασιλείαν τοῦ ὅθεοῦ; 21 Ὁμοία ἐστὶν αὐτὸν καὶ τῇ ἔχομένῃ πορεύεσθαι, ὅτι ζύμη, ἣν λαβοῦσα, γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω ἀλεύρου σάτα τρία, ἔως οὗ ἔζυμάθη δλον.” Ἱερουσαλήμ. 34 Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, 22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας, καὶ διδάσκων, καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς Ἱεροσόλυμα. 23 Εἶπεν δέ τις αὐτῷ, “Κύριε, αὐτήν, ποσάκις ἡθέλησα ἐπισυνάξαι τὰ εἱ̄δη λίγοι οἱ σωζόμενοι;” Ο δὲ εἶπεν πρὸς τέκνα σου, ὃν τρόπον ὅρνις τὴν ἑαυτῆς αὐτούς, 24 “Ἄγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ τῆς στενῆς θύρας, ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, ἡθελήσατε. 35 Ιδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ζητήσουσιν εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ἴσχύουσιν. ὑμῶν. Λέγω δὲ ὑμῖν, οὐ μὴ ἴδητε με 25 Ἄφ’ οὗ ἀν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἔως εἴπητε, ‘Ἐύλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξησθε ἔξω ὀνόματι ὮΚυρίου.’”

ἐστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν λέγοντες, ‘Κύριε, ἀνοιξον ἡμῖν’ καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν, ‘Οὐκ οἶδα ὑμᾶς, πόθεν ἐστέ.’ 26 Τότε ἄρξεσθε λέγειν, ‘Ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ὑμῶν ἐδίδαξας.’ 27 Καὶ ἐρεῖ, λέγων ὑμῖν, ‘Οὐκ οἶδα πόθεν ἐστέ· ἀπόστητε ἀπ’ ἔμοι, πάντες ἐργάται ἀδικίας.’ 28 Ἐκεī ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὁδόντων, ὅταν ὅψησθε Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ, καὶ πάντας τοὺς προφήτας, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ ὅθεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω. 29 Καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου, καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ ὅθεοῦ. 30 Καὶ ίδοὺ, εἰσὶν ἔσχατοι οἱ ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶν πρῶτοι οἱ ἔσονται ἔσχατοι.” 31 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ προσῆλθάν τινες Φαρισαῖοι λέγοντες αὐτῷ, “Ἐξελθε καὶ πορεύου ἐντεῦθεν, ὅτι ‘Ηρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι.’” 32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, “Πορευθέντες εἴπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ, ‘Ιδοὺ, ἐκβάλλω δαιμόνια, καὶ ίάσεις ἀποτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ

14 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἰκόν τινος τῶν ἀρχόντων Φαρισαίων, Σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτὸι ἥσαν παρατηρούμενοι αὐτόν. 2 Καὶ ίδοὺ, ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ. 3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ὩΙησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους λέγων, “Ἐξεστιν τῷ Σαββάτῳ θεραπεῦσαι ἢ οὕ;” 4 Οἱ δὲ ἥσυχασαν. Καὶ ἐπιλαβόμενος, ίάσατο αὐτὸν καὶ ἀπέλυσεν. 5 Καὶ πρὸς αὐτοὺς εἶπεν, “Τίνος ὑμῶν υἱὸς ἢ βοῦς εἰς φρέαρ πεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθέως ἀναστάσει αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου;” 6 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι πρὸς ταῦτα. 7 Ἐλεγεν δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολήν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἔξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτούς, 8 “Οταν κληθῆς ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῆς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, μήποτε ἐντιμότερός σου ἢ κεκλημένος ὑπ’ αὐτοῦ, 9 καὶ ἐλθὼν, ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας ἐρεῖ σοι, ‘Δός τούτῳ τόπον’, καὶ τότε ἄρξῃ μετὰ αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν.

10 Ἀλλ' ὅταν κληθῆς, πορευθεὶς ἀνάπεσε Τότε ὁργισθεὶς, ὁ οἰκοδεσπότης εἶπεν τῷ εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, ὅνταν ἔλθῃ ὁ δούλως αὐτοῦ, “Ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς κεκληκώς σε ἐρεῖ σοι, ‘Φίλε, προσανάβηθι πλατείας καὶ ρύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς ἀνώτερον.’ Τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον πτωχοὺς, καὶ ἀναπείρους, καὶ τυφλοὺς, πάντων τῶν συνανακειμένων σοι. 11 καὶ χωλοὺς, εἰσάγαγε ὥδε.” 22 Καὶ εἶπεν “Οτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἔαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δοῦλος, ‘Κύριε, γέγονεν ὃ ἐπέταξας, καὶ καὶ ὁ ταπεινῶν ἔαυτὸν ὑψωθήσεται.’” ἔτι τόπος ἐστίν.” 23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος 12 “Ἐλεγεν δὲ καὶ τῷ κεκληκότι αὐτόν, πρὸς τὸν δοῦλον, “Ἐξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς “Οταν ποιῆς ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει καὶ φραγμούς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, τοὺς φίλους σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφούς ὅντα γεμισθῇ μου ὁ οἶκος: 24 λέγω γάρ σου, μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου, μηδὲ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν γείτονας πλουσίους, μήποτε καὶ αὐτοὶ κεκλημένων, γεύσεται μου τοῦ δεῖπνου.” ἀντικαλέσωσίν σε καὶ γένηται ἀνταπόδομά 25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, σοι. 13 Ἀλλ' ὅταν ποιῆς δοχὴν κάλει καὶ στραφεὶς, εἶπεν πρὸς αὐτούς, 26 “Εἴ πτωχούς, ἀναπείρους, χωλούς, τυφλούς, τις ἔρχεται πρός με, καὶ οὐ μισεῖ τὸν 14 καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτι οὐκ ἔχουσιν πατέρα ἔαυτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν ἀνταποδοῦναί σοι, ἀνταποδοθήσεται γάρ γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τοὺς ἀδελφούς, σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων.” 15 καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ψυχὴν Ἀκούσας δέ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα, ἔαυτοῦ, οὐ δύναται μου εἶναι μαθητής. 27 εἶπεν αὐτῷ, “Μακάριος ὅστις φάγεται “Οστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀρτὸν ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ ὕθεοῦ.” 16 ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναται εἶναι μου ‘Ο δὲ εἶπεν αὐτῷ, ““Ανθρωπός τις ἐποίει μαθητής. 28 Τίς γάρ ἐξ ὑμῶν θέλων πύργον δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσεν πολλούς. 17 οἰκοδομῆσαι, οὐχὶ πρῶτον καθίσας, ψηφίζει Καὶ ἀπέστειλεν τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει εἰς ἀπαρτισμόν; 29 ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις, “Ινα μήποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον καὶ μὴ “Ἐρχεσθε, ὅτι ἦδη ἔτοιμά ἐστιν.” 18 Καὶ ίσχύοντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεωροῦντες ἥρξαντο ἀπὸ μιᾶς πάντες παραποτίσθαι. ἄρξωνται αὐτῷ ἐμπαίζειν 30 λέγοντες, ὅτι ‘Ο πρῶτος εἶπεν αὐτῷ, “Ἄγρὸν ἡγόρασα ‘Οὗτος ὁ ἀνθρωπός ἥρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθὼν ἵδειν αὐτόν· οὐκ ἰσχυσεν ἐκτελέσαι.’ 31 ”Η τίς βασιλεὺς ἐρωτῶ σε ἔχε με παρητημένον.” 19 Καὶ πορεύομενος ἐτέρῳ βασιλεῖ συμβαλεῖν εἰς ἔτερος εἶπεν, ‘Ζεύγη βοῶν ἡγόρασα πέντε πόλεμον, οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλεύσεται καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ὑπαντῆσαι σε ἔχε με παρητημένον.’ 20 Καὶ ἔτερος τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ’ εἶπεν, ‘Γυναῖκα ἔγημα καὶ διὰ τοῦτο οὐ αὐτόν; 32 Εἰ δὲ μή γε ἔτι αὐτοῦ πόρρω δόντος, δύναμαι ἐλθεῖν.’ 21 Καὶ παραγενόμενος, ὁ πρεσβείαν ἀποστέλλας ἐρωτᾷ εἰρήνην. 33 δοῦλος ἀπίγγειλεν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται

πᾶσιν τοῖς ἔαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναται τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας.’ ὁ δὲ διεῖλεν εἶναι μου μαθητής. 34 Καλὸν οὖν τὸ αὐτοῖς τὸν βίον. 13 Καὶ μετ’ οὐ πολλὰς ἄλας, ἐὰν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἡμέρας συναγαγὼν πάντα, ὁ νεώτερος ἀρτυθήσεται; 35 Οὕτε εἰς γῆν οὕτε εἰς νιὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καὶ κοπρίαν εὔθετόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν ἐκεῖ διεσκόρπισεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, ζῶν αὐτό. Ὁ ἔχων ὥτα ἀκούειν, ἀκούετω.”

ἀσώτως. 14 Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα,

15 Ἡσαν δὲ αὐτῷ ἐγγίζοντες πάντες οἱ

τελῶναι καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ. 2 Καὶ διεγόγγυζον οἵ τε Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες, ὅτι “Οὗτος ἀμαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς.” 3 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγων, 4 “Τίς ἄνθρωπος ἔξ ύμῶν, ἔχων ἑκατὸν πρόβατα καὶ ἀπολέσας ἔξ αὐτῶν ἔν, οὐ καταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλόδος, ἔως εὑρῃ αὐτό; 5 Καὶ εὑρὼν, ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὄμοις αὐτοῦ χαίρων. 6 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων αὐτοῖς, ‘Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός!’ 7 Λέγω ύμῖν ὅτι οὕτως χαρὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔσται ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίοις, οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσιν μετανοίας. 8 Ἡ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἄπτει λύχνον, καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἔως οὐ εὕρῃ; 9 Καὶ εύροῦσα, συγκαλεῖ τὰς φίλας καὶ γείτονας λέγουσα, ‘Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα.’ 10 Οὕτως λέγω ύμῖν, γίνεται χαρὰ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Ὀθεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοοῦντι.” 11 Εἶπεν δέ, “Ἄνθρωπός τις εἶχεν δύο νιόν. 12 Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί, ‘Πάτερ, δός μοι

ἐγένετο λιμὸς ἴσχυρὰ κατὰ τὴν χώραν

ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. 15

Καὶ πορευθεὶς, ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. 16 Καὶ ἐπεθύμει χορτασθῆναι ἐκ τῶν κερατίων ὃν ἥσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ.

17 Εἰς ἔαυτὸν δὲ ἐλθὼν ἔφη, ‘Πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύονται ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ὥδε ἀπόλλυμαι; 18 Ἄναστάς, πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ, “Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, 19 οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι νιός σου. Ποίησόν με ὡς ἔνα τῶν μισθίων σου.”’ 20 Καὶ ἀναστάς, ἤλθεν πρὸς τὸν πατέρα ἔαυτοῦ. ”Ετι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμὼν, ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. 21 Εἶπεν δὲ ὁ νιός αὐτῷ, ‘Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι νιός σου.’ 22

Εἶπεν δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, ‘Ταχὺ ἔξενέγκατε στολὴν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, 23 καὶ φέρετε τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν. 24 Ὅτι οὗτος ὁ νιός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν, ἦν ἀπολωλὼς καὶ εὐρέθη.’ Καὶ ἤρξαντο

εὐφρατίνεσθαι. 25 Ἡν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ ἔνα ἕκαστον τῶν χρεοφειλετῶν τοῦ κυρίου πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος, ἐαυτοῦ, ἔλεγεν τῷ πρώτῳ, ‘Πόσον ὀφείλεις ἥγγισεν τῇ οἰκίᾳ, ἥκουσεν συμφωνίας καὶ τῷ κυρίῳ μου;’ 6 Ὁ δὲ εἶπεν, “Ἐκατὸν χορῶν. 26 Καὶ προσκαλεσάμενος ἔνα τῶν βάτους ἐλαίου.” Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, ‘Δέξαι σου παίδων, ἐπυνθάνετο τί ἄν εἴη ταῦτα. 27 Ὁ τὰ γράμματα καὶ καθίσας ταχέως γράψον δὲ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι “Ο ἀδελφός σου ἤκει, πεντήκοντα.” 7 Ἐπειτα ἐτέρῳ εἶπεν, ‘Σὺ καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν δὲ πόσον ὀφείλεις;’ Ὁ δὲ εἶπεν, “Ἐκατὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.” κόρους σίτου.’ Λέγει αὐτῷ, ‘Δέξαι σου 28 Ὥργισθη δὲ καὶ οὐκ ἥθελεν εἰσελθεῖν. τὰ γράμματα καὶ γράψον ὄγδοήκοντα.’ 8 Ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν, παρεκάλει Καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς αὐτόν. 29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ πατρὶ ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν. “Οτι οἱ αὐτοῦ, “Ιδοὺ, τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν εἴσελθεν. (αισθ g165) 9 Καὶ ἐγὼ ὑμῖν λέγω, φίλων μου εὐφρανθῶ. 30 Ὅτε δὲ ὁ νιός σου οὗτος, ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅταν ἐκλίπῃ, δέξωνται πορνῶν ἥλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν σιτευτὸν ἔαυτοῖς ποιήσατε φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ σου ὃντος, ὁ πιστός ἐστιν, καὶ ἐν πολλῷ πάντοτε μετ’ ἐμοῦ εἴ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σά πιστός ἐστιν, καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος, ἐστιν. 32 Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν. 11 Εἰ οὖν ἐν ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος, νεκρὸς ἦν καὶ τῷ ἀδίκῳ μαμωνῷ, πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, ἔζησεν, καὶ ἀπολωλώς καὶ εὑρέθη.” 10 Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ ἐν πολλῷ πάντοτε μετ’ ἐμοῦ εἴ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σά πιστός ἐστιν, καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος, ἐστιν. 32 Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν. 11 Εἰ οὖν ἐν ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος, νεκρὸς ἦν καὶ τῷ ἀδίκῳ μαμωνῷ, πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, ἔζησεν, καὶ ἀπολωλώς καὶ εὑρέθη.” 12 Καὶ τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει;

16 Ἔλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητάς,
“Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν
οἰκονόμον, καὶ οὗτος διεβλίθη αὐτῷ
ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.
2 Καὶ φωνήσας αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ, ‘Τί
τοῦτο ἀκούω περὶ σου; Ἀπόδος τὸν λόγον
τῆς οἰκονομίας σου, οὐ γὰρ δύνῃ ἔτι
οἰκονομεῖν.’ **3** Εἶπεν δὲ ἐν ἔαυτῷ ὁ
οἰκονόμος, ‘Τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου
ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ’ ἐμοῦ;
Σκάπτειν οὐκ ἴσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι.
4 Ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασταθῶ
ἐκ τῆς οἰκονομίας, δέξωνται με εἰς τοὺς
οἴκους αὐτῶν.’ **5** Καὶ προσκαλεσάμενος

τὸ ἀληθινὸν τίς ύμῖν πιστεύσει; 12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ, πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ύμετερον τίς ύμῖν δώσει; 13 Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν, ἢ γὰρ τὸν ἔνα μισήσει, καὶ τὸν ἔτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἔτερου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε ὅθεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾶ· 14 Ἡκουον δὲ ταῦτα πάντα οἱ Φαρισαῖοι, φιλάργυροι ὑπάρχοντες, καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν. 15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, “Ὑμεῖς ἔστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ ὅθεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ύμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν, βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ ὅθεοῦ. 16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται μέχρι

Ίωάννου· ἀπὸ τότε ἡ Βασιλεία τοῦ ὄθεοῦ πατρός μου, **28** ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς, εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται. ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ **17** Εὐκοπώτερον δέ ἐστιν τὸν οὐρανὸν καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς τὴν γῆν παρελθεῖν, ἡ τοῦ νόμου μίαν βασάνου.’ **29** Λέγει δὲ Ἐβραῖμ, “Ἐχουσι κεραίαν πεσεῖν. **18** Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν Μωϋσέα καὶ τοὺς προφήτας ἀκουσάτωσαν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμῶν ἑτέραν, μοιχεύει, αὐτῶν.” **30** Ο δὲ εἶπεν, ‘Οὐχί, Πάτερ Ἀβραάμ, καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν, ἀλλ’ ἔάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῆ πρὸς μοιχεύει. **19** Ἀνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος, αὐτοὺς, μετανοήσουσιν.’ **31** Εἶπεν δὲ αὐτῷ, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, ‘Εἰ Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ εὐφραίνομενος καθ’ ἡμέραν λαμπρῶς. **20** ἀκούουσιν, οὐδ’ ἔάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ, Πτωχὸς δέ τις ὁνόματι Λάζαρος, ἐβέβλητο πεισθήσονται.”

πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ, εἰλκωμένος **21** καὶ **17** Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἐπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. **22** Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ. Ἀπέθανεν δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. **23** Καὶ ἐν τῷ Ἀΐδη ἐπάρας τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὅρᾳ Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. (*Hadēs g86*) **24** Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπεν, Πάτερ Ἀβραάμ, πρὸς σὲ, λέγων ‘Μετανοῶ’, ἀφήσεις αὐτῷ.” ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ **5** Καὶ εἶπαν οἱ ἀπόστολοι τῷ Ἡκούῳ, τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ “Πρόσθες ἡμῖν πίστιν!” **6** Εἶπεν δὲ ὁ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὄδυνῶμαι Ἡκούος, “Εἰ ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ.” **25** Εἶπεν δὲ Ἀβραάμ, σινάπεως, ἐλέγετε ἀν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ, ‘Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος δόμοίως τὰ κακά. Νῦν δὲ ὥδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ δοῦλον ἔχων, ἀροτριῶντα ἢ ποιμαίνοντα, ὄδυνᾶσαι. **26** Καὶ ἐν πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ αὐτῷ, ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ‘Εὐθέως παρελθὼν ἀνάπεσε’; **8** Ἄλλ’ οὐχὶ ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἔνθεν πρὸς ἡμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς περιζωσάμενος διακόνει μοι, ἔως φάγω διαπερῶσιν.’ **27** Εἶπεν δέ, “Ερωτῶ σε οὖν Πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἴκον τοῦ πίεσαι σύ”; **9** Μὴ ἔχει χάριν τῷ δούλῳ, ὅτι

ἐποίησεν τὰ διαταχθέντα; **10** Οὕτως καὶ τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν ὑπ’ οὐρανὸν λάμπει, ὑμεῖς ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα οὕτως ἔσται ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου. **25** ὑμῖν, λέγετε, ὅτι ‘Δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν, ὁ Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν, καὶ ὡφείλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν.’’ **11** Καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, **26** Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Νῶε, καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσον Σαμαρείας οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Υἱοῦ καὶ Γαλιλαίας. **12** Καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ τοῦ Ἀνθρώπου: **27** ἦσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν, εἰς τινα κώμην, ἀπήντησαν δέκα λεπροὶ ἐγαμίζοντο, ἄκρι ἡς ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε ἄνδρες, οἵ ἔστησαν πόρρωθεν. **13** Καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ ἤλθεν ὁ κατακλυσμὸς ἥραν φωνὴν λέγοντες, “‘Ιησοῦ, Ἐπιστάτα, καὶ ἀπώλεσεν πάντας. **28** Ὁμοίως καθὼς ἐλέησον ἡμᾶς.’’ **14** Καὶ ἴδων, εἶπεν αὐτοῖς, ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ: ἦσθιον, “Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἔπινον, ἡγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ἰερεῦσιν.” Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν ὡκοδόμουν: **29** ἦ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθεν Λώτ αὐτοὺς, ἐκαθαρίσθησαν. **15** Εἴς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξεν πῦρ καὶ θεῖον ἀπ’ ἴδων ὅτι ίάθη, ὑπέστρεψεν μετὰ φωνῆς οὐρανοῦ καὶ ἀπώλεσεν πάντας. **30** Κατὰ μεγάλης δοξάζων τὸν Ὅθεόν, **16** καὶ ἐπεσεν ταῦτα ἔσται ἦ ἡμέρᾳ, ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἀποκαλύπτεται. **31** Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης. δὲς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος, καὶ τὰ σκεύη **17** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ “Ιησοῦς εἶπεν, “Οὐχ αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἄραι αὐτά, οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Οἱ δὲ ἐννέα ποῦ; καὶ δὲ ἐν ἀγρῷ, ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς **18** Οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι τὰ ὀπίσω. **32** Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς δόξαν τῷ Ὅθεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος;” Λώτ. **33** “Ος ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ **19** Καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Αναστάς, πορεύου· ἡ περιποίησασθαι, ἀπολέσει αὐτήν, δὲς δ’ ἀν πίστις σου σέσωκέν σε!” **20** Ἐπερωτηθεὶς ἀπολέσῃ, ζωογονήσει αὐτήν. **34** Λέγω ὑμῖν, δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ ταύτη τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης Βασιλεία τοῦ Ὅθεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ μιᾶς, ὁ εἰς παραλημφθήσεται, καὶ δὲ ἔτερος εἶπεν, “Οὐκ ἔρχεται ἡ Βασιλεία τοῦ Ὅθεοῦ ἀφεθήσεται. **35** Ἐσονται δύο ἀλήθουσαι μετὰ παρατηρήσεως, **21** οὐδὲ ἔροῦσιν, “Ιδοὺ, ἐπὶ τὸ αὐτό, ἡ μία παραλημφθήσεται, ἡ δὲ ὥδε”, ἦ, “Ἐκεῖ”. Ιδοὺ γὰρ, ἡ Βασιλεία τοῦ ἐτέρα ἀφεθήσεται.” **37** Καὶ ἀποκριθέντες Ὅθεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἔστιν.” **22** Εἶπεν δὲ πρὸς λέγουσιν αὐτῷ, “Ποῦ, Ὅθεος;” Ο δὲ εἶπεν τοὺς μαθητάς, “Ελεύσονται ἡμέραι ὅτε αὐτοῖς, “Οπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ καὶ οἱ ἀετοὶ ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ Υἱοῦ ἐπισυναχθήσονται.”

τοῦ Ἀνθρώπου ἵδειν, καὶ οὐκ ὄψεσθε. **23** **18** Ἐλεγεν δὲ παραβολὴν αὐτοῖς, πρὸς Καὶ ἔροῦσιν ὑμῖν, “Ιδοὺ, ἐκεῖ”, ἦ, “Ιδοὺ, τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι αὐτοὺς ὥδε· μὴ ἀπέλθητε μηδὲ διώξητε. **24** Ὡσπερ καὶ μὴ ἐγκακεῖν **2** λέγων, “Κριτής τις ἦν γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπὸ ἐν τινὶ πόλει, τὸν Ὅθεὸν μὴ φοβούμενος

καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος. 3 Χήρα αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἄπτηται δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἑκείνῃ, καὶ ἥρχετο πρὸς ἴδόντες δὲ, οἱ μαθηταὶ ἐπετίμων αὐτοῖς. 16 αὐτὸν λέγουσα, “Εκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσεκαλέσατο αὐτὰ λέγων, ἀντιδίκου μου.” 4 Καὶ οὐκ ἥθελεν ἐπὶ “Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ χρόνον, μετὰ ταῦτα δὲ εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, ‘Εἰ μὴ κωλύετε αὐτά, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν καὶ τὸν ὅθεὸν οὐ φοβοῦμαι οὐδὲ ἄνθρωπον ἡ Βασιλεία τοῦ ὅθεοῦ. 17 Ἀμὴν, λέγω ἐντρέπομαι, 5 διά γε τὸ παρέχειν μοι κόπον ὑμῖν, ὃς ἂν μὴ δέξηται τὴν Βασιλείαν τὴν χήραν ταύτην, ἐκδίκησα αὐτήν, ἵνα μὴ τοῦ ὅθεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς εἰς τέλος ἔρχομένη ὑπωπιάζῃ με.’” 6 Εἶπεν αὐτήν.” 18 Καὶ ἐπηρώτησέν τις αὐτὸν ἄρχων δὲ ὁ Κύριος, “Ακούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς λέγων, “Διάδασκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας, ἀδικίας λέγει. 7 Ὁ δὲ ὅθεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;” (aiōnios g166) τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ, τῶν 19 Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, “Τί με βιώντων αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ μακροθυμεῖ ἐπ’ αὐτοῖς; 8 Λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ὁ ὅθεός. 20 Τὰς ἐντολὰς οἰδας: ‘Μὴ ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. Πλὴν μοιχεύσῃς, μὴ φονεύσῃς, μὴ κλέψῃς, μὴ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἐλθὼν, ἄρα εὑρήσει ψευδομαρτυρήσῃς’, ‘Τίμα τὸν πατέρα σου τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;’” 9 Εἶπεν δὲ καὶ πρός καὶ τὴν μητέρα. 21 Ὁ δὲ εἶπεν, “Ταῦτα τινας τοὺς πεποιθότας ἐφ’ ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶν πάντα ἐφύλαξα ἐκ νεότητος μου.” 22 δίκαιοι καὶ ἔξουθενοῦντες τοὺς λοιποὺς, Ἀκούσας δὲ, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, “Ἐτι τὴν παραβολὴν ταύτην: 10 “Ἀνθρώποι δύο ἔν σοι λείπει πάντα ὅσα ἔχεις, πώλησον ἀνέβησαν εἰς τὸ ιερὸν προσεύξασθαι, ὁ καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν εῖς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἔτερος τελώνης. 11 οὐρανοῖς, καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι.” 23 Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς ταῦτα πρὸς ἑαυτὸν Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα, περίλυπος ἐγενήθη, προσηγέρθη: “Ο ὅθεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. 24 Ἰδὼν δὲ οὐκ εἰμὶ ὁσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, “Πῶς δυσκόλως ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες, εἰς τὴν Βασιλείαν τελώνης. 12 Νηστεύω δίς τοῦ σαββάτου, τοῦ ὅθεοῦ εἰσελεύσονται. 25 Εὔκοπάτερον ἀποδεκατεύω πάντα, ὅσα κτῶμαι.” 13 Ὁ δὲ γάρ ἐστιν κάμηλον διὰ τρίματος βελόνης τελώνης μακρόθεν ἐστῶς, οὐκ ἥθελεν οὐδὲ εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπᾶραι εἰς τὸν οὐρανόν, ὅθεοῦ εἰσελθεῖν.” 26 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες, ἀλλ’ ἔτυπτεν τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων, “Ο “Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;” 27 Ὁ δὲ εἶπεν, “Θεός, ἱλάσθητί μοι, τῷ ἀμαρτωλῷ! 14 Λέγω “Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις, δυνατὰ παρὰ ὑμῖν, κατέβῃ οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν τῷ ὅθεῷ ἐστιν.” 28 Εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος, “Ιδοὺ, οἴκον αὐτοῦ, παρ’ ἔκεινον. “Οτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἡκολουθήσαμέν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν σοι.” 29 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, “Αμὴν, λέγω ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.” 15 Προσέφερον δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ

γυναῖκα, ἢ ἀδελφούς, ἢ γονεῖς, ἢ τέκνα, **19** Καὶ εἰσελθών, διήρχετο τὴν Ἱεριχώ. εἶνεκεν τῆς Βασιλείας τοῦ ὅθεοῦ, **30** **2** Καὶ ἴδον, ἀνὴρ ὄνόματι καλούμενος δὅς οὐχὶ μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα ἐν Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ αὐτὸς πλουσίος. **3** Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν ἔρχομένων, ζωὴν αἰώνιον.” (*aiōn g165, aiōnios*) “Ιησοῦν τίς ἐστιν, καὶ οὐκ ἡδύνατο ἀπὸ **g166**) **31** Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα, τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἥλικιά μικρὸς ἦν. **4** εἶπεν πρὸς αὐτούς, “Ιδοὺ, ἀναβαίνομεν Καὶ προδραμῶν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ τελεσθήσεται πάντα συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι ἐκείνης τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ ἡμελλεν διέρχεσθαι. **5** Καὶ ὡς ἤλθεν Υἱῷ τοῦ Ἀνθρώπου. **32** Παραδοθήσεται ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας, ὁ “Ιησοῦς γὰρ τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐμπαιχθήσεται, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν, “Ζακχαῖε, σπεύσας ὑβρισθήσεται, καὶ ἐμπυσθήσεται. **33** Καὶ κατάβηθι, σήμερον γάρ ἐν τῷ οἴκῳ σου μαστιγώσαντες, ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ δεῖ με μεῖναι.” **6** Καὶ σπεύσας, κατέβη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ἀναστήσεται.” **34** Καὶ καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. **7** Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν, καὶ ἦν ἴδοντες, πάντες διεγόγγυζον λέγοντες, τὸ ρῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ’ αὐτῶν, ὅτι “Παρὰ ἀμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθεν καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα. **35** καταλῦσαι.” **8** Σταθεὶς δὲ, Ζακχαῖος εἶπεν Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν εἰς πρὸς τὸν Ὅκυριον, “Ιδού, τὰ ἡμίσιά μου Ἱεριχώ, τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν τῶν ὑπαρχόντων, Ὅκυριε, τοῖς πτωχοῖς ὅδὸν ἐπαιτῶν. **36** Ἄκούσας δὲ ὄχλου δίδωμι, καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, διαπορευομένου, ἐπινθάνετο τί εἴη τοῦτο. ἀποδίδωμι τετραπλοῦν.” **9** Εἶπεν δὲ πρὸς **37** Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ, ὅτι ““Ιησοῦς ὁ αὐτὸν ὁ” Ιησοῦς, ὅτι “Σήμερον σωτηρία Ναζωραῖος παρέρχεται.” **38** Καὶ ἐβόήσεν τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς λέγων, ““Ιησοῦ, Υἱὲ Δαυίδ, ἐλέησόν με.” νίὸς Ἀβραάμ ἐστιν. **10** Ἠλθεν γάρ ὁ **39** Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι σιγήσῃ. Αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν, τὸ ἀπολωλός.” **11** Ἀκουόντων δὲ αὐτῶν “Υἱὲ Δαυίδ, ἐλέησόν με.” **40** Σταθεὶς δὲ, ταῦτα προσθεὶς, εἶπεν παραβολὴν διὰ “Ιησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς τὸ ἐγγὺς εἶναι Ἱερουσαλήμ αὐτὸν, καὶ αὐτόν. Ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ, ἐπηρώτησεν δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι παραχρῆμα μέλλει ἡ αὐτόν, **41** “Τί σοι θέλεις ποιῆσω;” Ο δὲ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀναφαίνεσθαι. **12** Εἶπεν εἶπεν, ““Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω.” **42** Καὶ οὖν, ““Ανθρωπός τις εὐγενῆς ἐπορεύθη εἰς ὁ” Ιησοῦς εἶπεν αὐτῷ, “Ανάβλεψιν ἡ χώραν μακρὰν, λαβεῖν ἔαυτῷ βασιλείαν πίστις σου σέσωακέν σε.” **43** Καὶ παραχρῆμα καὶ ὑποστρέψαι. **13** Καλέσας δὲ δέκα ἀνέβλεψιν, καὶ ἡκολούθει αὐτῷ, δοξάζων δούλους ἔαυτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, τὸν Ὅθεόν. Καὶ πᾶς ὁ λαός ἱδὼν, ἔδωκεν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, ‘Πραγματεύσασθαι αἴνον τῷ Ὅθεῷ.

έμίσουν αὐτόν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανιὰ, πρὸς τὸ ὄρος ὅπισαν αὐτῷ λέγοντες, ‘Οὐ θέλομεν τοῦτο τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλεν δύο βασιλεῦσαι ἐφ’ ἡμᾶς.’ **15** Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τῶν μαθητῶν **30** λέγων, “Ὑπάγετε εἰς τὴν ἐπανελθεῖν αὐτὸν, λαβόντα τὴν βασιλείαν, κατέναντι κώμην, ἐν ᾧ εἰσπορευόμενοι καὶ εἶπεν φωνῇ θῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ’ ὃν οὐδεὶς τούτους οἵς δεδώκει τὸ ἀργύριον, ἵνα γνοῖ πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισεν, καὶ λύσαντες τί διεπραγματεύσαντο. **16** Παρεγένετο δὲ αὐτὸν, ἀγάγετε. **31** Καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ, ὁ πρῶτος λέγων, ‘Κύριε, ἡ μνᾶ σου, δέκα ‘Διὰ τί λύετε;’ Οὕτως ἐρεῖτε, ὅτι ‘Ο ‘Κύριος προσηργάσατο μνᾶς.’ **17** Καὶ εἶπεν αὐτῷ, αὐτοῦ χρείαν ἔχει.” **32** Ἀπελθόντες δὲ οἱ ‘Εὗ ἀγαθὲ δοῦλε! Ὄτι ἐν ἐλαχίστῳ, πιστὸς ἀπεσταλμένοι εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς. ἐγένοντο, ἵσθι ἔξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα **33** Λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπαν οἱ πόλεων.’ **18** Καὶ ἥλθεν ὁ δεύτερος λέγων, κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς, “Τί λύετε τὸν ‘Η μνᾶ σου, Κύριε, ἐποίησεν πέντε μνᾶς.’ πῶλον;” **34** Οἱ δὲ εἶπαν, ὅτι “Ο ‘Κύριος **19** Εἶπεν δὲ καὶ τούτῳ, ‘Καὶ σὺ ἐπάνω γίνου αὐτοῦ χρείαν ἔχει.’ **35** Καὶ ἤγαγον αὐτὸν πέντε πόλεων.’ **20** Καὶ ὁ ἔτερος ἥλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπιρίψαντες αὐτῶν λέγων, ‘Κύριε, ίδού, ἡ μνᾶ σου, ἦν εἰχον τὰ ἴματια ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβασαν ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ. **21** Ἐφοβούμην τὸν Ἰησοῦν. **36** Πορευομένου δὲ αὐτοῦ, γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εῖ, αἴρεις ὁ ὑπεστρώννυον τὰ ἴματια ἔαυτῶν ἐν τῇ οὐκ ἔθηκας, καὶ θερίζεις ὁ οὐκ ἔσπειρας.’ **22** ὁδῷ. **37** Ἔγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἥδη πρὸς Λέγει αὐτῷ, “Ἐκ τοῦ στόματός σου κρίνω σε, τῇ καταβάσει τοῦ Ὁρους τῶν Ἐλαιῶν, πονηρὴ δοῦλε.” Ήιδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος ἥρξαντο ἄπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν αὐστηρός εἰμι, αἴρων δὲ οὐκ ἔθηκα, καὶ χαίροντες αἰνεῖν τὸν θεόν φωνῇ μεγάλῃ θερίζων δὲ οὐκ ἔσπειρα; **23** Καὶ διὰ τί οὐκ περὶ πασῶν ὡν εἶδον δυνάμεων **38** ἔδωκάς μου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τράπεζαν, λέγοντες, “Εὔλογημένος ὁ ἐρχόμενος ὁ κάγὼ ἐλθὼν, σὺν τόκῳ ἀν αὐτὸ ἔπραξα;’ βασιλεὺς ἐν ὀνόματι ‘Κυρίου· ἐν οὐρανῷ **24** Καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν, “Ἄρατε ἀπ’ εἰρήνη καὶ δόξα ἐν ψίστοις.” **39** Καί αὐτοῦ τὴν μνᾶν, καὶ δότε τῷ, τὰς δέκα μνᾶς τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπαν ἔχοντι.’ **25** Καὶ εἶπαν αὐτῷ, ‘Κύριε, ἔχει δέκα πρὸς αὐτόν, “Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μνᾶς.’ **26** Λέγω ὑμῖν ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι, μαθηταῖς σου.” **40** Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν, δοθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ δὲ “Λέγω ὑμῖν ὅτι ἐάν οὗτοι σιωπήσουσιν, οἱ ἔχει ἀρθήσεται. **27** Πλὴν τοὺς ἔχθρούς μου λίθοι κράξουσιν.” **41** Καὶ ὡς ἤγγισεν, ίδων τούτους, τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ’ αὐτήν **42** λέγων, ἐπ’ αὐτοὺς, ἀγάγετε ὅδε καὶ κατασφάξατε ὅτι “Εἰ ἔγνως ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ σὺ, τὰ αὐτοὺς ἔμπροσθέν μου.” **28** Καὶ εἰπὼν πρὸς εἰρήνην· νῦν δὲ ἐκρύθη ἀπὸ ὁφθαλμῶν ταῦτα ἐπορεύετο ἔμπροσθεν ἀναβαίνων εἰς σου. **43** “Οτι ἔξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σὲ, καὶ ‘Ιεροσόλυμα. **29** Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν περιβαλοῦσιν οἱ ἔχθροί σου χάρακά σοι,

καὶ περικυκλώσουσίν σε καὶ συνέξουσίν σε ἔξεδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν πάντοθεν, **44** καὶ ἐδαφιοῦσίν σε καὶ τὰ τέκνα χρόνους ἵκανούς. **10** Καὶ καιρῷ ἀπέστειλεν σου ἐν σοί, καὶ οὐκ ἀφῆσουσιν λίθον ἐπὶ πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ λίθον ἐν σοί, ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δώσουσιν τῆς ἐπισκοπῆς σου.” **45** Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ αὐτῷ. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἔξαπέστειλαν αὐτὸν, Ἱερὸν, ἥρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας, δείραντες κενόν. **11** Καὶ προσέθετο ἔτερον **46** λέγων αὐτοῖς, “Γέγραπται, “Ο οἴκος μου πέμψαι δοῦλον· οἱ δὲ, κάκεῖνον δείραντες οἴκος προσευχῆς”, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε καὶ ἀτιμάσαντες, ἔξαπέστειλαν κενόν. ‘σπῆλαιον ληστῶν.” **47** Καὶ ἦν διδάσκων τὸ **12** Καὶ προσέθετο τρίτον πέμψαι· οἱ δὲ καθ’ ἡμέραν ἐν τῷ Ἱερῷ· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες, ἔξεβαλον. οἱ γραμματεῖς ἔζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι καὶ **13** Εἶπεν δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ, **48** καὶ οὐχ εὑρισκον τὸ ‘Τί ποιήσω; Πέμψω τὸν νιόν μου τὸν τί ποιήσωσιν, δὲ λαὸς γάρ ἄπας ἔξεκρέμετο ἀγαπητόν· ἵσως τοῦτον ἐντραπήσονται.’ **14** αὐτοῦ ἀκούων.

20 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ Ἱερῷ, καὶ εὐαγγελιζομένου, ἐπέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις, **2** καὶ εἶπαν λέγοντες πρὸς αὐτόν, “Εἰπὸν ἡμῖν ἐν ποιᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἔξουσίαν ταύτην;” **3** Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς, “Ἐρωτήσω ὑμᾶς κάγὼ λόγον καὶ εἴπατέ μοι: **4** τὸ βάπτισμα Ἰωάννου, ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἡ ἔξι ἀνθρώπων;” **5** Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες, ὅτι “Ἐὰν εἴπωμεν, “Ἐξ οὐρανοῦ”, ἐρεῖ, ‘Διὰ τί οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;’ **6** Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, “Ἐξ ἀνθρώπων”, δὲ λαὸς ἄπας καταλιθάσει ἡμᾶς, πεπεισμένος γάρ ἐστιν Ἰωάννην προφήτην εἶναι.” **7** Καὶ ἀπεκρίθησαν, μὴ εἰδέναι πόθεν. **8** Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, “Οὐδὲ ἔγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποιᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.” **9** Ἡρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην: “Ἄνθρωπος ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ

’Ιδόντες δὲ αὐτὸν, οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους λέγοντες, ‘Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία.’ **15** Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξι τοῦ ἀμπελῶνος, ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; **16** Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.” Ἀκούσαντες δὲ εἶπαν, “Μὴ γένοιτο!” **17** Ό δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπεν, “Τί οὖν ἐστιν τὸ γεγραμμένον τοῦτο, ‘Λίθον δὸν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας’; **18** Πᾶς δὲ πεσὼν ἐπ’ ἐκεῖνον τὸν λίθον, συνθλασθήσεται ἐφ’ ὃν δὲ ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.” **19** Καὶ ἔζήτησαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ’ αὐτὸν τὰς χεῖρας, ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν, ἔγνωσαν γάρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς εἶπεν τὴν παραβολὴν ταύτην. **20** Καὶ παρατηρήσαντες, ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου, ὥστε

παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἔξουσίᾳ δύνανται, ισάγγελοι γάρ εἰσιν, καὶ νίοι τοῦ ἡγεμόνος. 21 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν εἰσὶν ὁθοῦ, τῆς ἀναστάσεως υἱὸι ὄντες. 37 λέγοντες, “Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ὁρθῶς Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ, καὶ Μωϋσῆς λέγεις, καὶ διδάσκεις, καὶ οὐ λαμβάνεις ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει Ὅκυριον, πρόσωπον, ἀλλ’ ἐπ’ ἀληθείας τὴν ὁδὸν ‘τὸν ὁθὸν Ἀβραὰμ, καὶ ὁθὸν Ἰσαὰκ, καὶ τοῦ ὁθοῦ διδάσκεις. 22 Ἐξεστιν ἡμᾶς ὁθὸν Ἰακώβ’. 38 ὁθὸς δὲ οὐκ ἔστιν Καίσαρι φόρον δοῦναι ἢ οὗ; 23 Κατανοήσας νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων, πάντες γὰρ αὐτῷ δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν, εἶπεν πρὸς ζῶσιν.” 39 Ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν αὐτούς, 24 “Δείξατέ μοι δηνάριον· τίνος γραμματέων εἶπαν, “Διδάσκαλε, καλῶς ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν;” οἱ δὲ εἶπαν, εἶπας.” 40 Οὐκέτι γὰρ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν “Καίσαρος.” 25 Ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς, αὐτὸν οὐδέν. 41 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, “Τοίνυν ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ “Πῶς λέγουσιν τὸν Ὁχριστὸν εἶναι Δαυὶδ τὰ τοῦ ὁθοῦ τῷ Ὁθῷ.” 26 Καὶ οὐκ ἵσχυσαν Υἱόν; 42 Αὐτὸς γὰρ Δαυὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ἐπιλαβέσθαι τοῦ ῥήματος ἐναντίον τοῦ Ψαλμῶν, ‘Εἶπεν ὁ Ὅκυριος τῷ Ὅκυρίῳ μου, λαοῦ, καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει “Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, 43 ἔως ἂν θῶ αὐτοῦ, ἐσίγησαν. 27 Προσελθόντες δέ τινες τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν τῶν Σαδδουκαίων, οἵ λέγοντες ἀνάστασιν σου.” 44 Δαυὶδ οὖν, αὐτὸν “Ὕκυριον”, καλεῖ, μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτὸν 28 λέγοντες, καὶ πῶς αὐτοῦ υἱός ἔστιν;” 45 Ἀκούοντος “Διδάσκαλε, Μωϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, “Εάν δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ, εἶπεν τοῖς μαθηταῖς τίνος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ αὐτοῦ, 46 “Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων οὗτος ἄτεκνος ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ ἔξαναστήσῃ σπέρμα τῷ φιλούντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ἀδελφῷ αὐτοῦ.” 29 Ἐπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ ὁ πρῶτος, λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις, 47 ἄτεκνος: 30 καὶ ὁ δεύτερος, 31 καὶ ὁ τρίτος οἱ κατεσθίουσιν τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, ἔλαβεν αὐτήν, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐπτὰ, καὶ προφάσει μακρῷ προσεύχονται. Οὗτοι οὐ κατέλιπον τέκνα, καὶ ἀπέθανον. 32 λήμψονται περισσότερον κρίμα.”

“Υστερὸν καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν. 33 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή; Οἱ γὰρ ἐπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα.” 34 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Οἱ νίοι τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσιν καὶ γαμίσκονται, (*aiōn g165*) 35 οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου, τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν, οὕτε γαμοῦσιν οὕτε γαμίζονται. (*aiōn g165*) 36 οὐδὲ γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι

21 Ἀναβλέψας δὲ, εἶδεν τοὺς βάλλοντας εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τὰ δῶρα αὐτῶν πλουσίους. 2 Εἶδεν δέ τινα χήραν πενιχρὰν, βάλλουσαν ἐκεῖ λεπτὰ δύο. 3 Καὶ εἶπεν, “Αληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὐτῇ ἡ πτωχὴ, πλεῖον πάντων ἔβαλεν· 4 πάντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα, αὐτῇ δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς, πάντα τὸν βίον ὃν

εῖχεν ἔβαλεν.” 5 Καί τινων λεγόντων ’Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν, κτήσεσθε τὰς ψυχὰς περὶ τοῦ ἵερου ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ὑμῶν. 20 ’Οταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ἀναθήμασιν κεκόσμηται, εἶπεν, 6 “Ταῦτα ὑπὸ στρατοπέδων Ἱερουσαλήμ, τότε γνῶτε ἂ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ὅτι ἥγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. 21 Τότε οἱ ἀφεθήσεται λίθοις ἐπὶ λίθῳ, ὕδε, ὃς οὐ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευγέτωσαν εἰς τὰ ὅρη, καταλυθήσεται.” 7 Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκχωρείτωσαν, λέγοντες, “Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις, μὴ εἰσερχέσθωσαν ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα εἰς αὐτήν. 22 ’Οτι ἡμέραι ἐκδικήσεως γίνεσθαι;” 8 Ὁ δὲ εἶπεν, “Βλέπετε, μὴ αὗταί εἰσιν τοῦ πλησθῆναι πάντα τὰ πλανηθῆτε· πολλοὶ γάρ ἐλεύσονται ἐπὶ γεγραμμένα. 23 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ τῷ ὄνόματί μου λέγοντες, “Ἐγώ εἰμι”, ἔχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις καί, “Ο καιρὸς ἥγγικεν.” Μὴ πορευθῆτε ταῖς ἡμέραις· ἔσται γάρ ἀνάγκη μεγάλη ὁπίσω αὐτῶν. 9 ”Οταν δὲ ἀκούσητε ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὀργὴ τῷ λαῷ τούτῳ πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· 24 Καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας, καὶ δεῖ γάρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ’ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς τὰ ἔθνη· πάντα· καὶ οὐκ εὐθέως τὸ τέλος.” 10 Τότε ἔλεγεν Ἱερουσαλήμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἔθνῶν, αὐτοῖς, “Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπ’ ἔθνος, ἄχρι οὗ πληρωθῶσιν καιροὶ ἔθνῶν. 25 καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, 11 σεισμοί Καὶ ἔσονται σημεῖα ἐν ἡλίῳ, καὶ σελήνῃ, τε μεγάλοι, καὶ κατὰ τόπους, λιμοὶ καὶ καὶ ἀστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ λοιμὸὶ ἔσονται, φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ’ ἔθνῶν, ἐν ἀπορίᾳ ἥχους θαλάσσης καὶ οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται. 12 Πρὸ δὲ τούτων σάλου, 26 ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ πάντων, ἐπιβαλοῦσιν ἐφ’ ὑμᾶς τὰς χεῖρας φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ αὐτῶν, καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς οἴκουμένη, αἱ γάρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν τὰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀπαγομένους σαλευθήσονται. 27 Καὶ τότε ὅψονται ‘τὸν ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἔνεκεν τοῦ Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου, ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ’ ὄνόματός μου. 13 Ἀποβήσεται ὑμῖν εἰς μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. 28 μαρτύριον. 14 Θέτε οὖν ἐν ταῖς καρδίαις Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι, ἀνακύψατε ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι, 15 καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι ἐγὼ γάρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἥ οὐ ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν.” 29 Καὶ εἶπεν δυνήσονται ἀντιστῆναι ἥ ἀντειπεῖν πάντες παραβολὴν αὐτοῖς: “”Ιδετε τὴν συκῆν καὶ οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. 16 Παραδοθήσεσθε πάντα τὰ δένδρα· 30 ὅταν προβάλωσιν ἥδη, δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ βλέποντες ἀφ’ ἑαυτῶν, γινώσκετε ὅτι ἥδη συγγενῶν, καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν. 31 Οὕτως καὶ ὑμεῖς, ἔξ ὑμῶν. 17 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι οὐ πό δταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. 18 Καὶ θρὶξ ἐκ ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ Βασιλεία τοῦ Ὀθεοῦ. 32 τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, οὐ μὴ ἀπόληται. 19 Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἥ

γενεὰ αὕτη, ἔως ἀν πάντα γένηται. 33 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, “Ιδοὺ, εἰσελθόντων Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναντήσει ὑμῖν δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρελεύσονται. 34 ἄνθρωπος, κεράμιον ὕδατος βαστάζων· Προσέχετε δὲ ἐαυτοῖς, μήποτε βαρηθῶσιν ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν εἰς ἣν αἱ καρδίαι ὑμῶν ἐν κραιπάλῃ, καὶ μέθη, εἰσπορεύεται. 11 Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ ἐπιστῇ ἐφ’ τῆς οἰκίας, ‘Λέγει σοι ὁ διδάσκαλος, “Ποῦ ὑμᾶς αἰφνίδιος ἡ ἡμέρα ἐκείνη 35 ὡς ἐστιν τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ Πάσχα μετὰ παγίς ἐπεισελεύσεται γάρ ἐπὶ πάντας τοὺς τῶν μαθητῶν μου φάγω;”’ 12 Κάκεινος καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς ὑμῖν δείξει ἀνάγαιον μέγα, ἐστρωμένον· γῆς. 36 Ἀγρυπνεῖτε δὲ ἐν παντὶ καιρῷ, ἐκεī ἐτοιμάσατε.” 13 Ἀπελθόντες δὲ, εὗρον δεόμενοι ἵνα κατισχύσητε ἐκφυγεῖν ταῦτα καθὼς εἰρήκει αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι Πάσχα. 14 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσεν ἔμπροσθεν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου.” 37 καὶ οἱ ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. 15 Καὶ εἶπεν Ὡν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ιερῷ διδάσκων, πρὸς αὐτούς, “Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο τὰς δὲ νῦκτας ἔξερχόμενος, ηὐλίζετο εἰς τὸ τὸ Πάσχα φαγεῖν μεθ’ ὑμῶν, πρὸ τοῦ με ὅρος τὸ καλούμενον Ἐλαῖων. 38 Καὶ πᾶς παθεῖν. 16 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ φάγω ὁ λαὸς ὥρθηται πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ιερῷ αὐτὸ, ἔως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ Βασιλείᾳ ἀκούειν αὐτοῦ.

τοῦ Ὀθεοῦ.” 17 Καὶ δεξάμενος ποτήριον,

22 Ἡγγιζεν δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀζύμων, εὐχαριστήσας εἶπεν, “Λάβετε τοῦτο, καὶ ἡ λεγομένη Πάσχα. 2 Καὶ ἐζήτουν διαμερίσατε εἰς ἑαυτούς. 18 Λέγω γὰρ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, τὸ ὑμῖν, οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν, ἐφοβοῦντο γὰρ γενήματος τῆς ἀμπέλου, ἔως οὗ ἡ Βασιλεία τὸν λαόν. 3 Εἰσῆλθεν δὲ Σατανᾶς εἰς τὸν λαόν, τὸν καλούμενον Ἰσκαριώτην, εὐχαριστήσας, ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς δόντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα. 4 Καὶ λέγων, “Τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά μου, τὸ ἀπελθών, συνελάλησεν τοῖς ἀρχιερεῦσιν τὸ ποιεῖτε εἰς τοῦτο ποιεῖτε εἰς καὶ στρατηγοῖς, τὸ πῶς αὐτοῖς παραδῷ αὐτόν. 5 Καὶ ἐχάρησαν καὶ συνέθεντο αὐτῷ τὸν ἀργύριον δοῦναι. 6 Καὶ ἐξωμολόγησεν, καὶ τὴν ἐχαρίτητε εὐκαριτίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν ἀτερ ὄχλου αὐτοῖς. 7 Ἡλθεν δὲ ἡ ἡμέρα τῶν Ἀζύμων, ἥ ἔδει θύεσθαι τὸ Πάσχα. 8 Καὶ ἀπέστειλεν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μὲν τοῦ Ἀνθρώπου κατὰ τὸ ὠρισμένον εἰπών, “Πορευθέντες, ἐτοιμάσατε ὑμῖν πορεύεται, πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ τὸ Πάσχα, ἵνα φάγωμεν.” 9 Οἱ δὲ εἶπαν δι’ οὗ παραδίδοται.” 23 Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο αὐτῷ, “Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν;” 10 συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς, τὸ τίς ἄρα εἴη

ἐξ αὐτῶν, ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν. 24 καὶ γάρ τὸ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει.” 38 Οἱ δὲ Ἔγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ εἶπαν, “Κύριε, ἴδοὺ, μάχαιραι ὅδε δύο.” τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. 25 Ὁ δὲ Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, “Ικανόν ἐστιν.” 39 εἶπεν αὐτοῖς, “Οἱ βασιλεῖς τῶν ἔθνων Καὶ ἔξελθόν, ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἔξουσιάζοντες τὸ Ὀρος τῶν Ἐλαιῶν, ἡκολούθησαν δὲ αὐτῶν, ‘εὐεργέται’, καλοῦνται. 26 Ὑμεῖς δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταί. 40 Γενόμενος δὲ ἐπὶ οὐχ οὕτως, ἀλλ’ ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γινέσθω τοῦ τόπου, εἶπεν αὐτοῖς, “Προσεύχεσθε ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν.” 41 Καὶ διακονῶν. 27 Τίς γάρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ’ αὐτῶν ὥσει λίθου ἢ ὁ διακονῶν; Οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; Ἐγὼ δὲ βιοήν, καὶ θεὶς τὰ γόνατα, προσηύχετο ἐν μέσῳ ὑμῶν εἴμι ὡς ὁ διακονῶν. 28 Ὑμεῖς 42 λέγων, “Πάτερ, εἰ βούλει, παρένεγκε δέ ἔστε οἱ διαμεμενηκότες μετ’ ἐμοῦ, ἐν τοῖς τοῦτο τὸ ποτήριον ἀπ’ ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ πειρασμοῖς μου. 29 Κάγὼ διατίθεμαι ὑμῖν θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γινέσθω.” 45 Καὶ καθὼς διέθετο μοι ὁ Πατήρ μου βασιλείαν, ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς 30 ἵνα ἔσθητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης τοὺς μαθητὰς, εὗρεν κοιμωμένους αὐτοὺς μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθῆσθε ἐπὶ ἀπὸ τῆς λύπης, 46 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, “Τί θρόνων, τὰς δώδεκα φυλὰς κρίνοντες τοῦ καθεύδετε; Ἀναστάντες προσεύχεσθε ἵνα Ἰσραήλ. 31 Σίμων, Σίμων, ἴδοὺ, ὁ Σατανᾶς μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν.” 47 Ἐτι αὐτοῦ ἐξῆτησατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον· λαλοῦντος, ἴδοὺ, ὄχλος καὶ ὁ λεγόμενος 32 ἐγὼ δὲ ἐδείθην περὶ σοῦ ἕνα μὴ ἐκλίπῃ Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα, προίρχετο αὐτούς, ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας, καὶ ἥγγισεν τῷ Ἰησοῦ φιλῆσαι αὐτόν. 48 στήρισον τοὺς ἀδελφούς σου.” 33 Ὁ δὲ εἶπεν Ἰησοῦς δὲ εἶπεν αὐτῷ, “Ιούδα, φιλήματι αὐτῷ, “Κύριε, μετὰ σοῦ ἔτοιμός είμι καὶ τὸν Γίὸν τοῦ Ἀνθρώπου παραδίδως;” 49 εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι.” Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον, 34 Ὁ δὲ εἶπεν, “Λέγω σοι, Πέτρε, οὐ εἶπαν, “Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρῃ;” φωνήσει σήμερον ἀλέκτωρ, ἔως τρίς με 50 Καὶ ἐπάταξεν εἴς τις τοις ἐξ αὐτῶν τὸν ἀπαρνήσῃ εἰδέναι.” 35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφεῖλεν τὸ “Οτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλλαντίου, οὗτος αὐτοῦ τὸ δεξιόν. 51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ καὶ πήρας, καὶ ὑποδημάτων, μὴ τινος Ἰησοῦς εἶπεν, “Εᾶτε ἔως τούτου!” Καὶ ὑστερήσατε;” Οἱ δὲ εἶπαν, “Οὐθενός.” ἀψάμενος τοῦ ὡτίου, ἰάσατο αὐτόν. 52 Εἶπεν 36 Εἶπεν δὲ αὐτοῖς, “Αλλὰ νῦν ὁ ἔχων δὲ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους βαλλάντιον ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν, καὶ ἐπ’ αὐτὸν, ἀρχιερεῖς, καὶ στρατηγοὺς τοῦ ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἴμάτιον αὐτοῦ, ἱεροῦ, καὶ πρεσβυτέρους, “Ως ἐπὶ ληστὴν καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν. 37 Λέγω γάρ ὑμῖν ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων; 53 δτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον, δεῖ τελεσθῆναι Καθ’ ἡμέραν ὅντος μου μεθ’ ὑμῶν ἐν ἐμοί, τό ‘Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη’ τῷ ιερῷ, οὐκ ἐξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ’

έμει. Ἐλλ' αὕτη ἐστὶν ὑμῶν ἡ ὥρα, καὶ ἡ μὴ ἀποκριθῆτε. 69 Ἀπὸ τοῦ νῦν δὲ ἔσται ὁ ἔξουσία τοῦ σκότους.” 54 Συλλαβόντες δὲ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ‘καθήμενος ἐκ δεξιῶν’ αὐτὸν, ἦγαντο καὶ εἰσήγαγον εἰς τὴν οἰκίαν τῆς δυνάμεως τοῦ Ὡθεοῦ.” 70 Εἶπαν δὲ τοῦ ἀρχιερέως, ‘Ο δὲ Πέτρος ἡκολούθει πάντες, “Σὺ οὖν εῖ ὁ Υἱὸς τοῦ Ὡθεοῦ;” Ο μακρόθεν. 55 Περιαψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη, “Ὑμεῖς λέγετε ὅτι τῆς αὐλῆς, καὶ συγκαθισάντων, ἐκάθητο ὁ ἐγώ εἰμι.” 71 Οἱ δὲ εἶπαν, “Τί ἔτι ἔχομεν Πέτρος μέσος αὐτῶν. 56 Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν, μαρτυρίας χρείαν; Αὐτοὶ γὰρ ἡκούσαμεν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς, καὶ ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.”

ἀτενίσασα αὐτῷ εἶπεν, “Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν.” 57 Ὁ δὲ ἡρνήσατο λέγων, “Οὐκ οἶδα αὐτόν, γύναι.” 58 Καὶ μετὰ βραχὺ, ἔτερος ἵδων αὐτὸν ἔφη, “Καὶ σὺ ἔξ αὐτῶν εἶ.” Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη, “Ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί.”

59 Καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς, ἄλλος τις διῆσχυρίζετο λέγων, “Ἐπ’ ἀληθείας καὶ οὗτος μετ’ αὐτοῦ ἦν, καὶ γὰρ Γαλιλαῖος ἔστιν.” 60 Εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος, “Ἄνθρωπε, οὐκ οἶδα δὲ λέγεις.” Καὶ παραχρῆμα ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ, ἔφωνησεν ἀλέκτωρ.

61 Καὶ στραφεὶς, ὁ Ἦρως ἐνέβλεψεν τῷ Πέτρῳ, καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ Ἦρωος, ὡς εἶπεν αὐτῷ, ὅτι “Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι σήμερον, ἀπαρνήσῃ με τρίς.” 62 Καὶ ἔξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσεν πικρῶς. 63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες αὐτὸν, ἐνέπαιζον αὐτῷ δέροντες. 64 Καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν, ἐπηρώτων λέγοντες, “Προφήτευσον, τίς ἔστιν ὁ παίσας σε;” 65 Καὶ ἔτερα πολλὰ βλασφημοῦντες, ἔλεγον εἰς αὐτόν. 66 Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ Συνέδριον αὐτῶν

67 λέγοντες, “Εἰ σὺ εἶ ὁ Ὦχριστος, εἰπὸν ἡμῖν.” Εἶπεν δὲ αὐτοῖς, “Εάν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε· 68 ἐὰν δὲ ἐρωτήσω, οὐ

23 Καὶ ἀναστὰν, ἀπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν

ἡγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλᾶτον. 2

“Ἡρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγοντες,

“Τοῦτον εὔρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος

ἡμῶν, καὶ κωλύοντα φόρους Καίσαρι

διδόναι, καὶ λέγοντα ἔαυτὸν Ὡχριστὸν,

βασιλέα εἶναι.” 3 Ο δὲ Πιλᾶτος ἡρώτησεν

αὐτὸν λέγων, “Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν

Ἰουδαίων;” Ο δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη,

“Σὺ λέγεις.” 4 Ο δὲ Πιλᾶτος εἶπεν πρὸς

τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους, “Οὐδὲν

εὐρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ.” 5

Οἱ δὲ ἐπίσχυντο λέγοντες, ὅτι “Ανασείει τὸν

λαὸν, διδάσκων καθ’ ὅλης τῆς Ιουδαίας,

ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἔως ὡδε.”

6 Πιλᾶτος δὲ ἀκούσας, ἐπηρώτησεν εἰ

οἱ ἀνθρώποις Γαλιλαῖος ἔστιν. 7 Καὶ

ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἔξουσίας Ἡρώδου

ἔστιν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἡρώδην,

οὗτα καὶ αὐτὸν ἐν Ιεροσολύμοις ἐν ταύταις

ταῖς ἡμέραις. 8 Ο δὲ Ἡρώδης ἵδων τὸν

“Ιησοῦν, ἐχάρη λίαν, ἦν γὰρ ἔξ ίκανῶν

χρόνων θέλων ἰδεῖν αὐτὸν, διὰ τὸ ἀκούειν

περὶ αὐτοῦ, καὶ ἤλπιζεν τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ’

αὐτοῦ γινόμενον. 9 Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν

λόγοις ίκανοῖς, αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο

αὐτῷ. 10 Εἰστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ

οἱ γραμματεῖς εὐτόνως κατηγοροῦντες

αύτοῦ. 11 Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν καὶ ὁ 26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ, Σίμωνά, τινα Κυρηναῖον ἐρχόμενον ἀπ' καὶ ἐμπαίξας περιβαλὼν ἐσθῆτα λαμπρὰν, ἄγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν, φέρειν ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ. 12 Ἐγένοντο δηπισθεν τοῦ Ἰησοῦ. 27 Ἡκολούθει δὲ αὐτῷ δὲ φίλοι ὅ τε Ἡρώδης καὶ ὁ Πιλάτος ἐν πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ γυναικῶν αἵ αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων προϋπῆρχον ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν. 28 Στραφεὶς γάρ ἐν ἔχθρᾳ ὅντες πρὸς αὐτούς. 13 δὲ πρὸς αὐτὰς, Ἰησοῦς εἶπεν, “Θυγατέρες Πιλάτος δὲ συγκαλεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς, Ἱερουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ, πλὴν ἐφ' καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ τὸν λαὸν, 14 ἑαυτὰς κλαίετε, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν. 29 εἶπεν πρὸς αὐτούς, “Προσηνέγκατέ μοι ὅτι ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι ἐν αἷς ἐροῦσιν, τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὡς ἀποστρέφοντα ‘Μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ κοιλίαι αἱ οὐκ τὸν λαόν, καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ ὧν οὐκ ἔθρεψαν.’ 30 ἀνακρίνας, οὐθὲν εὗρον ἐν τῷ ἄνθρωπῳ Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὅρεσιν, “Πέσετε τούτῳ αἴτιον ὃν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ. 15 ἐφ' ἡμᾶς”, καὶ τοῖς βουνοῖς, “Καλύψατε Ἄλλ’ οὐδὲ Ἡρώδης, ἀνέπεμψεν γάρ αὐτὸν ἡμᾶς”. 31 ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ, ταῦτα πρὸς ἡμᾶς. Καὶ ἰδοὺ, οὐδὲν ἄξιον θανάτου ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ, τί γένηται;” 32 ἐστὶν πεπραγμένον αὐτῷ. 16 Παιδεύσας Ὅγοντο δὲ καὶ ἔτεροι κακοῦργοι δύο σὺν οὖν αὐτὸν, ἀπολύσω.” 18 Ἀνέκραγον αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. 33 Καὶ ὅτε ἤλθον ἐπὶ δὲ παμπληθεὶ λέγοντες, “Αἴρε τοῦτον, τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν Βαραββᾶν!” 19 ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους, Ὅστις ἦν, διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. 34 πόλει καὶ φόνον, βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἴματα αὐτοῦ, ἔβαλον 20 Πάλιν δὲ ὁ Πιλάτος προσεφώνησεν κλῆρον. 35 Καὶ είστηκει ὁ λαὸς θεωρῶν. αὐτοῖς, θέλων ἀπολῦσαι τὸν Ἰησοῦν. 21 ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες λέγοντες, Οἱ δὲ ἐπεφώνουν λέγοντες, “Σταύρου, “Ἄλλους ἔσωσεν, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ σταύρου αὐτόν.” 22 Ο δὲ τρίτον εἶπεν πρὸς οὗτός ἐστιν ὁ Ἦριστός, ὁ υἱὸς τοῦ Ὀθοῦ, αὐτούς, “Τί γάρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος; ὁ ἐκλεκτός.” 36 Ἐνέπαιξαν δὲ αὐτῷ οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὗρον ἐν αὐτῷ. καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι, ὅξος Παιδεύσας οὖν αὐτὸν, ἀπολύσω.” 23 Οἱ δὲ προσφέροντες αὐτῷ, 37 καὶ λέγοντες, “Εἰ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις, αἴτούμενοι σὺ εἰ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον αὐτὸν σταυρωθῆναι, καὶ κατίσχυον αἱ σεαυτόν!” 38 Ἡν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ ἐπ' αὐτῷ: φωναὶ αὐτῶν. 24 Καὶ Πιλάτος ἐπέκρινεν “Ο Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων οὗτος.” 39 Εἶς δὲ γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν. 25 Ἀπέλυσεν τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει δὲ τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον αὐτόν λέγων, “Οὐχὶ σὺ εἰ ὁ Ἦριστός; Σῶσον εἰς τὴν φυλακὴν, ὃν ἤτοῦντο, τὸν δὲ σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς!” 40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦν παρέδωκεν τῷ θελήματι αὐτῶν. ἔτερος ἐπιτιμῶν αὐτῷ ἐφη, “Οὐδὲ φοβῇ σὺ

τὸν ὄθεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εῖ; 41 Καὶ ἡσαν συνεληλυθυῖαι ἐκ τῆς Γαλιλαίας ἥμετς μὲν δικαίως, ἄξια γὰρ ὁν ἐπράξαμεν αὐτῷ, ἐθέάσαντο τὸ μνημεῖον καὶ ὡς ἐτέθη ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἀτοπον τὸ σῶμα αὐτοῦ. 56 Ὅποστρέψασαι δὲ, ἔπραξεν.” 42 Καὶ ἔλεγεν, ““Ιησοῦ, Μνήσθητί ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα. Καὶ τὸ μὲν μου, ὅταν ἔλθης εἰς τὴν βασιλείαν σου!” 43 Σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

Καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Αμήν, σοι λέγω, σήμερον μετ’ ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ.” 44 βαθέως, ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἥλθαν, Καὶ ἦν ἡδη ὡσεὶ ὥρα ἕκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ’ ὅλην τὴν γῆν ἔως ὥρας ἐνάτης. 45 Τοῦ ἡλίου ἐκλιπόντος, ἐσχίσθη δὲ τὸ φρέοντας τὸν πάτον τοῦ μνημείου. 3 Εἰσελθοῦσαι δὲ, οὐχ εὗρον τὸ φρέοντας τὸν πάτον τοῦ μνημείου. 4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ φρέοντας τὸν πάτον τοῦ μνημείου. 5 Εἰσελθοῦσαι δὲ, οὐχ εὗρον τὸ φρέοντας τὸν πάτον τοῦ μνημείου. 6 Οὐκ εἴπων, ἐξέπνευσεν. 46 Καὶ φωνῆσας φωνῇ μεγάλῃ, ὁ Ὅποστρέψασαι δὲ, οὐχ εὗρον τὸ φρέοντας τὸν πάτον τοῦ μνημείου. 7 Ιδών δὲ ὁ ἐκατοντάρχης τὸ γενόμενον, ἐδόξασεν τὸν Ὅποστρέψασαι δὲ, οὐχ εὗρον τὸ φρέοντας τὸν πάτον τοῦ μνημείου. 8 Καὶ κλινουσῶν τὰ πρόσωπα εἰς τὴν γῆν, εἶπαν πρὸς αὐτάς, “Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; 9 Οὐκ εἴπων, ἐδόξασεν τὸν Ὅποστρέψασαι δὲ, οὐχ εὗρον τὸ φρέοντας τὸν πάτον τοῦ μνημείου. 10 Ήσαν ἀνθρώποις οὕτοις δίκαιοι ἦν.” 48 Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωρήσαντες τὰ γενόμενα, τύποντες τὰ στήθη ὑπέστρεφον. 49 Εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθοῦσαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, δρῶσαι ταῦτα. 50 Καὶ ἴδον, ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσὴφ, βουλευτὴς ὑπάρχων, καὶ ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος 51 (οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν), ἀπὸ Ἀριμαθαίας, πόλεως τῶν Ιουδαίων, ὃς προσεδέχετο τὴν Βασιλείαν τοῦ ὄθεοῦ. 52 Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ἤτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ὅποστρέψασαι δὲ, οὐχ εὗρον τὸν πάτον τοῦ μνημείου, ἐνετύλιξεν αὐτὸν σινδόνι καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν μνήματι λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν οὐδεὶς οὕπω κείμενος. 54 Καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευῆς, καὶ Σάββατον ἐπέφωσκεν. 55 Κατακολουθήσασαι δὲ, αἱ γυναῖκες, αἵτινες ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἦσαν πορευόμενοι εἰς

βαθέως, ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἥλθαν, φέρουσαι ἀ τὸν πάτον τοῦ μνημείου. 2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου. 3 Εἰσελθοῦσαι δὲ, οὐχ εὗρον τὸ φρέοντας τὸν πάτον τοῦ μνημείου. 4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀπορεῖσθαι αὐτάς περὶ τούτου, καὶ ἴδον, ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθῆτι ἀστραπτούσῃ. 5 Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὰ πρόσωπα εἰς τὴν γῆν, εἶπαν πρὸς αὐτάς, “Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; 6 Οὐκ εἴπων, ἐδόξασεν τὸν πάτον τοῦ μνημείου. 7 Λέγων, ‘Τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ὃτι δεῖ παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.’” 8 Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ὥρημάτων αὐτοῦ. 9 Καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἔνδεκα, καὶ πᾶσιν τοῖς λοιποῖς. 10 Ήσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. 11 Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὧσεὶ λῆπτος τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἤπιστουν αὐταῖς. 12 Ο δὲ Πέτρος ἀναστὰς, ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας, βλέπει τὰ δόθοντα μόνα, καὶ ἀπῆλθεν πρὸς ἑαυτὸν, θαυμάζων τὸ γεγονός. 13 Καὶ ἴδον, δύο ἔξ αὐτῶν ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἦσαν πορευόμενοι εἰς

κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἔξήκοντα ἀπὸ Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν ὉΧριστὸν καὶ Ἱερουσαλήμ, ἥ δονομα Ἐμμαοῦς. 14 Καὶ αὐτοὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ;” 27 Καὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων συμβεβηκότων τούτων. 15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῶν προφητῶν, διερμήνευσεν αὐτοῖς ἐν τῷ, διμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς πάσαις ταῖς Γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. 28 ὩΙησοῦς ἐγγίσας, συνεπορεύετο αὐτοῖς. 16 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο, οἵ δὲ ὄφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ καὶ αὐτὸς προσεποιήσατο πορρώτερον ἐπιγνῶναι αὐτόν. 17 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, πορεύεσθαι. 29 Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν “Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς λέγοντες, “Μεῖνον μεθ’ ἡμῶν, δτὶ πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες;” Καὶ ἐστάθησαν ἐσπέραν ἐστὶν, καὶ κέκλικεν ἥδη ἡ ἡμέρα.” σκυθρωποί. 18 Ἀποκριθεὶς δὲ εἰς ὄνόματι Καὶ εἰσῆλθεν τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. 30 Κλεοπᾶς εἶπεν πρὸς αὐτόν, “Σὺ μόνος Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν παροικεῖς Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνως μετ’ αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησεν τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις καὶ κλάσας, ἐπεδίδου αὐτοῖς. 31 Αὐτῶν δὲ ταύταις;” 19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, “Ποῖα;” διηνοίχθησαν οἱ ὄφθαλμοὶ, καὶ ἐπέγνωσαν οἵ δὲ εἶπαν αὐτῷ, “Τὰ περὶ ὩΙησοῦ τοῦ αὐτόν. Καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ’ Ναζαρηνοῦ, δς ἐγένετο ἀνήρ, προφήτης, αὐτῶν. 32 Καὶ εἶπαν πρὸς ἀλλήλους, “Οὐχὶ δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, ἐναντίον τοῦ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ὡς ἐλάλει ὅθεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, 20 ὅπως ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραφάς;” 33 Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἀρχοντες ἡμῶν, εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εῦρον ἐσταύρωσαν αὐτόν. 21 Ἡμεῖς δὲ ἡλπίζομεν ἡθροισμένους τοὺς ἔνδεκα καὶ τοὺς σὺν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν αὐτοῖς 34 λέγοντας, ὅτι “Οντως ἡγέρθη ὁ Ἱσραὴλ. Ἀλλά γε καὶ σὺν πᾶσιν τούτοις, Ὅκυριος, καὶ ὥφθη Σίμωνι.” 35 Καὶ αὐτοὶ τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει, ἀφ’ οὗ ταῦτα ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη ἐγένετο. 22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου. 36 Ταῦτα ἡμῶν, ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὅρθιναι δὲ αὐτῶν λαλούντων, αὐτὸς ἐστη ἐν μέσῳ ἐπὶ τὸ μνημεῖον 23 καὶ μὴ εύροισαι τὸ αὐτῶν καὶ λέγει αὐτοῖς, “Εἰρήνη ὑμῖν.” σῶμα αὐτοῦ, ἥλθαν λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν 37 Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἀγγέλων ἐωρακέναι, οἵ λέγουσιν αὐτὸν ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. 38 Καὶ εἶπεν ζῆν. 24 Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν αὐτοῖς, “Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διὰ τί ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εῦρον οὕτως, καθὼς διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον.” 25 ὑμῶν; 39 Ἰδετε τὰς χειράς μου καὶ τοὺς Καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς αὐτούς, “Ω ἀνόντοι πόδας μου ὅτι ἐγώ εἰμι αὐτός. Ψηλαφίσατέ καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ, τοῦ πιστεύειν με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα ἐπὶ πᾶσιν οἵς ἐλάλησαν οἱ προφῆται. 26 οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα.” 40

Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. 41 ὜Ετι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς, “Ἐχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε;” 42 Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὄπτου μέρος. 43 Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. 44 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, “Οὗτοι οἱ λόγοι μου, οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὡν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως, καὶ τοῖς προφήταις, καὶ ψαλμοῖς, περὶ ἐμοῦ.” 45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, 46 ὅτι “Οὕτως γέγραπται, παθεῖν τὸν Ἐχριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, 47 καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. 48 Ὦμεῖς μάρτυρες τούτων. 49 Καὶ ἴδού ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει, ἵνας οὖν ἐνδύσησθε ἐξ ὕψους δύναμιν.” 50 Ἐξήγαγεν δὲ αὐτοὺς ἵνας πρὸς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. 51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς, διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. 52 Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. 53 Καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ Ἱερῷ εὐλογοῦντες τὸν Ἐθεόν.

Κατα Ιωαννην

ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ ἐγένετο. 18

Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε· μονογενῆς

1 Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς ὄντας, ὃν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. **2** Οὗτος ἐκεῖνος ἐξηγήσατο. **19** Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἥν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν. **3** Πάντα δὲ αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οἱ Ιουδαῖοι ἐξ ιεροσολύμων ιερεῖς καὶ οὐδὲ ἔν δὲ γέγονεν. **4** Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ Λευίτας, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν, “Σὺ τίς ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. **5** Καὶ εἶ;” **20** Καὶ ὡμολόγησεν καὶ οὐκ ἡρήσατο, τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία καὶ ὡμολόγησεν, ὅτι “Ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ὁ αὐτὸς οὐ κατέλαβεν. **6** Ἐγένετο ἄνθρωπος Χριστός.” **21** Καὶ ἡρώτησαν αὐτόν, “Τί οὖν; ἕπαν οὖν αὐτῷ, “Τίς εἶ;” **22** Ινα ἀπόκρισιν πιστεύσωσιν δὲ” αὐτοῦ. **8** Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ’ ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἕπαν οὖν φωτός, ἵνα πάντες φωτίζει πάντα ἄνθρωπον, ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. **10** Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δὲ αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος οὐκ ἔγνω. **11** Εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. **12** Ὁσοι δὲ ἦλθον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἔξουσίαν αὐτοῖς δὲ ἡρώτησαν αὐτὸν καὶ εἶπαν αὐτῷ, “Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστός, οὐδὲ ἡλίας, οὐδὲ ὁ προφήτης;” **23** Ἀπεκρίθη ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἔξουσίαν αὐτοῖς δὲ ἡρώτησαν αὐτὸν καὶ εἶπαν αὐτῷ, “Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστός, οὐδὲ ἡλίας, οὐδὲ ὁ προφήτης;” **24** Καὶ αὐτὸν οὐδεὶς ἐκ τῶν Φαρισαίων. **25** Καὶ ἡρώτησαν αὐτὸν καὶ εἶπαν αὐτῷ, “Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστός, οὐδὲ ἡλίας, οὐδὲ ὁ προφήτης;” **26** Ἀπεκρίθη αὐτοῖς δὲ ἡρώτησαν αὐτὸν τὸν ἰμάντα τὸν ὑποδήματος.” **27** Ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἦν διατί μέσος ὑμῶν ἐστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε, **28** τὸν ὄπίσω μου ἐρχόμενος, οὗ οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ἀξιος, ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἰμάντα τὸν ὑποδήματος.” **29** Τῇ ἐπαύριον βλέπει λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ἐγένετο, πέραν τοῦ Ιορδάνου, ὅπου ἦν δὲ τὸν ὑποδήματος. **30** Τῇ ἐπαύριον βλέπει μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος τὸν Ιησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ καὶ ἀληθείας. **15** Ιωάννης μαρτυρεῖ περὶ λέγει, “Ιδε, ὁ ἄμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν αὐτοῦ, καὶ κέκραγεν λέγων, “Οὗτος ἦν ὃν ἐπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθεν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου. **31** Καὶ ἐλάβομεν καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. **17** Οτι δὲ μου γέγονεν, ὅτι πρῶτος μου ἦν.” **16** Οτι δὲ μου γέγονεν, ὅτι πρῶτος μου ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ, ἡμεῖς πάντες ἦν. **32** Καὶ ἐλάβομεν καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. **18** Οτι δὲ μου γέγονεν, ὅτι πρῶτος μου νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἐν ὕδατι βαπτίζων.” **33** Καὶ ἐμαρτύρησεν

Ίωάννης λέγων, ὅτι “Τεθέαμαι τὸ ὑπεῦμα πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. **45** Εὑρίσκει καταβαῖνον ὡς περιστερὰν ἔξ οὐρανοῦ, Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ, καὶ ἔμεινεν ἐπ’ αὐτόν. **33** Κἀγὼ οὐκ ἥδειν “Ον ἔγραψεν Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ αὐτόν, ἀλλ’ ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν οἷς προφῆται, εὐρήκαμεν Ἰησοῦν υἱὸν τοῦ ὄντος, ἐκεῖνός μοι εἶπεν, “Ἐφ’ ὃν ἂν ἴδῃς τὸ Ἰωσὴφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ.” **46** Καὶ εἶπεν ὑπεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ’ αὐτόν, αὐτῷ Ναθαναὴλ, “Ἐκ Ναζαρὲτ δύναται οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν ‘Πνεύματι Ἁγίῳ.’ τι ἀγαθὸν εἴναι;” Λέγει αὐτῷ ὁ Φίλιππος, **34** Κἀγὼ ἔωρακα καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός “Ἐρχου καὶ ἴδε.” **47** Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ ὄντος. **35** Τῇ ἐπαύριον Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει πάλιν εἰστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν περὶ αὐτοῦ, “Ἴδε, ἀληθῶς Ἰσραηλίτης ἐν ᾧ μαθητῶν αὐτοῦ δύο. **36** Καὶ ἐμβλέψας τῷ δόλος οὐκ ἔστιν.” **48** Λέγει αὐτῷ Ναθαναὴλ, “Ιησοῦς περιπατοῦντι λέγει, “Ἴδε, ὁ Ἄμνος “Πόθεν με γινώσκεις;” Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς τοῦ ὄντος! ” **37** Καὶ ἤκουσαν οἱ δύο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἡκολούθησαν τῷ φωνῆσαι, ὅντα ὑπὸ τὴν συκῆν, εἶδόν σε.” **49** “Ιησοῦ. **38** Στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ Ἀπεκρίθη αὐτῷ Ναθαναὴλ, “Ραββί, σὺ εἶ ὁ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει Υἱὸς τοῦ ὄντος, σὺ Βασιλεὺς εἶ τοῦ Ἰσραὴλ.” αὐτοῖς, “Τί ζητεῖς;” Οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ, **50** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Οτι “Ραββί” (ὅτι λέγεται μεθερμηνευόμενον, εἶπόν σοι ὅτι εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, “Διδάσκαλε”), “Ποῦ μένεις; ” **39** Λέγει πιστεύεις; Μείζω τούτων ὅψη. ” **51** Καὶ λέγει αὐτοῖς, “Ἐρχεσθε καὶ ὅψεσθε.” Ἡλθαν οὖν αὐτῷ, “Ἄμὴν, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ὅψεσθε τὸν καὶ εἶδαν ποῦ μένει, καὶ παρ’ αὐτῷ ἔμειναν οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς δεκάτη. **40** ὄντος ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ Ἡν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου.”

εῖς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ **2** Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Ἰωάννου, καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ. **41** Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Εὑρίσκει οὗτος πρῶτον τὸν ἀδελφὸν τὸν Ἰησοῦ ἐκεῖ. **2** Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς ἕδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ, “Εὐρήκαμεν καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. **3** Καὶ τὸν Μεσσίαν”, (ὅτι λέγεται μεθερμηνευόμενον, ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ “Χριστός”). **42** Ἡγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦς εἶπεν, “Ιησοῦ πρὸς αὐτόν, “Οἶνον οὐκ ἔχουσιν.” Ἡησοῦν. Ἐμβλέψας αὐτῷ, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, **43** Καὶ λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, “Τί ἔμοὶ καὶ “Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωάννου, σὺ κληθήσῃ σοί, γύναι; Οὕπω ἥκει ἡ ὥρα μου.” **5** Κηφᾶς”, (ὅτι λέγεται, “Πέτρος”). **43** Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις, “Ο τι Τῇ ἐπαύριον ἡθέλησεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν ἀν λέγῃ ὑμῖν ποιήσατε.” **6** Ἡσαν δὲ ἐκεῖ Γαλιλαίαν. Καὶ εὐρίσκει Φίλιππον, καὶ λίθιναι ὑδρίαι ἔξ κατὰ τὸν καθαρισμὸν λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, “Ἀκολούθει μοι.” **44** τῶν Ιουδαίων κείμεναι, χωροῦσαι ἀνὰ Ἡν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς μετρητὰς δύο ἡ τρεῖς. **7** Λέγει αὐτοῖς ὁ

”Ιησοῦς, “Γεμίσατε τὰς ύδριας ὕδατος.” αὐτοῖς, “Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἔως ἄνω. 8 Καὶ λέγει τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν.” 20 Εἶπαν αὐτοῖς, “Αντλήσατε νῦν καὶ φέρετε τῷ οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, “Τεσσεράκοντα καὶ ἔξ ἀρχιτρικλίνω.” Οἱ δὲ ἤνεγκαν. 9 Ὡς δὲ ἔτεσιν οἰκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρικλινος τὸ ὕδωρ οἶνον τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν;” 21 Ἐκεῖνος γεγενημένον, καὶ οὐκ ἥδει πόθεν ἐστίν, οἱ δὲ ἔλεγεν περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος δὲ διάκονοι ἥδεισαν οἱ ἡντληκότες τὸ ὕδωρ, αὐτοῦ. 22 Ὁτε οὖν ἤγερθη ἐκ νεκρῶν, φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρικλινος 10 καὶ ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο λέγει αὐτῷ, “Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν ἔλεγεν, καὶ ἐπίστευσαν τῇ Γραφῇ καὶ τῷ καλὸν οἶνον τίθησιν, καὶ ὅταν μεθυσθῶσιν λόγῳ ὃν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς. 23 Ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς τὸν ἐλάσσω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ Πάσχᾳ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἔως ἥρτι.” 11 Ταύτην ἐποίησεν ἀρχὴν τῶν πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει. 24 καὶ ἐφανέρωσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ Αὐτὸς δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. αὐτοῖς, διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας. 25 12 Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καφαρναούμ, Καὶ ὅτι οὐ χρείαν εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ περὶ τοῦ ἀνθρώπου, αὐτὸς γάρ ἐγίνωσκεν καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

οὐ πολλὰς ἡμέρας. 13 Καὶ ἐγγὺς ἦν **3** Ἡν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, τὸ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς. 14 Καὶ εῦρεν ἐν τῷ Ἰουδαίων· 2 οὗτος ἦλθεν πρὸς αὐτὸν ἵερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Ραββί, οἴδαμεν ὅτι καὶ περιστεράς, καὶ τοὺς κερματιστὰς ἀπὸ Θεοῦ ἐλίγουθας διδάσκαλος οὐδεὶς γάρ καθημένους. 15 Καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ δύναται ταῦτα τὰ σημεῖα ποιεῖν, ἢ σὺ ποιεῖς, σχοινίων, πάντας ἔξεβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, ἐὰν μὴ ἦ ὁ Θεὸς μετ’ αὐτοῦ.” 3 Ἀπεκρίθη τά τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας, καὶ τῶν Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Ἄμην, ἀμήν, λέγω κολλυβιστῶν ἔξεχεν τὰ κέρματα, καὶ σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται τὰς τραπέζας ἀνέτρεψεν. 16 Καὶ τοῖς τὰς ἰδεῖν τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.” 4 Λέγει πρὸς περιστερὰς πωλοῦσιν εἶπεν, “Ἄρατε ταῦτα αὐτὸν Νικόδημος, “Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἐντεῦθεν, μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρός γεννηθῆναι, γέρων ὁν; Μὴ δύναται εἰς μου οἶκον ἐμπορίου.” 17 Ἐμνήσθησαν οἱ τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστίν, “Ο εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι;” 5 Ἀπεκρίθη ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφάγεται με.” 18 Ἰησοῦς, “Ἄμην, ἀμήν, λέγω σοι, ἐὰν μή Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ αὐτῷ, “Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ ποιεῖς;” 19 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν Θεοῦ. 6 Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς,

σάρξ ἔστιν, καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ τὰ ἔργα. 20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων, Ὁπεύματος, πνεῦμά ἔστιν. 7 Μή θαυμάσῃς μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ὅτι εἴπόν σοι, ‘Δεῖ ύμᾶς γεννηθῆναι ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ. 21 Ὁ δὲ ἄνωθεν.’ 8 Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει, πνεῖ, ποιῶν τὴν ἀλίθειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ’ οὐκ ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν ὑθεῷ οἶδας πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει· ἔστιν εἰργασμένα.” 22 Μετὰ ταῦτα ἥλθεν οὕτως ἔστιν πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ ὁ Ἱησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ὁπεύματος.” 9 Ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ Ἰουδαίαν γῆν, καὶ ἐκεῖ διέτριβεν μετ’ αὐτῶν εἴπεν αὐτῷ, “Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι;” καὶ ἐβάπτιζεν. 23 Ἡν δὲ καὶ ὁ Ἰωάννης 10 Ἀπεκρίθη Ἱησοῦς καὶ εἴπεν αὐτῷ, “Σὺ βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγγὺς τοῦ Σαλείμ, ὅτι εῖ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ, καὶ παρεγίνοντο καὶ οὐ γινώσκεις; 11 Ἄμην, ἀμήν, λέγω σοι ἐβαπτίζοντο. 24 Οὕπω γὰρ ἦν βεβλημένος ὅτι δοῦλος λαλοῦμεν, καὶ δὲ ἐωράκαμεν εἰς τὴν φυλακὴν δὲ Ἰωάννης. 25 Ἐγένετο μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ οὐ λαμβάνετε. 26 Εἰ τὰ ἐπίγεια εἴπον Ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ. 27 Καὶ ἥλθαν ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἴπω ὑμῖν πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἴπαν αὐτῷ, “Ραββί, τὰ ἐπουράνια, πιστεύσετε; 28 Καὶ οὐδεὶς δὲς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὃ ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ σὺ μεμαρτύρηκας, ἔτε, οὗτος βαπτίζει καὶ οὐρανοῦ καταβάς· δὲς Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου. πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.” 29 Ἀπεκρίθη 14 Καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὑψωσεν τὸν ὄφιν ἐν Ἰωάννης καὶ εἴπεν, “Οὐ δύναται ἄνθρωπος τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν Υἱὸν λαμβάνειν, οὐδὲ ἐὰν μὴ ἦν δεδομένον τοῦ Ἀνθρώπου, 15 ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων ἐν αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. 28 Αὐτοὶ ὑμεῖς αὐτῷ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) 16 μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἴπον, ‘Οὐκ εἰμὶ ἔγω Οὕτως γὰρ ἡγάπησεν ὁ ὥθεδος τὸν κόσμον, ὁ Ἃριστός’, ἀλλ’, ὅτι ‘Απεσταλμένος εἰμὶ ὃστε τὸν Υἱὸν τὸν μονογενὴ ἔδωκεν, ἵνα ἔμπροσθεν ἐκείνου.’ 29 Ὁ ἔχων τὴν νύμφην, πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, νυμφίος ἔστιν· δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ ἀλλ’ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) 17 Οὐ ἐστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾶς χαίρει γὰρ ἀπέστειλεν ὁ ὥθεδος τὸν Υἱὸν εἰς τὸν διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. Αὕτη οὖν ἡ κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ’ ἵνα χαρᾶ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται. 30 Ἐκεῖνον δεῖ σωθῆ ὁ κόσμος δι’ αὐτοῦ. 18 Ὁ πιστεύων εἰς αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι. 31 Ὁ ἄνωθεν αὐτὸν οὐ κρίνεται. Ὁ δὲ μὴ πιστεύων, ἥδη ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἔστιν. Ὁ ὧν ἐκ κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ δόνομα τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἔστιν, καὶ ἐκ τῆς γῆς τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ ὥθεοῦ. 19 Αὕτη δέ λαλεῖ. Ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος, ἐπάνω ἔστιν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν πάντων ἔστιν. 32 Ὁ ἐώρακεν καὶ ἤκουσεν, κόσμον, καὶ ἡγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τοῦτο μαρτυρεῖ, καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ, τὸ σκότος ἡ τὸ φῶς, ἦν γὰρ αὐτῶν πονηρὰ οὐδεὶς λαμβάνει. 33 Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν

μαρτυρίαν, ἐσφράγισεν δτι ὁ Ὅθεὸς ἀληθής τὸ ζῶν; 12 Μὴ σὺ μείζων εἰ τοῦ πατρὸς ἐστιν. 34 Ὁν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Ὅθεὸς, τὰ ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ ῥήματα τοῦ Ὅθεοῦ λαλεῖ, οὐ γὰρ ἐκ μέτρου αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιεν, καὶ οἱ νίοι αὐτοῦ, καὶ δίδωσιν τὸ ὑπεῦμα. 35 Ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ τὰ θρέμματα αὐτοῦ;” 13 Ἀπεκρίθη Ὡησοῦς τὸν Υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ καὶ εἶπεν αὐτῇ, “Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὄντος αὐτοῦ. 36 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν Υἱὸν, ἔχει τούτου, διψήσει πάλιν. 14 ὃς δ’ ἂν πίῃ ζωὴν αἰώνιον· ὃ δὲ ἀπειθῶν τῷ Υἱῷ, οὐκ ὅψεται ζωὴν, ἀλλ’ ἡ ὄργη τοῦ Ὅθεοῦ μένει ἐπ’ αὐτόν.” (aiōnios g166)

4 Ὡς οὖν ἔγνω ὁ Ὅκυριος δτι ἥκουσαν οἱ

Φαρισαῖοι δτι Ὡησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ᾧ Ἰωάννης 2 (καίτοι γε Ὡησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ’ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ), 3 ἀφῆκεν τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθεν πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. 4 Ἐδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας.

5 Ἐρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ὡησοῦς κεκοπιακώς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ. Ὡρα ἦν ὡς ἕκτη. 7 Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλῆσαι

8 οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφάς ἀγοράσωσιν. 9 Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις, “Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὔν, παρ’ ἐμοῦ πεῖν” γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις. 10 Ἀπεκρίθη Ὡησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ, “Εἰ ἦδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Ὅθεοῦ, καὶ τίς ἔστιν ὁ λέγων σοι, ‘Δός μοι πεῖν’, σὺ ἀν ἥτησας αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὄνδωρ ζῶν.” 11 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ, “Κύριε, οὔτε ἀντλημα ἔχεις καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶν βαθύ πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὄνδωρ

15 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ, “Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὄνδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ διέρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν.” 16 Λέγει αὐτῇ, “Ὕπαγε, φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε.” 17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Οὐκ ἔχω ἄνδρα.” Λέγει αὐτῇ ὁ Ὡησοῦς, “Καλῶς εἶπας, δτι Ἀνδρα οὐκ ἔχω”. 18 πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ ἔστιν σου ἀνήρ τοῦτο ἀληθὲς εἴρηκας.” 19 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ, “Κύριε, κεκοπιακώς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, ἐκαθέζετο θεωρῶ ὅτι προφήτης εἰ σύ. 20 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὅρει τούτῳ προσεκύνησαν, καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἔστιν ὁ τόπος ὅπου προσκυνεῖν δεῖ.” 21 Λέγει αὐτῇ ὁ Ὡησοῦς, “Δός μοι πεῖν”. 22 Τότε οὐδεὶς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε, ήμεῖς αἵτεις γυναικὸς Σαμαρείτιδος οὔσης;” Οὐ προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν, δτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἔστιν. 23 Ἄλλὰ ἔρχεται ὄρα καὶ νῦν ἔστιν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσιν τῷ Πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ, καὶ γὰρ ὁ Πατὴρ τοιούτους ζητεῖ, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. 24 ὑπεῦμα ὁ Ὅθεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν.”

25 Λέγει αύτῷ ἡ γυνή, “Οἶδα ὅτι Μεσσίας τῆς γυναικὸς μαρτυρούσης, ὅτι “Εἰπέν μοι ἔρχεται, ὁ λεγόμενος “Χριστός” ὅταν ἔλθῃ πάντα ἀ ἐποίησα.” 40 Ὡς οὖν ἥλθον πρὸς ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἄπαντα.” 26 Λέγει αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἡρώτων αὐτὸν μεῖναι αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, “Ἐγὼ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι.” παρ' αὐτοῖς, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. 27 Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἥλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, 41 Καὶ πολλῷ πλείους ἐπίστευσαν, διὰ τὸν καὶ ἐθαύμαζον ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει λόγον αὐτοῦ, 42 τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον, ὅτι οὐδεὶς μέντοι εἶπεν, “Τί ζητεῖς;” Ἡ, “Τί “Οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· λαλεῖς μετ' αὐτῆς;” 28 Ἀφῆκεν οὖν τὴν αὐτὸν γὰρ ἀκηκόαμεν καὶ οἴδαμεν ὅτι οὗτός ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐστίν ἀληθῶς ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.” 43 πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις, 29 “Δεῦτε, Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας, ἔξηλθεν ἐκεῖθεν ἵδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέν μοι πάντα ὅσα εἰς τὴν Γαλιλαίαν. 44 Αὐτὸς γὰρ Ἰησοῦς ἐποίησα· μήτι οὕτος ἐστιν ὁ Ἐχριστός;” 30 ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης ἐν τῇ ἴδιᾳ Ἐξηλθον ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς πατρίδι, τιμὴν οὐκ ἔχει. 45 “Οτε οὖν ἥλθεν αὐτὸν. 31 Ἐν τῷ μεταξὺ ἡρώτων αὐτὸν οἱ εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες, “Ραββί, φάγε.” 32 Ο δὲ Γαλιλαῖοι, πάντα ἐωρακότες ὅσα ἐποίησεν εἶπεν αὐτοῖς, “Ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν, ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.” 33 Ἐλεγον οὖν οἱ ἥλθον εἰς τὴν ἑορτήν. 46 Ἡλθεν οὖν πάλιν μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους, “Μή τις ἤνεγκεν εἰς τὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησεν αὐτῷ φαγεῖν;” 34 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, τὸ ὄντων οἶνον. Καὶ ἦν τις βασιλικὸς, οὗ “Ἐμὸν βρῶμά ἐστιν ἵνα ποιήσω τὸ θέλημα ὃ νιὸς ἡσθένει ἐν Καφαρναούμ. 47 Οὗτος τοῦ πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτοῦ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἥκει ἐκ τῆς Ιουδαίας τὸ ἔργον. 35 Οὐχ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι “Ἐτι εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθεν πρὸς αὐτὸν, τετράμηνός ἐστιν καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται”; καὶ ἡρώτα ἵνα καταβῇ, καὶ ἰάσηται αὐτοῦ Ἰδοὺ, λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὄφθαλμοὺς τὸν νιόν, ἥμελλεν γὰρ ἀποθνήσκειν. 48 ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν, “Ἐὰν μὴ εἰσιν πρὸς θερισμόν ἥδη. 36 Ὁ θερίζων σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε.” μισθὸν, λαμβάνει καὶ συνάγει καρπὸν εἰς 49 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός, “Κύριε, ζωὴν αἰώνιον, ἵνα ὁ σπείρων ὄμοϋ χαίρῃ κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου.” καὶ ὁ θερίζων. (αισηπος g166) 37 Ἐν γὰρ τούτῳ 50 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, “Πορεύου, ὁ νιός δὲ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός: ὅτι “Ἄλλος σου ζῇ.” Ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων.’ 38 ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο. 51 Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς Ἦδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ δοῦλοι κεκοπιάκατε ἄλλοι κεκοπιάκασιν, καὶ ὑμεῖς αὐτοῦ ὑπήντησαν αὐτῷ καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληγύθατε.” 39 Ἐκ λέγοντες ὅτι ὁ παῖς αὐτοῦ ζῇ. 52 Ἐπύθετο δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης, πολλοὶ ἐπίστευσαν οὖν τὴν ὥραν παρ' αὐτῶν ἐν ᾧ κομψότερον εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ τὸν λόγον ἔσχεν. Εἶπον οὖν αὐτῷ, ὅτι “Ἐχθὲς ὥραν

έβδόμην, ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός.” 53 ὅντος ἐν τῷ τόπῳ. 14 Μετὰ ταῦτα εύρισκει “Ἐγνω οὖν ὁ πατὴρ ὅτι ἔκεινη τῇ ὥρᾳ ἐν ᾧ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἵερῷ, καὶ εἰπεν αὐτῷ, εἰπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, “Οὐάσ σου ζῆ,” καὶ “Ιδε, ὑγιὴς γέγονας μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη. 54 μὴ χειρόν σοι τι γένηται.” 15 Ἀπῆλθεν ὁ Τοῦτο δὲ πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ἄνθρωπος, καὶ ἀνήγγειλεν τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ. Γαλιλαίαν.

16 Καὶ διὰ τοῦτο, ἐδίωκον οἱ Ἰουδαῖοι τὸν

5 Μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, Ὁ Ἰησοῦν, ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν Σαββάτῳ. 17 καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. 2 Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, “Οὐ Πατήρ μου ἔως ἅρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι.” 18 Ἐστιν δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, ἡ ἐπιλεγομένη Ἐβραϊστὶ, Βηθσαϊδά, πέντε στοάς ἔχουσα. 3 Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν. 5 Ἡν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ, τριάκοντα ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ. 6 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἥδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ, “Θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι;” 7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν, “Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα δταν ταραχθῇ τὸ ὄντωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει.” 8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, “Ἐγειρε, ἄρον τὸν κράβαττόν σου, καὶ περιπάτει.” 9 Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὴς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἥρεν τὸν κράβαττὸν αὐτοῦ, καὶ περιεπάτει. Ἡν δὲ Σάββατον ἐν ἔκεινῃ τῇ ἡμέρᾳ. 10 Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ, “Σάββατον ἐστιν, καὶ οὐκ ἔξεστίν σοι ἄραι τὸν κράβαττὸν σου.” 11 δος δὲ ἀπεκρίθη αὐτοῖς, “Οὐ ποιήσας με ὑγιῆ, ἔκεινός μοι εἰπεν, Ἄρον τὸν κράβαττὸν σου καὶ περιπάτει.” 12 Ἡρώτησαν αὐτόν, “Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι, Ἄρον καὶ περιπάτει;” 13 Ὁ δὲ ίαθεὶς οὐκ ἥδει τίς ἐστιν, ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἔξενευσεν, ὅχλου

19 Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, “Ἄμην, ἀμήν, λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ Υἱὸς ποιεῖν ἀφ’ ἔαυτοῦ οὐδὲν, ἐὰν μή τι βλέπῃ τὸν Πατέρα ποιοῦντα· ἂν γὰρ ἀνέκεινος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ Υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. 20 Ὁ γὰρ Πατὴρ φιλεῖ τὸν Υἱὸν, καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἢ αὐτὸς ποιεῖ, καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. 21 Ὡσπερ γὰρ ὁ Πατὴρ ἔγειρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ Υἱὸς, οὓς θέλει ζωοποιεῖ. 22 Οὐδὲ γὰρ ὁ Πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκεν τῷ Υἱῷ, 23 ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν Υἱὸν, καθὼς τιμῶσι τὸν Πατέρα. Ὁ μὴ τιμῶν τὸν Υἱὸν, οὐ τιμᾷ τὸν Πατέρα, τὸν πέμψαντα αὐτόν. 24 Ἄμην, ἀμήν, λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. (aiōnios g166) 25 Ἄμην, ἀμήν, λέγω ὑμῖν ὅτι

ἐρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ νεκροὶ

ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ ὄθεοῦ, τὰς Γραφάς, δτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσουσιν. 26 Ὡσπερ γὰρ ζωὴν αἰώνιον ἔχειν, καὶ ἐκεῖναι εἰσιν αἱ ὁ Πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως καὶ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ (αιδοῖος 9166) 40 καὶ τῷ Υἱῷ ἔδωκεν ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ. 27 οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρός με, ἵνα ζωὴν ἔχητε. καὶ ἔξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ κρίσιν ποιεῖν, 41 Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω, δτι Υἱὸς Ἀνθρώπου ἐστίν. 28 Μή θαυμάζετε 42 ἀλλὰ ἔγνωκα ύμᾶς δτι τὴν ἀγάπην τοῦτο, δτι ἔρχεται ὥρα ἐν ᾧ πάντες οἱ τοῦ ὄθεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς. 43 Ἐγὼ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς ἐλήλυθα ἐν τῷ ὄνόματι τοῦ Πατρός μου, αὐτοῦ, 29 καὶ ἐκπορεύσονται, οἱ τὰ ἀγαθὰ καὶ οὐ λαμβάνετέ με: ἐὰν ἀλλος ἔλθῃ ἐν ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ τῷ ὄνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήμψεσθε. 44 φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. Πῶς δύνασθε ύμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ 30 Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν οὐδέν· καθὼς ἀκούω, κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ παρὰ τοῦ μόνου ὄθεοῦ, οὐ ζητεῖτε; 45 Μή ἐμὴ δικαία ἐστίν, δτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα δοκεῖτε δτι ἐγὼ κατηγορήσω ύμῶν πρὸς τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός τὸν Πατέρα. Ἔστιν δικαίωσην τὸν θέλημα τοῦ πέμψαντός τὸν Πατέρα. Ἔστιν δικαίωσην τὸν θέλημα τοῦ πέμψαντός τὸν Πατέρα. 31 Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ή Μωϋσῆς, εἰς δὸν ύμεῖς ἡλπίκατε. 46 Εἰ γὰρ μαρτυρία μου οὐκ ἐστιν ἀληθής. 32 Ἄλλος ἐπιστεύετε Μωϋσεῖ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί, ἐστὶν δικαίωσην τὸν θέλημα τοῦ πέμψαντός τὸν Πατέρα. 33 Ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα δοκεῖτε δτι ἐγὼ κατηγορήσω ύμῶν πρὸς τὸν θέλημα τοῦ πέμψαντός τὸν Πατέρα. 34 Ἐγὼ δὲ οὐ 6 Μετὰ ταῦτα, ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω, τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς ἀλλὰ ταῦτα λέγω, ἵνα ύμεῖς σωθῆτε. 35 Τιβεριάδος. 2 Ἡκολούθει δὲ αὐτῷ ὅχλος Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ πολύς, δτι ἐθέωρων τὰ σημεῖα ἢ ἐποίει φαίνων, ύμεῖς δὲ ἡθελήσατε ἀγαλλιαθῆναι ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων. 3 Ἀνῆλθεν δὲ εἰς πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ. 36 Ἐγὼ δὲ ἔχω τὸ δόρος Ἰησοῦς, καὶ ἐκεὶ ἐκάθητο μετὰ τὴν μαρτυρίαν μείζων τοῦ Ἰωάννου, τὰ γὰρ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. 4 Ἡν δὲ ἐγγὺς ἔργα ἢ δέδωκέν μοι ὁ Πατὴρ, ἵνα τελειώσω τὸ Πάσχα, ή ἐορτὴ τῶν Ιουδαίων. 5 αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα ἢ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ Ἐπάρας οὖν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Ἰησοῦς, ἐμοῦ δτι ὁ Πατὴρ με ἀπέσταλκεν. 37 Καὶ ὁ καὶ θεασάμενος δτι πολὺς ὅχλος ἔρχεται πέμψας με Πατὴρ, ἐκεῖνος μεμαρτύρηκεν πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς Φίλιππον, “Πόθεν περὶ ἐμοῦ. Οὕτε φωνὴν αὐτοῦ πώποτε ἀγοράσωμεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι;” 6 ἀκηκόατε, οὕτε εἶδος αὐτοῦ ἔωράκατε. Τοῦτο δὲ ἔλεγεν πειράζων αὐτόν, αὐτὸς γὰρ 38 Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἥδει τί ἔμελλεν ποιεῖν. 7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ύμῖν μένοντα, δτι δὸν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, Φίλιππος, “Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι τούτω ύμεῖς οὐ πιστεύετε. 39 Ἐραυνᾶτε οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἔκαστος βραχύ

λάβῃ.” 8 Λέγει αὐτῷ εἶς ἐκ τῶν μαθητῶν “Ηθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον, αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, καὶ εὐθέως ἐγένετο τὸ πλοῖον ἐπὶ τῆς γῆς

9 “Ἐστιν παιδάριον ὥδε, δὲς ἔχει πέντε εἰς ἦν ὑπῆγον. 22 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὄψάρια, ἀλλὰ ἐστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης, εἶδον ὅτι ταῦτα τί ἐστιν εἰς τοσούτους;” 10 Εἶπεν πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἔν, καὶ ὁ “Ιησοῦς, “Ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ὅτι οὐ συνεισῆλθεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἀναπεσεῖν.” Ἔν δὲ χόρτος πολὺς ἐν ὁ “Ιησοῦς εἰς τὸ πλοῖον, ἀλλὰ μόνοι οἱ τῷ τόπῳ. Ἀνέπεσαν οὖν οἱ ἄνδρες, τὸν μαθητὰι αὐτοῦ ἀπῆλθον. 23 ἄλλα ἥλθεν ἀριθμὸν ὡς πεντακισχίλιοι. 11 Ἐλαβεν οὖν πλοῖα ἐκ Τιβεριάδος, ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου τοὺς ἄρτους ὁ “Ιησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας, ἔφαγον τὸν ἄρτον, εὐχαριστήσαντος τοῦ διέδωκεν τοῖς ἀνακειμένοις, δόμοίως καὶ Ἦκριον. 24 Ὁτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι ἐκ τῶν ὄψαρίων, δόσον ἥθελον. 12 Ὡς δὲ “Ιησοῦς οὐκ ἐστιν ἐκεῖ, οὐδὲ οἱ μαθηταὶ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, αὐτοῦ, ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰ πλοιάρια, “Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, καὶ ἥλθον εἰς Καφαρναούμ ζητοῦντες τὸν ἵνα μὴ τι ἀπόληται.” 13 Συνήγαγον οὖν “Ιησοῦν. 25 Καὶ εύροντες αὐτὸν πέραν τῆς καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων θαλάσσης, εἶπον αὐτῷ, “Ραββί, πότε ὥδε ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, γέγονας;” 26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ “Ιησοῦς καὶ ἀ ἐπερίσσευσαν τοῖς βεβρωκόσιν. 14 εἶπεν, “Αμὴν, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ζητεῖτε με, Οἱ οὖν ἄνθρωποι ιδόντες ἀ ἐποίησεν οὐχ ὅτι εἰδετε σημεῖα, ἀλλ’ ὅτι ἐφάγετε ἐκ σημεῖα ἔλεγον, ὅτι “Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ τῶν ἄρτων καὶ ἔχορτάσθητε. 27 Ἐργάζεσθε προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.” 15 μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν “Ιησοῦς οὖν γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἀρπάζειν αὐτὸν, ἵνα ποιήσωσιν βασιλέα, ἦν ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει, ἀνεχώρησεν πάλιν εἰς τὸ ὅρος αὐτὸς μόνος. τοῦτον γὰρ ὁ Πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ Ἦθεός.”

16 Ὡς δὲ ὄψια ἐγένετο, κατέβησαν οἱ (aiōnios g166) 28 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν, “Τί μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, 17 καὶ ποιῶμεν, ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ ἐμβάντες εἰς πλοῖον, ἥρχοντο πέραν τῆς Ἦθεοῦ;” 29 Ἀπεκρίθη ὁ “Ιησοῦς καὶ εἶπεν θαλάσσης εἰς Καφαρναούμ. Καὶ σκοτία ἦδη αὐτοῖς, “Τοῦτό ἐστιν τὸ ἔργον τοῦ Ἦθεοῦ, ἵνα ἐγεγόνει, καὶ οὕπω πρὸς αὐτοὺς ἐληλύθει ὁ πιστεύητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος.” 30 “Ιησοῦς. 18 Ἡ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου Εἶπον οὖν αὐτῷ, “Τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, πνέοντος διηγείρετο. 19 Ἐληλακότες οὖν ἵνα ἰδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι; Τί ἐργάζῃ; ὡς σταδίους εἴκοσι πέντε ἡ τριάκοντα, 31 Οἱ πατέρες ήμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ θεωροῦσιν τὸν “Ιησοῦν περιπατοῦντα ἐρήμῳ, καθὼς ἐστιν γεγραμμένον, “Ἄρτον ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν.” 32 γινόμενον, καὶ ἐφοβήθησαν. 20 Ὁ δὲ Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ “Ιησοῦς, “Αμὴν, ἀμὴν, λέγει αὐτοῖς, “Εγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.” 21 λέγω ὑμῖν, οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν

ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου Πατρὸς καὶ μαθὼν, ἔρχεται πρὸς με. 46 Οὐχ δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὅτι τὸν Πατέρα ἐώρακέν τις, εἰ μὴ ὁ ὡν τὸν ἀληθινόν. 33 Ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Ὀθεοῦ παρὰ τοῦ Ὀθεοῦ, οὗτος ἐώρακεν τὸν Πατέρα. ἐστιν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ 47 Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ὃ πιστεύων ἔχει ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ.” 34 Εἶπον οὖν πρὸς ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) 48 Ἐγώ εἰμι ὁ αὐτόν, “Κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον ἄρτος τῆς ζωῆς. 49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τοῦτον.” 35 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Ἐγώ ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ μάννα, καὶ ἀπέθανον. 50 εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρὸς Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐμὲ, οὐ μὴ πεινάσῃ, καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ, καὶ οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε. 36 Ἄλλ' εἶπον ὑμῖν μὴ ἀποθάνῃ. 51 Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ὅτι καὶ ἑωράκατέ με καὶ οὐ πιστεύετε. 37 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ Πᾶν ὁ δίδωσιν μοι ὁ Πατὴρ, πρὸς ἐμὲ ἥξει, τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰώνα. καὶ τὸν ἐρχόμενον πρός ἐμὲ, οὐ μὴ ἐκβάλω Καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγώ δώσω, ἡ σάρξ μού ἔξω. 38 “Οτι καταβέβηκα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ἐστιν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς.” (aiōn οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ g165) 52 Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ θέλημα τοῦ πέμψαντός με. 39 Τοῦτο δέ Ιουδαῖοι λέγοντες, “Πῶς δύναται οὗτος ἐστιν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, ἵνα πᾶν ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα αὐτοῦ φαγεῖν;” 53 ὃ δέδωκέν μοι, μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Αμὴν, ἀμὴν, ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 40 Τοῦτο λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ γάρ ἐστιν τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου, ἵνα Υίοῦ τοῦ Ἀνθρώπου, καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν Υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. 54 Ὁ αὐτὸν, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἀναστήσω τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αὐτὸν ἐγώ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.” (aiōnios g166) 41 αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, κάγὼ ἀναστήσω Ἔγογγυζον οὖν οἱ Ιουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. (aiōnios g166) 55 Ἡ εἶπεν, “Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ γάρ σάρξ μου ἀληθής ἐστιν βρῶσις, καὶ οὐρανοῦ.” 42 Καὶ ἔλεγον, “Οὐχ οὗτός ἐστιν τὸ αἷμα μου ἀληθής ἐστιν πόσις. 56 Ὁ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὗ ἡμεῖς οἴδαμεν τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; Πῶς νῦν λέγει, τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κάγὼ ἐν αὐτῷ. 57 ὅτι “Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα;” 43 Καθὼς ἀπέστειλέν με ὁ ζῶν Πατὴρ, κάγὼ Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, “Μὴ ζῶ διὰ τὸν Πατέρα, καὶ ὁ τρώγων με, γογγύζετε μετ' ἀλλήλων. 44 Οὐδεὶς δύναται κάκεινος ζήσει δι' ἐμέ. 58 Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ ὁ Πατὴρ, ὁ πέμψας ἄρτος ὁ ἐξ οὐρανοῦ καταβάς, οὐ καθὼς με, ἐλκύσῃ αὐτόν, κάγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἔφαγον οἱ πατέρες καὶ ἀπέθανον ὁ τρώγων τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 45 Ἔστιν γεγραμμένον τοῦτον τὸν ἄρτον ζήσει εἰς τὸν αἰώνα.” ἐν τοῖς προφήταις, ‘Καὶ ἔσονται πάντες (aiōn g165) 59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ, διδακτοὶ Ὀθεοῦ.’ Πᾶς ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ διδάσκων ἐν Καφαρναούμ. 60 Πολλοὶ οὖν

άκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπον, ἐντεῦθεν, καὶ ὥπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα “Σκληρός ἔστιν ὁ λόγος οὗτος; τίς δύναται καὶ οἱ μαθηταί σου θεωρήσουσιν σοῦ τὰ αὐτοῦ ἀκούειν;” 61 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἔργα ἡ ποιεῖς. 4 Οὐδεὶς γάρ τι ἐν κρυπτῷ ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσιν περὶ τούτου ποιεῖ καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι.” οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, “Τοῦτο Εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ ὑμᾶς σκανδαλίζει; 62 Ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν κόσμῳ. 5 Οὐδὲ γάρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου, ἀναβαίνοντα ὅπου ἐπίστευον εἰς αὐτόν. 6 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὃ ἦν τὸ πρότερον; 63 Τὸν Πνεῦμα ἔστιν τὸ Ἰησοῦς, “Ο καιρὸς ὁ ἐμὸς οὕπω πάρεστιν, ζωοποιοῦν, ἡ σάρξ οὐκ ὀφελεῖ οὐδέν. Τὰ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτε ἔστιν ῥήματα ἡ ἐγὼ λελάληκα ὑμῖν πνεῦμά ἔστιν ἔτοιμος. 7 Οὐ δύναται δὲ κόσμος μισεῖν καὶ ζωὴ ἔστιν. 64 Ἄλλ’ εἰσὶν ἔξ ὑμῶν τινες, ὑμᾶς, ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ οἵ οὐ πιστεύουσιν.” “Ηίδει γάρ ἐξ ἀρχῆς αὐτοῦ ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά ἔστιν. 8 ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες, ‘Υμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτήν· ἐγὼ οὕπω καὶ τίς ἔστιν ὁ παραδώσων αὐτόν. 65 Καὶ ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὅτι δὲ ἔλεγεν, “Διὰ τοῦτο εἴρηκα ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐμὸς καιρὸς οὕπω πεπλήρωται.” 9 Ταῦτα δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ ἡ δεδομένον δὲ εἰπών αὐτοῖς ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. 10 αὐτῷ ἐκ τοῦ Πατρός.” 66 Ἐκ τούτου πολλοὶ Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς τὰ ἑορτήν, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη, οὐ φανερῶς, ὀπίσω, καὶ οὐκέτι μετ’ αὐτοῦ περιεπάτουν. ἀλλ’ ὡς ἐν κρυπτῷ. 11 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι 67 εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα, “Μὴ ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἔλεγον, καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν;” 68 Ἀπεκρίθη “Ποῦ ἔστιν ἐκεῖνος;” 12 Καὶ γογγυσμὸς αὐτῷ Σίμων Πέτρος, “Κύριε, πρὸς τίνα περὶ αὐτοῦ ἦν πολὺς ἐν τοῖς ὄχλοις. Οἱ ἀπελευθόμεθα; Ρήματα ζωῆς αἰώνιου ἔχεις. μὲν ἔλεγον, ὅτι “Αγαθός ἔστιν”, ἄλλοι δὲ (αισθίος γι66) 69 Καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἔλεγον, “Οὕ, ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.” 13 ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ “Ἄγιος τοῦ Θεοῦ.” 70 Οὐδεὶς μέντοι παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ, Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων. 14 Ἡδη δὲ τοὺς δώδεκα ἐξελέξαμην, καὶ ἐξ ὑμῶν εἰς τῆς ἑορτῆς μεσούσης, ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς τὸ διάβολός ἔστιν;” 71 Ἔλεγεν δὲ τὸν Ἰούδαν ἰερὸν καὶ ἐδίδασκεν. 15 Ἐθαύμαζον οὖν οἱ Σίμωνος Ἰσκαριώτου· οὗτος γάρ ἐμελλεν Ἰουδαῖοι λέγοντες, “Πῶς οὗτος γράμματα παραδιδόναι αὐτόν, εῖς ἐκ τῶν δώδεκα. οἶδεν, μὴ μεμαθηκώς;” 16 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, “Ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με. 17 Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς, πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἔστιν, ἢ ἐγὼ ἀπ’ ἐμαυτοῦ λαλῶ. 18 Ὁ πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἶπον οὖν, “Μετάβηθι ἀφ’ ἑαυτοῦ λαλῶν, τὴν δόξαν τὴν ἴδιαν

7 Καὶ μετὰ ταῦτα, περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, οὐ γάρ ἥθελεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι. 2 Ἡν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία. 3 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, “Μετάβηθι

ζητεῖ ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος ἐποίησεν;” 32 Ἡκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ αὐτὸν, οὗτος ἀληθῆς ἐστιν, καὶ ἀδικίᾳ ἐν ὅχλῳ γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα, καὶ αὐτῷ οὐκ ἐστιν. 19 Οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν ἀπέστειλαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ οὐδεὶς ἔξ ὑμῶν ποιεῖ ὑπηρέτας, ἵνα πιάσωσιν αὐτόν. 33 Εἶπεν οὖν τὸν νόμον; Τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι;” 20 ὁ Ἰησοῦς, “Ἐτι χρόνον μικρὸν μεθ' ὑμῶν Ἀπεκρίθη ὁ ὅχλος, “Δαιμόνιον ἔχεις τίς σε εἰμι, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με. 34 ζητεῖ ἀποκτεῖναι;” 21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς Ζητήσετέ με, καὶ οὐχ εὑρήσετέ, με καὶ ὅπου καὶ εἴπεν αὐτοῖς, “Ἐν ἔργον ἐποίησα καὶ εἰμὶ ἐγὼ ὑμεῖς, οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.” 35 πάντες θαυμάζετε. 22 Διὰ τοῦτο Μωϋσῆς Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς, “Ποῦ δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομήν (οὐχ ὅτι ἐκ οὗτος μέλλει πορεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς οὐχ τοῦ Μωϋσέως ἐστὶν, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων), εὑρήσομεν αὐτόν; Μὴ εἰς τὴν διασπορὰν καὶ ἐν Σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον. τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι, καὶ 23 Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν διδάσκειν τοὺς Ἑλληνας; 36 Τίς ἐστιν ὁ Σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωϋσέως, λόγος οὗτος δὲν εἴπεν, ‘Ζητήσετέ με, καὶ ἔμοι χολάτε ὅτι δλον ἄνθρωπον ὑγιῆ οὐχ εὑρήσετέ, με καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγώ, ὑμεῖς ἐποίησα ἐν Σαββάτῳ; 24 Μὴ κρίνετε κατ' οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;” 37 Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ὅψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.” 25 ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἰστήκει ὁ Ἐλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν, ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξεν λέγων, “Εάν τις “Οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; διψᾶ, ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. 38 Ὁ 26 Καὶ ᾧδε, παρρησίᾳ λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἴπεν ἡ Γραφή, λέγουσιν. Μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ‘Ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥέουσοιν ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Ἃριστός; 27 ὕδατος ζῶντος.” 39 Τοῦτο δὲ εἴπεν περὶ Ἀλλὰ τοῦτον οἵδαμεν πόθεν ἐστίν. Ὁ δὲ τοῦ Ἀπενύματος, οὗ ἔμελλον λαμβάνειν, ὁ Ἃριστός ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει οἱ πιστεύσαντες εἰς αὐτόν· οὕπω γὰρ ἦν πόθεν ἐστίν.” 28 Ἐκραξεν οὖν ἐν τῷ Ἱερῷ Ἀπενύμα, ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. 40 διδάσκων ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγων, “Κάμε Ἐκ τοῦ ὅχλου οὗν, ἀκούσαντες τῶν λόγων οἴδατε, καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' τούτων, ἔλεγον, “Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐστιν ἀληθινὸς προφήτης”. 41 Ἄλλοι ἔλεγον, “Οὗτός ἐστιν ὁ πέμψας με, δὲν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. 29 Ἔγὼ ὁ Ἃριστός.” Οἱ δὲ ἔλεγον, “Μὴ γὰρ ἐκ τῆς οἰδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι, κάκεινός Γαλιλαίας ὁ Ἃριστός ἔρχεται; 42 Οὐχ ἡ με ἀπέστειλεν.” 30 Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν Γραφὴ εἴπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ, πιάσαι, καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν καὶ ἀπὸ Βηθλέεμ, τῆς κώμης ὅπου ἦν χεῖρα, ὅτι οὕπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. Δαυὶδ, ἔρχεται ὁ Ἃριστός;” 43 Σχίσμα οὖν 31 Ἐκ τοῦ ὅχλου δὲ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐγένετο ἐν τῷ ὅχλῳ δι' αὐτόν. 44 Τινὲς δὲ εἰς αὐτόν, καὶ ἔλεγον, “Ο Ἃριστός, ὅταν ἥθελον ἔξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀλλ' οὐδεὶς ἔλθῃ, μὴ πλείονα σημεῖα ποιήσει ὃν οὗτος ἔβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας. 45 Ἡλθον

οῦν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ **19** Ἐλεγον οὖν αὐτῷ, “Ποῦ ἐστιν ὁ πατήρ Φαρισαίους, καὶ εἰπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι, “Διὰ σου;” Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, “Οὔτε ἐμὲ οἴδατε, τί οὐκ ἡγάγετε αὐτόν;” **46** Ἀπεκρίθησαν οὕτε τὸν Πατέρα μου. Εἰ ἐμὲ ἥδειτε, καὶ τὸν οἱ ὑπηρέται, “Οὐδέποτε ἐλάλησεν οὕτως Πατέρα μου ἢν ἥδειτε.” **20** Ταῦτα τὰ ρίματα ἄνθρωπος.” **47** Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ ἐλάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, διδάσκων Φαρισαῖοι, “Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; **48** ἐν τῷ ἵερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν, ὅτι Μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς οὗπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. **21** Εἶπεν οὖν αὐτὸν, ἡ ἐκ τῶν Φαρισαίων; **49** Ἄλλὰ δὲ πάλιν αὐτοῖς, “Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσετε με, ὅχλος οὗτος, δὲ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐπάρατοι εἰσιν.” **50** Λέγει Νικόδημος πρὸς ἐγὼν ὑπάγω, ὑμεῖς οὐδὲν αὐτοῦ. **22** αὐτούς, δὲ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν πρότερον, “Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, “Μήτι ἀποκτενεῖ εἰς ὃν ἔξι αὐτῶν, **51** “Μὴ δὲ νόμος ἡμῶν ἔαυτὸν, ὅτι λέγει, “Οπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς, κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ οὐδὲν αὐτοῦ· ἐλθεῖν”; **23** Καὶ ἐλεγεν αὐτοῖς, πρῶτον παρ’ αὐτοῦ, καὶ γνῷ τί ποιεῖ;” **52** “Υμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ, “Μὴ καὶ σὺ ἀνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τούτου τοῦ κόσμου ἐστέ, ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἰ; Ἐραύνησον καὶ ἴδε ὅτι ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. **24** ἐκ τῆς Γαλιλαίας προφήτης οὐκ ἐγείρεται.” Εἶπον οὖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς

8 **12** Πάλιν οὖν αὐτοῖς ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς

λέγων, “Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· δὲ ἀκολουθῶν μοι οὐδὲν μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ’ ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.”

13 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι, “Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἐστιν ἀληθής.” **14** Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, “Καὶν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία μου, ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ ὑπάγω. ‘Υμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι ἢ ποῦ ὑπάγω.

15 ‘Υμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα. **16** Καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ, ἢ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθινή ἐστιν, ὅτι μόνος οὐκ εἰμι, ἀλλ’ ἐγὼ καὶ δὲ πέμψας με Πατήρ. **17** Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται, ὅτι δύο ἄνθρωπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν.

18 ‘Ἐγὼ εἰμι δὲ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ δὲ πέμψας με Πατήρ.”

ἀμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν.” **25** Εἶπεν οὖν αὐτῷ, “Σὺ τίς εἶ;” Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Τὴν ἀρχὴν δὲ τι καὶ λαλῶ ὑμῖν; **26** Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ’ δὲ πέμψας με ἀληθής ἐστιν, καὶ γὰρ ἡ ἡκουσα παρ’ αὐτοῦ, ταῦτα λαλῶ εἰς τὸν κόσμον.” **27** Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν Πατέρα αὐτοῖς ἐλεγεν. **28** Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Οταν ὑψώσητε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ἀπ’ ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέν με ὁ Πατήρ, ταῦτα λαλῶ.

29 Καὶ δὲ πέμψας με, μετ’ ἐμοῦ ἐστιν οὐκ ἀφῆκέν με μόνον, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε.” **30** Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. **31** Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους, “Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ

λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μού ἔστε. 32 ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἔστηκεν, Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. “Οταν λαλῇ ἐλευθερώσει ὑμᾶς.” 33 Ἀπεκρίθησαν πρὸς τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ιδίων λαλεῖ, ὅτι ψεύστης αὐτόν, “Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ οὐδὲν ἔστιν, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. 45 Ἔγὼ δὲ ὅτι δεδουλεύκαμεν πώποτε πῶς σὺ λέγεις, τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετέ μοι! 46 ὅτι “Ἐλεύθεροι γενήσεσθε;”; 34 Ἀπεκρίθη Τίς ἔξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἀμαρτίας; Εἰ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Ἄμὴν, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν ἀλήθειαν λέγω, διὰ τί ὑμεῖς οὐ πιστεύετέ ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν, δοῦλός ἔστιν μοι; 47 Ὁ ὥν ἐκ τοῦ ὅθεοῦ, τὰ ῥήματα τοῦ τῆς ἀμαρτίας. 35 Ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν ὅθεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Υἱὸς μένει εἰς ὅτι ἐκ τοῦ ὅθεοῦ οὐκ ἔστε.” 48 Ἀπεκρίθησαν τὸν αἰῶνα. (aiōn g165) 36 Ἐὰν οὖν ὁ Υἱὸς οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν αὐτῷ, “Οὐ καλῶς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὅντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε. λέγομεν ἡμεῖς ὅτι Σαμαρείτης εἰ σὺ, καὶ 37 Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε, ἀλλὰ δαιμόνιον ἔχεις;” 49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, ζητεῖτε με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς “Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. 38 Ἄ ἐγὼ ἐώρακα παρὰ Πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με. 50 Ἔγὼ τῷ Πατρὶ, λαλῶ καὶ ὑμεῖς οὖν ἂ ἡκούσατε δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν παρὰ τοῦ πατρὸς, ποιεῖτε.” 39 Ἀπεκρίθησαν καὶ κρίνων. 51 Ἄμὴν, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ἐάν καὶ εἶπαν αὐτῷ, “Ο πατὴρ ὑμῶν Ἀβραάμ τις τὸν ἐμὸν λόγον τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ ἔστιν.” Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Εἰ τέκνα θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.” (aiōn g165) 52 Εἶπον τοῦ Ἀβραάμ ἐστε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, “Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι ἐποιεῖτε. 40 Νῦν δὲ ζητεῖτε με ἀποκτεῖναι, δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραάμ ἀπέθανεν καὶ οἱ ἄνθρωποι διὰ τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, προφῆται, καὶ σὺ λέγεις, “Εάν τις τὸν λόγον ἦν ἥκουσα παρὰ τοῦ ὅθεοῦ· τοῦτο Ἀβραάμ μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσηται θανάτου εἰς οὐκ ἐποίησεν. 41 Ὅμεις ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ τὸν αἰῶνα.” (aiōn g165) 53 Μὴ σὺ μείζων εἰς πατρὸς ὑμῶν.” εἶπον οὖν αὐτῷ, “Ημεῖς τοῦ πατρὸς ὑμῶν Ἀβραάμ, δοτις ἀπέθανεν; ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα· ἔνα Πατέρα Καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον! Τίνα σεαυτὸν ἔχομεν, τὸν ὅθεόν.” 42 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ ποιεῖς;” 54 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, “Ἐὰν ἐγὼ Ἰησοῦς, “Εἰ ὁ ὅθεὸς Πατὴρ ὑμῶν ἦν, δοξάσω ἐμαυτόν, ἡ δόξα μου οὐδέν ἔστιν· ἡγαπᾶτε ἂν ἐμέ, ἐγὼ γάρ ἐκ τοῦ ὅθεοῦ ἔστιν ὁ Πατὴρ μου δοξάζων με, διὸ ὑμεῖς ἐξῆλθον καὶ ἥκω οὐδὲ γάρ ἀπ' ἐμαυτοῦ λέγετε, ὅτι “Θεὸς ὑμῶν ἔστιν”, 55 καὶ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλεν. 43 ἐγνώκατε αὐτόν, ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν, καὶ Διὰ τί τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε; εἴπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος “Οτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ὑμῖν ψεύστης. Ἀλλ' οἶδα αὐτὸν, καὶ τὸν ἐμόν. 44 Ὅμεις ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου λόγον αὐτοῦ τηρῶ. 56 Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ἔστε, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν ὑμῶν ἥγαλλιάσατο, ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν θέλετε ποιεῖν. Ἐκεῖνος ἀνθρωποκότονος ἦν ἐμὴν, καὶ εἶδεν καὶ ἐχάρη.” 57 Εἶπον οὖν

οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν, “Πεντήκοντα ἔτη 12 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, “Ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος;” οὕπω ἔχεις, καὶ Ἀβραὰμ ἑώρακας;” 58 Εἶπεν Λέγει, “Οὐκ οἶδα.” 13 Ἀγουσιν αὐτὸν πρὸς αὐτοῖς ὩΙησοῦς, “Ἄμὴν, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, τοὺς Φαρισαίους, τόν ποτε τυφλόν. 14 πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμί.” 59 Ἡραν Ἡν δὲ Σάββατον ἐν ᾧ ἡμέρᾳ τὸν πηλὸν οὗν λίθους, ἵνα βάλωσιν ἐπ’ αὐτόν ὩΙησοῦς ἐποίησεν ὁ ὩΙησοῦς, καὶ ἀνέῳξεν αὐτοῦ δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ.

9 Καὶ παράγων, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. 2 Καὶ ἡρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες, “Ραββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ;” 3 Ἀπεκρίθη ὩΙησοῦς, “Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ’ ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ ὅθεοῦ ἐν αὐτῷ. 4 Ἡμᾶς δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἔως ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νὺξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. 5 Ὁταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾔ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου.” 6 Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσεν χαμαὶ καὶ ἐποίησεν πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισεν αὐτοῦ τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὄφθαλμούς. 7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Ὕπαγε, νίψαι εἰς τὴν κοιλυβίθραν τοῦ Σιλωάμ” (ὅ ἐρμηνεύεται, “Ἀπεσταλμένος”). Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἤλθεν βλέπων. 8 Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον, ὅτι προσαίτης ἦν, ἔλεγον, “Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν;” 9 Ἀλλοι ἔλεγον, ὅτι “Οὗτός ἐστιν”, ἄλλοι ἔλεγον, “Οὐχί, ἀλλὰ ὄμοιος αὐτῷ ἐστιν.” Ἐκεῖνος ἔλεγεν, ὅτι “Ἐγώ εἰμι.” 10 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ, “Πῶς ἡνεώχθησάν σου οἱ ὄφθαλμοί;” 11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, ἄνθρωπος ὃ λεγόμενος ὩΙησοῦς πηλὸν ἐποίησεν, καὶ ἐπέχρισέν μου τοὺς ὄφθαλμούς, καὶ εἶπέν μοι, ὅτι “Ὕπαγε εἰς τὸν Σιλωάμ καὶ νίψαι.” Ἀπελθὼν οὖν καὶ νιψάμενος, ἀνέβλεψα.

τοὺς ὄφθαλμούς. 15 Πάλιν οὖν ἡρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. Οἱ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, “Πηλὸν ἐπέθηκέν μου ἐπὶ τοὺς ὄφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω.” 16 Ἐλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές, “Οὐκ ἐστιν οὗτος παρὰ ὅθεοῦ ὁ ἄνθρωπος, ὅτι τὸ Σάββατον οὐ τηρεῖ.” Ἀλλοι ἔλεγον, “Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν;” Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. 17 Λέγουσιν οὖν τῷ τυφλῷ πάλιν, “Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἡνέῳξέν σου τοὺς ὄφθαλμούς;” Οἱ δὲ εἶπεν, ὅτι “Προφήτης ἐστίν.” 18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι ἦν τυφλὸς καὶ ἀνέβλεψεν, ἔως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος. 19 Καὶ ἡρώτησαν αὐτοὺς λέγοντες, “Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; Πῶς οὖν βλέπει ἄρτι;” 20 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπαν, “Οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη. 21 Πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ οἴδαμεν, ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὄφθαλμοὺς, ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ ἔαυτοῦ λαλήσει.” 22 Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους, ἥδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα ἔάν τις αὐτὸν ὅμολογήσῃ Ὡριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. 23 Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπαν, ὅτι “Ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐπερωτήσατε.” 24

Ἐφώνησαν οὖν τὸν ἄνθρωπον ἐκ δευτέρου αὐτῷ. **39** Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, “Εἰς κρίμα δος ἦν τυφλὸς, καὶ εἰπαν αὐτῷ, “Δός ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἥλθον, ἵνα οἱ δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι οὗτος ὁ μὴ βλέποντες, βλέπωσιν, καὶ οἱ βλέποντες, ἄνθρωπος ἀμαρτωλός ἐστιν.” **25** Ἀπεκρίθη τυφλοὶ γένωνται.” **40** Ἡκουσαν ἐκ τῶν οὖν ἑκεῖνος, “Εἰ ἀμαρτωλός ἐστιν οὐκ οἶδα. Φαρισαίων ταῦτα οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες, καὶ “Ἐν οἴδα, ὅτι τυφλὸς ὁν, ἄρτι βλέπω.” **26** εἶπον αὐτῷ, “Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοί ἐσμεν;” Εἶπον οὖν αὐτῷ, “Τί ἐποίησέν σοι; Πῶς **41** εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Εἰ τυφλὸι ἦτε, ἥνοιξέν σου τοὺς ὄφθαλμούς;” **27** Ἀπεκρίθη οὐκ ἀν εἴχετε ἀμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε, ὅτι αὐτοῖς, “Εἶπον ὑμῖν ἥδη, καὶ οὐκ ἤκουσατε. ‘Βλέπομεν’, ή ἀμαρτία ὑμῶν μένει.

Τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; Μὴ καὶ ὑμεῖς **10** Ἄμην, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι;” **28** Καὶ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, εἰς τὴν ἔλοιδρόησαν αὐτὸν, καὶ εἶπον, “Σὺ μαθητής αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων εἰ ἔκείνου, ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως ἐσμὲν ἀλλαχόθεν, ἑκεῖνος κλέπτης ἐστὶν καὶ μαθηταί. **29** Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι Μωϋσεῖ ληστής. **2** Ο δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, λελάληκεν ὁ Θεός, τοῦτον δὲ οὐκ οἴδαμεν ποιμήν ἐστιν τῶν προβάτων. **3** Τούτῳ πόθεν ἐστίν.” **30** Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς εἰπεν αὐτοῖς, “Ἐν τούτῳ γάρ τὸ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστίν, καὶ φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ’ ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. **4** ἥνοιξέν μου τοὺς ὄφθαλμούς. **31** Οἴδαμεν ὅτι ἀμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει, ἀλλ’ ἔαν τις θεοσεβὴς ἦ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ἀκολουθεῖ, δτι οἴδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ. **32** Ἐκ τοῦ αἰῶνος **5** Ἀλλοτριώ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ οὐκ ἤκουσθη ὅτι ἥνοιξέν τις ὄφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου. (aiōn g165) **33** Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἡδύνατο ποιεῖν οὐδέν.” **34** Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ, “Οταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ποιη, τούτου ἀκούει. **35** Εἰ τοῦ αἰῶνος παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἑκεῖνοι φεύξονται ἀπ’ αὐτοῦ, δτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν.” **6** Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἑκεῖνοι **7** εἶπεν οὖν αὐτοῖς πάλιν ὁ Ἰησοῦς, “Ἄμην, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν ἔξω. **36** Ἡκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον προβάτων. **8** Πάντες δοι ήλθον πρὸ ἐμοῦ αὐτὸν ἔξω, καὶ εὐρών αὐτὸν εἶπεν, “Σὺ κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί, ἀλλ’ οὐκ ἤκουσαν πιστεύεις εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου;” **37** αὐτῶν τὰ πρόβατα. **9** Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· Ἀπεκρίθη ἑκεῖνος, “Καὶ τίς ἐστιν,” ἔφη, δι’ ἐμοῦ ἔαν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται, καὶ “κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν;” **38** εἶπεν εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομῆν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, “Καὶ ἐώρακας αὐτὸν, καὶ εὐρήσει. **10** Ο κλέπτης οὐκ ἔρχεται, εἰ μὴ δ λαλῶν μετὰ σοῦ ἑκεῖνός ἐστιν.” **39** Ο δὲ ἵνα κλέψῃ, καὶ θύσῃ, καὶ ἀπολέσῃ. Ἐγώ ἔφη, “Πιστεύω, Ὁκύριε·” καὶ προσεκύνησεν ἥλθον, ἵνα ζωὴν ἔχωσιν, καὶ περισσὸν

εχωσιν. 11 Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ὁ Ἰησοῦς, “Εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε. ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν Τὰ ἔργα ἂ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων. 12 Ὁ μισθωτὸς καὶ οὐκ Πατρός μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ, 26 ὃν ποιμήν, οὗτος ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, ἀλλὰ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε, διὸ οὐκ ἔστε ἐκ θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησιν τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν. 27 Τὰ πρόβατα τὰ πρόβατα καὶ φεύγει, καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούουσιν, καγὼ αὐτὰ καὶ σκορπίζει, 13 διὸ μισθωτός ἔστιν γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθοῦσίν μοι, 28 καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. 14 καγὼ δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον, καὶ Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω οὐ μὴ ἀπόλωνται, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκουσί με τὰ ἐμά. 15 Καθὼς ἀρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός μου. (αἱōn g165, γινώσκει με ὁ Πατὴρ, καγὼ γινώσκω τὸν αἱōnios g166) 29 Ὁ Πατὴρ μου δὲς δέδωκέν μοι, Πατέρα, καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ πάντων μεῖζον ἔστιν, καὶ οὐδεὶς δύναται τῶν προβάτων. 16 Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἂ ἀρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Πατρός. 30 Ἐγὼ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης κάκεῖνα δεῖ καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐσμεν.” 31 Ἐβάστασαν πάλιν με ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούουσιν, λίθους οἵ Ιουδαῖοι, ἵνα λιθάσωσιν αὐτὸν. καὶ γενήσονται μία ποίμνη, εἰς ποιμήν. 32 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Πολλὰ 17 Διὰ τοῦτο, με ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ, διὸτι ἐγὼ ἔργα καλὰ ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ Πατρός: μου τίθημι τὴν ψυχήν μου, ἵνα πάλιν λάβω διὰ ποιῶν αὐτῶν ἔργον, ἐμὲ λιθάζετε;” αὐτήν. 18 Οὐδεὶς ἦρεν αὐτὴν ἀπ’ ἐμοῦ, ἀλλ’ 33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ιουδαῖοι, “Περὶ ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ’ ἐμαυτοῦ. Ἐξουσίαν καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλὰ περὶ ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἔξουσίαν ἔχω πάλιν βλασφημίας, καὶ διὸ σὺ, ἀνθρωπος ὃν, λαβεῖν αὐτήν. Ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον ποιεῖς σεαυτὸν ὅθεόν.” 34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς παρὰ τοῦ Πατρός μου.” 19 Σχίσμα πάλιν ὁ Ἰησοῦς, “Οὐκ ἔστιν γεγραμμένον ἐν τῷ ἐγένετο ἐν τοῖς Ιουδαίοις, διὰ τοὺς λόγους νόμῳ ὑμῶν, διὸ “Ἐγὼ εἶπα, “Θεοί εἰστε”; 35 τούτους. 20 Ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, Εἰ ἐκείνους εἶπεν ‘Θεοὺς’, πρὸς οὓς δὲ λόγος “Δαιμόνιον ἔχει, καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ τοῦ ὅθεοῦ ἐγένετο (καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἀκούετε;” 21 Ἄλλοι ἔλεγον, “Ταῦτα τὰ ἡ Γραφή), 36 δὲν ὁ Πατὴρ ἡγίασεν καὶ ὥρματα οὐκ ἔστιν δαιμονιζομένου. Μή ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε, δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς διὸ ‘Βλασφημεῖς’, διὸ εἶπον, ‘Υἱὸς τοῦ ὅθεοῦ ἀνοῖξαι;’” 22 Ἐγένετο τότε τὰ ἐγκαίνια εἰμι; 37 Εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ Πατρός μου, ἐν τοῖς Ιεροσολύμοις. Χειμῶν ἦν, 23 καὶ μὴ πιστεύετε μοι· 38 εἰ δὲ ποιῶ, κἄν ἐμοὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ιερῷ, ἐν τῇ στοᾷ μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύετε, ἵνα τοῦ Σολομῶνος. 24 Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν γνῶτε καὶ γινώσκητε διὸ ἐν ἐμοὶ ὁ Πατὴρ, οἵ Ιουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ, “Ἐως πότε καγὼ ἐν τῷ Πατρί.” 39 Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, πάλιν πιάσαι, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς εἰπὲ ἡμῖν παρρησίᾳ.” 25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς αὐτῶν. 40 Καὶ ἀπῆλθεν πάλιν πέραν τοῦ

’Ιορδάνου, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης κεκοίμηται σωθήσεται.” 13 Εἰρήκει δὲ ὁ τὸ πρῶτον βαπτίζων, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ. 41 Ὡησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Ἐκεῖνοι Καὶ πολλοὶ ἥλθον πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον, δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὅτι “Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν, ὑπνου λέγει. 14 Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου Ὡησοῦς παρρησίᾳ, “Λάζαρος ἀπέθανεν, 15 ἀληθῆ ἦν.” 42 Καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς καὶ χαίρω δι’ ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε ὅτι οὐκ αὐτὸν ἐκεῖ.

ἡμην ἐκεῖ· ἀλλὰ ἄγωμεν πρὸς αὐτόν.” 16

11 Ἡν δέ τις ἀσθενῶν, Λάζαρος ἀπὸ Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος Βηθανίας ἐκ τῆς κώμης Μαρίας, καὶ τοῖς συμμαθηταῖς, “Ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. 2 Ἡν δὲ οὖν, δὲ Ὡησοῦς εὗρεν αὐτὸν, τέσσαρας ἥδη ἔκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξὶν ἔκμέρας ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. 18 Ἡν δὲ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ιεροσολύμων, ὡς ἀπὸ αὐτῆς, ἥς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἡσθένει. 3 Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν σταδίων δεκαπέντε. 19 Πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν λέγουσαι, “Κύριε, ἵδε, δὸν φιλεῖς ἀσθενεῖ.” 4 Ἀκούσας δὲ ὁ Ὡησοῦς εἶπεν, “Ἄντη ἡ καὶ Μαριάμ, ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς ἀσθένεια οὐκ ἔστιν πρὸς θάνατον, ἀλλ’ περὶ τοῦ ἀδελφοῦ. 20 Ἡ οὖν Μάρθα ὡς, ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι’ αὐτῆς.” 5 Ἡγάπα δὲ ἡκουσεν δὲ ὃ τοῦ Θεοῦ δι’ αὐτῆς. 6 Ὦς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας. 7 Ἐπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς, “Ἄγωμεν εἰς τὴν Ιουδαίαν πάλιν.” 8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί, “Ραββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ιουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;” 9 Ἀπεκρίθη Ὡησοῦς, “Οὐχὶ δώδεκα ὥραι εἰσιν τῆς ἡμέρας; Ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει. 10 Ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.” 11 Ταῦτα εἶπεν, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς, “Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται, ἀλλὰ πορεύομαι, ἵνα ἔχυπνίσω αὐτόν.” 12 Εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, “Κύριε, εἰ Εἶπεν οὖν ἡμεῖς ὁ παρθένος οὐκ ἔστιν πρὸς τὸν θάνατον, ἀλλὰ ἀποθάνει τὸν φίλον τοῦτον.” 13 Λέγει αὐτῷ ὁ Ὡησοῦς, “Ἄναστήσεται ὁ ἀδελφός σου.” 24 Λέγει αὐτῷ Μάρθα, “Οἶδα δὲ ἐναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.” 25 Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ὡησοῦς, “Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἀν ἀποθάνῃ, ζήσεται, 26 καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τοῦτο;” (aiōn g165) 27 Λέγει αὐτῷ, “Ναί, Κύριε· ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος.” 28 Καὶ τοῦτο εἶπούσα ἀπῆλθεν, καὶ ἐφώνησεν Μαριάμ, τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς

λάθρα, είπούσα, “Ο διδάσκαλος πάρεστιν, πάντοτέ μου ἀκούεις, ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον καὶ φωνεῖ σε.” **29** Ἐκείνη δὲ ὡς ἥκουσεν, τὸν περιεστῶτα, εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι ἡγέρθη ταχὺ καὶ ἥρχετο πρὸς αὐτόν. **30** σύ με ἀπέστειλας.” **43** Καὶ ταῦτα εἰπὼν, Οὕπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασεν, “Λάζαρε, δεῦρο ἀλλ’ ἦν ἔτι ἐν τῷ τόπῳ ὃπου ὑπήντησεν ἔξω.” **44** Ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς, δεδεμένος αὐτῷ ἡ Μάρθα. **31** Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ μετ’ αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι ὅψις αὐτοῦ σουδαρίω περιεδέδετο. Λέγει αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαριὰμ ὅτι ταχέως αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, “Λύσατε αὐτὸν καὶ ἄφετε ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἡκολούθησαν αὐτῇ, αὐτὸν ὑπάγειν.” **45** Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν δόξαντες ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαριὰμ, κλαύσῃ ἐκεῖ. **32** Ἡ οὖν Μαριὰμ, ὡς ἤλθεν καὶ θεασάμενοι ἂν ἐποίησεν, ἐπίστευσαν ὅπου ἦν Ἰησοῦς, ἰδούσα αὐτὸν, ἔπεσεν εἰς αὐτόν. **46** Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον αὐτοῦ πρὸς τοὺς πόδας, λέγουσα αὐτῷ, πρὸς τὸν Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἂν Κύριε, εἰ ἡς ὡδε, οὐκ ἄν μου ἀπέθανεν ὁ ἐποίησεν Ἰησοῦς. **47** Συνήγαγον οὖν οἱ ἀδελφός. **33** Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτήν ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι Συνέδριον, καὶ κλαίουσαν, καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ ἔλεγον, “Τί ποιοῦμεν, ὅτι οὗτος ὁ ἀνθρωπὸς Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πολλὰ ποιεῖ σημεῖα; **48** Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν πνεύματι καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν. **34** Καὶ εἶπεν, οὕτως, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν, καὶ “Ποῦ τεθείκατε αὐτόν;” Λέγουσιν αὐτῷ, ἔλευσονται οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν “Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε.” **35** Ἐδάκρυσεν ὁ καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος. **49** Εἶς δέ τις ἐξ Ἰησοῦς. **36** Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, “Ἴδε, αὐτῶν, Καϊάφας ἀρχιερεὺς ὧν τοῦ ἐνιαυτοῦ πῶς ἐφίλει αὐτόν!” **37** Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς, “Υμεῖς οὐκ οἴδατε εἶπον, “Οὐκ ἐδύνατο οὗτος, ὁ ἀνοίξας οὐδέν! **50** Οὐδὲ λογίζεσθε ὅτι συμφέρει ὑμῖν τοὺς ὄφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι ἵνα ἵνα εῖς ἀνθρωπὸς ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ;” **38** Ἰησοῦς οὖν καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται.” **51** Τοῦτο πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς δὲ ἀφ’ ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς τὸ μνημεῖον. Ἡν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ὧν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, ἐπροφήτευσεν ἐπέκειτο ἐπ’ αὐτῷ. **39** Λέγει ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἡμελλεν Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ “Ἄρατε τὸν λίθον.” Λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἔθνους, **52** καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους τοῦ τετελευτηκότος Μάρθα, “Κύριε, ἥδη μόνον, ἀλλ’ ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ Ὀθεοῦ, ὅζει, τεταρταῖος γάρ ἐστιν.” **40** Λέγει αὐτῇ ὁ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς Ἑν. **53** Ἰησοῦς, “Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, Ἄπ’ ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας, ἐβουλεύσαντο ὅψῃ τὴν δόξαν τοῦ Ὀθεοῦ;” **41** Ἡραν οὖν τὸν ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν. **54** Ο οὖν λίθον. Ο δὲ Ἰησοῦς ἤρεν τοὺς ὄφθαλμοὺς Ἰησοῦς οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν ἄνω, καὶ εἶπεν, “Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν ὅτι ἥκουσάς μου. **42** Ἔγὼ δὲ ἥδειν ὅτι εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς

Ἐφραὶμ λεγομένην πόλιν, κάκεῖ ἔμεινεν νεκρῶν. 10 Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν μαθητῶν. 55 Ἡν δὲ ἐγγὺς τὸ ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, 11 διὰ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ πολλοὶ δι’ αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων, εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἱησοῦν. 12 Τῇ Πάσχᾳ, ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτούς. 56 Ἐζήτουν ἐπαύριον ὁ ὄχλος πολὺς, ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν οὖν τὸν Ἱησοῦν, καὶ ἔλεγον μετ’ ἀλλήλων ἑορτήν, ἀκούσαντες διὰ ἔρχεται ὁ Ἱησοῦς ἐν τῷ ἑρῷ ἐστηκότες, “Τί δοκεῖ ὑμῖν;” Ὁτι εἰς Ἱεροσόλυμα, 13 ἔλαβον τὰ βαῖα τῶν οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;” 57 Δεδώκεισαν φοινίκων καὶ ἔξηλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολάς, καὶ ἐκραύγαζον, ““Ωσαννά! Εὐλογημένος ἵνα ἐάν τις γνῷ ποῦ ἐστιν, μηνύσῃ, ὅπως ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Ἦκαντον”, καὶ πιάσωσιν αὐτόν.

οἱ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ!” 14 Εύρων δὲ

12 Ο οὖν Ἱησοῦς πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ ὁ Ἱησοῦς ὄνάριον, ἐκάθισεν ἐπ’ αὐτό, Πάσχᾳ, ἥλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν καθὼς ἐστιν γεγραμμένον, 15 “Μὴ φοβοῦ, Λάζαρος, δὸν ἥγειρεν ἐκ νεκρῶν Ἱησοῦς. Θυγάτηρ Σιών ἰδού, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται, 2 Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.” 16 Ταῦτα οὐκ Μάρθα διηκόνει, ὁ δὲ Λάζαρος εἶς ἦν ἐκ τῶν ἔγνωσαν αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ τὸ πρῶτον, ἀλλ’ ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. 3 Ἡ οὖν Μαρία λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἥλειψεν τοὺς πόδας τοῦ Ἱησοῦ, καὶ ἐξέμαξεν ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὄσμης τοῦ μύρου. 4 Λέγει δὲ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι, 5 “Διὰ τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς;” 6 Εἶπεν δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ’ ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον ἔχων τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. 7 Εἶπεν οὖν ὁ Ἱησοῦς, ““Ἄφες αὐτήν, ἵνα εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου, τηρήσῃ αὐτό. 8 Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ’ ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.” 9 Ἐγνω οὖν ὁ ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστιν, καὶ ἥλθον, οὐ διὰ τὸν Ἱησοῦν μόνον, ἀλλ’ τῷ Ἱησοῦ. 23 Ο δὲ Ἱησοῦς ἀποκρίνεται ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν, δὸν ἥγειρεν ἐκ

Γαλιλαίας, καὶ ἡρώτων αὐτὸν λέγοντες, “Κύριε, θέλομεν τὸν Ἱησοῦν ἰδεῖν.” 22 “Ἐλληνές τινες ἐκ τῶν ἀναβαίνοντων, ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ· 21 οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππω, τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἡρώτων αὐτὸν λέγοντες, “Ἐρχεται ὁ Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ, ἔρχεται Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος καὶ λέγουσιν ἥλθον, οὐ διὰ τὸν Ἱησοῦν μόνον, ἀλλ’ τῷ Ἱησοῦ. 23 Ο δὲ Ἱησοῦς ἀποκρίνεται αὐτοῖς λέγων, “Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα

δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου. 24 Ἄμην, Ὡς τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου ἵνα νίοὶ φωτὸς γένησθε.” Ταῦτα ἐλάλησεν πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν, ἐκρύβη ἀπ’ αὐτῶν. μένει ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. 37 Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος 25 Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολλύει ἐμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν, αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ 38 ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει πληρωθῆ ὃν εἶπεν, “Κύριε, τίς ἐπίστευσεν αὐτήν. (aiōnios g166) 26 Ἐὰν ἐμοὶ τις διακονῇ, τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; Καὶ ὁ βραχίων Ἡριόν τίνι ἐμοὶ ἀκολουθείτω, καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ἐκεῖ ἀπεκαλύφθη;” 39 Διὰ τοῦτο οὐκ ἡδύναντο καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται. Ἐάν τις ἐμοὶ πιστεύειν, δτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας, 40 διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ Πατήρ. 27 Νῦν ἡ “Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ψυχὴ μου τετάρακται, καὶ τί εἴπω, ‘Πάτερ, ἐπήρωσεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ σῶσον με ἐκ τῆς ὕρας ταύτης’; Ἀλλὰ διὰ ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσιν τῇ τοῦτο, ἥλθον εἰς τὴν ὕραν ταύτην. 28 καρδίᾳ, καὶ στραφῶσιν καὶ ἰάσομαι αὐτούς.” Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα.” Ἦλθεν οὖν 41 Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας, δτι εἶδεν τὴν φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ: “Καὶ ἐδόξασα, καὶ δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ. πάλιν δοξάσω.” 29 Ο οὖν ὄχλος ὁ ἐστῶς καὶ 42 Ὁμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων ἀκούσας, ἐλεγεν βροντὴν γεγονέναι. Ἀλλοι πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ ἔλεγον, “Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν.” 30 τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν, ἵνα μὴ Ἀπεκρίθῃ καὶ εἶπεν, Ἰησοῦς “Οὐ δ’ ἐμὲ, ἀποστολάγωγοι γένωνται. 43 Ἡγάπησαν γὰρ ἡ φωνὴ αὕτη γέγονεν, ἀλλὰ δι’ ὑμᾶς. 31 τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἥπερ Νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. 44 Ἰησοῦς δὲ ἐκραξεν ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται καὶ εἶπεν, “Ο πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ πιστεύει ἔξω. 32 Κάγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, εἰς ἐμὲ, ἀλλὰ εἰς τὸν πέμψαντά με, 45 καὶ ὁ πάντας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτόν.” 33 Τοῦτο δὲ θεωρῶν ἐμὲ, θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. 46 ἐλεγεν, σημαίνων ποίω θανάτῳ ἥμελλεν Ἔγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ἀποθνήσκειν. 34 Ἀπεκρίθῃ οὖν αὐτῷ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ. ὄχλος, “Ημεῖς ἡκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου 47 Καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥήμάτων, δτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ καὶ μὴ φυλάξῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν, οὐ πῶς λέγεις σὺ δτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν Υἱὸν γὰρ ἥλθον, ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ’ τοῦ Ἀνθρώπου; Τίς ἐστιν οὗτος ὁ Υἱὸς τοῦ ἵνα σώσω τὸν κόσμον. 48 Ο ἀθετῶν ἐμὲ Ἀνθρώπου;” (aiōn g165) 35 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου, ἔχει ὁ Ἰησοῦς, “Ἐτι μικρὸν χρόνον, τὸ φῶς ἐν τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος δν ἐλάλησα, ὑμῖν ἐστιν. Περιπατεῖτε ὡς τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα ἐκεῖνος κρίνει αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ, καὶ ὁ περιπατῶν 49 Ὁτι ἐγὼ ἔξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ’ ἐν τῇ σκοτίᾳ, οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. 36 ὁ πέμψας με Πατὴρ αὐτός μοι ἐντολὴν

δέδωκεν – τί εἴπω, καὶ τί λαλήσω. **50** Καὶ ἔνιψεν τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβεν τὰ οἰδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴν αἰώνιος ἔστιν. “Α οὖν ἐγὼ λαλῶ, καθὼς εἰρηκέν μοι ὁ Πατήρ, οὕτως λαλῶ.” (αισθιος g166)

13 Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἥλθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα, ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν Πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἡγάπησεν αὐτούς. **2** Καὶ δείπνου γινομένου, τοῦ διαβόλου ἥδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδῷ αὐτὸν Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, **3** εἰδὼς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ Πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Ὁθοῦ ἐξῆλθεν καὶ πρὸς τὸν Ὅθεὸν ὑπάγει, **4** ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ τίθησιν τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον διεζωσεν ἑαυτόν. **5** Εἶτα βάλλει ὄδωρος εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἥρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ὡς ἦν διεζωσμένος. **6** Ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον. Λέγει αὐτῷ, ““Κύριε, σὺ μου νίπτεις τοὺς πόδας;” **7** Ἀπεκρίθη Ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Ο ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα.” **8** Λέγει αὐτῷ Πέτρος, “Οὐ μὴ νίψῃς μου τοὺς πόδας εἰς τὸν αἰῶνα.” Ἀπεκρίθη Ὁ Ἰησοῦς αὐτῷ, “Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ’ ἐμοῦ.” (αισθιον g165) **9** Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος, ““Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν.” **10** Λέγει αὐτῷ ὁ Ὁ Ἰησοῦς, “Ο λελουμένος οὐκ ἔχει χρείαν, εἰ μὴ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ’ ἔστιν καθαρὸς ὅλος: καὶ ὑμεῖς καθαροί ἔστε, ἀλλ’ οὐχὶ πάντες.” **11** Ἡιδει γάρ τὸν παραδιδόντα αὐτὸν· διὰ τοῦτο εἶπεν, ὅτι “Οὐχὶ πάντες καθαροί ἔστε.” **12** Οτε οὖν ἔνιψεν τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβεν τὰ ιμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀνέπεσεν, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς, “Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; **13** ‘Ὑμεῖς φωνεῖτέ με ὁ ‘Διδάσκαλος’ καὶ, ὁ ‘Κύριος’, καὶ καλῶς λέγετε, εἰμὶ γάρ. **14** Εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ ‘Κύριος’ καὶ ὁ Διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. **15** ‘Υπόδειγμα γάρ ἔδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. **16** Ἄμὴν, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. **17** Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἔστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά. **18** Οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω. Ἐγὼ οἶδα οὓς ἔξελεξάμην, ἀλλ’ ἵνα ἡ Γραφὴ πληρωθῇ, “Ο τρώγων μετ’ ἐμοῦ τὸν ἄρτον, ἐπῆρεν ἐπ’ ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ.” **19** Ἀπ’ ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα πιστεύσητε ὅταν γένηται ὅτι ἐγώ εἰμι. **20** Ἄμὴν, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ὁ λαμβάνων ἄν τινα πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει, ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει τὸν πέμψαντά με.” **21** Ταῦτα εἰπών, ὁ Ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ εἶπεν, “Ἄμὴν, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν ὅτι εῖς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.” **22** Ἔβλεπον οὖν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταί, ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει. **23** Ἡν δὲ ἀνακείμενος εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ὁ Ἰησοῦ, δὸν ἡγάπα ὁ Ὁ Ἰησοῦς. **24** Νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος, πυθέσθαι τίς ἀν εἴη περὶ οὗ λέγει. **25** Ἐπιπεσών οὖν ἐκεῖνος οὕτως ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ὁ Ἰησοῦ, λέγει αὐτῷ, ““Κύριε, τίς ἔστιν;” **26** Ἀποκρίνεται ὁ Ὁ Ἰησοῦς, ““Εκεῖνός ἔστιν ὡς ἐγὼ, βάψας τὸ ψωμίον ἐπιδώσω.” Καὶ βάψας τὸ ψωμίον,

δίδωσιν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου. 27 Καὶ μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἀν ὑμῖν, μετὰ τὸ ψωμίον, τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὅτι πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν. 3 ὁ Σατανᾶς. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Καὶ ἐάν πορευθῶ καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον “Ο ποιεῖς, ποίησον τάχιον.” 28 Τοῦτο δὲ πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήμψομαι ὑμᾶς οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων, πρὸς τί πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμὶ ἔγὼ, καὶ ὑμεῖς εἴπεν αὐτῷ. 29 Τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ ἥτε. 4 Καὶ ὅπου ἔγὼ ὑπάγω οἴδατε, τὴν γλωσσόκομον εἶχεν Ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁδόν.” 5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς, “Κύριε, οὐκ ὁ Ἰησοῦς, “Ἄγρόρασον ὃν χρείαν ἔχομεν οἰδαμεν ποῦ ὑπάγεις· πῶς δυνάμεθα τὴν εἰς τὴν ἑορτήν”, ἥ τοις πτωχοῖς, ἵνα τι δῷ. ὁδὸν εἰδέναι;” 6 Λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς, “Ἐγώ 30 Λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον, ἐκεῖνος ἔξῆλθεν εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ. εὐθύς. Ἡν δὲ νύξ. 31 Ὁτε οὖν ἔξῆλθεν, Οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα, εἰ μὴ δι’ λέγει Ἰησοῦς, “Νῦν ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἐμοῦ. 7 Εἰ ἐγνώκειτε με, καὶ τὸν Πατέρα Ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. μου γνώσεσθε, καὶ ἀπ’ ἄρτι γινώσκετε 32 Καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν αὐτῷ, καὶ αὐτὸν καὶ ἐωράκατε αὐτόν.” 8 Λέγει αὐτῷ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. 33 Τεκνία, ἔτι μικρὸν Φίλιππος, “Κύριε, δεῖξον ὑμῖν τὸν Πατέρα, μεθ’ ὑμῶν εἰμι. Ζητήσετέ με, καὶ καθὼς καὶ ἄρκει ὑμῖν.” 9 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἴπον τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι “Οπου ἔγὼ ὑπάγω, “Τοσοῦτον χρόνον μεθ’ ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν”, καὶ ὑμῖν λέγω οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; Ό ἐωρακώς ἐμὲ, ἄρτι. 34 Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἐώρακεν τὸν Πατέρα· πῶς σὺ λέγεις, ‘Δεῖξον ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἡγάπησα ὑμᾶς, ὑμῖν τὸν Πατέρα’; 10 Οὐ πιστεύεις ὅτι ἔγὼ ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. 35 Ἐν ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοὶ ἐστιν; Τὰ τούτω γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ῥήματα ἡ ἔγὼ λέγω ὑμῖν, ἀπ’ ἐμαυτοῦ οὐ ἔστε, ἐάν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.” 36 λαλῶ, ὁ δὲ Πατὴρ ἐν ἐμοὶ μένων, ποιεῖ τὰ λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος, “Κύριε, ποῦ ἔργα αὐτοῦ. 11 Πιστεύετέ μοι ὅτι ἔγὼ ἐν ὑπάγεις;” Ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς, “Οπου τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μή, ὑπάγω, οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε. 12 Ἀμὴν, ἀμὴν, ἀκολουθήσεις δὲ ὑστερον.” 37 Λέγει αὐτῷ λέγω ὑμῖν, ο πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα ἡ ὁ Πέτρος, “Κύριε, διὰ τί οὐ δύναμαι σοι ἔγὼ ποιῶ, κάκεῖνος ποιήσει, καὶ μεῖζονα ἀκολουθῆσαι ἄρτι; Τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ τούτων ποιήσει, ὅτι ἔγὼ πρὸς τὸν Πατέρα σοῦ θήσω.” 38 Ἀποκρίνεται Ἰησοῦς, “Τὴν πορεύομαι. 13 Καὶ ὅ τι ἀν αἰτήσητε ἐν τῷ ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; Ἀμὴν, ἀμὴν, ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ, ἔως οὗ Πατὴρ ἐν τῷ Υἱῷ. 14 Ἐάν τι αἰτήσητέ με ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω. 15 Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσετε.

14 Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. 2 Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πατρός μου,

16 Κάγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα, καὶ ἄλλον Παφάκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μεθ’ ὑμῶν εἰς

τὸν αἰῶνα ἥ (aiōn g165) 17 τὸ ὑπεῦμα τῆς μου ὅτι ὁ Πατὴρ μείζων μού ἐστιν. 29 ἀληθείας, δὸς κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, Καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὸν γενέσθαι, ἵνα ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸν οὐδὲ γινώσκει. Ὅμεις ὅταν γένηται, πιστεύσητε. 30 Οὐκέτι πολλὰ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ’ ὑμῖν μένει, καὶ ἐν λαλήσω μεθ’ ὑμῶν, ἔρχεται γάρ ὁ τοῦ ὑμῖν ἐστίν. 18 Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς, κόσμου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν, ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. 19 Ἔτι μικρὸν καὶ ὁ 31 ἀλλ’ ἵνα γνῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτε Πατέρα, καὶ καθὼς ἐντολὴν ἔδωκέν μοι με, ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. 20 Ἐν ὁ Πατὴρ, οὕτως ποιῶ. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ ὑμεῖς γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ ἐν ἐντεῦθεν.

τῷ Πατρί μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ, κάγὼ ἐν 15 Ἔγω εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὑμῖν. 21 Ὁ ἔχων τὰς ἐντολὰς μου καὶ τηρῶν ὁ Πατὴρ μου ὁ γεωργός ἐστιν. 2 Πᾶν αὐτὰς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἴρει αὐτό, ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ Πατρός καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, μου, κάγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν, καὶ ἐμφανίσω ἵνα καρπὸν πλείονα φέρῃ. 3 Ἡδη ὑμεῖς αὐτῷ ἔμαυτόν. 22 Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, καθαροί ἐστε, διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης, “Κύριε, τί γέγονεν, ὑμῖν. 4 Μείνατε ἐν ἐμοὶ, κάγὼ ἐν ὑμῖν. ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν, καὶ Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν οὐχὶ τῷ κόσμῳ;” 23 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ ἀφ’ ἐαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἄμπελῳ, εἶπεν αὐτῷ, “Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε. μου τηρήσει, καὶ ὁ Πατὴρ μου ἀγαπήσει 5 Ἔγω εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, καὶ Ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κάγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος μονὴν παρ’ αὐτῷ ποιησόμεθα. 24 Ὁ μὴ φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ, οὐ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. 6 Ἐὰν μή τις μένῃ καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούνετε, οὐκ ἔστιν ἐμὸς, ἐν ἐμοὶ, ἐβλήθη ἔξω ώς τὸ κλῆμα καὶ ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρός. 25 Ταῦτα ἔξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ λελάληκα ὑμῖν παρ’ ὑμῖν μένων. 26 Ὁ δὲ πῦρ βάλλουσιν, καὶ καίεται. 7 Ἐὰν μείνητε Παράκλητος, τὸ ὑπεῦμα τὸ Ἀγιον, ὃ πέμψει ἐν ἐμοὶ, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὁ ὁ Πατὴρ ἐν τῷ ὄνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς ἐὰν θέλητε, αἵτησασθε καὶ γενήσεται ὑμῖν. διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα 8 Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ Πατὴρ μου, ἵνα ἂ εἶπον ὑμῖν. 27 Εἰρήνην ἀφίμι ὑμῖν, καρπὸν πολὺν φέρητε καὶ γένησθε ἐμοὶ εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς μαθηταί. 9 Καθὼς ἡγάπησέν με ὁ Πατὴρ, ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ κάγὼ ὑμᾶς ἡγάπησα· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω. τῇ ἐμῇ. 10 Ἐὰν τὰς ἐντολὰς μου τηρήσητε, 28 Ἡκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, “Υπάγω μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τοῦ καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.” Εἰ ἡγαπᾶτέ με, Πατρὸς τὰς ἐντολὰς τετήρηκα, καὶ μένω ἔχάρητε ἂν ὅτι πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα, αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. 11 Ταῦτα λελάληκα

ύμιν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν ἦ, καὶ ἡ χαρὰ καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου. 25 Ἀλλ’ ἵνα ὑμῶν πληρωθῇ. 12 Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ πληρωθῆ ὁ λόγος ὁ ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἡγάπησα γεγραμμένος, ὅτι “Εμίσησάν με δωρεάν.” 26 ὑμᾶς. 13 Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδὲις “Οταν ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ἔχει: ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρός, τὸ Ὁνεῦμα τῆς τῶν φίλων αὐτοῦ. 14 Ὦμετοι μού ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐστε, ἐὰν ποιῆτε ἂν ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. 15 ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. 27 Καὶ ὑμεῖς Οὐκέτι λέγω ὑμᾶς δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ’ ἀρχῆς μετ’ ἐμοῦ οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος. ‘Ὑμᾶς δὲ ἐστε.

εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἄντα ἤκουον σα παρὰ τοῦ Πατρός μου, ἐγνώρισα ὑμῖν. 16 Οὐχ

ὑμεῖς με ἔξελέξασθε, ἀλλ’ ἐγὼ ἔξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη, ἵνα δι τι ἀν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὄνόματί μου, δῷ ὑμῖν. 17 Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. 18 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. 19 Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἄν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ’ ἐγὼ ἔξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. 20 Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, ‘Οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ.’ Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς

διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτίρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. 21 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν εἰς ὑμᾶς διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. 22 Εἰ μὴ ἥλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. 23 Οἱ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ.

24 Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἂν οὐδὲις ἀρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. 12 Ἔτι ἄλλος ἐποίησεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχοσαν νῦν δὲ πρόφασιν πολλὰ ἔχω ὑμῖν λέγειν, ἀλλ’ οὐ δύνασθε νῦν δὲ καὶ ἔωράκασιν καὶ μεμισήκασιν, βαστάζειν ἄρτι. 13 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος,

16 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῇτε. 2 Ἀποσυναγώγους

ποιήσουσιν ὑμᾶς ἀλλ’ ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Ὁθεῷ. 3 Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν, ὅτι οὐκ ἐγνωσαν τὸν Πατέρα οὐδὲ ἐμέ. 4 Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα δταν ἔλθῃ ἡ ὥρα αὐτῶν, μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ’ ὑμῶν ἥμην. 5

Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδὲις ἐξ ὑμῶν ἔρωτα με, ‘Ποῦ ὑπάγεις;’ 6 Ἀλλ’ ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. 7 Ἀλλ’ ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν, συμφέρει κυρίου αὐτοῦ.’ Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς

ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. Ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, δο Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς·

καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. 21 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν εἰς ὑμᾶς διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. 22 Εἰ μὴ ἥλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἀμαρτίας μένη, ὅτι οὐ

περὶ ἀμαρτίας, καὶ περὶ δικαιοσύνης, καὶ περὶ κρίσεως· 9 περὶ ἀμαρτίας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· 10 περὶ δικαιοσύνης

δέ, ὅτι πρὸς τὸν Πατέρα ὑπάγω, καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· 11 περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ θεωρεῖτέ με· 12 περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἀρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. 12 Ἔτι

τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς τῷ ὄνόματί μου. Αἴτειτε καὶ λήμψεσθε, ἵνα εἰς τὴν ἀλήθειαν πᾶσαν οὐ γάρ λαλήσει ἡ χαρὰ ὑμῶν ἢ πεπληρωμένη. 25 Ταῦτα ἀφ' ἔαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἀκούσει, λαλήσει, καὶ ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἔρχεται ὡρα τὰ ἔρχομενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. 14 Ἔκεῖνος δὲ οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἐμὲ δοξάσει, δτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ Πατρὸς ἀπαγγελῶ καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. 15 Πάντα ὅσα ἔχει ὑμῖν. 26 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὄνόματί δι Πατὴρ, ἐμά ἐστιν διὰ τοῦτο εἶπον δτι μου αἰτήσεσθε, καὶ οὐ λέγω ὑμῖν δτι ἐγὼ ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει, καὶ ἀναγγελεῖ ἔρωτήσω τὸν Πατέρα περὶ ὑμῶν. 27 αὐτὸς ὑμῖν. 16 Μικρὸν καὶ οὐκέτι θεωρεῖτε με, γάρ δι Πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, δτι ὑμεῖς ἐμὲ καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με.” 17 πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε δτι ἐγὼ Εἶπαν οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς παρὰ Ὀθοῦ ἐξῆλθον. 28 ἐξῆλθον παρὰ ἀλλήλους, “Τί ἐστιν τοῦτο δ λέγει ἡμῖν, τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· ‘Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτε με, καὶ πάλιν πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με· καὶ ‘Οτι ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα.’” 29 Λέγουσιν οἱ μαθηταὶ πρὸς τὸν Πατέρα;” 18 Ἐλεγον οὖν, “Τί αὐτοῦ, “Ιδε, νῦν ἐν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ ἐστιν τοῦτο, δ λέγει ‘Μικρόν’; Οὐκ οἴδαμεν παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. 30 Νῦν οἴδαμεν τί λαλεῖ.” 19 Ἔγνω Ὡησοῦς δτι ἥθελον δτι οἴδας πάντα, καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα αὐτὸν ἔρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, “Περὶ τίς σε ἔρωτᾶ. Ἐν τούτῳ πιστεύομεν δτι τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, δτι εἶπον, ἀπὸ Ὀθοῦ ἐξῆλθες.” 31 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ‘Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτε με, καὶ πάλιν Ὡησοῦς, “Ἄρτι πιστεύετε; 32 Ἰδοὺ, ἔρχεται μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με”; 20 Ἄμην, ἀμήν, λέγω ὡρα καὶ ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος ὑμῖν δτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, δ εἰς τὰ ἴδια, κάμε μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς λυπηθήσεσθε, εἰμὶ μόνος, δτι δι Πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστιν. 33 ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην 21 Ἡ γυνὴ δταν τίκτη, λύπην ἔχει, δτι ἔχητε. Ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἔχετε, ἀλλὰ ἥλθεν ἡ ὡρα αὐτῆς· δταν δὲ γεννήσῃ τὸ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.”

παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν δτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. 22 Καὶ ὑμεῖς οὖν νῦν μὲν λύπην ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν, οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν. 23 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἔρωτήσετε οὐδέν. Ἄμην, ἀμήν, λέγω ὑμῖν, ἀν τι αἰτήσητε τὸν Πατέρα, ἐν τῷ ὄνόματί μου, δώσει ὑμῖν. 24 Ἔως ἄρτι οὐκ ἡτίσατε οὐδὲν ἐν

17 Ταῦτα ἐλάλησεν Ὡησοῦς, καὶ ἐπάρας τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν, “Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὡρα δόξασόν σου τὸν Υἱόν, ἵνα δι Υἱὸς δοξάσῃ σε. 2 Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἔξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν δ δέδωκας αὐτῷ, δῶς αὐτῷ ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) 3 Αὕτη δὲ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσι σε, τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ διν ἀπέστειλας, Ὡησοῦν Ὁχριστόν. (aiōnios g166) 4 Ἐγώ σε

εδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον τελειώσας, σὸς ἀλήθειά ἐστιν. **18** Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας δὲ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω. **5** Καὶ νῦν εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς δόξασόν με σύ, Πάτερ, παρὰ σεαυτῷ, τῇ τὸν κόσμον. **19** Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω δόξην ἥτις εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι ἐμαυτόν, ἵνα ὢσιν καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι παρὰ σοί. **6** Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἐν ἀληθείᾳ. **20** Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ Σοὶ ἥσαν, κἀμοὶ αὐτοὺς ἔδωκας, καὶ τὸν τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, **21** ἵνα πάντες λόγον σου τετήρηκαν. **7** Νῦν ἔγνωκαν ὅτι ἐν ὢσιν, καθὼς σύ, Πάτερ, ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ πάντα δόσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ εἰσιν· ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὢσιν, ἵνα δὲ **8** ὅτι τὰ ρήματα ἃ ἔδωκάς μοι, δέδωκα κόσμος πιστεύῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. **22** αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, ἀληθῶς ὅτι παρὰ Κἀγὼ τὴν δόξαν ἦν δέδωκάς μοι, δέδωκα σοῦ ἔξηλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με αὐτοῖς, ἵνα ὢσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς ἐν, **23** ἀπέστειλας. **9** Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὢσιν οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ τετελειωμένοι εἰς ἐν, καὶ γινώσκῃ ὁ κόσμος ὃν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσιν. **10** Καὶ τὰ ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς ἐμὰ πάντα, σά ἐστιν, καὶ τὰ σὰ, ἐμά, καὶ καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας. **24** Πάτερ, δὲ δέδωκάς δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. **11** Καὶ οὐκέτι εἰμὶ μοι θέλω, ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, κάκεινοι ὢσιν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν εἰσίν, κἀγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ Ἀγιε, ἐμὴν, ἦν δέδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ τίριτσον αὐτοὺς ἐν τῷ ὄνόματί σου, ὃ καταβολῆς κόσμου. **25** Πάτερ δίκαιε, καὶ δέδωκάς μοι, ἵνα ὢσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς. **12** ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων, “Οτε ἥμην μετ' αὐτῶν, ἐγὼ ἐτίρουν αὐτοὺς καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. ἐν τῷ ὄνόματί σου, ὃ δέδωκάς μοι, καὶ **26** Καὶ ἔγνωρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἔξ αὐτῶν ἀπώλετο, γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἦν ἡγάπησάς με, ἐν εἱ μὴ δὲ νιὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ Γραφὴ αὐτοῖς ἥτις, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.”

πληρωθῆ. **13** Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν, πεπληρωμένην ἐν ἔαυτοῖς. **14** Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. **15** Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρης αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ’ ἵνα τηρήσης αὐτοὺς **16** ἐκ τοῦ πονηροῦ. **17** Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. **18** Αγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ· ὁ λόγος ὁ

18 Ταῦτα εἰπὼν, “Ιησοῦς ἔξηλθεν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τοῦ Κεδρῶν, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **2** Ἡιδει δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη Ὁ Ιησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. **3** Ἔκει ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν, καὶ λαμπάδων, καὶ ὅπλων. **4** Ὁ Ιησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα

τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξελθών εἶπεν οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ, “Μὴ αὐτοῖς, “Τίνα ζητεῖτε;” 5 Ἀπεκρίθησαν καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἰ τοῦ ἀνθρώπου αὐτῷ, ““Ιησοῦν τὸν Ναζωραῖον.” Λέγει τούτου;” Λέγει ἐκεῖνος, “Οὐκ εἰμί.” 18 αὐτοῖς, “Εγώ εἰμι.” “Ιησοῦς εἰστήκει δὲ καὶ Εἰστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται, Ἰούδας, ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, μετ' αὐτῶν. 6 ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψῦχος ἦν, καὶ Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς, “Εγώ εἰμι”, ἀπῆλθαν ἐθερμαίνοντο ἦν δὲ καὶ ὁ Πέτρος μετ' εἰς τὰ ὄπίσω καὶ ἔπεσαν χαμαί. 7 Πάλιν αὐτῶν ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος, 19 Ὁ οὖν ἐπηρώτησεν αὐτούς, “Τίνα ζητεῖτε;” οὖν ἀρχιερεὺς ἡρώτησεν τὸν “Ιησοῦν περὶ Οἱ δὲ εἶπον, ““Ιησοῦν τὸν Ναζωραῖον.” 8 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς Ἀπεκρίθη “Ιησοῦς, “Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγώ αὐτοῦ. 20 Ἀπεκρίθη αὐτῷ “Ιησοῦς, “Εγώ εἰμι. Εἰ οὖν ἔμετε ζητεῖτε, ἀφετε τούτους παρηρησίᾳ λελάληκα τῷ κόσμῳ ἐγὼ πάντοτε ὑπάγειν”. 9 Ἱνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν, ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἵερῷ, ὅπου ὅτι “Οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν αὐτῶν οὐδένα.” 10 Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. 21 Τί με ἐρωτᾷς; μάχαιραν, εἶλκυσεν αὐτὴν καὶ ἔπαισεν Ἐρώτησον τοὺς ἀκηκοότας τί ἐλάλησα τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῖς ἵδε, οὗτοι οἰδασιν ἀ εἶπον ἐγώ.” 22 αὐτοῦ τὸ ὡτάριον τὸ δεξιόν. Ἡν δὲ δόνομα Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἰς παρεστηκώς τῷ δούλῳ Μάλχος. 11 Εἶπεν οὖν ὁ “Ιησοῦς τῶν ὑπηρετῶν ἔδωκεν ῥάπισμα τῷ “Ιησοῦ τῷ Πέτρῳ, “Βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν εἰπών, “Οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιερεῖ;” Θήκην τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέν μοι ὁ Πατὴρ, 23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ “Ιησοῦς, “Εἴ κακῶς οὐ μὴ πίω αὐτό;” 12 Ἡ οὖν σπεῖρα, καὶ ὁ ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ εἰ δὲ χιλίαρχος, καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων, καλῶς, τί με δέρεις;” 24 Ἀπέστειλεν οὖν συνέλαβον τὸν “Ιησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτὸν. αὐτὸν ὁ “Ἀννας, δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν 13 Καὶ ἥγαγον πρὸς “Ἀνναν πρῶτον, ἦν γὰρ τὸν ἀρχιερέα. 25 Ἡν δὲ Σίμων Πέτρος πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος, Εἶπον οὖν αὐτῷ, ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. 14 Ἡν δὲ Καϊάφας ὁ “Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ;” συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρει Ἡρνήσατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν, “Οὐκ εἰμί.” ἔνα ἄνθρωπον ἀποθανεῖν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. 26 Λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, 15 Ἡκολούθει δὲ τῷ “Ιησοῦ Σίμων Πέτρος συγγενῆς ὡν οὖν ἀπέκοψεν Πέτρος τὸ ὡτίον, καὶ ἄλλος μαθητής. Ὁ δὲ μαθητής ἐκεῖνος “Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ;” ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθεν 27 Πάλιν οὖν ἡρνήσατο Πέτρος, καὶ εὐθέως τῷ “Ιησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως. ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. 28 Ἀγούσιν οὖν τὸν 16 Ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ “Ιησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον ἔξω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητής ὁ ἄλλος ὁ ἦν δὲ πρωΐ. Καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς ἦν γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἶπεν τῇ τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλὰ θυρωρῷ καὶ εἰσῆγαγεν τὸν Πέτρον. 17 Λέγει φάγωσιν τὸ Πάσχα. 29 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ

Πιλᾶτος ἔξω πρὸς αὐτοὺς καὶ φησίν, “Τίνα ἀπολύσω ὑμῖν ἐν τῷ Πάσχα: βούλεσθε οὗν κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου ἀπολύσω ὑμῖν τὸν Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;” τούτου;” 30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ, 40 Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν λέγοντες, “Μὴ “Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακὸν ποιῶν, οὐκ ἂν τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν!” Ἡν δὲ ὁ σοι παρεδώκαμεν αὐτόν.” 31 Εἶπεν οὖν Βαραββᾶς ληστῆς.

αὐτοῖς Πιλᾶτος, “Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν, κρίνατε αὐτόν.”

Εἶπον αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, “Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα”. 32 Ἱνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῆ, ὃν εἶπεν, σημαίνων ποίω θανάτῳ ἥμελλεν ἀποθνήσκειν. 33 Εἰσῆλθεν οὖν πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον ὁ Πιλᾶτος, καὶ ἐφώνησεν τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;” 34 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, “Ἄπο σεαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι εἶπόν σοι περὶ ἐμοῦ;” 35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλᾶτος, “Μήτι ἔγὼ Ἰουδαῖος εἰμι; Τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί. Τί ἐποίησας;” 36 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, “Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμή, οἱ ὑπηρέται οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο ἄν, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις. Νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν.”

37 Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος, “Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ;” Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, “Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεύς είμι Ἐγὼ. εἰς τοῦτο γεγέννημαι, καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὄν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς.” 38 Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος, “Τί ἔστιν ἀλήθεια;” Καὶ τοῦτο εἰπών, πάλιν ἐξῆλθεν πρὸς τὸν Ἰουδαίον, καὶ λέγει αὐτοῖς, “Ἐγὼ οὐδεμίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. 39 Ἔστιν δὲ συνήθεια ὑμῖν, ἵνα ἔνα

19 Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλᾶτος τὸν Ἰησοῦν

καὶ ἐμαστίγωσεν. 2 Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἴμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν, 3 καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον, “Χαῖρε, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων!” Καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ραπίσματα.

4 Καὶ ἐξῆλθεν πάλιν ἔξω ὁ Πιλᾶτος, καὶ λέγει αὐτοῖς, “Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι αἰτίαν ἐν αὐτῷ οὐχ εὑρίσκω.” 5 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἴμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς, “Ἴδού, ὁ ἀνθρωπος!” 6 Ὁτε οὖν εἶδον αὐτὸν

οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες, “Σταύρωσον! Σταύρωσον!” Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος, “Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε, ἔγω γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.” 7 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι,

“Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι Υἱὸν Θεοῦ ἔαυτὸν ἐποίησεν.” 8 Ὁτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλᾶτος

τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη. 9 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ, “Πόθεν εἶ σύ;” ‘Ο δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. 10 Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος, “Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; Οὐκ οἶδας ὅτι ἔξουσίαν ἔχω ἀπολῦσάι σε, καὶ ἔξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε;” 11 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς, “Οὐκ εἶχες ἔξουσίαν κατ’ ἐμοῦ οὐδεμίαν, εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι

άνωθεν. Διὰ τοῦτο ὁ παραδούς μέσοι, Ἰουδαίων.” 22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλᾶτος, “Ο μείζονα ἀμαρτίαν ἔχει.” 12 Ἐκ τούτου γέγραφα, γέγραφα.” 23 Οἱ οὖν στρατιῶται ὁ Πιλᾶτος ἐζήτει ἀπολῦσαι αὐτόν. Οἱ δὲ ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ δὲ Ἰουδαῖοι ἐκραύγασαν λέγοντες, “Ἐὰν ἴματια αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἰ φίλος τοῦ ἐκάστῳ στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα. Καίσαρος. Πᾶς ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν, Ἡν δὲ ὁ χιτὼν ἄραφος, ἐκ τῶν ἀνωθεν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι.” 13 Ὁ οὖν Πιλᾶτος, ὑφαντὸς δι’ ὅλου. 24 Εἶπον οὖν πρὸς ἀκούσας τῶν λόγων τούτων, ἥγαγεν ἔξω ἀλλήλους, “Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος, εἰς λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται”. ἵνα ἡ τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἐβραϊστὶ Γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα, “Διεμερίσαντο δὲ, Γαββαθᾶ. 14 Ἡν δὲ παρασκευὴ τοῦ τὰ ἴματιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἴματισμόν Πάσχα, ὡρα ἦν ὡς ἔκτη. Καὶ λέγει τοῖς μου ἔβαλον κλῆρον.” Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται Ἰουδαίοις, “Ιδε, ὁ βασιλεὺς ὑμῶν!” 15 Οἱ ταῦτα ἐποίησαν. 25 Είστηκεισαν δὲ παρὰ δὲ ἐκραύγασαν, “Ἄρον! Ἄρον! Σταύρωσον τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ αὐτόν!” Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος, “Τὸν ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρίᾳ ἡ τοῦ βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω;” Ἀπεκρίθησαν Κλωπᾶ, καὶ Μαρίᾳ ἡ Μαγδαληνή. 26 Ἰησοῦς οἱ ἀρχιερεῖς, “Οὐκ ἔχομεν βασιλέα, εἰ οὖν ιδών τὴν μητέρα, καὶ τὸν μαθητὴν μὴ Καίσαρα.” 16 Τότε οὖν παρέδωκεν παρεστῶτα δὲν ἥγαπα, λέγει τῇ μητρὶ, αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ. Παρέλαβον “Γύναι, ίδοὺ, ὁ υἱός σου.” 27 Εἴτα λέγει Δὲ τὸν Ἰησοῦν αὐτὸν ἀπίγαγον 17 Καὶ τῷ μαθητῇ, “Ιδε, ἡ μήτηρ σου.” Καὶ ἀπ’ βαστάζων ἑαυτῷ τὸν σταυρὸν, ἐξῆλθεν ἐκείνης τῆς ὡρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὸν λεγόμενον, “Κρανίου Τόπον”, δὲ εἰς τὰ ἴδια. 28 Μετὰ τοῦτο εἰδώς ὁ Ἰησοῦς λέγεται Ἐβραϊστὶ, Γολγοθᾶ, 18 ὅπου αὐτὸν ὅτι ἥδη πάντα τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἐσταύρωσαν, καὶ μετ’ αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἡ Γραφὴ, λέγει, “Διψῶ.” 29 Σκεῦος ἐκείτο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν ὅξους μεστόν· σπόγγον οὖν μεστόν τοῦ Ἰησοῦν. 19 Ἔγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ ὅξους ὑσσώπῳ περιθέντες, προσήνεγκαν Πιλᾶτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Ἡν αὐτοῦ τῷ στόματι. 30 “Οτε οὖν ἔλαβεν δὲ γεγραμμένον, “Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὁ τὸ ὅξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν, “Τετέλεσται!” Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.” 20 Τοῦτον οὖν τὸν Καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκεν τὸ τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, πνεῦμα. 31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἐπεὶ παρασκευὴ ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως, ὅπου ἦν, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐσταυρώθῃ ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον ἐν τῷ Σαββάτῳ (ἥν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα Ἐβραϊστί, Ῥωμαϊστί, Ἐλληνιστί). 21 Ἔλεγον ἐκείνου τοῦ Σαββάτου), ἡρώτησαν τὸν οὖν τῷ Πιλᾶτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων, Πιλᾶτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, “Μὴ γράψε, “Ο Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων”, καὶ ἀρθῶσιν. 32 Ἡλθον οὖν οἱ στρατιῶται, ἀλλ’ ὅτι ἐκεῖνος εἶπεν, ‘Βασιλεὺς εἰμι τῶν καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη,

καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· Ὅτι κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἰδαμεν
33 ἐπὶ δὲ τὸν Ὂησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.” 3 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ
ἥδη αὐτὸν τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, καὶ ἤρχοντο
τὰ σκέλη. 34 Ἀλλ’ εἰς τῶν στρατιωτῶν εἰς τὸ μνημεῖον. 4 Ἔτρεχον δὲ οἱ δύο
λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξεν, καὶ ὅμοι, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμεν
ἔξηλθεν εὐθὺς αἷμα καὶ ὕδωρ. 35 Καὶ τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἥλθεν πρῶτος εἰς τὸ
ὅ ἑωρακώς μεμαρτύρηκεν, καὶ ἀληθινὴ μνημεῖον. 5 Καὶ πάρακύψας, βλέπει κείμενα
αὐτοῦ ἐστιν ἡ μαρτυρία, καὶ ἐκεῖνος οἶδεν τὰ ὀθόνια, οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. 6 Ἔρχεται
ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύητε. 36 Οὖν καὶ Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ,
Ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ Γραφὴ πληρωθῇ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ
“Οστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ.” 37 Καὶ ὀθόνια κείμενα, 7 καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ
πάλιν ἐτέρα Γραφὴ λέγει, “Οψονται εἰς ὃν τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων
ἔξεκέντησαν.” 38 Μετὰ δὲ ταῦτα, ἥρωτησεν κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς
τὸν Πιλᾶτον Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ἵνα τόπον. 8 Τότε οὖν εἰσῆλθεν καὶ ὁ
ῶν μαθητὴς τοῦ Ὂησοῦ, κεκρυμμένος δὲ ἄλλος μαθητής, ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ
διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἀρῃ τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδεν καὶ ἐπίστευσεν· 9
σῶμα τοῦ Ὂησοῦ καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλᾶτος. οὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τὴν Γραφὴν ὅτι δεῖ
Ἡλθον οὖν καὶ ἥραν αὐτόν. 39 Ἡλθεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. 10 Ἀπῆλθον
δὲ καὶ Νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν οὖν πάλιν πρὸς αὐτὸὺς οἱ μαθηταί. 11
νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων ἔλιγμα σμύρνης Μαρία δὲ εἰστίκει πρὸς τῷ μνημείῳ ἔξω
καὶ ἀλόγης, ὡσεὶ λίτρας ἐκατόν. 40 Ἐλαβον κλαίουσα. Ὡς οὖν ἔκλαιεν, παρέκυψεν εἰς
οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ὂησοῦ, καὶ ἔδησαν αὐτὸν τὸ μνημεῖον, 12 καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους
ὄθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐν λευκοῖς καθεζόμενους, ἵνα πρὸς τῇ
ἐστὶν τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. 41 Ἡν δὲ κεφαλῆ, καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου
ἐν τῷ τόπῳ ὃπου ἐσταυρώθη κῆπος, καὶ ἐν ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ὂησοῦ. 13 Καὶ λέγουσιν
τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω αὐτῇ ἐκεῖνοι, “Γύναι, τί κλαίεις;” Λέγει
οὐδεὶς ἦν τεθειμένος. 42 Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν αὐτοῖς, “Οτι ἥραν τὸν κύριόν μου, καὶ οὐκ
παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.” 14 Ταῦτα εἰποῦσα,
τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ὂησοῦν.

ἐστράφη εἰς τὰ ὄπισω, καὶ θεωρεῖ τὸν

20 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων, Μαρία ἡ Ὂησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ἤδει ὅτι Ὂησοῦς
Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωΐ, σκοτίας ἔτι ἐστιν. 15 Λέγει αὐτῇ Ὂησοῦς, “Γύναι, τί
οὔσῃς, εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν κλαίεις; Τίνα ζητεῖς;” Ἐκείνη δοκούσα ὅτι
λίθον ἡρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. 2 Τρέχει ὁ κηπουρός ἐστιν, λέγει αὐτῷ, “Κύριε, εἰ
οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας
καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει αὐτόν, κάγὼ αὐτὸν ἀρῶ.” 16 Λέγει αὐτῇ ὁ
ὅ Ὂησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς, “ἥραν τὸν Ὂησοῦς, “Μαριάμ!” Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει

αὐτῷ Ἐβραϊστί, “Ραββουνί” (ὅ λέγεται, εἶπεν, “Εἱρήνη ὑμῖν.”) **27** Εἶτα λέγει τῷ “Διάσκαλε”). **17** Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Θωμᾶ, “Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὥδε, καὶ “Μή μου ἄπτου, οὕπω γὰρ ἀναβέβηκα ἵδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά πρὸς τὸν Πατέρα· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ ἀδελφούς μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς, “Αναβαίνω γίνου ἀπιστος, ἀλλὰ πιστός.” **28** Ἀπεκρίθη πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ, “Οὐ Κύριός μου καὶ Θεόν μου, καὶ Θεὸν ὑμῶν.” **18** Ἐρχεται ὁ Θεός μου! **29** Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, “Οὐτι Μαριάμ ἡ Μαγδαληνὴ ἀγγέλλουσα τοῖς ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ μαθηταῖς, ὅτι “Ἐώρακα τὸν Κύριον”, καὶ ιδόντες, καὶ πιστεύσαντες.” **30** Πολλὰ μὲν ταῦτα εἶπεν αὐτῷ. **19** Οὕστης οὖν ὁψίας οὗν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ σαββάτῳν, καὶ ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστιν τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. **31** Ταῦτα μαθηταὶ διὰ τὸν φόβον τῶν Ιουδαίων, δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύητε ὅτι Ἰησοῦς ἤλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ ἔστιν ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα λέγει αὐτοῖς, “Εἱρήνη ὑμῖν.” **20** Καὶ τοῦτο πιστεύοντες, ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι εἰπών, ἔδειξεν τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ.

αὐτοῖς. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ, ιδόντες **21** Μετὰ ταῦτα, ἐφανέρωσεν ἔαυτὸν τὸν Κύριον. **21** Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν, “Εἱρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέν με ὁ Πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς.” **22** Καὶ τοῦτο εἰπών, ἐνεψύσθησεν καὶ λέγει αὐτοῖς, “Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. **23** Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφέωνται αὐτοῖς· ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.” **24** Θωμᾶς δὲ, εἰς ἓκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ’ αὐτῶν ὅτε ἤλθεν Ἰησοῦς. **25** Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί, “Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον.” Οὐ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, “Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω μου τὴν χεῖραν εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς αὐτοῖς, “Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ μετ’ αὐτῶν.” **26** Καὶ μεθ’ ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν πιστεύσω.” **26** Καὶ μεθ’ ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς αὐτοῖς, “Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε.” Ἐβαλον κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἵσχυον ἀπὸ

τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. 7 Λέγει οὖν ““Κύριε, πάντα σὺ οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος δὲν ἡγάπα ό “Ιησοῦς φιλῶ σε.” Λέγει αὐτῷ “Ιησοῦς, “Βόσκε τῷ Πέτρῳ, “Ο “Κύριος ἔστιν.” Σίμων οὖν τὰ προβάτιά μου.” 18 Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω Πέτρος ἀκούσας ὅτι ό “Κύριος ἔστιν, τὸν σοι, δτε ἡς νεώτερος, ἐζώννυνες σεαυτὸν, ἐπενδύτην διεζώσατο, ἦν γάρ γυμνός, καὶ καὶ περιεπάτεις ὅπου ἥθελες· ὅταν δὲ ἔβαλεν ἔαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. 8 Οἱ δὲ γηράσης, ἐκτενεῖς τὰς χειράς σου, καὶ ἄλλος ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἤλθον, οὐ γάρ ζώσουσιν σε, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. 19 ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλὰ ὡς ἀπὸ Τοῦτο δὲ εἶπεν, σημαίνων ποίω θανάτῳ πιχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει τῶν ἰχθύων. 9 Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν αὐτῷ, “Ακολούθει μοι.” 20 Ἐπιστραφεὶς, γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην, καὶ δὲ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν δὲν ἡγάπα ό ὁψάριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον. 10 Λέγει “Ιησοῦς ἀκολουθοῦντα, δς καὶ ἀνέπεσεν αὐτοῖς ό “Ιησοῦς, “Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ ὁψαρίων ὃν ἐπιάσατε νῦν.” 11 Ἀνέβη οὖν εἶπεν, ““Κύριε, τίς ἔστιν, δ παραδιδούς σε;” Σίμων Πέτρος, καὶ εἴλκυσεν τὸ δίκτυον εἰς 21 Τοῦτο οὖν ἰδών, δ Πέτρος λέγει τῷ τὴν γῆν μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν “Ιησοῦ, “Κύριε, οὗτος δὲ τί;” 22 Λέγει αὐτῷ πεντήκοντα τριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων, δ “Ιησοῦς, “Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἔως οὐκ ἐσχίσθῃ τὸ δίκτυον. 12 Λέγει αὐτοῖς ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σύ μοι ἀκολούθει!” δ “Ιησοῦς, “Δεῦτε, ἀριστήσατε.” Οὐδέποτε 23 Ἐξῆλθεν οὖν οὗτος ό λόγος εἰς τοὺς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἔξετάσαι αὐτόν, ἀδελφοὺς, δτι δ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ “Σὺ τίς εῖ;” Εἰδότες δτι ό “Κύριος ἔστιν. 13 ἀποθνήσκει. Οὐκ εἶπεν δὲ αὐτῷ δ “Ιησοῦς “Ἐρχεται “Ιησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον δτι Οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ’, “Ἐὰν αὐτὸν καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὁψάριον ὅμοιώς. Θέλω μένειν ἔως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ;” 24 14 Τοῦτο ἡδη τρίτον ἐφανερώθη “Ιησοῦς Οὗτός ἔστιν δ μαθητὴς ό μαρτυρῶν περὶ τοῖς μαθηταῖς, ἔγερθεις ἐκ νεκρῶν. 15 Ὁτε τούτων, καὶ δ γράψας ταῦτα, καὶ οἴδαμεν οὖν ἡρίστησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ δτι ἀληθὴς αὐτοῦ δ μαρτυρία ἔστιν. 25 “Ιησοῦς, “Σίμων Ἰωάννου, ἀγαπᾶς με πλέον ”Εστιν δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ἀ ἐποίησεν τούτων;” Λέγει αὐτῷ, “Ναί, “Κύριε, σὺ δ “Ιησοῦς, ἄτινα ἐὰν γράφηται καθ’ ἔν, οἶδας δτι φιλῶ σε.” Λέγει αὐτῷ, “Βόσκε τὰ οὐδ’ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρήσειν τὰ ἀρνία μου.” 16 Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον, γραφόμενα βιβλία.
“Σίμων Ἰωάννου, ἀγαπᾶς με;” Λέγει αὐτῷ,
“Ναί, “Κύριε, σὺ οἶδας δτι φιλῶ σε.” Λέγει
αὐτῷ, “Ποίμανε τὰ πρόβατά μου.” 17 Λέγει
αὐτῷ τὸ τρίτον, “Σίμων Ἰωάννου, φιλεῖς
με;” Ἐλυπήθη δ Πέτρος δτι εἶπεν αὐτῷ
τὸ τρίτον, “Φιλεῖς με;” Καὶ λέγει αὐτῷ,

Πραξεις

1 Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὡν Θεόφιλε, ὡν ἥρξατο Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν, **2** ἄχρι ὅρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὃ ἐστιν ἡς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ, Σαββάτου ἔχον δόδον. **3** διὰ Ὁπερύματος Ἀγίου, οὓς ἔξελέξατο, διὰ ὅτε εἰσῆλθον, εἰς τὸ ὑπερῷον, ἀνέβησαν ἀνελήμφθη· **3** οἵς καὶ παρέστησεν ἐαυτὸν οὐ ἡσαν καταμένοντες, ὃ τε Πέτρος ζῶντα, μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν, ἐν πολλοῖς καὶ Ἰωάννης καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἀνδρέας, τεκμηρίοις δι' ἡμερῶν τεσσεράκοντα, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ ὁπτανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς Μαθθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου, καὶ Σίμων Βασιλείας τοῦ Ὅθεοῦ. **4** Καὶ συναλιζόμενος, διὰ Ζηλωτὴς, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. **14** παρήγγειλεν αὐτοῖς, “Ἄπο Ἱεροσολύμων Οὗτοι πάντες ἡσαν προσκαρτεροῦντες μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ, σὺν γυναιξὶν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς, ἢν ἡκούσατέ μου. **5** Ὁτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὅδατι, ὑμεῖς δὲ ἐν Ὁπερύματι βαπτισθήσεσθε Ἀγίῳ, οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας.” **6** Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες, ἡρώτων αὐτὸν λέγοντες, “Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ, ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ;” ἐθετο ἐν τῇ ἴδιᾳ ἔξουσίᾳ. **8** Ἄλλὰ λήμψεσθε δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ Ἀγίου Ὁπερύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε μου μάρτυρες, ἐν τε Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαΐᾳ, καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς.” **9** Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλεπόντων αὐτῶν, ἐπήρθη καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὁφθαλμῶν αὐτῶν. **10** Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἡσαν εἰς τὸν οὐρανὸν, πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἴδού ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς **11** οἱ καὶ εἶπαν, Ψαλμῶν, ‘Γεννηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ Ἀνδρες, Γαλιλαῖοι, τί ἔστικατε βλέποντες ἔρημος, καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ αὐτῆς’, καὶ, ‘Τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ, λαβέτω

ἀναλημφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτως ἐλεύσεται δὲ τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν.’”

ετερος.’ 21 Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν λέγοντες, “Οὐχὶ ἰδοὺ, ἃ παντες οὗτοί ἀνδρῶν, ἐν παντὶ χρόνῳ ᾧ εἰσῆλθεν καὶ εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; 8 Καὶ ἔξηλθεν ἐφ’ ἡμᾶς ὁ Ὅκυριος Ὡησοῦς, 22 πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἔκαστος τῇ ἰδίᾳ ἀρχάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου διαλέκτῳ ἡμῶν, ἐν ᾧ ἐγεννήθημεν; 9 ἔως τῆς ἡμέρας ἣς ἀνελήμφθη ἀφ’ ἡμῶν, Πάρθοι, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἐλαμῖται, καὶ οἱ μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ σὺν ἡμῖν, κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν γενέσθαι ἔνα τούτων.” 23 Καὶ ἔστησαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν δύο, Ἰωσὴφ τὸν καλούμενον Βαρσαββᾶν, Ἀσίαν, 10 Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, δις ἐπεκλήθη Ἰοῦστος, καὶ Ματθίαν. 24 Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Καὶ προσευχάμενοι, εἶπαν, “Σὺ Ὅκυριε, Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, καρδιογνῶστα πάντων, ἀνάδειξον δν 11 Ἰουδαῖοι τε καὶ προσήλυτοι, Κρῆτες καὶ ἔξελέξω ἐκ τούτων τῶν δύο ἔνα, 25 Ἀραβες- ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν, λαβεῖν τὸν τόπον τῆς διακονίας ταύτης ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις, τὰ μεγαλεῖα καὶ ἀποστολῆς, ἀφ’ ἣς παρέβῃ Ἰουδαῖος, τοῦ ὅθεοῦ.” 12 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον.” 26 διηποροῦντο, ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες, Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτοῖς, καὶ ἔπεσεν ὁ “Τί θέλει τοῦτο εἶναι;” 13 Ἐτεροι δὲ κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη διαχλευάζοντες ἔλεγον, ὅτι “Γλεύκους μετὰ τῶν ἔνδεκα ἀποστόλων. μεμεστωμένοι εἰσίν.” 14 Σταθεὶς δὲ ὁ

2 Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν Πέτρος σὺν τοῖς ἔνδεκα, ἐπῆρεν τὴν φωνὴν τῆς Πεντηκοστῆς, ἥσαν πάντες ὁμοῦ αὐτοῦ καὶ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς: “Ἄνδρες, ἐπὶ τὸ αὐτό. 2 Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ οὐρανοῦ ἥχος, ὥσπερ φερομένης πνοῆς πάντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω καὶ βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὐ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. 15 Οὐ γάρ ἥσαν καθήμενοι. 3 Καὶ ὥφθησαν αὐτοῖς ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε, οὗτοι μεθύουσιν, διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, καὶ ἔστιν γάρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας, 16 ἐκάθισεν ἐφ’ ἔνα ἔκαστον αὐτῶν. 4 Καὶ ἀλλὰ τοῦτό ἔστιν τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ ἐπλήσθησαν πάντες Ὁνεύματος Ἀγίου, προφήτου Ἰωάλ: 17 ‘Καὶ ἔσται ἐν ταῖς καὶ ἥρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις, ἔσχάταις ἡμέραις’, λέγει ὁ ὅθεός, ‘ἐκχεῶ καθὼς τὸ Ὁνεύμα ἐδίδου ἀποφθέγγεσθαι ἀπὸ τοῦ Ὁνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, αὐτοῖς. 5 Ἡσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ προφητεύσουσιν οἱ νίοι ὑμῶν, καὶ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀι θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ἕνυπνίοις ἔνυπνιασθήσονται: 18 τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἥκουσεν δύμῶν ὄρασεις ὅψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἰς ἔκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου, καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις αὐτῶν. 7 Ἐξίσταντο δὲ καὶ ἐθαύμαζον ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Ὁνεύματός μου, καὶ

προφητεύσουσιν. 19 Καὶ δῶσω τέρατα ἐν τὸν θρόνον αὐτοῦ'. 31 Προϊδὼν, ἐλάλησεν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ὁριστοῦ ὅτι κάτω, αἷμα, καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ. 'οὕτε ἐγκατελείφθη εἰς 'Αἰδην', οὔτε ἡ 20 Ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος σάρξ αὐτοῦ 'εἶδεν διαφθοράν'. (*Hadēs* g86) καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἐλθεῖν ἡμέραν 32 Τοῦτον τὸν Ὄησοῦν ἀνέστησεν ὁ Ὡτεός, ὉΚυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. 21 Καὶ οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες. 33 Τῇ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα δεξιᾶς οὖν τοῦ Ὁτεοῦ ὑψωθεὶς, τὴν τε ὉΚυρίου σωθήσεται.' 22 Ἀνδρες, Ἰσραὴλίται, ἐπαγγελίαν τοῦ Ὅπνεύματος τοῦ Ἀγίου, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους: 'Ὀησοῦν λαβών παρὰ τοῦ Πατρὸς, ἐξέχεεν τοῦτο τὸν Ναζωραῖον, ἀνδρα ἀποδεδειγμένον ἀπὸ ὃ ὡμεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε. 34 Οὐ γάρ τοῦ Ὁτεοῦ εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι, καὶ τέρασι, Δαυὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανούς, λέγει καὶ σημείοις, οἵς ἐποίησεν δ' αὐτοῦ ὁ Ὡτεός δὲ αὐτός, 'Εἶπεν ὉΚύριος τῷ Ὁκυρίῳ μου, ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς αὐτοὶ οἴδατε. 23 'Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, 35 ἔως ἂν θῶ τοὺς Τοῦτον τῇ, ὧρισμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.'" τοῦ Ὁτεοῦ, ἕκδοτον διὰ χειρὸς ἀνόμων, 36 Ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἴκος προσπήξαντες ἀνείλατε. 24 'Ον δὲ Ὡτεός Ἰσραὴλ ὅτι καὶ ὉΚύριον αὐτὸν καὶ ὉΧριστὸν ἀνέστησεν, λύσας τὰς ὡδῖνας τοῦ θανάτου, ἐποίησεν δὲ Ὡτεός, τοῦτον τὸν Ὄησοῦν ὃν καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὡμεῖς ἐσταυρώσατε.' 37 Ἀκούσαντες δὲ, ὑπ' αὐτοῦ. 25 Δαυὶδ γάρ λέγει εἰς αὐτόν, κατενύγησαν τὴν καρδίαν, εἰπόν τε πρὸς 'Προορώμην τὸν ὉΚύριον ἐνώπιόν μου διὰ τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους, παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν, ἵνα μὴ "Τί ποιήσωμεν, ἀνδρες, ἀδελφοί;" 38 σαλευθῶ. 26 Διὰ τοῦτο ηὐφράνθη μου ἡ Πέτρος δὲ πρὸς αὐτούς, "Μετανοήσατε", καρδία καὶ ἡγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, φησίν, "καὶ βαπτισθήτω ἔκαστος ὑμῶν ἐπὶ ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' τῷ ὄνόματι Ὄησοῦ ὉΧριστοῦ, εἰς ἄφεσιν ἐλπίδι: 27 ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν τῶν ἀμαρτιῶν ὑμῶν, καὶ λήμψεσθε τὴν μου εἰς 'Αἰδην, οὐδὲ δῶσεις τὸν Ὄσιόν σου δωρεὰν τοῦ Ἀγίου Ὅπνεύματος. 39 'Υμῖν ἰδεῖν διαφθοράν. (*Hadēs* g86) 28 Ἐγνώρισάς γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία, καὶ τοῖς τέκνοις μοι ὄδοις ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν, ὅσους ἂν μετὰ τοῦ προσώπου σου.' 29 'Ἀνδρες, προσκαλέσηται ὉΚύριος, δὲ Ὡτεός ἡμῶν.' 40 ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς 'Ἐτέροις τε λόγοις πλείοσιν διεμαρτύρατο, ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαυὶδ ὅτι καὶ καὶ παρεκάλει αὐτοὺς λέγων, "Σώθητε ἀπὸ ἐτελεύτησεν καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνῆμα τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης." 41 Οἱ αὐτοῦ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας μὲν οὖν ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ταύτης. 30 Προφήτης οὖν ὑπάρχων, καὶ ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθησαν ἐν τῇ εἰδώς ὅτι 'ὄρκω ὄμοσεν αὐτῷ ὁ Ὡτεός', ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ψυχαὶ ωσεὶ τρισχίλιαι. 42 'ἐκ καρποῦ τῆς ὄσφύος αὐτοῦ, καθίσαι ἐπὶ Ἡσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν

ἀποστόλων, καὶ τῇ κοινωνίᾳ, τῇ κλάσει τὸ ἱερὸν, περιπατῶν, καὶ ἀλλόμενος, καὶ τοῦ ἄρτου, καὶ ταῖς προσευχαῖς. 43 Ἐγίνετο αἰνῶν τὸν ὅθεόν. 9 Καὶ εἶδεν πᾶς ὁ λαὸς δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος, πολλά δὲ τέρατα αὐτὸν περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο. ὅθεόν. 10 Ἐπεγίνωσκον δὲ αὐτὸν ὅτι αὐτὸς 44 Πάντες δὲ οἱ πιστεύσαντες ἡσαν ἐπὶ τὸ ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ αὐτὸν, καὶ εἶχον ἄπαντα κοινά, 45 καὶ τὰ τῇ Ὁραίᾳ Πύλῃ τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐπλήσθησαν κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον, καὶ θάμφους καὶ ἐκσάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι διεμερίζον αὐτὰ πᾶσιν, καθότι ἄν τις χρείαν αὐτῷ. 11 Κρατοῦντος δὲ αὐτοῦ τὸν Πέτρον εἶχεν. 46 Καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες καὶ τὸν Ἰωάννην, συνέδραμεν πᾶς ὁ λαὸς ὅμιοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντές τε κατ' πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ οἴκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν Σολομῶντος, ἔκθαμβοι. 12 Ἰδὼν δὲ, ὁ ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας, 47 Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν, “Ἄνδρες, αἰνοῦντες τὸν ὅθεὸν καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς Ἰσραὴλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ᾧ ἡμῖν ὅλον τὸν λαόν. Ὁ δὲ Ὅριος προσετίθει τί ἀτενίζετε, ὡς ίδιᾳ δυνάμει ᾧ εὑσεβείᾳ τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν ἐπὶ τὸ αὐτό. πεποιηκόσιν τοῦ περιπατεῖν αὐτὸν; 13 Ὁ

3 Πέτρος δὲ καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὕραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην. 2 Καὶ τις ἀνὴρ, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ἐβαστάζετο, ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ, τὴν λεγομένην Ὡραίαν, τοῦ αἵτειν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερόν. 3 Ὅς ἴδων Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερόν, ἥρωτά ἐλεημοσύνην λαβεῖν. 4 Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ εἶπεν, “Βλέψον εἰς ἡμᾶς.” 5 Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς, προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. 6 Εἶπεν δὲ Πέτρος, “Ἄργυριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι, ὃ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι—ἐν τῷ ὄνόματι Ἰησοῦ Ἕριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, περιπάτει!” 7 Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς, ἤγειρεν αὐτόν· παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αἱ βάσεις αὐτοῦ καὶ τὰ σφυδρά. 8 Καὶ ἐξαλλόμενος, ἔστη καὶ περιεπάτει, καὶ εἰσῆλθεν σὺν αὐτοῖς εἰς

“Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ ὅθεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ, ὁ ὅθεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν, ἐδόξασεν τὸν παῖδα αὐτοῦ, Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς μὲν παρεδώκατε, καὶ ἥρνήσασθε κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν. 14 Ὅμεις δὲ τὸν Ἀγιον καὶ Δίκαιον ἥρνήσασθε, καὶ ἥτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν, 15 τὸν δὲ Ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε, ὃν ὁ ὅθεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ὑμεῖς μάρτυρες ἐσμεν. 16 Καὶ τῇ πίστει τοῦ ὄνόματος αὐτοῦ, τοῦτον ὃν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε, ἐστερέωσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτῷ τὴν δλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν. 17 Καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἴδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν. 18 Ὁ δὲ ὅθεὸς ἀπροκατήγγειλεν διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν, παθεῖν τὸν Ἕριστὸν αὐτοῦ, ἐπλήρωσεν οὕτως. 19 Μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε, πρὸς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν

τὰς ἀμαρτίας, 20 ὅπως ἂν ἔλθωσιν καιροὶ τῶν ἀνδρῶν ὡς χιλιάδες πέντε. 5 Ἐγένετο ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ Ὅκυρίου, δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν τοὺς ἄρχοντας, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους, Ὅχριστὸν Ἰησοῦν, 21 ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν καὶ τοὺς γραμματεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, 6 δέξασθαι, ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως καὶ Ἀννας ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ Καϊάφας, καὶ πάντων, ὃν ἐλάλησεν ὁ ὕθεὸς διὰ στόματος Ἰωάννης, καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσοι ἥσαν τῶν ἀγίων ἀπ' αἰῶνος αὐτοῦ προφητῶν. ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ. 7 Καὶ στήσαντες (*aiōn* g165) 22 Μωϋσῆς μὲν εἶπεν, ὅτι αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ, ἐπινυθάνοντο, “Ἐν ποίᾳ “Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Ὅκυριος, ὁ δυνάμει ἦ ἐν ποίῳ ὄνόματι ἐποιήσατε τοῦτο Ὅθεὸς ἡμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ὑμεῖς;” 8 Τότε Πέτρος πλησθεὶς Ὅπνεύματος ἐμέ αὐτοῦ ἀκούσεσθε” κατὰ πάντα, ὅσα Ἁγίου, εἶπεν πρὸς αὐτούς, “Ἄρχοντες τοῦ ἀν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς. 23 “Ἐσται δὲ πᾶσα λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι, 9 εἰ ἡμεῖς σήμερον ψυχὴ, ἥτις ἔὰν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἐκείνου, ἔξολεθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ.” ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται, 10 24 Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ καὶ τῶν καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐν τῷ ὄνόματι Ἰησοῦ Ὅχριστοῦ κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας. 25 ‘Ὑμεῖς τοῦ Ναζωραίου, δὸν ὑμεῖς ἔσταυρώσατε, ἔστε οἱ τῶν προφητῶν, καὶ τῆς δὸν ὁ Ὅθεὸς ἥγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ διαθήκης ἡς διέθετο ὁ Ὅθεὸς πρὸς τοὺς οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιῆς. πατέρας ὑμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ, ‘Καὶ 11 Οὗτός ἔστιν ‘ὁ λίθος ὁ ἔξουθενηθεὶς ἐν τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται ὑφ’ ὑμῶν, τῶν οἰκοδόμων, ὁ γενόμενος πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς.’ 26 ‘Ὑμῖν πρῶτον, εἰς κεφαλὴν γωνίας’. 12 Καὶ οὐκ ἔστιν ἀναστήσας ὁ Ὅθεὸς τὸν παῖδα αὐτοῦ, ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία, οὐδὲ γάρ ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς ἐν τῷ ὄνομα ἔστιν ἔτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀποστρέφειν ἔκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς.” 13 Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παρρησίαν καὶ Ἰωάννου, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσιν καὶ ἴδιωται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἥσαν. 14 Τόν τε ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἔστῶτα, τὸν τεθεραπευμένον, οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν. 15 Κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ Συνεδρίου ἀπελθεῖν, συνέβαλλον πρὸς ἄλλήλους 16 λέγοντες, “Τί ποιήσωμεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; Ὅτι μὲν γάρ

4 Λαλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαὸν, ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ Ἱεροῦ, καὶ οἱ Σαδδοουκαῖοι, 2 διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν, καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν, τὴν ἐκ νεκρῶν. 3 Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χειρας, καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον, ἵνα γὰρ ἐσπέρα ἥδη. 4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον, ἐπίστευσαν καὶ ἐγενήθη ἀριθμὸς

γνωστὸν σημεῖον γέγονεν δι' αὐτῶν, πᾶσιν Πόντιος Πιλάτος, σὺν ἔθνεσιν καὶ λαοῖς τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ φανερόν, Ἰσραὴλ, 28 ποιῆσαι ὅσα ἡ χείρ σου, καὶ ἡ καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνεῖσθαι. 17 Ἀλλ᾽ ἵνα βουλὴ σου προώρισεν γενέσθαι. 29 Καὶ τὰ μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαόν, νῦν, Ἐκύριε, ἐπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου, μετὰ παρρησίας τῷ ὄνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων.” πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου, 30 ἐν τῷ τὴν 18 Καὶ καλέσαντες αὐτὸὺς, παρήγγειλαν χεῖρα ἐκτείνειν σε εἰς ἶασιν, καὶ σημεῖα, καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν καὶ τέρατα, γίνεσθαι διὰ τοῦ ὄνόματος ἐπὶ τῷ ὄνόματι τοῦ Ἱησοῦ. 19 Ὁ δὲ Πέτρος τοῦ ἁγίου παιδός σου, Ἱησοῦ.” 31 Καὶ καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες εἶπον πρὸς δεηθέντων αὐτῶν, ἐσαλεύθῃ ὁ τόπος ἐν ᾧ αὐτούς, “Εἰ δίκαιον ἐστιν ἐνώπιον τοῦ ἥσαν συνηγμένοι, καὶ ἐπλήσθησαν ἄπαντες Ὁθεοῦ, ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ Ὁθεοῦ, τοῦ Ἅγιου Ἄπειρου, καὶ ἐλάλουν τὸν κρίνατε. 20 Οὐ δυνάμεθα γάρ ἡμεῖς ἢ λόγον τοῦ Ὁθεοῦ μετὰ παρρησίας. 32 Τοῦ δὲ εἴδαμεν καὶ ἡκούσαμεν μὴ λαλεῖν.” 21 Οἱ πλήθους τῶν πιστευσάντων, ἦν καρδία καὶ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς, ψυχὴ μία, καὶ οὐδὲ εἰς τι τῶν ὑπαρχόντων μηδὲν εὑρίσκοντες τὸ πῶς κολάσωνται αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ᾽ ἦν αὐτοῖς αὐτούς, διὰ τὸν λαόν, δτὶ πάντες ἐδόξαζον πάντα κοινά. 33 Καὶ δυνάμει μεγάλῃ, τὸν Ὁθεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι. 22 Ἐτῶν γάρ ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι τοῦ ἦν πλειόνων τεσσεράκοντα ὁ ἀνθρωπος, Ἡράκλειον Ἱησοῦ, τῆς ἀναστάσεως, χάρις τε ἐφ' ὃν γεγόνει τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς. 34 Οὐδὲ γάρ ίάσεως. 23 Ἀπολυθέντες δὲ, ἥλθον πρὸς τοὺς ἐνδεής τις ἦν ἐν αὐτοῖς ὅσοι γάρ κτήτορες ἰδίους, καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπαν. 24 Οἱ ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκούντων, δὲ ἀκούσαντες, ὅμοθυμαδὸν ἥραν φωνὴν 35 καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν πρὸς τὸν Ὁθεὸν καὶ εἶπαν, “Δέσποτα, σὺ δὲ ἀποστόλων διεδίδετο δὲ ἐκάστῳ, καθότι ἀν ‘ποιήσας τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν τις χρείαν εἶχεν. 36 Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἐπικληθεὶς θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς’, 25 ὁ Βαρναβᾶς, ἀπὸ τῶν ἀποστόλων, ὃ ἐστιν τοῦ πατρὸς ἡμῶν, διὰ Ἄπειρου μεθερμηνεύμενον, “Υἱὸς παρακλήσεως”, στόματος Δαυὶδ παιδός σου εἰπών, “Ἴνα Λευίτης, Κύπριος τῷ γένει, 37 ὑπάρχοντος τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας ἦνεγκεν τὸ χρῆμα καὶ κενά; 26 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἔθηκεν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Ἡράκλειου, καὶ κατὰ τοῦ Ἡρακλείου αὐτοῦ.’ 27 Συνήχθησαν γάρ ἐπ’ ἀληθείας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπὶ τὸν ἄγιον πατέρα σου Ἱησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ

5 Ἀνὴρ δέ τις Ἀνανίας ὄνόματι, σὺν Σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἐπώλησεν κτῆμα 2 καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδυίης καὶ τῆς γυναικός, καὶ ἐνέγκας μέρος τι, παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων

εἴθηκεν. 3 Εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος, “Ανανία, Διὰ τιθέναι ἐπὶ κλιναρίων καὶ κραβάττων, ἵνα τί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ἐρχομένου Πέτρου, καὶ ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ ψεύσασθαί σε τὸ Ὄντες τὸ Ἅγιον, καὶ τινὶ αὐτῶν. 16 Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου; τῶν πέριξ πόλεων Ἱερουσαλήμ, φέροντες 4 Οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενεν, καὶ πραθὲν ἐν ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων τῇ σῇ ἔχουσίᾳ ὑπῆρχεν; Τί δτι ἔθου ἐν τῇ ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἄπαντες. καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; Οὐκ ἐψεύσω 17 Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ Ὀθῷ.” 5 Ἀκούων δὲ αὐτῷ, ἡ οὖσα αἴρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ὁ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους, πεσὼν ἐπλήσθησαν ζήλου, 18 καὶ ἐπέβαλον τὰς ἔξεψυξεν. Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ χεῖρας ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο πάντας τοὺς ἀκούοντας. 6 Ἀναστάντες αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. 19 Ἀγγελος δὲ, οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν, καὶ δὲ ὉΚυρίου διὰ νυκτὸς, ἦνοιξε τὰς θύρας ἔξενέγκαντες, ἔθαψαν. 7 Ἐγένετο δὲ ὡς τῆς φυλακῆς, ἔξαγαγών τε αὐτοὺς εἶπεν, ὡρῶν τριῶν διάστημα, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, μὴ 20 “Πορεύεσθε, καὶ σταθέντες, λαλεῖτε εἰδūνα τὸ γεγονός, εἰσῆλθεν. 8 Ἀπεκρίθη δὲ ἐν τῷ ιερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ρήματα πρὸς αὐτὴν Πέτρος, “Εἰπέ μοι εἰ τοσούτου τῆς ζωῆς ταῦτης.” 21 Ἀκούσαντες δὲ, τὸ χωρίον ἀπέδοσθε;” Ἡ δὲ εἶπεν, “Ναί, εἰσῆλθον ὑπὸ τὸν ὅρθρον εἰς τὸ ιερόν, καὶ τοσούτου.” 9 Ὁ δὲ Πέτρος πρὸς αὐτήν, “Τί ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ Ὄντες καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, συνεκάλεσαν τὸ Συνέδριον ὉΚυρίου; Ἰδοὺ, οἱ πόδες τῶν θαψάντων καὶ πᾶσαν τὴν Γερουσίαν τῶν νιῶν τὸν ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ, καὶ ἔξοσουσίν Ἰσραήλ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον σε.” 10 Ἐπεσεν δὲ παραχρῆμα πρὸς τοὺς ἀχθῆναι αὐτούς. 22 Οἱ δὲ παραγενόμενοι πόδας αὐτοῦ, καὶ ἔξεψυξεν. Εἰσελθόντες ὑπηρέται, οὐχ εῦρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ, δὲ, οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκράν, καὶ ἀναστρέψαντες δὲ, ἀπίγγειλαν 23 λέγοντες, ἔξενέγκαντες, ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα ὅτι “Τὸ δεσμωτήριον εὔρομεν κεκλεισμένον αὐτῆς. 11 Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ’ ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, καὶ τοὺς φύλακας ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐστῶτας ἐπὶ τῶν θυρῶν, ἀνοίξαντες δὲ, ἔσω ἀκούοντας ταῦτα. 12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν οὐδένα εὕρομεν.” 24 Ὡς δὲ ἥκουσαν τοὺς τῶν ἀποστόλων, ἐγίνετο σημεῖα καὶ τέρατα λόγους τούτους, ὃ τε στρατηγὸς τοῦ ιεροῦ πολλὰ ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς διηπόρουν περὶ αὐτῶν, τί πάντες ἐν τῇ Στοᾷ Σολομῶντος. 13 Τῶν δὲ ἂν γένοιτο τοῦτο. 25 Παραγενόμενος δέ, λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, τις ἀπίγγειλεν αὐτοῖς, ὅτι “Ιδοὺ, οἱ ἄνδρες ἀλλ’ ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός, 14 μᾶλλον οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ εἰσὶν ἐν τῷ ιερῷ, δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ ὉΚυρίῳ, ἐστῶτες καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν!” 26 Τότε πλιήθη ἄνδρῶν τε καὶ γυναικῶν· 15 ὥστε καὶ ἀπελθών, ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις εἰς τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ ἦγεν αὐτούς, οὐ μετὰ βίας, ἐφοβοῦντο γὰρ

τὸν λαόν, μὴ λιθασθῶσιν. 27 Ἀγαγόντες λέγω ὑμῖν, ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων δὲ αὐτοὺς, ἔστησαν ἐν τῷ Συνεδρίῳ. τούτων καὶ ἄφετε αὐτούς, ὅτι ἐὰν ἦ ἔξ Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς 28 ἀνθρώπων, ἡ βουλὴ αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο λέγων, “Παραγγελίᾳ παρηγγείλαμεν ὑμῖν καταλυθήσεται, 39 εἰ δὲ ἐκ Ὁθεοῦ ἐστιν, οὐ μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ, καὶ δυνήσεσθε καταλῦσαι αὐτούς, μήποτε καὶ ἴδον, πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλὴμ τῆς θεομάχοι εὑρεθῆτε.” Ἐπείσθησαν δὲ αὐτῷ, διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ’ 40 καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους, ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου.” 29 δείραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ Ἀποκριθεὶς δὲ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι ὀνόματι τοῦ Ἱησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν. 41 Οἱ μὲν εἶπαν, “Πειθαρχεῖν δεῖ Ὅθεῷ, μᾶλλον ἢ οὖν ἐπορεύοντο, χαίροντες ἀπὸ προσώπου ἀνθρώποις. 30 Ὁ Ὅθεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν τοῦ Συνεδρίου ὅτι κατηξιώθησαν ὑπὲρ ἥγειρεν Ἱησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε, τοῦ ὀνόματος ἀτιμασθῆναι. 42 Πᾶσάν τε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου. 31 Τοῦτον δὲ Ὅθεὸς ἡμέραν ἐν τῷ ἵερῷ καὶ κατ’ οἶκον, οὐκ Ἀρχηγὸν καὶ Σωτῆρα ὕψωσεν, τῇ δεξιᾷ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ τὸν ἧριστόν, Ἱησοῦν.

καὶ ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. 32 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες τῶν ῥήμάτων τούτων, καὶ τὸ Ὅπνεῦμα τὸ Ἅγιον, δὲ ἔδωκεν ὁ Ὅθεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ.” 33 Οἱ δὲ ἀκούσαντες διεπρίοντο, καὶ ἐβούλοντο ἀνελεῖν αὐτούς. 34 Ἀναστὰς δέ τις ἐν τῷ Συνεδρίῳ Φαρισαῖος ὀνόματι Γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλος τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, ἐκέλευσεν ἔξω βραχὺ τοὺς ἀνθρώπους ποιῆσαι. 35 Εἶπέν τε πρὸς αὐτούς, “Ἄνδρες, Ἰσραηλῖται, προσέχετε ἔαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις τί μέλλετε πράσσειν. 36 Πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη Θευδᾶς, λέγων εἶναί τινα ἔαυτόν, ὃ προσεκλίθη ἀνδρῶν ἀριθμὸς ὡς τετρακοσίων· δὲς ἀνηρέθη καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ διελύθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδέν. 37 Μετὰ τοῦτον, ἀνέστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἀπέστησεν λαὸν ὅπισα αὐτοῦ· κἀκεῖνος ἀπώλετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ διεσκορπίσθησαν. 38 Καὶ τὰ νῦν

6 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν μαθητῶν, ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἐβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. 2 Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλήθος τῶν μαθητῶν εἶπαν, “Οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς, καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Ὅθεοῦ, διακονεῖν τραπέζαις. 3 Ἐπισκέψασθε δέ, ἀδελφοί, ἄνδρας ἔξ ὑμῶν μαρτυρουμένους, ἐπτὰ πλήρεις Ὅπνεῦματος καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης. 4 Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν.” 5 Καὶ ἤρεσεν δὲ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους, καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρης πίστεως καὶ Ὅπνεῦματος Ἅγιου, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ Παρμενᾶν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, 6 οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων,

καὶ προσευξάμενοι, ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς δεῦρο εἰς τὴν γῆν ἣν σοι δείξω.’ 4 Τότε χεῖρας. 7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ ὅθεοῦ ηὔξανεν, ἐξελθών ἐκ γῆς Χαλδαίων, κατώκησεν ἐν καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Χαρράν. Κάκειθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν Ἱερουσαλήμ σφόδρα, πολὺς τε ὁχλος τῶν πατέρα αὐτοῦ, μετώκισεν αὐτὸν εἰς τὴν Ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει. 8 Στέφανος γῆν ταύτην, εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε. δὲ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ἐποίει 5 Καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. 9 αὐτῇ, οὐδὲ βῆμα ποδός, καὶ ἐπηγγείλατο Ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς, ‘δοῦναι αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν αὐτὴν, καὶ τῆς λεγομένης Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων, τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ’ αὐτόν’, οὐκ ὄντος καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας, αὐτῷ τέκνου. 6 Ἐλάλησεν δὲ οὕτως ὁ ὥθεὸς καὶ Ἀσίας, συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ. 10 ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, ‘πάροικον ἐν Καὶ οὐκ ἵσχουν ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ γῇ ἀλλοτρίᾳ, καὶ δουλώσουσιν αὐτὸν καὶ τῷ ὕπερβαλον κακώσουσιν ἔτη τετρακόσια. 7 Καὶ τὸ ἔθνος ἄνδρας λέγοντας, ὅτι “Ἀκηκόαμεν αὐτοῦ ὡς ἐὰν δουλεύσωσιν, κρινῶ ἐγώ”, ὁ ὥθεὸς λαλοῦντος ρήματα βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν εἶπεν, ‘Καὶ μετὰ ταῦτα, ἔξελεύσονται καὶ καὶ τὸν ὥθεόν.’ 12 Συνεκίνησάν τε τὸν λατρεύσουσίν μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.’ 8 λαὸν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ τοὺς Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς καὶ γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες, συνήρπασαν οὕτως ἐγέννησεν τὸν Ἰσαὰκ, καὶ περιέτεμεν αὐτὸν καὶ ἥγαγον εἰς τὸ Συνέδριον, 13 αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὄγδῃ, καὶ Ἰσαὰκ τὸν ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας, Ἰακὼβ, καὶ Ἰακὼβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας. “Ο ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται λαλῶν 9 Καὶ οἱ πατριάρχαι καὶ ζηλώσαντες τὸν Ἰωσῆφ, ρήματα κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἀγίου τούτου ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ ὥθεὸς καὶ τοῦ νόμου”, 14 ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ, 10 καὶ ἔξείλατο αὐτὸν ἐκ λέγοντος ὅτι Ὁ Ιησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἀλλάξει αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραὼ, τὰ ἔθη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς. 15 βασιλέως Αἴγυπτου, καὶ κατέστησεν αὐτὸν Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν, πάντες οἱ ἡγούμενον ἐπ’ Αἴγυπτον, καὶ ἐφ’ ὅλον καθεζόμενοι ἐν τῷ Συνέδριῷ εἶδον τὸ τὸν οἶκον αὐτοῦ. 11 Ἡλθεν δὲ λιμὸς ἐφ’ πρόσωπον αὐτοῦ, ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου. ὅλην τὴν Αἴγυπτον καὶ Χανάαν, καὶ θλῖψις 7 Εἶπεν δὲ ὁ ἀρχιερεύς, “Εἰ ταῦτα οὕτως μεγάλη, καὶ οὐχ εὑρισκον χορτάσματα οἱ ἔχει;” 2 Ὁ δὲ ἔφη, “Ἄνδρες, ἀδελφοὶ πατέρες ἡμῶν. 12 Ἀκούσας δὲ Ἰακὼβ, καὶ πατέρες, ἀκούσατε! Ὁ ὥθεὸς τῆς δόξης ὅντα σιτία εἰς Αἴγυπτον, ἐξαπέστειλεν ὥφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραὰμ, ὅντι ἐν τῇ τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον. 13 Καὶ ἐν τῷ Μεσοποταμίᾳ πρὶν ἡ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν δευτέρῳ, ἐγνωρίσθη Ἰωσῆφ τοῖς ἀδελφοῖς Χαρράν, 3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν, “Ἐξελθε ἐκ αὐτοῦ, καὶ φανερὸν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ γένος Ἰωσῆφ. 14 Ἀποστείλας δὲ, Ἰωσῆφ

μετεκαλέσατο Ἰακώβ, τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἀλλήλους;’ 27 Ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν, ἐν ψυχαῖς ἀπώσατο αὐτὸν εἰπών, ‘Τίς σε κατέστησεν ἔβδομήκοντα πέντε. 15 Καὶ κατέβη Ἰακώβ ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ’ ἡμῶν; 28 εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ Μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὅν τρόπον οἱ πατέρες ἡμῶν, 16 καὶ μετετέθησαν εἰς ἀνεῖλες ἐχθὲς τὸν Αἴγυπτιον;’ 29 “Ἐφυγεν Συχὲμ, καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι, ὃ δὲ Μωϋσῆς’ ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, ‘καὶ ὠνήσατο Ἀβραὰμ τιμῆς ἀργυρίου πάρα τῶν ἐγένετο πάροικος ἐν γῇ Μαδιάμ’, οὗ οὐδὲν Ἐμμώρ ἐν Συχέμ. 17 Καθὼς δὲ ἥγγιζεν ἐγέννησεν υἱὸν δύο. 30 Καὶ πληρωθέντων ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας, ἦς ὡμολόγησεν ἐτῶν τεσσεράκοντα, ‘ῶφθη αὐτῷ ἐν τῇ ὁ Ὀθέδς τῷ Ἀβραὰμ, ηὔξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐρήμῳ τοῦ Ὀρους Σινᾶ, ἄγγελος ἐν φλογὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἴγυπτῳ, 18 ἕως ὅτι ‘οὗ ἀνέστη πυρὸς βάτου’. 31 ‘Ο δὲ Μωϋσῆς ἴδων, βασιλεὺς ἔτερος ἐπ’ Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ἥδει ἐθαύμασεν τὸ δραμα. Προσερχομένου δὲ τὸν Ἰωσήφ. 19 Οὕτος, κατασοφισάμενος αὐτοῦ κατανοήσαι, ἐγένετο φωνὴ ‘Κυρίου: τὸ γένος ἡμῶν, ἐκάκωσεν τοὺς πατέρας 32 ‘Ἐγὼ ὁ Ὀθέδς τῶν πατέρων σου, ὁ τοῦ ποιεῖν τὰ βρέφη ἔκθετα αὐτῶν, εἰς Ὀθέδος Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ.’ τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι. 20 ‘Ἐν ᾧ καιρῷ Ἐντρομος δὲ γενόμενος, Μωϋσῆς οὐκ ἐγεννήθη Μωϋσῆς, καὶ ἦν ἀστεῖος τῷ ἐτόλμα κατανοήσαι. 33 Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ὀθέως ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ Κύριος, ‘Λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου, οἴκῳ τοῦ πατρός. 21 Ἔκτεθέντος δὲ αὐτοῦ, ὁ γάρ τόπος ἐφ’ ᾧ ἔστηκας γῇ ἀγίᾳ ἐστίν.’ ἀνείλατο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ 34 ‘Ιδὼν, εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἔαυτῃ εἰς νιόν. 22 μου τοῦ ἐν Αἴγυπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ Καὶ ἐπαιδεύθη Μωϋσῆς ἐν πάσῃ σοφίᾳ αὐτῶν ἥκουσα, καὶ κατέβην ἐξελέσθαι Αἴγυπτίων, ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις αὐτούς· ‘Καὶ νῦν δεῦρο, ἀποστείλω σε εἰς καὶ ἔργοις αὐτοῦ. 23 ‘Ως δὲ ἐπληροῦτο Αἴγυπτον.’ 35 Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν, ὃν αὐτῷ τεσσερακονταετής χρόνος, ἀνέβη ἡρώησαντο εἰπόντες, ‘Τίς σε κατέστησεν ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τοὺς ἄρχοντα καὶ δικαστήν;’ Τοῦτον ὁ Ὀθέδος ἀδελφοὺς αὐτοῦ, τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. 24 ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέσταλκεν, σὺν Καὶ ἴδων τινα ἀδικούμενον, ἡμύνατο καὶ χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὄφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονουμένῳ, βάτῳ. 36 Οὕτος ἔζηγαγεν αὐτοὺς, ποιήσας πατάξας τὸν Αἴγυπτιον. 25 ‘Ἐνόμιζεν δὲ τέρατα καὶ σημεῖα ἐν τῇ Αἴγυπτῳ, καὶ ἐν συνιέναι τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ Ὀθέδος διὰ Ἐρυθρᾶ Θαλάσση, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἔτη χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν σωτηρίαν αὐτοῖς, τεσσεράκοντα. 37 Οὕτος ἐστιν ὁ Μωϋσῆς ὃ οἱ δὲ οὐ συνῆκαν. 26 Τῇ τε ἐπιούσῃ εἴπας τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ‘Προφήτην ὑμῖν ἡμέρᾳ, ὕφθη αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ ἀναστήσει ὁ Ὀθέδος, ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, συνήγλασσεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην, εἰπών, ὡς ἐμέ.’ 38 Οὕτος ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ‘Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐστε. Ἰνα τί ἀδικεῖτε ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ, μετὰ τοῦ ἀγγέλου

τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὅρει Σινᾶ, καὶ μου. Ποῖον οἴκον οἰκοδομήσετέ μοι; Λέγει τῶν πατέρων ἡμῶν, δὲς ἐδέξατο λόγια ζῶντα Ὅκυριος, ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεως δοῦναι ὑμῖν· 39 ὃ οὐκ ἡθέλησαν ὑπήκοοι μου; 50 Οὐχὶ ἡ χείρ μου ἐποίησεν ταῦτα γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλὰ ἀπώσαντο πάντα; 51 Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι καὶ ἐστράφησαν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς καρδίαις καὶ τοῖς ωσίν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ Αἴγυπτῳ, 40 εἰπόντες τῷ Ἀαρὼν, ‘Ποίησον Ὁνεύματι τῷ Ἀγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς οἱ ἡμῖν θεοὺς οἵ προπορεύσονται ἡμῶν. Ὁ γὰρ πατέρες ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς. 52 Τίνα τῶν Μωϋσῆς οὗτος, δὲς ἔξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; Αἰγύπτου, οὐκ οἴδαμεν τί ἐγένετο αὐτῷ.’ Καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας 41 Καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Δικαίου, οὗ νῦν ὑμεῖς ἐκείναις, καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ, προδόται καὶ φονεῖς ἐγένεσθε! 53 Οἵτινες καὶ εὑφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, αὐτῶν. 42 “Ἐστρεψεν δὲ ὁ Ὅθεδς, καὶ καὶ οὐκ ἐφυλάξατε.” 54 Ἀκούοντες δὲ παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ ταῦτα, διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τοῦ οὐρανοῦ, καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ’ αὐτόν. 55 τῶν προφητῶν, ‘Μὴ σφάγια καὶ θυσίας Ὅπαρχων δὲ πλήρης Ὁνεύματος Ἀγίου, προστηνέγκατέ μοι, ἔτη τεσσεράκοντα ἐν ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν, εἶδεν δόξαν τῇ ἐρήμῳ, οἴκος Ἰσραὴλ; 43 Καὶ ἀνελάβετε Ὅθεοῦ, καὶ Ὄησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὸχ, καὶ τὸ ἄστρον Ὅθεοῦ, 56 καὶ εἶπεν, “Ιδοὺ, θεωρῶ τοὺς τοῦ θεοῦ ὑμῶν Ῥομφά, τοὺς τύπους οὓς οὐρανοὺς διηνοιγμένους, καὶ τὸν Γίὸν τοῦ ἐποιήσατε προσκυνεῖν αὐτοῖς. Καὶ μετοικιώ Ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ Ὅθεοῦ.” ὑμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλῶνος.’ 44 Ἡ σκηνὴ 57 Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ, συνέσχον τὰ τοῦ μαρτυρίου ἦν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ὥτα αὐτῶν, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ’ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν αὐτόν. 58 Καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, τῷ Μωϋσῷ, ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν ἐλιθοβόλουν. Καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ τύπον ὃν ἑωράκει, 45 ἦν καὶ εἰσήγαγον, ἴματια αὐτῶν, παρὰ τοὺς πόδας νεανίου διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ὄησοῦ καλουμένου Σάύλου. 59 Καὶ ἐλιθοβόλουν ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν, ὃν ἔξωσεν ὁ τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα, Ὅθεδς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν, “Ὕκριε Ὄησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου.” 60 ἔως τῶν ἡμερῶν Δαυΐδ· 46 δὲς εὗρεν χάριν Θεὶς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ, ἐνώπιον τοῦ Ὅθεοῦ, καὶ ἡτίσατο εύρετιν “Ὕκριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς ταύτην τὴν σκήνωμα τῷ οἴκῳ Ἰακώβ. 47 Σολομῶν δὲ ἀμαρτίαν.” Καὶ τοῦτο εἰπών, ἐκοιμήθη. φύκοδόμησεν αὐτῷ οἴκον. 48 Ἀλλ’ οὐχ ὁ 8 Σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει “Ὕψιστος ἐν χειροποιήτοις κατοικεῖ, καθὼς αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, δὲς προφήτης λέγει, 49 “Ο οὐρανός μοι διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν, τὴν ἐν θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν Ἱεροσολύμοις. Πάντες δὲ διεσπάρησαν κατὰ

τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, Σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ ὄθεοῦ, ἀπέστειλαν πλὴν τῶν ἀποστόλων. 2 Συνεκόμισαν πρὸς αὐτοὺς Πέτρον καὶ Ἰωάννην, 15 δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, καὶ οἵτινες καταβάντες, προσηύξαντο περὶ ἐποίησαν κοπετὸν μέγαν ἐπ’ αὐτῷ. 3 αὐτῶν, ὅπως λάβωσιν Ὁνεῦμα Ἀγιον. Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν, 16 Οὐδέπω γάρ ἦν ἐπ’ οὐδενὶ αὐτῶν κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος, σύρων ἐπιπεπτωκός, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι τε ἄνδρας καὶ γυναικας, παρεδίδου εἰς ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἡρίου Ὁνεῦμα. φυλακήν. 4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες, 17 Τότε ἐπετίθεσαν τὰς χεῖρας ἐπ’ αὐτούς, διῆλθον εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον. 5 καὶ ἐλάμβανον Ὁνεῦμα Ἀγιον. 18 Ἰδὼν Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς τὴν πόλιν τῆς δὲ ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν Σαμαρείας, ἐκήρυξεν αὐτοῖς τὸν Ἡριστόν. χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδοται τὸ Ὁνεῦμα, 6 Προσεῖχον δὲ οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα 19 λέγων, ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδὸν, ἐν τῷ “Δότε κάμοι τὴν ἔξουσίαν ταύτην, ἵνα ὡς ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας, λαμβάνῃ Ὁνεῦμα ἢ ἐποίει. 7 Πολλοὶ γάρ τῶν ἔχοντων Ἀγιον.” 20 Πέτρος δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν, “Τὸ πνεύματα ἀκάθαρτα, βιῶντα φωνῇ μεγάλῃ, ἀργύριόν σου, σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπώλειαν, ἔξηρχοντο, πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ ὄθεοῦ ἐνόμισας διὰ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν. 8 Ἐγένετο δὲ χρημάτων κτᾶσθαι. 21 Οὐκ ἔστιν σοι πολλὴ χαρὰ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. 9 Ἄνηρ μερὶς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ. δέ τις ὄνόματι Σίμων, προϋπῆρχεν ἐν Ἡ γάρ καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα τῇ πόλει μαγεύων, καὶ ἔξιστάνων τὸ ἔναντι τοῦ ὄθεοῦ. 22 Μετανόησον οὖν ἔθνος τῆς Σαμαρείας, λέγων εἶναί τινα ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ δεήθητι ἔαυτὸν μέγαν. 10 Ὡς Προσεῖχον πάντες τοῦ Ἡρίου εἰ ἄρα ἀφεθήσεται σοι ἡ ἀπὸ μικροῦ ἔως μεγάλου λέγοντες, “Οὗτός ἐπίνοια τῆς καρδίας σου. 23 Εἰς γάρ ἔστιν ἡ Δύναμις τοῦ ὄθεοῦ, ἡ καλούμενη χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας, Μεγάλη.” 11 Προσεῖχον δὲ αὐτῷ, διὰ τὸ ὄρῳ σε ὄντα.” 24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων ἱκανῷ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἔξεστακέναι εἶπεν, “Δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν αὐτούς. 12 Ὁτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ, Ἡριόν, ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ’ ἐμὲ ὃν εὐαγγελιζομένω περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ εἰρήκατε.” 25 Οἱ μὲν οὖν, διαμαρτυράμενοι ὄθεοῦ καὶ τοῦ ὄνόματος Ὁνεῦμα Ἡριστόν, καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ Ἡρίου, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναικες. 13 ὑπέστρεφον εἰς Ἱεροσόλυμα, πολλάς τε Ὅ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσεν, καὶ κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγγελίζοντο. βαπτισθεὶς, ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ, 26 Ἀγγελος δὲ Ἡριόν ἐλάλησεν πρὸς θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας Φίλιππον λέγων, “Ανάστηθι καὶ πορεύου γινομένας, ἔξιστατο. 14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ κατὰ μεσημβρίαν, ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται ἡ καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν”.

αὕτη ἐστὶν ἔρημος. 27 Καὶ ἀναστὰς, ἥρπασεν τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν ἐπορεύθη, καὶ ἴδοὺ, ἀνὴρ, Αἰθίοψ εὐνοῦχος, οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος, ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὄδον δυνάστης Κανδάκης βασιλίσσης Αἰθιόπων, αὐτοῦ χαίρων. 40 Φίλιππος δὲ εὑρέθη εἰς ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γαζῆς αὐτῆς, ὃς Ἀζωτον, καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ, πόλεις πάσας, ἵως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς 28 ἦν δὲ ὑποστρέφων καὶ καθήμενος ἐπὶ Καισάρειαν.

τοῦ ἄρματος αὐτοῦ, καὶ ἀνεγίνωσκεν τὸν προφήτην Ἡσαΐαν. 29 Εἶπεν δὲ τὸ Ὁνεῦμα τῷ Φιλίππῳ, “Πρόσελθε καὶ κολλήθητι τῷ ἄρματι τούτῳ.” 30 Προσδραμὼν δὲ, ὁ Φίλιππος ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος Ἡσαΐαν τὸν προφήτην, καὶ εἶπεν, “Ἄρα γε γινώσκεις ἂν αὐτοῦ σκεῖς;” 31 Ὁ δὲ εἶπεν, “Πῶς γάρ ἂν δυναίμην ἐὰν μή τις ὀδηγήσει με;” Παρεκάλεσέν τε τὸν Φίλιππον ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ. 32 Ἡ δὲ περιοχὴ τῆς Γραφῆς ἦν ἀνεγίνωσκεν ἦν αὕτη: “Ως πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἔχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείραντος αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. 33 Ἐν τῇ ταπεινώσει, ἡ κρίσις αὐτοῦ ἥρθη, τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; “Οτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.” 34 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ εἶπεν, “Δέομαί σου περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει τοῦτο; Περὶ ἑαυτοῦ ἢ περὶ ἑτέρου τινός;” 35 Ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γραφῆς ταύτης, εὐηγγελίσατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν. 36 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδὸν, ἥλθον ἐπὶ τὸ ὄδωρο, καὶ φησιν ὁ εὐνοῦχος, “Ιδοὺ, ὄδωρο, τί κωλύει με βαπτισθῆναι;” 38 Καὶ ἐκέλευσεν στήναι τὸ ἄρμα, καὶ κατέβησαν, ἀμφότεροι εἰς τὸ ὄδωρο, ὃ τε Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος, καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. 39 Ὁτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὄδατος, Ὁνεῦμα Ὦκριον 9 Ὁ δὲ Σαῦλος, ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Ὦκριου, προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ, 2 ἤτήσατο παρ’ αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγάς, ὅπως ἐάν τινας εὗρῃ τῆς ὄδοις, ὄντας ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ. 3 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ Δαμασκῷ, ἐξαίφνης τε αὐτὸν περιήστραψεν φῶς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. 4 Καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσεν φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ, “Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις;” 5 Εἶπεν δὲ, “Τίς εἰ, Κύριε;” Ὁ δέ, “Ἐγώ είμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις; 6 ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεταί σοι ὃ τί σε δεῖ ποιεῖν.” 7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ είστηκεσαν ἐνεοί, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεωροῦντες. 8 Ἡγέρθη δὲ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς, ἀνεῳγμένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, οὐδὲν ἔβλεπεν. Χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν, εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν. 9 Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων, καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲ ἔπιεν. 10 Ἡν δέ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἐν ὁράματι ὁ Ὦκριος, “Ἀνανία.” Ὁ δὲ εἶπεν, “Ιδοὺ, ἐγώ, Ὦκριε.” 11 Ὁ δὲ Ὦκριος πρὸς αὐτόν, “Ἀναστὰς, πορεύθητι ἐπὶ τὴν ρύμην τὴν καλούμενην Εὐθεῖαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι Ταρσέα, ἵδοὺ γάρ,

προσεύχεται 12 καὶ εἶδεν ἄνδρα ἐν ὄράματι, ίκαναί, συνεβουλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι Ἀνανίαν ὀνόματι, εἰσελθόντα καὶ ἐπιθέντα ἀνελεῖν αὐτὸν· 24 ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ αὐτῷ χεῖρας, ὅπως ἀναβλέψῃ.” 13 Ἀπεκρίθη ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν. Παρετηροῦντο δὲ δὲ Ἀνανίας, “Κύριε, ἥκουσα ἀπὸ πολλῶν καὶ τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς, περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ τοῖς ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσιν· 25 λαβόντες δὲ οἱ ἀγίοις σου ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλήμ· 14 καὶ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς διὰ τοῦ τείχους, ὃδε ἔχει ἔξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων, καθῆκαν αὐτὸν, χαλάσαντες ἐν σπυρίδι. δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ 26 Παραγενόμενος δὲ εἰς Ἱερουσαλήμ, ὃνομά σου.” 15 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἐπείραζεν κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς. Καὶ ὉΚύριος, “Πορεύου, δτι σκεῦος ἐκλογῆς πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, μὴ πιστεύοντες ἔστιν μοι οὗτος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου δτι ἔστιν μαθητής. 27 Βαρναβᾶς δὲ ἐνώπιον τῶν ἑθῶν τε καὶ βασιλέων, σίῶν ἐπιλαβόμενος αὐτὸν, ἤγαγεν πρὸς τοὺς τε Ἰσραήλ, 16 ἐγὼ γάρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα ἀποστόλους, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὄνόματός μου παθεῖν.” τῇ ὁδῷ εἶδεν τὸν ὉΚύριον, καὶ δτι ἐλάλησεν 17 Ἀπῆλθεν δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησιάσατο τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιθεὶς ἐπ’ αὐτὸν τὰς ἐν τῷ ὄνόματι ὩΗσοῦ. 28 Καὶ ἦν μετ’ χεῖρας εἶπεν, “Σαοὺλ, ἀδελφέ, ὁ ὉΚύριος αὐτῶν, εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος ἀπέσταλκέν με ὩΗσοῦς, ὁ ὁφθείς σοι ἐν τῇ εἰς Ἱερουσαλήμ, παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὁδῷ ἦ ἥρχου, ὅπως ἀναβλέψῃς καὶ πλησθῆς ὄνόματι τοῦ ὉΚυρίου. 29 Ἐλάλει τε καὶ ὌΠνεύματος Ἅγιου.” 18 Καὶ εὐθέως ἀπέπεσαν συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὡς λεπίδες, ἐπεχείρουν ἀνελεῖν αὐτόν. 30 Ἐπιγνόντες ἀνέβλεψέν τε, καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη, 19 δὲ, οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς καὶ λαβών τροφὴν, ἐνισχύθη. Ἐγένετο δὲ Καισάρειαν, καὶ ἔξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας Ταρσόν. 31 Ἡ μὲν οὖν ἐκκλησία καθ’ τινὰς, 20 Καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς, δλης τῆς Ἰουδαίας, καὶ Γαλιλαίας, καὶ ἐκήρυξσεν τὸν ὩΗσοῦν δτι οὗτός ἔστιν ὁ Σαμαρείας, εἶχεν εἰρήνην, οἰκοδομούμενη Υἱὸς τοῦ ὅθεοῦ. 21 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ πορευομένη τῷ φόβῳ τοῦ ὉΚυρίου, οἱ ἀκούοντες, καὶ ἔλεγον, “Οὐχ οὗτός καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ Ἅγιου ὌΠνεύματος, ἔστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλήμ τοὺς ἐπληθύνετο. 32 Ἐγένετο δὲ Πέτρον ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο, καὶ διερχόμενον διὰ πάντων, κατελθεῖν καὶ ὃδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει, ἵνα δεδεμένους, πρὸς τοὺς ἄγιους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδα. αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς;” 22 33 Εὗρεν δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα ὄνόματι Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο, καὶ Αἰνέαν, ἔξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ συνέχυννεν Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας κραβάττου, δς ἦν παραλελυμένος. 34 Καὶ ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων δτι οὗτός ἔστιν εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος, “Αἰνέα, ίαταί σε ὁ ὌΧριστός. 23 Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ὩΗσοῦς ὌΧριστός ἀνάστηθι, καὶ στρῶσον

σεαυτῷ.” Καὶ εὐθέως ἀνέστη. 35 Καὶ εἶδαν λαῷ, καὶ δεόμενος τοῦ ὄθεοῦ διὰ παντός. αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδα καὶ 3 Εἶδεν ἐν ὄράματι φανερῶς, ὡσεὶ περὶ τὸν Σαρῶνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν ὥραν ἐνάτην τῆς ἡμέρας, ἄγγελον τοῦ Ὅκυριου. 36 Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὄθεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰπόντα ὀνόματι Ταβιθά, ή διερμηνευομένη λέγεται, αὐτῷ, “Κορνήλιε!” 4 Ο δὲ, ἀτενίσας αὐτῷ “Δορκάς”. Αὕτη ἦν πλήρης ἔργων ἀγαθῶν, καὶ ἔμφοβος γενόμενος, εἶπεν, “Τί ἐστιν, καὶ ἐλεημοσυνῶν ὅν εποίει. 37 Ἔγένετο κύριε;” Εἶπεν δὲ αὐτῷ, “Αἱ προσευχαί δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀσθενήσασαν σου, καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου, ἀνέβησαν αὐτὴν ἀποθανεῖν. Λούσαντες δὲ αὐτὴν εἰς μνημόσυνον ἔμπροσθεν τοῦ ὄθεοῦ. 5 ἔθηκαν ἐν ὑπερώφω. 38 Ἔγγὺς δὲ οὗσης Καὶ νῦν πέμψον ἄνδρας εἰς Ἰόππην, καὶ Λύδδας τῇ Ἰόππῃ, οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες μετάπεμψαι Σίμωνά τινα, δος ἐπικαλεῖται ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν Πέτρος. 6 Οὗτος ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες, βυρσεῖ, ὃ ἐστιν οἰκία παρὰ θάλασσαν.” 7 “Μὴ ὀκνήσῃς διελθεῖν ἔως ἡμῶν.” 39 Ως δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν αὐτῷ, Ἀναστάς δὲ, Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς, δὸν φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν καὶ στρατιώτην παραγενόμενον, ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῷον, εὐσεβῇ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ, 8 καὶ καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χήραι, ἐξηγησάμενος ἄπαντα αὐτοῖς, ἀπέστειλεν κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην. 9 Τῇ δὲ ἐπαύριον, καὶ ἴματια, δσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὖσα ὁδοιπορούντων ἐκείνων καὶ τῇ πόλει ἡ Δορκάς. 40 Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ ἐγγιζόντων, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα Πέτρος, καὶ θεὶς τὰ γόνατα προσηνύξατο, καὶ προσεύξασθαι, περὶ ὥραν ἔκτην. 10 Ἔγένετο ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπεν, “Ταβιθά, δὲ πρόσπεινος καὶ ἥθελεν γεύσασθαι, ἀνάστηθι!” Ἡ δὲ ἤνοιξεν τοὺς ὄφθαλμοὺς παρασκευαζόντων δὲ αὐτῶν, ἐγένετο ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον, ἀνεκάθισεν. αὐτὸν ἔκστασις, 11 καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν 41 Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα, ἀνέστησεν αὐτὴν, ἀνεῳγμένον, καὶ καταβαῖνον σκεῦός τι φωνήσας δὲ τοὺς ἀγίους καὶ τὰς χήρας, ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. 42 Γνωστὸν δὲ καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς, 12 ἐν ὃ ὑπῆρχεν ἐγένετο καθ' ὅλης Ἰόππης, καὶ ἐπίστευσαν πάντα τὰ τετράποδα, καὶ ἐρπετὰ τῆς γῆς, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τὸν Ὅκυριον. 43 Ἔγένετο δὲ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. 13 Καὶ ἐγένετο φωνὴ ἡμέρας ἱκανὰς μεῖναι ἐν Ἰόππῃ, παρά τινι πρὸς αὐτόν: “Ἀναστάς, Πέτρε, θῦσον καὶ Σίμωνι, βυρσεῖ. 14 Ο δὲ Πέτρος εἶπεν, “Μηδαμῶς,

Κύριε, ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν καὶ ἀκάθαρτον.” 15 Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν: “Ἄ δ ὄθεὸς ἐκαθάρισεν, σὺ μὴ κοίνου.” 16 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ εὐθὺς ἀνελήμφη τὸ

10 Ἄνὴρ δέ τις ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι

Κορνήλιος, ἐκατοντάρχης ἐκ Σπείρης τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς, 2 εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν Ὅθεὸν σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ

σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν. 17 Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ ἐπίστασθε ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ διηπόρει ὁ Πέτρος, τί ἂν εἴη τὸ δραμα ὃ κολλᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι ἀλλοφύλῳ. εἶδεν, ιδοὺ, οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι ὑπὸ Κάμοὶ ὁ Ὅθεός ἔδειξεν, μηδένα κοινὸν τοῦ Κορνηλίου, διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον. 29 Διὸ τοῦ Σίμωνος, ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα. καὶ ἀναντιρρήτως ἥλθον, μεταπεμφθείς. 18 Καὶ φωνήσαντες, ἐπυνθάνοντο εἰς Σίμων, Πυνθάνομαι οὖν τίνι λόγῳ μετεπέμψασθε ὁ ἐπικαλούμενος Πέτρος, ἐνθάδε ξενίζεται. με;” 30 Καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη, “Ἄπὸ 19 Τοῦ δὲ Πέτρου διενθυμουμένου περὶ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας, τοῦ δράματος, εἶπεν τὸ Ὅπνεῦμα, αὐτῷ, ἥμην τὴν ἐνάτην προσευχόμενος ἐν τῷ “Ιδοὺ, ἄνδρες τρεῖς ζητοῦσίν σε. 20 Ἀλλὰ οἴκῳ μου, καὶ ιδοὺ, ἀνὴρ ἐστη ἐνώπιον ἀναστὰς, κατάβηθι καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς, μου ἐν ἐσθῆτι λαμπρῷ, 31 καὶ φησίν, μηδὲν διακρινόμενος, ὅτι ἐγὼ ἀπέσταλκα ‘Κορνήλιε, εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχὴ καὶ αὐτούς.’” 21 Καταβὰς δὲ, Πέτρος πρὸς αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοὺς ἄνδρας εἶπεν, “Ιδοὺ, ἐγὼ εἰμι δὸν τοῦ Ὅθεοῦ. 32 Πέμψον οὖν εἰς Ἰόπην ζητεῖτε· τίς ἡ αἰτία δι’ ἣν πάρεστε;” 22 καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα, δὸς ἐπικαλεῖται Οἱ δὲ εἶπαν, “Κορνήλιος ἐκατοντάρχης, Πέτρος οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος, ἀνὴρ δίκαιος καὶ φιβούμενος τὸν Ὅθεὸν, βυρσέως παρὰ θάλασσαν.” 33 Ἐξαυτῆς οὖν μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους ἐπεμψα πρὸς σέ, σύ τε καλῶς ἐποίησας τῶν Ἰουδαίων, ἔχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου παραγενόμενος. Νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἀγίου, μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἴκον ἐνώπιον τοῦ Ὅθεοῦ πάρεσμεν, ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἀκοῦσαι ρήματα παρὰ σοῦ.” πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ 23 Εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς ἐξένισεν. Ὅκυριον.” 34 Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα Τῇ δὲ ἐπαύριον ἀναστὰς, ἐξῆλθεν σὺν εἶπεν, “Ἐπ’ ἀληθείας καταλαμβάνομαι αὐτοῖς, καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ὅτι οὐκ ἐστιν προσωπολήμπτης ὁ Ὅθεός, ἀπὸ Ἰόπης συνηῆλθον αὐτῷ. 24 Τῇ δὲ 35 ἀλλ’ ἐν παντὶ ἔθνει, δὸς φιβούμενος ἐπαύριον, εἰσῆλθεν εἰς τὴν Καισάρειαν. αὐτὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, δεκτὸς Ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτοὺς, αὐτῷ ἐστιν. 36 Τὸν λόγον ἀπέστειλεν τοῖς συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ νιοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην τοὺς ἀναγκαίους φίλους. 25 Ὡς δὲ ἐγένετο διὰ Ὅιησοῦ ὇χριστοῦ· οὗτός ἐστιν πάντων τοῦ εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας Ὅκυριος. 37 Υμεῖς οἴδατε τὸ γενόμενον ρῆμα αὐτῷ ὁ Κορνήλιος, πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας, καθ’ ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς προσεκύνησεν. 26 Ὁ δὲ Πέτρος ἤγειρεν Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν αὐτὸν λέγων, “Ανάστηθι καὶ ἐγὼ αὐτὸς Ἰωάννης, 38 Ὅιησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέθ, ὃς ἄνθρωπός εἰμι.” 27 Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ, ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Ὅθεός Ὅπνεῦματι Ἄγιῳ καὶ εἰσῆλθεν καὶ εύρισκει συνεληλυθότας δυνάμει, δὸς διηῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πολλούς. 28 Ἔφη τε πρὸς αὐτούς, “Υμεῖς πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ

διαβόλου, ὅτι ὁ Ὄθεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ. **39** Καὶ ἐκ περιτομῆς, 3 λέγοντες, ὅτι “Εἰσῆλθεν ἡμεῖς μάρτυρες πάντων ὃν ἐποίησεν ἔν τε πρὸς ἄνδρας, ἀκροβυστίαν ἔχοντας, καὶ τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ· συνέφαγεν αὐτοῖς.” **40** Ἀρξάμενος δὲ, Πέτρος δὲν καὶ ἀνεῖλαν, κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου. ἐξειθετο αὐτοῖς καθεξῆς, λέγων, 5 “Ἐγὼ **41** Τοῦτον ὁ Ὄθεὸς ἥγειρεν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἥμην ἐν πόλει Ἰόππη προσευχόμενος, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι, **42** καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὅραμα, καταβαῖνον οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυρι τοῖς σκεῦσι τι ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Ὄθεοῦ, ἡμῖν, ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ ἥλθεν ἄχρι ἐμοῦ **6** εἰς ἣν ἀτενίσας μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. **43** κατενόουν, καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ, γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἔρπετά, καὶ τὰ καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. **7** Ἡκουσα δὲ καὶ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ Ὄθεοῦ, κριτής ζώντων φωνῆς λεγούσης μοι, “Ἀναστάς, Πέτρε, καὶ νεκρῶν. **44** Τούτῳ πάντες οἱ προφῆται θῦσον καὶ φάγε.” **8** Εἶπον δέ, ‘Μηδαμῶς, μαρτυροῦσιν, ἀφεσιν ἀμαρτιῶν λαβεῖν Ἁγύριε, ὅτι κοινὸν ἡ ἀκάθαρτον οὐδέποτε διὰ τοῦ ὄνόματος αὐτοῦ, πάντα τὸν εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου.’ **9** Ἀπεκρίθη πιστεύοντα εἰς αὐτόν.” **45** Ἔτι λαλοῦντος δὲ φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, τοῦ Πέτρου τὰ ρήματα ταῦτα, ἐπέπεσε “Α ὁ Ὄθεὸς ἐκαθάρισεν, σὺ μὴ κοίνου.” **10** τὸ Ὅπνεῦμα τὸ Ἀγιον ἐπὶ πάντας τοὺς Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ ἀνεσπάσθη ἀκούοντας τὸν λόγον. **46** Καὶ ἔξεστησαν πάλιν ἄπαντα εἰς τὸν οὐρανόν. **11** Καὶ οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ, ὅσοι συνῆλθαν τῷ ἰδού, ἔξαυτῆς τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη, ἡ δωρεὰ τοῦ τὴν οἰκίαν ἐν ἣ ἦμεν, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Ἀγίου Ὅπνεύματος ἐκκέχυται. **47** Ἡκουον Καισαρείας πρός με. **12** Εἶπεν δὲ τὸ Ὅπνεῦμά γάρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις, καὶ μοι, συνελθεῖν αὐτοῖς, μηδὲν διακρίναντα. μεγαλυνόντων τὸν Ὄθεόν. Τότε ἀπεκρίθη Ἡλθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἔξ ἀδελφοὶ οὗτοι, Πέτρος, **48** “Μήτι τὸ ὄδωρ δύναται κωλῦσαι καὶ εἰσῆλθομεν εἰς τὸν οἴκον τοῦ ἀνδρός. **13** τις τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες Ἀπήγγειλεν δὲ ἡμῖν πῶς εἶδεν τὸν ἄγγελον τὸ Ὅπνεῦμα τὸ Ἀγιον ἔλαβον, ὡς καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, σταθέντα καὶ εἰπόντα, ἡμεῖς;” **14** Προσέταξεν δὲ αὐτοὺς ἐν τῷ Ἀπόστειλον εἰς Ἰόππην, καὶ μετάπεμψαι ὄνόματι Ὅπνοιο Ἃριστοῦ βαπτισθῆναι. Τότε Σίμωνα, τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον, **15** ὃς ἡρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς. λαλήσει ρήματα πρὸς σὲ, ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἴκος σου.” **16** Ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί με λαλεῖν, ἐπέπεσεν τὸ Ὅπνεῦμα τὸ Ἀγιον ἐπ’ αὐτοὺς, ὕσπερ καὶ ἐφ’ ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ. **17** Εμνήσθην δὲ τοῦ ρήματος τοῦ Ὅπνου, ὡς ἔλεγεν, “Ιωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὄδατι, Ἰερουσαλήμ, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ

ύμεις δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν ὩΠνεύματι 28 Ἀναστὰς δὲ εἶς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἀγίων.’ 17 Εἰ οὖν τὴν ἵσην δωρεὰν ἔδωκεν Ἀγαθὸς, ἐσήμανεν διὰ τοῦ ὩΠνεύματος, αὐτοῖς δὲ ὁ Θεός, ως καὶ ἡμῖν πιστεύσασιν λιμὸν μεγάλην μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ’ ὅλην ἐπὶ τὸν Ὡκύριον Ὡησοῦν Ὡχριστόν, ἐγὼ τὴν οἰκουμένην ἥτις ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου. τίς ἡμην δυνατὸς κωλῦσαι τὸν Ὡθεόν;’ 29 Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς εὐπορεῖτό 18 Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα, ἡσύχασαν καὶ τις, ὥρισαν ἔκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν ἐδόξασαν τὸν Ὡθεόν λέγοντες, “Ἄρα καὶ πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ τοῖς ἔθνεσιν δὲ ὁ Θεός τὴν μετάνοιαν εἰς ζωὴν ἀδελφοῖς· 30 δὲ καὶ ἐποίησαν, ἀποστείλαντες ἔδωκεν.” 19 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρναβᾶ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ, καὶ Σαύλου.

διῆλθον ἔως Φοινίκης, καὶ Κύπρου, καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. 20 Ὡσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες, Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες ἐλθόντες εἰς Ἀντιοχειαν, ἐλάλουν καὶ πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Ὡκύριον Ὡησοῦν. 21 Καὶ ἦν χεὶρ Ὡκρίου μετ’ αὐτῶν, πολύς τε ἀριθμὸς ὁ πιστεύσας, ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Ὡκύριον. 22 Ὡκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὡτα τῆς ἐκκλησίας τῆς οὕσης ἐν Ἱερουσαλήμ περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρναβᾶν ἔως Ἀντιοχείας· 23 δὲς παραγενόμενος, καὶ ἴδων τὴν χάριν τὴν τοῦ Ὡθεοῦ, ἐχάρη καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Ὡκρίῳ, 24 ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς, καὶ πλήρης ὩΠνεύματος Ἀγίου καὶ πίστεως. Καὶ προσετέθη ὅχλος ἱκανὸς τῷ Ὡκρίῳ. 25 Ἐξῆλθεν δὲ εἰς Ταρσὸν ἀναζητῆσαι Σαῦλον, 26 καὶ εὑρών, ἤγαγεν εἰς Ἀντιοχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοῖς καὶ ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὅχλον ἱκανόν, χρηματίσαι τε πρώτως ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς, Χριστιανούς. 27 Ἐν ταῦταις δὲ ταῖς ἡμέραις, κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιοχειαν.

12 Κατ’ ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν, ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. 2 Ἀνεῖλεν δὲ Ἰάκωβον, τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου, μαχαίρῃ. 3 Ἰδὼν δὲ ὅτι ἀρεστόν ἔστιν τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον (ἥσαν δὲ ἡμέραι τῶν Ἀζύμων), 4 ὃν καὶ πιάσας, ἔθετο εἰς φυλακήν, παραδοὺς τέσσαρσιν τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. 5 Οἱ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενῶς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Ὡθεόν περὶ αὐτοῦ. 6 Ὁτε δὲ ἥμελλεν προσαγαγεῖν αὐτὸν ὁ Ἡρώδης τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, ἦν δὲ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἀλύσεσιν δυσίν, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακήν. 7 Καὶ ἴδού, ἄγγελος Ὡκρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι. Πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτὸν λέγων, “Ανάστα ἐν τάχει.” Καὶ ἐξέπεσαν αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. 8 Εἶπεν δὲ ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν, “Ζῶσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλια σου.” Ἐποίησεν δὲ οὕτως,

Καὶ λέγει αὐτῷ, “Περιβαλοῦ τὸ ἴματιόν τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο. **19** Ἡρώδης δὲ σου, καὶ ἀκολούθει μοι.” **9** Καὶ ἔξελθὼν ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εὑρὼν, ἀνακρίνας ἡκολούθει, καὶ οὐκ ἥδει ὅτι ἀληθές ἐστιν τοὺς φύλακας, ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι. Καὶ τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ κατελθῶν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς Καισάρειαν, δραμα βλέπειν. **10** Διελθόντες δὲ πρώτην διέτριβεν. **20** Ἡν δὲ θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἥλθαν ἐπὶ τὴν Σιδωνίοις ὁμιθυμαδὸν δὲ παρῆσαν πρὸς πύλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν αὐτόν, καὶ πείσαντες Βλάστον, τὸν ἐπὶ τοῦ πόλιν, ἦτις αὐτομάτῃ ἥνοιγη αὐτοῖς, καὶ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως, ἥτοῦντο εἰρήνην, ἔξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ’ αὐτοῦ. **11** Καὶ βασιλικῆς. **21** Τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ, ὁ Ἡρώδης, ὁ Πέτρος ἐν ἑαυτῷ γενόμενος εἶπεν, “Νῦν ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικὴν, καθίσας οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἔξαπέστειλεν Ὅκυριος ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς. τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἔξειλατό με ἐκ **22** Ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει, “Θεοῦ φωνὴ, καὶ χειρὸς Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας οὐκ ἀνθρώπου!” **23** Παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.” **12** Συνιδῶν αὐτὸν ἄγγελος Ὅκυριου, ἀνθ’ ὧν οὐκ τε, ἥλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τῆς Μαρίας, ἔδωκεν τὴν δόξαν τῷ Θεῷ, καὶ γενόμενος τῆς μητρὸς Ἰωάννου, τοῦ ἐπικαλούμενου σκωληκόβρωτος, ἔξεψυξεν. **24** Ὁ δὲ λόγος Μάρκου, οὗ ἦσαν ίκανοὶ συνηθροισμένοι τοῦ Θεοῦ ηὔξανεν καὶ ἐπληθύνετο. **25** καὶ προσευχόμενοι. **13** Κρούσαντος δὲ Βαρναβᾶς δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν αὐτοῦ τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, προσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, πληρώσαντες τὴν παιδίσκη ὑπακοῦσαι, ὀνόματι Ὅρδη. **14** διακονίαν, συμπαραλαβόντες Ἰωάννην, Καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, τὸν ἐπικληθέντα Μᾶρκον.

ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἥνοιξεν τὸν πυλῶνα, εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν ἐστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος. **15** Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπαν, “Μαίνῃ!” Ἡ δὲ διῆσχυρίζετο οὕτως ἔχειν. Οἱ δὲ ἔλεγον, “Ο ἄγγελός ἐστιν αὐτοῦ.” **16** Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενεν κρούων, ἀνοίξαντες δὲ εἶδαν αὐτὸν, καὶ ἔξεστησαν. **17** Κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν, διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ Ὅκυριος αὐτὸν ἔξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς. Εἶπεν τε, “Απαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα.” Καὶ ἔξελθὼν, ἐπορεύθη εἰς ἔτερον τόπον. **18** Γενομένης δὲ ἡμέρας, ἵν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις,

13 Ἡσαν δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ, κατὰ τὴν οὖσαν ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι: ὃ τε Βαρναβᾶς, καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μαναήν τε Ἡρώδου τοῦ τετράρχου σύντροφος, καὶ Σαῦλος. **2** Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ καὶ νηστεύοντων, εἶπεν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, “Αφορίσατε δή μοι τὸν Βαρναβᾶν καὶ Σαῦλον, εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέλημαι αὐτούς.” **3** Τότε νηστεύσαντες, καὶ προσευξάμενοι, καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυσαν. **4** Αὐτοὶ μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, κατῆλθον εἰς Σελεύκειαν, ἐκεῖθεν τε

ἀπέπλευσαν εἰς Κύπρον. 5 Καὶ γενόμενοι ἐν ὑμῖν λόγος παρακλήσεως πρὸς τὸν ἐν Σαλαμῖνι, κατήγελλον τὸν λόγον τοῦ λαόν, λέγετε.” 16 Ἀναστὰς δὲ Παῦλος, Ὁθεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων, καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ εἶπεν, “Ἄνδρες, Εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην, ὑπηρέτην. 6 Ἰσραὴλιται, καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Ὅθεόν, Διελθόντες δὲ ὅλην τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου, ἀκούσατε. 17 Ὁ Ὅθεὸς τοῦ λαοῦ τούτου εὗρον ἄνδρα, τινὰ μάγον ψευδοπροφήτην Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ Ἰουδαῖον, ὃ ὄνομα Βαριησοῦς, 7 ὃς ἦν σὺν τὸν λαὸν ὑψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. Αἰγύπτου, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ, Οὗτος, προσκαλεσάμενος Βαρναβᾶν καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς, 18 καὶ ὡς Σαῦλον, ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τεσσερακονταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν τοῦ Ὅθεοῦ. 8 Ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, 19 καὶ καθελών ἔθνη μάγος (οὗτως γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα ἐπτὰ ἐν γῇ Χανάαν, κατεκληρονόμησεν αὐτοῦ) ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον τὴν γῆν αὐτῶν— 20 ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις ἀπὸ τῆς πίστεως. 9 Σαῦλος δέ, ὁ καὶ Παῦλος, καὶ πεντήκοντα. Καὶ μετὰ ταῦτα, ἔδωκεν πλησθεὶς Ὁπεύματος Ἅγιου, ἀτενίσας εἰς κριτὰς ἔως Σαμουὴλ προφήτου. 21 Κάκεΐθεν αὐτὸν 10 εἶπεν, “Ω πλήρης παντὸς δόλου ἡτήσαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πάσης ῥάδιουργίας, νιέ διαβόλου, ἔχθρε ὁ Ὅθεὸς τὸν Σαοὺλ, νιὸν Κείς, ἄνδρα πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύσῃ διαστρέψων ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἔτη τεσσεράκοντα. τὰς ὄδοὺς τοῦ Ὅκυρίου τὰς εὐθείας; 11 22 Καὶ μεταστήσας αὐτὸν, ἤγειρεν τὸν Καὶ νῦν ἴδοὺ, χεὶρ Ὅκυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἔσῃ Δαυὶδ αὐτοῖς εἰς βασιλέα, ὃ καὶ εἶπεν τυφλὸς, μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ.” μαρτυρήσας, “Ἐῦρον Δαυὶδ” τὸν τοῦ Παραχρῆμά τε ἔπεσεν ἐπ’ αὐτὸν ἀχλὺς καὶ Ἰεσσαί, “ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου”, σκότος, καὶ περιάγων ἐζήτει χειραγωγούς. δος ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου.’ 23 12 Τότε ἴδων ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονός, Τούτου ὁ Ὅθεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ’ ἐπίστευσεν ἐκπλησσόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ ἐπαγγελίᾳν, ἥγαγεν τῷ Ἰσραὴλ Σωτῆρα, τοῦ Ὅκυρίου. 13 Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Ἰησοῦν, 24 προκηρύξαντος Ἰωάννου πρὸ Πάφου οἱ περὶ, Παῦλον ἥλθον εἰς Πέργην προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ, βάπτισμα τῆς Παμφυλίας. Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ. 25 ἀπ’ αὐτῶν, ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα. ‘Ως δὲ ἐπλήρου Ιωάννης τὸν δρόμον, 14 Αὐτοὶ δὲ, διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης, ἔλεγεν, ‘Τί ἐμὲ ὑπονοεῖτε εἶναι; Οὐκ εἰμὶ παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τὴν Πισιδίαν, ἐγώ, ἀλλ’ ἴδοὺ, ἔρχεται μετ’ ἐμὲ, οὗ καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν τῶν Σαββάτων, ἐκάθισαν. 15 Μετὰ δὲ τὴν λῦσαι.’ 26 Ἄνδρες, ἀδελφοί, νιὸι γένους ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, Ἀβραὰμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς Ὅθεόν, ἡμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης λέγοντες, “Ἄνδρες, ἀδελφοί, εἴ τίς ἐστιν ἐξαπεστάλη. 27 Οἱ γὰρ κατοικοῦντες

ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, καὶ ἀφανίσθητε, ὅτι ἔργον ἐργάζομαι ἐγὼ τοῦτον ἀγνοήσαντες καὶ τὰς φωνὰς ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον ὃ οὐ μὴ τῶν προφητῶν, τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον πιστεύσητε, ἐάν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν.” ἀναγινωσκομένας, κρίναντες ἐπλήρωσαν. **42** Ἐξιόντων δὲ, αὐτῶν παρεκάλουν εἰς **28** Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὑρόντες, τὸ μεταξὺ Σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς ἥτησαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. τὰ δόγματα ταῦτα. **43** Λυθείσης δὲ τῆς **29** Ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ συναγωγῆς, ἡκολούθησαν πολλοὶ τῶν γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσηλύτων ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. **30** Ο δὲ ὁ Θεός ἤγειρεν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρναβᾷ, οἵτινες αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· **31** ὃς ὡφθῇ ἐπὶ ἡμέρας προσλαλοῦντες αὐτοῖς, ἔπειθον αὐτοὺς πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς προσμένειν τῇ χάριτι τοῦ Ὁθεοῦ. **44** Τῷ δὲ Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινες νῦν εἰσὶ ἐρχομένων Σαββάτῳ, σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. **32** Καὶ συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Ὁθεοῦ. ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς **45** Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς δοχλους, πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, **33** ὅτι ἐπλήσθησαν ζῆλου καὶ ἀντέλεγον τοῖς ταύτην ὁ ὁ Θεός ἐκπεπλήρωκεν τοῖς τέκνοις ὑπὸ Παύλου λαλουμένοις βλασφημοῦντες. ἡμῶν, ἀναστήσας ὍΙησοῦν, ὡς καὶ ἐν τῷ **46** Παρρησιασάμενοί τε, ὁ Παῦλος καὶ ὁ ψαλμῷ γέγραπται τῷ δευτέρῳ, ‘Υἱός μου Βαρναβᾶς εἶπαν, “Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον εἰ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.” **34** Ὄτι πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ Ὁθεοῦ. δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, μηκέτι Ἐπειδὴ δὲ ἀπωθεῖσθε αὐτὸν, καὶ οὐκ ἀξίους μέλλοντα ὑποστρέψειν εἰς διαφθοράν, κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰώνιου ζωῆς, ἵδού, οὕτως εἴρηκεν, ὅτι ‘Δώσω ὑμῖν τὰ δόσια στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη. (*αιδοῖος g166*) **47** Δαυὶδ τὰ πιστά.’ **35** Διότι καὶ ἐν ἑτέρῳ Οὔτως γάρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ ὉΚύριος, λέγει, ‘Οὐ δώσεις τὸν Ὅσιόν σου ἵδειν ‘Τέθεικά σε εἰς φῶς ἔθνῶν, τοῦ εἶναί σε διαφθοράν.’ **36** Δαυὶδ μὲν γάρ ἴδιᾳ γενεῷ εἰς σωτηρίαν ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς.” **48** ὑπηρετήσας τῇ τοῦ Ὁθεοῦ βουλῇ, ἐκοιμήθη Ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη, ἔχαιρον καὶ ἐδόξαζον καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ, καὶ τὸν λόγον τοῦ ὉΚύριου, καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι εἶδεν διαφθοράν. **37** Ὄν δὲ ὁ ὁ Θεός ἤγειρεν ἡσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. (*αιδοῖος* οὐκ εἶδεν διαφθοράν. **38** Γνωστὸν οὖν *g166*) **49** Διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ ὉΚύριου ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες, ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου, δι’ ὅλης τῆς χώρας. **50** Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ὑμῖν ἄφεσις ἀμαρτιῶν καταγγέλλεται, καὶ παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναικας τὰς ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἡδυνήθητε ἐν νόμῳ εὐσχήμονας, καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως, Μωϋσέως δικαιιωθῆναι, **39** ἐν τούτῳ πᾶς καὶ ἐπίγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ πιστεύων δικαιοῦσαι. **40** Βλέπετε οὖν, μὴ Βαρναβᾶν, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐπέλθῃ τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις: **41** ὁρίων αὐτῶν. **51** Οἱ δὲ, ἐκτιναξάμενοι τὸν Ὂδετε, οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε κονιορτὸν τῶν ποδῶν ἐπ’ αὐτοὺς, ἥλθον

εἰς Ἰκόνιον. 52 Οἵ τε μαθηταὶ ἐπληροῦντο ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας χαρᾶς καὶ ὑπεύματος Ἅγιου.

ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἥθελεν θύειν. 14

14 Ἐγένετο δὲ, ἐν Ἰκονίῳ κατὰ τὸ αὐτὸν εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ λαλῆσαι οὕτως ὡστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος. 2 Οἱ δὲ ἀπειθήσαντες Ἰουδαῖοι επήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἔθνων κατὰ τῶν ἀδελφῶν. 3 Ἰκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν, παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ Ἁρύιῳ, τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.

4 Ἔσχισθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως, καὶ οἱ μὲν ἡσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις. 5 Ὡς δὲ ἐγένετο ὅρμὴ τῶν ἔθνων τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν, ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτούς,

6 συνιδόντες, κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύστραν, καὶ Δέρβην, καὶ τὴν περίχωρον, 7 κάκει εὐαγγελιζόμενοι ἡσαν. 8 Καὶ τις ἀνὴρ, ἀδύνατος ἐν Λύστροις τοῖς ποσὶν, ἐκάθητο χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, ὃς οὐδέποτε περιεπάτησεν.

9 Οὗτος ἤκουεν τοῦ Παύλου λαλοῦντος, διὰ τενίσας αὐτῷ καὶ ἴδων ὅτι ἔχει πίστιν τοῦ σωθῆναι, 10 εἶπεν μεγάλῃ φωνῇ, σὺν τῷ Βαρναβᾷ εἰς Δέρβην. 11 Οἵ τε ὄχλοι καὶ περιεπάτει. 12 Εἴπερ τὸν μαθητεύσαντες ἰκανοὺς, ὑπέστρεψαν ἰδόντες ὃ ἐποίησεν Παῦλος, ἐπῆραν τὴν εἰς τὴν Λύστραν, καὶ εἰς Ἰκόνιον, καὶ εἰς φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες, “Οἱ θεοὶ διόμοιωθέντες ἀνθρώποις, κατέβησαν τῷ πρὸς ἡμᾶς.” 13 Ἐκάλουν τε τὸν Βαρναβᾶν, τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων, “Δία”, τὸν δὲ Παῦλον, “Ἐρμῆν”, ἐπειδὴ δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. 14 “Ο τε θεοῦ. 15 Χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς κατ’ ἵερεὺς τοῦ Διὸς, τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως, ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρναβᾶς καὶ Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια ἔστων, ἔξεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κράζοντες 16 καὶ λέγοντες, “Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; Καὶ ήμεῖς διόμοιο παθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ Ὁθόνην ζῶντα, ‘ὅς ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς’. 17 Καίτοι οὐκ ἀμάρτυρον αὐτὸν ἀφῆκεν, ἀγαθουργῶν οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ὑμῶν.” 18 Καὶ ταῦτα λέγοντες, μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν τοῖς Λυκαονίας, Λύστραν, καὶ Δέρβην, καὶ τὴν περίχωρον, 19 Ἐπῆλθαν δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας καὶ Ἱκονίου Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους, καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον, τεθνηκέναι. 20 Κυκλωσάντων δὲ τῶν ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίζοντες αὐτὸν μητρὸς αὐτοῦ, διὰ τεθνηκέναι. 21 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθεν τοῦ μαθητῶν αὐτὸν, ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὸν Παῦλον, τοῦ ποσὶν, ἐκάθητο χωλὸς ἐκ κοιλίας τὴν πόλιν. Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθεν τοῦ σωθῆναι, 22 εἶπεν μεγάλῃ φωνῇ, σὺν τῷ Βαρναβᾷ εἰς Δέρβην. 23 Εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνην, Καὶ ἥλατο καὶ περιεπάτει. 24 Οἵ τε ὄχλοι καὶ μαθητεύσαντες ἰκανοὺς, ὑπέστρεψαν ἰδόντες ὃ ἐποίησεν Παῦλος, ἐπῆραν τὴν εἰς τὴν Λύστραν, καὶ εἰς Ἰκόνιον, καὶ εἰς φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες, “Οἱ ἄντιοχειαν, 25 ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες ἐμμένειν πρὸς ἡμᾶς.” 26 Ἐκάλουν τε τὸν Βαρναβᾶν, τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων, “Δία”, τὸν δὲ Παῦλον, “Ἐρμῆν”, ἐπειδὴ δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ θεοῦ. 27 Χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς κατ’ ἵερεὺς τοῦ Διὸς, τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως, προσευξάμενοι

μετὰ νηστειῶν, παρέθεντο αὐτοὺς τῷ δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι, ἵδεῖν °Κυρίω εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν. 24 Καὶ περὶ τοῦ λόγου τούτου. 7 Πολλῆς δὲ διελθόντες τὴν Πισιδίαν, ἥλθον εἰς τὴν ζητήσεως γενομένης, ἀναστὰς Πέτρος εἶπεν Παμφυλίαν, 25 καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ πρὸς αὐτούς, “Ἄνδρες, ἀδελφοί, ὑμεῖς τὸν λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν, ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ἐν ὑμῖν, 26 κἀκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ἔξελέξατο δὲ ὁ Θεὸς διὰ τοῦ στόματός μου, ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου °Θεοῦ, εἰς τὸ ἔργον δὲ ἐπλήρωσαν. 27 καὶ πιστεῦσαι. 8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν Ὁθεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς, δοὺς τὸ Πνεῦμα ἐκκλησίαν, ἀνήγγελον ὅσα ἐποίησεν ὁ τὸ “Ἄγιον καθὼς καὶ ἡμῖν, 9 καὶ οὐδὲν Ὁθεὸς μετ’ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἦνοιξεν τοῖς διέκρινεν μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ ἔθνεσιν θύραν πίστεως. 28 Διέτριβον δὲ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν. 10 χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.

Νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν Ὁθεόν, ἐπιθεῖναι

15 Καί τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἔδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι “Ἐὰν μὴ περιτμηθῆτε τῷ ἔθει τῷ Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι.” 2 Γενομένης δὲ στάσεως καὶ ζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρναβᾷ πρὸς αὐτοὺς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρναβᾶν, καί τινας ἄλλους ἐξ αὐτῶν, πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλήμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. 3 Οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν τε Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν, ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἔθνῶν, καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς. 4 Παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα, παρεδέχθησαν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῶν ἀποστόλων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ Ὁθεὸς ἐποίησεν μετ’ αὐτῶν. 5 Ἐξανέστησαν δέ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἵρεσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες, ὅτι “Δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς, παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως.” 6 Συνήχθησάν

ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, δὲν οὔτε οἱ πατέρες ήμῶν οὔτε ήμεῖς ίσχύσαμεν βαστάσαι; 11 Ἄλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, πιστεύομεν σωθῆναι καθ’ ὃν τρόπον κάκεῖνοι.” 12 Ἐσίγησεν δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρναβᾶ καὶ Παύλου, ἔξιγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς, σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσιν δι’ αὐτῶν. 13 Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτοὺς, ἀπεκρίθη Ἰάκωβος λέγων, “Ἄνδρες, ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου. 14 Συμεὼν ἔξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπεσκέψατο, λαβεῖν ἐξ ἔθνῶν λαὸν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. 15 Καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν καθὼς γέγραπται, 16 “Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαυὶδ τὴν πεπτωκῦιαν, καὶ τὰ κατεστραμμένα αὐτῆς, ἀνοικοδομήσω καὶ ἀνορθώσω αὐτήν, 17 ὅπως ἀν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ’ οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ’ αὐτούς”, λέγει Κύριος ποιῶν ταῦτα’, 18 γνωστὰ ἀπ’ αἰῶνος. (αιōn)

g165) 19 Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες, κατῆλθον εἰς τοῖς ἀπὸ τῶν ἔθνῶν, ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ Ἀντιόχειαν, καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος, τὸν ὘ΘΕÓΝ, **20** ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν. **31** Ἀναγνόντες ἀπέχεσθαι τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων, δὲ, ἔχαρψαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει. **32** Ιούδας καὶ τῆς πορνείας, καὶ τοῦ πνικτοῦ, καὶ τε καὶ Σιλᾶς, καὶ αὐτὸι προφῆται ὅντες, τοῦ αἵματος. **21** Μωϋσῆς γάρ ἐκ γενεῶν διὰ λόγου πολλοῦ, παρεκάλεσαν τοὺς ἀρχαίους κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας ἀδελφοὺς καὶ ἐπεστήριξαν. **33** Ποιήσαντες αὐτὸν, ἔχει ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν δὲ χρόνον, ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ Σάββατον ἀναγινωσκόμενος.” **22** Τότε ἔδοξε τῶν ἀδελφῶν, πρὸς τοὺς ἀποστείλαντας τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν αὐτούς. **35** Παῦλος δὲ καὶ Βαρναβᾶς ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένους ἄνδρας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες καὶ ἐξ αὐτῶν, πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἑτέρων πολλῶν, τῷ Παύλῳ καὶ Βαρναβᾷ— Ἰούδαν τὸν τὸν λόγον τοῦ ὮΚυρίου. **36** Μετὰ δέ τινας καλούμενον Βαρσαββᾶν καὶ Σιλᾶν, ἄνδρας ἡμέρας, εἶπεν πρὸς Βαρναβᾶν Παῦλος, ἥγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς, **23** γράψαντες “Ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς διὰ χειρὸς αὐτῶν, “Οἱ ἀπόστολοι καὶ ἀδελφοὺς κατὰ πόλιν πᾶσαν, ἐν αἷς οἱ πρεσβύτεροι, ἀδελφοὶ, τοῖς κατὰ τὴν κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ ὮΚυρίου, Ἀντιόχειαν, καὶ Συρίαν, καὶ Κιλικίαν, πᾶς ἔχουσιν.” **37** Βαρναβᾶς δὲ ἐβούλετο ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἔθνῶν, χαίρειν. **24** Ἐπειδὴ συμπαραλαβεῖν καὶ τὸν Ἰωάννην, τὸν ἡκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἔξελθόντες, καλούμενον Μᾶρκον. **38** Παῦλος δὲ ἡζίου ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις ἀνασκευάζοντες τὸν ἀποστάταν ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας τὰς ψυχὰς ὑμῶν, οἵς οὐ διεστειλάμεθα, καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, **25** ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδὸν, μὴ συμπαραλαμβάνειν τοῦτον. **39** Ἐγένετο ἐκλεξαμένοις ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, δὲ παροξυσμὸς, ὥστε ἀποχωρισθῆναι σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρναβᾷ καὶ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, τὸν τε Βαρναβᾶν Παύλῳ, **26** ἀνθρώποις παραδεδωκόσι παραλαβόντα τὸν Μᾶρκον, ἐκπλεῦσαι εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος Κύπρου. **40** Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σιλᾶν, τοῦ ὮΚυρίου ἡμῶν, “Ιησοῦ ὮΧριστοῦ. **27** ἔξῆλθεν παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ ὮΚυρίου Ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδαν καὶ Σιλᾶν, καὶ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν. **41** Διήρχετο δὲ τὴν αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά. Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἐπιστηρίζων τὰς **28** Ἔδοξεν γάρ τῷ ὮΠνεύματι τῷ ὮΑγίῳ ἐκκλησίας.

καὶ ἡμῖν, μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν
βάρος, πλὴν τούτων τῶν ἐπάναγκες: **29**
ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων, καὶ αἵματος, καὶ
πνικτῶν, καὶ πορνείας ἐξ ὧν διατηροῦντες
έαυτοὺς, εὗ πράξετε. “Ἐρρωσθε!”

16 Κατήντησεν δὲ καὶ εἰς Δέρβην καὶ εἰς Λύστραν. Καὶ ἴδού, μαθητής τις ἦν ἐκεῖ ὄνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικὸς Ιουδαίας πιστῆς, πατρὸς δὲ ὮΕλληνος, **2**
30 δος ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ

Ίκονίω αδελφῶν. 3 Τοῦτον ἡθέλησεν ὁ ὀνόματι Λυδία, πορφυρόπωλις πόλεως Παῦλος σὺν αὐτῷ ἔξελθεῖν, καὶ λαβὼν Θυατείρων, σεβομένη τὸν ὅθεόν ἥκουεν, ἣς περιέτεμεν αὐτὸν, διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὁ Κύριος διήνοιξεν τὴν καρδίαν, προσέχειν ὅντας ἐν τοῖς τόποις ἑκείνοις, ἥδεισαν τοῖς λαλούμένοις ὑπὸ τοῦ Παύλου. 15 Ὡς δὲ γὰρ ἄπαντες ὅτι “Ἐλλην ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐβαπτίσθη καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσεν ὑπῆρχεν. 4 Ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις, λέγουσα, “Εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ παρεδίδοσαν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα Ἦριῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἴκον μου, τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ μένετε.” Καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς. 16 Ἔγένετο πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις. 5 δὲ, πορευομένων ἡμῶν εἰς τὴν προσευχὴν, Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα Πύθωνα, πίστει, καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ὑπαντῆσαι ἡμῖν, ἵτις ἐργασίαν πολλὴν ἡμέραν. 6 Διῆλθον δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ παρεῖχεν τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. Γαλατικὴν χώραν, κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ 17 Αὔτη κατακολουθοῦσα τῷ Παύλῳ καὶ Ἀγίου Ἁγίου Πνεύματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν ἡμῖν ἔκραζεν λέγουσα, “Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι τῇ Ἀσίᾳ, 7 ἐλθόντες δὲ κατὰ τὴν Μυσίαν, δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου εἰσὶν, οἵτινες ἐπείραζον εἰς τὴν Βιθυνίαν πορευθῆναι, καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὄδὸν σωτηρίας.” καὶ οὐκ εἴασεν αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα Ἰησοῦ 8 18 Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν, κατέβησαν εἰς Διαπονηθεὶς δὲ Παῦλος, καὶ ἐπιστρέψας Τρωάδα. 9 Καὶ ὅραμα διὰ νυκτὸς τῷ Παύλῳ τῷ Πνεύματι εἶπεν, “Παραγγέλλω σοι ἐν ὕφθῃ, ἀνὴρ Μακεδών τις ἦν ἐστὼς καὶ ὀνόματι Ἰησοῦ ἔξελθεῖν ἀπ’ παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων, “Διαβάς εἰς αὐτῆς.” Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. 19 Μακεδονίαν, βοήθησον ἡμῖν.” 10 Ὡς δὲ τὸ Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ὅραμα εἰδεν, εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν ἐλπὶς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι εἰς Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σιλᾶν, εἴλκυσαν εἰς προσκέληται ἡμᾶς ὁ Θεὸς εὐαγγελίσασθαι τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, 20 καὶ αὐτούς. 11 Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ Τρωάδος, προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς, εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ δὲ εἶπαν, “Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἐπιούσῃ εἰς Νέαν Πόλιν, 12 κάκεῖθεν ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, εἰς Φιλίππους, ἵτις ἐστὶν πρώτη τῆς 21 καὶ καταγγέλλουσιν ἔθη ἢ οὐκ ἔξεστιν μερίδος Μακεδονίας πόλις, κολωνία. ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν, Ῥωμαίοις Ἡμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει διατρίβοντες οὖσιν.” 22 Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ’ ἡμέρας τινάς. 13 Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιτρίξαντες Σαββάτων, ἐξῆλθομεν ἔξω τῆς πύλης αὐτῶν τὰ ἴματια, ἐκέλευον ῥαβδίζειν. παρὰ ποταμὸν, οὗ ἐνομίζομεν προσευχὴν 23 Πολλάς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγάς, εἶναι, καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς ἔβαλον εἰς φυλακήν, παραγγείλαντες τῷ συνελθούσαις γυναιξίν. 14 Καὶ τις γυνὴ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· 24

δς παραγγελίαν τοιαύτην λαβών, ἔβαλεν “Απέσταλκαν οἱ στρατηγοὶ, ἵνα ἀπολυθῆτε. αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν, καὶ Νῦν οὖν ἔξελθόντες, πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ.” τοὺς πόδας ἡσφαλίσατο αὐτῶν εἰς τὸ ξύλον. **37** Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτούς, **25** Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον, Παῦλος καὶ “Δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ, ἀκατακρίτους Σιλᾶς προσευχόμενοι, ὑμνουν τὸν Ὀθόνην, ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρχοντας, ἔβαλαν ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι. **26** Ἀφνω εἰς φυλακήν καὶ νῦν λάθρᾳ ἡμᾶς δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι ἐκβάλλουσιν; Οὐ γάρ, ἀλλὰ ἐλθόντες τὰ θεμέλια τοῦ δεσμωτηρίου, ἡνεῳχθησαν αὐτοὶ, ἡμᾶς ἔξαγαγέτωσαν.” **38** Ἀπήγγειλαν δὲ παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι, καὶ πάντων δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ ραβδοῦχοι τὰ τὰ δεσμὰ ἀνέθη. **27** Ἐξυπνος δὲ γενόμενος ῥήματα ταῦτα. Ἐφοβήθησαν δὲ, ἀκούσαντες ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ ἴδων ἀνεῳγμένας ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσιν. **39** Καὶ ἐλθόντες, τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος παρεκάλεσαν αὐτούς, καὶ ἔξαγαγόντες, τὴν μάχαιραν ἡμελλεν ἔαυτὸν ἀναιρεῖν, ἡρώτων ἀπελθεῖν Ἀπὸ τῆς πόλεως. **40** νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους. **28** Ἐξελθόντες δὲ ἀπὸ τῆς φυλακῆς, εἰσῆλθον Ἐφώνησεν δὲ φωνῇ μεγάλῃ Παῦλος λέγων, πρὸς τὴν Λυδίαν, καὶ ἴδοντες, παρεκάλεσαν “Μηδὲν πράξῃς σεαυτῷ κακόν, ἄπαντες τοὺς ἀδελφούς καὶ ἔζηλθον.

γάρ ἐσμεν ἐνθάδε.” **29** Αἰτήσας δὲ φῶτα, **17** Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν εἰσεπήδησεν, καὶ ἔντρομος γενόμενος, καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν, ἥλθον εἰς προσέπεσεν τῷ Παύλῳ καὶ Σιλᾶ. **30** Καὶ Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν συναγωγὴ τῶν προαγαγῶν αὐτοὺς ἔξω ἔφη, “Κύριοι, Ιουδαίων. **2** Κατὰ δὲ τὸ εἰώθδες τῷ Παύλῳ, τί με δεῖ ποιεῖν, ἵνα σωθῶ;” **31** Οἱ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ Σάββατα δὲ εἶπαν, “Πίστευσον ἐπὶ τὸν Ὅριον τρία, διελέξατο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν Γραφῶν, Ἡησοῦν καὶ σωθῆσῃ, σὺ καὶ ὁ οἰκός **3** διανοίγων καὶ παρατιθέμενος ὅτι τὸν σου.” **32** Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον Ἡριστὸν ἔδει παθεῖν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ τοῦ Ὦριον, σὺν πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ νεκρῶν, καὶ ὅτι “Οὗτός ἐστιν Ἡριστὸς, αὐτοῦ. **33** Καὶ παραλαβών αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ Ἡησοῦς, δὲν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.” **4** τῇ ὕρᾳ τῆς νυκτὸς, ἔλουσεν ἀπὸ τῶν Καὶ τινες ἔξ αὐτῶν ἐπείσθησαν καὶ πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη, αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ ἄπαντες παραχρῆμα. **34** Ἀναγαγών τε Σιλᾶ, τῶν τε σεβομένων Ἐλλήνων πλῆθος αὐτοὺς εἰς τὸν οἴκον, παρέθηκεν τράπεζαν πολὺ, γυναικῶν τε τῶν πρωτῶν οὐκ καὶ ἡγαλλιάσατο πανοικεὶ, πεπιστευκώς δλίγαι. **5** Ζηλώσαντες δὲ οἱ Ιουδαῖοι, τῷ Ὀθῷ. **35** Ἡμέρας δὲ γενομένης, καὶ προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων ἄνδρας ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ραβδοῦχους τινὰς πονηροὺς, καὶ ὀχλοποιήσαντες, λέγοντες, “Ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἔθορύβουν τὴν πόλιν, καὶ ἐπιστάντες τῇ ἐκείνους.” **36** Ἀπήγγειλεν δὲ ὁ δεσμοφύλαξ οἰκίᾳ Ἰάσονος, ἔζήτουν αὐτοὺς προαγαγεῖν τοὺς λόγους πρὸς τὸν Παῦλον: ὅτι εἰς τὸν δῆμον. **6** Μὴ εὑρόντες δὲ αὐτοὺς,

εσυρον Ἰάσονα καὶ τινας ἀδελφοὺς ἐπὶ τὴν πόλιν. 17 Διελέγετο μὲν οὗν ἐν τοὺς πολιτάρχας βοῶντες, ὅτι “Οἱ τὴν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ τοῖς οἰκουμένην ἀναστατώσαντες, οὗτοι καὶ σεβομένοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἐνθάδε πάρεισιν, 7 οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων· ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας. 18 καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἐπικουρείων καὶ Στοϊκῶν Καίσαρος πράσσουσι, βασιλέα ἔτερον φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ, καὶ τινες λέγοντες εἶναι “Ιησοῦν.” 8 Ἐτάραξαν δὲ ἔλεγον, “Τί ἀν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας λέγειν;” Οἱ δέ, “Ξένων δαιμονίων δοκεῖ ταῦτα. 9 Καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ καταγγελεὺς εἶναι”. ὅτι τὸν “Ιησοῦν καὶ τὴν τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν ἀνάστασιν εὐηγγελίζετο. 19 Ἐπιλαβόμενοι αὐτούς. 10 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ νυκτὸς δὲ αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν Ἀρειον Πάγον ἥγαγον ἐξέπεμψαν τὸν τε Παῦλον καὶ τὸν Σιλᾶν λέγοντες, “Δυνάμεθα γνῶναι τίς ἡ καινὴ εἰς Βέροιαν, οἵτινες παραγενόμενοι, εἰς αὕτη, ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχή; 20 τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπῆσαν. Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς 11 Οὗτοι δὲ ἡσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν ἡμῶν. Βουλόμεθα οὖν γνῶναι τίνα θέλει Θεσσαλονίκῃ, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον ταῦτα εἶναι.” 21 (Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ μετὰ πάσης προθυμίας, καθ’ ἡμέραν οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἔτερον ἀνακρίνοντες τὰς Γραφὰς, εἰ ἔχοι ταῦτα ηύκαίρουν, ἢ λέγειν τι ἢ ἀκούειν τι οὕτως. 12 Πολλοὶ μὲν οὖν ἔξ αὐτῶν καινότερον.) 22 Σταθεὶς δὲ Παῦλος ἐν μέσῳ ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου ἔφη, “Ἄνδρες, Ἀθηναῖοι, τῶν εὐσχημόνων, καὶ ἀνδρῶν οὐκ δλίγοι. κατὰ πάντα ως δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς 13 Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης θεωρῶ. 23 Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγγέλη τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εῦρον καὶ βωμὸν ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ Ὀθεοῦ, ἥλθον ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο, “Ἄγνώστω Ὀθεῷ.” “Ο κάκει, σαλεύοντες καὶ ταράσσοντες τοὺς οὓς ἔγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτο ἐγὼ ὄχλους. 14 Εὔθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον καταγγέλλω ὑμῖν. 24 Ὁ Ὀθεὸς ὁ ποιήσας ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ, πορεύεσθαι ἔως τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος ἐπὶ τὴν θάλασσαν ὑπέμεινάν τε ὅ τε οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπάρχων Ὅριος, οὐκ Σιλᾶς καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ. 15 Οἱ δὲ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, 25 οὐδὲ καθιστάνοντες τὸν Παῦλον, ἥγαγον ἔως ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων θεραπεύεται, Ἀθηνῶν, καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι Σιλᾶν καὶ τὸν Τιμόθεον, ἵνα ως τάχιστα ζωὴν, καὶ πνοὴν, καὶ τὰ πάντα· 26 ἔλθωσιν πρὸς αὐτὸν, ἔξήσαν. 16 Ἐν δὲ ἐποίησέν τε ἔξ ἐνὸς, πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων ταῖς Ἀθήναις, ἐκδεχομένου αὐτοὺς τοῦ κατοικεῖν ἐπὶ παντὸς προσώπου τῆς γῆς, Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὁρίσας προστεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ἐν αὐτῷ, θεωροῦντος κατείδωλον οὗσαν ὁριθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν, 27 ζητεῖν

τὸν Ὀθεὸν, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ Ἐλληνας. 5 Ὡς δὲ κατῆλθον ἀπὸ καὶ εὔροιεν, καί γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἐνὸς τῆς Μακεδονίας ὅ τε Σιλᾶς καὶ ὁ ἑκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα. 28 Ἐν αὐτῷ γὰρ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ λόγῳ ὁ Παῦλος, ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν, ως καὶ διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις, εἶναι τὸν τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν, Ὅχριστὸν, ὍΙησοῦν. 6 Ἀντιτασσομένων δὲ ‘Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.’ 29 Γένος οὖν αὐτῶν καὶ βλασφημούντων, ἐκτιναξάμενος ὑπάρχοντες τοῦ Ὀθεοῦ, οὐκ ὀφείλομεν τὰ ἴματα, εἴπεν πρὸς αὐτούς, “Τὸ αἷμα νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ χαράγματι ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· καθαρὸς ἐγώ. τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ Ἀπὸ τοῦ νῦν, εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι.” θεῖον εἶναι ὄμοιον. 30 Τοὺς μὲν οὖν 7 Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν, εἰσῆλθεν εἰς χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδῶν ὁ Ὀθεὸς, τὰ οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Τιτίου Ἰούστου, νῦν ἀπαγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πάντας σεβομένου τὸν Ὀθεόν, οὗ ἡ οἰκία ἦν πανταχοῦ μετανοεῖν, 31 καθότι ἔστησεν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ. 8 Κρίσπος δὲ ἡμέραν ἐν ᾧ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἐπίστευσεν τῷ Ὅκυρίῳ ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισεν, πίστιν σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ παρασχών πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες, ἐπίστευον καὶ νεκρῶν.” 32 Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν ἐβαπτίζοντο. 9 Εἶπεν δὲ ὁ Ὅκυριος ἐν νυκτὶ νεκρῶν, οἱ μὲν ἔχλεύαζον, οἱ δὲ εἴπαν, δι’ ὄράματος τῷ Παύλῳ, “Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ ‘Ακουσόμεθά σου περὶ τούτου καὶ πάλιν.” λάλει καὶ μὴ σιωπήσῃς, 10 διότι ἐγώ εἰμι 33 Οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου μετὰ σοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοι τοῦ αὐτῶν. 34 Τινὲς δὲ ἀνδρες κολληθέντες κακῶσαί σε, διότι λαός ἐστί μοι πολὺς ἐν τῇ αὐτῷ, ἐπίστευσαν ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ πόλει ταύτῃ.” 11 Ἐκάθισεν δὲ ἐνιαυτὸν καὶ Ἀρεοπαγίτης, καὶ γυνὴ ὄνόματι Δάμαρις, μῆνας ἔξ, διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ καὶ ἔτεροι σὺν αὐτοῖς.

12 Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπάτου ὄντος τῆς Ἀχαΐας, κατεπέστησαν ὅμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα 13 λέγοντες, διτὶ “Παρὰ τὸν νόμον, ἀναπείθει οὗτος τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν Ὀθεόν.” 14 Μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα, εἴπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, “Εἰ μὲν ἦν ἀδίκημά τι ἢ ῥάδιούργημα πονηρόν, ὡς Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἀν ἀνεσχόμην ὑμῶν· 15 εἰ δὲ ζητήματά ἐστιν περὶ λόγου, καὶ ὄνομάτων, καὶ νόμου, τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὅψεσθε αὐτοί γριτής ἐγώ τούτων οὐ

18 Μετὰ ταῦτα, χωρισθεὶς ἐκ τῶν

Ἀθηνῶν, ἤλθεν εἰς Κόρινθον. 2 Καὶ εὑρών τινα Ἰουδαῖον ὄνόματι Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ, διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς Ῥώμης, προσῆλθεν αὐτοῖς, 3 καὶ διὰ τὸ διμότεχνον εἶναι, ἔμενεν παρ’ αὐτοῖς καὶ ἡργάζοντο, ἥσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τῇ τέχνῃ. 4 Διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν Σάββατον, ἔπειθέν τε Ἰουδαίους

βούλομαι εῖναι.” 16 Καὶ ἀπήλασεν αὐτοὺς οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀπὸ τοῦ βῆματος. 17 Ἐπιλαβόμενοι δὲ ἀποδέξασθαι αὐτόν, ὃς παραγενόμενος, πάντες Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον, συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσιν διὰ ἔτυπτον ἔμπροσθεν τοῦ βῆματος. Καὶ οὐδὲν τῆς χάριτος. 28 Εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις τούτων τῷ Γαλλίωνι ἔμελεν. 18 Ὁ δὲ διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, ἐπιδεικνὺς διὰ Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας ἵκανάς, τῶν Γραφῶν εῖναι τὸν Ὡχριστὸν, Ὡησοῦν. τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος, ἔξεπλει εἰς τὴν Συρίαν, καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας, κειράμενος ἐν Κεγχρεαῖς τὴν κεφαλήν, εἶχεν γὰρ εὐχήν. 19 Κατήντησαν δὲ εἰς Ἔφεσον, κάκείνους κατέλιπεν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, διελέξατο τοῖς Ἰουδαίοις. 20 Ἐρωτώντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖναι, οὐκ ἐπένευσεν, 21 ἀλλὰ ἀποταξάμενος καὶ εἰπών, “Πάλιν ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς, τοῦ Ὀθεοῦ θέλοντος”, ἀνήχθη ἀπὸ τῆς Ἔφεσου. 22 Καὶ κατελθὼν εἰς Καισάρειαν, ἀναβὰς καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν. 23 Καὶ ποιήσας χρόνον τινὰ, ἔζηλθεν διερχόμενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, στηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς. 24 Ἰουδαῖος δέ τις Ἀπολλῶς ὄνόματι Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἔφεσον, δυνατὸς ὧν ἐν ταῖς Γραφαῖς. 25 Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, καὶ ζέων τῷ πνεύματι, ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Ὡησοῦ, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου. 26 Οὗτός τε ἥρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. Ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ, Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας προσελάβοντο αὐτὸν, καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἔξεθεντο τὴν ὁδὸν τοῦ Ὀθεοῦ. 27 Βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν, προτρεψάμενοι,

19 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ, τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, κατελθεῖν εἰς Ἔφεσον καὶ εὑρεῖν τινας μαθητάς, 2 εἶπεν τε πρὸς αὐτούς, “Εἰ Ὡνεῦμα Ἀγιον ἐλάβετε, πιστεύσαντες;” Οἱ δὲ πρὸς αὐτόν, “Ἄλλ’ οὐδ’ εἰ Ὡνεῦμα Ἀγιον ἔστιν ἡκούσαμεν.” 3 Εἶπεν τε, “Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε;” Οἱ δὲ εἶπαν, “Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα.” 4 Εἶπεν δὲ Παῦλος, “Ιωάννης ἐβάπτισεν βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ’ αὐτὸν ἴνα πιστεύσωσιν τοῦτ’ ἔστιν εἰς τὸν Ὡησοῦν.” 5 Ἀκούσαντες δὲ, ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ὡησοῦ. 6 Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου χεῖρας, ἥλθε τὸ Ὡνεῦμα τὸ Ἀγιον ἐπ’ αὐτούς, ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ ἐπροφήτευον. 7 Ἡσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ώσει δώδεκα. 8 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς, διαλεγόμενος καὶ πείθων περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Ὀθεοῦ. 9 Ὡς δέ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἡπείθουν, κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ἀποστὰς ἀπ’ αὐτῶν ἀφώρισεν τοὺς μαθητάς, καθ’ ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου. 10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο, ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, Ἰουδαίους τε καὶ Ἐλληνας.

11 Δυνάμεις τε ού τὰς τυχούσας, ὁ Ὁθεὸς Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, πορεύεσθαι εἰς ἐποίει διὰ τῶν χειρῶν Παύλου, 12 ὥστε Ἱεροσόλυμα εἰπών, ὅτι “Μετὰ τὸ γενέσθαι καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἀποφέρεσθαι με ἐκεῖ, δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν.” 22 ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἡ Ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν, δύο σιμικίνθια, καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ’ αὐτῶν τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ τὰς νόσους, τά τε πνεύματα τὰ πονηρὰ Ἐραστον, αὐτὸς ἐπέσχεν χρόνον εἰς τὴν ἐκπορεύεσθαι. 13 Ἐπεχείρησαν δέ τινες καὶ Ἀσίαν. 23 Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων ἔξορκιστῶν ἐκεῖνον, τάραχος οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα ὁδοῦ. 24 Δημήτριος γάρ τις ὄνόματι τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ἦρωος ἀργυροκόπος, ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς λέγοντες, “Ορκίζω ὑμᾶς, τὸν Ἰησοῦν, Ἀρτέμιδος, παρείχετο τοῖς τεχνίταις οὐκ δύν Παῦλος κηρύσσει.” 14 Ἡσαν δέ ὀλίγην ἐργασίαν, 25 οὓς συναθροίσας τινος Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἐπτὰ καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας, εἶπεν, νιοὶ τοῦτο ποιοῦντες. 15 Ἀποκριθὲν δὲ “Ἄνδρες, ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπεν αὐτοῖς, ἐργασίας η εὐπορία ἡμῖν ἐστιν. 26 Καὶ “Τὸν Ἰησοῦν γινώσκω, καὶ τὸν Παῦλον θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον Ἐφέσου, ἐπίσταμαι, ὑμεῖς δὲ τίνες ἐστέ;” 16 Καὶ ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας, ὁ Παῦλος ἐφαλόμενος ὁ ἄνθρωπος ἐπ’ αὐτοὺς, ἐν ᾧ οὗτος πείσας, μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, κατακυριεύσας λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶν θεοὶ, οἱ διὰ χειρῶν ἀμφοτέρων, ἵσχυσεν κατ’ αὐτῶν, ὥστε γινόμενοι. 27 Οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει γυμνοὺς καὶ τετραυματισμένους ἐκφυγεῖν ἡμῖν, τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου. 17 Τοῦτο δὲ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν, ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν, Ἰουδαίοις τε καὶ εἰς οὐθὲν λογισθῆναι, μέλλειν τε καὶ “Ἐλλησιν, τοῖς κατοικοῦσιν τὴν Ἐφεσον, καθαιρεῖσθαι τῆς μεγαλειότητος αὐτῆς, καὶ ἐπέπεσεν φόβος ἐπὶ πάντας αὐτούς, καὶ ἦν δῆλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται.” ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Ἦρωος Ἰησοῦ. 28 Ἀκούσαντες δὲ, καὶ γενόμενοι πλήρεις 18 Πολλοί τε τῶν πεπιστευκότων, ἤρχοντο θυμοῦ, ἔκραζον λέγοντες, “Μεγάλη ἡ ἔξομολογούμενοι καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς Ἀρτεμις Ἐφεσίων.” 29 Καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις πράξεις αὐτῶν. 19 Ἰκανοὶ δὲ τῶν τὰ τῆς συγχύσεως, ὡρμησάν τε δόμοθυμαδὸν περίεργα πραξάντων, συνενέγκαντες τὰς εἰς τὸ θέατρον, συναρπάσαντες Γάϊον βίβλους, κατέκαιον ἐνώπιον πάντων. Καὶ καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συνεκδήμους συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, καὶ εὗρον Παύλου. 30 Παύλου δὲ βουλομένου ἀργυρίου μυριάδας πέντε. 20 Οὕτως κατὰ εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον, οὐκ εἴων αὐτὸν οἱ κράτος τοῦ Ἦρωος ὁ λόγος ηὔξανεν καὶ μαθηταί. 31 Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν, ἵσχυεν. 21 Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο ὅντες αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτὸν, ὁ Παῦλος ἐν τῷ Ἀσιαρχῷ, διελθὼν τὴν παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἔαυτὸν εἰς τὸ

θέατρον. 32 Ἀλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι παρακαλέσας αὐτοὺς λόγω πολλῷ, ἔκραζον, ἵν γάρ ή ἐκκλησία συγκεχυμένη, ἥλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. 3 Ποιήσας καὶ οἱ πλείους οὐκ ἥδεισαν τίνος ἔνεκα τε μῆνας τρεῖς, γενομένης ἐπιβουλῆς συνεληλύθεισαν. 33 Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου αὐτῷ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, μέλλοντι συνεβίβασαν Ἀλέξανδρον, προβαλόντων ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο γνώμης αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος τοῦ ὑποστρέφειν διὰ Μακεδονίας. 4 κατασείσας τὴν χεῖρα, ἥθελεν ἀπολογεῖσθαι Συνείπετο δὲ αὐτῷ Σώπατρος Πύρρου τῷ δῆμῳ. 34 Ἐπιγνόντες δὲ ὅτι Ἰουδαῖος Βεροιαῖος, Θεσσαλονικέων δὲ Ἀρίσταρχος ἐστιν, φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων, ὡς καὶ Σεκοῦνδος, καὶ Γάϊος Δερβαῖος, καὶ ἐπὶ ὥρας δύο κραζόντων, “Μεγάλη ή Τιμόθεος, Ἀσιανοὶ δὲ Τυχικὸς καὶ Τρόφιμος, Ἀρτεμις Ἐφεσίων!” 35 Καταστείλας δὲ ὁ 5 Οὗτοι δὲ προσελθόντες ἔμενον ἡμᾶς ἐν γραμματεὺς τὸν ὄχλον φησίν, “Ἀνδρες, Τρωάδι. 6 Ἡμεῖς δὲ ἔξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς Ἐφέσιοι, τίς γάρ ἐστιν ἀνθρώπων, δος οὐ ἡμέρας τῶν Ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, καὶ γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον ἥλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρι οὓσαν τῆς μεγάλης Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ ἡμερῶν πέντε, ὅπου διετριψαμεν ἡμέρας διοπετοῦς; 36 Ἀναντιρρήτων οὖν ὅντων ἐπτά. 7 Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, τούτων, δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους συνηγμένων ἡμῶν κλάσαι ἄρτον, ὁ Παῦλος ὑπάρχειν, καὶ μηδὲν προπετὲς πράσσειν. 37 διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἔξιένναι τῇ Ἡγάγετε γάρ τοὺς ἄνδρας τούτους, οὕτε ἐπαύριον, παρέτεινέ τε τὸν λόγον μέχρι ἱεροσύλους οὕτε βλασφημοῦντας τὴν θεὸν μεσονυκτίου. 8 Ἡσαν δὲ λαμπάδες ἰκαναὶ ἡμῶν. 38 Εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν ἐν τῷ ὑπερώῳ, οὗ ἥμεν συνηγμένοι. αὐτῷ τεχνῖται ἔχουσιν πρός τινα λόγον, 9 Καθεζόμενος δέ τις νεανίας ὀνόματι ἀγοραῖοι ἄγονται καὶ ἀνθύπατοί εἰσιν, Εὔτυχος ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλοις. 39 Εἰ δέ τι περὶ ὑπνῷ βαθεῖ, διαλεγομένου τοῦ Παύλου ἐπὶ ἔτερων ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ πλεῖον, κατενεχθὲις ἀπὸ τοῦ ὑπνου, ἔπεσεν ἐπιλυθήσεται. 40 Καὶ γάρ κινδυνεύομεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω, καὶ ἥρθη νεκρός. ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον, 10 Καταβάς δὲ, ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ μηδενὸς αἵτίου ὑπάρχοντος, περὶ οὐ οὐ καὶ συμπεριλαβὼν εἶπεν, “Μὴ θορυβεῖσθε, δυνησόμεθα ἀποδοῦναι λόγον περὶ τῆς ή γάρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστιν.” 11 συστροφῆς ταύτης.” 41 Καὶ ταῦτα εἰπών, Ἀναβάς δὲ, καὶ κλάσας τὸν ἄρτον καὶ ἀπέλυσεν τὴν ἐκκλησίαν.

γευσάμενος, ἐφ' ἰκανόν τε διμιλήσας ἄχρι αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν. 12 Ἡγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως. 13 Ἡμεῖς δὲ, προσελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἀνήχθημεν ἐπὶ τὴν Ἀσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον,

20 Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον, μεταπεμψάμενος ὁ Παῦλος τοὺς μαθητὰς καὶ παρακαλέσας ἀσπασάμενος, ἐξῆλθεν πορεύεσθαι εἰς Μακεδονίαν. 2 Διελθῶν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ

οὗτως γὰρ διατεταγμένος, ἵν μέλλων τοῦ ὄκου Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ αὐτὸς πεζεύειν. 14 Ὡς δὲ συνέβαλλεν εὐάγγελιον τῆς χάριτος τοῦ ὄκου. 25 Καὶ ἡμῖν εἰς τὴν Ἀσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν, νῦν ἴδοὺ, ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκέτι ὅψεσθε ἥλθομεν εἰς Μιτυλήνην. 15 Κάκειθεν τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες, ἐν οἷς ἀποπλεύσαντες, τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν διῆλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν. 26 Διότι ἀντικρυς Χίου, τῇ δὲ ἔτερᾳ παρεβάλομεν εἰς μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὅτι Σάμον, τῇ δὲ ἔχομενη ἥλθομεν εἰς Μίλητον. καθαρός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων, 27 16 Κεκρίκει γὰρ ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι τὴν Ἐφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ ὄκου ὑμῖν. 28 χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἔσπευδεν γὰρ Προσέχετε ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, εἰ δυνατὸν εἴη αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Ὅπενμα τὸ Ἀγιον ἔθετο Πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. 17 ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου, πέμψας εἰς Ἐφεσον, Ὅθεοῦ, ἦν περιεποιήσατο διὰ τοῦ αἵματος μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς τοῦ ἴδιου. 29 Ἔγω οἶδα ὅτι εἰσελεύσονται ἐκκλησίας. 18 Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς αὐτὸν, εἴπεν αὐτοῖς, “Υμεῖς ἐπίστασθε ἀπὸ ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου, 30 πρώτης ἡμέρας ἀφ’ ἣς ἐπέβην εἰς τὴν καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες Ἀσίαν, πῶς μεθ’ ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον λαλοῦντες διεστραμένα, τοῦ ἀποσπάν ἐγενόμην, 19 δουλεύων τῷ ὄκου χριώ μετὰ τοὺς μαθητὰς ὅπίσω ἑαυτῶν. 31 Διὸ πάσις ταπεινοφροσύνης, καὶ δακρύων, καὶ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν πειρασμῶν, τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς νύκτα καὶ ἡμέραν, οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων· 20 ὡς οὐδὲν δακρύων νουθετῶν ἔνα ἔκαστον. 32 ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ Καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς τῷ ὄκῳ, ἀναγγεῖλαι ὑμῖν, καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ καὶ κατ’ οἴκους, 21 διαμαρτυρόμενος δυναμένω οἰκοδομῆσαι καὶ δοῦναι τὴν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλησιν, τὴν εἰς Ὅθεὸν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. μετάνοιαν καὶ πίστιν εἰς τὸν ὄκον Ἀργυρίου, ἢ χρυσίου, ἢ ἰματισμοῦ, ὑμῶν, Ἰησοῦν. ἔχοντας. 22 Καὶ νῦν ἴδοὺ, οὐδενὸς ἐπεθύμησα. 34 Αὔτοὶ γινώσκετε δεδεμένος ἐγὼ τῷ Ὅπενματι, πορεύομαι ὅτι ταῖς χρείαις μου καὶ τοῖς οὖσιν μετ’ εἰς Ἱερουσαλήμ, τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσοντά ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὗται. 35 ἐμοὶ μὴ εἰδώς, 23 πλὴν ὅτι τὸ Ὅπενμα Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὗτως κοπιῶντας τὸ Ἀγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεταί μοι, δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, λέγον ὅτι δεσμὰ καὶ θλίψεις με μένουσιν. μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ ὄκου 24 Ἄλλ’ οὐδενὸς λόγου ποιοῦμαι τὴν ψυχὴν Ἰησοῦ ὅτι αὐτὸς εἴπεν, ‘Μακάριον ἐστιν τιμίαν ἐμαυτῷ, ὃς τελειώσω τὸν δρόμον μᾶλλον, διδόναι ἢ λαμβάνειν.’” 36 Καὶ μου, καὶ τὴν διακονίαν ἦν ἔλαβον παρὰ ταῦτα εἰπών, θεὶς τὰ γόνατα αὐτοῦ, σὺν

πᾶσιν αὐτοῖς προσηγόρισαν. 37 Ἰκανὸς δὲ 9 Τούτῳ δὲ ἡσαν θυγατέρες τέσσαρες κλαυθμὸς ἐγένετο πάντων, καὶ ἐπιπεσόντες παρθένοι, προφητεύουσαι. 10 Ἐπιμενόντων ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου, κατεφίλουν δὲ ἡμέρας πλείους, κατῆλθεν τις ἀπὸ τῆς αὐτόν, 38 ὁδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ Ἰουδαϊάς προφήτης ὄνόματι Ἀγαβος, 11 λόγῳ ὃ εἰρήκει ὅτι οὐκέτι μέλλουσιν τὸ καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἄρας τὴν ζώνην πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν. Προέπεμπον δὲ τοῦ Παύλου, δῆσας ἔαυτοῦ τοὺς πόδας καὶ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον.

τὰς χεῖρας, εἶπεν, “Τάδε λέγει τὸ Ἱερόνυμα

21 Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς, τὸ Ἱερόνυμον: ‘Τὸν ἄνδρα οὗ ἐστιν ἡ ζώνη αὕτη, οὗτως δήσουσιν ἐν Ἱερουσαλήμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν.’” 12 Ὡς δὲ ἡκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι, τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ. 13 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Παῦλος, “Τί ποιεῖτε, κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντες μου τὴν καρδίαν; Ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐτοίμως ἔχω, ὑπὲρ τοῦ ὄνόματος τοῦ Ἁγίου.” 14 Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ, ἡσυχάσαμεν εἰπόντες, “Τοῦ Ἁγίου τὸ θέλημα γινέσθω.” 15 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας, ἐπισκευασάμενοι, ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα. 16 Συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν ἡμῖν, ἄγοντες παρ’ ᾧ ξενισθῶμεν Μνάσωνί, τινὶ Κυπρίῳ ἀρχαίῳ μαθητῇ. 17 Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀσμένως ἀπεδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. 18 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ, εἰσήσει ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον, πάντες τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι. 19 Καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς, ἐξηγεῖτο καθ’ ἓν ἕκαστον, ὃν ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ. 20 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν Θεόν, εἶπόν τε αὐτῷ, “Θεωρεῖς, ἀδελφέ, πόσαι ὅντος ἐκ τῶν ἐπτά, ἐμείναμεν παρ’ αὐτῷ. μυριάδες εἰσὶν ἐν τοῖς Ἰουδαίοις τῶν

πεπιστευκότων, καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ ὅτι εἰς τὸ ἱερὸν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος. **30** νόμου ὑπάρχουσιν. **21** Κατηχήθησαν δὲ Ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐγένετο περὶ σοῦ, ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ συνδρομὴ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπιλαβόμενοι Μωϋσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας τοῦ Παύλου, εἴλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ, Ἰουδαίους, λέγων μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι. **31** τὰ τέκνα, μηδὲ τοῖς ἔθεσιν περιπατεῖν. Ζητούντων τε αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἀνέβη **22** Τί οὖν ἐστιν; Πάντως ἀκούσονται ὅτι φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης, ὅτι ὅλη ἐλήλυθας. **23** Τοῦτο οὖν ποίησον, ὃ σοι συγχύννεται Ἰερουσαλήμ, **32** ὃς ἔξαντῆς λέγομεν. Εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες, παραλαβών στρατιώτας καὶ ἐκατοντάρχας, εὐχὴν ἔχοντες ἀφ' ἔαυτῶν. **24** Τούτους κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς, οἱ δὲ ἰδόντες τὸν παραλαβών, ἀγνίσθητι σὺν αὐτοῖς καὶ χιλίαρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἐπαύσαντο δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς, ἵνα ἔντονται τὴν τύπτοντες τὸν Παῦλον. **33** Τότε ἐγγίσας, ὁ κεφαλήν, καὶ γνώσονται πάντες ὅτι ὃν χιλίαρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ ἐκέλευσε κατίχηνται περὶ σοῦ οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ δεθῆναι ἀλύσεσι δυσί, καὶ ἐπυνθάνετο στοιχεῖς καὶ αὐτὸς, φυλάσσων τὸν νόμον. τίς εἴη καὶ τί ἐστιν πεποιηκώς. **34** Ἀλλοι **25** Περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἔθνῶν, ἡμεῖς δὲ, ἄλλο τι ἐπεφώνουν ἐν τῷ ὅχλῳ. Μὴ ἀπεστείλαμεν κρίναντες φυλάσσεσθαι δυναμένου δὲ αὐτοῦ γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς αὐτοὺς, τό τε εἰδωλόθυτον, καὶ αἷμα, καὶ διὰ τὸν θόρυβον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι πνικτὸν, καὶ πορνείαν.” **26** Τότε ὁ Παῦλος αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν. **35** “Οτε δὲ παραλαβών τοὺς ἄνδρας, τῇ ἔχομένῃ ἡμέρᾳ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀναβαθμούς, συνέβη σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεὶς, εἰσήγει εἰς τὸ ἱερόν, βαστάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὅχλου. **36** Ἡκολούθει τοῦ ἀγνισμοῦ, ἔως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ κράζοντες, “Ἄīρε ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν ἡ προσφορά. **27** Ὡς δὲ αὐτόν.” **37** Μέλλων τε εἰσάγεσθαι εἰς τὴν ἔμελλον αἱ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ παρεμβολὴν, ὁ Παῦλος λέγει τῷ χιλιάρχῳ, ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, θεασάμενοι αὐτὸν “Εἰ ἔξεστίν μοι εἰπεῖν τι πρὸς σέ;” Ο δὲ ἐν τῷ ἱερῷ, συνέχεον πάντα τὸν ὅχλον, ἔφη, “Ἐλληνιστὶ γινώσκεις; **38** Οὐκ ἄρα καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας **28** σὺ εἶ δὲ Αἰγύπτιος, δὲ πρὸ τούτων τῶν κράζοντες, “Ἀνδρες, Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε! ἡμερῶν, ἀναστατώσας καὶ ἔξαγαγών εἰς Οὔτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος, ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ, τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας καὶ τοῦ νόμου, καὶ τοῦ τόπου τούτου τῶν σικαρίων;” **39** Εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος, “Ἐγὼ πάντας πανταχῇ διδάσκων, ἔτι τε καὶ ἄνθρωπος μέν εἰμι Ἰουδαῖος, Ταρσεὺς, τῆς Ἐλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ Κιλικίας, οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης, κεκοίνωκεν τὸν ἄγιον τόπον τοῦτον.” **29** Δέομαι δέ σου, ἐπίτρεψόν μοι λαλῆσαι Ἡσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμον τὸν πρὸς τὸν λαόν.” **40** Ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ, Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὁ Παῦλος ἔστως ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν,

κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ, πολλῆς δὲ σιγῆς περὶ πάντων ὃν τέτακταί σοι ποιῆσαι.’ γενομένης, προσεφώνησεν τῇ Ἐβραΐδι 11 ‘Ως δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς δόξης διαλέκτῳ λέγων,

τοῦ φωτὸς ἐκείνου, χειραγωγούμενος ὑπὸ

22 “Ἄνδρες, ἀδελφοὶ, καὶ πατέρες,

ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας.” 2 (Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἐβραΐδι διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς, μᾶλλον παρέσχον ἡσυχίαν.) Καὶ φησίν: 3 “Ἐγὼ εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιήλ, πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρίβειαν τοῦ πατρώου νόμου, ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ Ὀθεοῦ, καθὼς πάντες ὑμεῖς ἔστε σήμερον, 4 ὃς ταύτην τὴν Ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θανάτου, δεσμεύων καὶ παραδιδοὺς εἰς φυλακὰς, ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, 5 ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον· παρ’ ὃν καὶ ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς, εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμην, ἄξων καὶ τοὺς ἐκεῖσε δόντας, δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλήμ, ἵνα τιμωρηθῶσιν. 6 Ἐγένετο δέ μοι πορευομένῳ, καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ περὶ μεσημβρίαν, ἔξαιφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιαστράψαι φῶς ἱκανὸν περὶ ἐμέ. 7 Ἐπεσά τε εἰς τὸ ἔδαφος, καὶ ἥκουσα φωνῆς λεγούσης μοι, ‘Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις;’ 8 Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην, ‘Τίς εἶ, κύριε;’ Εἶπέν τε πρὸς ἐμέ, ‘Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὃν σὺ διώκεις.’ 9 Οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὅντες, τὸ μὲν φῶς ἐθεάσαντο, τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἥκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι. 10 Εἶπον δέ, ‘Τί ποιήσω, Κύριε;’ Ο δὲ Κύριος εἶπεν πρός με, ‘Αναστὰς πορεύου εἰς Δαμασκόν, κάκει σοι λαληθήσεται

τῶν συνόντων μοι, ἥλθον εἰς Δαμασκόν.

12 Ἀνανίας δέ τις ἀνὴρ εὐλαβὴς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικούντων Ἰουδαίων, 13 ἐλθὼν πρὸς ἐμὲ καὶ ἐπιστάς, εἶπέν μοι, ‘Σαούλ, ἀδελφέ, ἀνάβλεψον.’ Κάγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν. 14 Ο δὲ εἶπεν, “Ο Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γνῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἴδειν τὸν Δίκαιον, καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. 15 Ὅτι ἔση μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους, ὃν ἔωρακας καὶ ἥκουσας. 16 Καὶ νῦν τί μέλλεις; Ἀναστὰς, βάπτισαι καὶ ἀπόλουσαι τὰς ἀμαρτίας σου, ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα αὐτοῦ.” 17 Ἐγένετο δέ μοι, ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ Ἱερῷ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει, 18 καὶ ἴδειν αὐτὸν λέγοντά μοι, ‘Σπεῦσον καὶ ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμ, διότι οὐ παραδέξονταί σου μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ.’ 19 Κάγὼ εἶπον, “Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἡμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς, τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ. 20 Καὶ ὅτε ἔξεχύννετο τὸ ἀίμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἡμην ἐφεστώς, καὶ συνευδοκῶν, καὶ φυλάσσων τὰ ἴμάτια τῶν ἀναιρούντων αὐτόν.” 21 Καὶ εἶπεν πρός με, ‘Πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἔξαποστελῶ σε.’” 22 Ἦκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι τούτου τοῦ λόγου, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν λέγοντες, “Αἴρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον, οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν ζῆν!” 23

Κραυγαζόντων τε αὐτῶν, καὶ ρίπτούντων σὺ κάθῃ κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ τὰ ἱμάτια, καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι;” 4 Οἱ ἀέρα, 24 ἐκέλευσεν ὁ χιλιάρχος εἰσάγεσθαι δὲ παρεστῶτες εἶπαν, “Τὸν ἀρχιερέα τοῦ αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν, εἴπας μάστιξ Ὁθεοῦ λοιδορεῖς;” 5 “Ἐφη τε ὁ Παῦλος, ἀνετάζεσθαι αὐτὸν, ἵνα ἐπιγνῷ δι’ ἣν “Οὐκ ἥδειν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεύς αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν αὐτῷ. 25 Ὡς γέγραπται γάρ, ὅτι “Ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου, δὲ προέτειναν αὐτὸν τοῖς ἱμᾶσιν, εἴπεν οὐκ ἔρεις κακῶς.”” 6 Γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος πρὸς τὸν ἑστῶτα ἐκατόνταρχον ὁ Παῦλος, ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶν Σαδδουκαίων, τὸ δὲ “Εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον, ἔτερον Φαρισαίων, ἔκραζεν ἐν τῷ Συνεδρίῳ, ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν;” 26 Ἀκούσας δὲ ὁ “Ἀνδρες, ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς ἐκατοντάρχης, προσελθὼν τῷ χιλιάρχῳ, Φαρισαίων περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως ἀπήγγειλεν λέγων, “Τί μέλλεις ποιεῖν; Ὁ νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι.” 7 Τοῦτο δὲ αὐτοῦ γάρ ἄνθρωπος οὗτος Ῥωμαῖός ἐστιν.” 27 λαλοῦντος, ἐγένετο στάσις τῶν Φαρισαίων Προσελθὼν δὲ, ὁ χιλιάρχος εἴπεν αὐτῷ, καὶ Σαδδουκαίων, καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. “Λέγε μοι, σὺ Ῥωμαῖος εἶ;” Ὁ δὲ ἔφη, 8 Σαδδουκαῖοι μὲν γάρ λέγουσιν μὴ εἶναι “Ναί.” 28 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ χιλιάρχος, “Ἐγὼ ἀνάστασιν, μήτε ἄγγελον, μήτε πνεῦμα, πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσιν τὰ ἀμφότερα. 9 ἐκτησάμην.” Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη, “Ἐγὼ δὲ Ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη, καὶ ἀναστάτες καὶ γεγέννημαι.” 29 Εὐθέως οὖν ἀπέστησαν τινὲς τῶν γραμματέων τοῦ μέρους τῶν ἀπ’ αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν, Φαρισαίων, διεμάχοντο λέγοντες, “Οὐδὲν καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη, ἐπιγνοὺς κακὸν εὑρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν, καὶ ὅτι αὐτὸν ἦν εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ, ἢ ἄγγελος;” δεδεκώς. 30 Τῇ δὲ ἐπαύριον, βουλόμενος 10 Πολλῆς δὲ γινομένης στάσεως, φοβηθεὶς γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς, τὸ τί κατηγορεῖται ὁ χιλιάρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἔλισεν αὐτόν, καὶ αὐτῶν, ἐκέλευσεν τὸ στράτευμα καταβὰν, ἐκέλευσεν συνελθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγειν τε πᾶν τὸ Συνέδριον, καὶ καταγαγών τὸν εἰς τὴν παρεμβολήν. 11 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ Παύλον, ἔστησεν εἰς αὐτούς.

νυκτὶ, ἐπιστὰς αὐτῷ, ὁ Ὅμιλος εἴπεν, “Θάρσει, ὡς γάρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.” 12 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντες συστροφὴν, οἱ Ἰουδαῖοι ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς, λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν, ἔως οὗ ἀποκτείνωσιν τὸν Παῦλον. 13 Ἡσαν δὲ πλείους τεσσεράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν

23 Ἀτενίσας δὲ τῷ Συνεδρίῳ ὁ Παῦλος εἶπεν, “Ἀνδρες, ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευματι τῷ ὅθε ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας.” 2 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξεν τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ, τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα. 3 Τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπεν, “Τύπτειν σε μέλλει ὁ Ὅθεός, τοῖχε κεκονιαμένε! Καὶ

ποιησάμενοι· 14 οἵτινες προσελθόντες τοῖς “Μηδενὶ ἐκλαλῆσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπαν, πρὸς ἐμέ.” 23 Καὶ προσκαλεσάμενός τινας “Ἄναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς, δύο τῶν ἑκατονταρχῶν, εἶπεν, “Ἐτοιμάσατε μηδενὸς γεύσασθαι ἔως οὗ ἀποκτείνωμεν στρατιώτας διακοσίους, ὅπως πορευθῶσιν τὸν Παῦλον. 15 Νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε ἔως Καισαρείας, καὶ ἵπτεῖς ἐβδομήκοντα, τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ Συνεδρίῳ, ὅπως καὶ δεξιολάβους διακοσίους, ἀπὸ τρίτης καταγάγῃ αὐτὸν εἰς ὑμᾶς, ὡς μέλλοντας ὥρας τῆς νυκτός.” 24 Κτήνη τε πάραστῆσαι, διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ· ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον, διασώσωσι ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσαι αὐτὸν, ἔτοιμοί πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα, 25 γράψας ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν.” 16 Ἀκούσας ἐπιστολὴν, ἔχουσαν τὸν τύπον τοῦτον: 26 δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου, τὴν “Κλαύδιος Λυσίας, τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι ἐνέδραν παραγενόμενος, καὶ εἰσελθὼν εἰς Φήλικι, χαίρειν. 27 Τὸν ἄνδρα τοῦτον τὴν παρεμβολὴν, ἀπήγγειλεν τῷ Παύλῳ. συλλημφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ 17 Προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἔνα μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ’ αὐτῶν, ἐπιστὰς τῶν ἑκατονταρχῶν, ἔφη, “Τὸν νεανίαν σὺν τῷ στρατεύματι, ἐξειλάμην μαθῶν τοῦτον ἄπαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον, ἔχει ὅτι Ῥωμαῖος ἐστιν. 28 Βουλόμενός τε γὰρ ἀπαγγεῖλαί τι αὐτῷ.” 18 Ὁ μὲν ἐπιγνῶνται τὴν αἰτίαν δι’ ἣν ἐνεκάλουν οὖν παραλαβών αὐτὸν, ἥγαγεν πρὸς τὸν αὐτῷ, κατήγαγον εἰς τὸ Συνέδριον αὐτῶν. χιλίαρχον, καὶ φησίν, “Ο δέσμιος, Παῦλος, 29 Ὁν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων προσκαλεσάμενός με, ἡρώτησεν τοῦτον τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου τὸν νεανίσκον ἀγαγεῖν πρὸς σέ, ἔχοντά ἡ δεσμῶν ἔχοντα ἔγκλημα. 30 Μηνυθείσης τι λαλῆσαι σοι.” 19 Ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα ἔσεσθαι, χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλίαρχος, καὶ ἀναχωρήσας ἔξαυτῆς ἐπεμψα πρὸς σέ, παραγγείλας κατ’ ἴδιαν, ἐπυνθάνετο, “Τί ἐστιν ὃ ἔχεις καὶ τοῖς κατηγόροις λέγειν αὐτούς ἐπὶ ἀπαγγεῖλαί μοι;” 20 Εἶπεν δὲ, ὅτι “Οἱ σοῦ.” 31 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαι σε, ὅπως τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς, ἀναλαβόντες αὔριον τὸν Παῦλον καταγάγης εἰς τὸ τὸν Παῦλον, ἥγαγον διὰ νυκτὸς εἰς Συνέδριον, ὡς μέλλων τι ἀκριβέστερον τὴν Ἀντιπατρίδα. 32 Τῇ δὲ ἐπαύριον, πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ. 21 Σὺ οὖν μὴ ἔσαντες τοὺς ἵπτεῖς ἀπέρχεσθαι σὺν πεισθῆς αὐτοῖς, ἐνεδρεύουσιν γὰρ αὐτὸν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν· 33 ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσεράκοντα, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν, οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, μήτε πιεῖν, ἔως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν, καὶ παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ. 34 νῦν εἰσιν ἔτοιμοι, προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ Ἀναγνούς δὲ, καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας σοῦ ἐπαγγελίαν.” 22 Ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος ἐπαρχείας ἐστὶν, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ ἀπέλυσε τὸν νεανίσκον παραγγείλας, Κιλικίας, 35 “Διακούσομαι σου”, ἔφη, “ὅταν

καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται”, σοι, περὶ ὧν νυνὶ κατηγοροῦσίν μου. **14** κελεύσας ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρώδου, Ὁμολογῶ δὲ τοῦτο σοι ὅτι κατὰ τὴν Ὀδὸν φυλάσσεσθαι αὐτόν.

ἥν λέγουσιν αἴρεσιν, οὕτως λατρεύω τῷ

24 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας, κατέβη ὁ

ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ πρεσβυτέρων τινῶν, καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τινός, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου.

2 Κληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἥρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλος λέγων, “Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ, καὶ διορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας, **3** πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ, ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φῆλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας. **4** Ἰνα δὲ μὴ ἐπὶ πλειόν σε

ἐγκόπτω, παρακαλῶ ἀκοῦσαι σε ἡμῶν συντόμως, τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ. **5** Εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν, καὶ κινοῦντα στάσεις πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην, πρωτοστάτην τε τῆς τῶν Ναζωραίων αἱρέσεως, **6** ὃς καὶ τὸ ίερὸν ἐπείρασεν βεβηλῶσαι, ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν.

8 παρ’ οὗ δυνήσῃ αὐτὸς, ἀνακρίνας περὶ πάντων τούτων, ἐπιγνῶναι ὡν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ.” **9** Συνεπέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν. **10** Ἀπεκρίθη τε ὁ Παῦλος, νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν, “Ἐκ πολλῶν ἔτῶν ὅντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος, εὐθύμως τὰ περὶ ἐμαυτοῦ ἀπολογοῦμαι. **11** Δυναμένου σου ἐπιγνῶναι ὅτι οὐ πλείους εἰσίν μοι ἡμέραι δώδεκα, ἀφ’ ἣς ἀνέβην προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ.

12 Καὶ οὔτε ἐν τῷ ίερῷ εὗρόν με πρός τινα διαλεγόμενον ἢ ἐπίστασιν ποιοῦντα ὄχλουν, οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς, οὔτε κατὰ τὴν πόλιν, **13** οὐδὲ παραστῆσαι δύνανται

πατρώῳ ὁ Θεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς ἐν τοῖς προφήταις γεγραμμένοις, **15** ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν ὁ Θεόν, ἥν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται, ἀνάστασιν μέλλειν ἐσεσθαι, δικαίων τε καὶ ἀδίκων.

16 Ἐν τούτῳ καὶ αὐτὸς ἀσκῶ, ἀπρόσκοπον συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν ὁ Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διὰ παντός. **17** Δι’ ἔτῶν δὲ πλειόνων ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μου παρεγενόμην καὶ προσφοράς, **18** ἐν αἷς εὗρόν με ἡγνισμένον ἐν τῷ ίερῷ, οὐ μετὰ ὄχλουν, οὐδὲ μετὰ θορύβου. **19** Τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, οὓς ἔδει ἐπὶ σοῦ παρεῖναι καὶ κατηγορεῖν, εἴ τι ἔχοιεν πρὸς ἐμέ. **20** Ἡ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν, τί εὗρον ἀδίκημα, στάντος μου ἐπὶ τοῦ Συνεδρίου, **21** ἡ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς, ἣς ἐκέκραξα ἐν αὐτοῖς ἐστώς: ὅτι ‘Περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ἐφ’ ὑμῶν.’” **22** Ἀνεβάλετο δὲ αὐτοὺς ὁ Φῆλιξ, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς Ὀδοῦ, εἴπας, “Οταν Λυσίας ὁ χιλίαρχος καταβῇ, διαγνώσομαι τὰ καθ’ ὑμᾶς”. **23** διαταξάμενος τῷ ἐκατοντάρχῃ τηρεῖσθαι αὐτὸν, ἔχειν τε ἄνεσιν, καὶ μηδένα κωλύειν τῶν ίδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν αὐτῷ. **24**

Μετὰ δὲ ἡμέρας τινάς, παραγενόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν Δρουσίλλῃ, τῇ ίδιᾳ γυναικὶ οὖσῃ Ἰουδαίᾳ, μετεπέμψατο τὸν Παῦλον, καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς ὁ Χριστὸν πίστεως. **25** Διαλεγομένου δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης, καὶ ἐγκρατείας, καὶ τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος, ἔμφοβος

γενόμενος, ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη, “Τὸν νῦν “Θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβάς ἐκεῖ περὶ ἔχον πορεύουν, καὶ τὸν δὲ μεταλαβὼν, τούτων κριθῆναι ἐπ’ ἐμοῦ;” 10 Εἶπεν δὲ μετακαλέσομαι σε.” 26 Ἄμα καὶ ἐλπίζων ὅτι ὁ Παῦλος, “Ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρος χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου, ἐστῶς εἰμι, οὗ με δεῖ κρίνεσθαι. Ἰουδαίους διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος, οὐδὲν ἡδίκηκα, ως καὶ σὺ κάλλιον ὡμίλει αὐτῷ. 27 Διετίας δὲ πληρωθείσης, ἐπιγινώσκεις. 11 Εἴ μὲν οὖν ἀδικῶ καὶ ἔλαβεν διάδοχον ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον· ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραποῦμαι θέλων τε χάριτα καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις, τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδέν ἐστιν ὃν οὗτοι ὁ Φῆλιξ κατέλιπεν τὸν Παῦλον δεδεμένον. κατηγοροῦσίν μου, οὐδείς με δύναται

25 Φῆστος οὖν ἐπιβάς τῇ ἐπαρχείᾳ, μετὰ αὐτοῖς χαρίσασθαι. Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι!”

τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα 12 Τότε ὁ Φῆστος συλλαλήσας μετὰ ἀπὸ Καισαρείας. 2 Ἐνεφάνισάν τε αὐτῷ τοῦ συμβουλίου, ἀπεκρίθη, “Καίσαρα οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων ἐπικέκλησαι, ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ!” 13 κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν, Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, Ἀγρίππας 3 αἵτούμενοι χάριν κατ’ αὐτοῦ, ὅπως ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς μεταπέμψηται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ (ἐνέδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδόν). 4 Οἱ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη, τὸν Παῦλον λέγων, “Ἄνηρ τίς ἐστιν, τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον εἰς Καισάρειαν, καταλειπμένος ὑπὸ Φίλικος δέσμιος, 15 ἔαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι. 5 “Οἱ οὖν ἐν ὑμῖν”, φησίν, “δυνατοὶ περὶ οὓς γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα, συγκαταβάντες, εἴ τι ἐστιν ἐν τῷ ἀνδρὶ τῶν Ἰουδαίων, αἵτούμενοι κατ’ αὐτοῦ ἄτοπον, κατηγορείτωσαν αὐτοῦ.” 6 Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας, οὐ πλείους καταδίκην· 16 πρὸς οὓς ἀπεκρίθην ὅτι δικτὼ ἡ δέκα, καταβάς εἰς Καισάρειαν, οὐκ ἔστιν ἔθος Ὦραμαίοις χαρίζεσθαι τινα τὴν ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀνθρωπὸν πρὶν ἡ ὁ κατηγορούμενος, κατὰ ἐκέλευσεν τὸν Παῦλον ἀχθῆναι. 7 πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγόρους τόπον τε Παραγενομένου δὲ αὐτοῦ, περιέστησαν ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος. 17 αὐτὸν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε, ἀναβολὴν Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα αἵτιωματα μηδεμίαν ποιησάμενος, τῇ ἔξῆς καθίσας καταφέροντες, ἢ οὐκ ἴσχυντο ἀποδεῖξαι, ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν 8 τοῦ Παύλου ἀπολογούμενου, ὅτι “Οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, οὕτε εἰς τὸ ἀνδρα· 18 περὶ οὓς σταθέντες οἱ κατήγοροι ἰερὸν, οὕτε εἰς Καίσαρά, τι ἥμαρτον.” 9 οὐδεμίαν αἵτιαν ἔφερον, ὃν ἐγὼ ὑπενόουν πονηράν. 19 Ζητήματα δέ τινα περὶ τῆς οἰδίας δεισιδαιμονίας, εἶχον πρὸς αὐτὸν, καὶ περὶ τινος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν

έφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν. 20 Ἀπορούμενος ἐμαυτὸν μακάριον ἐπὶ σοῦ, μέλλων δὲ, ἐγὼ τὴν περὶ τούτων ζήτησιν, ἔλεγον σήμερον ἀπολογεῖσθαι. 3 Μάλιστα γνώστην εἰ βούλοιτο πορεύεσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅντα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους, κάκει κρίνεσθαι περὶ τούτων. 21 Τοῦ δὲ ἐθῶν τε καὶ ζητημάτων διὸ δέομαι Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν μακροθύμως ἀκοῦσαί μου. 4 Τὴν μὲν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευσα οὖν βίωσίν μου, ἐκ νεότητος τὴν ἀπ’ τηρεῖσθαι αὐτὸν, ἔως οὗ ἀναπέμψω αὐτὸν ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν τε πρὸς Καίσαρα.” 22 Ἀγρίππας δὲ πρὸς Ἱεροσολύμοις, ἵσασι πάντες Ἰουδαῖοι, 5 τὸν Φῆστον, “Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ προγινώσκοντές με ἄνωθεν, ἐὰν θέλωσι ἀνθρώπου ἀκοῦσαι.” “Ἄριον”, φησίν, μαρτυρεῖν ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην “ἀκούσῃ αὐτοῦ.” 23 Τῇ οὖν ἐπαύριον, αἵρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας, ἔζησα ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης Φαρισαῖος. 6 Καὶ νῦν ἐπ’ ἐλπίδι τῆς εἰς μετὰ πολλῆς φαντασίας, καὶ εἰσελθόντων τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐπαγγελίας, γενομένης εἰς τὸ ἀκροατήριον σύν τε χιλιάρχοις καὶ ὑπὸ τοῦ ὁθοῦ, ἔστηκα κρινόμενος, 7 εἰς ἣν ἀνδράσιν τοῖς κατ’ ἔξοχὴν τῆς πόλεως, τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενείᾳ, νῦκτα καὶ κελεύσαντος τοῦ Φῆστου, ἥχθη ὁ καὶ ἡμέραν λατρεῦον, ἐλπίζει καταντῆσαι Παῦλος. 24 Καί φησιν ὁ Φῆστος, “Ἀγρίππα περὶ ἣς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, Βασιλεῦ, καὶ πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν, Βασιλεῦ. 8 Τί ἄπιστον κρίνεται παρ’ ἄνδρες, θεωρεῖτε τοῦτον, περὶ οὗ ἄπαν τὸ ὑμῖν, εἰ ὁ ὁθὸς νεκροὺς ἐγείρει; 9 πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐνέτυχόν μοι, ἔν τε Ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἐμαυτῷ πρὸς τὸ Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε, βοῶντες μὴ δεῖν ὅνομα Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, δεῖν πολλὰ αὐτὸν ζῆν μηκέτι. 25 Ἐγὼ δὲ κατελαβόμην ἐναντία πρᾶξαι. 10 Ὁ καὶ ἐποίησα ἐν μηδὲν ἄξιον αὐτὸν θανάτου πεπραχέναι, Ἱεροσολύμοις, καὶ πολλούς τε τῶν ἀγίων αὐτοῦ δὲ τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν ἐγὼ ἐν φυλακαῖς κατέκλεισα, τὴν παρὰ τῶν Σεβαστὸν, ἔκρινα πέμπειν. 26 Περὶ οὗ ἀρχιερέων ἔξουσίαν λαβών, ἀναιρουμένων ἀσφαλές τι γράψαι τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω. Διὸ τε αὐτῶν, κατήνεγκα ψῆφον. 11 Καὶ προήγαγον αὐτὸν ἐφ’ ὑμῶν, καὶ μάλιστα κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς, πολλάκις ἐπὶ σοῦ, Βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως τῆς τιμωρῶν αὐτοὺς, ἡνάγκαζον βλασφημεῖν, ἀνακρίσεως γενομένης, σχῶ τι γράψω. 27 περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς, ἐδίωκον Ἀλογον γάρ μοι δοκεῖ πέμποντα δέσμιον, ἔως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις. 12 Ἐν μὴ καὶ τὰς κατ’ αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι.”

26 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη,
“Ἐπιτρέπεται σοι περὶ σεαυτοῦ λέγειν.”
Τότε ὁ Παῦλος ἐκτείνας τὴν χεῖρα
ἀπελογεῖτο, 2 “Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι
ὑπὸ Ἰουδαίων, Βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἥγημαι

οῖς πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν, μετ’ ἔξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς τῶν ἀρχιερέων,
13 ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον,
Βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα
τοῦ ἡλίου περιλάμψαν με φῶς, καὶ τοὺς
σὺν ἐμοὶ πορευομένους. 14 Πάντων τε

καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἥκουσα περιτρέπει!” 25 Ο δὲ Παῦλος, “Οὐ μάίνομαι”, φωνὴν, λέγουσαν πρός με τῇ Ἐβραΐδι φησίν, “κράτιστε Φῆστε, ἀλλὰ ἀληθείας διαλέκτῳ, ‘Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις; καὶ σωφροσύνης ρήματα ἀποφθέγγομαι. 26 Σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν.’ 15 Ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς Ἐγὼ δὲ εἶπα, ‘Τίς εῖ, κύριε;’ Ο δὲ Ἅριος ὅν καὶ παρρησιαζόμενος λαλῶ· λανθάνειν εἴπεν, “Εγώ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις. γὰρ αὐτὸν τι τούτων οὐ πείθομαι οὐθέν, 16 Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς οὐ γάρ ἔστιν ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὡφθην σοι, τοῦτο. 27 Πιστεύεις, Βασιλεῦ Ἀγρίππα, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα, τοῖς προφήταις; Οἶδα δτὶ πιστεύεις.” 28 ὃν τε εἶδες με ὃν τε ὀφθήσομαι σοι, 17 Ο δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον, “Ἐν ἔξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀλίγω με πείθεις Χριστιανὸν ποιῆσαι;” ἐθνῶν, εἰς οὓς ἐγὼ ἀποστέλλω σε, 18 29 Ο δὲ Παῦλος, “Ἐύξαίμην ἀν τῷ Ὁθεῷ, ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν μεγάλῳ, οὐ μόνον ἀπὸ σκότους εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας σὲ, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Ὁθέον, τοῦ λαβεῖν σήμερον, γενέσθαι τοιούτους ὄποιος κάγω αὐτοὺς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ κλῆρον ἐν εἰμι, παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων.” 30 τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ.” 19 Ὁθεν, Ἄνεστη τε ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν, ἡ Βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ τε Βερνίκῃ καὶ οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς, οὐρανίῳ ὄπτασίᾳ, 20 ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ 31 καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς πρῶτόν τε, καὶ Ἱεροσολύμοις, πᾶσάν τε ἀλλήλους λέγοντες, δτὶ “Οὐδὲν θανάτου τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν, ἡ δεσμῶν ἄξιον τι πράσσει ὁ ἄνθρωπος ἀπήγγελλον μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέψειν οὗτος.” 32 Ἀγρίππας δὲ τῷ Φήστῳ ἔφη, ἐπὶ τὸν Ὁθέον, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα “Απολελύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος, πράσσοντας. 21 Ἔνεκα τούτων, με Ἰουδαῖοι εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.”

συλλαβόμενοι ἐν τῷ Ἱερῷ, ἐπειρῶντο διαχειρίσασθαι. 22 Ἐπικουρίας οὖν τυχῶν τῆς ἀπὸ τοῦ Ὁθεοῦ ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης, ἔστηκα μαρτυρόμενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὃν τε οἱ προφῆται ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι, καὶ Μωϋσῆς, 23 εἰ παθητὸς ὁ ἤριστός, εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ τε λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσιν.” 24 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένου, ὁ Φήστος μεγάλῃ τῇ φωνῇ φησιν, “Μαίνῃ, Παῦλε! Τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν

27 Ως δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τὸν τε Παῦλον καὶ τινας ἐτέρους δεσμώτας, ἐκατοντάρχῃ ὀνόματι Ἰουλίῳ, σπείρης Σεβαστῆς. 2 Ἐπιβάντες δὲ πλοιώ Ἀδραμυντηνῷ, μέλλοντι πλεῖν εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους ἀνήχθημεν, δόντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου, Μακεδόνος Θεσσαλονικέως. 3 Τῇ τε ἐτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα, φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος, ἐπέτρεψεν πρὸς τοὺς φίλους πορευθέντι, ἐπιμελείας τυχεῖν.

4 Κάκειθεν ἀναχθέντες, ὑπεπλεύσαμεν μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. 16 Νησίον δέ ἔναντίους. 5 Τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν τι ὑποδραμόντες, καλούμενον Κλαῦδα, Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, ἰσχύσαμεν μόλις περικρατεῖς γενέσθαι τῆς κατήλθαμεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας. 6 σκάφης, 17 ἣν ἄραντες, βοηθείαις ἔχρωντο, Κάκει εύρων ὁ ἐκατοντάρχης πλοίον ὑποζωνύντες τὸ πλοῖον. Φοβούμενοί τε Ἀλεξανδρῖνον, πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν, μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέσωσιν, χαλάσαντες ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. 7 Ἐν ἱκαναῖς τὸ σκεῦος, οὕτως ἐφέροντο. 18 Σφοδρῶς δὲ ἡμέραις, βραδυπλοοῦντες καὶ μόλις, δὲ χειμαζομένων ἡμῶν, τῇ ἔξῆς ἐκβολὴν γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἐποιοῦντο, 19 καὶ τῇ τρίτῃ, αὐτόχειρες ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἔρριψαν. 20 Μήτε Κρήτην κατὰ Σαλμώνην. 8 Μόλις τε δὲ ἥλιον μήτε ἀστρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ παραλεγόμενοι αὐτὴν, ἥλθομεν εἰς τόπον πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου τινὰ καλούμενον Καλοὺς Λιμένας, ὃ ἔγγυς ἐπικειμένου, λοιπὸν περιηρεῖτο ἐλπὶς πᾶσα, πόλις ἣν Λασαία. 9 Ἰκανοῦ δὲ χρόνου τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς. 21 Πολλῆς τε ἀστίας διαγενομένου, καὶ ὅντος ἥδη ἐπισφαλοῦς ὑπαρχούσης, τότε σταθεὶς ὁ Παῦλος ἐν τοῦ πλοίος, διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἥδη μέσω αὐτῶν εἴπεν, “Ἐδει μέν, ὃ ἄνδρες, παρεληλυθέναι, παρήνει ὁ Παῦλος 10 πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς λέγων αὐτοῖς, “Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ Κρήτης, κερδῆσαι τε τὴν ὕβριν ταύτην, καὶ ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας, οὐ μόνον τοῦ τὴν ζημίαν. 22 Καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς φορτίου καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῶν εὐθυμεῖν, ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμίᾳ ψυχῶν ἡμῶν, μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν.” ἔσται ἐξ ὑμῶν, πλὴν τοῦ πλοίου. 23 Παρέστη 11 Ὁ δὲ ἐκατοντάρχης τῷ κυβερνήτῃ καὶ γάρ μοι ταύτη τῇ νυκτὶ τοῦ Ὀθεοῦ, οὗ εἴμι, τῷ ναυκλήρῳ μᾶλλον ἐπείθετο, ἢ τοῖς ὑπὸ ὃ καὶ λατρεύω, ἄγγελος 24 λέγων, ‘Μὴ Παύλου λεγομένοις. 12 Ἀνευθέτου δὲ τοῦ φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι, λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν, καὶ ἴδοὺ, κεχάρισταί σοι ὁ Ὀθεὸς πάντας οἱ πλείονες ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ.’ 25 Διὸ εὐθυμεῖτε, ἐκεῖθεν, εἴ πως δύναιντο, καταντήσαντες ἄνδρες, πιστεύω γὰρ τῷ Ὀθεῷ ὅτι οὕτως εἰς Φοίνικα, παραχειμάσαι λιμένα τῆς ἔσται, καθ’ ὅν τρόπον λελάληταί μοι. 26 Κρήτης, βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ Εἰς νῆσον δέ τινα, δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν.” 27 χῶρον. 13 ‘Υποπνεύσαντος δὲ νότου, ‘Ως δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτη νῦξ ἐγένετο, δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, κατὰ ἄραντες ἄσσον παρελέγοντο τὴν Κρήτην. 14 μέσον τῆς νυκτὸς, ὑπενόουν οἱ ναῦται Μετ’ οὐ πολὺ δὲ, ἔβαλεν κατ’ αὐτῆς ἀνεμος προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν. 28 Καὶ τυφωνικὸς, ὁ καλούμενος Εύρακύλων. βολίσαντες, εῦρον ὄργυιάς εἴκοσι, βραχὺ 15 Συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου, καὶ δὲ διαστήσαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες,

εῦρον ὄργυιάς δεκαπέντε. 29 Φοβούμενοί τὸν ἀρτέμωνα τῇ πνεούσῃ, κατεῖχον τε μή που κατὰ τραχεῖς τόπους ἐκπέσωμεν, εἰς τὸν αἰγιαλόν. 41 Περιπεσόντες δὲ ἐκ πρύμνης ρίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας, εἰς τόπον διθάλασσον, ἐπέκειλαν τὴν ηὔχοντο ἡμέραν γενέσθαι. 30 Τῶν δὲ ναῦν, καὶ ἡ μὲν πρῷρα ἐρέίσασα ἔμεινεν ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν τῆς βίας. 42 Τῶν δὲ στρατιωτῶν, βουλὴ θάλασσαν, προφάσει ὡς ἐκ πρώρας, ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσιν, ἀγκύρας μελλόντων ἐκτείνειν, 31 εἴπεν μή τις ἐκκολυμβήσας διαφύγῃ. 43 Ὁ δὲ ὁ Παῦλος τῷ ἐκατοντάρχῃ καὶ τοῖς ἐκατοντάρχης βουλόμενος διασῶσαι τὸν στρατιώταις, “Ἐὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ Παῦλον, ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε.” 32 Τότε ἐκέλευσέν τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν, ἀπέκοψαν οἱ στρατιώται τὰ σχοινία τῆς ἀπορίφαντας πρώτους, ἐπὶ τὴν γῆν ἔξιέναι, σκάφης, καὶ εἴασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. 33 Ἀχρι 44 καὶ τοὺς λοιποὺς, οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, δὲ οὖς ἡμέρα ἥμελλεν γίνεσθαι, παρεκάλει οὓς δὲ ἐπὶ τινῶν τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. Καὶ ὁ Παῦλος ἀπαντας, μεταλαβεῖν τροφῆς οὕτως ἐγένετο, πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν λέγων, “Τεσσαρεσκαιδεκάτην σήμερον γῆν.

ἡμέραν, προσδοκῶντες ἄσιτοι διατελεῖτε, 28 Καὶ διασωθέντες, τότε ἐπέγνωμεν μηθὲν προσλαβόμενοι. 34 Διὸ παρακαλῶ δτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται. 2 Οἵ ὑμᾶς μεταλαβεῖν τροφῆς, τοῦτο γάρ πρὸς τε βάρβαροι παρεῖχαν οὐ τὴν τυχοῦσαν τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς φιλανθρωπίαν ἡμῖν, ἄψαντες γάρ πυρὰν, γάρ ὑμῶν θρὶξ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀπολεῖται.” προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς, διὰ τὸν ὑετὸν 35 Εἴπας δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἅρτον, τὸν ἐφεστῶτα, καὶ διὰ τὸ ψῦχος. 3 εὐχαρίστησεν τῷ ὅθεῷ ἐνώπιον πάντων, Συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων καὶ κλάσας, ἥρξατο ἐσθίειν. 36 Εὕθυμοι δὲ τι πλῆθος, καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυράν, γενόμενοι πάντες, καὶ αὐτὸι προσελάβοντο τροφῆς. 37 Ἡμεθα δὲ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ. 4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ ἐν τῷ πλοίῳ, διακόσιαι ἑβδομήκοντα ἔξ. βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς 38 Κορεσθέντες δὲ τροφῆς, ἐκούφιζον τὸ χειρὸς αὐτοῦ, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον, πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν “Πάντως φονεύς ἐστιν ὁ ἀνθρωπὸς οὗτος, θάλασσαν. 39 Ὁτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, δὸν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης, ἡ δίκη τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον, κόλπον δέ ζῆν οὐκ εἴασεν.” 5 Ὁ μὲν οὖν, ἀποτινάξας τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλὸν, εἰς δὸν τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἔπαθεν οὐδὲν ἐβούλευοντο, εἰ δύναιντο ἐκσῶσαι τὸ κακόν. 6 Οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πλοῖον. 40 Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες, πίμπρασθαι, ἡ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν. εἴων εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς Ἐπὶ πολὺ δὲ, αὐτῶν προσδοκῶντων καὶ ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων, καὶ ἐπάραντες θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν

γινόμενον, μεταβαλόμενοι ἔλεγον αὐτὸν ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθεσι εἶναι θεόν. 7 Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον τοῖς πατρώοις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων ἐκεῖνον, ὑπῆρχεν χωρία τῷ πρώτῳ τῆς παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων, νήσου ὀνόματι Ποπλίω, δὅς ἀναδεξάμενος 18 οἵτινες ἀνακρίναντές με, ἐβούλοντο ἡμᾶς τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν. ἀπολῦσαι, διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου 8 Ἔγένετο δὲ, τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί. 19 Ἀντιλεγόντων δὲ πυρετοῖς καὶ δυσεντερίᾳ συνεχόμενον τῶν Ἰουδαίων, ἡναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι κατακεῖσθαι, πρὸς δὸν ὁ Παῦλος εἰσελθὼν, Καίσαρα, οὐχ ὡς τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι καὶ προσευξάμενος, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας κατηγορεῖν. 20 Διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν, αὐτῷ, ἵσαστο αὐτόν. 9 Τούτου δὲ γενομένου, παρεκάλεσα ὑμᾶς, ἰδεῖν καὶ προσλαλῆσαι, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἐν τῇ νήσῳ ἔχοντες εἴνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ, ἀσθενείας προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο, τὴν ἄλυσιν ταύτην περίκειμαί.” 21 Οἱ δὲ 10 οἱ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς, πρὸς αὐτὸν εἶπαν, “Ἡμεῖς οὕτε γράμματα καὶ ἀναγομένοις, ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὰς περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, χρείας. 11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας, ἀνήχθημεν οὕτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἐν πλοιώ παρακεχειμακότι ἐν τῇ νήσῳ, ἀπῆγγειλεν ἢ ἐλάλησέν τι περὶ σοῦ Ἀλεξανδρίνῳ παρασήμῳ Διοσκούρῳ. πονηρόν. 22 Ἄξιοῦμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι 12 Καὶ καταχθέντες εἰς Συρακούσας, ἃ φρονεῖς, περὶ μὲν γὰρ τῆς αἱρέσεως ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς, 13 δόθεν ταύτης γνωστὸν ἡμῖν ἐστιν, ὅτι πανταχοῦ περιελόντες, κατηντήσαμεν εἰς Ρίγιον. Καὶ ἀντιλέγεται.” 23 Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ μετὰ μίαν ἡμέραν, ἐπιγενομένου νότου, ἡμέραν, ἥλθον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν δευτεραῖοι ἥλθομεν εἰς Ποτιόλους, 14 οὗ πλείονες, οἵς ἐξετίθετο, διαμαρτυρόμενος εὐρόντες ἀδελφοὺς, παρεκλήθημεν παρ’ τὴν Βασιλείαν τοῦ Ὀθεοῦ, πείθων τε αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἐπτά. Καὶ οὕτως αὐτοὺς περὶ τοῦ Ὁησοῦ, ἀπό τε τοῦ νόμου εἰς τὴν Ῥώμην ἥλθαμεν. 15 Κάκεῖθεν οἱ Μωϋσέως, καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρωΐ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες, τὰ περὶ ἡμῶν, ἥλθαν ἔως ἐσπέρας. 24 Καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρι Ἀππίου Φόρου λεγομένοις, οἱ δὲ ἡπίστουν. 25 Ἀσύμφωνοι καὶ Τριῶν Ταβερνῶν, οὓς ἴδων ὁ Παῦλος, δὲ ὅντες πρὸς ἀλλήλους, ἀπελύοντο, εὐχαριστήσας τῷ Ὀθεῷ, ἔλαβε θάρσος. 16 εἰπόντος τοῦ Παύλου ρῆμα ἐν: ὅτι “Καλῶς ὅτε δὲ εἰσήλθομεν εἰς Ῥώμην, ἐπετράπη τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον ἐλάλησεν διὰ Ἡσαΐου τῷ Παύλῳ μένειν καθ’ ἑαυτὸν, σὺν τῷ τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν 26 φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ. 17 Ἔγένετο λέγων, ‘Πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον, δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς, συγκαλέσασθαι καὶ εἰπόν, “Ακοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ αὐτὸν τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους. συνήτε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ Συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγεν πρὸς ἵδητε. 27 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ αὐτούς, “Εγώ, ”Ανδρες, ἀδελφοί, οὐδὲν τούτου, καὶ τοῖς ὡσὶν βαρέως ἥκουσαν,

καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν,
μήποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς
ώσιν ἀκούσωσιν, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν,
καὶ ἐπιστρέψωσιν, καὶ ίάσομαι αὐτούς.”²⁸
Γνωστὸν οὖν ἔστω, ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν
ἀπεστάλη τοῦτο τὸ σωτήριον τοῦ Ὀθεοῦ,
αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται!”³⁰ Ἐνέμεινεν
δὲ διετίαν ὅλην ἐν Ἰδίῳ μισθώματι, καὶ
ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους
πρὸς αὐτόν, **31** κηρύσσων τὴν Βασιλείαν
τοῦ Ὀθεοῦ, καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ ὁμοίου
”Ιησοῦ Ἡριστοῦ, μετὰ πάσης παρρησίας
ἀκωλύτως.

Προς Ρωμαιους

1 Παῦλος, δοῦλος Ἰησοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον ὑθεοῦ, **2** ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν Γραφαῖς ἀγίαις, **3** περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυὶδ κατὰ σάρκα, **4** τοῦ ὄρισθέντος Υἱοῦ ὑθεοῦ ἐν δυνάμει **5** δι’ οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ ὄντος αὐτοῦ, **6** ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς κλητοὶ Ἰησοῦ Ἀριστοῦ, **7** πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν ὑθεῷ, ἀγαπητοῖς ὑθεῷ, κλητοῖς ἀγίοις: χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ ὑθεοῦ Πατρὸς ὑμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Ἀριστοῦ. **8** Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ ὑθεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Ἀριστοῦ περὶ πάντων ὑμῶν, δἵτις ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. **9** Μάρτυς γάρ μου ἐστιν ὁ ὑθεός, ὃ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, ὃς ἀδιαλείπτως μνείαν ὑμῶν ποιοῦμαι **10** πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, δεόμενος εἴ πως ἦδη ποτὲ εὐοδωθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ ὑθεοῦ, ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. **11** Ἐπιποθῶ γάρ ιδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικὸν, εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς, **12** τοῦτο δέ ἐστιν, συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν, διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ. **13** Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, δτι πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐκωλύθην ἄχρι τοῦ δεῦρο, ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν,

καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν. **14**

Ἐλλησίν τε καὶ βαρβάροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοίτοις, ὁφειλέτης εἰμί. **15** Οὕτως τὸ κατ’ ἐμὲ, πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν ὑθεῷ εὐαγγελίσασθαι. **16** Οὐ γάρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον, δύναμις γάρ ὑθεοῦ ἐστιν εἰς πετηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίω τε πρῶτον καὶ Ἐλληνι. **17** Δικαιοσύνη γάρ τοῦ ὑθεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται, ἐκ πίστεως κατὰ ὑπενόμητος ἀναστάσεως ἐξ ἀναστάσεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται, “Ο δὲ δίκαιος νεκρῶν, Ἰησοῦ Ἀριστοῦ τοῦ Κυρίου ὑμῶν, ἐκ πίστεως ζήσεται.” **18** Ἀποκαλύπτεται γάρ ὁργὴ ὑθεοῦ ἀπ’ οὐρανοῦ, ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων, τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων, **19** διότι τὸ γνωστὸν τοῦ ὑθεοῦ, φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς, ὁ ὑθεὸς γάρ αὐτοῖς ἐφανέρωσεν. **20**

Τὰ γάρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου, τοῖς ποιήμασιν νοούμενα, καθορᾶται, ἢ τε ἀΐδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους. (aiōs g126) **21** Διότι γνόντες τὸν ὑθεὸν, οὐχ ὡς

Θεὸν ἐδόξασαν ἢ ηὐχαρίστησαν, ἀλλ’ ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία.

22 Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ, ἐμωράνθησαν,

23 καὶ ἡλλαζαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν δόμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου, καὶ πετεινῶν, καὶ τετραπόδων, καὶ ἐρπετῶν. **24** Διὸ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ ὑθεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, **25** οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ ὑθεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὃς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην! (aiōn

g165) 26 Διὰ τοῦτο, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ ὅθεοῦ, εἰς μετάνοιάν σε ἄγει; **5** Κατὰ δὲ τὴν ὥθεδός εἰς πάθη ἀτιμίας· αἴ τε γὰρ θήλειαι σκληρότερά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν θησαυρίζεις σεαυτῷ ὄργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὄργης εἰς τὴν παρὰ φύσιν, **27** ὁμοίως τε καὶ καὶ ἀποκαλύψεως δικαιοκρισίας τοῦ ὥθεοῦ, οἱ ἄρσενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν **6** “ὅς ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα τῆς θηλείας, ἔξεκαύθησαν ἐν τῇ ὁρέξει αὐτοῦ”: **7** τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν ἔργου αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσιν ἀγαθοῦ, δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι, καὶ ζητοῦσιν, ζωὴν αἰώνιον· (*aiōnios g166*) **8** τὴν ἀντιμισθίαν ἦν ἔδει τῆς πλάνης τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας καὶ ἀπειθοῦσι τῇ αὐτῶν, ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες. **28** Καὶ ἀληθείᾳ, πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ, ὄργὴ καὶ καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν ὥθεὸν ἔχειν ἐν θυμός. **9** Θλῖψις καὶ στενοχωρία, ἐπὶ πᾶσαν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ ὥθεδός εἰς ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζούμενου τὸ ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα, κακόν, Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἑλληνος· **29** πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πονηρίᾳ, **10** δόξα δὲ, καὶ τιμὴ, καὶ εἰρήνη, παντὶ πλεονεξίᾳ, κακίᾳ, μεστοὺς φθόνου, φόνου, τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε ἔριδος, δόλου, κακοηθείας, ψιθυριστάς, πρῶτον καὶ Ἑλληνι. **11** Οὐ γάρ ἐστιν **30** καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὑβριστάς, προσωπολημψία παρὰ τῷ ὥθεῷ. **12** Ὅσοι γάρ ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς ἀνόμως ἡμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, **31** ἀσυνέτους, καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἡμαρτον, διὰ νόμου ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀνελείμονας· **32** κριθήσονται. **13** Οὐ γάρ οἱ ἀκροαταὶ νόμου οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ ὥθεοῦ ἐπιγνόντες δίκαιοι παρὰ τῷ ὥθεῷ, ἀλλ’ οἱ ποιηταὶ ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου νόμου δικαιωθήσονται. **14** Ὅταν γάρ εἰσίν, οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τοῦ συνευδοκοῦσιν τοῖς πράσσουσιν.

νόμου ποιῶσιν, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες,

2 Διὸ ἀναπολόγητος εῖ, ὡς ἄνθρωπε, πᾶς
οἱ κρίνων, ἐνῷ γὰρ κρίνεις τὸν ἔτερον,
σεαυτὸν κατακρίνεις, τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις,
οἱ κρίνων. **2** Οἴδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα
τοῦ ὥθεοῦ ἐστιν κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς
τὰ τοιαῦτα πράσσοντας. **3** Λογίζῃ δὲ
τοῦτο, ὡς ἄνθρωπε, οἱ κρίνων τοὺς τὰ
τοιαῦτα πράσσοντας, καὶ ποιῶν αὐτά,
ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ ὥθεοῦ; **4**
“Ἡ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ,
καὶ τῆς ἀνοχῆς, καὶ τῆς μακροθυμίας
καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ

πέποιθάς τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν, Ὁθεοῦ δικαιοσύνην φῶς τῶν ἐν σκότει, 20 παιδευτὴν ἀφρόνων, συνίστησιν, τί ἐροῦμεν; Μὴ ἄδικος ὁ Ὁθεὸς, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν ὁ ἐπιφέρων τὴν ὄργην; (Κατὰ ἄνθρωπον τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ λέγω.) 6 Μὴ γένοιτο! Ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ νόμῳ— 21 ὁ οὖν διδάσκων ἔτερον, σεαυτὸν Ὁθεὸς τὸν κόσμον; 7 Εἰ δὲ ἡ ἀλήθεια τοῦ οὐ διδάσκεις; Ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, Ὁθεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς κλέπτεις; 22 Ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι κάγὼ ὡς ἀμαρτωλὸς μοιχεύεις; Ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἰδωλα, κρίνομαι; 8 Καὶ μὴ καθὼς βλασφημούμεθα, ιεροσυλεῖς; 23 Ὅς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι διὰ καὶ καθὼς φασίν τινες ἡμᾶς λέγειν, ὅτι τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου, τὸν Ὁθεὸν “Ποιήσωμεν τὰ κακὰ, ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθά;” ἀτιμάζεις; 24 “Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Ὁθεοῦ δι’ Ὡν τὸ κρίμα ἔνδικόν ἐστιν. 9 Τί οὖν; ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν”, καθὼς Προεχόμεθα; Οὐ πάντως, προητιασάμεθα γέγραπται. 25 Περιτομὴ μὲν γὰρ ὡφελεῖ, ἐὰν γὰρ, Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλληνας, πάντας ὑφ’ νόμου πράσσῃς ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ἀμαρτίαν εἶναι. 10 Καθὼς γέγραπται, ὅτι ἦς, ἡ περιτομή σου, ἀκροβυστία γέγονεν. “Οὐκ ἐστιν δίκαιος, οὐδὲ εἷς, 11 οὐκ ἐστιν 26 Ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία, τὰ δικαιώματα συνίων, οὐκ ἐστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν Ὁθεόν. 12 τοῦ νόμου φυλάσσῃ, οὐχ ἡ ἀκροβυστία Πάντες ἔξεκλιναν, ἅμα ἡχρεώθησαν οὐκ αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται; 27 ἐστιν ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἐστιν ἔως Καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία, τὸν ἐνός.” 13 “Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ νόμου τελοῦσα, σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδοιλοῦσαν”, περιτομῆς παραβάτην νόμου. 28 Οὐ γὰρ ὁ “Ιδὲ ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν”, 14 ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαϊός ἐστιν, οὐδὲ ἡ ἐν τῷ “Ων τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει”. φανερῷ ἐν σαρκὶ περιτομῇ· 29 ἀλλ’ ὁ ἐν τῷ 15 “Οξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν, ἐκχέαι αἵμα... κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ καρδίας, 16 σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ἐν Ἀπειράνται, οὐ γράμματι, οὗ δὲ ἔπαινος ὁδοῖς αὐτῶν, 17 καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ οὐκ ἔξ ἀνθρώπων, ἀλλ’ ἐκ τοῦ Ὁθεοῦ. 18 “Οὐκ ἐστιν φόβος Ὁθεοῦ ἔγνωσαν.” 19 ἀπέναντι τῶν ὄφθαλμῶν αὐτῶν.” 19 Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ, ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ, καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ Ὁθεῷ. 20 Διότι ἔξ ἔργων νόμου, οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σάρξ ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἀμαρτίας. 21 Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου, δικαιοσύνη Ὁθεοῦ πεφανέρωται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, 22 δικαιοσύνη δὲ Ὁθεοῦ διὰ

3 Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, ἡ τίς ἡ ὡφέλεια τῆς περιτομῆς; 2 Πολὺ κατὰ πάντα τρόπον. Πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Ὁθεοῦ. 3 Τί γάρ εἰ ἡ πίστησάν τινες; Μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν, τὴν πίστιν τοῦ Ὁθεοῦ καταργήσει; 4 Μὴ γένοιτο! Γινέσθω δὲ ὁ Ὁθεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἀνθρωπος ψεύστης, καθάπερ γέγραπται, “Οπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσεις ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.” 5 Εἰ

πίστεως Ὡησοῦ ἔχριστοῦ, εἰς πάντας τοὺς 7 “Μακάριοι, ὅν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι πιστεύοντας, οὐ γάρ ἐστιν διαστολή. 23 καὶ ὅν ἐπεκαύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι. 8 Πάντες γὰρ ἥμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς Μακάριος ἀνήρ, οὗ οὐ μὴ λογίσηται δόξης τοῦ Ὀθεοῦ, 24 δικαιούμενοι δωρεὰν Ὅριος ἀμαρτίαν.” 9 Ὁ μακαρισμὸς οὗν τῇ αὐτῷ χάριτι, διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ἢ καὶ ἐπὶ τὴν τῆς ἐν ὁριστῷ Ὡησοῦ 25 ὃν προέθετο ὁ ἀκροβυστίαν; Λέγομεν γάρ, “Ἐλογίσθη τῷ Ὀθεῷ ἰλαστήριον, διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ Ἀβραὰμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην.” 10 αὐτοῦ αἴματι, εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης Πᾶς οὖν ἐλογίσθη; Ἐν περιτομῇ ὄντι, ἢ αὐτοῦ, διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἐν ἀκροβυστίᾳ; Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ’ ἀμαρτημάτων 26 ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Ὀθεοῦ, ἐν ἀκροβυστίᾳ· 11 καὶ σημεῖον ἔλαβεν πρὸς τὴν ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ περιτομῆς, σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς ἐν τῷ νῦν καιρῷ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ, εἰς τὸ εἶναι καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ὡησοῦ. 27 αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστεύοντων Ποῦ οὖν ἡ καύχησις; Ἐξεκλείσθη. Διὰ ποίου δι’ ἀκροβυστίας, εἰς τὸ λογισθῆναι αὐτοῖς νόμου; Τῶν ἔργων; Οὐχί, ἀλλὰ διὰ νόμου τὴν δικαιοσύνην, 12 καὶ πατέρα περιτομῆς πίστεως. 28 Λογιζόμεθα οὖν δικαιούσθαι τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς πίστει ἄνθρωπον, χωρὶς ἔργων νόμου. στοιχοῦσιν τοῖς ἵχνεσιν τῆς ἐν ἀκροβυστίᾳ 29 Ὡς Ἰουδαίων ὁ Ὀθεὸς μόνον; Οὐχὶ καὶ πίστεως, τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ. 13 Οὐ ἐθνῶν; Ναὶ, καὶ ἐθνῶν, 30 εἴπερ εἰς ὁ Ὀθεός, γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραὰμ ἡ τῷ δὲ δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πίστεως, καὶ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως. 31 Νόμον οὖν κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως. 14 καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως; Μὴ γένοιτο! Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι, κεκένωται ἄλλὰ νόμον ἰστάνομεν.

ἡ πίστις καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγγελία.

4 Τί οὖν ἐροῦμεν, εύρηκεναι Ἀβραὰμ τὸν προπάτορα ἡμῶν κατὰ σάρκα; 2 Εἰ γὰρ Ἀβραὰμ ἔξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ’ οὐ πρὸς Ὀθόν. 3 Τί γὰρ ἡ Γραφὴ λέγει; “Ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραὰμ τῷ Ὀθεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.” 4 Τῷ δὲ ἔργαζομένῳ, ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ διφείλημα. 5 Τῷ δὲ μὴ ἔργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην, 6 καθάπερ καὶ Δαυὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ὃ ὁ Ὀθεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων:

15 Ο γὰρ νόμος ὅργὴν κατεργάζεται, οὐδὲ οὐκ ἐστιν νόμος, οὐδὲ παράβασις. 16 Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν, τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ, δος ἐστιν πατὴρ πάντων ἡμῶν, 17 καθὼς γέγραπται, ὅτι “Πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε”, κατέναντι οὖν ἐπίστευσεν, Ὀθεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τοὺς νεκροὺς, καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ως ὄντα. 18 “Ος παρ’ ἐλπίδα, ἐπ’ ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν

ἐθνῶν, κατὰ τὸ εἰρημένον, “Οὕτως ἔσται ὅτι ἔτι ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν, ὉΧριστὸς τὸ σπέρμα σου.” 19 Καὶ μὴ ἀσθενήσας ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν. 9 Πολλῷ οὖν μᾶλλον τῇ πίστει, κατενόησεν τὸ ἔαυτοῦ σῶμα δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἴματι αὐτοῦ, ἥδη νενεκρωμένον, ἐκατονταετής που σωθησόμεθα δι’ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὁργῆς. 10 Εἰ ὑπάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας γάρ ἐχθροὶ ὄντες, κατηλλάγημεν τῷ Ὀθεῷ Σάρρας, 20 εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Ὀθεοῦ, διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ’ ἐνεδυναμώθη μᾶλλον καταλλαγέντες, σωθησόμεθα ἐν τῇ πίστει, δοὺς δόξαν τῷ Ὀθεῷ, 21 καὶ τῇ ζωῇ αὐτοῦ. 11 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι δὲ ἐπήγγελται, δυνατός καυχώμενοι ἐν τῷ Ὀθεῷ, διὰ τοῦ ὉΚυρίου ἔστιν καὶ ποιῆσαι. 22 Διὸ καὶ “ἔλογίσθη ἡμῶν, ὩΙησοῦ ὉΧριστοῦ, δι’ οὗ νῦν τὴν αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην”. 23 Οὐκ ἐγράφη δὲ καταλλαγὴν ἐλάβομεν. 12 Διὰ τοῦτο, ὥσπερ δι’ αὐτὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ, 24 ἀλλὰ δι’ ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἀμαρτία εἰς τὸν κόσμον καὶ δι’ ἡμᾶς, οἵς μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς εἰσῆλθεν, καὶ διὰ τῆς ἀμαρτίας ὁ θάνατος, πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα ὩΙησοῦν, τὸν καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος ὉΚυρίον ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν, 25 δὲς παρεδόθη διῆλθεν, ἐφ’ ὃ πάντες ἡμαρτον- 13 ἀχρι διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἡγέρθη διὰ γάρ νόμου, ἀμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ, ἀμαρτία τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

δὲ οὐκ ἐλλογεῖται, μὴ ὄντος νόμου. 14 Ἄλλ’

ἔβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἅδαμ μέχρι Μωϋσέως, καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἀμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἅδαμ, δὲς ἔστιν τύπος τοῦ μέλλοντος. 15 Ἄλλ’ οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτως καὶ τὸ χάρισμα. Εἰ γάρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι, οἵ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ Ὀθεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι, τῇ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου, ὩΙησοῦ ὉΧριστοῦ, εἰς τὸν πολλοὺς ἐπερίσσευσεν. 16 Καὶ οὐχ ὡς δι’ ἑνὸς ἀμαρτήσαντος, τὸ δώρημα· τὸ μὲν γάρ κρίμα ἔξ ἑνὸς, εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων, εἰς δικαίωμα. 17 Εἰ γάρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι, ὁ θάνατος ἔβασίλευσεν διὰ τοῦ ἑνός, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες, ἐν ζωῇ βασιλεύσουσιν, διὰ τοῦ ἑνός, ὩΙησοῦ ὉΧριστοῦ. 18 Ἀρα οὖν

5 Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως, εἰρήνην

ἔχωμεν πρὸς τὸν Ὀθεὸν, διὰ τοῦ ὉΚυρίου ἡμῶν, ὩΙησοῦ ὉΧριστοῦ, 2 δι’ οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν, τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην, ἐν ᾧ ἔστικαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ’ ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Ὀθεοῦ. 3 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλῖψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, 4 ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴ ἐλπίδα. 5 Ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Ὀθεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ ὉΠνεύματος Ἁγίου, τοῦ δοθέντος ἡμῖν. 6 Ἐτι γάρ ὉΧριστὸς, ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν ἔτι, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν. 7 Μόλις γάρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γάρ τοῦ ἀγαθοῦ, τάχα τις καὶ τολμῷ ἀποθανεῖν. 8 Συνίστησιν δὲ τὴν ἔαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Ὀθεὸς,

ώς δι' ένὸς παραπτώματος, εἰς πάντας κυριεύει. 10 Ὁ γὰρ ἀπέθανεν, τῇ ἀμαρτίᾳ ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτως καὶ δι' ἀπέθανεν ἐφάπαξ· δὲ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ θεῷ. 11 ένὸς δικαιώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους Οὕτως καὶ ὑμεῖς, λογίζεσθε ἔαυτοὺς εἴναι εἰς δικαιώσιν ζωῆς. 12 Ὡσπερ γὰρ διὰ τῆς νεκρούς μὲν τῇ ἀμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ θεῷ παρακοῆς τοῦ ἁντροῦ ἀνθρώπου, ἀμαρτωλοὶ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ. 13 Μή οὖν βασιλεύετω κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτως καὶ διὰ τῆς ἡ ἀμαρτίᾳ ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι, εἰς ὑπακοῆς τοῦ ἁντροῦ, δίκαιοι κατασταθήσονται τὸ ὑπακούειν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ. 14 οἱ πολλοί. 15 Νόμος δὲ παρεισῆλθεν, ἵνα Μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν, ὅπλα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἀδικίας τῇ ἀμαρτίᾳ, ἀλλὰ παραστήσατε ἡ ἀμαρτίᾳ, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, 16 έαυτοὺς τῷ θεῷ, ὡσεὶ ἐκ νεκρῶν ζῶντας, ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἀμαρτίᾳ ἐν τῷ καὶ τὰ μέλη ὑμῶν, ὅπλα δικαιοσύνης τῷ θανάτῳ, οὕτως καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ θεῷ. 17 Ἀμαρτίᾳ γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει, δικαιοσύνης, εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ οὐ γάρ ἔστε ὑπὸ νόμου, ἀλλὰ ὑπὸ χάριν. 18 Χριστοῦ τοῦ κυρίου ὑμῶν. (aiōnios g166) Τί οὖν; Ἀμαρτήσωμεν ὅτι οὐκ ἔσμεν ὑπὸ νόμου, ἀλλὰ ὑπὸ χάριν; Μή γένοιτο! 19 Οὐκ οἴδατε ὅτι ὃ παριστάνετε ἔαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοι ἔστε ὃ ὑπακούετε· ἦτοι ἀμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην; 20 Χάρις δὲ τῷ θεῷ, ὅτι ἦτε δοῦλοι τῆς ἀμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας, εἰς δὲ παρεδόθητε τύπον διδαχῆς. 21 Ελευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. 22 Ανθρώπινον λέγω, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. Ώσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ, καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτως νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν, δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἀγιασμόν. 23 Οτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἀμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. 24 Τίνα οὖν καρπὸν είχετε τότε, ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; Τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. 25 Νυνὶ δέ, ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ θεῷ, είχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἀγιασμόν, τὸ δέ τέλος ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) 26 Τὰ

6 Τί οὖν ἐροῦμεν; Ἐπιμένωμεν τῇ ἀμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ; 2 Μή γένοιτο! Οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἀμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ; 3 "Η ἀγνοεῖτε, ὅτι δοἱ ἐβαπτίσθημεν εἰς χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; 4 Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἡγέρθη χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρός, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. 5 Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ δόμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· 6 τοῦτο γινώσκοντες ὅτι ὁ παλαιὸς ὑμῶν ἀνθρωπὸς συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἀμαρτίᾳ. 7 Ο γὰρ ἀποθανὼν, δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας. 8 Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ· 9 εἰδότες ὅτι χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι

γὰρ ὁψώνια τῆς ἀμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ
χάρισμα τοῦ ὅθεοῦ ζωὴν αἰώνιος ἐν ἔχριστῷ
“Ιησοῦ, τῷ Ἡκτίῳ ήμῶν. (αισθνιος γ166)

7 Ἡ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί (γινώσκουσιν γὰρ
νόμον λαλῶ), ὅτι ὁ νόμος κυριεύει
τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ; 2
Ἡ γὰρ ὑπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ¹
δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ,
κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός.
3 Ἀρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς, μοιχαλὶς
χρηματίσει, ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ· ἐὰν
δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ
τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα
γενομένην ἀνδρὶ ἐτέρῳ. 4 Ὁστε, ἀδελφοί
μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ
τοῦ σώματος τοῦ ἔχριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι
ὑμᾶς ἐτέρῳ, τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, ἵνα
καρποφορήσωμεν τῷ ὅθεῳ. 5 Ὁτε γὰρ ἥμεν
ἐν τῇ σαρκὶ, τὰ παθήματα τῶν ἀμαρτιῶν
τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν
ήμῶν εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ.
6 Νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου,
ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε
δουλεύειν ήμᾶς ἐν καινότητι Ἀπεύματος,
καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος. 7 Τί οὖν
ἐροῦμεν; ‘Ο νόμος ἀμαρτία; Μὴ γένοιτο!
’Αλλὰ τὴν ἀμαρτίαν οὐκ ἔγνων, εἰ μὴ διὰ
νόμου, τίν τε γὰρ ἐπιθυμίαν, οὐκ ἤδειν,
εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν, “Οὐκ ἐπιθυμήσεις.”
8 Ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἀμαρτία διὰ
τῆς ἐντολῆς, κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν
ἐπιθυμίαν, χωρὶς γὰρ νόμου, ἀμαρτία
νεκρά. 9 Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου
ποτέ ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἀμαρτία
ἀνέζησεν, 10 ἐγὼ δὲ ἀπέθανον, καὶ εὐρέθη
μοι ἡ ἐντολὴ, ἡ εἰς ζωὴν, αὕτη εἰς θάνατον.

11 Ἡ γὰρ ἀμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ
τῆς ἐντολῆς, ἐξηπάτησεν με καὶ δι' αὐτῆς
ἀπέκτεινεν. 12 Ὁστε ὁ μὲν νόμος ἄγιος,
καὶ ἡ ἐντολὴ ἄγια, καὶ δικαία, καὶ ἀγαθή.
13 Τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ ἐγένετο θάνατος;
Μὴ γένοιτο! ’Αλλὰ ἡ ἀμαρτία, ἵνα φανῇ
ἀμαρτία διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργάζομένη
θάνατον· ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν
ἀμαρτωλὸς ἡ ἀμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς.
14 Οἴδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός
ἐστιν· ἐγὼ δὲ σάρκινός εἰμι, πεπραμένος
ὑπὸ τὴν ἀμαρτίαν. 15 Ὁ γὰρ κατεργάζομαι,
οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὁ θέλω, τοῦτο πράσσω,
ἀλλ' ὁ μισῶ, τοῦτο ποιῶ. 16 Εἰ δὲ ὁ οὐ
θέλω, τοῦτο ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι
καλός. 17 Νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι
αὐτὸς, ἀλλ' ἡ ἐνοικοῦσα ἐν ἐμοὶ ἀμαρτία. 18
Οἴδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοί, τοῦτ' ἐστιν
ἐν τῇ σαρκὶ μου, ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν
παράκειται μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ
καλὸν οὗ. 19 Οὐ γὰρ ὁ θέλω, ποιῶ ἀγαθόν,
ἀλλ' ὁ οὐ θέλω κακὸν, τοῦτο πράσσω. 20
Εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω, τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ
κατεργάζομαι αὐτὸς, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ
ἀμαρτία. 21 Εὑρίσκω ἄρα τὸν νόμον, τῷ
θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλὸν, ὅτι ἐμοὶ τὸ
κακὸν παράκειται. 22 Συνήδομαι γὰρ τῷ
νόμῳ τοῦ ὅθεοῦ, κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον,
23 βλέπω δὲ ἔτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσίν
μου, ἀντιστρατεύμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός
μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με ἐν τῷ νόμῳ τῆς
ἀμαρτίας, τῷ ὃντι ἐν τοῖς μέλεσίν μου. 24
Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος! Τίς με βύσεται
ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου; 25
Χάρις τῷ ὅθεῳ διὰ Ἱησοῦ ἔχριστοῦ τοῦ
Κυρίου ήμῶν! Ἀρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ, τῷ

μὲν νοῦ δουλεύω νόμῳ ὁ Θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ, πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε. νόμῳ ἀμαρτίας.

14 Ὁσοι γὰρ πνεύματι ὁ Θεοῦ ἄγονται,

8 Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν οὗτοι σίοι ὁ Θεοῦ εἰσιν. 15 Οὐ γὰρ ἐλάβετε ὁ Χριστῷ ὍΙησοῦ, 2 ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλὰ ὁ Πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν ὁ Χριστῷ ὍΙησοῦ, ἐλάβετε ὁ Πνεῦμα σιθεσίας, ἐν τῷ κράζομεν, ἥλευθέρωσέν σε ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς “Ἄββά, ὁ Πατήρ!” 16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. 3 Τὸ γὰρ συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν τῷ ἡσθένει διὰ τῆς τέκνα ὁ Θεοῦ. 17 Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι σαρκός, ὁ ὁ Θεὸς τὸν ἔαυτοῦ Γίὸν πέμψας, κληρονόμοι μὲν ὁ Θεοῦ, συγκληρονόμοι ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἀμαρτίας, καὶ περὶ δὲ ὁ Χριστοῦ, εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ ἀμαρτίας, κατέκρινεν τὴν ἀμαρτίαν ἐν συνδοξασθῶμεν. 18 Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ τῇ σαρκὶ, 4 ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ, πρὸς πληρωθῆ ἐν ἡμῖν, τοῖς μὴ κατὰ σάρκα τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. 5 Οἱ εἰς ἡμᾶς. 19 Ή γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες, τὰ τῆς σαρκὸς κτίσεως, τὴν ἀποκάλυψιν τῶν σιῶν τοῦ φρονοῦσιν, οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα, τὰ τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχεται. 20 Τῇ γὰρ ματαιότητι, ἡ πνεύματος. 6 Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἐκούσα, ἀλλὰ διὰ τὸν θάνατος, τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ὑποτάξαντα, ἐφ' ἐλπίδι 21 ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ καὶ εἰρήνη. 7 Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς ὁ Θεόν, τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ τῆς φθορᾶς, εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης πνεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται, οὐδὲ γὰρ δύναται. 22 Οἴδαμεν γὰρ ὅτι 8 Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, ὁ θεῷ ἀρέσαι οὐ πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει δύνανται. 9 Ὅμετοι δὲ οὐκ ἔστε ἐν σαρκὶ, ἀλλ' ἄχρι τοῦ νῦν. 23 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ ἐν πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα ὁ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν καὶ αὐτοὶ, τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἡμῖν. Εἰ δέ τις πνεῦμα χριστοῦ οὐκ ἔχει, ἔχοντες, ἡμεῖς καὶ αὐτοὶ ἐν ἔαυτοῖς οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. 10 Εἰ δὲ χριστὸς ἐν τοῦ σώματος ἡμῶν. 24 Τῇ γὰρ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην. 11 Εἰ δὲ πνεῦμα τὸ ἐγείραντος τὸν ὍΙησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας ἐκ νεκρῶν δὲ διὰ πλούτωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν. 25 Εἰ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, δὲ ὁ βλέπει τις, ἐλπίζει; 26 Ωσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα τὸν ἐγείραντος τὸν ὍΙησοῦν ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται τῇ ἀσθενείᾳ πνεύματος ἐν ὑμῖν. 12 Ἀρα οὖν, ἀδελφοί, ἡμῶν τὸ γὰρ τί προσευξῶμεθα καθὸ διφειλέται ἐσμέν, οὐ τῇ σαρκὶ, τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν. 13 Εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, δεῖ, οὐκ οἴδαμεν, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει στεναγμοῖς ἀλαλίτοις. 27 μέλλετε ἀποθνήσκειν, εἰ δὲ πνεύματι τὰς Ὁ δὲ ἐραυνῶν τὰς καρδίας οἶδεν τὸ

φρόνημα τοῦ Ὁπεράτου, ὅτι κατὰ Ὀπεράτου, μου ἐν Ὁπεράτου Ἀγίῳ 2 ὅτι λύπη μοί ἔστιν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἀγίων. 28 Οἰδαμεν δὲ ὅτι μεγάλη, καὶ ἀδιάλειπτος ὁδύνη τῇ καρδίᾳ τοῖς ἀγαπῶσιν τὸν Ὁπεράτου, πάντα συνεργεῖ μου. 3 Ηὐχόμην γὰρ ἀνάθεμα εἶναι αὐτὸς, ὃ Ὁπεράτος εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν ἐγὼ ἀπὸ τοῦ Ὁριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν κλητοῖς οὖσιν. 29 Ὅτι οὓς προέγνω, καὶ μου, τῶν συγγενῶν μου, κατὰ σάρκα, 4 προώρισεν συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ οἰτινές εἰσιν Ἰσραὴλιται, ὡν ἡ υἱοθεσία, καὶ Υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἡ δόξα, καὶ αἱ διαθῆκαι, καὶ ἡ νομοθεσία, ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς. 30 Οὓς δὲ προώρισεν, καὶ ἡ λατρεία, καὶ αἱ ἐπαγγελίαι, 5 ὡν τούτους καὶ ἐκάλεσεν· καὶ οὓς ἐκάλεσεν, οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Ὁριστός, τὸ κατὰ τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὓς δὲ ἐδικαίωσεν, σάρκα ὡν ἐπὶ πάντων Ὁπεράτος, εὐλογητὸς τούτους καὶ ἐδόξασεν. 31 Τί οὖν ἐροῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν! (αἱ ὁμοιώσεις 6 Οὐχ οἶον πρὸς ταῦτα; Εἰ ὃ Ὁπεράτος ὑπὲρ ήμῶν, τίς δὲ, ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ Ὁπεράτου. Οὐ καθ' ήμῶν; 32 Ὅς γε τοῦ ἰδίου Υἱοῦ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ οὔτοι, Ἰσραὴλ. οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὑπὲρ ήμῶν πάντων 7 Οὐδ' ὅτι εἰσὶν σπέρμα Ἀβραάμ πάντες παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ, τέκνα, ἀλλ': "Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι τὰ πάντα ήμῖν χαρίσεται; 33 Τίς ἐγκαλέσει σπέρμα." 8 Τοῦτ' ἔστιν οὐ τὰ τέκνα τῆς κατὰ ἐκλεκτῶν Ὁπεράτου; Ὁπεράτος ὁ δικαιῶν. σαρκὸς, ταῦτα τέκνα τοῦ Ὁπεράτου, ἀλλὰ τὰ 34 Τίς ὁ κατακρίνων; Ὁριστός Ὁπεράτος ὁ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα. ἀποθανών, μᾶλλον δὲ ἐγερθείς ὅς, καὶ ἔστιν 9 Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὕτος: "Κατὰ ἐν δεξιᾷ τοῦ Ὁπεράτου, ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ τὸν καιρὸν τοῦτον, ἐλεύσομαι, καὶ ἔσται ήμῶν. 35 Τίς ήμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τῇ Σάρρᾳ υἱός." 10 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ὁριστοῦ; Θλῖψις, ἡ στενοχωρία, ἡ Ῥεβέκκα ἐξ ἐνὸς κοίτην, ἔχουσα Ἰσαὰκ, τοῦ διωγμὸς, ἡ λιμὸς, ἡ γυμνότης, ἡ κίνδυνος, πατρὸς ήμῶν. 11 μῆπω γὰρ γεννηθέντων, ἡ μάχαιρα; 36 Καθὼς γέγραπται, ὅτι μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν ἡ φαῦλον, ἵνα "Ἐνεκεν σοῦ, θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις τοῦ Ὁπεράτου μένη, ήμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς." 12 Οὐκ ἐξ ἔργων, ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος, 37 Ἄλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν, ὑπερνικῶμεν διὰ ἐρρέθη αὐτῇ, ὅτι "Ο μείζων δουλεύσει τοῦ ἀγαπήσαντος ήμᾶς. 38 Πέπεισμαι γὰρ τῷ ἐλάσσονι." 13 Καθὼς γέγραπται, "Τὸν ὅτι οὔτε θάνατος, οὔτε ζωὴ, οὔτε ἄγγελοι, Ἰακὼβ ἡγάπησα, τὸν δὲ Ἡσαῦ ἐμίσησα." οὔτε ἀρχαὶ, οὔτε ἐνεστῶτα, οὔτε μέλλοντα, 14 Τί οὖν ἐροῦμεν; Μὴ ἀδικία παρὰ τῷ οὔτε δυνάμεις, 39 οὔτε ὑψωμα, οὔτε βάθος, Ὁπεράτος; Μὴ γένοιτο! 15 Τῷ Μωϋσεῖ γὰρ λέγει, οὔτε τις κτίσις ἐτέρα, δυνήσεται ήμᾶς "Ἐλεήσω δὲ ἀν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω δὲν χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Ὁπεράτου, τῆς ἐν ἀν οἰκτείρω." 16 Ἀρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος, Ὁριστῷ Ὁπεράτῳ, τῷ Κυρίῳ ήμῶν.

οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεῶντος

9 Ἀλήθειαν λέγω ἐν Ὁριστῷ, οὐ ψεύδομαι, Ὁπεράτος. 17 Λέγει γὰρ ἡ Γραφὴ τῷ Φαραὼ, συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς ὅτι "Εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως

ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ τὴν ἐκ πίστεως: 31 Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ δικαιοσύνης εἰς νόμον οὐκ ἔφθασεν. 32 Διὰ τῆς γῆς.” 18 Ἀρα οὖν ὃν θέλει, ἐλεεῖ, ὃν τί; “Οτι οὐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ’ ὡς ἐξ ἕργων. δὲ θέλει, σκληρύνει. 19 Ἐρεῖς μοι οὖν, Προσέκοψαν τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος, “Τί οὖν ἔτι μέμφεται; Τῷ γάρ βουλήματι 33 καθὼς γέγραπται, “Ιδοὺ, τίθημι ἐν αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκεν;” 20 Ὡς ἀνθρωπε, Σιών λίθον προσκόμματος, καὶ πέτραν μενοῦνγε σὺ τίς εἶ, ὁ ἀνταποκρινόμενος σκανδάλου, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ’ αὐτῷ, οὐ τῷ θεῷ; Μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα, τῷ πλάσαντι, καταισχυνθήσεται.”

“Τί με ἐποίησας οὕτως;” 21 Ἡ οὐκ ἔχει ἔξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν; 22 Εἰ δὲ θέλων ὁ θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὄργην, καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ, ἥνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ, σκεύη ὄργης κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν, 23 καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεύῃ ἐλέους, ἢ προητοίμασεν εἰς δόξαν, 24 οὓς καὶ ἐκάλεσεν, ἡμᾶς οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἑθνῶν; 25 Ὡς καὶ ἐν τῷ ὅσητε λέγει, “Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου, ‘Λαόν μου’, καὶ τὴν οὐκ ἡγαπημένην, ‘Ηγαπημένην.’” 26 “Καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρέθη αὐτοῖς, ‘Οὐ λαός μου ὑμεῖς’, ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ ‘θεοῦ ζῶντος.’” 27 Ἡσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ, “Ἐὰν ἦ δὲ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ ὑπόλειμμα σωθήσεται. 28 Λόγον γάρ συντελῶν καὶ συντέμνων ποιήσει ‘Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς.’” 29 Καὶ καθὼς προείρηκεν Ἡσαΐας, “Εἰ μὴ ‘Κύριος Σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἀν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γόμορρα ἀν ὡμοιώθημεν.’” 30 Τί οὖν ἐροῦμεν; “Οτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην, κατέλαβεν δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ

10 Ἄδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ ἡ δέσης πρὸς τὸν θεόν, ὑπὲρ αὐτῶν εἰς σωτηρίαν. 2 Μαρτυρῶ γάρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ’ οὐ κατ’ ἐπίγνωσιν. 3 Ἀγνοοῦντες γάρ τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ιδίαν ζητοῦντες στῆσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν. 4 Τέλος γάρ νόμου Χριστὸς, εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι. 5 Μωϋσῆς γάρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ὅτι “Ο ποιήσας αὐτὰ ἀνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτῇ.” 6 Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτως λέγει, “Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ‘Τίς ἀναβίσεται εἰς τὸν οὐρανόν;’” (Τοῦτ’ ἔστιν Χριστὸν καταγαγεῖν), 7 ἦ, “Τίς καταβίσεται εἰς τὴν Ἀβυσσὸν;” (Τοῦτ’ ἔστιν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν). (Abyssos g12) 8 Ἀλλὰ τί λέγει; “Ἐγγύς σου τὸ ρῆμα ἔστιν, ἐν τῷ στόματί σου, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου”, τοῦτ’ ἔστιν τὸ ρῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν. 9 “Οτι ἐὰν ὅμοιογίσης ἐν τῷ στόματί σου, ‘Κύριον Ἰησοῦν’, καὶ πιστεύσης ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἡγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ. 10 Καρδίᾳ γάρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὅμοιογεῖται εἰς σωτηρίαν. 11 Λέγει γάρ ή Γραφή, “Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ’ αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται.”

12 Οὐ γάρ ἐστιν διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ καὶ ζητοῦσιν τὴν ψυχήν μου.” 4 Ἄλλὰ τί “Ἐλληνος, ὁ γάρ αὐτὸς Ἐκύριος πάντων, λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; “Κατέλιπον πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους ἐμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας, οἵτινες οὐκ αὐτόν. 13 “Πᾶς” γάρ “ὅς ἂν ἐπικαλέσθαι τοῖς καμψαν γόνυν τῇ Βάσαλ.” 5 Οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ ὄνομα Ἐκύριου, σωθήσεται.” 14 Πῶς τῷ νῦν καιρῷ, λεῖμμα κατ’ ἐκλογὴν χάριτος οὖν ἐπικαλέσωνται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; γέγονεν. 6 Εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἔξ ἔργων, ἐπεὶ Πῶς δὲ πιστεύσωσιν οὗ οὐκ ἥκουσαν; ή χάρις οὐκέτι γίνεται χάρις. 7 Τί οὖν; “Ο Πῶς δὲ ἀκούσωσιν χωρὶς κηρύσσοντος; 15 ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ή δὲ Πῶς δὲ κηρύξωσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσιν; ἐκλογὴ ἐπέτυχεν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, Καθὼς γέγραπται, “Ως ὡραῖοι οἱ πόδες 8 καθὼς γέγραπται, “Ἐδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς τῶν εὐαγγελιζομένων ἀγαθά!” 16 Ἄλλ’ οὐ πνεῦμα κατανύξεως”, “Οφθαλμοὺς τοῦ πάντες ὑπῆκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας μὴ βλέπειν, καὶ ὥτα τοῦ μὴ ἀκούειν, ἔως γάρ λέγει, “Ἐκύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ τῆς σήμερον ἡμέρας.” 9 Καὶ Δαυὶδ λέγει, ἡμῶν;” 17 Ἀρα ἡ πίστις ἔξ ἀκοῆς, ή δὲ ἀκοῇ “Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα, διὰ ρήματος Ἐχριστοῦ. 18 Ἄλλα λέγω, μὴ καὶ εἰς θήραν, καὶ εἰς σκάνδαλον, καὶ εἰς οὐκ ἥκουσαν; Μενοῦνγε, “Εἰς πᾶσαν τὴν ἀνταπόδομα αὐτοῖς. 10 Σκοτισθήτωσαν οἱ γῆν, ἔξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν πέρατα τῆς οἰκουμένης, τὰ ρήματα αὐτῶν.” νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκαμψον.” 11 19 Ἄλλὰ λέγω, μὴ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνω; Πρῶτος Λέγω οὖν μὴ ἐπταισαν, ἵνα πέσωσιν; Μὴ Μωϋσῆς λέγει, “Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς, γένοιτο! Ἄλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι, ᾧ ἐπ’ οὐκ ἔθνει, ἐπ’ ἔθνει ἀσύνετω, παροργιῶ σωτηρίᾳ τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλῶσαι ὑμᾶς.” 20 Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει, αὐτούς. 12 Εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν, “Εὐρέθην ἐν τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανῆς πλοῦτος κόσμου, καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν, ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν.” 21 πλοῦτος ἔθνῶν, πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει, “Ολην τὴν αὐτῶν; 13 ‘Υμῖν δὲ λέγω, τοῖς ἔθνεσιν. Ἐφ’ ἡμέραν, ἔξεπέτασα τὰς χειράς μου πρὸς δόσον μὲν οὖν εἰμι ἐγὼ ἔθνῶν ἀπόστολος, λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.” τὴν διακονίαν μου δοξάζω, 14 εἴ πως 11 Λέγω οὖν, μὴ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν παραζηλώσω μου τὴν σάρκα, καὶ σώσω λαὸν αὐτοῦ; Μὴ γένοιτο! Καὶ γάρ ἐγὼ τινὰς ἔξ αὐτῶν. 15 Εἰ γάρ ή ἀποβολὴ αὐτῶν Ἰσραηλίτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, καταλλαγὴ κόσμου, τίς ή πρόσλημψις εἰ μὴ φυλῆς Βενιαμίν. 2 Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, διὸ προέγνω. “Η οὐκ οἶδατε τὸν Ἁλία τί λέγει ή Γραφή, ὡς ἐντυγχάνει τῷ Θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ; 3 “Ἐκύριε, τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν, τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, κάγὼ ὑπελείφθην μόνος, τῆς ἐλαίας ἐγένου, 18 μὴ κατακαυχῶ

τῶν κλάδων. Εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι, οὐ σὺ αὐτοὶ νῦν ἐλεηθῶσιν. 32 Συνέκλεισεν γὰρ τὴν ρίζαν βαστάζεις, ἀλλ’ ἡ ρίζα σέ. 19 ὁ ὅθεὸς τοὺς πάντας εἰς ἀπειθείαν, ἵνα τοὺς Ἐρεῖς οὖν, “Ἐξεκλάσθησαν κλάδοι, ἵνα πάντας ἐλεήσῃ. (εἰεῖσε g1653) 33 Ὡ βάθος ἐγὼ ἐγκεντρισθῶ.” 20 Καλῶς, τῇ ἀπιστίᾳ πλούτου, καὶ σοφίας καὶ γνώσεως ὅθεοῦ! ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ἔστηκας. Ὡς ἀνεξεραύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ Μὴ ύψηλὰ φρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ. 21 Εἰ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὄδοι αὐτοῦ! 34 “Τίς” γὰρ γὰρ ὁ ὅθεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων “ἔγνω νοῦν Κυρίου, ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ οὐκέτι ἐφείσατο, οὐδὲ σοῦ φείσεται. 22 Ἰδε ἐγένετο;” 35 “Η τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ οὗν, χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν ὅθεοῦ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ;” 36 “Οτι ἔξ αὐτοῦ, ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας, ἀποτομίᾳ, ἐπὶ καὶ δι’ αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν, τὰ πάντα. δὲ σὲ, χρηστότης ὅθεοῦ, ἐὰν ἐπιμείνης Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν! (αἰσθητῇ τῇ χρηστότητι, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ. g165)

23 Κάκεινοι δέ ἐὰν μὴ ἐπιμένωσιν τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκεντρισθήσονται δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ ὅθεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς.

24 Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ἀγριελαίου, καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι, οἱ κατὰ φύσιν ἐγκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ; 25 Οὐ γὰρ θέλω ύμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα μὴ ἡτε ἐν ἑαυτοῖς φρόνιμοι, δτι πώρωσις ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν, ἄχρι οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ, 26 καὶ οὕτως πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται, καθὼς γέγραπται, ““Ἡξει ἐκ Σιών ὁ ῥυόμενος, ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἱακώβ. 27 Καὶ αὕτη αὐτοῖς, ἡ παρ’ ἔμοῦ διαθήκη”, ““Οταν ἀφέλωμαι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.” 28 Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον, ἔχθροὶ δι’ ύμᾶς, κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν, ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας. 29 Ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλῆσις τοῦ ὅθεοῦ. 30 Ὁσπερ γὰρ ύμεις ποτε ἤπειθήσατε τῷ ὅθεῷ, νῦν δὲ ἤλειθήτητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ, 31 οὕτως καὶ οὗτοι νῦν ἤπειθησαν τῷ ύμετέρῳ ἐλέει, ἵνα καὶ

12 Παρακαλῶ οὖν ύμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ ὅθεοῦ, παραστῆσαι τὰ σώματα ύμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἀγίαν, τῷ ὅθεῷ εὐάρεστον, τὴν λογικήν λατρείαν ύμῶν. 2 Καὶ μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοός, εἰς τὸ δοκιμάζειν ύμᾶς, τί τὸ θέλημα τοῦ ὅθεοῦ, τὸ ἀγαθὸν, καὶ εὐάρεστον, καὶ τέλειον. (αἰσθητῇ 3 Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι, παντὶ τῷ ὄντι ἐν ύμῖν, μὴ ύπερφρονεῖν παρ’ ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἐκάστῳ ὡς ὁ ὅθεὸς ἐμέρισεν μέτρον πίστεως. 4 Καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ σώματι, πολλὰ μέλη ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν, 5 οὕτως οἱ πολλοὶ, ἐν σῶμά ἐσμεν ἐν ὉΧριστῷ, τὸ δὲ καθ’ εἰς ἀλλήλων μέλη. 6 Ἐχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθείσαν ἡμῖν διάφορα: εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως, 7 εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, 8 εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει, ὁ μεταδιδοὺς, ἐν ἀπλότητι, ὁ προϊστάμενος,

ἐν σπουδῇ, ὁ ἔλεων, ἐν ἱλαρότητι. 9 Ἡ ἑαυτοῖς κρίμα λήμψονται. 3 Οἱ γὰρ ἄρχοντες ἀγάπη ἀνυπόκριτος. Ἀποστυγοῦντες τὸ οὐκ εἰσὶν φόβος τῷ ἀγαθῷ ἔργῳ, ἀλλὰ τῷ πονηρόν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ, 10 τῇ κακῷ. Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἔξουσίαν; φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ Τὸ ἀγαθὸν ποίει, καὶ ἔξεις ἔπαινον ἔξ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, 11 τῇ σπουδῇ αὐτῆς. 4 Ὁθεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν σοὶ μὴ δκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ εἰς τὸ ἀγαθόν. Ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῆς, Ἦκριψις δουλεύοντες, 12 τῇ ἐλπίδι χαίροντες, φοβοῦ οὐ γὰρ εἰκῇ τὴν μάχαιραν φορεῖ τῇ Θείψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ Ὁθεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν, ἔκδικος εἰς προσκαρτεροῦντες, 13 ταῖς χρείαις τῶν ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι. 5 Διὸ ἀγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν διώκοντες. 14 Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας, ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. ὑμᾶς εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. 15 6 Διὰ τοῦτο γὰρ, καὶ φόρους τελεῖτε, Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, κλαίειν μετὰ λειτουργοὶ γὰρ Ὁθεοῦ εἰσιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο κλαιόντων. 16 Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους προσκαρτεροῦντες. 7 Ἀπόδοτε πᾶσι τὰς φρονοῦντες, μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες, δόφειλάς: τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον, τῷ τὸ ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι. τέλος, τὸ τέλος, τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον, Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς. 17 τῷ τὴν τιμὴν, τὴν τιμήν. 8 Μηδενὶ μηδὲν Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες, δόφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀλλήλους ἀγαπᾶν ὁ γὰρ προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀγαπῶν τὸν ἔτερον, νόμον πεπλήρωκεν. 9 ἀνθρώπων. 18 Εἰ δυνατόν τὸ ἔξ ὑμῶν, Τὸ γάρ, “Οὐ μοιχεύσεις”, “Οὐ φονεύσεις”, μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρήνηεύοντες. “Οὐ κλέψεις”, “οὐκ ἐπιθυμήσεις”, καὶ εἴ 19 Μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί, τις ἐτέρα ἐντολή ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ, γέγραπται ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν τῷ, “Ἀγαπήσεις τὸν γάρ, “Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω”, πλησίον σου ώς σεαυτόν.” 10 Ἡ ἀγάπη τῷ λέγει Ἦκριος. 20 “Ἄλλὰ ἐὰν πεινᾷς ὁ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται· πλήρωμα ἔχθρός σου, ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, πότιζε οὖν νόμου ἡ ἀγάπη. 11 Καὶ τοῦτο εἰδότες αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποιῶν, ἀνθρακας πυρὸς τὸν καιρόν, δτι ὥρα ἥδη ὑμᾶς ἔξ ὑπνου σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.” 21 ἐγερθῆναι, νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ σωτηρίᾳ, ἥ δτε ἐπιστεύσαμεν. 12 Ἡ ἀγάπῃ τὸ κακόν.

νὺξ προέκοψεν, ἥ δὲ ἡμέρα ἥγγικεν.

’Αποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, ἐνδυσώμεθα δὲ τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. 13 ’Ως ἐν ἡμέρᾳ εὐδημόνιως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ. 14 Ἄλλὰ διαταγῇ ἀνθέστηκεν, οἱ δὲ ἀνθέστηκότες,

13 Πᾶσα ψυχὴ ἔξουσίαις ὑπερεχούσαις

ὑποτασσέσθω, οὐ γὰρ ἔστιν ἔξουσία, εἰ μὴ ὑπὸ Ὁθεοῦ, αἱ δὲ οὖσαι ὑπὸ Ὁθεοῦ τεταγμέναι εἰσίν. 2 ”Ωστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἔξουσίᾳ, τῇ τοῦ Ὁθεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν, οἱ δὲ ἀνθέστηκότες,

καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε, εἰς ὅμοιον τῷ Ιησοῦ ὃτι οὐδὲν κοινὸν δι' ἑαυτοῦ· ἐπίθυμίας. εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εῖναι,

°Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως, τὰ πρὸς τὸν Ὁθεόν. 18 Οὐ γάρ τολμήσω δῷῃ ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις τι λαλεῖν, ὃν οὐ κατειργάσατο ὇χιστὸς κατὰ ὇χιστὸν Ὁησοῦν, 6 ἵνα ὄμοθυμαδὸν, δι’ ἐμοῦ, εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν λόγῳ καὶ ἐν ἐνὶ στόματι, δοξάζητε τὸν Ὁθεὸν καὶ ἔργῳ 19 ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων Πατέρα τοῦ Ὁκυρίου ἡμῶν, Ὁησοῦ ὇χιστοῦ. ἐν δυνάμει Ὅπνεύματος Ὁθεοῦ· ὥστε με 7 Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς ἀπὸ Ὁερουσαλήμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ καὶ ὁ ὇χιστὸς προσελάβετο ὑμᾶς, εἰς δόξαν Ὀλλυρικοῦ, πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Ὁθεοῦ. 8 Λέγω γάρ ὇χιστὸν διάκονον τοῦ ὇χιστοῦ, 20 οὕτως δὲ φιλοτιμούμενον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας Ὁθεοῦ, εὐαγγελίζεσθαι, οὐχ δπού ὀνομάσθη εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν ὇χιστός, ἵνα μὴ ἐπ’ ἀλλότριον θεμέλιον πατέρων 9 τὰ δὲ ἐθνη, ὑπὲρ ἐλέονς δοξάσαι οἰκοδομῶ, 21 ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, “Οἶς τὸν Ὁθεόν, καθὼς γέγραπται, “Διὰ τοῦτο οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὅψονται, καὶ οἱ ἔξομολογήσομαί σοι ἐν ἐθνεσιν, καὶ τῷ οὐκ ἀκηκόασιν, συνήσουσιν.” 22 Διὸ καὶ ὀνόματί σου ψαλῶ.” 10 Καὶ πάλιν λέγει, ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς “Ἐνφράνθητε, ἐθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.” ὑμᾶς. 23 Νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν 11 Καὶ πάλιν, “Αἰνεῖτε, πάντα τὰ ἐθνη, τὸν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ ἔχων Ὁκυρίον, καὶ ἐπαινεσάτωσαν αὐτὸν πάντες τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, οἱ λαοί.” 12 Καὶ πάλιν Ὁσαΐας λέγει, “Ἐσται 24 ὡς ἀν πορεύωμαι εἰς τὴν Σπανίαν, ἡ ρίζα τοῦ Ὁεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐλπίζω γάρ διαπορευόμενος θεάσασθαι ἐθνῶν ἐπ’ αὐτῷ ἐθνη ἐλπιοῦσιν.” 13 Ο δὲ ὑμᾶς, καὶ ὑφ’ ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ, Ὁθεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης ἐὰν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ. χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ 25 Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ὁερουσαλήμ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει διακονῶν τοῖς ἀγίοις. 26 εὐδόκησαν γάρ Ὅπνεύματος Ὁγίου. 14 Πέπεισμαι δέ, ἀδελφοί Μακεδονία καὶ Ὁχαΐα κοινωνίαν τινὰ μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, δτι καὶ αὐτὸὶ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἀγίων μεστοί ἐστε ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι τῶν ἐν Ὁερουσαλήμ. 27 Εὐδόκησαν γάρ πάσης γνώσεως, δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους καὶ ὀφειλέται εἰσὶν αὐτῶν· εἰ γάρ τοῖς νουθετεῖν. 15 Τολμηρότερον δὲ ἔγραψα πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινώησαν τὰ ὑμῖν ἀπὸ μέρους, ὡς ἐπαναμιμνήσκων ἐθνη, ὀφείλουσιν καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ λειτουργῆσαι αὐτοῖς. 28 Τοῦτο οὖν τοῦ Ὁθεοῦ, 16 εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν ὇χιστον Ὁησοῦ εἰς τὰ ἐθνη, Ὁερουργοῦντα καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι’ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Ὁθεοῦ, ἵνα γένηται Σπανίαν. 29 Οἶδα δὲ δτι ἐρχόμενος πρὸς ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος, ὑμᾶς, ἐν πληρώματι εὐλογίας ὇χιστοῦ, ἡγιασμένη ἐν Ὅπνεύματι Ὁγίῳ. 17 Ἐχω ἐλεύσομαι. 30 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, οὖν τὴν καύχησιν ἐν ὇χιστῷ Ὁησοῦ διὰ τοῦ Ὁκυρίου ἡμῶν, Ὁησοῦ ὇χιστοῦ,

καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Ὁνεύματος, τὸν συγγενῆν μου. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ συναγωνίσασθαί moi ἐν ταῖς προσευχαῖς τῶν Ναρκίσσου τοὺς ὄντας ἐν Ὁκτώβρῳ. 12 ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Ὅθεόν, 31 ἵνα ὁ συνάδειος Ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν, τὰς ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδαΐᾳ, κοπιώσας ἐν Ὁκτώβρῳ. Ἀσπάσασθε Περσίδα, καὶ ἡ διακονία μου ἡ εἰς Ἱερουσαλήμ τὴν ἀγαπητήν, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν εὐπρόσδεκτος τοῖς ἀγίοις γένηται, 32 ἵνα ἐν ἐν Ὁκτώβρῳ. 13 Ἀσπάσασθε Ῥούφον, τὸν χαρᾶ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ Θελήματος Ὅθεοῦ, ἐκλεκτὸν ἐν Ὁκτώβρῳ, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ συναναπαύσωμαι ὑμῖν. 33 Ὁ δὲ Ὅθεός τῆς καὶ ἐμοῦ. 14 Ἀσπάσασθε Ἀσύγκριτον, εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἄμην!

Φλέγοντα, Ἐρμῆν, Πατρόβαν, Ἐρμᾶν, καὶ

16 Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην, τὴν τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς. 15 Ἀσπάσασθε ἀδελφὴν ἡμῶν, οὗσαν καὶ διάκονον Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχρεαῖς, 2 ἵνα ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὁλυμπᾶν, καὶ τοὺς προσδέξησθε αὐτὴν ἐν Ὁκτώβρῳ ἀξίως τῶν σὺν αὐτοῖς πάντας ἀγίους. 16 Ἀσπάσασθε ἀγίων, καὶ παραστῆτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι πᾶσαι τοῦ Ὁκτώβρου. 17 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε ποιοῦντας, καὶ ἐκκλίνετε ἀπ' αὐτῶν. 18 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ Ὁκτώβρῳ ἡμῶν Ὁκτώβρῳ οὐ δουλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ, καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας, ἔχαπατῶσιν τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων. 19 Ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ, εἰς πάντας ἀφίκετο. Ἐφ' ὑμῖν οὖν χαίρω, θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοὺς εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν. 20 Ὁ δὲ Ὅθεός τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει. Ἡ χάρις τοῦ Ὁκτώβρου ἡμῶν, Ἰησοῦ μεθ' ὑμῶν. 21 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Τιμόθεος, ὁ συνεργός μου, καὶ Λούκιος, καὶ Ἰάσων, καὶ Σωσίπατρος, οἱ συγγενεῖς μου. 22 Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ, Τέρτιος, ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν, ἐν Ὁκτώβρῳ. 23 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάϊος, ὁ ξένος μου, καὶ ὅλης τῆς ἐκκλησίας. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἔραστος, Ἀριστοβούλου. 24 Ἀσπάσασθε Ἡρῳδίωνα, ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος

ό ἀδελφός. **25** Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μου, καὶ τὸ κήρυγμα ὩΙησοῦ ὇χριστοῦ κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰώνιοις σεσιγημένου, **(aiōnios g166)** **26** φανερωθέντος δὲ νῦν διά τε Γραφῶν προφητικῶν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰώνιου ὥθεοῦ εἰς ὑπακοὴν πίστεως, εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος. **(aiōnios g166)** **27** Μόνῳ σοφῷ ὥθεῷ διὰ ὩΙησοῦ ὇χριστοῦ, ὃ ή δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν! **(aiōn g165)**

Προς Κορινθιους Ά

1 Παῦλος, κλητὸς ἀπόστολος ὑριστοῦ

”Ιησοῦ διὰ θελήματος ὑθεοῦ, καὶ Σωσθένης, ὁ ἀδελφὸς, 2 τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ὑθεοῦ, ἡγιασμένοις ἐν ὑριστῷ Ἰησοῦ, τῇ οὐσῃ ἐν Κορίνθῳ, κλητοῖς ἀγίοις, σὺν πᾶσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ ὕκριού ἡμῶν, ”Ιησοῦ ὑριστοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ, αὐτῶν καὶ ἡμῶν: 3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ ὑθεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὦρίου ”Ιησοῦ ὑριστοῦ. 4 Εὐχαριστῶ τῷ ὑθεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ ὑθεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν ὑριστῷ Ἰησοῦ, 5 ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει, 6 καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ ὑριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν, 7 ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Ὦρίου ἡμῶν, ”Ιησοῦ ὑριστοῦ, 8 δος καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἔως τέλους, ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ὦρίου ἡμῶν, ”Ιησοῦ ὑριστοῦ. 9 Πιστὸς ὁ ὑθεὸς, δι’ οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, ”Ιησοῦ ὑριστοῦ, τοῦ Ὦρίου ἡμῶν. 10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὄνόματος τοῦ Ὦρίου ἡμῶν, ”Ιησοῦ ὑριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸν λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἢ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἢ τε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοΐ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. 11 Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσιν. 12 Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἔκαστος ὑμῶν λέγει, ”Ἐγὼ” μέν ”εἰμι Παύλου”, ”Ἐγὼ” δὲ ”Ἀπολλῶ”, ”Ἐγὼ” δὲ ”Κηφᾶ”, ”Ἐγὼ” δὲ ”Χριστό”. 13 Μεμέρισται δὲ ὑριστός; Μὴ

Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; 14 Εὐχαριστῶ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάιον, 15 ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβαπτίσθητε. 16 Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. 17 Οὐ γάρ ἀπέστειλέν με ὑριστὸς βαπτίζειν, ἀλλὰ εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ ὑριστοῦ. 18 Ὁ λόγος γάρ ὁ τοῦ σταυροῦ, τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρίᾳ ἐστίν, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις ὑθεοῦ ἐστιν. 19 Γέγραπται γάρ, ”Ἄπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω.” 20 Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμματεύς; Ποῦ συζητητής τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ ὑθεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου; (αἰσθ g165) 21 Ἐπειδὴ γάρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ ὑθεοῦ, οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν ὑθεόν, εὐδόκησεν ὁ ὑθεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. 22 Ἐπειδὴ καὶ Ιουδαῖοι σημεῖα αἰτοῦσιν, καὶ ”Ἐλληνες σοφίαν ζητοῦσιν· 23 ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν ὑριστὸν ἐσταυρωμένον, Ιουδαίοις μὲν σκάνδαλον, ἔθνεσιν δὲ μωρίαν, 24 αὐτοῖς δὲ, τοῖς κλητοῖς, Ιουδαίοις τε καὶ ”Ἐλλησιν, ὑριστὸν ὑθεοῦ δύναμιν, καὶ ὑθεοῦ σοφίαν. 25 Ὁτι τὸ μωρὸν τοῦ ὑθεοῦ, σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ ὑθεοῦ, ισχυρότερον τῶν ἀνθρώπων. 26 Βλέπετε γάρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς. 27 Ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἔξελέξατο ὁ ὑθεός, ἵνα καταισχύνῃ τοὺς σοφούς, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ

κόσμου ἔξελέξατο ὁ Ὀθεός, ἵνα καταισχύνῃ τὸ γὰρ Ὁπνεῦμα πάντα ἐραυνᾶ, καὶ τὰ βάθη τὰ ἴσχυρά, 28 καὶ τὰ ἀγενὴ τοῦ κόσμου τοῦ Ὀθεοῦ. 11 Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων καὶ τὰ ἔξουθενημένα ἔξελέξατο ὁ Ὀθεός, τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, 29 ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; Οὕτως καὶ τὰ τοῦ ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σάρξ ἐνώπιον Ὁθεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν, εἰ μὴ τὸ Ὁπνεῦμα τοῦ Ὀθεοῦ. 30 Ἐξ αὐτοῦ δὲ, ὑμεῖς ἔστε ἐν τοῦ Ὀθεοῦ. 12 Ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ ὇χιστῷ ὸησοῦ, ὃς ἐγενήθη σοφία ἡμῖν κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ Ὁπνεῦμα τὸ ἐκ ἀπὸ Ὀθεοῦ, δικαιούσνη τε, καὶ ἀγιασμὸς, τοῦ Ὀθεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Ὀθεοῦ καὶ ἀπολύτρωσις, 31 ἵνα καθὼς γέγραπται, χαρισθέντα ἡμῖν. 13 Ἄ καὶ λαλοῦμεν, οὐκ ἐν “Ο καυχώμενος, ἐν Ὁκρίῳ καυχάσθω.”

2 Κάγω ἐλθών πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἥλθον

οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἦ σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μυστήριον τοῦ Ὀθεοῦ. 2 Οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ ὸησοῦν ὇χιστὸν, καὶ τοῦτον ἔσταυρωμένον. 3 Κάγὼ ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ ἐν φόβῳ, καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς. 4 Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου, οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει Ὁπνεῦματος καὶ δυνάμεως, 5 ἵνα ἡ

πίστις ὑμῶν, μὴ ἦ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν δυνάμει Ὀθεοῦ. 6 Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ, οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου, τῶν καταργουμένων, (aiōn g165) 7 ἀλλὰ λαλοῦμεν Ὀθεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἢν προώρισεν ὁ Ὀθεὸς πρὸ τῶν αἰώνων, εἰς δόξαν ὑμῶν (aiōn g165) 8 ἢν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν, εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἀν τὸν Ὁκριόν τῆς δόξης ἔσταύρωσαν· (aiōn g165)

9 ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, “Ἄ ὁ φθαλμὸς οὐκ εἴδεν, καὶ οὗς οὐκ ἤκουσεν, καὶ ἐπὶ Ὁκριός ἔδωκεν. 6 Ἔγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἀ ἡτοίμασεν ἐπότισεν, ἀλλὰ ὁ Ὀθεὸς ἤζανεν. 7 Ὡστε ὁ Ὀθεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.” 10 Ἡμῖν γὰρ οὕτε ὁ φυτεύων ἔστιν τι, οὕτε ὁ ποτίζων, ἀπεκάλυψεν ὁ Ὀθεὸς διὰ τοῦ Ὁπνεῦματος, ἀλλ' ὁ αὐξάνων, Ὀθεός. 8 Ὁ φυτεύων δὲ,

διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς Ὁπνεῦματος, πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες. 14 Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος, οὐ δέχεται τὰ τοῦ Ὁπνεῦματος τοῦ Ὀθεοῦ, μωρία γὰρ αὐτῷ ἔστιν, καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται. 15 Ο δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει τὰ πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται. 16 “Τίς” γὰρ “ἔγνω νοῦν Ὁκρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν;” Ἡμεῖς δὲ νοῦν ὇χιστοῦ ἔχομεν.

3 Κάγω, ἀδελφοί, οὐκ ἡδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκίνοις, ὡς νηπίοις ἐν ὇χιστῷ. 2 Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, οὐ βρῶμα, οὕπω γὰρ ἐδύνασθε. Ἀλλ' οὐδὲ ἔτι νῦν δύνασθε, 3 ἔτι γὰρ σαρκικοί ἔστε. “Οπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις, οὐχὶ σαρκικοί ἔστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε; 4 “Οταν γὰρ λέγῃ τις, “Ἐγὼ” μέν “εἰμι Παύλος”, ἔτερος δέ, “Ἐγὼ Ἀπολλῶ”, οὐκ ἄνθρωποί ἔστε; 5 Τί οὖν ἔστιν Ἀπολλῶς; Τί δέ ἔστιν Παύλος; Διάκονοι δι’ ᾧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστῳ ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν. 6 Ἔγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἀ ἡτοίμασεν ἐπότισεν, ἀλλὰ ὁ Ὀθεὸς ἤζανεν. 7 Ὡστε ὁ Ὀθεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.” 10 Ἡμῖν γὰρ οὕτε ὁ φυτεύων ἔστιν τι, οὕτε ὁ ποτίζων,

καὶ ὁ ποτίζων, ἐν εἰσιν, ἔκαστος δὲ τὸν εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε ἕδιον μισθὸν λήμψεται, κατὰ τὸν ἕδιον ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα, πάντα ύμῶν, 23 κόπον. 9 Ὁθεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί· Ὁθεοῦ ύμεῖς δὲ Ὡχριστοῦ, Ὡχριστὸς δὲ Ὡθεοῦ.

γεώργιον, Ὁθεοῦ οἰκοδομή ἐστε. 10 Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Ὁθεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον ἔθηκα, ἀλλος δὲ ἐποικοδομεῖ. Ἔκαστος δὲ βλεπέτω, πῶς ἐποικοδομεῖ. 11 Θεμέλιον γάρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι, παρὰ τὸν κείμενον, ὃς ἐστιν Ἱησοῦς Ὡχριστός. 12 Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον χρυσίον, ἀργύριον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, 13 ἐκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται, ἢ γάρ ήμέρα δηλώσει, δτὶ ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται, καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον, ὅποιον ἐστιν, τὸ πῦρ αὐτὸ δοκιμάσει. 14 Εἴ τινος τὸ ἔργον μενεῖ, ὃ ἐποικοδόμησεν, μισθὸν λήμψεται. 15 Εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιώθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. 16 Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Ὁθεοῦ ἐστε, καὶ τὸ Ὁνεῦμα τοῦ Ὁθεοῦ οἰκεῖ ἐν ύμῖν; 17 Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Ὁθεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Ὁθεός· ὁ γάρ ναὸς τοῦ Ὁθεοῦ ἄγιος ἐστιν, οἵτινές ἐστε ύμεῖς. 18 Μηδεὶς ἔαυτὸν ἔξαπατάτω εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ύμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός. (aiōn g165) 19 Ἡ γάρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου, μωρία παρὰ τῷ Ὁθεῷ ἐστιν. Γέγραπται γάρ, “Ο δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν.” 20 Καὶ πάλιν, “Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, δτὶ εἰσὶν μάταιοι.” 21 Ὁστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις πάντα γάρ ύμῶν ἐστιν, 22 εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς, 4 Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς ὑπηρέτας Ὡχριστοῦ, καὶ οἰκονόμους μυστηρίων Ὁθεοῦ. 2 Ὡδε λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ. 3 Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν, ἵνα ύφ' ύμῶν ἀνακριθῶ, ἥ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ήμέρας ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω. 4 Οὐδὲν γάρ ἐμαυτῷ σύνοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι, ὃ δὲ ἀνακρίνων με Ὅκυριός ἐστιν. 5 Ὁστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἔως ἂν ἔλθῃ ὁ Ὅκυριος, ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους, καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν, καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τοῦ Ὁθεοῦ. 6 Ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶν δι' ύμᾶς, ἵνα ἐν ήμīν μάθητε, τό “Μὴ ύπερ ἣ γέγραπται”, ἵνα μὴ εἰς ύπερ τοῦ ἐνὸς, φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἐτέρου. 7 Τίς γάρ σε διακρίνει; Τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; Εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβὼν; 8 Ἡδη κεκορεσμένοι ἐστέ, ἥδη ἐπλουτήσατε, χωρὶς ήμῶν ἐβασιλεύσατε, καὶ ὅφελόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ήμεῖς ύμῖν συμβασιλεύσωμεν. 9 Δοκῶ γάρ ὁ Ὁθεός ημᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, δτὶ θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. 10 Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Ὡχριστόν, ύμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Ὡχριστῷ· ήμεῖς ἀσθενεῖς, ύμεῖς δὲ ἰσχυροί· ύμεῖς ἔνδοξοι, ήμεῖς δὲ ἄτιμοι. 11 Ἄχρι τῆς ἀρτί ὥρας, καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνιτεύομεν, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν,

12 καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι ταῖς ἡμῶν ὸησοῦ, 5 παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον ἰδίαις χεροίν. Λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν, τῷ Σατανᾷ εἰς ὅλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα, 13 δυσφημούμενοι, πνεῦμα σωθῆ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ὦκυρίου. 6 παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. Οὐκ οἴδατε κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἔως ὅτι μικρὰ ζύμη, ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ; 7 ἄρτι. 14 Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, Ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἥτε ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ, νουθετῶ. νέον φύραμα, καθώς ἐστε ἄζυμοι. Καὶ γὰρ 15 Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε τὸ Πάσχα ἡμῶν ἐτύθη, Ὦχριστός. 8 Ὡστε ἐν Ὦχριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας, ἐν ἐορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν γὰρ Ὦχριστῷ ὸησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου, ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἄζυμοις ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. 16 Παρακαλῶ οὖν εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. 9 Ἔγραψα ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε. 17 Διὰ τοῦτο ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, μὴ συναναμίγνυσθαι ἔπειμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὃς ἐστίν μου τέκνον, πόρνοις, 10 οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν Ὦκυρίῳ, ὃς ὑμᾶς κόσμου τούτου, ἢ τοῖς πλεονέκταις καὶ ἀναμηνήσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν Ὦχριστῷ ἄρπαξιν, ἢ εἰδωλολάτραις, ἐπεὶ ὡφείλετε ὸησοῦ, καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν. 11 Νῦν δὲ διδάσκω. 18 Ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι ἐάν ὑμᾶς, ἐφυσιώθησάν τινες. 19 Ἐλεύσομαι τις “ἀδελφὸς” ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος, ἢ δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐάν ὁ Ὦκύριος πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοιδορος, θελίσῃ, καὶ γνώσομαι, οὐ τὸν λόγον τῶν ἢ μέθυσος, ἢ ἄρπαξ, τῷ τοιούτῳ μηδὲ πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν. 20 Οὐ συνεσθίειν. 12 Τί γάρ μοι τοὺς ἔξω κρίνειν; γὰρ ἐν λόγῳ ἡ Βασιλεία τοῦ Ὦθεοῦ, ἀλλ' ἐν Οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε; 13 Τοὺς δὲ δυνάμει. 21 Τί θέλετε; Ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ἔξω ὁ Ὦθεὸς κρίνει. “Ἐξάρατε τὸν πονηρὸν ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ, πνεύματί τε πραΰτητος; ἔξ ὑμῶν αὐτῶν.”

5 Ὄλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνείᾳ, καὶ 6 Τολμᾶς τις ὑμῶν, πρᾶγμα ἔχων πρὸς τοιαύτη πορνεία ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς τὸν ἔτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, ἔθνεσιν, ὥστε γυναικά τινα τοῦ πατρὸς καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων; 2 Ἡ οὐκ οἴδατε ἔχειν. 2 Καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ, ὅτι οἱ ἀγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσιν; Καὶ εἰ καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ἀρθῇ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοι ἐστε ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ, τὸ ἔργον τοῦτο κριτηρίων ἐλαχίστων; 3 Οὐκ οἴδατε ὅτι ποιήσας. 3 Ἔγὼ μὲν γάρ ἀπὸν τῷ σώματι, ἀγγέλους κρινοῦμεν, μήτι γε βιωτικά; 4 παρὸν δὲ τῷ πνεύματι, ἥδη κέκρικα ὡς Βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς παρὸν, τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμενον. ἔξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους 4 Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ὦκυρίου ὑμῶν, καθίζετε; 5 Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. ὸησοῦ συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοὶ Οὔτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν οὐδεὶς σοφὸς, πνεύματος, σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Ὦκυρίου ὃς δυνήσεται διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ

ἀδελφοῦ αὐτοῦ; 6 Ἄλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀμαρτάνει. 7 Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ἀδελφοῦ κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; ὑμῶν, ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Ὁμεύματός 8 Ἡδη μὲν οὖν δὲ ὅλως ἡττημα ὑμῖν ἔστιν, ἔστιν, οὐχὶ ἔχετε ἀπὸ Ὀθεοῦ; Καὶ οὐκ ἔστε ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. Διὰ τί οὐχὶ ἑαυτῶν, 9 ἡγοράσθητε γὰρ τιμῆς δοξάσατε μᾶλλον ἀδικεῖσθε; Διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον δὴ τὸν Ὀθεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν.

ἀποστερεῖσθε; 10 Ἄλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ 11 Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατε, καλὸν ἀνθρώπῳ, ἀποστερεῖτε, καὶ τοῦτο ἀδελφού! 12 Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι Ὀθεοῦ Βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσιν; Μὴ πλανᾶσθε οὕτε πόρνοι, οὕτε εἰδωλολάτραι, οὕτε μοιχοί, οὕτε μαλακοί, οὕτε ἀρσενοκοῖται, 13 οὕτε κλέπται, οὕτε πλεονέκται, οὐ μέθυσοι, οὐ λοίδοροι, οὐχ ἄρπαγες, Βασιλείαν Ὀθεοῦ κληρονομήσουσιν. 14 Καὶ ταῦτα τινες ἡτε· ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε, ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ὁμεύου Ὁμεύου, καὶ ἐν τῷ Ὁμεύματι τοῦ Ὁθεοῦ ὑμῶν. 15 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει. Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἔγω ἔξουσιασθήσομαι ὑπό τινος. 16 Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Ὀθεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Ὁμεύῳ, καὶ ὁ Ὁμεύος τῷ σώματι. 17 Ὁ δὲ Ὀθεὸς καὶ τὸν Ὁμεύον ἥγειρεν, καὶ ὑμᾶς ἔξεγερε, διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. 18 Οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Ὁμεύου ἔστιν; Ἀρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Ὁμεύου, ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο! 19 Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ, ἐν σῶμά ἔστιν; “Ἐσονται” γάρ, φησίν, “οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.” 20 Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Ὁμεύῳ, ἐν πνεῦμά ἔστιν. 21 Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἀμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἀνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἔστιν, ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα

γυναικὸς μὴ ἄπτεσθαι. 22 Διὰ δὲ τὰς πορνείας, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναικα ἔχετω, καὶ ἐκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἔχετω. 23 Τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλὴν ἀποδιδότω, ὅμοιώς δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. 24 Ἡ γυνὴ τοῦ ἴδιου σώματος οὐκ ἔξουσιάζει, ἀλλὰ ὁ ἀνὴρ ὅμοιώς δὲ, καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἴδιου σώματος οὐκ ἔξουσιάζει, ἀλλὰ ἡ γυνὴ. 25 Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μήτι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάσητε τῇ προσευχῇ, καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ τῇ, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς, διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. 26 Τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγήν. 27 Θέλω δὲ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν. Ἀλλὰ ἕκαστος ἴδιον ἔχει χάρισμα ἐκ Ὁθεοῦ, ὁ μὲν οὗτως, ὁ δὲ οὗτως. 28 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐὰν μείνωσιν ὡς κάγω. 29 Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν, κρείτον γάρ ἔστιν γαμῆσαι, ἢ πυροῦσθαι. 30 Τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν, παραγγέλλω (οὐκ ἔγω, ἀλλὰ ὁ Ὁμεύος), γυναικα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι 31 (ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω) καὶ ἀνδρα γυναικα μὴ ἀφιέναι. 32 Τοῖς δὲ λοιποῖς λέγω (ἔγω, οὐχ ὁ Ὁμεύος), εἴ τις ἀδελφὸς γυναικα ἔχει ἀπιστον, καὶ αὐτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν. 33 Καὶ γυνὴ ἡτις ἔχει ἀνδρα ἀπιστον,

καὶ οὗτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, ἐὰν γήμῃ ἡ παρθένος, οὐχ ἥμαρτεν. Θλῖψιν μὴ ἀφίετω τὸν ἄνδρα. **14** Ἡγίασται γὰρ ὁ δὲ τῇ σαρκὶ ἔξουσιν οἱ τοιοῦτοι, ἐγὼ δὲ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ ἡγίασται ὑμῶν φείδομαι. **29** Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀδελφῷ ἐπεὶ ἄφα ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστίν. Τὸ λοιπὸν, τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστιν, νῦν δὲ ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναικας, ὡς μὴ ἔχοντες ἄγια ἐστιν. **15** Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, ὡσιν, **30** καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες, χωρίζεσθω. Οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἦ καὶ οἱ χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες, καὶ οἱ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις, ἐν δὲ εἰρήνῃ ἀγοράζοντες, ὡς μὴ κατέχοντες, **31** καὶ οἱ κέκληκεν ὑμᾶς ὁ Ὁθόν. **16** Τί γὰρ οἴδας, χρώμενοι τὸν κόσμον, ὡς μὴ καταχρώμενοι γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; "Η τί οἴδας, παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου. ἄνερ, εἰ τὴν γυναικα σώσεις; **17** Εἰ μὴ **32** Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. 'Ο ἐκάστῳ ὡς μεμέρικεν ὁ Ἅγιος, ἔκαστον ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Ἅγιου, πῶς ἀρέσῃ ὡς κέκληκεν ὁ Ὁθόν, οὕτως περιπατείτω. τῷ Ἅγιῳ **33** δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ Καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί, καὶ διατάσσομαι. **18** Περιτετμημένος τις ἐκλήθη; μεμέρισται. Καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἄγαμος καὶ ἡ Μή ἐπισπάσθω. 'Ἐν ἀκροβυστίᾳ κέκληται παρθένος **34** ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ τις; Μή περιτεμνέσθω. **19** Ἡ περιτομὴ οὐδέν τοῦ Ἅγιου, ἵνα ἦ ἄγια, καὶ τῷ σώματι καὶ ἐστιν, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ τῷ πνεύματι ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τίρησις ἐντολῶν Ὁθοῦ. **20** Ἔκαστος ἐν τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῷ ἄνδρι. **35** Τοῦτο τῇ κλίσει ἦ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω. **21** δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον λέγω, Δοῦλος ἐκλήθης; Μή σοι μελέτω ἀλλ' εἰ οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον τὸ εὔσχημον καὶ εὐπάρεδρον τῷ Ἅγιῳ χρῆσαι. **22** Ὁ γὰρ ἐν Ἅγιῳ κληθεὶς δοῦλος, ἀπερισπάστως. **36** Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἀπελεύθερος Ἅγιου ἐστίν· ὅμοίως ὁ ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει, ἐὰν ἦ ἐλεύθερος κληθεὶς, δοῦλός ἐστιν Ἅγιος. ὑπέρακμος καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι, ὁ **23** Τιμῆς ἡγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι θέλει ποιείτω· οὐχ ἀμαρτάνει· γαμείτωσαν. ἀνθρώπων. **24** Ἔκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, **37** Ὅς δὲ ἐστηκεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Ὁθόν. **25** ἔδραῖος, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἔξουσίαν δὲ Περὶ δὲ τῶν παρθένων, ἐπιταγὴν Ἅγιου ἔχει περὶ τοῦ ιδίου θελήματος, καὶ τοῦτο οὐκ ἔχω, γνώμην δὲ δίδωμι, ὡς ἡλεγμένος κέκρικεν ἐν τῇ ιδίᾳ καρδίᾳ, τηρεῖν τὴν ὑπὸ Ἅγιου, πιστὸς εἶναι. **26** Νομίζω οὖν ἔαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιήσει. **38** Ὡστε τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν καὶ ὁ γαμίζων τὴν ἔαυτοῦ παρθένον, καλῶς ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως ποιεῖ, καὶ ὁ μὴ γαμίζων, κρεῖσσον ποιήσει. εἶναι. **27** Δέδεσαι γυναικί· Μή ζήτει λύσιν. **39** Γυνὴ δέδεται ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ Λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; Μή ζήτει γυναικα. αὐτῆς ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα **28** Ἐὰν δὲ καὶ γαμήσης, οὐχ ἥμαρτες. Καὶ ἐστὶν ὡς θέλει γαμηθῆναι, μόνον ἐν Ἅγιῳ.

40 Μακαριωτέρα δέ ἐστιν, ἐὰν οὕτως μείνῃ, μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, δοκῶ δὲ κάγὼ, μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. (aiōn g165)
Πνεῦμα ὁ Θεοῦ ἔχειν.

9 Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος;

8 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν Οὐχὶ Ὁμοίων τὸν Ἦλιον ἡμῶν ἑόρακα;
ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν. Ἡ γνῶσις Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἔστε ἐν Ὁμοίῳ;
φυσιοῖ, ή δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. **2** Εἴ τις **2** Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλά
δοκεῖ ἐγνωκέναι τι, οὕπω ἔγνω καθὼς δεῖ γε ὑμῖν εἰμι, ή γὰρ σφραγίς μου τῆς
γνῶναι. **3** Εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν Ὁμόν, οὗτος ἀποστολῆς, ὑμεῖς ἔστε ἐν Ὁμοίῳ. **3** Ἡ
ἔγνωσται ὑπ’ αὐτοῦ. **4** Περὶ τῆς βρώσεως ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν ἔστιν
οὖν τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν αὔτη: **4** μὴ οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν φαγεῖν καὶ
εἰδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς Ὁμός πεῖν; **5** Μὴ οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν ἀδελφὴν,
εἰ μὴ εῖς. **5** Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶν λεγόμενοι γυναικαὶ περιάγειν, ώς καὶ οἱ λοιποὶ
θεοὶ, εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ γῆς, ὥσπερ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ὁμοίου,
εἰσὶν θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί, **6** ἀλλ’ καὶ Κηφᾶς; **6** Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρναβᾶς,
ἡμῖν εἶς Ὁμός ὁ Πατέρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν μὴ ἐργάζεσθαι; **7**
ἡμεῖς εἰς αὐτόν, καὶ εῖς Ὁμοίου, Ὁμοίων, Ιησοῦς Τίς στρατεύεται ἰδίοις ὁψωνίοις ποτε;
Χριστός, δι’ οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι’ Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ τὸν καρπὸν
αὐτοῦ. **7** Ἀλλ’ οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις τινὲς αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην,
δὲ τῇ συνηθείᾳ ἔως ἄρτι τοῦ εἰδώλου, ώς καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης, οὐκ
εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν, καὶ ἡ συνείδησις ἐσθίει; **8** Μὴ κατὰ ἄνθρωπον, ταῦτα λαλῶ,
αὐτῶν ἀσθενής οὖσα, μολύνεται. **8** Βρῶμα ἦ καὶ ὁ νόμος ταῦτα οὐ λέγει; **9** Ἐν
δὲ ἡμᾶς οὐ παραστήσει τῷ Ὁμῷ· οὕτε γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ, γέγραπται, “Οὐ
ἐὰν μὴ φάγωμεν, περισσεύομεν, οὕτε ἐὰν φιμώσεις βιοῦν ἀλοῶντα.” Μὴ τῶν βιῶν
φάγωμεν, ὑστερούμεθα. **9** Βλέπετε δὲ μή μέλει τῷ Ὁμῷ: **10** Ἡ δι’ ἡμᾶς πάντως
πως ἡ ἔξουσία ὑμῶν αὕτη, πρόσκομμα λέγει; Δι’ ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη ὅτι ὀφείλει
γένηται τοῖς ἀσθενέσιν. **10** Ἐὰν γάρ τις ἐπ’ ἐλπίδι ὁ ἀροτριῶν ἀροτριῶν, καὶ ὁ
ἴδη σε τὸν ἔχοντα γνῶσιν ἐν εἰδωλείῳ ἀλοῶν ἐπ’ ἐλπίδι τοῦ μετέχειν. **11** Εἰ ἡμεῖς
κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ
ἀσθενοῦς ὅντος, οἰκοδομηθήσεται, εἰς τὸ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; **12** Εἰ
τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; **11** Ἀπόλλυται ἄλλοι τῆς ὑμῶν ἔξουσίας μετέχουσιν, οὐ
γὰρ ὁ ἀσθενῶν ἐν τῇ σῇ γνώσει, ὁ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἀλλ’ οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ
ἀδελφὸς, δι’ δὲ Ὁμοίων ἀπέθανεν. **12** ἔξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα
Οὕτως δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, μή τινα ἐγκοπὴν δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ
καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν τοῦ Ὁμοίου. **13** Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ
ἀσθενοῦσαν, εἰς Ὁμοίου ἀμαρτάνετε. **13** ιερὰ ἐργαζόμενοι, ἐκ τοῦ ιεροῦ ἐσθίουσιν,
Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ παρεδρεύοντες, τῷ

θυσιαστηρίω συμμερίζονται; 14 Οὕτως καὶ δέρων· 27 ἀλλὰ ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, ὁ Ἦκυριος διέταξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καὶ δουλαγωγῷ, μή πως ἄλλοις κηρύξας, καταγγέλλουσιν, ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

15 Ἔγὼ δὲ οὐ κέχρημαι οὐδεὶν τούτων. Οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα, ἵνα οὕτως γένηται ἐν ἐμοί, καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ τὸ καύχημά μου οὐδεὶς κενώσει. 16 Ἐὰν γάρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστιν μοι καύχημα, ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ γάρ μοι ἔστιν, ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι. 17 Εἰ γάρ ἐκῶν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι. 18 Τίς οὖν μού ἔστιν ὁ μισθός; Ἰνα εὐαγγελίζόμενος ἀδάπανον, θήσω τὸ εὐαγγέλιον, εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἔξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. 19 Ἐλεύθερος γάρ ὧν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω. 20 Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις, ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδίσω τοῖς ὑπὸ νόμον, ὡς ὑπὸ νόμον, μὴ ὧν αὐτὸς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω. 21 τοῖς ἀνόμοις, ὡς ἀνομος, μὴ ὧν ἀνομος Ὀθεοῦ, ἀλλ’ ἔννομος Ὄχριστοῦ, ἵνα κερδάνω τοὺς ἀνόμους. 22 Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενεσιν, ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω. Τοῖς πᾶσιν γέγονα πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. 23 Πάντα δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. 24 Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτως τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. 25 Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον. 26 Ἔγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως, οὕτως πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα

10 Οὐ θέλω γάρ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἤσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον, 2 καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ, 3 καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν βρῶμα ἔφαγον, 4 καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν ἔπιον πόμα, ἔπιον γάρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ή δὲ πέτρα ἦν ὁ Ὅχριστος. 5 Ἀλλ’ οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν ηὔδοκησεν ὁ Ὅθεός, κατεστρώθησαν γάρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. 6 Ταῦτα δὲ τύποι ήμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς κάκεῖνοι ἐπεθύμησαν. 7 Μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, καθὼς τινες αὐτῶν· ὥσπερ γέγραπται, “Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν.” 8 Μηδὲ πορνεύωμεν, καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἐπεσαν μιᾷ ἡμέρᾳ εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες. 9 Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Ἦκυριον, καθὼς τινες αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὅφεων ἀπώλλυντο. 10 Μηδὲ γογγύζετε, καθάπερ τινὲς αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ. 11 Ταῦτα δὲ τυπικῶς συνέβαινεν ἐκείνοις, ἐγράφη δὲ πρὸς νοοθεσίαν ήμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντηκεν. (aiōn g165) 12 Ὁστε ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ. 13 Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν, εἰ μὴ ἀνθρώπινος πιστὸς δὲ ὁ Ὅθεός, δις οὐκ ἔάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὁ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν

εκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑπενεγκεῖν. **14** χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς ἐγὼ εὐχαριστῶ; **31** Εἴτε οὖν ἐσθίετε, εἴτε εἰδωλολατρίας. **15** Ὡς φρονίμοις λέγω, πίνετε, εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν κρίνατε ὑμεῖς ὅ φημι. **16** Τὸ ποτήριον τῆς ὁθεοῦ ποιεῖτε. **32** Ἀπρόσκοποι καὶ Ιουδαίοις εὐλογίας, δὲ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία γίνεσθε, καὶ Ἔλλησιν, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐστὶν τοῦ αἵματος τοῦ ὁχριστοῦ; Τὸν ἄρτον τοῦ ὁθεοῦ. **33** Καθὼς κάγῳ πάντα, πᾶσιν δὲ κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ ἐμαυτοῦ σύμφορον, τοῦ ὁχριστοῦ ἐστιν; **17** Ὄτι εἰς ἄρτος, ἐν ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσιν.

σῶμα οἱ πολλοί ἔσμεν, οἱ γάρ πάντες ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄρτου μετέχομεν. **18** Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθίοντες τὰς θυσίας, κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσίν; **19** Τί οὖν φημι; Ὄτι εἰδωλόθυτον τί ἐστιν, τί ἐστιν; **20** Ἄλλ’ ὅτι ἡ θύουσιν τὰ ἔθνη, δαιμονίοις καὶ οὐ ὁθεῷ θύουσιν, οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι. **21** Οὐ δύνασθε ποτήριον Ὦκριου πίνειν, καὶ ποτήριον δαιμονίων. Οὐ δύνασθε τραπέζης Ὦκριου μετέχειν, καὶ τραπέζης δαιμονίων. **22** Ἡ παραζηλοῦμεν τὸν Ὦκριον; Μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἔσμεν; **23** Πάντα ἔξεστιν, ἀλλ’ οὐ πάντα συμφέρει. Πάντα ἔξεστιν, ἀλλ’ οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. **24** Μηδεὶς τὸ ἔαυτοῦ ζητείτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου. **25** Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. **26** “Τοῦ Ὦκριου γάρ ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.” **27** Εἴ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων, καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. **28** Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ, “Τοῦτο ἱερόθυτόν ἐστιν”, μὴ ἐσθίετε, δι’ ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα, καὶ τὴν συνείδησιν. **29** συνείδησιν δὲ λέγω, οὐχὶ τὴν ἔαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου· ἵνα τί γάρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως; **30** Εἰ ἐγὼ σῶμα οἱ πολλοί ἔσμεν, οἱ γάρ πάντες ἐκ τοῦ ὁχριστοῦ. **31** Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς κάγῳ ὁχριστοῦ. **2** Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς ὅτι πάντα μου μέμνησθε, καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε. **3** Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ ὁχριστός ἐστιν, κεφαλὴ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνήρ, κεφαλὴ δὲ τοῦ ὁχριστοῦ ὁ ὁθεός. **4** Πᾶς ἀνήρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων κατὰ κεφαλῆς ἔχων, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. **5** Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύοντα ἀκατακαλύπτω τῇ κεφαλῇ, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, ἐν γάρ ἐστιν καὶ τὸ αὐτὸν τῇ ἔξυρημένη. **6** Εἴ γάρ οὐ κατακαλύπτεται γυνή, καὶ κειράσθω. Εἴ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κατακαλυπτέσθω. **7** Ἄνηρ μὲν γάρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα ὁθεοῦ ὑπάρχων ἡ γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστιν. **8** Οὐ γάρ ἐστιν ἀνήρ ἐκ γυναικός, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός. **9** Καὶ γάρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνήρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα. **10** Διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, διὰ τοὺς ἀγγέλους. **11** Πλὴν οὕτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς, οὕτε ἀνήρ χωρὶς γυναικὸς ἐν Ὦκριῳ. **12** Ὁσπερ γάρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτως καὶ ὁ ἀνήρ διὰ τῆς γυναικός, τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ ὁθεοῦ. **13** Ἐν

νῦμιν αὐτοῖς κρίνατε: πρέπον ἐστὶν γυναικα ποτήριον πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ ὄντος ἡγίαντος ἀκατακάλυπτον, τῷ ὅθεῷ προσεύχεσθαι; καταγγέλλετε, ἔχοντες οὐδὲ ἔλθη. 27 Ὁστε δὲ ἂν
14 Οὐδὲ ἡ φύσις αὐτῇ διδάσκει ὑμᾶς ὅτι ἐσθίῃ τὸν ἄρτον ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ
ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομῆτα, ἀτιμία αὐτῷ ἐστιν, ὄντος ἡγίαντος σώματος
15 γυνὴ δὲ ἐὰν κομῆτα, δόξα αὐτῇ ἐστιν; καὶ τοῦ αἵματος τοῦ ὄντος ἡγίαντος
“Οτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται δὲ ἀνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ
αὐτῆς. 16 Εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι, ἄρτου ἐσθίετω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου
ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, πινέτω. 29 Ὁ γάρ ἐσθίων καὶ πίνων κρίμα
οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ ὄντος. 17 Τοῦτο δὲ ἐαυτῷ, ἐσθίει καὶ πίνει μὴ διακρίνων
παραγγέλλων, οὐκ ἐπαινῶ, ὅτι οὐκ εἰς τὸ σῶμα. 30 Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ
κρεῖσσον, ἀλλὰ εἰς τὸ ἱσσον, συνέρχεσθε. ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ κοιμῶνται
18 Πρῶτον μὲν γάρ συνερχομένων ὑμῶν ἵκανοι. 31 Εἰ δὲ ἐαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ
ἐν ἐκκλησίᾳ, ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ἀν ἐκρινόμεθα. 32 Κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ
ὑπάρχειν, καὶ μέρος τι πιστεύω. 19 Δεῖ ὄντος παιδεύόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ
γάρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα καὶ κατακριθῶμεν. 33 Ὁστε, ἀδελφοί μου,
οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν. 20 συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους
Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, οὐκ ἐκδέχεσθε. 34 Εἴ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθίετω,
ἐστιν Κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν. 21 Ἐκαστος ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπὰ,
γάρ το ὅδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ ὡς ἂν ἔλθω, διατάξομαι.

φαγεῖν, καὶ δὲ μὲν πεινᾶ, δὲ δὲ μεθύει.

22 Μὴ γάρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν
καὶ πίνειν; “Ἡ τῆς ἐκκλησίας τοῦ ὄντος
καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ
ἔχοντας; Τί εἴπω ὑμῖν; Ἐπαινέσω ὑμᾶς ἐν
τούτῳ; Οὐκ ἐπαινῶ! 23 Ἔγὼ γάρ παρέλαβον
ἀπὸ τοῦ ὄντος ποτήριου, δὲ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι
ὅ ὄντος ἡγίαντος ἐν τῇ νυκτὶ ἥ παρεδίδετο,
ἔλαβεν ἄρτον 24 καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασεν,
καὶ εἶπεν, “Τοῦτο μού ἐστιν τὸ σῶμα, τὸ
ὑπὲρ ὑμῶν τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν
ἀνάμνησιν.” 25 Ὁσαύτως καὶ τὸ ποτήριον
μετὰ τὸ δεῖπνόςσαι λέγων, “Τοῦτο τὸ
ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ
ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὁσάκις ἐὰν
πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.” 26 Ὁσάκις
γάρ ἐὰν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ

12 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί,
οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. 2 Οἶδατε ὅτι
δτε ἔθνη ἦτε, πρὸς τὰ εἴδωλα τὰ ἄφωνα
ώς ἂν ἤγεσθε, ἀπαγόμενοι. 3 Διὸ γνωρίζω
ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι ὄντος λαλῶν,
λέγει, “Ανάθεμα Ἡησοῦς”, καὶ οὐδεὶς
δύναται εἰπεῖν, “Κύριος Ἡησοῦς”, εἰ μὴ ἐν
πνεύματι Ἅγιῳ. 4 Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων
εἰσίν, τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα. 5 Καὶ διαιρέσεις
διακονιῶν εἰσίν, καὶ ὁ αὐτὸς ὄντος. 6
Καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσίν, καὶ ὁ
αὐτὸς ὄντος, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.
7 Ἐκάστω δὲ δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ
πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. 8 ᾧ μὲν
γάρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδοται λόγος
σοφίας, ἀλλω δὲ λόγος γνώσεως κατὰ
τὸ αὐτὸ πνεῦμα, 9 ἐτέρω δὲ πίστις ἐν

τῷ αὐτῷ ὥπερναματι, ἄλλω δὲ χαρίσματα περισσοτέραν ἔχει, 24 τὰ δὲ εὐσχήμονα ἰαμάτων ἐν τῷ ἐνὶ ὥπερναματι, 10 ἄλλω δὲ ἡμῶν, οὐ χρείαν ἔχει. Ἀλλὰ ὁ ὥθεδς ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλω προφητεία, συνεκέρασεν τὸ σῶμα, τῷ ὑστερουμένῳ, ἄλλω διακρίσεις πνευμάτων, ἐτέρῳ γένῃ περισσοτέραν δοὺς τιμήν, 25 ἵνα μὴ ἦσθισμα γλωσσῶν, ἄλλω δὲ ἐρμηνείᾳ γλωσσῶν. ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸν ὑπὲρ ἀλλήλων 11 Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ μεριμνῶσι τὰ μέλη. 26 Καὶ εἴτε πάσχει αὐτὸν ὥπερναμα, διαιροῦν ἴδια ἑκάστῳ καθὼς ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη εἴτε βούλεται. 27 Καθάπερ γάρ τὸ σῶμα ἐν δοξάζεται μέλος, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη. ἐστιν, καὶ μέλη πολλὰ ἔχει, πάντα δὲ τὰ 27 Ὅμεῖς δέ ἐστε σῶμα ὥχριστοῦ, καὶ μέλη μέλη τοῦ σώματος, πολλὰ ὄντα, ἐν ἐστιν ἐκ μέρους. 28 Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ ὥθεδς ἐν σῶμα, οὕτως καὶ ὁ ὥχριστος. 29 Καὶ γάρ ἐν τῇ ἑκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον ἐνὶ ὥπερναματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἐπειτα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι, εἴτε Ἑλληνες, δυνάμεις, ἐπειτα χαρίσματα ἰαμάτων, εἴτε δοῦλοι, εἴτε ἐλεύθεροι, καὶ πάντες ἀντιλήμψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. ἐν ὥπερναμα ἐποτίσθημεν. 30 Καὶ γάρ τὸ 29 Μή πάντες ἀπόστολοι; Μή πάντες σῶμα οὐκ ἔστιν ἐν μέλος, ἀλλὰ πολλά. προφῆται; Μή πάντες διδάσκαλοι; Μή 15 Ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς, “Οτι οὐκ εἰμὶ χείρ, πάντες δυνάμεις; 31 Μή πάντες χαρίσματα οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος”, οὐ παρὰ τοῦτο, ἔχουσιν ἰαμάτων; Μή πάντες γλώσσαις οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος. 32 Καὶ ἐὰν λαλοῦσιν; Μή πάντες διερμηνεύουσιν; 33 εἴπῃ τὸ οὖς, “Οτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ μείζονα. Καὶ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος”, οὐ παρὰ τοῦτο, οὐκ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὄδὸν, ὑμῖν δείκνυμι. ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος. 34 Εἰ δὲ τὸ σῶμα ὥφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; Εἰ δὲ τὸ ἀκοή, ποῦ ἡ ὅσφρησις; 35 Νῦν δὲ ὁ ὥθεδς ἔθετο τὰ μέλη, ἐν ἕκαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι, καθὼς ἡθέλησεν. 36 Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἐν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα; 37 Νῦν δὲ πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα. 38 Οὐ δύναται δὲ ὁ ὥφθαλμός εἰπεῖν τῇ χειρί, “Χρείαν σου οὐκ εἶχω”, ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσίν, “Χρείαν ὑμῶν οὐκ εἶχω.” 39 Ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν, ἀναγκαῖα ἔστιν, 40 καὶ ἀ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν, καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν, εὐσχημοσύνην

13 Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ εἶχω, γέγονα χαλκὸς ἥχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. 2 Κἀν εἶχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, κἀν εἶχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθιστάναι, ἀγάπην δὲ μὴ εἶχω, οὐθέν εἰμι. 3 Κἀν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ παραδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα καυχήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ εἶχω, οὐδὲν ὡφελοῦμαι. 4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, 5 οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, 6

οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ εἰτε κιθάρᾳ, ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις ἀληθείᾳ, 7 πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, μὴ δῷ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. 8 Ἡ τὸ κιθαριζόμενον; 9 Καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον ἀγάπη οὐδέποτε πίπτει. Εἴτε δὲ προφητεῖαι, σάλπιγξ φωνὴν δῷ, τίς παρασκευάσεται καταργηθήσονται· εἴτε γλώσσαι, παύσονται· εἰς πόλεμον; 9 Οὕτως καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται. 9 Ἐκ γλώσσης, ἐὰν μὴ εὔσημον λόγον δῶτε, πῶς μέρους γὰρ γινώσκομεν, καὶ ἐκ μέρους γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον; Ἔσεσθε γὰρ προφητεύομεν. 10 ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ εἰς ἀέρα λαλοῦντες. 10 Τοσαῦτα εἰ τύχοι, τέλειον, τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται. 11 γένη φωνῶν εἰσιν ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν Ὅτε ἡμην νήπιος, ἐλάλουν ως νήπιος, ἄφωνον. 11 Ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν ἐφρόνουν ως νήπιος, ἐλογιζόμην ως νήπιος· τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος, ὅτε γέγονα ἀνήρ, κατήργηκα τὰ τοῦ καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος. 12 Οὕτως νηπίου. 12 Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταί ἐστε πνευμάτων, ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας, ζητεῖτε πρόσωπον ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε ἵνα περισσεύητε. 13 Διὸ ὁ λαλῶν γλώσσῃ, δὲ ἐπιγνώσομαι, καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ. 14 Ἐὰν 13 Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ γὰρ προσεύχωμαι γλώσσῃ, τὸ πνεῦμά μου τρία ταῦτα, μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη. προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστιν.

14 Διώκετε τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε δὲ 15 Τί οὖν ἐστιν; Προσεύξομαι τῷ Ὁπνεύματι, τὰ πνευματικά, μᾶλλον δὲ ἵνα προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοῖ. Ψαλῶ τῷ προφητεύητε. 2 Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσσῃ, οὐκ Ὁπνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοῖ. 16 Ἐπεὶ ἐὰν ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ ὁθεῶ, οὐδεὶς γὰρ εὐλογῆς πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια. 3 Ὁ δὲ τοῦ ἴδιωτου, πῶς ἐρεῖ, τὸ “Αμήν”, ἐπὶ τῇ προφητεύων, ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν, σῇ εὐχαριστίᾳ, ἐπειδὴ τί λέγεις, οὐκ οἶδεν; καὶ παράκλησιν, καὶ παραμυθίαν. 4 Ὁ 17 Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ’ ὁ λαλῶν γλώσσῃ, ἔαυτὸν οἰκοδομεῖ, δὲ ἔτερος οὐκ οἰκοδομεῖται. 18 Εὐχαριστῶ προφητεύων, ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ. 5 τῷ ὁθεῶ, πάντων ὑμῶν μᾶλλον, γλώσσαις Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, λαλῶ. 19 ἀλλὰ ἐν ἐκκλησίᾳ, θέλω πέντε μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· μείζων δὲ ὁ προφητεύων, ἥ δὲ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰς κατηχήσω, ἥ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ. μὴ διερμηνεύῃ, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν 20 Ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν, λάβῃ. 6 Νῦν δέ, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω πρὸς ἄλλὰ τῇ κακίᾳ, νηπιάζετε, ταῖς δὲ φρεσὶν, ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς ὡφελήσω, τέλειοι γίνεσθε. 21 Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω, ἥ ἐν ἀποκαλύψει, ἥ δτι “Ἐν ἔτερογλώσσοις καὶ ἐν χείλεσιν ἐν γνώσει, ἥ ἐν προφητείᾳ, ἥ ἐν διδαχῇ; 7 ἔτέρων, λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ... καὶ οὐδὲ Ὄμως τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλός, οὕτως εἰσακούσονταί μου”, λέγει ὉΚύριος.

22 Ὡστε αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν, ἐπερωτάτωσαν, αἰσχρὸν γάρ ἔστιν γυναικὶ οὐ τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις, λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ. 36 Ἡ ἀφ' ὑμῶν ὁ ἡ δὲ προφητεία, οὐ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ λόγος τοῦ Ὀθεοῦ ἔξῆλθεν, ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους τοῖς πιστεύουσιν. 23 Ἐὰν οὖν συνέλθῃ κατήντησεν; 37 Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἡ ἐκκλησίᾳ ὅλῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸν, καὶ πάντες ἡ πνευματικός, ἐπιγινωσκέτω ἢ γράφω λαλῶσιν γλώσσαις, εἰσέλθωσιν δὲ ἰδιῶται ὑμῖν ὅτι Ὦκριον ἔστιν ἐντολή. 38 Εἰ δέ ἡ ἀπίστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε; 24 τις ἀγνοεῖ, ἀγνοείτω. 39 Ὡστε, ἀδελφοί, Ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν δέ τις ἀπίστος ἡ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ μὴ κωλύετε ἐν γλώσσαις. 40 Πάντα δὲ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων, 25 εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται, καὶ οὕτως πεσῶν ἐπὶ πρόσωπον, προσκυνήσει τῷ Ὀθεῷ ἀπαγγέλλων, ὅτι “Ὦντως ὁ Ὀθεὸς ἐν ὑμῖν ἔστιν.” 26 Τί οὖν ἔστιν, ἀδελφοί; “Οταν συνέρχησθε, ἔκαστος ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἐρμηνείαν ἔχει. Πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω. 27 Εἴτε γλώσσῃ τις λαλεῖ, κατὰ δύο ἡ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος, καὶ εἰς διερμηνευέτω. 28 Ἐὰν δὲ μὴ ἡ διερμηνευτής, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ, ἔαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ Ὀθεῷ. 29 Προφῆται δὲ δύο ἡ τρεῖς λαλείτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν. 30 Ἐὰν δὲ ἄλλῳ ἀποκαλυψθῇ καθημένῳ, δὲ πρῶτος σιγάτω. 31 Δύνασθε γάρ καθ' ἔνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσιν, καὶ πάντες παρακαλῶνται. 32 Καὶ πνεύματα προφητῶν, προφήταις ὑποτάσσεται. 33 Οὐ γάρ ἔστιν ἀκαταστασίας ὁ Ὀθεὸς, ἀλλὰ εἰρήνης. Ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἀγίων, 34 αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν, οὐ γάρ ἐπιτρέπεται αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλὰ ὑποτασσέσθωσαν, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει. 35 Εἴ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας

15 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον δὲ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, δὲ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἔστηκατε, 2 δι’ οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε. 3 Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, δὲ καὶ παρέλαβον: ὅτι Ὦκριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς Γραφάς, 4 καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ κατὰ τὰς Γραφάς, 5 καὶ ὅτι ὥφθη Κηφᾶς, εἴτα τοῖς δώδεκα. 6 Ὦπειτα ὥφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείονες μένουσιν ἔως ἄρτι, τινὲς δὲ ἐκοιμήθησαν. 7 Ὦπειτα ὥφθη Ἰακώβῳ, εἴτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν, 8 ἔσχατον δὲ πάντων, ὥσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι, ὥφθη κάμοι. 9 Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, δς οὐκ εἰμὶ ίκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ὀθεοῦ. 10 Χάριτι δὲ ὁ Ὀθεὸς, εἰμι δὲ εἰμι, καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ, οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλὰ ἡ χάρις τοῦ Ὀθεοῦ σὺν ἐμοί. 11 Εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτως κηρύσσομεν, καὶ οὕτως

ἐπιστεύσατε. 12 Εἰ δὲ ὁ Χριστὸς κηρύσσεται, πάντα. 28 Ὄταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, δτὶ ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσιν τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς, ὑποταγήσεται τῷ ἐν ὑμῖν τινες δτὶ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἢ ὁ Θεὸς ἔστιν; 13 Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ πάντα ἐν πᾶσιν. 29 Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν, οἱ ἔστιν, οὐδὲ ὁ Χριστὸς ἐγήγερται· 14 εἰ δὲ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; Εἰ δλως ὁ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, τί καὶ βαπτίζονται κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν. ὑπὲρ αὐτῶν; 30 Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν 15 Εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ πᾶσαν ὄραν; 31 Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, ὁ Θεοῦ, δτὶ ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἀδελφοί, ἦν δτὶ ἥγειρεν τὸν ὁ Χριστόν, ὃν οὐκ ἥγειρεν, ἔχω ἐν ὁ Χριστῷ Ἰησοῦ, τῷ Ὁκριώ ἡμῶν. εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ ὁ Χριστὸς Ἐφέσω, τί μοι τὸ ὄφελος; Εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγήγερται· 17 εἰ δὲ ὁ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ἐγείρονται, “Φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον ματαία ἡ πίστις ὑμῶν, καὶ ἔτι ἔστε ἐν ταῖς γὰρ ἀποθνήσκομεν.” 33 Μὴ πλανᾶσθε- ἀμαρτίαις ὑμῶν. 18 Ἀρα καὶ οἱ κοιμηθέντες φθείρουσιν ἥθη χρηστὰ ὅμιλιαι κακαί. 34 ἐν ὁ Χριστῷ ἀπώλοντο. 19 Εἰ ἐν τῇ ζωῇ Ἐκνήψατε δικαίως καὶ μὴ ἀμαρτάνετε, ταύτῃ, ἐν ὁ Χριστῷ ἡλπικότες ἐσμὲν μόνον, ἀγνωσίαν γὰρ Θεοῦ τινες ἔχουσιν· πρὸς ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν. ἐντροπὴν ὑμῖν λαλῶ. 35 Ἀλλ’ ἔρει τις, “Πῶς 20 Νυνὶ δὲ ὁ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἐγείρονται οἱ νεκροί;” Ποίω δὲ σώματι ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων. 21 Ἐπειδὴ γὰρ ἔρχονται; 36 Ἀφρω! Σὺ δ σπείρεις, οὐ δι' ἀνθρώπου θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ζωοποιεῖται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ. 37 Καὶ δ ἀνάστασις νεκρῶν. 22 Ὡσπερ γὰρ ἐν τῷ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον Ἀδὰμ, πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι ἐν τῷ ὁ Χριστῷ, πάντες ζωοποιηθήσονται. σίτου, ἡ τινος τῶν λοιπῶν. 38 Ο δε ὁ Θεὸς 23 Ἐκαστος δὲ ἐν τῷ ἴδιῳ τάγματι: ἀπαρχὴ δίδωσιν αὐτῷ σῶμα, καθὼς ἡθέλησεν, καὶ ὁ Χριστός, ἔπειτα οἱ τοῦ ὁ Χριστοῦ ἐν τῇ ἑκάστῳ τῶν σπερμάτων, ἰδιον σῶμα. 39 Οὐ παρουσίᾳ αὐτοῦ, 24 εἴτα τὸ τέλος, ὅταν πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σάρξ, ἀλλὰ ἄλλη μὲν παραδιδῷ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη Πατρί, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν, καὶ δὲ σὰρξ πτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων. 40 Καὶ πᾶσαν ἔξουσίαν, καὶ δύναμιν. 25 Δεῖ γὰρ σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια. αὐτὸν βασιλεύειν, ἄχρι οὗ θῇ πάντας τοὺς Ἀλλὰ ἐτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἔχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. 26 Ἔσχατος ἐτέρα δε ἡ τῶν ἐπιγείων. 41 Ἀλλη δόξα ἔχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος. 27 “Πάντα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.” δόξα ἀστέρων, ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει Ὅταν δὲ εἴπῃ δτὶ πάντα ὑποτέτακται, ἐν δόξῃ. 42 Οὕτως καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν δῆλον δτὶ ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ νεκρῶν. Σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν

ἀφθαρσίᾳ· 43 σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται διδόντι ἡμῖν τὸ νῦνος διὰ τοῦ Ὅκυρίου ἡμῶν, ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ὸησοῦ Ὅχριστοῦ. 58 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἐν δυνάμει· 44 σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἀγαπητοί, ἔδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. Εἰ ἔστιν περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Ὅκυρίου σῶμα ψυχικόν, ἔστιν καὶ πνευματικόν. 45 πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ Οὕτως καὶ γέγραπται, “Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἔστιν κενὸς ἐν Ὅκυρῳ.

ἄνθρωπος”, Ἄδαμ, “εἰς ψυχὴν ζῶσαν”. Ὁ ἔσχατος Ἄδαμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν. 46 Ἐάλλ’ οὐ πρῶτον τὸ πνευματικὸν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν. 47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς, χοϊκός, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος, ἐξ οὐρανοῦ. 48 Οὗτος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, καὶ οὗτος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι. 49 Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου. 50 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα Βασιλείαν Ὅθεον κληρονομῆσαι οὐ δύναται, οὐδὲ ἡ φθορὰ, τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. 51 Ἰδοὺ, μυστήριον ὑμῖν λέγω: πάντες οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα, 52 ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὄφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἔσχατῇ σάλπιγγι· σαλπίσει γάρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφθαρτοί, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα. 53 Δεῖ γάρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. 54 Ὄταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος, “Κατεπόθῃ ὁ θάνατος εἰς νῦνος.” 55 “Ποῦ σου, θάνατε, τὸ νῦνος; Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον;” (Hadēs 986) 56 Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἀμαρτία, ἡ δὲ δύναμις τῆς ἀμαρτίας ὁ νόμος. 57 Τῷ δὲ Ὅθεῷ χάρις, τῷ

16 Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους, ὡσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιήσατε. 2 Κατὰ μίαν σαββάτου, ἔκαστος ὑμῶν παρ’ ἐαυτῷ τιθέτω, θησαυρίζων ὃ τι ἂν εὐδοῶται, ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω, τότε λογίαι γίνωνται. 3 Ὄταν δὲ παραγένωμαι, οὖς ἐὰν δοκιμάσητε, δι’ ἐπιστολῶν τούτους πέμψω, ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ. 4 Ἐὰν δὲ ἄξιον ἦ τοῦ κάμε πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύσονται. 5 Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς, ὅταν Μακεδονίαν διέλθω, Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι. 6 Πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμενῶ, ἢ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε, οὗ ἐὰν πορεύωμαι. 7 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν, ἐλπίζω γὰρ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Ὅκυρος ἐπιτρέψῃ. 8 Ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἔως τῆς Πεντηκοστῆς. 9 Θύρα γάρ μοι ἀνέῳγεν μεγάλη καὶ ἐνεργής, καὶ ἀντικείμενοι πολλοί. 10 Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς, τὸ γὰρ ἔργον Ὅκυρίου ἐργάζεται, ὡς ἐγώ. 11 Μή τις οὖν αὐτὸν ἔξουθενήσῃ. Προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρὸς με, ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. 12 Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ, ἐλεύσεται δὲ

ὅταν εὐκαιρήσῃ. **13** Γρηγορεῖτε, στήκετε
ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε.

14 Πάντα ύμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. **15**

Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, οἴδατε τὴν
οἰκίαν Στεφανᾶ ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς
Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἀγίοις ἔταξαν
ἔαυτούς: **16** ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς
τοιούτοις, καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ
κοπιῶντι. **17** Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ
Στεφανᾶ, καὶ Φορτουνάτου, καὶ Ἀχαϊκοῦ,
ὅτι τὸ ύμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν.

18 Ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ
ὑμῶν. Ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους.

19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας.
Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν ὉΚυρίῳ πολλὰ ἄκυλας
καὶ Πρίσκα, σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν
ἐκκλησίᾳ. **20** Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ
πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι
ἀγίῳ. **21** Οἱ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ, Παύλου.
22 Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν ὉΚυρίον, ἥτω ἀνάθεμα.
Μαράνα θά! **23** Ἡ χάρις τοῦ ὉΚυρίου ὉΙησοῦ
Ὕχριστοῦ μεθ' ύμῶν. **24** Ἡ ἀγάπη μου μετὰ
πάντων ύμῶν ἐν ὉΧριστῷ ὉΙησοῦ. Ἄμήν!

Προς Κορινθιους Β'

1 Παῦλος, ἀπόστολος ὁ Χριστοῦ ὁ Ἰησοῦ
διὰ θελήματος ὁ Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ
ἀδελφὸς, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ὁ Θεοῦ τῇ οὖσῃ
ἐν Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἀγίοις πᾶσιν τοῖς
οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ: **2** χάρις ὑμῖν
καὶ εἰρήνη, ἀπὸ ὁ Θεοῦ Πατρὸς ὑμῶν καὶ
ὑπὲρ Κυρίου ὁ Ιησοῦ Χριστοῦ. **3** Εὐλογητὸς ὁ
Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ὑμῶν ὁ Ιησοῦ
Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ
Θεὸς πάσης παρακλήσεως, **4** ὁ παρακαλῶν
ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ὑμῶν, εἰς
τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν
πάσῃ θλίψει, διὰ τῆς παρακλήσεως ἣς
παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ ὁ Θεοῦ. **5**
ὑπὲρ Κυρίου ὁ Ιησοῦ. **15** Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει
“Οτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ
Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτως διὰ τοῦ Χριστοῦ
περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ὑμῶν. **6** Εἴτε
δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως
καὶ σωτηρίας, εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ
ὑμῶν παρακλήσεως, τῆς ἐνεργουμένης
ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων, ὃν
καὶ ὑμεῖς πάσχομεν. **7** Καὶ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν
βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν, εἰδότες ὅτι ὡς κοινωνοί
ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτως καὶ τῆς
παρακλήσεως. **8** Οὐ γάρ θέλομεν ὑμᾶς
ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ὑμῶν
τῆς γενομένης ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ'
ὑπερβολὴν ὑπὲρ δύναμιν ἐβαρήθημεν,
ώστε ἔξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν. **9**
Ἄλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ
θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες
ῶμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὁ Θεῷ, τῷ
ἐγείροντι τοὺς νεκρούς: **10** δὲ ἐκ τηλικούτου
θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ ὢσεται, εἰς
οὐκ ἔστιν “Ναὶ” καὶ “Οὔ”. **19** Ο τοῦ ὁ Θεοῦ
γάρ γιὸς, ὁ Ιησοῦς Χριστὸς, ὁ ἐν ὑμῖν δι'
ἡμῶν κηρυχθείς, δι' ἐμοῦ, καὶ Σιλουανοῦ,
καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο “Ναὶ” καὶ “Οὔ”,
ἀλλὰ “Ναὶ” ἐν αὐτῷ γέγονεν. **20** Οσαι
γάρ ἐπαγγελίαι ὁ Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ “Ναὶ”.
Διὸ καὶ δι' αὐτοῦ, τὸ “Αμὴν”, τῷ ὁ Θεῷ
πρὸς δόξαν δι' ὑμῶν. **21** Ο δὲ βεβαιῶν
ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς
θανάτου, **22** δὲ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ

δὲ ἡλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ὢσεται, **11**
συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ὑμῶν τῇ
δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων, τὸ εἰς
ἡμᾶς χάρισμα, διὰ πολλῶν, εὐχαριστηθῇ
ὑπὲρ ὑμῶν. **12** Ή γάρ καύχησις ὑμῶν
αὕτη ἐστίν: τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως
ὑμῶν, ὅτι ἐν ἀγιότητι καὶ εἰλικρινείᾳ τοῦ
Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν
χάριτι Θεοῦ, ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ,
περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς. **13** Οὐ γάρ ἀλλα
γράφομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἡ ἀναγινώσκετε ἡ
καὶ ἐπιγινώσκετε, ἐλπίζω δὲ ὅτι ἔως τέλους
ἐπιγινώσεσθε, **14** καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς
ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν,
καθάπερ καὶ ὑμεῖς ὑμῶν, ἐν τῇ ὑμέρᾳ τοῦ
Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑφ'
ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ιουδαίαν.
17 Τοῦτο οὖν βουλόμενος, μήτι ἄρα τῇ
ἐλαφριά ἐχρησάμην; “Η ἀ βουλεύομαι,
κατὰ σάρκα βουλεύομαι, ἵνα ἡ παρ' ἐμοὶ^{τὸ} “Ναὶ, ναὶ”, καὶ τὸ “Οὔ, οὔ”; **18** Πιστὸς
ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτως καὶ τῆς
δὲ ὁ Θεὸς, ὅτι ὁ λόγος ὑμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς,
οὐκ ἔστιν “Ναὶ” καὶ “Οὔ”. **19** Ο τοῦ ὁ Θεοῦ
γάρ γιὸς, ὁ Ιησοῦς Χριστὸς, ὁ ἐν ὑμῖν δι'
ἡμῶν κηρυχθείς, δι' ᐈμοῦ, καὶ Σιλουανοῦ,
καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο “Ναὶ” καὶ “Οὔ”,
ἀλλὰ “Ναὶ” ἐν αὐτῷ γέγονεν. **20** Οσαι
γάρ ἐπαγγελίαι ὁ Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ “Ναὶ”.
Διὸ καὶ δι' αὐτοῦ, τὸ “Αμὴν”, τῷ ὁ Θεῷ
πρὸς δόξαν δι' ὑμῶν. **21** Ο δὲ βεβαιῶν
ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς
θανάτου, **22** δὲ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ

δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Ὁπενύματος ἐν ταῖς μου, ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἔξηλθον καρδίαις ἡμῶν. **23** Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν εἰς Μακεδονίαν. **14** Τῷ δὲ ὥθεῳ χάρις, ὥθεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχήν τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ δτὶ φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἥλθον εἰς Ὁριστῷ, καὶ τὴν ὅσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ, Κόρινθον. **24** Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ. **15** πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς Ὅτι Ὁριστοῦ εὐώδια ἐσμὲν τῷ ὥθεῳ, ἐν ὑμῶν, τῇ γὰρ πίστει ἐστίκατε.

τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις,

2 Ἔκρινα γὰρ ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν **16** οἵς μὲν ὅσμὴ ἐκ θανάτου εἰς θάνατον, ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἥλθεῖν. **2** Εἴ γὰρ ἐγὼ οἵς δὲ ὅσμὴ ἐκ ζωῆς εἰς ζωήν. Καὶ πρὸς λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ὁ εὐφραίνων με, εἴ μὴ ὁ ταῦτα τίς ίκανός; **17** Οὐ γάρ ἐσμεν ὡς οἱ λυπούμενος ἔξ ἐμοῦ; **3** Καὶ ἔγραψα τοῦτο πολλοὶ καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ Ὁθεοῦ, αὐτὸ, ἵνα μὴ ἥλθων, λύπην σχῶ ἀφ' ὧν ἀλλ' ὡς ἔξ εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἔκ Ὁθεοῦ, ἔδει με χαίρειν, πεποιθώς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς κατέναντι Ὁθεοῦ ἐν Ὁριστῷ λαλοῦμεν.

ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστιν. **4** Ἐκ **3** Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας, "Η μὴ χρήζομεν, ὡς τινες, συστατικῶν ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ ἔξ ὑμῶν; **2** Ἡ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε, ἐγγεγραμμένη ἦν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς. **5** Εἰ δέ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλὰ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων, ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς. **3** φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Ὁριστοῦ, **6** Ἰκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη, ἡ διακονηθεῖσα ὧν' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη ὑπὸ τῶν πλειόνων, **7** ὥστε τούναντίον οὐ μέλανι, ἀλλὰ Ὁπενύματι Ὁθεοῦ ζῶντος, μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι, οὐκ ἐν πλαξὶν λιθίναις, ἀλλ' ἐν πλαξὶν μή πως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ, καταποθῇ ὁ καρδίαις σαρκίναις. **4** Πεποίθησιν δὲ τοιούτος. **8** Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς, κυρῶσαι τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Ὁριστοῦ πρὸς εἰς αὐτὸν ἀγάπην. **9** Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ τὸν Ὁθεόν. **5** Οὐχ ὅτι ἀφ' ἑαυτῶν ίκανοί ἔγραψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς ἐσμεν λογίσασθαί τι ὡς ἔξ ἑαυτῶν, ἀλλ' πάντα ὑπήκοοί ἐστε. **10** ΩI δέ τι χαρίζεσθε, ἡ ίκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Ὁθεοῦ, **6** ὃς κάγω καὶ γὰρ ἐγὼ ὃ κεχάρισμαι, εἴ τι καὶ ίκάνωσεν ὑμᾶς διακόνους καινῆς κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς ἐν προσώπῳ Ὁριστοῦ, διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ Ὁπενύματος, **11** ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτένει, τὸ δὲ Ὁπενύμα οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν. **12** ζωοποιεῖ. **7** Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον γράμμασιν ἐντετυπωμένη λίθοις ἐγενήθη τοῦ Ὁριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεῳγμένης ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς Ἦκριώ, **13** οὐκ ἔσχηκα ἀνεσιν τῷ πνεύματι νίοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωϋσέως, μου, τῷ μὴ εύρειν με Τίτον τὸν ἀδελφόν διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, τὴν

καταργουμένην, 8 πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ ἐνώπιον τοῦ ὄθεοῦ. 3 Εἰ δὲ καὶ ἔστιν διακονία τοῦ ὄπειρυματος ἔσται ἐν δόξῃ; κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς 9 Εἰ γὰρ τῇ διακονίᾳ τῆς κατακρίσεως, ἀπολλυμένοις ἔστιν κεκαλυμμένον, 4 ἐν δόξᾳ πολλῷ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία οἵς ὁ ὄθεος τοῦ αἰῶνος τούτου ἐπύφλωσεν τῆς δικαιοσύνης δόξῃ. 10 Καὶ γὰρ οὐ τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι δεδόξασται, τὸ δεδοξασμένον ἐν τούτῳ τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τῷ μέρει εἶνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης τοῦ ὄχριστοῦ, ὃς ἔστιν εἰκὼν τοῦ ὄθεοῦ. δόξης. 11 Εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ (aiōn g165) 5 Οὐ γάρ ἔαυτοὺς κηρύσσομεν, δόξης, πολλῷ μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξῃ. ἀλλὰ Ὡησοῦν ὄχριστὸν ὄκυριον, ἔαυτοὺς 12 ὜χοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα πολλῇ δὲ δούλους ὑμῶν διὰ Ὡησοῦν. 6 Ὅτι ὁ παρρησίᾳ χρώμεθα, 13 καὶ οὐ καθάπερ ὄθεὸς ὁ εἰπών, “Ἐκ σκότους φῶς λάμψει”, Μωϋσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ ὄθεοῦ ὘ισραὴλ, εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου. ἐν προσώπῳ Ὡησοῦ ὄχριστοῦ. 7 ὜χομεν 14 Ἄλλ’ ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν. δὲ τὸν θησαυρὸν τούτον ἐν ὀστρακίνοις ὈΑχρι γὰρ τῆς σήμερον ἡμέρας, τὸ αὐτὸ σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς ἥ τοῦ ὄθεοῦ, καὶ μὴ ἔξ ἡμῶν: 8 ἐν παντὶ διαθήκης μένει, μὴ ἀνακαλυπτόμενον θλιβόμενοι, ἀλλ’ οὐ στενοχωρούμενοι, δοτὶ ἐν ὄχριστῷ καταργεῖται. 15 Ἄλλ’ ἀπορούμενοι, ἀλλ’ οὐκ ἔξαπορούμενοι, 9 ἔως σήμερον ἡνίκα ἀν ἀναγινώσκηται διωκόμενοι, ἀλλ’ οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, Μωϋσῆς, κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν καταβαλλόμενοι, ἀλλ’ οὐκ ἀπολλύμενοι, κεῖται. 16 Ὁηνίκα δὲ ἐὰν ἐπιστρέψῃ πρὸς 10 πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Ὡησοῦ ἐν ὄκυριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα. 17 Ὁ δὲ τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ ὄκυριος τὸ ὄπειρυμά ἔστιν· οὖν δὲ τὸ ὄπειρυμα τοῦ Ὡησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῆ. ὄκυριον, ἐλευθερία. 18 Ὁημεῖς δὲ πάντες 11 Ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς, οἱ ζῶντες, εἰς θάνατον ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τὴν δόξαν παραδιδόμεθα διὰ Ὡησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ὄκυριον κατοπτριζόμενοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα ζωὴ τοῦ Ὡησοῦ φανερωθῆ ἐν τῇ θνητῇ μεταμορφούμεθα, ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, σαρκὶ ἡμῶν. 12 Ὡστε ὁ θάνατος ἐν ἡμῖν καθάπερ ἀπὸ ὄκυριον, ὄπειρυματος.

ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. 13 ὜χοντες

4 Διὰ τοῦτο ὔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ καθὼς ἡλεήθημεν, οὐκ ἐγκακοῦμεν. 2 γεγραμμένον, “Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα”, Ἀλλὰ ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ, μηδὲ 14 εἰδότες δοτὶ ὁ ἐγείρας τὸν Ὡησοῦν, καὶ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ ὄθεοῦ, ἀλλὰ τῇ ἡμᾶς σὺν Ὡησοῦ ἐγερεῖ, καὶ παραστήσει φανερώσει τῆς ἀληθείας, συνιστάνοντες σὺν ὑμῖν. 15 Τὰ γὰρ πάντα δι’ ὑμᾶς, ἵνα ἔαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων,

τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ σώματος, πρὸς ἄ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν τοῦ ὁθοῦ. **16** Διὸ οὐκ ἐγκακοῦμεν, ἀλλ’ εἰ εἴτε κακόν. **11** Εἰδότες οὖν τὸν φόβον καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἀνθρωπος διαφθείρεται, τοῦ ὉΚυρίου, ἀνθρώπους πείθομεν, ὉΘΕΩ ἀλλ’ ὁ ἔσω ἡμῶν ἀνακαίνουσται ἡμέρᾳ καὶ δὲ πεφανερώμεθα ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς ἡμέρᾳ. **17** Τὸ γάρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι. **12** Οὐ θλίψεως καθ’ ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ αἰώνιον βάρος δόξης, κατεργάζεται ἡμῖν, ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ (αισηνος g166) **18** μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα, τὰ γάρ καυχωμένους, καὶ μὴ ἐν καρδίᾳ. **13** Εἴτε βλεπόμενα πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα γάρ ἐξέστημεν, ὉΘΕΩ· εἴτε σωφρονοῦμεν, αἰώνια. (αισηνος g166)

5 Οἶδαμεν γάρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ ὉΘΕΟῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. (αισηνος g166) **2** Καὶ γάρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἔξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες. **3** Εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι, οὐ γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα. **4** Καὶ γάρ οἱ δοντες ἐν τῷ σκήνει, στενάζομεν, βαρούμενοι ἐφ’ ὃ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι, ἀλλ’ παρῆλθεν, ἰδοὺ, γέγονεν καινά. **18** Τὰ δὲ ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θηντὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. **5** Ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸν τοῦτο ὉΘΕΟΣ, ὁ δοὺς ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς, ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ ὉΠνεύματος. **6** **19** ὡς ὅτι ὉΘΕΔΣ ἦν ἐν ὉΧριστῷ κόσμον Θαρροῦντες οὖν πάντοτε, καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι, ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ ὉΚυρίου, **7** διὰ πίστεως γάρ ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς. **20** Ὑπὲρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἰδους. **8** Θαρροῦμεν ὉΧριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν, ὡς τοῦ ὉΘΕΟῦ δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος καὶ ἐνδημῆσαι παρακαλοῦντος δι’ ἡμῶν δεόμεθα ὑπὲρ φανερωθῆναι δεῖ, ἔμπροσθεν τοῦ βήματος **6** **9** Διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε μὴ γνόντα ἀμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀμαρτίαν ἐνδημοῦντες εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνην αὐτῷ εἰναι. **10** Τοὺς γάρ πάντας ἡμᾶς ὉΘΕΟῦ ἐν αὐτῷ.

φανερωθῆναι δεῖ, ἔμπροσθεν τοῦ βήματος **6** **9** Συνεργοῦντες δὲ καὶ, παρακαλοῦμεν μὴ τοῦ ὉΧριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἔκαστος τὰ διὰ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ ὉΘΕΟῦ δέξασθαι

νῦμᾶς. 2 Λέγει γάρ, “Καιτῷ δεκτῷ ἐπήκουσά καὶ “ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἔβοήθησά ὁ Θεός, καὶ αὐτὸι ἔσονταί μου λαός.” 17 “Διὸ σοι.” Ἰδοὺ, νῦν “καιρὸς εὐπρόσδεκτος”, ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε”, ἵδού, νῦν “ἡμέρα σωτηρίας”. 3 Μηδεμίαν λέγει Ὅμιλος, “καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε”. ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ “Κάγω εἰσδέξομαι ὑμᾶς”. 18 “Καὶ ἔσομαι μωμηθῆ ἡ διακονία. 4 Ἄλλ’ ἐν παντὶ ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε μοι συνιστάντες ἑαυτοὺς ὡς ὁ Θεοῦ διάκονοι: ἐν εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας”, λέγει Ὅμιλος ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψειν, ἐν ἀνάγκαις, Παντοκράτωρ.

ἐν στενοχωρίαις, 5 ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, 6 ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Ὁπερύματι Ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, 7 ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει ὁ Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, 8 διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας: ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, 9 ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ, ζῶμεν, ὡς παιδεύμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, 10 ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες. 11 Τὸ στόμα ὑμῶν ἀνέῳγεν πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία ὑμῶν πεπλάτυνται. 12 Οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ὑμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν. 13 Τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν (ὡς τέκνοις λέγω) πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς. 14 Μή γίνεσθε ἐτεροζυγοῦντες ἀπίστοις: τίς γάρ μετοχὴ δικαιοσύνη καὶ ἀνομία, ἢ τίς κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος; 15 Τίς δὲ συμφώνησις ὁ Χριστοῦ πρὸς Βελιάρ, ἢ τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου; 16 Τίς δὲ συγκατάθεσις ναῷ ὁ Θεοῦ μετὰ εἰδώλων; ὑμεῖς γάρ ναὸς ὁ Θεοῦ ἐσμεν ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς, ὅτι “Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς”, ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ’ ὅτι ἐλυπήθητε εἰς

7 Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἔαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σarkός καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόρῳ ὁ Θεοῦ. 2 Χωρίσατε ὑμᾶς: οὐδένα ἡδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. 3 Πρὸς κατάκρισιν οὐ λέγω, προείρηκα γάρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἔστε, εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν. 4 Πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν πεπλήρωματι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύματι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ὑμῶν. 5 Καὶ γάρ ἐλθόντων ὑμῶν εἰς Μακεδονίαν, οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σάρξ ὑμῶν, ἀλλ’ ἐν παντὶ θλιβόμενοι— ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόροι. 6 Ἄλλ’ ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινούς, παρεκάλεσεν ὑμᾶς ὁ ὁ Θεός ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου: 7 οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἡ παρεκλήθη ἐφ’ ὑμῖν, ἀναγγέλλων ὑμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὀδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὕστε με μᾶλλον χαρῆναι. 8 Ὁτι εἴ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι. Εἴ καὶ μετεμελόμην (βλέπω ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, εἴ καὶ πρὸς ὥραν ἐλύπησεν ὑμᾶς) 9 νῦν χαίρω οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ’ ὅτι ἐλυπήθητε εἰς

μετάνοιαν, ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ ὁθεόν, ἵνα μαρτυρῶ, καὶ παρὰ δύναμιν, αὐθαίρετοι ἐν μηδενὶ ζημιώθητε ἐξ ἡμῶν. **10** Ἡ γὰρ **4** μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι κατὰ ὁθεόν λύπη, μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς ἀμεταμέλητον ἐργάζεται ἡ δὲ τοῦ κόσμου διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους. **5** Καὶ οὐ λύπη, θάνατον κατεργάζεται. **11** Ἰδοὺ γὰρ καθὼς ἡλπίσαμεν, ἀλλ’ ἔαυτοὺς ἔδωκαν, αὐτὸ τὸ κατὰ ὁθεόν λυπηθῆναι, πρῶτον τῷ ὄκριψι, καὶ ἡμῖν, διὰ θελήματος πόσην κατειργάσατο ὑμῖν σπουδήν: ἀλλὰ ὁθεοῦ. **6** Εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς Τίτον, ἵνα ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ καθὼς προενήρξατο, οὕτως καὶ ἐπιτελέσῃ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλὰ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην. **7** Ἀλλ’ ἐκδίκησιν! Ἐν παντὶ συνεστήσατε ἔαυτοὺς ὡσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει, καὶ ἀγνούς εἶναι τῷ πράγματι. **12** Ἄρα εἰ καὶ λόγῳ, καὶ γνώσει, καὶ πάσῃ σπουδῇ, καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ ἔνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος, τῇ ἐξ ἡμῶν ἐν ὑμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν οὐδὲ ἔνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, ἀλλ’ ἔνεκεν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε. **8** Οὐ κατ’ τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν, ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων τὴν ὑπέρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ σπουδῆς, καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης ὁθεοῦ. **13** Διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα. Ἐπὶ γνήσιον δοκιμάζων. **9** Γινώσκετε γὰρ τὴν δὲ τῇ παρακλήσει ἡμῶν, περισσοτέρως χάριν τοῦ ὄκριψι ἡμῶν, ὉΙησοῦ ὁ Χριστοῦ, μᾶλλον ἔχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾶ Τίτου, ὅτι δι’ ὑμᾶς ἐπτώχευσεν, πλούσιος ὡν, ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε. πάντων ὑμῶν. **14** Ὄτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ **10** Καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι, τοῦτο ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κατησχύθην, ἀλλ’ γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, ποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν, προενήρξασθε οὕτως καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἐπὶ Τίτου ἀπὸ πέρυσι. **11** Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἀλήθεια ἐγενήθη. **15** Καὶ τὰ σπλάγχνα ἐπιτελέσατε, ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστιν, τοῦ θέλειν, οὕτως καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ ἀναμιμνησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν τοῦ ἔχειν. **12** Εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, ὑπακοήν, ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου καθόδη ἐὰν ἔχῃ εὐπρόσδεκτος, οὐ καθόδη ἐδέξασθε αὐτόν. **16** Χαίρω ὅτι ἐν παντὶ, οὐκ ἔχει. **13** Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις, θαρρῷ ἐν ὑμῖν. **14** Ἐν τῷ ὑμῖν θλῖψις, ἀλλ’ ἐξ ἰσότητος.

8 Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν νῦν καιρῷ, τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ χάριν τοῦ ὁθεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκείνων ὑστέρημα, ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας, **2** ὅτι ἐν περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως, ἡ περισσεία τῆς ὅπως γένηται ἰσότης. **15** Καθὼς γέγραπται, χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία “Ο τὸ πολὺ, οὐκ ἐπλεόνασεν, καὶ ὁ τὸ αὐτῶν, ἐπερίσσευσεν εἰς τὸ πλοῦτος τῆς ὀλίγον, οὐκ ἡλαττόνησεν.” **16** Χάρις δὲ ἀπλότητος αὐτῶν. **3** Ὅτι κατὰ δύναμιν τῷ ὁθεῷ, τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν

ύπερ ύμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου. 17 Ὁτι τὴν ύμᾶς ἀπαρασκευάστους, καταισχυνθῶμεν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο, σπουδαιότερος ἡμεῖς, ἵνα μὴ λέγωμεν ύμεῖς, ἐν τῇ δὲ ύπάρχων αὐθαίρετος, ἐξῆλθεν πρὸς ύποστάσει ταύτῃ. 5 Ἀναγκαῖον οὖν ύμᾶς. 18 Συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἡγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφοὺς, ἵνα ἀδελφὸν, οὗ δὲ παῖδας ἐν τῷ εὐαγγελίῳ προέλθωσιν εἰς ύμᾶς καὶ προκαταρτίσωσιν διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν 19 οὐ μόνον δὲ, τὴν προεπιγγελμένην εὐλογίαν ύμῶν, ἀλλὰ καὶ χειροτονθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν ταύτην ἐτοίμην ἵνα οὕτως ὡς εὐλογίαν, συνέκδημος ἡμῶν, ἐν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν. 6 Τοῦτο δέ: ὁ σπείρων διακονουμένη ὑφ' ἡμῶν, πρὸς τὴν τοῦ φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ ὮΚυρίου δόξαν, καὶ προθυμίαν ἡμῶν· 20 σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ στελλόμενοι τοῦτο, μή τις ἡμᾶς μωμήσηται, θερίσει. 7 Ἐκαστος καθὼς προήρηται τῇ ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης, ἰλαρὸν ὑφ' ἡμῶν, 21 προνοοῦμεν γὰρ καλὰ, οὐ γὰρ δότην ἀγαπᾶ ὁ ὥθερος. 8 Δυνατεῖ δὲ ὁ μόνον ἐνώπιον ὮΚυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ὥθερος πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ύμᾶς, ἀνθρώπων. 22 Συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἔχοντες, περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. ἐν πολλοῖς, πολλάκις σπουδαῖον ὄντα, 9 Καθὼς γέγραπται, “Ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον πεποιθήσει τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς πολλῇ τῇ εἰς ύμᾶς. 23 Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, τὸν αἰῶνα.” (ἱσθ 9165) 10 Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν κοινωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς ύμᾶς συνεργός, εἴτε σπόρον τῷ σπείροντι, καὶ ἅρτον εἰς βρῶσιν, ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν δόξα χορηγήσει καὶ πληθυνεῖ τὸν σπόρον ύμῶν, ὮΧριστοῦ. 24 Τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης καὶ αὐξήσει τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ύμῶν, καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ύμῶν, εἰς ύμῶν· 11 ἐν παντὶ πλούτιζόμενοι εἰς πᾶσαν αὐτοὺς ἐνδεικνύμενοι εἰς πρόσωπον τῶν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν, ἐκκλησιῶν.

9 Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους, περισσόν μοί ἐστιν τὸ γράφειν ύμιν. 2 Οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ύμῶν, ἷν ύπὲρ ύμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα παρεσκευάσται ἀπὸ πέρυσι, καὶ τὸ ύμῶν ζῆλος ἡρέθισε τοὺς πλείονας. 3 ὮΕπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν, τὸ ύπὲρ ύμῶν, κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ἵνα καθὼς ἔλεγον, παρεσκευασμένοι ἦτε. 4 Μή πως ἐὰν σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες, καὶ εὔρωσιν

τῆς λειτουργίας ταύτης, οὐ μόνον ἐστὶν προσαναπληροῦσα τὰ ύστερήματα τῶν ἀγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύονσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ ὥθερῷ· 13 διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης, δοξάζοντες τὸν ὥθεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ύμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ ὮΧριστοῦ, καὶ ἀπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας, 14 καὶ αὐτῶν δεήσει ύπὲρ ύμῶν, ἐπιποθούντων ύμᾶς, διὰ τὴν ύπερβάλλουσαν χάριν τοῦ

°Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν. 15 Χάρις τῷ °Θεῷ ἐπὶ τῇ συνιστανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς,
ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ δωρεᾶ!

έαυτοὺς μετροῦντες καὶ συγκρίνοντες

10 Αὐτὸς δὲ ἐγὼ, Παῦλος, παρακαλῶ
ὑμᾶς διὰ τῆς πραῦτητος καὶ ἐπιεικείας
τοῦ °Χριστοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν
ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ θαρρῶ εἰς
ὑμᾶς. 2 Δέομαι δὲ τὸ μὴ, παρὼν
θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ἣ λογίζομαι,
τολμῆσαι ἐπὶ τινας τοὺς λογίζομένους
ἡμᾶς, ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας. 3 °Χριστοῦ· 15 οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι
Ἐν σαρκὶ γάρ περιπατοῦντες, οὐ κατὰ ἐν ἀλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες,
σάρκα στρατεύομεθα. 4 Τὰ γάρ ὅπλα τῆς αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐν ὑμῖν
στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικά, ἀλλὰ δυνατὰ μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς
τῷ °Θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων, περισσείαν, 16 εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν
λογισμοὺς καθαιροῦντες, 5 καὶ πᾶν ὕψωμα εἰς τὴν καυχώμενος, ἐν °Κυρίῳ καυχάσθω. 18 Οὐ
ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ °Θεοῦ,
καὶ αἱχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν καυχώμενος, ἐν °Κυρίῳ καυχάσθω.
6 καὶ ἐν ἐτοίμῳ γάρ ὁ ἑαυτὸν συνιστάνων, ἐκεῖνός ἐστιν
ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοίνην, δταν δόκιμος, ἀλλὰ ὃν ὁ °Κύριος συνίστησιν.

πληρωθῆ ὑμῶν ἡ ὑπακοή. 7 Τὰ κατὰ **11** °Οφελον ἀνείχεσθε μου μικρόν τι
πρόσωπον βλέπετε. Εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ ἀφροσύνης, ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθε μου. 2
°Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἐφ' Ζηλῶ γάρ ὑμᾶς °Θεοῦ ζήλῳ, ἡρμοσάμην
έαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς °Χριστοῦ, οὗτως γάρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ, παρθένον ἀγνήν
καὶ ἡμεῖς. 8 Ἐάν τε γάρ περισσότερόν τι παραστῆσαι τῷ °Χριστῷ. 3 Φοβοῦμαι δὲ,
καυχήσωμαι περὶ τῆς ἔξουσίας ἡμῶν, ἵς μή πως ὡς ὁ ὄφις ἔξηπάτησεν Εὔαν ἐν
ἔδωκεν ὁ °Κύριος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, φθαρῇ τὰ νοήματα
εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι, ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος καὶ τῆς ἀγνότητος
9 ἵνα μὴ δόξω ὡς ἀν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῆς εἰς τὸν °Χριστόν. 4 Εἰ μὲν γάρ ὁ
τῶν ἐπιστολῶν. 10 Ὅτι, “Αἱ ἐπιστολαὶ ἐρχόμενος ἄλλον” Ιησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ
μέν”, φησίν, “βαρεῖαι καὶ ίσχυραί, ἡ δὲ ἐκηρύξαμεν, ἡ πνεῦμα ἔτερον λαμβάνετε ὁ
παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενής, καὶ ὁ οὐκ ἐλάβετε, ἡ εὐαγγέλιον ἔτερον ὃ οὐκ
λόγος ἔξουθενημένος.” 11 Τοῦτο λογιζέσθω ἐδέξασθε, καλῶς ἀνέχεσθε. 5 Λογίζομαι
ὅ τοιοῦτος, ὅτι οἵοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δί’ γάρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑπερλίαν
ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες ἀποστόλων. 6 Εἰ δὲ καὶ ίδιώτης τῷ
τῷ ἔργῳ. 12 Οὐ γάρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι λόγῳ, ἀλλ’ οὐ τῇ γνώσει, ἀλλ’ ἐν παντὶ⁷
ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς, τισιν τῶν ἑαυτοὺς φανερώσαντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς. 7 Ἡ

άμαρτίαν ἐποίησα ἐμαυτὸν ταπεινῶν, ἵνα ἂν τις τολμᾶ (ἐν ἀφροσύνῃ λέγω), τολμῶ ὑμεῖς ὑψωθῆτε, δότι δωρεὰν τὸ τοῦ ὅθεοῦ κάγω. 22 Ἐβραῖοί εἰσιν; Κάγω. Ἰσραηλῖται εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν; 8 Ἀλλας εἰσιν; Κάγω. Σπέρμα Ἀβραάμ εἰσιν; Κάγω. ἐκκλησίας ἐσύλησα, λαβὼν ὄψώνιον πρὸς 23 Διάκονοι Ἡριστοῦ εἰσιν; (Παραφρονῶν τὴν ὑμῶν διακονίαν, 9 καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς λαλῶ), ὑπὲρ ἐγώ: ἐν κόποις περισσοτέρως, καὶ ὑστερηθεὶς, οὐ κατενάρκησα οὐθενός: ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν ὑπερβαλλόντως, ἐν θανάτοις πολλάκις, οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας, καὶ 24 Ὅποι Ἰουδαίων πεντάκις τεσσεράκοντα ἐν παντὶ ἀβαρῇ ἐμαυτὸν ὑμῖν ἐτήρησα καὶ παρὰ μίαν ἔλαβον, 25 τρὶς ἐφαβδίσθην, ἅπαξ τηρήσω. 10 ὜εστιν ἀλήθεια Ἡριστοῦ ἐν ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐμοὶ, δότι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· 26 ὁδοιπορίαις εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας. 11 Διὰ πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις τί; “Οτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; Ὁ ὅθεος οἶδεν! ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ 12 Ὅ δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀφορμήν, ἵνα ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ, κινδύνοις ἐν ᾧ καυχῶνται, εὑρεθῶσιν καθὼς καὶ ἐν ψευδαδέλφοις, 27 κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἥμεῖς. 13 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ ἐργάται δόλιοι, μετασχηματίζομενοι εἰς δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει ἀποστόλους Ἡριστοῦ. 14 Καὶ οὐ θαῦμα, καὶ γυμνότητι. 28 Χωρὶς τῶν παρεκτός, ἡ αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται ἐπίστασίς μοι ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα εἰς ἄγγελον φωτός. 15 Οὐ μέγα οὖν, εἰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. 29 Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ ὡς διάκονοι δικαιοσύνης, ὃν τὸ τέλος οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; 30 Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. 16 Πάλιν λέγω, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι. 31 Ὁ μή τίς με δόξῃ ἀφρονα εῖναι· εἰ δὲ μή Ὅθεος καὶ Πατήρ τοῦ Ἡριστοῦ Ἡησοῦ οἶδεν, γε κἄν ὡς ἀφρονα δέξασθέ με, ἵνα κάγω ὁ ὃν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, δότι οὐ μικρόν τι καυχήσωμαι. 17 Ὅ λαλῶ, οὐ ψεύδομαι. (αἰσθ g165) 32 Ἐν Δαμασκῷ ὁ κατὰ Ἡριστοῦ λαλῶ, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως. 18 τὴν πόλιν Δαμασκηνῶν πιάσαι με, θέλων, Ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ σάρκα, κάγω 33 καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ, ἐχαλάσθην καυχήσομαι. 19 Ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄντες! 20 Ἀνέχεσθε γὰρ, αὐτοῦ.

εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, 12 Καυχᾶσθαι δεῖ, οὐ συμφέρον μέν, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις εἰς ἐλεύσομαι δὲ εἰς ὅπτασίας καὶ πρόσωπον ὑμᾶς δέρει. 21 Κατὰ ἀτιμίαν ἀποκαλύψεις Ἡριστοῦ. 2 Οἶδα ἄνθρωπον ἐν λέγω ὡς δότι ἥμεῖς ἡσθενήκαμεν! Ἐν ᾧ δ' Ἡριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων (εἴτε ἐν

σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην! 14 Ἰδοὺ, τρίτον οὐκ οἶδα, ὁ ὅθεός οἰδεν), ἀρπαγέντα τὸν τοῦτο ἔτοιμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ τοιοῦτον ἔως τρίτου οὐρανοῦ. 3 Καὶ οὐ καταναρκήσω οὐ γάρ ζητῶ τὰ ὑμῶν, οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον (εἴτε ἐν ἀλλὰ ὑμᾶς, οὐ γάρ ὁφείλει τὰ τέκνα τοῖς σώματι εἴτε χωρὶς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, γονεῦσιν θησαυρίζειν, ἀλλὰ οἱ γονεῖς τοῖς ὁ ὅθεός οἶδεν), 4 ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν τέκνοις. 15 Ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω Παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, καὶ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἃ οὐκ ἔξον ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. 5 Ὅπερ τοῦ ὑμῶν. Εἰ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν, ἥσσον τοιούτου, καυχήσομαι, ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ, ἀγαπῶμαι; 16 Ἔστω δέ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα οὐ καυχήσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις. ὑμᾶς· ἀλλὰ ὑπάρχων πανοῦργος δόλω, 6 Ἐὰν γάρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ὑμᾶς ἔλαβον. 17 Μή τινα ὅν ἀπέσταλκα ἔσομαι ἄφρων, ἀλήθειαν γάρ ἐρῶ φείδομαι πρὸς ὑμᾶς, δι’ αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; δέ, μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὁ 18 Παρεκάλεσα Τίτον καὶ συναπέστειλα τὸν βλέπει με, ἢ ἀκούει ἔξ ἐμοῦ. 7 Καὶ τῇ ἀδελφόν. Μήτι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων, διὸ ἵνα μὴ Οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν οὐ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκὶ, τοῖς αὐτοῖς ἔχνεσιν; 19 Πάλαι δοκεῖτε ὅτι ἄγγελος Σατανᾶ, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα ὑμῖν ἀπολογούμεθα; Κατέναντι Ὅθεοῦ ἐν μὴ ὑπεραίρωμαι. 8 Ὅπερ τούτου τρὶς τὸν Ἡριστῷ λαλοῦμεν. Τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, Ὦκριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ’ ἐμοῦ. ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς. 20 Φοβοῦμαι γάρ, 9 Καὶ εἰρηκέν μοι, “Ἄρκεῖ σοι ἡ χάρις μή πως ἐλθὼν οὐχ οἴους θέλω, εὔρω ὑμᾶς, μου, ἡ γάρ δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τελεῖται.” κάγὼ εὐρεθῶ ὑμῖν οἶον οὐ θέλετε, μή πως ᾧδιστα οὖν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἔρις, ζῆλος, θυμοί, ἐριθεῖαι, καταλαλιαί, ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ’ ἐμὲ ἡ ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι. 21 δύναμις τοῦ Ἡριστοῦ. 10 Διὸ εὐδοκῶ ἐν μὴ πάλιν ἐλθόντος μου, ταπεινώσει με ἀσθενείαις, ἐν ὅβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν δὲ Ὅθεός μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενθήσω διωγμοῖς, καὶ στενοχωρίαις, ὑπὲρ Ἡριστοῦ πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων, καὶ μὴ ὅταν γάρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι. 11 μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ, καὶ Γέγονα ἄφρων ὑμεῖς με ἡναγκάσατε. Ἐγὼ πορνείᾳ, καὶ ἀσελγείᾳ, ἢ ἐπραξαν.

γάρ ὁφειλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι. Οὐδὲν γάρ ὑστέρησα τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδὲν εἰμι. 12 Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ- σημείοις τε, καὶ τέρασιν, καὶ δυνάμεσιν. 13 Τί γάρ ἔστιν δὲ ἡσσώθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν; Χαρίσασθε

13 Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. “Ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα.” 2 Προείρηκα καὶ προλέγω, ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὼν νῦν τοῖς προημαρτηκόσιν, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, οὐ φείσομαι. 3 Ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Ἡριστοῦ, δις εἰς ὑμᾶς

οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν. 4
Καὶ γὰρ ἐσταυρώθη ἔξι ἀσθενείας, ἀλλὰ
ζῆ ἐκ δυνάμεως Ὡθοῦ. Καὶ γὰρ ἡμεῖς
ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζήσομεν σὺν
αὐτῷ ἐκ δυνάμεως Ὡθοῦ εἰς ὑμᾶς. 5
Ἐαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει,
ἐαυτοὺς δοκιμάζετε. "Η οὐκ ἐπιγινώσκετε
ἐαυτοὺς, ὅτι Ὡχριστὸς Ἰησοῦς ἐν ὑμῖν,
εἰ μήτι ἀδόκιμοι ἐστε; 6 Ἐλπίζω δὲ ὅτι
γνῶσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν ἀδόκιμοι.
7 Εύχόμεθα δὲ πρὸς τὸν Ὡθέδον μὴ ποιῆσαι
ὑμᾶς κακὸν μηδέν, οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι
φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε,
ἡμεῖς δὲ ως ἀδόκιμοι ὥμεν. 8 Οὐ γὰρ
δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπέρ
τῆς ἀληθείας. 9 Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς
ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἔτε. Τοῦτο
καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν. 10 Διὰ
τοῦτο ταῦτα ἀπὸν γράφω, ἵνα παρὼν μὴ
ἀποτόμως χρίσωμαι, κατὰ τὴν ἔξουσίαν
ἥν ὁ Ὦκυριος ἔδωκέν μοι εἰς οἰκοδομὴν καὶ
οὐκ εἰς καθαίρεσιν. 11 Λοιπόν ἀδελφοί,
χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ
αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, καὶ ὁ Ὡθέδος τῆς
ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. 12
Ἄσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι.
13 Ἄσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἄγιοι πάντες. 14 Ἡ
χάρις τοῦ Ὦκυρίου Ἰησοῦ Ὡχριστοῦ, καὶ ἡ
ἀγάπη τοῦ Ὡθοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἀγίου
Πνεύματος, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Προς Γαλατας

1 Παῦλος, ἀπόστολος (οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ὡησοῦ Ἐχριστοῦ, καὶ ὥθεοῦ Πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν), 2 καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας: 3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ ὥθεοῦ Πατρὸς καὶ Ὦκυρίου ἡμῶν Ὡησοῦ Ἐχριστοῦ, 4 τοῦ δόντος ἔαυτὸν περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ αἰῶνος τοῦ ἐνεστῶτος πονηροῦ, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ ὥθεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν, (aiōn g165) 5 ὃς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν! (aiōn g165) 6 Θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως, μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι ᘗχριστοῦ, εἰς ἔτερον εὐαγγέλιον, 7 ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο, εἰ μή τινές εἰσιν οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς, καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ ᘗχριστοῦ. 8 Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἡ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ ὑμῖν εὐαγγελίζηται παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω! 9 Ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω! 10 Ἐάρτι γάρ ἀνθρώπους πείθω ἡ τὸν ὥθεόν; Ἡ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; Εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἥρεσκον, ᘗχριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἥμην. 11 Γνωρίζω γάρ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἀνθρωπον. 12 Οὐδὲ γάρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὐτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ὡησοῦ ᘗχριστοῦ. 13 Ἡκούσατε γάρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ ὸιουδαϊσμῷ,

ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ὥθεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν. 14 Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ ὸιουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. 15 Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ, ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου, καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ, 16 ἀποκαλύψαι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἷματι, 17 οὐδὲ ἀνήλθον εἰς ὸιεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸς ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. 18 Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία, ἀνήλθον εἰς ὸιεροσόλυμα ἰστορῆσαι Κηφᾶν, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. 19 Ἐτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον, τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ὦκυρίου. 20 Ἄ δὲ γράφω ὑμῖν, ἴδοι, ἐνώπιον τοῦ ὥθεοῦ, ὅτι οὐ ψεύδομαι. 21 Ἐπειτα ἥλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας. 22 Ἡμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς ὸιουδαίας, ταῖς ἐν ᘗχριστῷ, 23 μόνον δὲ ἀκούοντες ἥσαν, ὅτι “Ο διώκων ἡμᾶς ποτε, νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν, ἦν ποτε ἐπόρθει.” 24 Καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν ὥθεόν;

2 Ἐπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν, πάλιν ἀνέβην εἰς ὸιεροσόλυμα μετὰ Βαρναβᾶ, συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον· 2 ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν, καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσιν, κατ' ἴδιαν δὲ τοῖς δοκοῦσιν, μή πως εἰς κενὸν τρέχω ἡ ἔδραμον. 3 Ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὃ σὺν ἐμοί, Ἐλλην ὡν, ἡναγκάσθη περιτμηθῆναι.

4 Διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, 15 Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι καὶ οὐκ ἔξ οἴτινες παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐθνῶν ἀμαρτωλοί, 16 εἰδότες δὲ ὅτι οὐ ἐλευθερίαν ἡμῶν, ἦν ἔχομεν ἐν ὇χιστῷ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἔξ ἔργων νόμου, Ὅτιοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσουσιν· 5 ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ὅτιοῦ ὇χιστοῦ, καὶ οἵς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἰζαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἡμεῖς εἰς ὇χιστὸν Ὅτιον ἐπιστεύσαμεν, ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως ὇χιστοῦ, πρὸς ὑμᾶς. 6 Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων καὶ οὐκ ἔξ ἔργων νόμου, ὅτι ἔξ ἔργων εἰναὶ τι (όποιοί ποτε ἡσαν, οὐδὲν μοι νόμου, οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σάρξ. 17 διαφέρει, πρόσωπον ὁ Ὅθεδς ἀνθρώπου Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν ὇χιστῷ, οὐ λαμβάνει), ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἀμαρτωλοί, ἄρα οὐδὲν προσανέθεντο. 7 Ἄλλὰ τούναντίον ὇χιστὸς ἀμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο! 18 ἴδοντες ὅτι πεπίστευμαὶ τὸ εὐαγγέλιον τῆς Εἰ γὰρ ἂν κατέλυσα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, ἀκροβυστίας, καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς παραβάτην ἐμαυτὸν συνιστάνω. 19 Ἐγὼ 8 (ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Ὅθεῷ τῆς περιτομῆς, ἐνήργησεν καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ζήσω. ὇χιστῷ συνεσταύρωμαι· 20 ζῶ δὲ, ἔθνη), 9 καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ ὇χιστός ὃ δὲ νῦν μοι, Ἱάκωβος καὶ Κηφᾶς, καὶ Ἰωάννης, ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ Υἱοῦ τοῦ οἱ δοκοῦντες στῦλοι εἰναι, δεξιὰς ἔδωκαν Ὅθεοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντός με, καὶ παραδόντος ἐμοὶ καὶ Βαρναβᾶς κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς εἰς ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. 21 Οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν· 10 τοῦ Ὅθεοῦ εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν, ἄρα ὇χιστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

δὲ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι. 3 Ὡς ἀνόητοι Γαλάται! Τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν, 11 Ὅτε δὲ ἦλθεν Κηφᾶς εἰς Ἀντιόχειαν, οἵς κατ' ὄφθαλμοὺς Ὅτιοῦ ὇χιστὸς κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι προεγράφη ἐσταυρωμένος; 2 Τοῦτο μόνον κατεγνωσμένος ἦν. 12 Πρὸ τοῦ γὰρ ἦλθεῖν τινας ἀπὸ Ἱακώβου, μετὰ τῶν ἔθνῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστελλεν καὶ ἀφώριζεν ἑαυτόν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς. 13 Καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ 3 Οὕτως ἀνόητοί ἐστε; Ἐναρξάμενοι περιτομήτι, νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; 4 περιτομῆς. 14 Ἀλλ' Τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ· εἴ γε καὶ εἰκῇ; 5 καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, ὥστε καὶ Βαρναβᾶς Ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ Ὅπνεῦμα καὶ συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει. 15 Ἀλλ' ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἔξ ἔργων νόμου ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὁρθοποδοῦσιν πρὸς ἦ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; 6 Καθὼς Ἀβραὰμ τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ “ἐπίστευσεν τῷ Ὅθεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ Κηφᾶς ἔμπροσθεν πάντων, Εἰ σὺ Ἰουδαῖος, εἰς δικαιοσύνην”. 7 Γινώσκετε ἄρα ὅτι ὑπάρχων ἔθνικῶς καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοι υἱοί εἰσιν Ἀβραάμ. ζῆς, πῶς τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαΐζειν;” 8 Προϊδοῦσα δὲ ἡ Γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως

δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ ὅθεὸς, προευηγγελίσατο δὲ ὅθεὸς εἰς ἐστιν. 21 Ὁ οὖν νόμος κατὰ τῷ Ἀβραὰμ, ὅτι “Ἐνευλογηθήσονται ἐν τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ ὅθεοῦ; Μὴ γένοιτο! Εἰ σοὶ πάντα τὰ ἔθνη.” 9 Ὡστε οἱ ἐκ πίστεως γάρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωποιῆσαι, εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ. 10 Ὅσοι δὲ τῶν πίστεως ἐκ νόμου ἀνὴν ἡ δικαιοσύνη. 22 γάρ ἔξ ἔργων νόμου εἰσὶν ὑπὸ κατάραν Ἄλλὰ συνέκλεισεν ἡ Γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ εἰσίν, γέγραπται γάρ, ὅτι “Ἐπικατάρατος ἀμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως πᾶς ὃς οὐκ ἔμμενει πᾶσιν τοῖς γεγραμμένοις” Ἰησοῦ ἔχοντος δοθῆται τοῖς πιστεύουσιν. ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά.” 23 Πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ 11 Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ, οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκλειόμενοι εἰς τῷ ὅθεῳ δῆλον, ὅτι, “Ο δίκαιος ἐκ πίστεως τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. ζήσεται.” 12 Ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ 24 Ὡστε ὁ νόμος, παιδαγωγὸς ἡμῶν πίστεως, ἀλλ’, “Ο ποιήσας αὐτὰ, ζήσεται ἐν γέγονεν εἰς ἔχοντόν, ἵνα ἐκ πίστεως αὐτοῖς.” 13 Ἐχοντός ἡμᾶς ἔξηγόρασεν ἐκ τῆς δικαιωθῶμεν. 25 Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. 26 Πάντες κατάρα, ὅτι γέγραπται, “Ἐπικατάρατος πᾶς γάρ υἱοὶ ὅθεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου”, 14 ἵνα εἰς τὰ ἔχοντα Ἰησοῦ. 27 Ὅσοι γάρ εἰς ἔχοντόν ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται ἐν ἐβαπτίσθητε, Ἐχοντόν ἐνεδύσασθε. 28 Οὐκ ἔχοντός Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ ἔνι Ιουδαῖος οὐδὲ Ἐλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος Ἀπειράτος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως. 29 Οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ, Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω. “Ομως πάντες γάρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν ἔχοντός Ἰησοῦ. ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην, οὐδεὶς 29 Εἰ δὲ ὑμεῖς ἔχοντό, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ ἀθετεῖ ἥ ἐπιδιατάσσεται. 16 Τῷ δὲ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, κατ’ ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. ἔρρεθησαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. Οὐ λέγει, “Καὶ τοῖς σπέρμασιν”, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ’ ὡς ἐφ’ ἐνός, “Καὶ τῷ σπέρματί σου”, ὃς ἔστιν ἔχοντός. 17 Τοῦτο δὲ λέγω: διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ ὅθεοῦ, ὁ μετὰ τετρακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη γεγονώς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. 18 Εἰ γάρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία, οὐκέτι ἔξ ἐπαγγελίας; τῷ δὲ Ἀβραὰμ δι’ ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ ὅθεός. 19 Τί οὖν ὁ νόμος; Τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη, ἀχρις οὗ ἐλθῃ τὸ σπέρμα ὃ ἐπήγγελται, διαταγεῖς δι’ ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτου. 20 Ο δὲ μεσίτης ἐνὸς οὐκ ἔστιν, ὁ

4 Λέγω δέ, ἐφ’ ὃσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἔστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὁν, 2 ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἔστιν καὶ οἰκονόμους, ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. 3 Οὕτως καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἡμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἡμεν δεδουλωμένοι. 4 Ὅτε δὲ ἥλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἔξαπέστειλεν ὁ ὅθεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμου, 5 ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἔξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν. 6 Ὅτι δέ ἐστε υἱοί, ἔξαπέστειλεν ὁ ὅθεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν κραζόν, “Ἄββά, ὁ Πατήρ!” 7 Ὡστε

ούκέτι εῖ δοῦλος, ἀλλὰ νίός εἰ δὲ νίός, καὶ εἰσιν δύο διαθῆκαι: μία μὲν ἀπὸ Ὁρους κληρονόμος διὰ ὑθεοῦ. 8 Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ Σινᾶ εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἡτις ἐστὶν εἰδότες ὑθεόν, ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ Ἀγάρ. 25 Τὸ δὲ Ἀγάρ Σινᾶ Ὅρος ἐστὶν ἐν τῇ οὖσι θεοῖς. 9 νῦν δὲ γνόντες ὑθεόν, μᾶλλον Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δὲ γνωσθέντες ὑπὸ ὑθεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε δουλεύει γὰρ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. 26 πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἵς Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἐστίν, πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε; 10 Ἡμέρας ἡτις ἐστὶν μήτηρ ὑμῶν. 27 Γέγραπται γάρ, παρατηρεῖσθε, καὶ μῆνας, καὶ καιροὺς, “Εὐφράνθητι, στεῖρα, ἡ οὐ τίκτουσα, ρήξον καὶ ἐνιαυτούς. 11 Φοβοῦμαι ὑμᾶς, μή πως καὶ βόησον, ἡ οὐκ ὠδίνουσα, δτὶ πολλὰ τὰ εἰκῇ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς. 12 Γίνεσθε ὡς τέκνα τῆς ἑρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἔχούσης ἐγώ, δτὶ κάγὼ ὡς ὑμεῖς, ἀδελφοί, δέομαι τὸν ἄνδρα.” 28 Ὅμεις δέ, ἀδελφοί, κατὰ ὑμῶν. Οὐδέν με ἡδικήσατε· 13 οἴδατε δὲ δτὶ Ἰσαὰκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐστέ. 29 Ἄλλ’ δι’ ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς, εὐηγγελισάμην ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς, ἐδίωκε ὑμῖν τὸ πρότερον. 14 Καὶ τὸν πειρασμὸν τὸν κατὰ ὑπεῦμα, οὕτως καὶ νῦν. 30 Ἄλλὰ ὑμῶν ἐν τῇ σαρκὶ μου, οὐκ ἔξουθενήσατε τί λέγει ἡ Γραφή; “Ἐκβαλε τὴν παιδίσκην οὐδὲ ἔξεπτύσατε, ἀλλ’ ὡς ἄγγελον ὑθεοῦ καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς, οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσει ἐδέξασθε με, ὡς Ὅχριστὸν Ἰησοῦν. 15 Ποῦ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης, μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς οὖν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; Μαρτυρῶ γὰρ ἐλευθέρας.” 31 Διό ἀδελφοί, οὐκ ἐσμὲν ὑμῖν δτὶ εἰ δυνατὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

ἔξορύζαντες, ἐδώκατέ μοι. 16 Ὡστε ἔχθρὸς 5 Τῇ ἐλευθερίᾳ, ὑμᾶς Ὅχριστὸς ὑμῶν γέγονα, ἀληθεύων ὑμῖν; 17 Ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς ήλευθέρωσεν, στήκετε οὖν, καὶ μὴ πάλιν θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε. 18 Καλὸν δὲ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε. 2 Ἰδε, ἐγὼ Παῦλος ἐν τῷ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς. 19 Τέκνα λέγω ὑμῖν δτὶ ἐὰν περιτέμνησθε, Ὅχριστὸς μόνον ποιησει. 3 Μαρτύρομαι δὲ ἐν τῷ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς. 20 Ἡθελον δὲ παρεῖναι πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ δτὶ ὀφειλέτης ἐστὶν, δλον τὸν νόμον ποιησαι. 4 Κατηργήθητε ἀπὸ Ὅχριστοῦ, οἵτινες ἐν πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν νόμῳ δικαιοῦσθε, τῆς χάριτος ἔξεπέσατε. 5 μου, δτὶ ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν. 21 Λέγετέ μοι, οἱ ὑπὸ νόμου θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον Ήμεῖς γὰρ ὑπεῦματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα οὐκ ἀκούετε; 22 Γέγραπται γὰρ δτὶ Ἀβραὰμ δικαιοισύνης ἀπεκδεχόμεθα. 6 Ἐν γὰρ δύο οὐκέτης τοῦτο περιτομή τι ἰσχύει, οὐτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι’ ἀγάπης οὐτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι’ ἀγάπης ἐνεργούμενη. 7 Ἐτρέχετε καλῶς τίς ὑμᾶς ἐνέκοψεν, ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; 8 Ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς. 9 Μικρὰ ζύμη δλον τὸ φύραμα ζυμοῖ.

10 Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Ἁγίῳ ὅτι **25** Εἰ ζῶμεν ὁ Πνεύματι, ὁ Πνεύματι καὶ οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε. Ὁ δὲ ταράσσων στοιχῶμεν. **26** Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ὑμᾶς, βαστάσει τὸ κρίμα, δοτις ἐὰν ἦ. ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις
11 Ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι φθονοῦντες.

κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; Ἀρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ. **12** Ὁφελον καὶ ὀποκόφονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.
13 Ὦμεις γάρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκὶ, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις. **14** Ο γάρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πεπλήρωται, ἐν τῷ, “Ἄγαπήσεις τὸν πλησίον σου ώς σεαυτόν.” **15** Εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε, μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῆτε.
16 Λέγω δέ, ὁ Πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε. **17** Ή γάρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ Πνεύματος, τὸ δὲ Πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός, ταῦτα γὰρ ἀλλήλοις ἀντίκειται, ἵνα μὴ ἀ ἐὰν θέλητε, ταῦτα ποιῆτε. **18** Εἰ δὲ ὁ Πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἔστε ὑπὸ νόμουν. **19** Φανερὰ δέ ἔστιν τὰ ἔργα τῆς σαρκός, ἄτινά ἔστιν πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, **20** εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρις, ζῆλοι, θυμοί, ἔριθεῖαι, διχοστασίαι, αἵρεσεις, **21** φθόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ἀ προλέγω ὑμῖν, καθὼς προεἶπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες, Βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν. **22** Ο δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἔστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, **23** πραΰτης, ἔγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων, οὐκ ἔστιν νόμος. **24** Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ Ιησοῦ, τὴν σάρκα ἔσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

6 Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προλημφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινὶ παραπτώματι, ὑμεῖς, οἱ πνευματικοὶ, καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραΰτητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. **2** Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ. **3** Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναί τι, μηδὲν ὡν, φρεναπατᾶ ἔαυτόν. **4** Τὸ δὲ ἔργον ἔαυτοῦ δοκιμαζέτω ἔκαστος, καὶ τότε εἰς ἔαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἔτερον. **5** Ἔκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει. **6** Κοινωνείτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον, τῷ κατηχοῦντι, ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. **7** Μὴ πλανᾶσθε, θεόδος οὐ μυκτηρίζεται. “Ο γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει. **8** Ὅτι δὲ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἔαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν, δὲ σπείρων εἰς τὸ Πνεῦμα, ἐκ τοῦ Πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) **9** Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες, μὴ ἐγκακῶμεν, καιρῷ γὰρ ιδίῳ, θερίσομεν μὴ ἐκλυόμενοι. **10** Ἀρα οὖν, ώς καιρὸν ἔχομεν, ἔργαζόμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως. **11** Ἰδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. **12** Όσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ Ιησοῦ μὴ διώκωνται. **13** Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμημένοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ

σαρκὶ καυχήσωνται. **14** Ἐμοὶ δὲ, μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ ὄντος ἡμῶν, Ἰησοῦ Ἰουδαίου, δι’ οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, κάγὼ κόσμῳ. **15** Οὕτε γὰρ περιτομή τί ἐστιν, οὕτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. **16** Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ’ αὐτοὺς, καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ ὄντος. **17** Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω, ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. **18** Ἡ χάρις τοῦ ὄντος ἡμῶν, Ἰησοῦ Ἰουδαίου, μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν!

Προς Εφεσιους

1 Παῦλος, ἀπόστολος ὑπὲρ Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος ὑπερθεοῦ, τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ καὶ πιστοῖς ἐν ὑπὲρ Χριστῷ Ἰησοῦ: **2** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ ὑπερθεοῦ Πατρὸς καὶ ὑμῶν καὶ ὑπερθεοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ Χριστοῦ. **3** Ἐύλογητὸς δὲ ὑπερθεός καὶ Πατὴρ τοῦ ὑπερθεοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ Χριστοῦ, δὲ εὐλογήσας ὑμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν ὑπὲρ Χριστῷ, **4** καθὼς ἔξελέξατο ὑμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ, **5** προορίσας ὑμᾶς εἰς νίοθεσίαν διὰ ὑπερθεοῦ ὑπὲρ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, **6** εἰς ἐπαίνον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἣς ἔχαριτωσεν ὑμᾶς ἐν τῷ ἥγαπημένῳ, **7** ἐν τῷ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ, **8** ἡς ἐπερίσσευσεν εἰς ὑμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει, **9** γνωρίσας ὑμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἦν προέθετο ἐν αὐτῷ, **10** εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ ὑπερθεῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν αὐτῷ, **11** ἐν τῷ καὶ ἐκληρώθημεν, προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος, κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, **12** εἰς τὸ εἶναι ὑμᾶς, εἰς ἐπαίνον δόξης αὐτοῦ, τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ ὑπερθεῷ. **13** ἐν τῷ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν τῷ καὶ πιστεύσαντες, ἐσφραγίσθητε τῷ ὑπερθεῷ τῆς ἐπαγγελίας τῷ Ἅγιῷ, **14** ὃ ἐστιν ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ὑμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποίησεως, εἰς ἐπαίνον τῆς δόξης αὐτοῦ. **15** Διὰ τοῦτο, κἀγώ ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ ὑπερθεῷ Ἰησοῦ, καὶ τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, **16** οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνείαν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, **17** ἵνα δὲ ὑπερθεός τοῦ ὑπερθεοῦ ὑμῶν, ὑπερθεοῦ ὑπερθεοῦ, **18** πεφωτισμένους τοὺς ὄφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς, τίς ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, ἐν τοῖς ἁγίοις, **19** καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ὑμᾶς, τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, **20** ἵνα ἐνίργηκεν ἐν τῷ ὑπερθεῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, **21** ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας, καὶ δυνάμεως, καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὄντος ὄνομαζομένου, οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι (aiōn g165) **22** καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, **23** ἡτις ἐστὶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένου.

2 Καὶ ὑμᾶς ὅντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν καὶ ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν, **2** ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε, κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ

πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ υἱοῖς τῆς ἀπειθείας· (aiōn g165) 3 ἐν οἷς καὶ αὐτοῦ, 15 τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς δόγμασιν καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίση ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ ἐν αὐτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον, ποιῶν θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, εἰρήνην, 16 καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς καὶ ἡμεθα τέκνα φύσει ὄργης, ὡς καὶ ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι τῷ ὅθεῷ διὰ οἱ λοιποί. 4 Ὁ δὲ ὅθεὸς πλούσιος ὃν ἐν τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ, ἥν ἐν αὐτῷ· 17 καὶ ἐλθὼν, εὐηγγελίσατο, ἡγάπησεν ἡμᾶς, 5 καὶ ὅντας ἡμᾶς νεκροὺς “εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν, καὶ εἰρήνην τοῖς παραπτώμασιν, συνεζωοποίησεν τοῖς ἐγγύς”. 18 ὅτι δι’ αὐτοῦ ἔχομεν τῷ ὇χιστῷ (χάριτί ἔστε σεσωσμένοι), τὴν προσαγωγὴν, οἱ ἀμφότεροι ἐν ἑνὶ 6 καὶ συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν ἐν ὅπνεύματι πρὸς τὸν Πατέρα. 19 Ἀρα οὖν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν ὇χιστῷ Ὁησοῦ, οὐκέτι ἔστε ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ ἔστε 7 ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσιν, τοῖς συμπολῖται τῶν ἀγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ ἐπερχομένοις τὸ ὑπερβάλλον πλοῦτος τῆς Ὅθεοῦ, 20 ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελιῷ χάριτος αὐτοῦ, ἐν χρηστότητι ἐφ’ ἡμᾶς τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὅντος ἐν ὇χιστῷ Ὁησοῦ. (aiōn g165) 8 Τῇ γάρ ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ ὇χιστοῦ Ὁησοῦ, 21 χάριτί ἔστε σεσωσμένοι διὰ πίστεως, καὶ ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη, τοῦτο οὐκ ἔξ ὑμῶν, Ὅθεοῦ τὸ δῶρον· 9 αὐξεῖ εἰς ναὸν ἄγιον ἐν Ὅκυριῳ, 22 ἐν ᾧ καὶ οὐκ ἔξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχήσηται. ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε, εἰς κατοικητήριον 10 Αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες τοῦ Ὅθεοῦ ἐν ὅπνεύματι.

ἐν ὇χιστῷ Ὁησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, 3 Τούτου χάριν, ἐγὼ Παῦλος, δέσμιος οἵς προητοίμασεν ὁ Ὅθεὸς, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν. 11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι ποτὲ ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐν σαρκὶ, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου, 12 ὅτι ἡτε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς ὇χιστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ. 13 Νυνὶ δὲ ἐν ὇χιστῷ Ὁησοῦ, ὑμεῖς οἵ ποτε ὅντες μακρὰν, ἐγενήθητε ἐγγύς ἐν τῷ αἴματι τοῦ ὇χιστοῦ. 14 Αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν, καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ Ὁησοῦ, διὰ τοῦ εὐαγγελίου, 7 οὐ ἐγενήθην

διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος ὑμῖν, **21** αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τοῦ ὀθεοῦ τῆς δοθείσης μοι, κατὰ τὴν ἐν ὁχιστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεὰς ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. **8** Ἐμοὶ τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. Ἀμήν! (αιῶν **g165**)

τῷ, ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἀγίων, ἔδοθή ἡ χάρις αὕτη, τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι,

τὸ ἀνεξιχνίαστον πλοῦτος τοῦ ὁχιστοῦ, **9** καὶ φωτίσαι πάντας, τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου, τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ ὄθεῷ, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, (αιῶν **g165**)

10 ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἔξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ ὄθεοῦ, **11** κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων, ἥν ἐποίησεν ἐν τῷ ὁχιστῷ Ἰησοῦ, τῷ

Κυρίῳ ὑμῶν, (αιῶν **g165**) **12** ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. **13** Διὸ αἴτοῦμαι

μὴ ἐγκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν. **14** Τούτου

χάριν, κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα, **15** ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται, **16** ἵνα δῷ ὑμῖν

κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς δόξης αὐτοῦ, δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ ὄντος πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἀνθρωπον, **17** κατοικῆσαι

τὸν ὁχιστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ, ἐρριζωμένοι καὶ τεθμελιωμένοι, **18** ἵνα ἔξισχύσητε

καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν τοῖς ἀγίοις, τί τὸ πλάτος, καὶ μῆκος, καὶ ὑψος, καὶ βάθος, **19** γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν

τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ ὁχιστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ ὄθεοῦ.

20 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα, ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ ὃν αἰτούμεθα ἡ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν

4 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἐγὼ δέσμιος ἐν ὁχιστῷ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἣς ἐκλήθητε, **2** μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραῦτης, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, **3** σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ ὄντος πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. **4** “Ἐν σῷμα καὶ ἐν ὄντει πνεύμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν, **5** εἰς ὁχιστόν, μία πίστις, ἐν βάπτισμα, **6** εἰς ὄθεὸς καὶ Πατὴρ πάντων, δέπι πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν. **7** ‘Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ὑμῶν ἔδοθη ἡ χάρις, κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ ὁχιστοῦ. **8** Διὸ λέγει, “Αναβὰς εἰς ὑψος, ἡχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, ἔδωκεν δόματα τοῖς ἀνθρώποις.” **9** Τὸ δὲ, “ἀνέβη”, τί ἐστιν, εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; **10** Ο καταβὰς αὐτός ἐστιν καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. **11** Καὶ αὐτὸς ἔδωκεν τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, **12** πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἀγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ ὁχιστοῦ, **13** μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ ὄθεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ ὁχιστοῦ, **14** ἵνα μηκέτι ὅμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ

ἀνέμω τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κυβείᾳ δὲ κοπιάτῳ, ἐργαζόμενος ταῖς χερσὶν τὸ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν ἀγαθόν, ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν μεθοδείαν τῆς πλάνης, **15** ἀληθεύοντες ἔχοντι. **29** Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ δὲ ἐν ἀγάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλ’ εἴ πάντα, ὃς ἔστιν ἡ κεφαλὴ Ὡριστός, **16** τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα, συναρμολογύμενον ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούουσιν. **30** Καὶ μὴ καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς λυπεῖτε τὸ Ἀγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ἐπιχορηγίᾳς κατ’ ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ὥς ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. ἔκαστου μέρους, τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος **31** Πᾶσα πικρία, καὶ θυμός, καὶ ὁργὴ, καὶ ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἔαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ. κραυγὴ, καὶ βλασφημία, ἀρθήτω ἀφ’ ὑμῶν **17** Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν σὺν πάσῃ κακίᾳ. **32** Γίνεσθε εἰς ἀλλήλους Ὡκρίω, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ χρηστοί, εὐσπλαγχνοί, χαριζόμενοι ἔαυτοῖς, τὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Ὡριστῷ ἐχαρίσατο αὐτῶν. **18** Ἐσκοτωμένοι τῇ διανοίᾳ ὅντες, ὑμῖν.

ἀπηλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ, **5** Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ ὡς τέκνα διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὐσαν ἐν αὐτοῖς, ἀγαπητά, **2** καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, **19** καθὼς καὶ ὁ Ὡριστὸς ἡγάπησεν ὑμᾶς, καὶ οἵτινες ἀπηλγηκότες, ἔαυτοὺς παρέδωκαν παρέδωκεν ἔαυτὸν ὑπὲρ ὑμῶν, προσφορὰν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ εἰς δοσμὴν εὐώδειας. **3** Πορνείᾳ δὲ, καὶ ἀκαθαρσίᾳ πᾶσα, ἥ πλεονεξίᾳ, μηδὲ ὄνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἀγίοις, **4** καὶ αἰσχρότης, καὶ μωρολογία, ἥ εὐτραπελία, ἢ οὐκ ἀνῆκεν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. **5** Τοῦτο γάρ ἵστε γινώσκοντες ὅτι πᾶς πόρνος, ἥ ἀκάθαρτος, ἥ πλεονέκτης, ὅ ἔστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Ὡριστοῦ καὶ Θεοῦ. **6** Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις διὰ ταῦτα, γάρ ἔρχεται ἡ ὁργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. **7** Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν **8** ἵτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Ὡκρίῳ ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε **9** (οἱ γάρ καρπὸς τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ, καὶ δικαιοσύνῃ, καὶ ἀληθείᾳ), **10** δοκιμάζοντες τί ἔστιν εὐάρεστον τῷ Ὡκρίῳ. **11** Καὶ μὴ ἕλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ παροργισμῷ ὑμῶν, **26** “Οργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε” ὁ ἕλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ παροργισμῷ ὑμῶν, **27** μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. **28** Ο κλέπτων μηκέτι κλεπτέω, μᾶλλον

συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις ἵνα ἡ ἁγία καὶ ἅμωμος. 28 Οὕτως ὀφείλουσιν τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε, καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαπῶν τὰς ἑαυτῶν γυναικας, 12 τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ’ αὐτῶν, ως τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν αἰσχρόν ἔστιν καὶ λέγειν. 13 Τὰ δὲ πάντα ἑαυτοῦ γυναικα, ἑαυτὸν ἀγαπᾶ. 29 Οὐδεὶς ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται, γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλὰ πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἔστιν. ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ 14 Διὸ λέγει, “Ἐγειρε, ὁ καθεύδων, καὶ ὁ Ὡχριστὸς τὴν ἐκκλησίαν, 30 ὅτι μέλη ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ. 31 “Ἄντι τούτου σοι ὁ Ὡχριστός.” 15 Βλέπετε οὖν ἀκριβῶς καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν πῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ’ ὡς μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ σοφοί, 16 ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.” ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσιν. 17 Διὰ 32 Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἔστιν, ἐγὼ δὲ τοῦτο, μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνίετε λέγω εἰς Ὡχριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. τί τὸ θέλημα τοῦ Ὦκυρίου. 18 Καὶ μὴ 33 Πλὴν καὶ ὑμεῖς, οἱ καθ’ ἔνα, ἔκαστος μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἔστιν ἀσωτία, ἀλλὰ τὴν ἑαυτοῦ γυναικα ούτως ἀγαπάτω ως πληροῦσθε ἐν Ὦπνεύματι, 19 λαλοῦντες ἑαυτόν, ή δὲ γυνὴ, ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα. ἑαυτοῖς ἐν ψαλμοῖς, καὶ ὕμνοις, καὶ ώδαις 6 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν πνευματικαῖς, ἄδοντες καὶ ψάλλοντες τῇ ἐν Ὦκυρίῳ, τοῦτο γάρ ἔστιν δίκαιον. 2 καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Ὦκυρίῳ, 20 εὐχαριστοῦντες “Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα” (ἥτις πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ ἔστιν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ), 3 “ἵνα Ὦκυρίου ἡμῶν, Ἰησοῦ Ὡχριστοῦ, τῷ Ὠθεῷ εῦ σοι γένηται, καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ καὶ Πατρί, 21 ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις τῆς γῆς.” 4 Καὶ, οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε ἐν φόβῳ Ὡχριστοῦ. 22 Αἱ γυναικες τοῖς τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλὰ ἐκτρέφετε αὐτὰ ἰδίοις ἀνδράσιν ως τῷ Ὦκυρίῳ, 23 ὅτι ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Ὦκυρίου. 5 Οἱ ἀνήρ ἔστιν κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ως καὶ δοῦλοι, ὑπακούετε τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις ὁ Ὡχριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, αὐτὸς μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ἐν ἀπλότητι Σωτὴρ τοῦ σώματος. 24 Ἄλλ’ ως ἡ ἐκκλησία τῆς καρδίας ὑμῶν ως τῷ Ὡχριστῷ, 6 μὴ ὑποτάσσεται τῷ Ὡχριστῷ, οὕτως καὶ αἱ γυναικες τοῖς ἀνδράσιν ἐν παντί. 25 Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναικας, καθὼς καὶ ὁ Ὡχριστὸς ἥγαπησεν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, 26 ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὄντας ἐν ῥήματι, 27 ἵνα παραστήσῃ αὐτὸς ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν Καὶ, οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς σπίλον, ἦ ῥυτίδα, ἦ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ’ Καὶ τὸν ὄντας ἐν ἀνθρώποις, εἰτε δοῦλος εἰτε ἐλεύθερος. 9 ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν Καὶ τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν, εἰδότες ὅτι

καὶ αὐτῶν καὶ ὑμῶν ὁ Ἦ Κύριος ἐστιν ἐν ὑμῖν Τυχικὸς, ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ οὐρανοῖς, καὶ προσωπολημψίᾳ οὐκ ἔστιν πιστὸς διάκονος ἐν Ὦ Κυρίῳ, 22 ὃν ἔπεμψα παρ' αὐτῷ. 10 Τοῦ λοιποῦ, δυναμοῦσθε, πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ ἐν Ὦ Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἴσχύος περὶ ἡμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας αὐτοῦ. 11 Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ ὑμῶν. 23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη Ὦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι μετὰ πίστεως ἀπὸ Ὦ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Ὦ Κυρίου πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου. 12 Ὁτι Ὡ Ιησοῦ Ὡ Χριστοῦ. 24 Ἡ χάρις μετὰ πάντων οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ τῶν ἀγαπώντων τὸν Ὦ Κυρίον ἡμῶν, Ὡ Ιησοῦν σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς Ὡ Χριστὸν, ἐν ἀφθαρσίᾳ.
ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ
σκότους τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς
πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. (αἱση g165) 13
Διὰ τοῦτο, ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ
Ὦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῇ πονηρᾷ, καὶ ἀπαντα κατεργασάμενοι,
στῆναι. 14 Στῆτε οὖν, “περιζωσάμενοι τὴν
ὸσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ”, καὶ “ἐνδυσάμενοι
τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης”, 15 καὶ
ὑποδησάμενοι τοὺς “πόδας ἐν ἔτοιμασίᾳ
τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης”. 16 Ἐν πᾶσιν
ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως,
ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ
πονηροῦ πεπυρωμένα σφέσαι. 17 Καὶ “τὴν
περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου” δέξασθε,
καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Ὡ Πνεύματος, ὃ ἔστιν
ῥῆμα Ὦ Θεοῦ, 18 διὰ πάσης προσευχῆς καὶ
δεήσεως, προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ
ἐν Ὡ Πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ, ἀγρυπνοῦντες
ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ
πάντων τῶν ἀγίων, 19 καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα
μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός
μου, ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον
τοῦ εὐαγγελίου, 20 ὑπὲρ οὗ πρεσβεύνω ἐν
ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρησιάσωμαι, ὡς
δεῖ με λαλῆσαι. 21 Ἰνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς
τὰ κατ' ἐμέ, τί πράσσω, πάντα γνωρίσει

ὅτι στήκετε ἐν ἑνὶ πνεύματι, μιᾶς ψυχῆς 12 Ὡστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου, ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου 28 καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν μόνον, ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀντικειμένων, ἥτις ἔστιν αὐτοῖς ἔνδειξις ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἀπωλείας, ὑμῶν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε. 13 ἀπὸ Ὁθεοῦ, 29 ὅτι ὑμῖν ἔχαρισθη τὸ ὑπὲρ Ὁθεὸς γάρ ἔστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν, καὶ τὸ ὇χιστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, θέλειν, καὶ τὸ ἐνεργεῖν, ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν, 30 τὸν 14 Πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες, οἶον εἴδετε ἐν ἐμοὶ, διαλογισμῶν, 15 ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Ὁθεοῦ ἄμωμα μέσον

2 Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν ὇χιστῷ, εἴ τις παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία ὇νεύματος, εἴ τις σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί, 2 πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν, ἵνα τὸ αὐτὸν φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμψυχοι, τὸ ἐν φρονοῦντες. 3 Μηδὲν κατ’ ἐριθείαν μηδὲ κατὰ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἥγονύμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν, 4 μὴ τὰ ἑαυτῶν ἔκαστος σκοποῦντες, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔτερων ἔκαστοι. 5 Τοῦτο φρονεῖτε ἐν ὑμῖν, δοκιμήσατε τὸν Ὁθεόν, 6 δοκιμήσατε τὸν Ὁθεόν ὑπάρχων, οὐχ ἀρπαγμὸν ἥγησατο τὸ εἶναι ἵσα Ὁθεῷ, 7 ἀλλὰ ἑαυτὸν ἐκένωσεν, μορφὴν δούλου λαβών, ἐν δόμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος. Καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἀνθρωπος, 8 ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν, γενόμενος ὑπῆκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. 9 Διὸ καὶ ὁ Ὁθεός αὐτὸν ὑπερύψωσεν, καὶ ἔχαρισατο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, 10 ἵνα ἐν τῷ ὄνόματι Ὂησοῦ, πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, 11 καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται ὅτι Ὦκριος Ὂησοῦς ὇χιστός, εἰς δόξαν Ὁθεοῦ Πατρός.

γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ, 16 λόγον ζωῆς ἐπέχοντες εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν ὇χιστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα, 17 ἀλλ’ εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν. 18 Τὸ δὲ αὐτὸν καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συγχαίρετε μοι. 19 Ἐλπίζω δὲ ἐν Ὦκριῷ Ὂησοῦ, Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κάγὼ εὐψυχῶ, γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν. 20 Οὐδένα γάρ ἔχω ἴσοψυχον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει. 21 Οἱ πάντες γάρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ Ὂησοῦ ὇χιστοῦ. 22 Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον, σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον. 23 Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι, ὡς ἂν ἀφίδω τὰ περὶ ἐμὲ ἔξαυτῆς 24 πέποιθα δὲ ἐν Ὦκριῷ ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι. 25 Ἀναγκαῖον δὲ ἥγησάμην, Ἐπαφρόδιτον, τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, 26 ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν διότι ἥκούσατε ὅτι ἡσθένησεν.

27 Καὶ γὰρ ἡσθένησεν παραπλήσιον θανάτῳ, τὴν ἐκ Ὁθεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει, ἀλλὰ ὁ Ὅθεὸς ἡλέησεν αὐτὸν, οὐκ αὐτὸν 10 τοῦ γνῶναι αὐτὸν, καὶ τὴν δύναμιν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπην τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, καὶ κοινωνίαν ἐπὶ λύπην σχῶ. 28 Σπουδαιοτέρως οὖν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφιζόμενος τῷ ἔπεμψα αὐτὸν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν, θανάτῳ αὐτοῦ, 11 εἰ πως καταντήσω εἰς χαρῆτε κάγὼ ἀλυπότερος ὡς. 29 Προσδέχεσθε τὴν ἔξανάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν. 12 Οὐχ ὅτι οὖν αὐτὸν ἐν Ὁκυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, ἥδη ἔλαβον, ἢ ἥδη τετελείωμαι, διώκω δὲ, καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε, 30 εἰ καὶ καταλάβω, ἐφ' ὃ καὶ κατελήμφθην ὅτι διὰ τὸ ἔργον Ὁχριστοῦ μέχρι θανάτου ὑπὸ Ὁχριστοῦ ὉΙησοῦ. 13 Ἀδελφοί, ἐγὼ ἦγγισεν, παραβολευσάμενος τῇ ψυχῇ, ἵνα ἐμαυτὸν οὐ λογίζομαι κατειληφέναι, ἐν ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, τῆς πρός δέ: τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς με λειτουργίας.

3 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Ὁκυρίῳ. Τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν, ἐμοὶ μὲν οὐκ ὄκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές. 2 Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν. 3 Ἡμεῖς γάρ ἐσμεν ἡ περιτομή, οἱ Ὄπνεύματι Ὁθεοῦ λατρεύοντες καὶ καυχώμενοι ἐν Ὁχριστῷ ὉΙησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες, 4 καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποιθησιν καὶ ἐν σαρκὶ. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκὶ, ἐγὼ μᾶλλον: 5 περιτομῇ ὄκταήμερος ἐκ γένους ὸισραήλ φυλῆς Βενιαμίν, Ἐβραϊὸς ἐξ Ἐβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαϊὸς, 6 κατὰ ζῆλος διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος. 7 Ἀλλὰ ἄτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἦγημαι διὰ τὸν Ὁχριστὸν ζημίαν. 8 Ἀλλὰ μενοῦνγε καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι, διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Ὁχριστοῦ ὉΙησοῦ τοῦ Ὁκυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα εἴζημιώθην καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα,

ἵνα Ὁχριστὸν κερδήσω 9 καὶ εύρεθῶ ἐν 4 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Ὁχριστοῦ, οὕτως στήκετε ἐν Ὁκυρίῳ, ἀγαπητοί.

2 Εύοδίαν παρακαλῶ, καὶ Συντύχην ἐκκλησίᾳ ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως παρακαλῶ, τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Ὦκυρίῳ. καὶ λήμψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι. 16 ὅτι καὶ 3 Ναὶ, ἐρωτῶ καὶ σέ, γνήσιε σύζυγε, ἐν Θεσσαλονίκῃ, καὶ ἄπαξ καὶ δὶς, εἰς τὴν συλλαμβάνου αὐταῖς, αἴτινες ἐν τῷ χρείαν μοι ἐπέμψατε. 17 Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ εὐαγγελίῳ συνήθησάν μοι, μετὰ καὶ τὸ δόμα, ἀλλὰ ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν. 18 Ἀπέχω μου, ὃν τὰ ὄνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς. 4 δὲ πάντα, καὶ περισσεύω πεπλήρωματ, Χαίρετε ἐν Ὦκυρίῳ πάντοτε, πάλιν ἐρῶ, δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' χαίρετε! 5 Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω ὑμῶν, δομὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτήν, πᾶσιν ἀνθρώποις. Ὁ Κύριος ἐγγύς. 6 Μηδὲν εὐάρεστον τῷ ὥθεω. 19 Ὁ δὲ ὥθεός μου μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ, τῇ προσευχῇ καὶ πληρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν, κατὰ τὸ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας, τὰ αἰτήματα πλοῦτος αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν Ὡχριστῷ Ἰησοῦ. ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν ὥθεόν. 7 Καὶ 20 Τῷ δὲ ὥθεω καὶ Πατρὶ ὑμῶν ἡ δόξα εἰς ἡ εἰρήνη τοῦ ὥθεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν! (aiōn g165) 21 νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ Ἀσπάσασθε πάντα ἄγιον ἐν Ὡχριστῷ Ἰησοῦ, τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Ὡχριστῷ Ἰησοῦ. 8 ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὸν ἔμοι ἀδελφοί, 22 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἔστιν ἀληθῆ, ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἄγιοι, μάλιστα ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας. 23 Ἡ χάρις προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ, καὶ τοῦ Ὦκυρίου ὸησοῦ Ὡχριστοῦ μετὰ τοῦ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε. 9 Ἄ καὶ πνεύματος ὑμῶν. Ἀμήν! ἐμάθετε καὶ παρελάβετε, καὶ ἡκούσατε καὶ εἴδετε, ἐν ἔμοι, ταῦτα πράσσετε· καὶ δ ὥθεός τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. 10 Ἐχάρην δὲ ἐν Ὦκυρίῳ μεγάλως, ὅτι ἥδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἔμοι φρονεῖν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε, ἡκαιρεῖσθε δέ. 11 Οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω, ἐγὼ γάρ ἔμαθον ἐν οἷς εἰμι αὐτάρκης εἶναι. 12 Οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι, οἶδα καὶ περισσεύειν. Ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν μεμύημαι, καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι. 13 Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με. 14 Πλὴν καλῶς ἐποιήσατε, συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει. 15 Οἶδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππήσιοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμίᾳ μοι

Προς Κολοσσαεις

1 Παῦλος, ἀπόστολος Ὁχριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος Ὅθεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς, 2 τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἀγίοις, καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Ὁχριστῷ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνῃ ἀπὸ Ὅθεοῦ Πατρὸς ὑμῶν καὶ Ὡκυρίου Ἰησοῦ Ὁχριστοῦ. 3 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Ὅθεῷ Πατρὶ τοῦ Ὡκυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Ὁχριστοῦ, πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι, 4 ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Ὁχριστῷ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην ἣν ἔχετε εἰς πάντας τοὺς ἀγίους, 5 διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας, 6 τοῦ εὐαγγελίου, 7 καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ, ἐστὶν καρποφορούμενον καὶ αὐξανόμενον, καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἣς ἡμέρας ἡκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ Ὅθεοῦ ἐν ἀληθείᾳ· 8 διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἣς ἡμέρας ἡκούσαμεν, οὐ παύόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι καὶ αἰτούμενοι, ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ, 9 διὰ τοῦτο καὶ αὐξανόμενοι τῇ ἐπιγνώσει τοῦ Ὅθεοῦ, 10 περιπατῆσαι ἀξίως τοῦ Ὡκυρίου εἰς πᾶσαν ἀρεσκείαν, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες, καὶ αὐξανόμενοι τῇ ἐπιγνώσει τοῦ Ὅθεοῦ, 11 ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι, κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς, 12 εὐχαριστοῦντες τῷ Πατρὶ, τῷ ἰκανώσαντι ὑμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἀγίων ἐν τῷ φωτί, 13 διὸ ἐρρύσατο ὑμᾶς ἐκ τῆς ἔξουσίας τοῦ σκότους, καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, 14 ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν, τὴν ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν· 15 διὸ ἐστιν εἰκὼν τοῦ Ὅθεοῦ τοῦ ἀօράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως, 16 διτὶ ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα ἐν πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι, 17 τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὄρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαὶ, εἴτε ἔξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτισται. 18 Καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας, διὸ ἐστιν ἡ ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων, 19 διτὶ ἐν αὐτῷ εὐδόκησεν πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι, 20 καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν, εἰρηνοποιήσαι διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ δι' αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς οὐρανοῖς. 21 Καὶ ὑμᾶς ποτε ὅντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, 22 νυνὶ δὲ ἀποκατηλλάγητε ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, διὰ τοῦ θανάτου, παραστῆσαι ὑμᾶς ἀγίους, καὶ ἀμώμους, καὶ ἀνεγκλήτους, κατενώπιον αὐτοῦ· 23 εἴ γε ἐπιμένετε τῇ πίστει, τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι, καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἡκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν, οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος. 24 Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασιν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων

τοῦ ὇χιστοῦ ἐν τῇ σαρκὶ μου ὑπὲρ τοῦ ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν εὐχαριστίᾳ. σώματος αὐτοῦ, ὃ ἐστιν ἡ ἐκκλησία, 25 8 Βλέπετε, μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν ἣς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος, κατὰ τὴν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, οἰκονομίαν τοῦ ὅθεοῦ, τὴν δοθεῖσάν μοι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ εἰς ὑμᾶς πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ ὅθεοῦ, τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ οὐ κατὰ 26 τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ ὇χιστόν. 9 Ὄτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, νῦν δὲ πλήρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς, 10 καὶ ἐφανερώθη τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, (αἱσθ g165) ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὃς ἐστιν ἡ 27 οἵς ἡθέλησεν ὁ ὅθεος, γνωρίσαι τί τὸ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας, 11 ἐν ᾧ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὃ ἐστιν ὇χιστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐν τῇ ἀπειδύσει τοῦ σώματος τῆς ἐλπὶς τῆς δόξης; 28 ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν, σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ ὇χιστοῦ, 12 νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον καὶ συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτισμῷ, ἐν διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ ᾧ καὶ συνηγέρθητε, διὰ τῆς πίστεως τῆς σοφίας, ἵνα παρασήσωμεν πάντα ἄνθρωπον ἐνεργείας τοῦ ὅθεοῦ, τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν τέλειον ἐν ὇χιστῷ. 29 Εἰς ὃ καὶ κοπιῶ, ἐκ νεκρῶν. 13 Καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὅντας ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ, ἐν τοῖς παραπτώμασιν καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει.

2 Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι, ἡλίκον ἀγῶνα

ἔχω ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ ὅσοι οὐχ ἔόρακαν τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί, 2 ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασθέντες ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πᾶν πλοῦτος τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ ὅθεοῦ, ὇χιστοῦ, 3 ἐν ᾧ εἰσιν πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ γνώσεως ἀπόκρυψοι. 4 Τοῦτο λέγω, ἵνα μηδεὶς ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ. 5 Εἴ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι, χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν, καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς ὇χιστὸν πίστεως ὑμῶν. 6 Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν ὇χιστὸν Ἱησοῦν τὸν Κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε, 7 ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ, καὶ βεβαιούμενοι τῇ πίστει, καθὼς

τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνεζωοποίησεν ὑμᾶς σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ὑμῖν πάντα τὰ παραπτώματα, 14 ἔξαλείψας τὸ καθ' ὑμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ὑμῖν, καὶ αὐτὸ ἥρκεν ἐκ τοῦ μέσου, προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ. 15 ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἔξουσίας, ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ. 16 Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει, καὶ ἐν πόσει, ἢ ἐν μέρει ἔορτῆς, ἢ νεομηνίας, ἢ Σαββάτων, 17 ἐστιν σκιὰ τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ ὇χιστοῦ. 18 Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω, θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ, καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, ἢ ἔόρακεν ἐμβατεύων, εἰκῇ φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, 19 καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλήν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ συμβιβαζόμενον,

αὔξει τὴν αὔξησιν τοῦ ὁθοῦ. **20** Εἰ τοῦ ὁθοῦ ἄγιοι καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγχνα ἀπεθάνετε σὺν ὇χιστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, τοῦ κόσμου, τί ως ζῶντες ἐν κόσμῳ πραῦτητα, μακροθυμίαν, **13** ἀνεχόμενοι δογματίζεσθε: **21** “Μή ἄψῃ! Μηδὲ γεύσῃ! ἀλλήλων καὶ χαριζόμενοι ἔαυτοῖς, ἐάν Μηδὲ θίγῃς!” **22** Αὕτην πάντα εἰς φθορὰν τις πρός τινα ἔχη μομφήν· καθὼς καὶ ὁ τῇ ἀποχρήσει, κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ Ὅκυριος ἔχαριστο ὑμῖν, οὕτως καὶ ὑμεῖς, διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων; **23** Ἀτινά ἐστιν **14** Ἐπὶ πᾶσιν δὲ τούτοις, τὴν ἀγάπην, ὅ λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθρησκίᾳ ἐστιν σύνδεσμος τῆς τελειότητος. **15** Καὶ καὶ ταπεινοφροσύνη, καὶ ἀφειδίᾳ σώματος, ἡ εἰρήνη τοῦ ὇χιστοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς οὐκ ἐν τιμῇ τινι πρὸς πλησμονὴν τῆς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν σαρικός.

ἐνὶ σώματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε. **16**

3 Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ ὇χιστῷ, τὰ ἄνω Ὁ λόγος τοῦ ὇χιστοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν ζητεῖτε, οὗ ὁ ὇χιστός ἐστιν, ἐν δεξιᾷ πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ, διδάσκοντες καὶ τοῦ ὁθοῦ καθήμενος. **2** Τὰ ἄνω φρονεῖτε, νουθετοῦντες ἔαυτοὺς ψαλμοῖς, ὅμνοις, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. **3** Ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ὄφδαῖς πνευματικαῖς, ἐν τῇ χάριτι ἄδοντες ζωὴν ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ ὇χιστῷ ἐν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ ὁθῷ. **17** Καὶ πᾶν, τῷ ὁθῷ. **4** Ὄταν ὁ ὇χιστὸς φανερωθῇ, διὰ τοῦτο ἐὰν ποιῆτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἡ ζωὴ ὑμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ ἐν ὄνόματι Ὅκυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες φανερωθῆσθε ἐν δόξῃ. **5** Νεκρώσατε τῷ ὁθῷ Πατρὶ δι’ αὐτοῦ. **18** Αἱ γυναῖκες, οὖν τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς: πορνείαν, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακήν, καὶ ἐν Ὅκυριῷ. **19** Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. **6** δι’ ἂν ἔρχεται ἡ ὄργὴ τοῦ ὁθοῦ, **7** ἐν οἷς **20** Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατε ποτε ὅτε ἐζῆτε ἐν κατὰ πάντα, τοῦτο γάρ εὐάρεστόν ἐστιν τούτοις. **8** Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ ἐν Ὅκυριῷ. **21** Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε πάντα: ὄργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν. **22** Οἱ αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. **9** Μὴ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ ψεύδεσθε εἰς ἄλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλείᾳ, τὸν παλαιὸν ἀνθρωπὸν σὺν ταῖς πράξεσιν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ’ ἐν ἀπλότητι αὐτοῦ, **10** καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, καρδίας, φοβούμενοι τὸν Ὅκυριον. **23** Ὁ ἐὰν τὸν ἀνακαίνούμενον εἰς ἐπίγνωσιν, κατ’ ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ Ὅκυριῷ εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, **11** ὅπου οὐκ καὶ οὐκ ἀνθρώποις, **24** εἰδότες ὅτι ἀπὸ ἔνι “Ἐλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ Ὅκυρίου ἀπολήμψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, τῆς κληρονομίας. Τῷ Ὅκυριῷ ὇χιστῷ ἐλεύθερος, ἀλλὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν δουλεύετε. **25** Ὁ γάρ ἀδικῶν, κομιεῖται ὁ ὇χιστός. **12** Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ ἡδίκησεν, καὶ οὐκ ἐστιν προσωπολημψία.

4 Οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἴσότητα τοῖς ἀγαπητὸς, καὶ Δημᾶς. **15** Ἀσπάσασθε τοὺς δούλους παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς, καὶ Νύμφαν, καὶ ἔχετε ὮΚύριον ἐν οὐρανῷ. **2** Τῇ προσευχῇ τὴν κατ’ οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. **16** Καὶ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ’ ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, εὐχαριστίᾳ, **3** προσευχόμενοι ἄμα καὶ περὶ ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἡμῶν, ἵνα ὁ Ὦθεδός ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ ἀναγνωσθῆ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ λόγου, λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ ὇χριστοῦ, ὑμεῖς ἀναγνῶτε. **17** Καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ, δι’ ὃ καὶ δέδεμαι, **4** ἵνα φανερώσω αὐτὸν, “Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν ὧς δεῖ με λαλῆσαι. **5** Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε ὮΚυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς.” **18** Οἱ ἀσπασμὸς πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἔξαγοραζόμενοι. τῇ ἐμῇ χειρὶ, Παύλου. Μνημονεύετε μου **6** Οἱ λόγοι ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἄλατι τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ’ ὑμῶν. ἡρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι. **7** Τὰ κατ’ ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικός, ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς, καὶ πιστὸς διάκονος, καὶ σύνδουλος ἐν ὮΚυρίῳ, **8** ὃν ἔπειμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ὑμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, **9** σὺν ὉΝησίμῳ, τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὃς ἐστιν ἐξ ὑμῶν. Πάντα ὑμῖν γνωρίσουσιν τὰ ὕδε. **10** Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος, ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μᾶρκος, ὁ ἀνεψιὸς Βαρναβᾶ (περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς, ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν), **11** καὶ Ἰησοῦς, ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος, οἱ ὅντες ἐκ περιτομῆς οὗτοι, μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ ὥθεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. **12** Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς, ὁ ἐξ ὑμῶν, δοῦλος ὇χριστοῦ ὮΙησοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα σταθῆτε τέλειοι καὶ πεπληροφορημένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ ὥθεοῦ. **13** Μαρτυρῶ γάρ αὐτῷ ὅτι ἔχει πολὺν πόνον ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει. **14** Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς, ὁ ἰατρὸς ὁ

Προς Θεσσαλονικεις Α

τῶν νεκρῶν, ὩΙησοῦν, τὸν ρύσμενον ἡμᾶς ἐκ τῆς ὄργης τῆς ἐρχομένης.

2 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοί, τὴν εἰσοδον

1 Παῦλος, καὶ Σιλουανὸς, καὶ Τιμόθεος, ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν ὈΘΕῷ γέγονεν, **2** ἀλλὰ προπαθόντες καὶ Πατρὶ καὶ ὮΚυρίῳ ὩΙησοῦ ὩΧριστῷ: χάρις ὑβρισθέντες, καθὼς οἴδατε, ἐν Φιλίπποις ὑμῖν καὶ εἰρήνῃ. **2** Εὐχαριστοῦμεν τῷ ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ ὈΘΕῷ ἡμῶν, ὈΘΕῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν, μνείαν λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ ὈΘεοῦ ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν, ἐν πολλῷ ἀγῶνι. **3** Ή γὰρ παράκλησις ἡμῶν ἀδιαλείπτως **3** μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ οὐκ ἐκ πλάνης, οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας, οὐδὲ ἔργου τῆς πίστεως, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἐν δόλῳ, **4** ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμεθα ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ ὑπὸ τοῦ ὈΘεοῦ, πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, ὮΚυρίου ἡμῶν, ὩΙησοῦ ὩΧριστοῦ, ἔμπροσθεν οὕτως λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀνθρώποις τοῦ ὈΘεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν, **4** εἰδότες, ἀρέσκοντες, ἀλλὰ ὈΘΕῷ, τῷ δοκιμάζοντι ἀδελφοὶ ἡγαπημένοι ὑπὸ τοῦ ὈΘεοῦ, τὴν τὰς καρδίας ἡμῶν. **5** Οὔτε γάρ ποτε ἐν λόγῳ ἐκλογὴν ὑμῶν, **5** ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε, οὔτε οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ ἐν προφάσει πλεονεξίας (ὮΘεὸς μάρτυς) **6** καὶ ἐν δυνάμει, καὶ ἐν ὩΠνεύματι ὌΓιώ, οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, οὔτε καὶ πληροφορίᾳ πολλῆ, καθὼς οἴδατε οἵοι ἀφ' ὑμῶν, οὔτε ἀπ' ἄλλων, **7** δυνάμενοι ἐν ἐγενήθημεν ὑμῖν δι' ὑμᾶς. **6** Καὶ ὑμεῖς βάρει εἶναι, ὡς ὩΧριστοῦ ἀπόστολοι. Ἀλλὰ μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ ὮΚυρίου, ἐγενήθημεν νήπιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ἐὰν δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ μετὰ τροφὸς θάλπη τὰ ἑαυτῆς τέκνα. **8** Οὔτως χαρᾶς ὩΠνεύματος ὌΓιου, **7** ὥστε γενέσθαι ὁμειρόμενοι ὑμῶν, εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμᾶς τύπους πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ ὑμῖν, οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ ὈΘεοῦ, Μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῇ Ὄχαΐᾳ. **8** Ὄφ' ὑμῶν ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχάς, διότι ἀγαπητοὶ γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ ὮΚυρίου, οὐ μόνον ὑμῖν ἐγενήθητε. **9** Μνημονεύετε γάρ, ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῇ Ὄχαΐᾳ, ἀλλ' ἀδελφοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ ὈΘεὸν ἐξελήλυθεν, ὥστε μὴ χρείαν ἔχειν μὴ ἐπιβαρῆσαι τινα ὑμῶν, ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς λαλεῖν τι. **9** Αὐτοὶ γὰρ περὶ ὑμῶν ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ ὈΘεοῦ. **10** Ὅμεις ἀπαγγέλλουσιν ὅποιαν εἰσοδον ἔσχομεν μάρτυρες καὶ ὁ ὈΘεός, ὡς δόσιως, καὶ δικαίως, πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν καὶ ἀμέμπτως, ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ὈΘεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων, δουλεύειν ὈΘΕῷ ἐγενήθημεν, **11** καθάπερ οἴδατε ὡς ἔνα ζῶντι καὶ ἀληθινῷ, **10** καὶ ἀναμένειν τὸν ἔκαστον ὑμῶν, ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ, **12** Υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, διν ἥγειρεν ἐκ παρακαλοῦντες ὑμᾶς, καὶ παραμυθούμενοι, καὶ μαρτυρόμενοι, εἰς τὸ περιπατεῖν ὑμᾶς

ἀξίως τοῦ ὄθεοῦ, τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς παρακαλέσαι, ὑπὲρ τῆς πίστεως ὑμῶν, 3 τὸ εἰς τὴν ἔαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν. 13 μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσιν ταύταις. Καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ Αὐτοὶ γάρ οἴδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα. 4 Ὅθεῷ ἀδιαλείπτως ὅτι παραλαβόντες λόγον Καὶ γάρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἥμεν, προελέγομεν ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ ὄθεοῦ, ἐδέξασθε οὐ ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καθὼς ἀληθῶς ἐγένετο καὶ οἴδατε. 5 Διὰ τοῦτο κάγὼ μηκέτι ἔστιν, λόγον ὄθεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν στέγων, ἔπειψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν. 14 Ὅμεις γάρ μιμηταὶ ὑμῶν, μή πως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν. 6 Ἀρτὶ ὄθεοῦ, τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Ἡριστῷ δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν, ὉΙησοῦ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε, καὶ ὑμεῖς καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ ὑπὸ τῶν ἴδιων συμφυλετῶν, καθὼς καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνείαν αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, 15 τῶν καὶ τὸν ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε, ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ὉΚύριον ἀποκτεινάντων ὉΙησοῦν, καὶ τοὺς ἰδεῖν, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς. 7 Διὰ τοῦτο προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ Ὅθεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις τῇ ἀνάγκῃ καὶ θλίψει ἡμῶν, διὰ τῆς ὑμῶν ἐναντίων, 16 κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσιν πίστεως. 8 Ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐάν ὑμεῖς λαλῆσαι, ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι στήκετε ἐν ὉΚυρίῳ. 9 Τίνα γάρ εὐχαριστίαν αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε. Ἔφθασεν δυνάμεθα τῷ Ὅθεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὄργὴ εἰς τέλος. 17 Ὅμεις ὑμῶν, ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ἢ χαίρομεν δι' ὑμᾶς, δέ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν, ἔμπροσθεν τοῦ ὄθεοῦ ἡμῶν. 10 Νυκτὸς καὶ πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώπῳ οὐ καρδίᾳ, ἡμέρας, ὑπερεκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον, καὶ καταρτίσαι ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ. 18 Διότι τὰ ὑστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν; 11 Αὐτὸς ἡθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν δὲ δὲ ὁ ὄθεὸς καὶ Πατήρ ἡμῶν, καὶ ὁ ὉΚύριος Παῦλος, καὶ ἄπαξ καὶ δίς, καὶ ἐνέκοψεν ἡμῶν, ὉΙησοῦς, κατευθύναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς. 19 Τίς γάρ ἡμῶν ἐλπίς πρὸς ὑμᾶς. 20 Ὅμεις δὲ ὁ ὉΚύριος πλεονάσαι ἢ χαρὰ ἢ στέφανος καυχήσεως; Ἡ οὐχὶ καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους, καὶ ὑμεῖς, ἔμπροσθεν τοῦ ὉΚυρίου ἡμῶν, καὶ εἰς πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὉΙησοῦ, ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ; 20 Ὅμεις ὑμᾶς, 13 εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν τὰς καρδίας, γάρ ἔστε ἡ δόξα ἡμῶν, καὶ ἡ χαρά.

ἀμέμπτους ἐν ἀγιωσύνῃ ἔμπροσθεν τοῦ ὄθεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν, ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ ὉΚυρίου ἡμῶν, ὉΙησοῦ, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων αὐτοῦ. Ἀμήν!

3 Διὸ μηκέτι στέγοντες, ηὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι, 2 καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, καὶ διάκονον τοῦ ὄθεοῦ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Ἡριστοῦ, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς καὶ

4 Λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν ὉΚυρίῳ ὉΙησοῦ,

καθώς παρελάβετε παρ' ήμῶν, τὸ πῶς δεῖ γάρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Ὅκυρίου, ὅτι ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν ὁ Θεῷ (καθὼς ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν καὶ περιπατεῖτε), ἵνα περισσεύητε μᾶλλον. παρουσίαν τοῦ Ὅκυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν 2 Οἴδατε γάρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν τοὺς κοιμηθέντας. 16 Ὄτι αὐτὸς ὁ Ὅκυρος ὑμῖν διὰ τοῦ Ὅκυρίου Ἰησοῦ. 3 Τοῦτο ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου, γάρ ἐστιν θέλημα τοῦ ὁ Θεοῦ, ὁ ἀγιασμὸς καὶ ἐν σάλπιγgi ὁ Θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας, 4 οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν ὇χιστῷ εἰδέναι ἔκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος, ἀναστήσονται πρῶτον, 17 ἐπειτα ἡμεῖς οἱ κτᾶσθαι ἐν ἀγιασμῷ καὶ τιμῇ, 5 μὴ ἐν πάθει ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι ἄμα σὺν αὐτοῖς, ἐπιθυμίας, καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν εἰδότα τὸν Ὁθόν, 6 τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ τοῦ Ὅκυρίου εἰς ἀέρα· καὶ οὕτως πάντοτε πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν σὺν Ὅκυρῷ ἐσόμεθα. 18 Ὡστε παρακαλεῖτε αὐτοῦ, διότι ἔκδικος Ὅκυρος περὶ πάντων ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.

τούτων, καθώς καὶ προείπαμεν ὑμῖν καὶ διεμαρτυράμεθα. 7 Οὐ γάρ ἐκάλεσεν ὑμᾶς ὁ ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ' ἐν ἀγιασμῷ. 8 Τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν, οὐκ ἀνθρωπὸν ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν Ὁθόν, τὸν διδόντα τὸ ὑπενυμα αὐτοῦ τὸ "Ἄγιον εἰς ὑμᾶς. 9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας, οὐ χρείαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν, αὐτοὶ γάρ ὑμεῖς θεοδίδακτοί ἐστε, εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους. 10 Καὶ γάρ ποιεῖτε αὐτὸς εἰς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς, τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ. Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον, 11 καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν καὶ πράσσειν τὰ ἴδια, καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς ἴδιαις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν, 12 ἵνα περιπατήτε εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἔξω, καὶ μηδενὸς χρείαν ἔχητε. 13 Οὐ θέλομεν δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν κοιμωμένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποί, οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. 14 Εἰ γάρ πιστεύομεν διτὶ Ἰησοῦς ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη, οὕτως καὶ ὁ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. 15 Τοῦτο

5 Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρείαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι. 2 Αὐτοὶ γάρ ἀκριβῶς οἴδατε διτὶ ἡμέρα Ὅκυρίου, ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται. 3 Ὄταν λέγωσιν, "Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια", τότε αἰφνίδιος ἐπίσταται αὐτοῖς ὅλεθρος, ὥσπερ ἡ ὥδιν τῇ ἐν γαστρὶ ἔχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν. 4 Ὅμεῖς δέ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτας καταλάβῃ. 5 Πάντες γάρ ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε, καὶ υἱοὶ ἡμέρας. Οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς οὐδὲ σκότους. 6 Ἀρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς οἱ λοιποί, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν. 7 Οἱ γάρ καθεύδοντες, νυκτὸς καθεύδουσιν, καὶ οἱ μεθυσκόμενοι, νυκτὸς μεθύουσιν. 8 Ὅμεῖς δὲ ἡμέρας ὅντες, νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ περικεφαλαίαν, ἐλπίδα σωτηρίας. 9 Ὄτι οὐκ ἔθετο ὑμᾶς ὁ ὁ Θεὸς εἰς ὄργὴν, ἀλλὰ εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ Ὅκυρίου ὑμῶν, Ἰησοῦ ὇χιστοῦ, 10 τοῦ ἀποθανόντος περὶ ὑμῶν, ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε

καθεύδωμεν, ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν. **11** Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκοδομεῖτε εἷς τὸν ἔνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε. **12** Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν, καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν ὩΚυρίῳ, καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς, **13** καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπερεκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ, διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς.

14 Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς δλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. **15** Ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινι ἀποδῷ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε, καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. **16** Πάντοτε χαίρετε. **17** Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε. **18** Ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γάρ θέλημα Ὡθεοῦ ἐν ὩΧριστῷ ὨΙησοῦ εἰς ὑμᾶς. **19** Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε. **20** Προφητείας μὴ ἔξουθενεῖτε. **21** Πάντα δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε. **22** Ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. **23** Αὐτὸς δὲ ὁ Ὡθεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς δόλοτελεῖς, καὶ ὀλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα, ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ ὩΚυρίου ἡμῶν, ὨΙησοῦ ὩΧριστοῦ, τηρηθείη. **24** Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, δος καὶ ποιήσει. **25** Ἀδελφοί, προσεύχεσθε καὶ περὶ ἡμῶν. **26** Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἀγίω. **27** Ἐνορκίζω ὑμᾶς τὸν ὩΚύριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς. **28** Ἡ χάρις τοῦ ὩΚυρίου ἡμῶν, ὨΙησοῦ ὩΧριστοῦ, μεθ' ὑμῶν. Ἄμήν!

Προς Θεσσαλονικεις Β'

ύμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ ὅθεὸς ἡμῶν,
καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης,
καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει, 12 ὅπως

1 Παῦλος, καὶ Σιλουανὸς, καὶ Τιμόθεος· ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Ὅμιλου ἡμῶν,
τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων, ἐν ὅθεῷ Ἰησοῦ, ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ
Πατρὶ ἡμῶν καὶ Ὅμιλῳ Ἰησοῦ ὇χιστῷ: 2 τὴν χάριν τοῦ Ὅθεοῦ ἡμῶν καὶ Ὅμιλου
χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Ὅθεοῦ Πατρὸς Ἰησοῦ ὇χιστοῦ.

ἡμῶν καὶ Ὅμιλου Ἰησοῦ ὇χιστοῦ. 3 **2** Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς
Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ ὅθεῷ πάντοτε παρουσίας τοῦ Ὅμιλου ἡμῶν, Ἰησοῦ
περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὇χιστοῦ, καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ'
ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, καὶ πλεονάζει αὐτόν, 2 εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι
ἡ ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου, πάντων ὑμῶν, ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοὸς, μηδὲ θροεῖσθαι,
εἰς ἀλλήλους, 4 ὥστε αὐτοὺς ἡμᾶς ἐν μήτε διὰ πνεύματος, μήτε διὰ λόγου,
ὑμῖν ἐγκαυχᾶσθαι, ἐν ταῖς ἐκκλησίαις μήτε δι' ἐπιστολῆς, ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι
τοῦ Ὅθεοῦ, ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν, καὶ ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ Ὅμιλου. 3 Μή τις
πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν, καὶ ὑμᾶς ἔξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον, ὅτι
ταῖς θλίψειν αἵς ἀνέχεσθε, 5 ἐνδειγμα ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον, καὶ
τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Ὅθεοῦ, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆ ὃ ἀνθρωπος τῆς ἀνομίας, ὃ
καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς Βασιλείας τοῦ νιὸς τῆς ἀπωλείας, 4 ὃ ἀντικείμενος καὶ
ὅθεοῦ, ὑπὲρ ἣς καὶ πάσχετε, 6 εἴπερ δίκαιον ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον θεὸν
παρὰ ὅθεῷ, ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ἡ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ
ὑμᾶς θλῖψιν, 7 καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις, Ὅθεοῦ καθίσαι, ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν ὅτι
ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἀποκαλύψει ἔστιν Ὅθεός. 5 Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὧν
τοῦ Ὅμιλου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ, μετ' πρὸς ὑμᾶς, ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν; 6 Καὶ νῦν
ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ, 8 ἐν πυρὶ φλογός τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι
διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι Ὅθεόν, αὐτὸν ἐν τῷ αὐτοῦ καιρῷ. 7 Τὸ γάρ
καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσιν τῷ εὐαγγελίῳ μυστήριον ἥδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας;
τοῦ Ὅμιλου ἡμῶν, Ἰησοῦ, ὇χιστοῦ 9 μόνον δὲ κατέχων ἄρτι, ἔως ἐκ μέσου
οἵτινες δίκην τίσουσιν δλεθρον αἰώνιον, γένηται. 8 Καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται
ἀπὸ προσώπου τοῦ Ὅμιλου, καὶ ἀπὸ τῆς ὁ ἀνομος, δν ὁ Ὅμιλος Ἰησοῦς ἀνελεῖ
δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, (αιδοῖος 9166) 10 τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ
ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἀγίοις καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας
αὐτοῦ, καὶ θαυμασθῆναι ἐν πᾶσιν τοῖς αὐτοῦ, 9 οὖ ἐστιν ἡ παρουσία, κατ' ἐνέργειαν
πιστεύσασιν, ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει, καὶ σημείοις,
ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 11 Εἰς δὲ καὶ τέρασιν ψεύδους, 10 καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ
καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ἀδικίας, τοῖς ἀπολλυμένοις, ἀνθ' ὧν τὴν

ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἔδέξαντο, εἰς στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ τὸ σωθῆναι αὐτούς. **11** Καὶ διὰ τοῦτο, ἀτάκτως περιπατοῦντος, καὶ μὴ κατὰ τὴν πέμπει αὐτοῖς ὁ ὅθεδς ἐνέργειαν πλάνης, παράδοσιν ἣν παρελάβοσαν παρ' ἡμῶν. **7** εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει, **12** ἵνα Αὐτοὶ γάρ οἴδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ὑμᾶς, κριθῶσιν ἄπαντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ὅτι οὐκ ἡτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν, **8** οὐδὲ ἀληθείᾳ, ἀλλὰ εὐδοκήσαντες τῇ ἀδικίᾳ. **13** δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρὰ τινος, ἀλλ' Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ ὅθεῳ ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, νυκτὸς καὶ ἡμέρας πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἡγαπημένοι ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τινα ὑπὸ Ὅκυρίου, ὅτι εἴλατο ὑμᾶς ὁ ὅθεδς, ἀπ' ὑμῶν. **9** Οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν, ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἀγιασμῷ Ἄπεντας ἀλλ' ἵνα ἔαυτοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν, εἰς καὶ πίστει ἀληθείας, **14** εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς, τὸ μιμεῖσθαι ὑμᾶς. **10** Καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν διὰ τοῦ εὐαγγελίου ὑμῶν, εἰς περιποίησιν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι δόξης τοῦ Ὅκυρίου ὑμῶν, ὉΙησοῦ Ὅχριστοῦ. εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι, μηδὲ ἐσθιέτω. **15** Ἐρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε καὶ κρατεῖτε **11** Ἀκούομεν γάρ τινας περιπατοῦντας ἐν ταῖς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ ὑμῖν ἀτάκτως, μηδὲν ἐργαζόμενους, ἀλλὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ὑμῶν. **16** Αὐτὸς περιεργαζομένους. **12** Τοῖς δὲ τοιούτοις δὲ ὁ Ὅκυριος ὑμῶν, ὉΙησοῦς Ὅχριστὸς, παραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν ἐν καὶ ὁ ὅθεδς ὁ Πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἀγαπήσας Ὅκυριος ὉΙησοῦς Ὅχριστῷ, ἵνα μετὰ ἡσυχίας ὑμᾶς καὶ δοὺς παράκλησιν αἰώνιαν, καὶ ἐργαζόμενοι τὸν ἔαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν. ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι, (αἰσπιος 9166) **13** Υμεῖς δέ, ἀδελφοί, μὴ ἐγκακίσητε **17** παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας, καὶ καλοποιοῦντες. **14** Εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει στηρίξαι ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ ἀγαθῷ. τῷ λόγῳ ὑμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον σημειοῦσθε, μὴ συναναμίγνυσθαι αὐτῷ, ἵνα ἐντραπῇ. **15** Καὶ μὴ ως ἔχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νουθετεῖτε ως ἀδελφόν. **16** Αὐτὸς δὲ ὁ Ὅκυριος τῆς εἰρήνης, δώῃ ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ. Ὁ Ὅκυριος μετὰ πάντων ὑμῶν. **17** Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ, Παύλου, ὁ ἐστιν σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ, οὕτως γράφω. **18** Ἡ χάρις τοῦ Ὅκυρίου ὑμῶν, ὉΙησοῦς Ὅχριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

3 Τὸ λοιπὸν, προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ὑμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ὅκυρίου τρέχῃ καὶ δοξάζηται, καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς, **2** καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων, οὐ γάρ πάντων ἡ πίστις. **3** Πιστὸς δέ ἐστιν ὁ Ὅκυριος, δος στηρίξει ὑμᾶς, καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. **4** Πεποίθαμεν δὲ ἐν Ὅκυριῷ ἐφ' ὑμᾶς ὅτι ἡ παραγγέλλομεν, καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε. **5** Ὁ δὲ Ὅκυριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ὅχριστοῦ. **6** Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ Ὅκυρίου ὑμῶν, ὉΙησοῦς Ὅχριστοῦ,

Προς Τιμοθεον Ά

1 Παῦλος, ἀπόστολος ὁ Χριστοῦ ὁ Ιησοῦ, κατ' ἐπιταγὴν Θεοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ὁμοιοῦ Χριστοῦ τῆς ἔλπίδος καὶ Κυρίου Ὁμοιοῦ Χριστοῦ τῆς ἔλπίδος ἡμῶν, 2 Τιμοθέῳ, γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει: “Χριστὸς Ὁμοιοῦ ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ὁμοιοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς τισὸν μὴ ἐτεροδιδασκαλεῖν, 4 μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ἐκζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον ἢ οἰκονομίαν Θεοῦ, τὴν ἐν πίστει.

5 Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας, καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς, καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου, 6 ὃν τινες ἀστοχήσαντες, ἔξετραπησαν εἰς ματαιολογίαν, 7 θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἄ λέγουσιν, μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται.

8 Οἴδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται, 9 εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίω νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἀμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατρολώαις καὶ μητρολώαις, ἀνδροφόνοις, 10 πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἔτερον τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, 11 κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, δὲ ἐπιστεύθην ἐγώ. 12 Χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με, ὁ Χριστῷ Ὁμοιοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἥγήσατο, θέμενος εἰς διακονίαν, 13 τὸ πρότερον ὅντα βλάσφημον, καὶ διώκτην, καὶ ὑβριστήν· ἀλλὰ ἡλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν, ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ. 14 Ὅπερεπλεόνασεν δὲ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ὁμοιοῦ. 15 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἀξιος: ὅτι ἡμῶν, 2 Τιμοθέῳ, γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει: “Χριστὸς Ὁμοιοῦ ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι”, ὃν πρῶτος εἰμι ἐγώ.

16 Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἡλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξηται Ὁμοιοῦ Χριστὸς τὴν ἄπασαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ, εἰς ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) 17 Τῷ δὲ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ Θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην! (aiōn g165) 18 Ταῦτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι, τέκνον, Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σὲ προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν, 19 ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἵνα τινες ἀπωσάμενοι, περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν. 20 ὃν ἐστιν Ὅμεναιος καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν.

2 Παρακαλῶ οὖν, πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὔχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, 2 ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἥρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. 3 Τοῦτο καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, Θεοῦ, 4 δὲ πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. 5 Εἴς γάρ Θεός, εἴς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρωπὸς Χριστὸς Ὁμοιοῦ, 6 δοὺς ἔαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, καὶ μαρτύριον

καιροῖς ιδίοις, 7 εἰς ὁ ἐτέθην ἐγὼ κῆρυξ καὶ τοῦ διαβόλου. 8 Διακόνους ὡσαύτως ἀπόστολος (ἀλήθειαν λέγω ἐν ὇χιστῷ, οὐ σεμνούς, μὴ διλόγους, μὴ οἶνῳ πολλῷ ψεύδομαι), διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν γνώσει προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς, 9 ἔχοντας καὶ ἀληθείᾳ. 8 Βούλομαι οὖν, προσεύχεσθαι τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρῷ τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας συνειδήσει. 10 Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν δόσιους χεῖρας χωρὶς ὄργης καὶ διαλογισμοῦ. πρῶτον, εἴτα διακονείτωσαν, ἀνέγκλητοι 9 Ὁσαύτως γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμιῷ ὅντες. 11 Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν διαβόλους, νηφαλίους, πιστάς ἐν πᾶσιν. 12 ἔαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν, καὶ χρυσῷ, ἢ Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, μαργαρίταις, ἢ ἴματισμῷ πολυτελεῖ, 10 τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων ἀλλ’ ὃ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις οἴκων. 13 Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, θεοσέβειαν, δι’ ἔργων ἀγαθῶν. 11 Γυνὴ ἐν βαθμὸν ἔαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται, ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ. 12 καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Διδάσκειν δὲ γυναικὶ οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ ὥχιστῷ Ἰησοῦ. 14 Ταῦτα σοι γράφω, αὐθεντεῖν ἄνδρός, ἀλλ’ εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ. ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σὲ ἐν τάχει, 15 ἐὰν δὲ 13 Ἄδαμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἴτα Εὔα· βραδύνω, ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ ὥθεοῦ 14 καὶ Ἄδαμ οὐκ ἡπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἀναστρέψεσθαι, ἣτις ἔστιν ἐκκλησίᾳ ὥθεοῦ ἐξαπατηθεῖσα, ἐν παραβάσει γέγονεν. 15 ζῶντος, στῦλος καὶ ἐδραίωμα τῆς ἀληθείας. Σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν 16 Καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἔστιν τὸ τῆς μείνωσιν ἐν πίστει, καὶ ἀγάπῃ, καὶ ἀγιασμῷ, εὐσεβείας μυστήριον: ““Ος ἐφανερώθη μετὰ σωφροσύνης.

ἐν σαρκὶ, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὥφθη

3 Πιστὸς δὲ λόγος: “Εἴ τις ἐπισκοπῆς ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ὁρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ.” 2

ἐν κόσμῳ, ἀνελήμφθη ἐν δόξῃ.”

Δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίλημπτον 4 Τὸ δὲ Πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, ὑστέροις καιροῖς, ἀποστήσονται τινες τῆς σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν, πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις 3 μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, ἀλλὰ ἐπιεικῆ, καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων, 2 ἐν ὑποκρίσει ἄμαχον, ἀφιλάργυρον, 4 τοῦ ἰδίου οἴκου ψευδολόγων, κεκαυστηριασμένων τὴν καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ἰδίαιν συνειδήσιν, 3 κωλυόντων γαμεῖν, ὑποταγῇ, μετὰ πάσης σεμνότητος 5 (εἰ ἀπέχεσθαι βρωμάτων ἀ ὁ ὥθεος ἔκτισεν εἰς δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ μετάλημψιν μετὰ εὐχαριστίας, τοῖς πιστοῖς οἵδεν, πῶς ἐκκλησίας ὥθεοῦ ἐπιμελήσεται;) καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. 4 Ὅτι πᾶν 6 Μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεὶς, εἰς κτίσμα ὥθεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου. 7 Δεῖ δὲ καὶ, μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον, 5 μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου ὥθεοῦ καὶ ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν ἐμπέσῃ, καὶ παγίδα ἐντεύξεως. 6 Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς

ἀδελφοῖς, καλὸς ἔσῃ διάκονος Ὄχριστοῦ 5 Ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη,
“Ιησοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς ἡλπικεν ἐπὶ Θεὸν, καὶ προσμένει ταῖς
πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἥ δεήσεσιν καὶ ταῖς προσευχαῖς, νυκτὸς
παρηκολούθηκας. 7 Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ ἡμέρας. 6 Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα
καὶ γραώδεις μύθους παραιτοῦ. Γύμναζε τέθνηκεν. 7 Καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα
δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν· 8 “Ἡ” γὰρ ἀνεπίλημπτοι ὥσιν. 8 Εἰ δέ τις τῶν ἴδιων
“σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἔστιν καὶ μάλιστα οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν
ἀφέλιμος, ἥ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα πίστιν ἥρνηται, καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων.
ἀφέλιμός ἔστιν”, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς 9 Χήρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν
τῆς νῦν, καὶ τῆς μελλούσης. 9 Πιστὸς ὁ ἔξηκοντα γεγονυῖα, ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή,
λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος. 10 Εἰς 10 ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη: εἰ
τοῦτο γὰρ κοπιῶμεν καὶ ἀγωνιζόμεθα, ὅτι ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ ἔξενοδόχησεν, εἰ ἀγίων
ἡλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὃς ἔστιν Σωτὴρ πόδας ἔνιψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν,
πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. 11 εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν.
Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. 12 Μηδείς 11 Νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ ὅταν
σου τῆς νεότητος καταφρονείτω, ἀλλὰ γὰρ καταστρηνιάσωσιν τοῦ Ὄχριστοῦ,
τύπος γίνου τῶν πιστῶν, ἐν λόγῳ, ἐν γαμεῖν θέλουσιν, 12 ἔχουσαι κρίμα
ἀναστροφῆ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ. ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἡθέτησαν.
13 Ἔως ἔρχομαι, πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ 13 Ἀμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσιν,
παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. 14 Μὴ ἀμέλει περιερχόμεναι τὰς οἰκίας, οὐ μόνον δὲ
τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ ἀργαὶ, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι,
προφητείας, μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα. 14 Βούλομαι
τοῦ πρεσβυτερίου. 15 Ταῦτα μελέτα, ἐν οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν,
τούτοις ἵσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ἥ οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι
πᾶσιν. 16 Ἐπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ. τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν. 15 Ἡδη
Ἐπίμενε αὐτοῖς, τοῦτο γὰρ ποιῶν, καὶ γάρ τινες ἔξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.
σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου. 16 Εἴ τις πιστὴ ἔχει χήρας, ἐπαρκείσθω
5 Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ αὐταῖς, καὶ μὴ βαρείσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα
παρακάλει ὡς πατέρα, νεωτέρους ὡς ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ. 17 Οἱ καλῶς
ἀδελφούς, 2 πρεσβυτέρας ὡς μητέρας, προεστῶτες πρεσβύτεροι, διπλῆς τιμῆς
νεωτέρας ὡς ἀδελφὰς, ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ. 3 ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν
Χήρας τίμα, τὰς ὄντως χήρας. 4 Εἰ δέ τις λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ. 18 Λέγει γὰρ ἡ
χήρα, τέκνα ἥ ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν Γραφή, “Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις”, καί,
πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὔσεβεῖν, καὶ “Ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.”
ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις, τοῦτο 19 Κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ
γάρ ἔστιν ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἥ

τριῶν μαρτύρων. **20** Τοὺς ἀμαρτάνοντας αὐταρκείας. **7** Οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν ἐνώπιον, πάντων ἔλεγχε, ἵνα καὶ οἱ εἰς τὸν κόσμον, δτι οὐδὲ ἔξενεγκεῖν τι λοιπὸι φόβον ἔχωσιν. **21** Διαμαρτύρομαι δυνάμεθα. **8** Ἐχοντες δὲ διατροφὰς καὶ ἐνώπιον τοῦ ὑθεοῦ, καὶ ὑχριστοῦ Ἰησοῦ, σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα. **9** καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν, ἐμπίπτουσιν φυλάξῃς χωρὶς προκρίματος, μηδὲν ποιῶν εἰς πειρασμὸν, καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας κατὰ πρόσκλισιν. **22** Χεῖρας ταχέως πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἀμαρτίαις βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὅλεθρον ἀλλοτρίαις· σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει. **23** Μηκέτι καὶ ἀπώλειαν. **10** Ρίζα γὰρ πάντων τῶν ὑδροπότει, ἀλλὰ οἷνω ὁλίγῳ χρῶ, διὰ τὸν κακῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία, ἣς τινες στόμαχον καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας. ὀρεγόμενοι, ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς **24** Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἀμαρτίαι πρόδηλοι πίστεως, καὶ ἐαυτοὺς περιέπειραν ὀδύναις εἰσιν, προάγουσαι εἰς κρίσιν, τισὶν δὲ καὶ πολλαῖς. **11** Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε ὑθεοῦ, ταῦτα ἐπακολουθοῦσιν. **25** Ὡσαύτως καὶ τὰ ἔργα φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, τὰ καλὰ πρόδηλα, καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονὴν, πραϋπαθίαν. **12** κρυβῆναι οὐ δύνανται.

6 Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ ὑθεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῆται. **2** Οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας, μὴ καταφρονείτωσαν, δτι ἀδελφοί εἰσιν, ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, δτι πιστοί εἰσιν καὶ ἀγαπητοί, οἱ τῆς εὐνεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι. Ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει. **3** Εἴ τις ἔτεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις, τοῖς τοῦ ὑκρίου ἡμῶν, **4** Ἰησοῦ ὑχριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, **4** τετύφωται μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί, **5** διαπατριβαῖ, διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. **6** Ἐστιν δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ

'Αγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως,
ἐπιλαβοῦ τῆς αἰώνιου ζωῆς, εἰς ἣν ἐκλήθης
καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν
ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων. (aiōnios g166)

13 Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ ὑθεοῦ,
τοῦ ζωοποιοῦντος τὰ πάντα, καὶ ὑχριστοῦ
Ἰησοῦ, τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου
Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν, **14** τηρῆσαί
σε τὴν ἐντολὴν ἀσπιλον ἀνεπίλημπτον,
μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὑκρίου ἡμῶν,
Ἰησοῦ ὑχριστοῦ, **15** ἣν καιροῖς ἰδίοις
δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος Δυνάστης, ὁ
Βασιλεὺς τῶν βασιλεύοντων, καὶ ὑκρίος
τῶν κυριεύοντων, **16** ὁ μόνος ἔχων
ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, δν εἰδεν
οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲν ἰδεῖν δύναται· ὡς
τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον. Ἀμήν! (aiōnios
g166) **17** Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν
αἰώνι, παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ
ἡλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι, ἀλλ' ἐπὶ¹
ὑθεῷ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα πλουσίως

εἰς ἀπόλαυσιν, (aiōn g165) 18 ἀγαθοεργεῖν,
πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους
εἶναι, κοινωνικούς, 19 ἀποθησαυρίζοντας
έαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα
ἐπιλάβωνται τῆς ὅντως ζωῆς. 20 Ὡ Τιμόθεε,
τὴν παραθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος
τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις
τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, 21 ἦν τινες
ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἡστόχησαν.
Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν.

Προς Τιμοθεον Β'

1 Παῦλος, ἀπόστολος ὁ Χριστοῦ Ἰησοῦ, διὰ θελήματος ὁ Θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν ὁ Χριστῷ Ἰησοῦ, **2** Τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ: χάρις, ἔλεος, εἰρήνη, ἀπὸ ὁ Θεοῦ Πατρὸς καὶ ὁ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ ὄφεων ἡμῶν. **3** Χάριν ἔχω τῷ ὁ Θεῷ, ὃ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνείαν, ἐν ταῖς δεήσεσίν μου, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, **4** ἐπιποθῶν σε ἵδεν, μεμνημένος σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ, **5** ὑπόμνησιν λαβὼν τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἥτις ἐνώκησεν πρῶτον ἐν τῇ Ῥώμῃ, σπουδαίως ἐζήτησέν με καὶ εὗρεν μάμμη σου, Λαΐδι, καὶ τῇ μητρί σου, Εὐνίκῃ, **6** Δι' ἣν πέπεισμαι δὲ δτὶ καὶ ἐν σοί. **6** Δι' ἣν Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ), καὶ ὅσα ἐν αἰτίαν ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ ὁ Θεοῦ, ὃ ἐστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου. **7** Οὐ γάρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως, καὶ ἀγάπης, καὶ σωφρονισμοῦ. **8** Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ, τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ, κατὰ δύναμιν ὁ Θεοῦ, **9** τοῦ σώσαντος ἡμᾶς, καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγίᾳ, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ ιδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν ὁ Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων, (alios 166) **10** φανερωθεῖσαν δὲ νῦν, διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ὁ Χριστοῦ Ἰησοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, **11** εἰς δὲ ἐτέθην ἐγὼ κῆρυξ, καὶ ἀπόστολος, καὶ διδάσκαλος. **12** Δι'

ἥν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι, οἶδα γάρ ὃ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι δτὶ δυνατός ἐστιν, τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. **13** Υποτύπωσιν ἔχει ὑγιαινόντων λόγων, ὃν παρ' ἐμοῦ ἡκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν ὁ Χριστῷ Ἰησοῦ. **14** Τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον, διὰ Ὁνεύματος Ἀγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. **15** Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὃν ἐστιν Φύγελος καὶ Ἐρμογένης. **16** Δῷη ἔλεος δ ὁ Κύριος τῷ Ὄνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξεν, καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη, **17** ἀλλὰ γενόμενος ἐν πίστεως, ἥτις ἐνώκησεν πρῶτον ἐν τῇ Ῥώμῃ, σπουδαίως ἐζήτησέν με καὶ εὗρεν ικανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. **3** Συγκακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ Ἰησοῦ. **4** Οὐδεὶς στρατεύμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. **5** Εἳν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. **6** Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. **7** Νόει δ λέγω, δώσει γάρ σοι δ ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσιν. **8** Μνημόνευε Ἰησοῦν ὁ Χριστὸν, ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυίδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, **9** ἐν ὃ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος. Ἀλλὰ δ λόγος τοῦ ὁ Θεοῦ οὐ

δέδεται! **10** Διὰ τοῦτο, πάντα ὑπομένω εἰρήνην, μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὁ Κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας. **23** Τὰς σωτηρίας τύχωσιν τῆς ἐν ὇χιστῷ ὉΗσοῦ δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις μετὰ δόξης αἰώνιου. (aiōnios g166) **11** παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννῶσι μάχας. **24** Πιστὸς δὲ λόγος: “Εἴ γάρ συναπεθάνομεν, Δοῦλον δὲ ὁ Κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλὰ καὶ συζήσομεν. **12** εἰ ὑπομένομεν, καὶ ἥπιον εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικόν, συμβασιλεύσομεν εἰ ἀρνησόμεθα, κάκεῖνος ἀνεξίκακον, **25** ἐν πραῦτητι παιδεύοντα ἀρνήσεται ἡμᾶς: **13** εἰ ἀπιστοῦμεν, ἔκεινος τοὺς ἀντιδιατιθεμένους, μήποτε δῷῃ αὐτοῖς πιστὸς μένει ἀρνήσασθαι γάρ ἐαυτὸν ὁ Ὁθόδης μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, οὐ δύναται.” **14** Ταῦτα ὑπομίμνησκε, **26** καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ Ὅθεοῦ, παγίδος, ἐζωγρημένοι ὑπ’ αὐτοῦ, εἰς τὸ μὴ λογομαχεῖν ἐπ’ οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ ἐκείνου θέλημα.

καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων. **15** Σπουδασσον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ Ὅθεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὄρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. **16** Τὰς δὲ βεβίλους κενοφωνίας περιῆστασο, ἐπὶ πλεῖον γάρ προκόψουσιν ἀσεβείας, **17** καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομῆν ἔξει ὃν ἐστιν Ὅμεναιος, καὶ Φίλητος, **18** οἵτινες περὶ τὴν ἀληθειαν ἡστόχησαν, λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἥδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσιν τὴν τινῶν πίστιν. **19** Οἱ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ Ὅθεοῦ ἔστηκεν, ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην: “Ἐγνω ὁ Κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ”, καὶ, “Ἄποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα ‘Κυρίου.’” **20** Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ, οὐκ ἔστιν μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα, καὶ ἂ μὲν εἰς τιμὴν, ἂ δὲ εἰς ἀτιμίαν. **21** Ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἐαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν, ἥγιασμένον εὑχρηστὸν τῷ Δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον. **22** Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε, δίωκε δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, ἐκείνων ἐγένετο. **10** Σὺ δὲ παρηκολούθησάς

3 Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί. **2** Ἐσονται γάρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, **3** ἀστοργοί, ἀσπονδοί, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, **4** προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, **5** ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι· καὶ τούτους ἀποτρέπουν. **6** Ἐκ τούτων γάρ, εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αἰχμαλωτίζοντες γυναικάρια, σεσωρευμένα ἀμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, **7** πάντοτε μανθάνοντα, καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα. **8** Ὁν τρόπον δε Ἰάννης καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν Μωϋσῆ, οὕτως καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν. **9** Ἀλλ’ οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον, ή γάρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο. **10** Σὺ δὲ παρηκολούθησάς

μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, πληροφόρησον. 6 Ἐγὼ γὰρ ἥδη σπένδομαι, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς μου ἐφέστηκεν. τῇ ὑπομονῇ, 11 τοῖς διωγμοῖς, τοῖς 7 Τὸν καλὸν ἀγῶνα ἡγώνισμαι, τὸν δρόμον παθήμασιν, οἵα μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα. 8 Λοιπὸν ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις, οἵους διωγμοὺς ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὑπήνεγκα, καὶ ἐκ πάντων, με ἐρρύσατο ὁ ὅν ἀποδώσει μοι ὁ Ὅκυριος ἐν, ἐκείνῃ Ὅκυριος. 12 Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες ζῆν τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής, οὐ μόνον δὲ εὐσεβῶς ἐν ὇χιστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται. ἐμοὶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν τοῖς ἡγαπηκόσι τὴν 13 Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. 9 Σπούδασον ἐλθεῖν πρός προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες με ταχέως: 10 Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλειπεν, καὶ πλανώμενοι. 14 Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνων εἰς Θεσσαλονίκην, Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, ἔμαθες, 15 καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ιερὰ Τίτος εἰς Δαλματίαν. (aiōn g165) 11 Λουκᾶς γράμματα οἴδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι ἐστιν μόνος μετ' ἐμοῦ. Μᾶρκον ἀναλαβών, εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν ὇χιστῷ ἄγε μετὰ σεαυτοῦ, ἐστιν γάρ μοι εὔχρηστος Ἰησοῦ. 16 Πᾶσα Γραφὴ θεόπνευστος καὶ εἰς διακονίαν. 12 Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα ὡφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἐλεγμόν, εἰς Ἔφεσον. 13 Τὸν φελόνην ὃν ἀπέλιπον πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπω, ἐρχόμενος φέρε, ἐν δικαιοσύνῃ, 17 ἵνα ἄρτιος ἢ ὁ τοῦ καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας. 14 Ὁθεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς, πολλά μοι κακὰ ἔξηρτισμένος.

4 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ Ὅθεοῦ καὶ Ὁχιστοῦ Ἰησοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ: 2 κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως, ἀκαίρως, ἔλεγχον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ. 3 Ἐσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ιδίας ἐπιθυμίας, ἔαυτοῖς ἐπισωρεύσουσιν διδασκάλους, κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν, 4 καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται. 5 Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσιν, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου

τὰ ἔργα αὐτοῦ. 15 ὃν καὶ σὺ φυλάσσου, λίαν γὰρ ἀντέστη τοῖς ἡμετέροις λόγοις. 16 Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ, οὐδείς μοι παρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον μὴ αὐτοῖς λογισθείη. 17 Ὁ δὲ Ὅκυριός μοι παρέστη, καὶ ἐνεδυνάμωσέν με, ἵνα δὲ ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ, καὶ ἀκούσωσιν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐρρύσθην ἐκ στόματος λέοντος. 18 Ῥύσεται με ὁ Ὅκυριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ, καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον ὕπόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην! (aiōn g165) 19 Ἀσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν, καὶ τὸν Ὄνησιφόρου οἶκον. 20 Ἐραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ, Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον

ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα. **21** Σπούδασον πρὸ^τ
χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεται σε Εὔβοιλος,
καὶ Πούδης, καὶ Λίνος, καὶ Κλαυδία, καὶ οἱ
ἀδελφοὶ πάντες. **22** Ὁ ὅτι Κύριος Ἰησοῦς μετὰ
τοῦ πνεύματός σου. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν.

Προς Τιτον

1 Παῦλος, δοῦλος ὥθεοῦ, ἀπόστολος δὲ

”Ιησοῦ Ἡριστοῦ, κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν ὥθεοῦ, καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας, τῆς κατ’ εὐσέβειαν **2** ἐπ’ ἔλπidi ζωῆς αἰωνίου, ἦν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδῆς ὥθεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων, (aīōnios g166) **3** ἐφανέρωσεν δὲ καιροῖς ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ, κατ’ ἐπιταγὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ὥθεοῦ, **4** Τίτω, γνησίῳ τέκνῳ, κατὰ κοινὴν πίστιν: χάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ ὥθεοῦ Πατρὸς καὶ Ἡριστοῦ ”Ιησοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. **5** Τούτου χάριν, ἀπέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ως ἐγώ σοι διεταξάμην, **6** εἴ τις ἐστιν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνήρ, τέκνα ἔχων πιστά, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα. **7** Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι, ως ὥθεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὄργιλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, **8** ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, δσιον, ἐγκρατῆ, **9** ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ἦ, καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν. **10** Εἰσὶν γὰρ πολλοὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι, καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ τῆς περιτομῆς, **11** οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν, οἵτινες δλους οἰκους ἀνατρέπουσιν, διδάσκοντες ἂ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδους χάριν. **12** Εἰπέν τις ἐξ αὐτῶν, Ἰδιος αὐτῶν προφήτης, “Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες

ἀργαί.” **13** Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής. Δι’ ἣν αἰτίαν ἐλεγχει αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει, **14** μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων, ἀποστρεφομένων τὴν ἀλήθειαν. **15** Πάντα καθαρὰ τοῖς καθαροῖς τοῖς δὲ μεμιαμμένοις καὶ ἀπίστοις, οὐδὲν καθαρόν, ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς, καὶ ἡ συνείδησις. **16** ὥθεὸν ὄμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὅντες καὶ ἀπειθεῖς, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

2 Σὺ δὲ λάλει ἂ πρέπει τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ. **2** Πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνούς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ. **3** Πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους, μηδὲ οἴνῳ πολλῷ δεδουλωμένας, καλοδιδασκάλους, **4** ἵνα σωφρονίζουσιν τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους, **5** σώφρονας, ἀγνάς, οἰκουργούς, ἀγαθάς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ ὥθεοῦ βλασφημῆται. **6** Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει, σωφρονεῖν. **7** περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀφθορίαν, σεμνότητα, **8** λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ, μηδὲν ἔχων λέγειν περὶ ἡμῶν φαῦλον. **9** Δούλους ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι ἐν πᾶσιν, εὐάρεστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, **10** μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πᾶσαν πίστιν ἐνδεικνυμένους ἀγαθήν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ὥθεοῦ, κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν. **11** Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ ὥθεοῦ, σωτήριος

πᾶσιν ἀνθρώποις, **12** παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἔργων προΐστασθαι, οἱ πεπιστευκότες ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ὁμοίωσις, σωφρόνως καὶ δικαίως, καὶ ἐπιθυμίας, ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, (aiōn g165) **13** προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν νομικὰς, περιίστασο, εἰσὶν γὰρ ἀνωφελεῖς ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ καὶ μάταιοι. **10** Αίρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μεγάλου Ὀντοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, Ἱησοῦ· μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραίτο, Ἡριστοῦ **14** δὲ ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, **11** εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, ἀμαρτάνει, ὃν αὐτοκατάκριτος. **12** Ὅταν καὶ καθαρίσῃ ἔαυτῷ λαὸν περιούσιον, πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σὲ ἥ Τυχικόν, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. **15** Ταῦτα λάλει, σπούδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν, καὶ παρακάλει, καὶ ἔλεγχε, μετὰ πάσης ἐκεί γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. **13** Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶν σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. **14** Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ήμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὕσιν ἄκαρποι. **15** Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἀσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν.

3 Ὑπομίμησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς, ἔξουσίαις, ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοίμους εἶναι, **2** μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπιεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραῦτητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους. **3** Ἡμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, στυγητοί, μισοῦντες ἀλλήλους. **4** Ὁτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, Ὀντοῦ, **5** οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ἀ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔλεος, ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαίνωσεως Ὀνεύματος Ἀγίου, **6** οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἱησοῦ Ἡριστοῦ, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, **7** ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενηθῶμεν, κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰῶνίου. (aiōnios g166) **8** Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, “Ινα φροντίζωσιν καλῶν

Προς Φιλημονα

1 Παῦλος, δέσμιος Ὁχριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ τιμόθεος, ὁ ἀδελφὸς, Φιλήμονι, τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν, **2** καὶ Ἀπφίᾳ, τῇ ἀδελφῇ, καὶ Ἀρχίππῳ, τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ: **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη, ἀπὸ Ὅθεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὡκυρίου Ἰησοῦ Ὁχριστοῦ. **4** Ἐύχαριστῷ τῷ Ὅθεῷ μου πάντοτε, μνείαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, **5** ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν, ἥντις εἰς τὸν Ὡκυρίον Ἰησοῦν, καὶ εἰς πάντας τοὺς ἀγίους, **6** ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου, ἐνεργής γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς Ὁχριστόν. **7** Ἰησοῦ, **8** πολλὴν ἔχων, ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον, **9** διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ τοιοῦτος ὧν, ὡς Παῦλος (πρεσβύτης νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Ὁχριστοῦ Ἰησοῦ), **10** παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς, Ὄνήσιμον, **11** τὸν ποτέ σοι ἄχρηστον, νυνὶ δὲ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὔχρηστον, **12** ὃν ἀνέπεμψά σοι αὐτόν, τοῦτ' ἔστιν τὰ ἐμὰ σπλάγχνα, **13** ὃν ἐγὼ ἐβούλομην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ μοι διακονῇ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου, **14** χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης, οὐδὲν ἡθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ἦ, ἀλλὰ κατὰ ἔκούσιον. **15** Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο, ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς, (aiōnios g166) **16** οὐκέτι ὡς δοῦλον,

ἀλλ’ ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητόν, μάλιστα ἐμοί πόσῳ δὲ μᾶλλον σοὶ, καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν Ὡκυρίῳ. **17** Εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ. **18** Εἰ δέ τι ἡδίκησέν σε ἢ ὁφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγα. **19** Ἔγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτόν μοι προσοφείλεις. **20** Ναί, ἀδελφέ, ἐγὼ σου ὄναίμην ἐν Ὡκυρίῳ ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Ὁχριστῷ. **21** Πεποιθὼς τῇ σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, **22** ὑπακοῇ σου, ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν, ἀλέγω, ποιήσεις. **23** Ἀπαφράς, ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν Ὁχριστῷ παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς Ὁχριστόν. **24** Ἰησοῦ, **25** Μᾶρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Χαρὰν γὰρ πολλὴν ἔσχον καὶ παράκλησιν, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου. **26** Ή χάρις τοῦ ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν Ὡκυρίου ὑμῶν, Ἰησοῦ Ὁχριστοῦ, μετὰ τοῦ ἀγίων ἀναπέπαυται διὰ σοῦ, ἀδελφέ. **27** πνεύματος ὑμῶν. Ἀμήν!

Διό, πολλὴν ἐν Ὁχριστῷ παρρησίαν ἔχων, ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον, **9** διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ τοιοῦτος ὧν, ὡς Παῦλος (πρεσβύτης νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Ὁχριστοῦ Ἰησοῦ), **10** παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς, Ὄνήσιμον, **11** τὸν ποτέ σοι ἄχρηστον, νυνὶ δὲ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὔχρηστον, **12** ὃν ἀνέπεμψά σοι αὐτόν, τοῦτ' ἔστιν τὰ ἐμὰ σπλάγχνα, **13** ὃν ἐγὼ ἐβούλομην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ἦ, ἀλλὰ κατὰ ἔκούσιον. **15** Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο, ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς, (aiōnios g166) **16** οὐκέτι ὡς δοῦλον,

Προς Εβραιους

1 Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι, ὁ θεὸς, λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις **2 ἐπ'** ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων, ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Γίῳ, ὃν ἔθηκεν κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ ἐποίησεν τοὺς αἰῶνας (aiōn g165) **3 ὃς** ὃν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καθαρισμὸν τῶν ἀμαρτιῶν “ποιησάμενος, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ” τῆς Μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. **4** Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς, κεκληρονόμηκεν ὄνομα. **5** Τίνι γὰρ εἴπεν ποτε τῶν ἀγγέλων, “Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε;” Καὶ πάλιν, “Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς Υἱόν;” **6** “Οταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει, “Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι ὑθεοῦ.” **7** Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει, “Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα”. **8** πρὸς δὲ τὸν Υἱόν, “Ο θρόνος σου, διὸ θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ ἡ ῥάβδος τῆς εὐθύτητος ῥάβδος τῆς βασιλείας αὐτοῦ. (aiōn g165) **9** Ὕγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν διὰ τοῦτο, ἔχρισέν σε διὸ θεός, διὸ θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.” **10** Καί, “Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί. **11** Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις καὶ

πάντες ὡς ἴμάτιον παλαιωθήσονται, **12** καὶ ὧσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, ὡς ἴμάτιον καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εῖ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.” **13** Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἰρηκέν ποτε, “Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἔως ἂν θῶ τοὺς ἔχθρούς σου, ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;” **14** Οὐχὶ πάντες εἰσὶν λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν;

2 Διὰ τοῦτο, δεῖ περισσοτέρως προσέχειν ἡμᾶς τοῖς ἀκουσθεῖσιν, μήποτε παραρυῶμεν. **2** Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, **3** πῶς ἡμεῖς ἐκφεύξομεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; “Ητις ἀρχὴν λαβοῦσα, λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, **4** συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ θεοῦ σημείοις τε, καὶ τέρασιν, καὶ ποικίλαις δυνάμεσιν, καὶ Πνεύματος Ἅγιου μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. **5** Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξεν τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἣς λαλοῦμεν. **6** Διεμαρτύρατο δέ πού τις λέγων, “Τί ἔστιν ἀνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν; **7** Ἡλάττωσας αὐτὸν, βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, **8** πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ.” Ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον. Νῦν δὲ οὕπω δρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα. **9** Τὸν δὲ βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους ἡλαττωμένον, βλέπομεν ὉΙησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ

θανάτου, δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον, τοῦ οἴκου, ὁ κατασκευάσας αὐτόν. 4 Πᾶς ὅπως χάριτι ὥθεοῦ, ὑπὲρ παντὸς γεύσηται γὰρ οἴκος κατασκευάζεται ὑπό τινος, ὁ θανάτου. 10 Ἐπερεπεν γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν δὲ πάντα κατασκευάσας ὥθεός. 5 Καὶ τὰ πάντα, καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς Μωϋσῆς μὲν πιστὸς ἐν δλω τῷ οἴκῳ σιὸν εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν αὐτοῦ, ὡς θεράπων εἰς μαρτύριον τῶν τῆς σωτηρίας αὐτῶν, διὰ παθημάτων λαληθησομένων, 6 Ἡριστὸς δὲ ὡς Υἱὸς ἐπὶ τελεῖωσαι. 11 Ὁ τε γὰρ ἀγιάζων, καὶ οἱ τὸν οἴκον αὐτοῦ, οὗ οἰκός ἐσμεν ἡμεῖς, ἐὰν ἀγιάζομενοι, ἔξ ἐνὸς πάντες δι' ἣν αἰτίαν, τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν κατάσχωμεν. 7 Διό καθὼς λέγει τὸ Ὅπνεῦμα 12 λέγων, “Απαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς τὸ Ἀγιον, “Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω ἀκούσητε, 8 μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας σε.” 13 Καὶ πάλιν, “Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθώς ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἐπ' αὐτῷ.” Καὶ πάλιν, “Ιδοὺ, ἐγὼ καὶ τὰ ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ, ἐν τῇ ἐρήμῳ, 9 οὐ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ ὥθεός.” 14 Ἐπεὶ ἐπείρασαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν δοκιμασίᾳ, οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκεν αἴματος καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου, 10 τεσσεράκοντα καὶ σαρκός, καὶ αὐτὸς παραπλησίως ἔτη. Διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ταύτῃ, καὶ μετέσχεν τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου, εἶπον, “Αεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ αὐτοὶ καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου· 11 ὡς θανάτου, τοῦτ' ἔστιν τὸν διάβολον, 15 καὶ ὡμοσα ἐν τῇ ὄργῃ μου, ‘Εἰ εἰσελεύσονται ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου, εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.’” 12 Βλέπετε, διὰ παντὸς τοῦ ζῆν, ἔνοχοι ἡσαν δουλείας. ἀδελφοί, μήποτε ἔσται ἐν τινι ὑμῶν καρδίᾳ 16 Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, πονηρὰ ἀπιστίας, ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ ἀλλὰ σπέρματος Ἀρραὰμ ἐπιλαμβάνεται. 17 ὥθεοῦ ζῶντος. 13 Ἄλλὰ παρακαλεῖτε “Οθεν ὡφειλεν κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ἑαυτοὺς καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ἄχρις οὗ, τὸ ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ “σήμερον” καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν ὥθεόν, εἰς τὸ ἔξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἀμαρτίας. 14 Μέτοχοι ἱλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ. 18 Ἐν γὰρ τοῦ Ἡριστοῦ γεγόναμεν, ἐάνπερ τὴν ὥ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως, μέχρι τέλους τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

βεβαίαν κατάσχωμεν. 15 Ἐν τῷ λέγεσθαι,

3 Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἄγιοι κλήσεως “Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, ἐπουρανίου, μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἐν τῷ παραπικρασμῷ.” 16 Τίνες γὰρ ἡμῶν, “Ιησοῦν, 2 πιστὸν ὅντα τῷ ποιήσαντι ἀκούσαντες παρεπίκραναν; Ἄλλ’ οὐ πάντες αὐτὸν, ὡς καὶ Μωϋσῆς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. οἱ ἔξελθόντες ἔξ Αἰγύπτου διὰ Μωϋσέως; 3 Πλείονος γὰρ οὗτος δόξης παρὰ Μωϋσῆν 17 Τίσιν δὲ προσώχθισεν τεσσεράκοντα ἡξίωται, καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει ἔτη; Οὐχὶ τοῖς ἀμαρτήσασιν, ὃν τὰ κῶλα

επεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ; 18 Τίσιν δὲ ὕμοσεν μὴ μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, εἰ ἀπειθείας. 19 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Ὁθοῦ, μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν; 20 Καὶ βλέπομεν ὅτι καὶ ἐνεργὴς, καὶ τομώτερος, ὑπὲρ πᾶσαν οὐκ ἡδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν.

4 Φοβηθῶμεν οὖν, μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, δοκῇ τις ἔξ νῦν ὑστερηκέναι. 2 Καὶ γάρ ἐσμεν εὐηγγελισμένοι καθάπερ κάκεῖνοι, ἀλλ' οὐκ ὡφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ συγκεκερασμένους τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν. 3 Εἰσερχόμεθα γάρ εἰς κατάπαυσιν, οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἴρηκεν, “Ως ὕμοσα ἐν τῇ ὄργῃ μου, ‘Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου’”, καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων. 4 Εἴρηκεν γάρ που περὶ τῆς ἐβδόμης οὕτως: “Καὶ κατέπαυσεν ὁ Ὅθεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ”, 5 καὶ ἐν τούτῳ πάλιν, “Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.” 6

Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Ὅθεόν, ἵνα προσφέρῃ αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες, δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἀμαρτιῶν, 2 οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπείθειαν, 7 πάλιν τινὰ μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ ὄριζει ἡμέραν, “σήμερον”, ἐν Δαυὶδ λέγων πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται μετὰ τοσοῦτον χρόνον, καθὼς προείρηται, ἀσθένειαν, 3 καὶ δι' αὐτὴν ὀφείλει, καθὼς “Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃς, περὶ τοῦ λαοῦ οὕτως καὶ περὶ αὐτοῦ, μὴ σκληρύνῃς τὰς καρδίας ὑμῶν.” 8 Εἰ προσφέρειν περὶ ἀμαρτιῶν. 4 Καὶ οὐχ γάρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν ἐαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμήν, ἀλλὰ περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας. 9 καλούμενος ὑπὸ τοῦ Ὅθεοῦ, καθώσπερ Ἀρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ καὶ Ἀαρὼν. 5 Οὕτως καὶ ὁ Ἃριστὸς οὐχ τοῦ Ὅθεοῦ. 10 Ὁ γάρ εἰσελθὼν εἰς τὴν ἐαυτὸν ἐδόξασεν γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' κατάπαυσιν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν, “Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσπερ ἀπὸ τῶν σήμερον γεγέννηκά σε.” 6 Καθὼς καὶ ἐν ἰδίων ὁ Ὅθεός, 11 Σπουδάσωμεν οὖν ἐτέρῳ λέγει, “Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, ἵνα τὴν τάξιν Μελχισέδεκ.” (aiōn g165) 7 Ὁς ἐν

ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, δεήσεις τε μέλλοντος αἰῶνος, (aiōn g165) 6 καὶ τε καὶ ίκετηρίας, πρὸς τὸν δυνάμενον παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαίνιζεν εἰς σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου, μετὰ κραυγῆς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν ἴσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας, καὶ Υἱὸν τοῦ ὁθεοῦ, καὶ παραδειγματίζοντας. 7 εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας. 8 Καίπερ Γῇ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐρχόμενον ὧν νιός, ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθεν τὴν πολλάκις ὑετόν, καὶ τίκτουσα βοτάνην ὑπακοήν, 9 καὶ τελειωθεὶς, ἐγένετο πᾶσιν εὔθετον, ἐκείνοις δὲ οὓς καὶ γεωργεῖται, τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ αἴτιος σωτηρίας μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ ὁθεοῦ· αἰῶνιον, (aiōnios g166) 10 προσαγορευθεὶς 8 ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους, ὑπὸ τοῦ ὁθεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν ἀδόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς, ἦς τὸ τέλος Μελχισέδεκ. 11 Περὶ οὖ πολὺς ἡμῖν ὁ εἰς καῦσιν. 9 Πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν, λόγος, καὶ δυσερμήνευτος λέγειν, ἐπεὶ ἀγαπητοί, τὰ κρείσσονα καὶ ἔχόμενα νωθροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς. 12 Καὶ σωτηρίας, εὶς καὶ οὕτως λαλοῦμεν. 10 Οὐ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν γὰρ ἄδικος ὁ ὁθεός, ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου χρόνον, πάλιν χρείαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμῶν, καὶ τῆς ἀγάπης ἦς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὑμᾶς, τινὰ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἀγίοις καὶ λογίων τοῦ ὁθεοῦ, καὶ γεγόνατε χρείαν διακονοῦντες. 11 Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἔκαστον ἔχοντες γάλακτος, οὐ στερεάς τροφῆς. ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν, 13 Πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος ἄπειρος πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἀχρι λόγου δικαιούντης, νίπιος γάρ ἔστιν. 14 τέλους, 12 ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε, μιμητὰὶ Τελείων δέ ἔστιν ἡ στερεὰ τροφή, τῶν διὰ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας, τὴν ἔξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα, κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας. 13 Τῷ ἔχοντων πρὸς διάκρισιν, καλοῦ τε καὶ γὰρ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ ὁθεός, κακοῦ.

6 Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁθιστοῦ λόγον, ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα, μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ ὁθέον, 2 βαπτισμῶν διδαχὴν, ἐπιθέσεώς τε χειρῶν, ἀναστάσεώς τε νεκρῶν, καὶ κρίματος αἰῶνιον. (aiōnios g166) 3 Καὶ τοῦτο ποιήσομεν, ἐάνπερ ἐπιτρέπῃ ὁ ὁθεός. 4 Ἄδύνατον γὰρ τοὺς ἄπαξ φωτισθέντας, γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου, καὶ μετόχους γενηθέντας ὅπεραν ματος Ἅγιου, 5 καὶ καλὸν γευσαμένους ὁθεοῦ ῥῆμα, δυνάμεις

έχωμεν, οί καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς **10** Ἐτι γάρ ἐν τῇ ὁσφύῃ τοῦ πατρὸς ἦν, προκειμένης ἐλπίδος: **19** ἦν ὁς ἄγκυραν ὅτε συνήντησεν αὐτῷ Μελχισέδεκ. **11** ἔχομεν τῆς ψυχῆς, ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν, Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευιτικῆς καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ ἱερωσύνης ἦν, ὁ λαὸς γάρ ἐπ' αὐτῆς καταπετάσματος, **20** ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ νενομοθέτηται, τίς ἔτι χρεία κατὰ τὴν ἡμῶν εἰσῆλθεν, Ὡησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ, ἔτερον ἀνίστασθαι ἱερά, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι; αἰῶνα. (aiōn g165)

7 Οὕτος γάρ ὁ Μελχισέδεκ, βασιλεὺς

Σαλήμ, ιερεὺς τοῦ Ὁθεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραὰμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων, καὶ εὐλογήσας αὐτόν, **2** ὥς καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ, πρῶτον μὲν ἔρμηνευόμενος “Βασιλεὺς δικαιοσύνης”, ἐπειτα δὲ καὶ “Βασιλεὺς Σαλήμ”, ὃ ἐστιν, “Βασιλεὺς εἰρήνης”, **3** ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγνεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν, μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ Υἱῷ τοῦ Ὁθεοῦ, μένει ιερεὺς εἰς τὸ διηνεκές.

4 Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος, ὥς δεκάτην Ἀβραὰμ, ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων, ὁ πατριάρχης. **5** Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν νιῶν Λευὶ τὴν ιερατείαν λαμβάνοντες, ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῖν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τοῦτ' ἐστιν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὁσφύος Ἀβραάμ· **6** ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν, δεδεκάτωκεν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας, εὐλόγηκεν. **7** Χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. **8** Καὶ ὡδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν, ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ. **9** Καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, δι' Ἀβραὰμ, καὶ Λευεὶς, ὁ δεκάτας λαμβάνων, δεδεκάτωται.

12 Μετατιθεμένης γάρ τῆς ιερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. **13**

Ἐφ' ὅν γάρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἦς οὐδεὶς προσέσχηκεν τῷ θυσιαστηρίῳ. **14** Πρόδηλον γάρ, ὅτι ἐξ Ιούδα ἀνατέαλκεν ὁ Ἅγιος ἡμῶν, εἰς ἦν φυλὴν περὶ ιερέων οὐδὲν Μωϋσῆς ἐλάλησεν. **15** Καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὄμοιότητα Μελχισέδεκ, ἀνίσταται ιερεὺς ἔτερος, **16** ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκίνης γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου. **17** Μαρτυρεῖται γάρ, ὅτι

“Σὺ ιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ.” (aiōn g165) **18** Ἀθέτησις μὲν

γάρ γίνεται προαγούσης ἐντολῆς, διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές, **19** (οὐδὲν γάρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος), ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἦς ἐγγίζομεν τῷ Ὁθεῷ. **20** Καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὄρκωμοσίας, οἱ μὲν γάρ χωρὶς ὄρκωμοσίας εἰσὶν ιερεῖς γεγονότες, **21** ὁ δὲ μετὰ ὄρκωμοσίας διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν, “Ωμοσεν Ἅγιος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, ‘Σὺ ιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα’”, (aiōn g165) **22**

κατὰ τοσοῦτο καὶ κρείττονος διαθήκης, γέγονεν ἔγγυος, Ὡησοῦς. **23** Καὶ οἱ μὲν πλείονές εἰσιν γεγονότες ιερεῖς, διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν. **24** ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαράβατον

έχει τὴν ἱερωσύνην. (aiōn g165) 25 Ὅθεν ἀν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος. 8 Μεμφόμενος καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται, τοὺς γὰρ αὐτοῖς λέγει, “Ἴδοὺ, ήμέραι ἔρχονται, προσερχομένους δι’ αὐτοῦ τῷ θεῷ, πάντοτε λέγει Ἐκύριος, καὶ συντελέσω, ἐπὶ τὸν ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν. 26 οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, Τοιοῦτος γὰρ ήμιν καὶ ἐπρεπεν ἀρχιερεύς, διαθήκην καινήν, 9 οὐ κατὰ τὴν διαθήκην δσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἦν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ήμέρᾳ ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν, τῶν οὐρανῶν γενόμενος 27 ὃς οὐκ ἔχει ἔξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι καθ’ ήμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας κάγὼ ἡμέλησα αὐτῶν, λέγει Ἐκύριος. 10 Ὅτι ἀναφέρειν, ἐπειτα τῶν τοῦ λαοῦ τοῦτο αὕτη ἡ διαθήκη, ἦν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἔαυτὸν ἀνενέγκας. Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ήμέρας ἐκείνας, λέγει 28 Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τοῦ Κύριος, διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω τῆς ὄρκωμοσίας, τῆς μετὰ τὸν νόμον, Υἱόν, αὐτούς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. (aiōn g165)

8 Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις:

τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς Μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, 2 τῶν ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἦν ἐπηξεν ὁ Ἐκύριος, οὐκ ἀνθρωπος. 3 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν, δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται. ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὁ προσενέγκῃ. 4 Εἰ μὲν οὖν ἦν ἐπὶ γῆς, οὐδὲ ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

ἀν ἦν ἱερεύς, δῆταν τῶν προσφερόντων 9 Εἶχε μὲν οὖν ἡ πρώτη δικαιώματα κατὰ νόμον τὰ δῶρα, 5 οἵτινες ὑποδείγματι λατρείας, τὸ τε ἄγιον κοσμικόν. 2 Σκηνὴ καὶ σκιᾶ λατρεύουσιν τῶν ἐπουρανίων, γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ᾧ ἡ τε καθὼς κεχρημάτισται Μωϋσῆς, μέλλων λυχνία καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ Πρόθεσις ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν, “Ορά”, γάρ φησίν, τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται Ἀγια. 3 Μετὰ “ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ, ἡ δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὅρει”. 6 νῦν δὲ λεγομένη Ἀγια Ἀγίων, 4 χρυσοῦν ἔχουσα διαφορωτέρας τέτυχεν λειτουργίας, δσω θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, καὶ κρείττονός ἐστιν διαθήκης μεօίτης, ἥτις περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίω, ἐν ἐπὶ κρείττονιν ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται. ἦ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ 7 Εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ

πλάκες τῆς διαθήκης. 5 Ὑπεράνω δὲ διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστίν, ὅπως αὐτῆς, Χερουβεὶν δόξης κατασκιάζοντα θανάτου γενομένου εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν τὸ ἰλαστήριον περὶ ὃν οὐκ ἔστιν νῦν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων, τὴν λέγειν κατὰ μέρος. 6 Τούτων δὲ οὕτως ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην αἰώνιου κληρονομίας. (aiōnios g166) 16 σκηνὴν, διὰ παντὸς εἰσίασιν οἱ ἵερεῖς, "Οπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, 7 εἰς δὲ τὴν φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου. 17 Διαθήκη γὰρ δευτέραν, ἄπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει, ἀρχιερεύς, οὐ χωρὶς αἴματος, ὁ προσφέρει ὅτε ζῆ ὁ διαθέμενος. 18 Ὁθεν οὐδὲ ἡ ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. πρώτη χωρὶς αἴματος ἐγκεκαίνισται. 19 8 Τοῦτο δηλοῦντος τοῦ Ἀπεύθεστης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ τὸν Ἀγίου, μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἀγίων νόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν ὄδὸν, ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἔχούσης τὸ αἷμα τῶν μόσχων, καὶ τῶν τράγων, στάσιν, 9 ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν μετὰ ὕδατος, καὶ ἐρίου κοκκίνου, καὶ τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ἣν δῶρά τε καὶ ὑσσώπου, αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα θυσίαι προσφέρονται, μὴ δυνάμεναι κατὰ τὸν λαὸν, ἐρράντισεν 20 λέγων, "Τοῦτο συνείδησιν τελειώσαι τὸν λατρεύοντα, 10 τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ἣς ἐνετείλατο πρὸς μόνον ἐπὶ βρώμασιν, καὶ πόμασιν, καὶ ὑμᾶς ὁ Ὄθεός." 21 Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ, καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς, δικαιώματα σαρκὸς, πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας, τῷ αἵματι μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα. 11 ὁμοίως ἐρράντισεν. 22 Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι Ἡριστὸς δὲ παραγένομενος ἀρχιερεὺς, τῶν πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ γενομένων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ χωρὶς αἵματεκχυσίας, οὐ γίνεται ἄφεσις. 23 τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου τοῦτ' Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς ἔστιν, οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, 12 οὐδὲ οὐρανοῖς τούτοις καθαρίζεσθαι, αὐτὰ δὲ τὰ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ ἐπουράνια κρείττονι θυσίαις παρὰ ταύτας, τοῦ ἰδίου αἵματος, εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς 24 Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα εἰσῆλθεν ἄγια τὰ ἄγια, αἰώνιαν λύτρωσιν εύραμενος. Ἡριστός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς (aiōnios g166) 13 Εἰ γὰρ τὸ αἷμα τράγων, καὶ αὐτὸν τὸν οὐρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ ταύρων, καὶ σποδὸς δαμάλεως, ῥαντίζουσα προσώπῳ τοῦ Ὅθεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν. 25 Οὐδὲ τοὺς κεκοινωμένους, ἀγιάζει πρὸς τὴν ἴνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτόν, ὥσπερ τῆς σαρκὸς καθαρότητα, 14 πόσῳ μᾶλλον ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἄγια κατ' τὸ αἷμα τοῦ Ἡριστοῦ, διὰ Ἀπεύθεστης ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτριώ, 26 ἐπεὶ ἔδει αἰώνιον, ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς τῷ Ὅθεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Ὅθεῷ αἰώνων, εἰς ἀθέτησιν ἀμαρτίας διὰ τῆς ζῶντι! (aiōnios g166) 15 Καὶ διὰ τοῦτο, θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται. (aiōn g165) 27

Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις αἴτινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἄπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις, 28 ἀμαρτίας. 12 Οὗτος δὲ, μίαν ύπερ ἀμαρτιῶν οὕτως καὶ ὁ Ὁχριστός ἄπαξ προσενεχθεὶς προσενέγκας θυσίαν, εἰς τὸ διηνεκὲς, εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἀμαρτίας, ἐκ “ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Ὀθεοῦ”, 13 τὸ λοιπὸν, δευτέρου χωρὶς ἀμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς ἐκδεχόμενος “ἔως τεθῶσιν οἱ ἔχθροὶ αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν. 14

10 Σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις, ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκὲς, οὐδέποτε δύνανται τοὺς προσερχομένους τελειώσαι. 2 Ἐπεὶ οὐκ ἀν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἀμαρτιῶν, τοὺς λατρεύοντας ἄπαξ κεκαθαρισμένους; 3 Ἄλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἀμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτόν. 4 Ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιτεῖν ἀμαρτίας. 5 Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον, λέγει, “Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἡθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι. 6 Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἀμαρτίας οὐκ εὐδόκησας. 7 Τότε εἶπον, “Ιδοὺ, ἥκω (ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ) τοῦ ποιῆσαι ὁ Ὅθεός τὸ θέλημά σου.” 8 Ἀνώτερον λέγων, διὰ “Θυσίας, καὶ προσφορᾶς, καὶ ὀλοκαυτώματα, καὶ περὶ ἀμαρτίας, οὐκ ἡθέλησας, οὐδὲ εὐδόκησας” (αἴτινες κατὰ νόμον προσφέρονται), 9 τότε εἵρηκεν, “Ιδοὺ, ἥκω τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου.” Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ. 10 Ἐνῷ θελήματι, ἡγιασμένοι ἐσμὲν διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος Ἱησοῦ Ὁχριστοῦ ἐφάπαξ. 11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἔστηκεν καθ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας,

Μιᾶς γὰρ προσφορᾶς, τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἀγιαζομένους. 15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ Ὄντευμα τὸ Ἀγιον, μετὰ γὰρ τὸ εἰρηκέναι, 16 “Ἄυτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Ὦκύριος, διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς... 17 καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, οὐ μὴ μνησθήσομαι ἔτι.” 18 Ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων, οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἀμαρτίας. 19 Ἐχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἰσοδον τῶν ἀγίων ἐν τῷ αἵματι Ἱησοῦ, 20 ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὄδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτ' ἔστιν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, 21 καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ὅθεοῦ, 22 προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ῥεραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ. 23 Κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ, πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος, 24 καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων, 25 μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες καὶ τοσούτῳ μᾶλλον, δῶσι βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν. 26 Ἐκουσίως γὰρ ἀμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας,

ούκέτι περὶ ἀμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία, οὐ βλεπομένων. 2 Ἐν ταύτῃ γάρ
27 φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι. 3 Πίστει
“πυρὸς ζῆλος ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ρίματι
ὑπεναντίους”. 28 Ἀθετήσας τις νόμον ὡς θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων, τὸ
Μωϋσέως χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ βλεπόμενον γεγονέναι. (αἱōν g165) 4
τρισὶν μάρτυσιν ἀποθνήσκει. 29 Πόσω Πίστει πλείονα θυσίαν, “Ἄβελ παρὰ Κάιν
δοκεῖτε χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας, προσήνεγκεν τῷ ὥθεψ, δι' ἣς ἐμαρτυρήθη
ὁ τὸν Υἱὸν τοῦ ὥθεψ καταπατήσας, καὶ εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις
τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος, αὐτοῦ τοῦ ὥθεψ, καὶ δι' αὐτῆς, ἀποθανὼν
ἐν ᾧ ἡγιάσθη, καὶ τὸ ὑπενῦμα τῆς χάριτος ἔτι λαλεῖ. 5 Πίστει Ἐνώχ μετετέθη, τοῦ μὴ
ἐνυβρίσας! 30 Οἴδαμεν γάρ τὸν εἰπόντα, ἵδεῖν θάνατον, “καὶ οὐχ ηύρισκετο, διότι
“Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω”, καὶ μετέθηκεν αὐτὸν ὁ ὥθεός”. πρὸ γὰρ τῆς
πάλιν, “Κρινεῖ ὕκριος τὸν λαὸν αὐτοῦ.” μεταθέσεως, μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι
31 Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας ὥθεψ τῷ ὥθεψ. 6 Χωρὶς δὲ πίστεως, ἀδύνατον
ζῶντος. 32 Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς εὐάρεστησαι, πιστεῦσαι γάρ δεῖ τὸν
πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες προσερχόμενον τῷ ὥθεψ ὅτι ἔστιν, καὶ
πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων, τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν, μισθαποδότης
33 τοῦτο μὲν ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψειν γίνεται. 7 Πίστει χρηματισθεὶς, Νῶε, περὶ
θεατριζόμενοι, τοῦτο δὲ κοινωνὸι τῶν τῶν μηδέπω βλεπομένων, εὐλαβηθεὶς,
οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες. 34 Καὶ κατεσκεύασεν κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν
γὰρ τοῖς δεσμίοις συνεπαθήσατε, καὶ τὴν τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δι' ἣς κατέκρινεν τὸν
ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς κόσμον, καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης,
προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἑαυτοὺς ἐγένετο κληρονόμος. 8 Πίστει καλούμενος,
κρείσσονα ὑπαρξιν, καὶ μένουσαν. 35 Μὴ Ἀβραὰμ, ὑπήκουσεν ἔξελθεῖν εἰς τόπον ὃν
ἀποβάλλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἥτις ἡμελλεν λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ
ἔχει μεγάλην μισθαποδοσίαν. 36 Ὅπομονῆς ἔξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. 9
γὰρ ᔁχετε χρείαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ ὥθεοῦ Πίστει παρώκησεν εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας
ποιήσαντες, κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. 37 ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ
“Ἐτι γὰρ μικρὸν ὅσον, ὅσον ὁ ἐρχόμενος Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, τῶν συγκληρονόμων τῆς
ἥξει, καὶ οὐ χρονίσει. 38 Ο δὲ δίκαιος μου ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς: 10 ἔξεδέχετο γὰρ τὴν
ἐκ πίστεως ζῆσεται, καὶ ἐὰν ὑποστείληται, τοὺς θεμελίους ᔁχουσαν πόλιν, ἣς τεχνίτης
οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ.” 39 Ἡμεῖς καὶ δημιουργός ὁ ὥθεός. 11 Πίστει καὶ αὐτὴ
δὲ οὐκ ἔσμεν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν, Σάρρα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος
ἄλλα πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς. 12 Διὸ καὶ ἀφ' ἐνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ
11 Ἐστιν δὲ πίστις ἐλπιζομένων πιστὸν ἡγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον.
ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος

ταῦτα νενεκρωμένου, “καθώς τὰ ἄστρα θυγατρὸς Φαραώ, 25 μᾶλλον ἔλόμενος τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, καὶ ὡς ἡ ἄμμος, συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ ὅθεοῦ, ἥ ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, ἥ πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν, ἀναριθμητος”. 13 Κατὰ πίστιν ἀπέθανον 26 μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν οὗτοι πάντες, μὴ προσδεξάμενοι τὰς Αἰγύπτου θησαυρῶν, τὸν ὀνειδισμὸν ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς ἰδόντες, τοῦ Ὁριστοῦ, ἀπέβλεπεν γάρ εἰς τὴν καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαντες, δtti μισθαποδοσίαν. 27 Πίστει κατέλιπεν ξένοι καὶ παρεπίδημοι εἰσὶν ἐπὶ τῆς γῆς. 14 Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ Οἱ γάρ τοιαῦτα λέγοντες, ἐμφανίζουσιν δtti βασιλέως, τὸν γάρ ἀόρατον ὡς ὁρῶν, πατρίδα ἐπιζητοῦσιν. 15 Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐκαρτέρησεν. 28 Πίστει πεποίκεν τὸ Πάσχα μνημονεύουσιν ἀφ' ἣς ἐξέβησαν, εἶχον ἂν καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ καιρὸν ἀνακάμψῃ. 16 Νῦν δὲ κρείττονος ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα θίγῃ αὐτῶν. 29 ὀρέγονται, τοῦτ' ἔστιν ἐπουρανίου. Διὸ Πίστει διέβησαν τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν, οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ Ὅθεδς, Ὅθεδς ὡς διὰ ξηρᾶς γῆς, ἣς πεῖραν λαβόντες, ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν, ήτοί μασεν γάρ οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν. 30 Πίστει αὐτοῖς πόλιν. 17 Πίστει προσενήνοχεν τὰ τείχη Ἱεριχὼ ἔπεσαν, κυκλωθέντα Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν ἐπὶ ἐπτὰ ὥμερας. 31 Πίστει Ῥαὰβ ἡ μονογενὴ προσέφερεν, ὁ τὰς ἐπαγγελίας πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασιν, ἀναδεξάμενος, 18 πρὸς δὲν ἐλαλήθη, δtti δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ' εἰρήνης. “Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα”, 19 32 Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλέψει με γάρ λογισάμενος δtti καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν διηγούμενον ὁ χρόνος, περὶ Γεδεών, δυνατὸς ὁ Ὅθεός, δθεν αὐτὸν καὶ ἐν Βαράκ, Σαμψών, Ἱεφθάε, Δαυίδ τε καὶ παραβολῇ ἐκομίσατο. 20 Πίστει καὶ Σαμουὴλ, καὶ τῶν προφητῶν, 33 οἱ περὶ μελλόντων, εὐλόγησεν Ἰσαὰκ, τὸν διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, Ἰακὼβ, καὶ τὸν Ἡσαῦ. 21 Πίστει Ἰακὼβ, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἀποθνήσκων, ἔκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσὴφ ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, εὐλόγησεν, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ 34 ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔψυγον ἄκρον τῆς ράβδου αὐτοῦ. 22 Πίστει στόματα μαχαίρης, ἐδυναμώθησαν ἀπὸ Ἰωσὴφ, τελευτῶν, περὶ τῆς ἐξόδου τῶν ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσεν, καὶ περὶ παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων. 35 τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο. 23 Πίστει Ἐλαβον γυναῖκες ἔξ ἀναστάσεως τοὺς Μωϋσῆς, γεννηθεὶς, ἐκρύβῃ τρίμηνον νεκροὺς αὐτῶν, ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, διότι εἶδον οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἀστεῖον τὸ παιδίον, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· 36 διάταγμα τοῦ βασιλέως. 24 Πίστει Μωϋσῆς, ἔτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν μέγας γενόμενος, ἡρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς. 37

Ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, πάντες, ἅρα νόθοι καὶ οὐχ υἱοί ἔστε. 9 ἐν φόνῳ μαχαίρῃς ἀπέθανον, περιηλθον Εἴτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, εἴχομεν παιδευτὰς, καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, πολὺ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ 38 ὃν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐπὶ ἐρημίαις τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν; 10 Οἱ πλανώμενοι, καὶ ὅρεσιν, καὶ σπηλαίοις, μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ καὶ ταῖς ὅπαις τῆς γῆς. 39 Καὶ οὗτοι πάντες δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευσον, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, 40 τοῦ Ὀθεοῦ αὐτοῦ. 11 Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα παρὸν, οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης, μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.

ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δὶ' αὐτῆς

12 Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσιν δικαιοσύνης,

ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος 12 Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας, καὶ τὰ μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα παραλελυμένα γόνατα, ἀνορθώσατε, 13 καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν δι' καὶ “τροχιάς ὄρθας ποιεῖτε τοῖς ποσὶν ὑπομονῆς, τρέχωμεν τὸν προκείμενον ὑμῶν”, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ιαθῇ δὲ ἡμῖν ἀγῶνα, 2 ἀφορῶντες εἰς τὸν μᾶλλον. 14 Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν, καὶ τὸν ἀγιασμόν, οὐ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται ὾ησοῦν, δις ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ τὸν Ὁριον. 15 Ἐπισκοποῦντες μή τις χαρᾶς, ὑπέμεινεν σταυρὸν, αἰσχύνης ὕστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Ὀθεοῦ, μή καταφρονήσας, “ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τις βίζα πικρίας ἄνω φύουσα ἐνοχλῇ, καὶ τοῦ Ὀθεοῦ κεκάθικεν”. 3 Ἀναλογίσασθε δι' αὐτῆς μιανθῶσιν οἱ πολλοί, 16 μή γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν τις πόρνος ἢ βέβηλος, ὡς Ἡσαῦ, δις ἀντὶ ἀμαρτωλῶν εἰς αὐτούς ἀντιλογίαν, ἵνα βρώσεως μιᾶς, ἀπέδετο τὰ πρωτοτόκια μὴ κάμητε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. 17 Ἱστε γὰρ δτὶ καὶ μετέπειτα 4 Οὕπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε, θέλων κληρονομῆσαι τὴν εὐλογίαν, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, 5 ἀπεδοκιμάσθη, μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις εὔρεν, καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται, “Γίέ μου, μὴ αὐτήν. 18 Οὐ γὰρ προσεληλύθατε, ὀλιγώρει παιδείας Ὦκριον, μηδὲ ἐκλύουν ψηλαφωμένω καὶ κεκαυμένω πυρὶ, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· 6 δὸν γὰρ ἀγαπᾶ γνόφω, καὶ ζόφω, καὶ θυέλλῃ, 19 καὶ Ὦκριος, παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν σάλπιγγος ἥχω, καὶ φωνῇ ρήμάτων, ἣς οἱ δὸν παραδέχεται.” 7 Εἰς παιδείαν ὑπομένετε, ἀκούσαντες, παρητήσαντο μὴ προστεθῆναι ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Ὦθεός· τίς αὐτοῖς λόγον· 20 οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ γὰρ υἱὸς δὸν οὐ παιδεύει πατήρ; 8 Εἰ δὲ διαστελλόμενον, “Κὰν θηρίον θίγῃ τοῦ χωρίς ἔστε παιδείας, ἣς μέτοχοι γεγόνασι ὅρους, λιθοβοληθήσεται”. 21 καί οὕτω

φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωϋσῆς θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν, ““Κύριος ἐμοὶ εἶπεν, ““Εκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος.” 22 βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει Ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιών Ὁρει καὶ πόλει μοι ἄνθρωπος;” 7 Μνημονεύετε τῶν ὁθεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίω, ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν καὶ μυριάσιν ἀγγέλων πανηγύρει, 23 καὶ τὸν λόγον τοῦ ὁθεοῦ, ὃν ἀναθεωροῦντες ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων, ἀπογεγραμμένων τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε ἐν οὐρανοῖς, καὶ κριτῇ ὁθεῷ πάντων, καὶ τὴν πίστιν. 8 Ἰησοῦς Ἐχθὲς πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων, 24 καὶ καὶ σήμερον, δὲ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς διαθήκης νέας μεσίτῃ, Ἰησοῦ, καὶ αἴματι αἰῶνας. (αἱον γ165) 9 Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ῥαντισμοῦ, κρείττον λαλοῦντι παρὰ τὸν ξέναις, μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι Ἀβελ. 25 Βλέπετε, μὴ παραιτήσησθε τὸν βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν λαλοῦντα. Εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἔξεφυγον οἵ οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατοῦντες. 10 ἐπὶ γῆς, παραιτησάμενοι τὸν χρηματίζοντα, Ἐχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὐ φαγεῖν οὐκ πολὺ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ’ οὐρανῶν ἔχουσιν ἔξουσίαν, οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες. ἀποστρεφόμενοι· 26 οὕτως ἡ φωνὴ τὴν γῆν 11 Ὡν γὰρ εἰσφέρεται ζῷων τὸ αἷμα περὶ ἐσάλευσεν τότε, νῦν δὲ ἐπίγγελται λέγων, ἀμαρτίας εἰς τὰ ἄγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, “Ἐτι ἄπαξ ἐγὼ σείσω, οὐ μόνον τὴν τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν.” 27 Τὸ δὲ, παρεμβολῆς. 12 Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιάσῃ “Ἐτι ἄπαξ”, δηλοῖ τὴν τῶν σαλευομένων διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς μετάθεσιν, ὡς πεποιημένων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ πύλης ἔπαθεν. 13 Τοίνυν ἔξερχώμεθα σαλευόμενα. 28 Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν παραλαμβάνοντες, ἔχωμεν χάριν, δι’ ἣς ὁνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες. 14 Οὐ γὰρ λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ ὁθεῷ μετὰ ἔχομεν ὅδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν εὐλαβείας καὶ δέους. 29 Καὶ “γὰρ ὁ ὁθεός μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. 15 Δι’ αὐτοῦ οὖν ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον”.

ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς

13 Ἡ φιλαδελφία μενέτω. 2 Τῆς τῷ ὁθεῷ, τοῦτ’ ἔστιν καρπὸν χειλέων φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, διὰ δύμοιογούντων τῷ ὄνόματι αὐτοῦ. 16 Τῆς δὲ ταύτης γὰρ, ἔλαθόν τινες ξενίσαντες εὔποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, ἀγγέλους. 3 Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ ὁθεός. ὡς συνδεδεμένοι, τῶν κακουχουμένων 17 Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὡς καὶ αὐτοὶ ὅντες ἐν σώματι. 4 Τίμιος δέ τοιαύταις τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες, ὁ γάμος ἐν πᾶσιν καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος, 18 Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν, πειθόμεθα πόρνους γὰρ καὶ μοιχούς κρινεῖ ὁ ὁθεός. 5 Ἄφιλάργυρος ὁ τρόπος, ἀρκούμενοι τοῖς στενάζοντες, ἀλυσιτελές γὰρ ὑμῖν τοῦτο. παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἰρηκεν, “Οὐ μή σε ἀνῶ, οὐδ’ οὐ μή σε ἐγκαταλίπω.” 6 Ὡστε γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν

πᾶσιν καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. 19

Περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι,
ίνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. 20 Ὁ δὲ
Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν
τὸν Ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν,
ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν ὮΚύριον
ἡμῶν, ὩΙησοῦν, (aiōnios g166) 21 καταρτίσαι
ὑμᾶς ἐν παντὶ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ
θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ἡμῖν τὸ εὐάρεστον
ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ ὩΙησοῦ ὩΧριστοῦ, ὃ ή
δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!
(aiōn g165) 22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί,
ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως,
καὶ γάρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν. 23
Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, Τιμόθεον,
ἀπολελυμένον, μεθ' οὗ ἐὰν τάχιον ἔρχηται,
δψομαι ὑμᾶς. 24 Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς
ἡγουμένους ὑμῶν, καὶ πάντας τοὺς ἄγιους.
Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας. 25 Ἡ
χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν!

Ιακωβου

1 Ιάκωβος, ὁ Θεοῦ καὶ ὁ Κυρίου ὁ Ἰησοῦ ἔχει τοῖς δοῦλοις, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ χαίρειν. **2** Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις, **3** γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν. **4** Ή δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἔχετω, ἵνα ἥτε τέλειοι καὶ ὀλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. **5** Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἴτείτω παρὰ τοῦ διδόντος, ὁ Θεοῦ, πᾶσιν ἀπλῶς, καὶ μὴ ὄνειδίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ. **6** Αἴτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος, ὃ γάρ διακρινόμενος ζοικεν κλύδωνι θαλάσσης, ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ. **7** Μή γάρ οἱέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήμψεται τι παρὰ τοῦ Κυρίου, **8** ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. **9** Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς δ ταπεινὸς, ἐν τῷ ὑψει αὐτοῦ, **10** ὁ δὲ πλούσιος, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται. **11** Ἀνέτειλεν γάρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανεν τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσεν, καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο. Οὕτως καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται. **12** Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν, ὅτι δόκιμος γενόμενος, λήμψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. **13** Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω, ὅτι “Ἄπο Θεοῦ πειράζομαι.” Ὁ γάρ Θεὸς ἀπέιραστός ἐστιν κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα. **14** Ἐκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς ἴδιας ἐπιθυμίας, ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος, ἀμαρτιαν, η οει αμαρτια αποτελεσθειο, ἀποκύει θάνατον. **16** Μή πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. **17** Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἀνωθέν ἐστιν, καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, παρ’ ὃ οὐκ ἔνι παραλλαγὴ ἡ τροπῆς ἀποσκίασμα. **18** Βουληθεὶς, ἀπεκύόσεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων. **19** Ἰστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. **20** Ἐστω δὲ πᾶς ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, βραδὺς εἰς ὀργήν, **21** ὁργὴ γάρ ἀνδρὸς, δικαιοσύνην Θεοῦ οὐκ ἔργαζεται. **22** Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσείαν κακίας, ἐν πραῦτῃ δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον, τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν. **23** Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου, καὶ μὴ μόνον ἀκροαταὶ παραλογιζόμενοι ἑαυτούς. **24** Ὁτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶν, καὶ οὐ ποιητής, οὗτος ζοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ. **25** Κατενόησεν γάρ ἑαυτὸν καὶ ἀπελήλυθεν, καὶ εὐθέως ἐπελάθετο ὅποιος ἦν. **26** Εἴ τις δοκεῖ θρησκὸς εἶναι, δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον, τὸν τῆς ἐλευθερίας, καὶ παραμείνας, οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος, ἀλλὰ ποιητὴς ἐργού, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται. **27** Εἴ τις δοκεῖ θρησκείαν ἔστιν: ἐπισκέπτεσθαι ὄρφανοὺς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου μάταιος ή θρησκεία. **28** Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ αὕτη ἐστίν: ἐπισκέπτεσθαι ὄρφανοὺς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

2 Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωπολημψίαις ἔργα, δὲ μὴ ἔχῃ; Μὴ δύναται ἡ πίστις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ ὄντος Κυρίου ἡμῶν, σῶσαι αὐτόν; **15** Ἐὰν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ ὸησοῦ Ἕλληνος, τῆς δόξης. **2** Ἐὰν γυμνοὶ ὑπάρχωσιν, καὶ λειπόμενοι τῆς γὰρ εἰσέλθῃ εἰς συναγωγὴν ὑμῶν, ἀνὴρ ἐφομέρου τροφῆς, **16** εἴπη δέ τις αὐτοῖς ἐξ χρυσοδακτύλιος, ἐν ἐσθῆτι λαμπρῷ, εἰσέλθῃ ὑμῶν, “Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε δὲ καὶ πτωχὸς, ἐν ῥυπαρῷ ἐσθῆτι, **3** καὶ χορτάζεσθε”, μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιβλέψητε δὲ ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐπιτίθεια τοῦ σώματος, τί ὅφελος; **17** Οὕτως ἐσθῆτα τὴν λαμπρὰν, καὶ εἰπῆτε, “Σὺ κάθου καὶ ἡ πίστις, ἐὰν μὴ ἔχῃ ἔργα, νεκρά ἐστιν ὥδε καλῶς”, καὶ τῷ πτωχῷ εἴπητε, “Σὺ καθ' ἐαυτήν. **18** Ἄλλ' ἐρεῖ τις, “Σὺ πίστιν στῆθι ἐκεῖ”, ἦ, “Κάθου ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν ἔχεις, κάγὼ ἔργα ἔχω. Δεῖξόν μοι τὴν πίστιν μου”, **4** οὐδὲ διεκρίθητε ἐν ἐαυτοῖς, καὶ σου χωρὶς τῶν ἔργων, κάγὼ σοι δείξω ἐκ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν; **5** τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν.” **19** Σὺ πιστεύεις Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί: οὐχ ὁ ὅτι εῖς ἐστιν ὁ ὄντες. Καλῶς ποιεῖς καὶ ὄντες ἔξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τῷ κόσμῳ, τὰ δαιμόνια πιστεύουσιν καὶ φρίσσουσιν. πλουσίους ἐν πίστει, καὶ κληρονόμους τῆς **20** Θέλεις δὲ γνῶναι, ὡς ἀνθρωπε κενέ, βασιλείας ἡς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων ἀργή ἐστιν; αὐτόν; **6** Ὅμεῖς δὲ ἡτιμάσατε τὸν πτωχόν. **21** Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων Οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, ἐδικαιώθη, ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον; **22** Βλέπεις ὅτι **7** Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσιν τὸ καλὸν ἡ πίστις συνίργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ὅνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς; **8** Εἰ μέντοι ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη. **23** Καὶ νόμον τελεῖτε βασιλικὸν, κατὰ τὴν Γραφήν, ἐπληρώθη ἡ Γραφὴ ἡ λέγουσα, “Ἐπίστευσεν Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν”, δὲ Ἀβραὰμ τῷ ὄντες, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς καλῶς ποιεῖτε. **9** Εἰ δὲ προσωπολημπτεῖτε, δικαιοσύνην”, καὶ φίλος ὄντος ἐκλήθη. **24** ἀμαρτίαν ἔργαζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ Ὁρᾶτε ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται ἀνθρωπος, τοῦ νόμου ὡς παραβάται. **10** Ὅστις γὰρ καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον. **25** Όμοίως δὲ ὅλον τὸν νόμον τηρήσῃ, πταίσῃ δὲ ἐν καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἐνί, γέγονεν πάντων ἔνοχος. **11** Ο γὰρ ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους καὶ ἐτέρᾳ ὁδῷ εἰπών, “Μὴ μοιχεύσῃς”, εἶπεν καί, “Μὴ ἐκβαλοῦσα; **26** Ωσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς φονεύσῃς.” Εἰ δὲ οὐ μοιχεύεις, φονεύεις πνεύματος νεκρόν ἐστιν, οὕτως καὶ ἡ πίστις δέ, γέγονας παραβάτης νόμου. **12** Οὕτως χωρὶς ἔργων νεκρά ἐστιν.

λαλεῖτε, καὶ οὕτως ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι. **13** Η γὰρ κρίσις ἀνέλεος τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος. Κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως. **14** Τί ὅφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν πίστιν λέγῃ τις, ἔχειν

3 Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μεῖζον κρίμα λημψόμεθα. **2** Πολλὰ γὰρ πταίμεν ἀπαντες. Εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνήρ, δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ

ὅλον τὸ σῶμα. 3 Εἰ δὲ τῶν ἵππων τοὺς ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν, εἰς τὸ ἀλλὰ ἐπίγειος, ψυχική, δαιμονιώδης. πείθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα 16 Ὄπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ αὐτῶν μετάγομεν. 4 Ἰδοὺ, καὶ τὰ πλοια, ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. 17 Ἡ τηλικαῦτα ὅντα, καὶ ὑπὸ ἀνέμων σκληρῶν δὲ ἄνωθεν σοφία, πρῶτον μὲν ἀγνή ἔστιν, ἐλαυνόμενα, μετάγεται ὑπὸ ἐλαχίστου ἔπειτα εἰρηνική, ἐπιεικής, εὐπειθής, μεστὴ πηδαλίου, ὅπου ἡ ὄρμὴ τοῦ εὐθύνοντος ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος, βούλεται. 5 Οὕτως καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν ἀνυπόκριτος. 18 Καρπὸς δὲ δικαιοσύνης ἐν μέλος ἔστιν, καὶ μεγάλα αὐχεῖ. Ἰδοὺ, εἰρήνη σπείρεται, τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην. ἥλικον πῦρ, ἥλικην ὥλην ἀνάπτει. 6 Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας· ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως, καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς Γεέννης. (Geenna g1067)

7 Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν, ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίων, δαμάζεται καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίῃ· 8 τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δαμάσαι δύναται ἀνθρώπων, ἀκατάστατον κακόν, μεστὴ ἴον θανατηφόρου. 9 Ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν Ἦρωνα καὶ Πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς καθ' ὅτι κενῶς ἡ Γραφὴ λέγει, “Πρὸς φθόνον δόμοιώσιν Ὅθεοῦ γεγονότας. 10 Ἐκ τοῦ ἐπιποθεῖ τὸ ‘Πνεῦμα ὃ κατώκισεν ἐν αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ ἥμιν;” 6 Μείζονα δὲ δίδωσιν χάριν. Διὸ κατάρα. Οὐ χρή ἀδελφοί μου ταῦτα οὕτως λέγει, “Ο ‘Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, γίνεσθαι. 11 Μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν.” 7 Ὑποτάγητε ὅπης βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν; 12 Μὴ οὖν τῷ Ὅθεῷ. Ἀντίστητε δὲ τῷ διαβόλῳ, δύναται, ἀδελφοί μου, συκῆ ἐλαίας ποιῆσαι καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν. 8 Ἐγγίσατε τῷ ἥ ἄμπελος σῦκα; Οὕτε ἀλυκὸν γλυκὺ Ὅθεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν. Καθαρίσατε χεῖρας, ποιῆσαι ὕδωρ. 13 Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἀμαρτωλοί, καὶ ἀγνίσατε καρδίας, δίψυχοι. ἐν ὑμῖν; Δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς 9 Ταλαιπωρήσατε, καὶ πενθήσατε, καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραύτητι σοφίας. 14 κλαύσατε. Ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε, καὶ ἐριθείαν μετατραπήτω, καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν. ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε 10 Ταπεινώθητε ἐνώπιον Ἦρων, καὶ καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. 15 Οὐκ ὑψώσει ὑμᾶς. 11 Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων,

ἀδελφοί. Ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ ἦ κρίνων οὗν, ἀδελφοί, ἔως τῆς παρουσίας τοῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καταλαλεῖ νόμου καὶ Ὦκυρίου. Ἰδοὺ, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν κρίνει νόμον. Εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ’ εἶ ποιητής νόμου, ἀλλὰ κριτής. 12 Εἰς αὐτῷ ἔως λάβῃ πρόιμον καὶ ὄψιμον. 8 ἐστιν νομοθέτης καὶ κριτής, ὁ δυνάμενος Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίζατε τὰς σῶσαι καὶ ἀπολέσαι. Σὺ δὲ τίς εἴ, ὁ κρίνων καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Ὦκυρίου τὸν πλησίον; 13 Ἀγε νῦν, οἱ λέγοντες, ἥγγικεν. 9 Μὴ στενάζετε, ἀδελφοί, κατ’ “Σήμερον ἦ αὔριον, πορευσόμεθα εἰς τήνδε ἀλλήλων, ἵνα μὴ κριθῆτε. Ἰδού, ὁ κριτής τὴν πόλιν, καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν, πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν. 10 Ὑπόδειγμα καὶ ἐμπορευσόμεθα, καὶ κερδήσομεν.” 14 Λάβετε, ἀδελφοί, τῆς κακοπαθείας, καὶ τῆς Οἵτινες οὐκ ἐπίστασθε τῆς αὔριον, ποία γὰρ μακροθυμίας, τοὺς προφίτας, οἱ ἐλάλησαν ζωὴ ὑμῶν; Ἄτμις γάρ ἐστε, ἡ πρὸς ὀλίγον ἐν ὄνόματι Ὦκυρίου. 11 Ἰδού, μακαρίζομεν φαινομένη, ἔπειτα καὶ ἀφανιζομένη. 15 τοὺς ὑπομείναντας. Τὴν ὑπομονὴν Ἰώβ Ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς, “Εὰν ὁ Ὦκυριος ἡκούσατε, καὶ τὸ τέλος Ὦκυριου εἰδετε, θελήσῃ, καὶ ζήσομεν καὶ ποιήσομεν, τοῦτο ὅτι πολύσπλαγχνός ἐστιν ὁ Ὦκυριος καὶ ἦ ἐκεῖνο.” 16 Νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς οἰκτίρμων. 12 Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί ἀλαζονείας ὑμῶν. Πᾶσα καύχησις τοιαύτη μου, μὴ ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανὸν, πονηρά ἐστιν. 17 Εἰδότι οὖν καλὸν ποιεῖν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· καὶ μὴ ποιοῦντι, ἀμαρτία αὐτῷ ἐστιν.

5 Ἀγε νῦν, οἱ πλούσιοι, κλαύσατε, ὅλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις. 2 Ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπεν, καὶ τὰ ἴματια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν. 3 Ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται, καὶ ὁ ἴὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται, καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ. Ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις. 4 Ἰδού, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν, τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν, ὁ ἀφυστερημένος ἀφ’ ὑμῶν, κράζει, καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων, εἰς τὰ ὕπατα Ὦκυρίου Σαβαὼθ εἰσελήλυθαν. 5 Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐσπαταλήσατε, ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς. 6 Κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον, οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν. 7 Μακροθυμήσατε

ἡταν δὲ ὑμῶν τὸ “Ναι”, ναὶ, καὶ τὸ “Οὔ”, οὕ, ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πέσητε. 13 Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσευχέσθω. Εὐθυμεῖ τις; Ψαλλέτω. 14 Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ’ αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὄνόματι τοῦ Ὦκυρίου. 15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Ὦκυριος· καὶ ἀμαρτίας ἦ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. 16 Ἐξομολογεῖσθε οὖν ἀλλήλοις τὰς ἀμαρτίας, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ιαθῆτε. Πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργούμενη. 17 Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁ μοιοπαθῆς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηγένετο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἔξ. 18 Καὶ πάλιν προσηγένετο,

καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκεν, καὶ ἡ γῆ
ἐβλάστησεν τὸν καρπὸν αὐτῆς. **19** Ἀδελφοί
μου, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς
ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, **20**
γινώσκετε ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἐκ
πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ, σώσει ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ
θανάτου, καὶ καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν.

Πετρου Ά

1 Πέτρος, ἀπόστολος ὉΙησοῦ ὇χριστοῦ, διὸς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἔαυτοῖς, ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἢ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν, διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς Ὁπνεύματι ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Ἀγίω, ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι. **13** Διὸς Βιθυνίας, **2** κατὰ πρόγνωσιν Ὅθεοῦ Πατρός ἀναζωσάμενοι τὰς δσφύας τῆς διανοίας ἐν ἀγιασμῷ Ὁπνεύματος, εἰς ὑπακοὴν ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ καὶ ἡαντισμὸν αἴματος ὉΙησοῦ ὇χριστοῦ: τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη. **3** ὉΙησοῦ ὇χριστοῦ. **14** Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, Εὔλογητὸς ὁ Ὅθεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ ὇κυρίου μὴ συσχηματίζομενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἥμῶν, ὉΙησοῦ ὇χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, **15** ἀλλὰ κατὰ αὐτοῦ ἔλεος, ἀναγεννήσας ὑμᾶς εἰς ἐλπίδα τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἄγιον, καὶ αὐτοὶ ζῶσαν, δι’ ἀναστάσεως ὉΙησοῦ ὇χριστοῦ ἐκ ἀγνοίᾳ ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε, **16** νεκρῶν, **4** εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον, καὶ διότι γέγραπται, “Ἄγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἐγὼ ἀμίαντον, καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἀγιος.” **17** Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε, ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς, **5** τοὺς ἐν δυνάμει Ὅθεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως, εἰς τὸν ἀποκαλυψθῆναι ἐν πατροπαραδότου, **18** εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ πατροπαραδότου, **19** ἀλλὰ πειρασμοῖς, **7** ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, **20** προεγνωσμένου μὲν πειρασμοῖς, **8** Ἔν τῷ ἀγαλλιᾶσθε δλίγον ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὑρεθῇ εἰς ἔπαινον, καὶ δόξαν, καὶ τιμὴν, ἐν ἀποκαλύψει ὉΙησοῦ ὇χριστοῦ. **21** Οὐ δέ τοι δόξαντα, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ μὴ δρῶντες πιστεύοντες δὲ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾶ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ, **9** κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν. **10** Περὶ ἣς ὑμῶν καὶ ἐλπίδα, εἶναι εἰς Ὅθεόν, **22** Τὰς σωτηρίας, ἔξεζήτησαν καὶ ἔξηραύησαν προφῆται, οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες, **11** ἐραυνῶντες εἰς τίνα ἢ ποιὸν καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς Ὁπνεύμα, **23** Ὁχριστοῦ, προμαρτυρόμενον τὰ εἰς ὇χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας. **12** Ἀναγεγεννημένοι, οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος Ὅθεοῦ, καὶ μένοντος. (aiōn g165) **24** Διότι, “Πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα αὐτῆς ὡς

άνθος χόρτου.” “Εξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τῆς ψυχῆς· 12 τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τὸ ἄνθος ἔξεπεσεν, 25 τὸ δὲ ρῆμα Ὦκυριού μένει εἰς τὸν αἰῶνα.” Τοῦτο δέ ἐστιν τὸ ρῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. (aiōn g165)

2 Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν, καὶ πάντα δόλον, καὶ ὑποκρίσεις, καὶ φθόνους, καὶ πάσας καταλαλιάς, 2 ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν, 3 εἰ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Ὦκυριος. 4 Πρὸς δὲν προσερχόμενοι λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ ὥθεω ἐκλεκτὸν, ἔντιμον, 5 καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευματικὸς, εἰς ἱεράτευμα ἄγιον ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους ὥθεω διὰ Ἰησοῦ Ὡχριστοῦ. 6 Διότι περιέχει ἐν Γραφῇ: “Ιδού, τίθημι ἐν Σιών λίθον, ἀκρογωνιαῖον ἐκλεκτὸν ἔντιμον, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ’ αὐτῷ, οὐ μὴ καταισχυνθῇ.” 7 Ὦμην οὖν ἡ τιμὴ, τοῖς πιστεύουσιν ἀπιστοῦσιν δὲ, “Λίθος δὲν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας”, 8 καὶ, “Λίθος προσκόμματος, καὶ πέτρα σκανδάλου”. οἱ προσκόπτουσιν τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες, εἰς δὲ καὶ ἐτέθησαν. 9 Ὦμεις δὲ “γένος ἐκλεκτόν”, “βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἄγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν”, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἔξαγγείλητε, τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος, εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς· 10 οἵ ποτε “οὐ λαὸς, νῦν δὲ λαὸς ὥθεος, οἱ οὐκ ἡλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες”. 11 Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἴτινες στρατεύονται κατὰ

τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν, ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύοντες, δοξάσωσι τὸν Ὅθεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. 13 Ὦποτάγητε πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Ὦκυριον· εἴτε βασιλεῖ ὡς ὑπερέχοντι, 14 εἴτε ἡγεμόσιν ὡς δὶ’ αὐτοῦ πεμπομένοις, εἰς ἐκδίκησιν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν. 15 “Οτι οὕτως ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ ὥθεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν· 16 ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ’ ὡς ὥθεοῦ δοῦλοι. 17 Πάντας τιμήσατε, τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε, τὸν ὥθεὸν φοβεῖσθε, τὸν βασιλέα τιμᾶτε. 18 Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. 19 Τοῦτο γάρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν ὥθεοῦ, ὑποφέρει τις λύπας πάσχων ἀδίκως. 20 Ποῖον γάρ κλέος, εἰ ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; Ἀλλ’ εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ ὥθεω. 21 Εἰς τοῦτο γάρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Ὡχριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἔχνεσιν αὐτοῦ. 22 “ὅς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ”. 23 δὲς λοιδορούμενος, οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων, οὐκ ἡπείλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· 24 δὲς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν οὖς τῷ μώλωπι ιάθητε. 25 Ὦτε γάρ

ώς πρόβατα πλανώμενοι, ἀλλ' ἐπεστράφητε αὐτήν. 12 Ὅτι ὁ φθαλμὸς ὉΚυρίου ἐπὶ νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν δικαίους, καὶ ὡτὰ αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν, ψυχῶν ὑμῶν.

πρόσωπον δὲ ὉΚυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά.”

3 Ὁμοίως, γυναικεῖς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσιν τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται, 2 ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνήν ἀναστροφὴν ὑμῶν. 3 Ὡν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν καὶ περιθέσεως χρυσίων ἥ ἐνδύσεως ἴματίων κόσμος, 4 ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Ὁθεοῦ πολυτελές. 5 Οὕτως γάρ ποτε καὶ αἱ ἄγιαι γυναικεῖς αἱ ἐλπίζουσαι εἰς Ὁθεὸν ἐκόσμουν ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, 6 ὡς Σάρρα ὑπήκουσεν τῷ Ἀβραάμ, “κύριον”, αὐτὸν καλοῦσα, ἥς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιοῦσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. 7 Οἱ ἀνδρες, ὁμοίως συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρω σκεύει τῷ γυναικείῳ, ἀπονέμοντες τιμήν ὡς καὶ συγκληρονόμοις χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. 8 Τὸ δὲ τέλος, πάντες, ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, ταπεινόφρονες, 9 μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἥ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας, τούναντίον δὲ εὐλογοῦντες, ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε. 10 “Ο” γάρ “θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν, καὶ ἴδειν ἡμέρας ἀγαθὰς, πανσάτω τὴν γλῶσσαν ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. 11

Ἐκκλινάτω δὲ ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιησάτω ἀγαθόν, ζητησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω

ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁπλίσασθε,

13 Καὶ τίς ὁ κακώσων ὑμᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ ζηλωταὶ γένησθε; 14 Ἄλλ’ εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιούσην, μακάριοι. “Τὸν δὲ φόβον αὐτῶν, μὴ φοβηθῆτε μηδὲ ταραχθῆτε”, 15 ὉΚυρίον δὲ τὸν ὉΧριστὸν ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἔτοιμοι ἀεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον, περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, 16 ἀλλὰ μετὰ πραῦτητος καὶ φόβου, συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθήν, ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπιηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν ὉΧριστῷ ἀναστροφήν. 17 Κρεῖττον γάρ ἀγαθοποιοῦντας, εἰ θέλοι τὸ θέλημα τοῦ Ὁθεοῦ, πάσχειν ἥ κακοποιοῦντας. 18 “Οτι καὶ ὉΧριστὸς ἄπαξ περὶ ἀμαρτιῶν ἀπέθανεν, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ὑμᾶς προσαγάγῃ τῷ Ὁθεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκὶ, ζωοποιηθεὶς δὲ ὉΠνεύματι, 19 ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασιν πορευθεὶς ἐκήρυξεν, 20 ἀπειθήσασίν ποτε ὅτε ἀπεξεδέχετο ἡ τοῦ Ὁθεοῦ μακροθυμίᾳ ἐν ἡμέραις Νῷε, κατασκευαζομένης κιβωτοῦ εἰς ἥν ὀλίγοι, τοῦτ’ ἔστιν, ὀκτὼ ψυχαί, διεσώθησαν δι’ ὕδατος. 21 “Ο καὶ ὑμᾶς ἀντίτυπον νῦν σῷζει βάπτισμα, οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς, ἐπερώτημα εἰς Ὁθεόν δι’ ἀναστάσεως ὩΙησοῦ ὉΧριστοῦ, 22 δός ἐστιν ἐν δεξιᾷ Ὁθεοῦ, πορευθεὶς εἰς οὐρανὸν, ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων, καὶ ἔξουσιῶν, καὶ δυνάμεων.

4 ὉΧριστοῦ οὖν παθόντος σαρκὶ, καὶ ἀγαθόν, ζητησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω

ὅτι ὁ παθῶν σαρκὶ πέπαυται ἀμαρτίας, δόξης καὶ τὸ τοῦ Ὁθεοῦ Ἄνωντα, ἐφ' ὑμᾶς 2 εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀναπαύεται. 15 Μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ἀλλὰ θελήματι Ὁθεοῦ, τὸν ἐπίλοιπον ὡς φονεὺς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιὸς, ἢ ὡς ἐν σαρκὶ βιῶσαι χρόνον. 3 Ἀρκετὸς ἀλλοτριεπίσκοπος. 16 Εἰ δὲ ὡς Χριστιανός, γὰρ ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τὸ μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν Ὁθεὸν βούλημα τῶν ἔθνῶν κατειργάσθαι, ἐν τῷ ὄνόματι τούτῳ. 17 Ὅτι ὁ καιρὸς πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ οἰνοφλυγίαις, κῶμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις Ὁθεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ὑμῶν, τί τὸ τέλος εἰδωλολατρίαις. 4 Ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ Ὁθεοῦ εὐαγγελίῳ; συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς 18 “Καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες· 5 οἵ τις ἀμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται;” 19 Ὡστε καὶ ἀποδώσουσιν λόγον τῷ ἑτοίμως κρῖναι οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Ὁθεοῦ, ζῶντας καὶ νεκρούς. 6 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ πιστῷ Κτίστῃ παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν αὐτῶν ἐν ἀγαθοποιΐᾳ.

κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ, ζῶσι δὲ κατὰ 5 Πρεσβυτέρους οὖν ἐν ὑμῖν παρακαλῶ, Ὁθεὸν πνεύματι. 7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ ἥγγικεν. Σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε ἔντοντες Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης εἰς προσευχάς· 8 πρὸ πάντων, τὴν εἰς ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός, 2 ἔαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες, δτι ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ Ὁθεοῦ, ἀγάπηι καλύπτει πλῆθος ἀμαρτιῶν· 9 μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλὰ ἐκουσίως, κατὰ φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ γογγυσμοῦ· 10 Ὁθεόν, μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως, ἔκαστος καθὼς ἔλαβεν χάρισμα, εἰς ἔαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Ὁθεοῦ. 11 Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Ὁθεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς 3 μηδ' ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἔξ ισχύος ἦς χορηγεῖ Ὁθεός, ἵνα ἐν πᾶσιν δοξάζηται Ὁθεός διὰ Ἰησοῦ Ὁχριστοῦ, ὃ ἔστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν! (aiōn g165) 12 Ἀγαπητοί, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένῃ, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος, 13 ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Ὁχριστοῦ παθημασιν, χαίρετε ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι. 14 Εἰ ὄνειδίζεσθε ἐν ὄνόματι Ὁχριστοῦ, μακάριοι, ὅτι τὸ τῆς δε δίδωσιν χάριν.” 6 Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Ὁθεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ, 7 πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιτίψαντες ἐπ' αὐτόν, δτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν. 8 Νήψατε, γρηγορήσατε. Οἱ ἀντίδικος ὑμῶν, διάβολος, ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ, ζητῶν καταπιεῖν· 9

ῷ ἀντίστητε, στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ
αὐτὰ τῶν παθημάτων, τῇ ἐν τῷ κόσμῳ
ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. **10** Ὁ δὲ
Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν
αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Ὡχριστῷ, ὀλίγον
παθόντας, αὐτὸς καταρτίσει, στηρίξει,
σθενώσει, (*aiōnios g166*) **11** αὐτῷ τὸ κράτος
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἐμήν! (*aiōn*
g165) **12** Διὰ Σιλουανοῦ, ὃν τοῦ πιστοῦ
ἀδελφοῦ (ώς λογίζομαι), δι’ ὀλίγων ἔγραψα,
παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι
ἀληθῆ χάριν τοῦ Ὡθεοῦ, εἰς ἣν στῆτε. **13**
Ἄσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ,
καὶ Μᾶρκος, ὁ υἱός μου. **14** Ἄσπάσασθε
ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὃν
πᾶσιν, τοῖς ἐν Ὡχριστῷ.

Πετρου Β'

1 Σίμων Πέτρος, δοῦλος καὶ ἀπόστολος

"Ιησοῦς ὇χιστοῦ, τοῖς ἰσότιμον ἡμῖν λαχοῦσιν πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ ὄντος ἡμῶν καὶ Σωτῆρος, "Ιησοῦς ὇χιστοῦ: 2 χάρις ἡμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ ὄντος, καὶ "Ιησοῦς τοῦ Ἦρωτοῦ ἡμῶν. 3 Ὅς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ, τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς, ιδίᾳ δόξῃ καὶ ἀρετῇ, 4 δι' ᾧ τὰ τίμια καὶ μέγιστα ἡμῖν ἐπαγγέλματα δεδώρηται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς. 5 Καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετήν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν, 6 ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, 7 ἐν δὲ τῇ εὐσέβειᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην. 8 Ταῦτα γάρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα, οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν, εἰς τὴν τοῦ Ἦρωτοῦ ἡμῶν, "Ιησοῦς ὇χιστοῦ, ἐπίγνωσιν. 9 Ὡι γάρ μὴ λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἀμαρτιῶν. 10 Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε, βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι, ταῦτα γάρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε. 11 Οὕτως γάρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εῖσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Ἦρωτοῦ ἡμῶν καὶ Σωτῆρος, "Ιησοῦς ὇χιστοῦ.

(aiōnios g166) 12 Διὸ μελλίσω ἀεὶ ὑμᾶς ὑπομιμήσκειν περὶ τούτων, καίπερ εἰδότας καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ.

13 Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι ἐφ' ὃσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει, 14 εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ τοῦ ὄντος, καὶ "Ιησοῦς τοῦ Ἦρωτοῦ ἡμῶν. 3 Ὅς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ, μοι. 15 Σπουδάσω δὲ καὶ ἔκαστοτε ἔχειν τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης, ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον, τὴν τούτων διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς, μνήμην ποιεῖσθαι. 16 Οὐ γάρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθούμενοις, ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Ἦρωτοῦ ἡμῶν "Ιησοῦς ὇χιστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. 17

Λαβὼν γάρ παρὰ ὄντος Πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιᾶσδε ὑπὸ τῆς Μεγαλοπρεποῦς Δόξης, "Οὗτός ἀρετήν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν, 6 ἐν ἐστιν ὁ Υἱός μου, ὁ ἀγαπητός εἰς ὃν ἐγὼ δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ εὐδόκησα". 18 καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, 7 ἐν δὲ τῇ εὐσέβειᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην. 8 Ταῦτα γάρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα, οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν, εἰς τὴν τοῦ Ἦρωτοῦ ἡμῶν, "Ιησοῦς ὇χιστοῦ, ἐπίγνωσιν. 9 Ὡι γάρ μὴ ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. 20 Τοῦτο πάρεστιν ταῦτα, τυφλός ἐστιν, μυστάζων, λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἀμαρτιῶν. 10 Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε, βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι, ταῦτα γάρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε. 11 Οὕτως γάρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εῖσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Ἦρωτοῦ ἡμῶν καὶ Σωτῆρος, "Ιησοῦς ὇χιστοῦ.

2 Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ, ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρεισάζουσιν

αίρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα φθαρήσονται, 13 ἀδικούμενοι μισθὸν αὐτοὺς Δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες ἀδικίας, ἡδονὴν ἥγονύμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ ἔαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν. 2 Καὶ τρυφήν, σπίλοι καὶ μῶμοι ἐντρυφῶντες πολλοὶ ἔξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν, συνευωχούμενοι ἀσελγείαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας ὑμῖν, 14 ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς βλασφημηθήσεται. 3 Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ μοιχαλίδος, καὶ ἀκαταπαύστους ἀμαρτίας, πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν οἵ τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ γεγυμνασμένην πλεονεξίας ἔχοντες, ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει. 4 Εἰ γὰρ κατάρας τέκνα, 15 καταλιπόντες εὐθεῖαν ὁ Θεὸς ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ ὁδὸν, ἐπλανήθησαν ἔξακολουθήσαντες τῇ ἔφείσατο, ἀλλὰ σειροῖς ζόφου ταρταρώσας, ὁδῷ τοῦ Βαλαὰμ τοῦ Βοσὸρ, δις μισθὸν παρέδωκεν εἰς κρίσιν τηρουμένους, ἀδικίας ἡγάπησεν, 16 ἐλεγξιν δὲ ἔσχεν (*Tartaroō g5020*) 5 καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἴδιας παρανομίας, ὑποζύγιον ἄφωνον ἐν ἔφείσατο, ἀλλὰ ὅγδοον, Νῶε, δικαιοσύνης ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον, ἐκώλυσεν κήρυκα ἐφύλαξεν, κατακλυσμὸν κόσμῳ τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν. 17 Οὗτοί ἀσεβῶν ἐπάξας, 6 καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ εἰσιν πηγαὶ ἄνυδροι, καὶ ὄμιχλαι ὑπὸ Γομόρρας τεφρώσας κατέκρινεν, ὑπόδειγμα λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, οἵς ὁ ζόφος τοῦ μελλόντων ἀσεβεῖν τεθεικώς, 7 καὶ σκότους τετήρηται. 18 Ὅπερογκα γὰρ δίκαιον Λώτ, καταπονούμενον ὑπὸ τῆς ματαιότητος φθεγγόμενοι, δελεάζουσιν τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς ἀσελγείαις, τοὺς ἐρρύσατο 8 (βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ δύλιγως ἀποφεύγοντας τοὺς ἐν πλάνῃ δίκαιος, ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς ἡμέραν ἐξ ἀναστρεφομένους, 19 ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἡμέρας, ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες ἐβασάνιζεν). 9 οἶδεν Ὦ Κύριος εὐσεβεῖς τῆς φθορᾶς ᾧ γάρ τις ἡττηται, τούτῳ ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς δεδούλωται. 20 Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν, 10 μιάσματα τοῦ κόσμου, ἐν ἐπιγνώσει τοῦ μάλιστα δὲ τοὺς ὄπισω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ Ὦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος, Ὡησοῦ Ὡχριστοῦ, μιασμοῦ πορευομένους, καὶ κυριότητος τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἡττῶνται, καταφρονοῦντας. Τολμηταὶ αὐθάδεις, γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα δόξας οὐ τρέμουσιν, βλασφημοῦντες, 11 τῶν πρώτων. 21 Κρείττον γὰρ ἦν ὅπου ἄγγελοι ἰσχύῃ καὶ δυνάμει μείζονες αὐτοῖς, μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς ὁντες, οὐ φέρουσιν κατ' αὐτῶν παρὰ δικαιοσύνης, ἥ ἐπιγνοῦσιν, ὑποστρέψαι ἐκ ὮΚυρίῳ βλάσφημον κρίσιν. 12 Οὗτοι δέ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς, ὡς ἄλογα ζῷα, γεγεννημένα φυσικὰ εἰς 22 Συμβέβηκεν αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς ἄλωσιν καὶ φθοράν, ἐν οἷς ἀγνοοῦσιν παροιμίας: “Κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καὶ

ἴδιον ἔξεραμα”, καί, “Ἅγιος λουσαμένη, εἰς ὑμᾶς ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις, κυλισμὸν βορβόρου.”

3 Ταύτην ἡδη, ἀγαπητοί, δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολήν, ἐν αἷς διεγέρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν, **2** μνησθῆναι τῶν προειρημένων ρήμάτων, ὑπὸ τῶν ἀγίων προφητῶν, καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ὑμῶν ἐντολῆς τοῦ Ὅκυρίου καὶ Σωτῆρος. **3** Τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι ἐλεύσονται ἐπ’ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐν ἐμπαιγμονῇ ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι, **4** καὶ λέγοντες, “Ποῦ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ; Ἄφ’ ἵς γάρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτως διαμένει ἀπ’ ἐν πάσαις ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς ἀρχῆς κτίσεως.” **5** Λανθάνει γάρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας, ὅτι οὐρανοὶ ἥσαν ἔκπαλαι, καὶ γῇ ἐξ ὕδατος καὶ δι’ ὕδατος συνεστῶσα τῷ τοῦ Ὅθεοῦ λόγῳ, **6** δι’ ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο. **7** Οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, τῷ αὐτῷ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶν, πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων. **8** “Ἐν δὲ τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Ὅκυρίῳ ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία. **9** Οὐ βραδύνει Ὅκυριος τῆς ἐπαγγελίας, ὡς τινες βραδύτητα ἥγοῦνται, ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ὑμᾶς, μὴ βουλόμενός τινας ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι. **10** Ἡξει δὲ ἡμέρα Ὅκυρίου ὡς κλέπτης, ἐν ᾧ οἱ οὐρανοὶ ροιζηδὸν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσεται, καὶ γῇ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα εύρεθήσεται. **11** Τούτων οὕτως πάντων λυομένων, ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν

12 προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ Ὅθεοῦ ἡμέρας, δι’ ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι, λυθήσονται, καὶ στοιχεῖα καυσούμενα, τήκεται. **13** Καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καίνην, κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ. **14** Διό, ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες, σπουδάσατε ἀσπιλοὶ καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εύρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ. **15** Καὶ τὴν τοῦ Ὅκυρίου ὑμῶν μακροθυμίαν, σωτηρίαν ἡγεῖσθε, καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος, κατὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ σοφίαν, ἔγραψεν ὑμῖν, **16** ὡς καὶ ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτως διαμένει ἀπ’ ἐν πάσαις ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων, ἐν αἷς ἐστιν δυσνόητά τινα, ἢ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν ὡς καὶ τὰς λοιπὰς Γραφὰς, πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν. **17** Ὅμετος οὖν, ἀγαπητοί, προγινώσκοντες φυλάσσεοθε, ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες, ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ. **18** Αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι, καὶ γνώσει τοῦ Ὅκυρίου ὑμῶν καὶ Σωτῆρος, Ὅιησοῦ Ὅχριστοῦ. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος, Ἀμήν! (*aiōn* g165)

Ιωαννου Ά

1 Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὁ ἀκηκόαμεν, ὁ ἔωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἐθεασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς- **2** καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἔωράκαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν Πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν- (*Iaiōnios g166*) **3** ὁ ἔωράκαμεν, καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν καὶ ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ Πατρὸς, καὶ μετὰ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, **"**Ιησοῦ **"**Χριστοῦ. **4** Καὶ ταῦτα γράφομεν ἡμεῖς, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἦν πεπληρωμένη. **5** Καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ἀγγελία ἦν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ **"**Θεὸς φῶς ἔστιν, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ, οὐκ ἔστιν οὐδεμία. **6** Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν. **7** Ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἔστιν ἐν τῷ φωτί, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἄλληλων, καὶ τὸ αἷμα **"**Ιησοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας. **8** Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἀμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἔαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. **9** Ἐὰν δύολογῶμεν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἔστιν καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας, καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. **10** Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

Παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν Πατέρα, **"**Ιησοῦ **"**Χριστὸν δίκαιον, **2** καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἐστιν περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. **3** Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. **4** Οἱ λέγων, ὅτι **"**Ἐγνώκα αὐτὸν< b>", καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστίν, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν. **5** δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ **"**Θεοῦ τετελείωται. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν: **6** Οἱ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν, ὀφείλει καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησεν, καὶ αὐτὸς περιπατεῖν. **7** Ἀγαπητοί, οὐκ ἐντολὴν καὶ νὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιὰν, ἣν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς. Ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά ἔστιν ὁ λόγος ὃν ἡκούσατε. **8** Πάλιν ἐντολὴν καὶ νὴν γράφω ὑμῖν, ὃ ἔστιν ἀληθὴς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοτία παράγεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἥδη φαίνει. **9** Οἱ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἔστιν ἔως ἄρτι. **10** Οἱ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. **11** Οἱ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἔστιν, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. **12** Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἀμαρτίαι, διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. **13** Γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν.

2 Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα **14** **"**Εγραψα ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε μὴ ἀμάρτητε. Καὶ ἐάν τις ἀμάρτῃ, τὸν Πατέρα. **"**Εγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι

έγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. ὜μιν, ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς. 27 νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροί ἐστε, καὶ ὁ λόγος τοῦ Καὶ ὑμεῖς, τὸ χρῖσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, Ὁθεοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ νενικήκατε τὸν μένει ἐν ὑμῖν, καὶ οὐ χρείαν ἔχετε ἵνα τις πονηρόν. 15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ διδάσκῃ ὑμᾶς ἀλλ' ὡς τὸ αὐτοῦ χρῖσμα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Πατρὸς ἐν αὐτῷ. 16 ἔστιν καὶ οὐκ ἔστιν ψεῦδος, καὶ καθὼς Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μένετε ἐν αὐτῷ. 28 Καὶ νῦν, σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὄφθαλμῶν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα ἐὰν φανερωθῇ, καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ σχῶμεν παρρησίαν, καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν τοῦ Πατρός, ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἔστιν. 17 ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. 29 Ἐὰν Καὶ ὁ κόσμος παράγεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία εἰδῆτε ὅτι δίκαιος ἔστιν, γινώσκετε ὅτι καὶ αὐτοῦ, ὃ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ ὄθεοῦ, πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. (aiōn g165) 18 Παιδία, γεγέννηται.

ἐσχάτη ὥρα ἔστιν, καὶ καθὼς ἡκούσατε ὅτι ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν, ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἔστιν. 19 Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθαν, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν εἰ γὰρ ἐξ ἡμῶν ἦσαν, μεμενήκεισαν ἀν μεθ' ἡμῶν ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶν πάντες ἐξ ἡμῶν. 20 Καὶ ὑμεῖς χρῖσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ Ἀγίου, καὶ οἴδατε πάντες. 21 Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστιν. 22 Τίς ἔστιν ὁ ψεῦστης, εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ ἔχοντος; Οὗτός ἔστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν. 23 Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν Υἱὸν, οὐδὲ τὸν Πατέρα ἔχει. Ὁ ὄμολογῶν τὸν Υἱὸν, καὶ τὸν Πατέρα ἔχει. 24 Ὑμεῖς ὃ ἡκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω. Ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὃ ἀπ' ἀρχῆς ἡκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ Υἱῷ καὶ ἐν τῷ Πατρὶ μενεῖτε. 25 Καὶ αὕτη ἔστιν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ὑμῖν— τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) 26 Ταῦτα

3 Ἰδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ὑμῖν ὁ Πατὴρ, ἵνα τέκνα ὄθεοῦ κληθῶμεν, καὶ ἐσμέν. Διὰ τοῦτο, ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ὑμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. 2 Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα ὄθεοῦ ἐσμεν, καὶ οὕπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα. Οἶδαμεν ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, σμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁ ψύχομεθα αὐτὸν καθὼς ἔστιν. 3 Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ, ἀγνίζει ἑαυτὸν, καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἔστιν. 4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ, καὶ ἡ ἀμαρτία ἔστιν ἡ ἀνομία. 5 Καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἀμαρτίας ἄρη, καὶ ἀμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. 6 Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἀμαρτάνει, πᾶς ὁ ἀμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν αὐτὸν, οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. 7 Τεκνία, μηδὲις πλανάτω ὑμᾶς ὃ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, δίκαιος ἔστιν, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιος ἔστιν. 8 Ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν, ἐκ τοῦ διαβόλου ἔστιν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἀμαρτάνει. Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ Υἱὸς τοῦ ὄθεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. 9 Πᾶς ὁ

γεγεννημένος ἐκ τοῦ ὄθεοῦ, ἀμαρτίαν οὐ Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία μὴ καταγινώσκῃ, ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν ὄθεόν, 22 καὶ ὁ καὶ οὐ δύναται ἀμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι ὄθεοῦ γεγέννηται. 10 Ἐν τούτῳ φανερά τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐστιν τὰ τέκνα τοῦ ὄθεοῦ, καὶ τὰ τέκνα τοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. 23 Καὶ αὕτη διαβόλου: πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην, ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ οὐκ ἐστιν ἐκ τοῦ ὄθεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν ὄνόματι τοῦ Γίοῦ αὐτοῦ, ὉΙησοῦ ὇χριστοῦ, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. 11 Ὄτι αὕτη ἐστὶν καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡ ἀγγελία ἣν ἡκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐντολὴν ἡμῖν. 24 Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς ἀγαπῶμεν ἀλλήλους: 12 οὐ καθὼς Καΐν ἐκ αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. τοῦ πονηροῦ ἦν, καὶ ἔσφαξεν τὸν ἀδελφὸν Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, αὐτοῦ. Καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν, ἐκ τοῦ ὄπνεύματος οὐ ἡμῖν ἔδωκεν.

Ὦτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, δίκαια.

13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. 14 Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς.

Ὥμη ἀγαπῶν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ. 15 Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀνθρωποκτόνος ἐστὶν, καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν ἐαυτῷ μένουσαν.

(aiōnios g166) 16 Ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν, τὰς ψυχὰς θεῖναι. 17 Ὅς δ' ἀν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ ὄθεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; 18 Τεκνία, μὴ ἀγαπῶμεν λόγω, μηδὲ τῇ γλώσσῃ, ἀλλὰ ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ. 19 ἐν τούτῳ γνωσόμεθα ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν, 20 ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ὄθεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ γινώσκει πάντα. 21

4 Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ ὄθεοῦ ἐστιν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἔξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. 2 Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ ὄπνεύμα τοῦ ὄθεοῦ: πᾶν πνεύμα ὃ ὅμοιογει ὉΙησοῦ ὄχριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ ὄθεοῦ ἐστιν, 3 καὶ πᾶν πνεύμα ὃ μὴ ὅμοιογει τὸν ὉΙησοῦν, ἐκ τοῦ ὄθεοῦ οὐκ ἐστιν. Καὶ τοῦτο ἐστιν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἥδη. 4 Ὅμεις ἐκ τοῦ ὄθεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. 5 Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσίν· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσιν, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. 6 Ἡμεῖς ἐκ τοῦ ὄθεοῦ ἐσμεν. Ὁ γινώσκων τὸν ὄθεὸν, ἀκούει ἡμῶν, δος οὐκ ἐστιν ἐκ τοῦ ὄθεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν. Ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεύμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεύμα τῆς πλάνης. 7 Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ ὄθεοῦ ἐστιν, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν, ἐκ τοῦ ὄθεοῦ γεγέννηται, καὶ γινώσκει τὸν ὄθεόν. 8 Ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ

εγνω τὸν Ὁθεόν, ὅτι ὁ Ὁθεὸς ἀγάπη ἐστίν. 9 μισῆ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Ὁθεοῦ ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃν ἐώρακεν, τὸν Ὁθεόν, ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, τὸν μονογενῆ, ὃν οὐχ ἐώρακεν, οὐ δύναται ἀγαπᾶν. 21 ἀπέσταλκεν ὁ Ὁθεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ’ αὐτοῦ, ζήσωμεν δι’ αὐτοῦ. 20 Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Ὁθεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἡγαπήκαμεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Ὥθεόν, ἀλλ’ ὅτι αὐτὸς ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλεν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, ἱλασμὸν περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν. 11 Ἀγαπητοί, εἰ οὗτως ὁ Ὁθεὸς ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. 12 Ὁθεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται, ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Ὁθεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐν ἡμῖν ἐστίν. 13 Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ ὉΠνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. 14 Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκεν τὸν Υἱὸν, Σωτῆρα τοῦ κόσμου. 15 Ὅς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Ὁθεοῦ, ὁ Ὁθεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Ὁθεῷ. 16 Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Ὁθεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Ὁθεὸς ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Ὁθεῷ μένει, καὶ ὁ Ὁθεὸς ἐν αὐτῷ μένει. 17 Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ’ ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστιν, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. 18 Φόβος οὐκ ἐστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ’ ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, ὁ δὲ φοβούμενος, οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. 19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἡγάπησεν ἡμᾶς. 20 Ἔάν τις εἴπῃ, ὅτι “Ἀγαπῶ τὸν Ὁθεόν”, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ

5 Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Ἐχριστὸς, ἐκ τοῦ Ὁθεοῦ γεγέννηται, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. 2 Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Ὁθεοῦ: ὅταν τὸν Ὁθεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. 3 Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Ὁθεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν, καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν, 4 ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Ὁθεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον- ἡ πίστις ἡμῶν. 5 Τίς ἐστιν δὲ ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Ὁθεοῦ; 6 Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι’ ὄντας καὶ αἴματος, Ἰησοῦς Ἐχριστός οὐκ ἐν τῷ ὄντα μόνον, ἀλλ’ ἐν τῷ ὄντα καὶ ἐν τῷ αἵματι. Καὶ τὸ ὉΠνεῦμα ἐστιν τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ ὉΠνεῦμα ἐστιν ἡ ἀλήθεια. 7 Ὄτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες: 8 τὸ ὉΠνεῦμα, καὶ τὸ ὄντωρ, καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἐν εἰσιν. 9 Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ή μαρτυρία τοῦ Ὁθεοῦ μείζων ἐστίν, ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ὁθεοῦ, ὅτι μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ. 10 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Ὁθεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Ὁθεῷ, ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Ὁθεὸς περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία: ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Ὁθεός, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν. (aiōnios g166)

12 Ὁ ἔχων τὸν Υἱὸν, ἔχει τὴν ζωήν· ὁ μὴ ἔχων τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. **13** Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν, ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. (aiōnios g166)

14 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἡν̄ ἔχομεν πρὸς αὐτόν: ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν. **15** Καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν, ὃ ἀν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἡτήκαμεν ἀπ' αὐτοῦ. **16** Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀμαρτάνοντα ἀμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσει καὶ δώσει αὐτῷ ζωήν, τοῖς ἀμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον. "Ἐστιν ἀμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ. **17** Πᾶσα ἀδικία ἀμαρτία ἐστὶν, καὶ ἔστιν ἀμαρτία οὐ πρὸς θάνατον. **18** Οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐχ ἀμαρτάνει, ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ τηρεῖ αὐτόν καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ. **19** Οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος δόλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται. **20** Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἡκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν, ἵνα γινώσκομεν τὸν Ἀληθινόν· καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ Ἀληθινῷ, ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ, "Ιησοῦ Χριστῷ. Οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς Θεός καὶ ζωὴ αἰώνιος. (aiōnios g166) **21** Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων.

Ιωαννου Β'

1 Ὁ πρεοβύτερος ἐκλεκτῇ κυρίᾳ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ (καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν), **2**
διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα: (αἰσθ
g165) 3 ἔσται μεθ' ἡμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη, παρὰ Ὀθεοῦ Πατρός καὶ παρὰ Ἰησοῦ Ἐχριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Πατρός, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ. **4** Ἐχάρην λίαν ὅτι εὕρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ Πατρός. **5** Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, οὐχ ὡς ἐντολὴν καινὴν γράφων σοι, ἀλλὰ ἢν εἴχαμεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. **6** Καὶ αὕτη ἔστιν ἡ ἀγάπη: ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. Αὕτη ἡ ἐντολή ἔστιν, καθὼς ἡκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατήτε. **7** Ὅτι πολλοὶ πλάνοι ἐξῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ δομολογοῦντες Ἰησοῦν Ἐχριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκὶ. Οὗτός ἔστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος. **8** Βλέπετε ἑαυτούς ἵνα μὴ ἀπολέσητε ἡ ειργάσασθε, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβητε. **9** Πᾶς ὁ προάγων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Ἐχριστοῦ, Ὁθὲν οὐκ ἔχει ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ, οὗτος καὶ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν ᔁχει. **10** Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε· **11** ὁ λέγων γὰρ αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς. **12** Πολλὰ ᔁχων ὑμῖν γράφειν, οὐκ ἐβούλιθην διὰ χάρτου καὶ

μέλανος, ἀλλὰ ἐλπίζω γενέσθαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν πεπληρωμένη ἦ. **13** Ασπάζεται σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς.

Iωαννου Γ'

εύθέως σε ἰδεῖν, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν. Εἰρήνη σοι. Ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

1 Ὁ πρεσβύτερος; Γαῖώ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἔγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ. **2** Ἀγαπητέ, περὶ πάντων εὔχομαί σε εὐοδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦται σου ἡ ψυχή. **3** Ἐχάρην γὰρ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς. **4** Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν τῇ ἀληθείᾳ περιπατοῦντα. **5** Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς δὲ, ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοῦτο ξένους, **6** οἵ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας, οὓς καλῶς ποιήσεις, προπέμψας ἀξίως τοῦ ὁθοῦ. **7** Ὑπέρ γὰρ τοῦ ὀνόματος ἐξῆλθαν, μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν. **8** Ἡμεῖς οὖν ὁφείλομεν ὑπολαμβάνειν τοὺς τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ. **9** Ἔγραψά τι τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ’ ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν, Διοτρέφης, οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς. **10** Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα, ἃ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς, καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις, οὕτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει, καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει. **11** Ἀγαπητέ, μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. Ὁ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ ὁθοῦ ἔστιν, ὁ κακοποιῶν οὐχ ἔώρακεν τὸν ὁθόν. **12** Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπὸ αὐτῆς τῆς ἀληθείας; καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ οἴδας ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθής ἔστιν. **13** Πολλὰ εἶχον γράψαι σοι, ἀλλ’ οὐ θέλω διὰ μέλανος καὶ καλάμου σοι γράφειν, **14** ἔλπίζω δὲ

Ιουδα

“Επιτιμήσαι σοι ὁ Κύριος.” 10 Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἴδασιν βλασφημοῦσιν, ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῷα ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται. 11 Οὐαὶ αὐτοῖς! Πατρὶ ἡγαπημένοις, καὶ ὩΗησοῦ ἔχριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς: 2 ἔλεος ὑμῖν, καὶ πλάνη τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, εἰρήνη, καὶ ἀγάπη πληθυνθείη. 3 Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν, παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἄπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἀγίοις πίστει. 4 Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ ὁθεοῦ ἡμῶν χάριτα μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν, καὶ τὸν μόνον Δεσπότην καὶ ὁκύριον ἡμῶν, ὩΗησοῦν ἔχριστὸν, ἀρνούμενοι. 5 Ὅπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἄπαξ πάντα, ὅτι ὩΗησοῦς λαὸν ἐκ γῆς Αἴγυπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν.

6 Ἄγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἔαυτῶν ἀρχὴν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας, δεσμοῖς ἀϊδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν. (aiōnios g126) 7 Ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις, τὸν ὅμοιον τρόπον τούτοις ἐκπορνεύσασαι, καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἑτέρας, πρόκειντα δεῖγμα πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι. (aiōnios g166) 8 Ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι, σάρκα μὲν μιαίνουσιν, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσιν, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. 9 Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος, διελέγετο περὶ τοῦ Μωϋσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησεν κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλὰ εἶπεν,

“Επιτιμήσαι σοι ὁ Κύριος.” 10 Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἴδασιν βλασφημοῦσιν, ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῷα ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται. 11 Οὐαὶ αὐτοῖς! Πατρὶ ἡγαπημένοις, καὶ ὩΗησοῦ ἔχριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς: 2 ἔλεος ὑμῖν, καὶ πλάνη τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, εἰρήνη, καὶ ἀγάπη πληθυνθείη. 3 Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν, παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἄπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἀγίοις πίστει. 4 Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ ὁθεοῦ ἡμῶν χάριτα μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν, καὶ τὸν μόνον Δεσπότην καὶ ὁκύριον ἡμῶν, ὩΗησοῦν ἔχριστὸν, ἀρνούμενοι. 5 Ὅπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἄπαξ πάντα, ὅτι ὩΗησοῦς λαὸν ἐκ γῆς Αἴγυπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν.

6 Ἄγγέλους τε τούς μὴ τηρήσαντας τὴν ἔαυτῶν ἀρχὴν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας, δεσμοῖς ἀϊδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν. (aiōnios g126) 7 Ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις, τὸν ὅμοιον τρόπον τούτοις ἐκπορνεύσασαι, καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἑτέρας, πρόκειντα δεῖγμα πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι. (aiōnios g166) 8 Ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι, σάρκα μὲν μιαίνουσιν, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσιν, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. 9 Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος, διελέγετο περὶ τοῦ Μωϋσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησεν κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλὰ εἶπεν,

“Οτι τῇ ὁδῷ τοῦ Καΐν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κόρε ἀπώλοντο. 12 Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν, σπιλάδες συνευωχούμενοι ἀφόβως, ἔαυτοὺς ποιμαίνοντες, νεφέλαι ἄνυδροι ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι, δένδρα φυινοπωρινὰ ἄκαρπα δίς ἀποθανόντα ἐκριζωθέντα, 13 κύματα ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἔαυτῶν αἰσχύνας, ἀστέρες πλανῆται, οἵς δὲ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται. (aiōn g165) 14 Ἐπροφήτευσεν δὲ καὶ τούτοις ἔβδομος ἀπὸ Ἀδάμ, Ἐνώχ, λέγων, “Ιδοὺ, ἤλθεν ὁ Κύριος ἐν ἀγίαις μυριάσιν αὐτοῦ, 15 ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ ἐλέγξαι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν, ὃν ἡσέβησαν, καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν, ὃν ἐλάλησαν κατ’ αὐτοῦ ἀμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς.” 16 Οὗτοί εἰσιν γογγυσταὶ μεμφύμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα ὥφελείας χάριν. 17 Ὅμετος δέ, ἀγαπητοί, μηνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ ὁκύριου ἡμῶν, 18 ὅτι ἔλεγον ὑμῖν, “Ἐπ’ ὉΗησοῦ ἔχριστοῦ, 19 ὅτι ἔσχάτου χρόνου ἔσονται ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἔαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν.” 20 Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, ὉΠνεῦμα μὴ ἔχοντες. 20 Ὅμετος δέ, ἀγαπητοί, ἐποικοδομοῦντες ἔαυτοὺς

τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει, ἐν ὉΠνεύματι
Ἄγιῷ προσευχόμενοι. 21 Ἐαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ
Θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος
τοῦ ὉΚυρίου ὑμῶν, ὍΙησοῦ ὉΧριστοῦ, εἰς
ζωὴν αἰώνιον. (aiōnios g166) 22 Καὶ οὖς μὲν
ἔλεᾶτε διακρινομένους, 23 οὖς δὲ σώζετε
ἐκ πυρὸς ἀρπάζοντες, οὖς δὲ ἔλεᾶτε ἐν
φόβῳ, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς
ἔσπιλωμένον χιτῶνα. 24 Τῷ δὲ δυναμένῳ
φυλάξαι ὑμᾶς ἀπταίστους, καὶ στῆσαι
κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν
ἀγαλλιάσει, 25 μόνῳ ὉΘεῷ Σωτῆρι ὑμῶν,
διὰ ὍΙησοῦ ὉΧριστοῦ τοῦ ὉΚυρίου ὑμῶν,
δόξα, μεγαλωσύνη, κράτος, καὶ ἔξουσία,
πρὸ παντὸς τοῦ αἰῶνος, καὶ νῦν, καὶ εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν! (aiōn g165)

Αποκαλυψις Ιωαννου

”Ιησοῦ. 10 Ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἤκουσα ὅπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος 11

1 Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ ἔχοντος, ἦν λεγούσης, “Οὐ βλέπεις, γράφον εἰς βιβλίον, αὐτῷ δὲ θεός, δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ, καὶ πέμψον ταῖς ἐπτά ἑκκλησίαις: εἰς ἣ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει, καὶ ἐσήμανεν, Ἐφεσον, καὶ εἰς Σμύρναν, καὶ εἰς Πέργαμον, ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ καὶ εἰς Θυάτειρα, καὶ εἰς Σάρδεις, καὶ εἰς δούλῳ αὐτοῦ, Ἰωάννη, 2 δὲ ἐμαρτύρησεν Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς Λαοδίκειαν.” 12 τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν Καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἣτις Ἰησοῦ ἔχοντος, ὅσα εἶδεν. 3 Μακάριος ἐλάλει μετ' ἐμοῦ. Καὶ ἐπιστρέψας, εἶδον ὃ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς ἐπτὰ λυχνίας χρυσᾶς, 13 καὶ ἐν μέσῳ λόγους τῆς προφητείας, καὶ τηροῦντες τὰ τῶν λυχνιῶν, “ὅμοιον ‘Υἱῷ ἀνθρώπου”, ἐν αὐτῇ γεγραμμένα, ὃ γὰρ καιρὸς ἐγγύς. ἐνδεδυμένον ποδήρη, καὶ περιεζωσμένον 4 Ἰωάννης ταῖς ἐπτά ἑκκλησίαις ταῖς ἐν πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσᾶν. 14 Ἡ δὲ τῇ Ἀσίᾳ: χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη, ἀπὸ ὧν, κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ, ὡς καὶ ὁ ἥν, καὶ ὁ ἐρχόμενος, καὶ ἀπὸ τῶν ἕριον λευκόν ὡς χιών, καὶ οἱ ὄφθαλμοὶ ἐπτὰ πνευμάτων, ἢ ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, 15 καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ, 5 καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ ἔχοντος, ὁ μάρτυς αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ ὡς ἐν καμίνῳ ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ πεπυρωμένης, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Τῷ ἀγαπῶντι ὑδάτων πολλῶν, 16 καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ ἡμᾶς, καὶ λύσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀμαρτιῶν χειρὶ αὐτοῦ ἀστέρας ἐπτά, καὶ ἐκ τοῦ ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, 6 καὶ ἐποίησεν στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὁξεῖα ἡμᾶς βασιλείαν, ἵερεῖς τῷ θεῷ καὶ Πατρὶ ἐκπορευομένη, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ἥλιος αὐτοῦ- αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. 17 Καὶ ὅτε τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν! (aiōn g165) 7 “Ιδού, εἶδον αὐτὸν, ἐπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν”, καὶ ὄψεται ὡς νεκρός. Καὶ ἔθηκεν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ αὐτὸν πᾶς ὄφθαλμὸς, καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐπ’ ἐμὲ λέγων, “Μὴ φοβοῦ· ἐγώ εἰμι ὁ ἔξεκέντησαν, καὶ κόψονται ἐπ’ αὐτὸν πᾶσαι πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, 18 καὶ ὁ ζῶν καὶ αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. Ναί! Ἀμήν! 8 “Ἐγὼ ἐγενόμην νεκρός, καὶ ἰδού, ζῶν εἰμι εἰς εἰμὶ τὸ Ἀλφα καὶ τὸ Ὡ”, λέγει Κύριος, ὁ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ ἔχω τὰς θεός, “ὅ ὄν, καὶ ὁ ἥν, καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ κλεῖς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ Αἰδου. (aiōn g165, Παντοκράτωρ.) 9 Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ ἀδελφὸς Hadēs g86) 19 Γράψον οὖν ἂ εἶδες, καὶ ἂ εἰσὶν, ὑμῶν, καὶ συγκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει, καὶ καὶ ἀ μέλλει γενέσθαι μετὰ ταῦτα. 20 Τὸ βασιλείᾳ, καὶ ὑπομονῇ, ἐν Ἰησοῦ, ἐγενόμην μυστήριον τῶν ἐπτὰ ἀστέρων, οὓς εἶδες ἐπὶ ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ, διὰ τῆς δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἐπτὰ λυχνίας τὰς τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν χρυσᾶς: οἱ ἐπτὰ ἀστέρες, ἄγγελοι τῶν ἐπτὰ

ἐκκλησιῶν εἰσίν, καὶ αἱ λυχνίαι ἐπτὰ, ἐπτὰ οὗς, ἀκουσάτω τί τὸ Ὁνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις εἰσίν.

ἐκκλησίαις. Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῆ ἐκ τοῦ

2 Τῷ ἀγγέλῳ τῷ ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησίας θανάτου τοῦ δευτέρου.” **12** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ γράψον: ‘Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἐπτὰ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον: ‘Τάδε ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον μέσω τῶν ἐπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσέων: **2** τὴν ὄξειαν: **13** “Οἶδα ποῦ κατοικεῖς, ὅπου ὁ “Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κόπον καὶ τὴν θρόνος τοῦ Σατανᾶ, καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνῃ βαστάσαι μου, καὶ οὐκ ἡρνήσω τὴν πίστιν μου, καὶ κακούς, καὶ ἐπείρασας τοὺς λέγοντας ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀντιπᾶς, ὁ μάρτυς μου ἔαυτοὺς ἀποστόλους, καὶ οὐκ εἰσίν, καὶ ὁ πιστός μου, ὃς ἀπεκτάνθη παρ’ ὑμῖν, εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς, **3** καὶ ὑπομονὴν ὅπου ὁ Σατανᾶς κατοικεῖ. **14** Ἄλλ’ ἔχω ἔχεις, καὶ ἐβάστασας διὰ τὸ ὄνομά μου, κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας καὶ οὐ κεκοπίακες. **4** Ἄλλ’ ἔχω κατὰ σοῦ τὴν διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκεν τῷ ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκες. Βαλὰκ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν **5** Μνημόνευε οὖν πόθεν πέπτωκας καὶ νιῶν Ἰσραὴλ, φαγεῖν εἰδωλόθυτα καὶ μετανόησον, καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποίησον. πορνεῦσαι. **15** Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ, Εἰ δὲ μή, ἔρχομαι σοι καὶ κινήσω τὴν κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Νικολαϊτῶν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ ὅμοιώς. **16** Μετανόησον οὖν! Εἰ δὲ μή, μετανοήσῃς. **6** Ἄλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς ἔρχομαι σοι ταχύ, καὶ πολεμήσω μετ’ αὐτῶν τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, ἂν κάγω μισῶ. ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου. **17** Οἱ ἔχων **7** Οἱ ἔχων οὗς, ἀκουσάτω τί τὸ Ὁνεῦμα οὗς, ἀκουσάτω τί τὸ Ὁνεῦμα λέγει ταῖς λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι, δώσω ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι, δώσω αὐτῷ τοῦ αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὃ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ἔστιν ἐν τῷ Παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ.” **8** Ψῆφον λευκήν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σμύρνῃ ἐκκλησίας καινὸν γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν, εἰ μὴ γράψον: ‘Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὁ λαμβάνων.’” **18** Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἔζησεν: **9** “Οἶδα Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον: ‘Τάδε λέγει σου τὴν θλῖψιν καὶ τὴν πτωχείαν (ἀλλὰ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὄφθαλμοὺς πλούσιος εἶ), καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκ τῶν αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ λεγόντων Ἰουδαίους εἴναι ἔαυτούς, καὶ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ: **19** “Οἶδά σου τὰ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ. **10** ἔργα, καὶ τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν πίστιν, Μὴ φοβοῦ ἂν μέλλεις πάσχειν. Ἰδοὺ, μέλλει καὶ τὴν διακονίαν, καὶ τὴν ὑπομονήν βάλλειν ὁ διάβολος ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν, σου, καὶ τὰ ἔργα σου, τὰ ἔσχατα πλείονα ἵνα πειρασθῆτε, καὶ ἔξετε θλῖψιν ἡμερῶν τῶν πρώτων. **20** Ἄλλ’ ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι δέκα. Γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω ἀφεῖς τὴν γυναικα Ἱεζάβελ, ἡ λέγουσα σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς. **11** Οἱ ἔχων ἔαυτὴν προφῆτιν, καὶ διδάσκει καὶ πλανᾶ

τοὺς ἐμοὺς δούλους πορνεῦσαι, καὶ φαγεῖν ἐν Σάρδεσιν, ἢ οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἴματια εἰδωλόθυτα. **21** Καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον, ἵνα αὐτῶν, καὶ περιπατήσουσιν μετ' ἐμοῦ ἐν μετανοίῃ, καὶ οὐ ἥθελησεν μετανοῆσαι λευκοῖς, διτὶ ἄξιοί εἰσιν. **5** Οἱ νικῶν, οὗτως ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς. **22** Ἰδοὺ, βάλλω περιβαλεῖται ἐν ἴματίοις λευκοῖς, καὶ οὐ μὴ αὐτὴν εἰς κλίνην, καὶ τοὺς μοιχεύοντας ἔξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου μετ' αὐτῆς εἰς θλῖψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ τῆς ζωῆς, καὶ δόμολογήσω τὸ ὄνομα αὐτοῦ μετανοήσουσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς. **23** Καὶ ἐνώπιον τοῦ Πατρός μου, καὶ ἐνώπιον τῶν τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενὼ ἐν θανάτῳ· καὶ ἀγγέλων αὐτοῦ. **6** Ό ἔχων οὓς, ἀκούσατω γνώσονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι διτὶ ἐγώ εἰμι τί τὸ Ὁνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.” **7** Καὶ ὁ ἑραυνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας, καὶ δώσω τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας ὑμῖν ἔκαστω κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν. **24** Ὦ Υἱὲ δὲ γράψον: ‘Τάδε λέγει ὁ “Ἄγιος, ὁ Ἀληθινός, λέγω τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι ὁ ἔχων τὴν κλεῖν Δαυίδ, ὁ ἀνοίγων καὶ οὐκ ἔχουσιν τὴν διδαχὴν ταύτην, οἵτινες οὐδεὶς κλείσει, καὶ κλείων καὶ οὐδεὶς οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθέα τοῦ Σατανᾶ, ὡς ἀνοίγει: **8** “Οἶδά σου τὰ ἔργα. Ἰδοὺ, δέδωκα λέγουσιν, οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος. ἐνώπιον σου θύραν ἀνεῳγμένην, ἢν οὐδεὶς **25** Πλὴν ὃ ἔχετε, κρατήσατε ἄχρι οὗ ἂν ἥξω. δύναται κλεῖσαι αὐτήν, διτὶ μικρὰν ἔχεις **26** Καὶ ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον, τὰ ἔργα μου, ‘δώσω αὐτῷ ἔξουσίαν ἐπὶ καὶ οὐκ ἡρνήσω τὸ ὄνομά μου. **9** Ἰδοὺ, τῶν ἐθνῶν... **27** καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν διδῷ ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ Σατανᾶ, τῶν ῥάβδῳ σιδηρῷ, ὡς τὰ σκεύη τὰ κεραμικὰ λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἴναι, καὶ συντρίβεται’, **28** ὡς κάγω εἴληφα παρὰ τοῦ οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ ψεύδονται· Ἰδοὺ, ποιήσω πατρός μου, καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα αὐτοὺς ἵνα ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν τὸν πρωινόν. **29** Ό ἔχων οὓς, ἀκούσατω τί ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶσιν διτὶ τὸ Ὁνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.”

ἐγὼ ἡγάπησά σε. **10** “Οτι ἐτήρησας τὸν

3 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον: ‘Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἐπτὰ πνεύματα τοῦ Ὁθεοῦ καὶ τοὺς ἐπτὰ ἀστέρας: “Οἶδά σου τὰ ἔργα, διτὶ ὄνομα ἔχεις, διτὶ ζῆς, καὶ νεκρὸς εἰ. **2** Γίνον γρηγορῶν, καὶ στήρισον τὰ λοιπὰ, ἢ ἔμελλον ἀποθανεῖν, οὐ γάρ εὔρηκά σου ἔργα, πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ Ὁθεοῦ μου. **3** Μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ ἤκουσας, καὶ τήρει καὶ μετανόησον. Ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσῃς, ἥξω ὡς κλέπτης, καὶ οὐ μὴ γνῶς ποίαν ὥραν ἥξω ἐπὶ σέ. **4** Ἀλλὰ ἔχεις ὀλίγα ὄνόματα

μου τὸ καινόν. 13 Ὁ ἔχων οὗτος, ἀκουσάτω τί ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τὸν θρόνον τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.” 14 Καὶ καθήμενος, 3 καὶ ὁ καθήμενος ὅμοιος τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικείᾳ ἐκκλησίας ὁράσει λίθῳ, ἵασπιδὶ καὶ σαρδίῳ, καὶ γράψον: ‘Τάδε λέγει ὁ Ἀμήν, ὁ μάρτυς ὁ Ἱρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὅμοιος ὁράσει πιστὸς καὶ ὁ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως σμαραγδίνῳ. 4 Καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ: 15 “Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε θρόνους εἴκοσι τέσσαρες, καὶ ἐπὶ τοὺς ψυχρὸὺς εἰς οὔτε ζεστός. Ὁφελος ψυχρὸς ἦς εἴκοσι τέσσαρας θρόνους πρεσβυτέρους ἢ ζεστός. 16 Οὕτως, ὅτι χλιαρὸς εἶς, καὶ οὔτε καθημένους, περιβεβλημένους ἴματίοις ζεστὸς οὔτε ψυχρός, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ λευκοῦ, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στόματός μου. 17 Ὄτι λέγεις, ὅτι ‘Πλούσιος στεφάνους χρυσοῦς. 5 Καὶ ἐκ τοῦ εἵμι, καὶ πεπλούτηκα, καὶ οὐδὲν χρείαν θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ, καὶ φωναὶ, ἔχω’, καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶς ὁ ταλαίπωρος, καὶ βρονταί. Καὶ ἐπτὰ λαμπάδες πυρὸς καὶ ἐλεεινὸς, καὶ πτωχὸς, καὶ τυφλὸς, καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, ἃ εστιν τὰ καὶ γυμνός. 18 Συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι ἐπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ· 6 καὶ ἐνώπιον παρ’ ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρὸς, τοῦ θρόνου ὡς θάλασσα ὑαλίνῃ, δόμοια ἵνα πλουτήσῃς, καὶ ἴματια λευκὰ, ἵνα κρυστάλλῳ. Καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ περιβάλῃ, καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνη τῆς κύκλῳ τοῦ θρόνου, τέσσαρα ζῶα, γέμοντα γυμνότητός σου, καὶ κολλύριον ἐγχρῖσαι ὁφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὅπισθεν. 7 τοὺς ὁφθαλμούς σου, ἵνα βλέπῃς. 19 Ἐγὼ Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, δόσους ἐάν φιλῷ, ἐλέγχῳ καὶ παιδεύῳ· καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ ζήλευε οὖν καὶ μετανόησον. 20 Ἰδοὺ, τὸ τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐάν ἀνθρώπου, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ ἀετῷ πετομένῳ. 8 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐν καθ’ ἐν αὐτῶν, ἔχων ἀνὰ πτέρυγας ἔξ, δειπνήσω μετ’ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς μετ’ ἐμοῦ. κυκλόθεν καὶ ἐσωθεν γέμουσιν ὁφθαλμῶν, 21 Ὁ νικῶν, δῶσω αὐτῷ καθίσαι μετ’ ἐμοῦ καὶ ἀνάπαιυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς κάγῳ ἐνίκησα, καὶ νυκτὸς λέγοντες, “Ἄγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, ἐκάθισα μετὰ τοῦ Πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ ‘Κύριος ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ’, ὁ ἦν, καὶ ὁ αὐτοῦ. 22 Ὁ ἔχων οὗτος, ἀκουσάτω τί τὸ ὄν, καὶ ὁ ἐρχόμενος.” 9 Καὶ ὅταν δῶσουσιν πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.””

4 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἴδοὺ, θύρα ἡνεῳγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἦν ἥκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ’ ἐμοῦ λέγων, “Ανάβα ὥδε, καὶ δείξω σοι ἂ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα.” 2 Εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι, καὶ ἴδοὺ, θρόνος

τὰ ζῶα δόξαν, καὶ τιμὴν, καὶ εὐχαριστίαν, τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, (αιῶν 9165) 10 πεσοῦνται οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνήσουσιν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσιν τοὺς

στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου ὅτι ἐσφάγης, καὶ ἡγόρασας τῷ Ὀθεῷ ἡμᾶς λέγοντες, (αἰōn g165) 11 “Ἄξιος εῖ, ὁ ὄκυρος ἐν τῷ αἵματί σου, ἐκ πάσης φυλῆς, καὶ καὶ ὁ Ὀθεὸς ἡμῶν, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ γλώσσης, καὶ λαοῦ, καὶ ἔθνους, 10 καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν, ὅτι σὺ ἔκτισας ἐποίησας αὐτὸὺς τῷ Ὀθεῷ ἡμῶν, βασιλείαν τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου ἥσαν, καὶ καὶ Ἱερεῖς, καὶ βασιλεύσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς.”

5 Καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον, γεγραμμένον ἐσωθεν καὶ ὅπισθεν, κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἐπτά. 2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν, κηρύσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ, “Τίς ἄξιος ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λῦσαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ;” 3 Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ, οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, οὕτε βλέπειν αὐτό. 4 Καὶ ἔκλαιον πολὺ, ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὑρεθήσεται ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, οὕτε βλέπειν αὐτό. 5 Καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι, “Μὴ κλαῖε. Ἰδοὺ, ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ρίζα Δαυίδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ τὰς ἐπτά σφραγῖδας αὐτοῦ.” 6 Καὶ εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων, Ἀρνίον ἐστηκός ὡς ἐσφαγμένον, ἔχων κέρατα ἐπτὰ καὶ ἐνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων, λέγοντος ὀφθαλμοὺς ἐπτά, οἴ εἰσιν τὰ ἐπτὰ πνεύματα ὡς φωνῇ βροντῆς, “Ἐρχου!” 2 Καὶ εἶδον, τοῦ Ὀθεοῦ, ἀπεσταλμένοι εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

καὶ ἴδού, ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθημένος 7 Καὶ ἤλθεν καὶ εἴληφεν ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ ἐπ’ αὐτὸν ἔχων τόξον, καὶ ἐδόθη αὐτῷ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου. 8 Καὶ ὅτε ἔλαβεν στέφανος, καὶ ἐξῆλθεν νικῶν, καὶ ἵνα τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῷα καὶ οἱ εἴκοσι νικήσῃ. 3 Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγῖδα τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν ἐνώπιον τὴν δευτέραν, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου τοῦ Ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάραν καὶ λέγοντος, “Ἐρχου!” 4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων, αἴ τοι πυρρός, καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ’ αὐτὸν, εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν ἀγίων. 9 Καὶ ἄδουσιν ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς γῆς, ψόδην καὶνὴν λέγοντες, “Ἄξιος εῖ λαβεῖν τὸ καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάξουσιν, καὶ ἐδόθη βιβλίον, καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ, αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη. 5 Καὶ ὅτε ἤνοιξεν

11 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κύκλῳ τοῦ θρόνου, καὶ τῶν ζώων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἦν ὁ ὄριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων, 12 λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ, “Ἄξιόν ἐστιν τὸ Ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον, λαβεῖν τὴν δύναμιν, καὶ πλοῦτον, καὶ σοφίαν, καὶ ἰσχὺν, καὶ τιμὴν, καὶ δόξαν, καὶ εὐλογίαν!” 13 Καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας, “Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ Ἀρνίῳ ἡ εὐλογία, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.” (αἰōn g165) 14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῷα ἔλεγον, “Αμήν!” Καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν.

6 Καὶ εἶδον, ὅτε ἤνοιξεν τὸ Ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν ἐπτὰ σφραγίδων, καὶ ἤκουσα τέσσαρας πρεσβύτεροι ἔπεσαν ἐνώπιον τὴν δευτέραν, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου τοῦ Ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάραν καὶ λέγοντος, “Ἐρχου!” 4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων, αἴ τοι πυρρός, καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ’ αὐτὸν, εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν ἀγίων. 9 Καὶ ἄδουσιν ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς γῆς, ψόδην καὶνὴν λέγοντες, “Ἄξιος εῖ λαβεῖν τὸ καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάξουσιν, καὶ ἐδόθη βιβλίον, καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ, αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη. 5 Καὶ ὅτε ἤνοιξεν

τὴν σφραγῖδα τὴν τρίτην, ἥκουσα τοῦ ἀνέμου μεγάλου σειομένη. 14 Καὶ ὁ οὐρανὸς τρίτου ζώου λέγοντος, “Ἐρχον.” Καὶ εἶδον, ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον ἐλισσόμενον, καὶ καὶ ἴδού, ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ’ πᾶν ὅρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν αὐτὸν, ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. 6 Καὶ ἐκινήθησαν. 15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ἥκουσα ὡς φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων καὶ οἱ μεγιστᾶνες, καὶ οἱ χιλιάρχοι, καὶ οἱ ζώων λέγουσαν, “Χοῖνιξ σίτου δηναρίου, πλούσιοι, καὶ οἱ ἰσχυροί, καὶ πᾶς δοῦλος καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῶν δηναρίου, καὶ καὶ ἐλεύθερος, ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσῃς.” σπῆλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὄρέων, 16 7 Καὶ ὅτε ἦνοιξεν τὴν σφραγῖδα τὴν καὶ λέγουσιν τοῖς ὅρεσιν καὶ ταῖς πέτραις, τετάρτην, ἥκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου “Πέσετε ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ ζώου λέγοντος, “Ἐρχου!” 8 Καὶ εἶδον, καὶ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἴδού, ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω καὶ ἀπὸ τῆς ὄργῆς τοῦ Ἀρνίου, 17 ὅτι ἥλθεν αὐτοῦ, ὅνομα αὐτῷ Θάνατος, καὶ ὁ “Αἰδης ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὄργῆς αὐτῶν, καὶ τίς ἥκολούθει μετ’ αὐτοῦ, καὶ ἐδόθη αὐτοῖς δύναται σταθῆναι;”

ἐξουσίᾳ ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, ἀποκτεῖναι ἐν ρίμφαίᾳ, καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ἐν θανάτῳ, καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς. (Hadēs g86) 9 Καὶ

ὅτε ἦνοιξεν τὴν πέμπτην σφραγῖδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου, τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφραγιμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Ὀθεοῦ,

καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἦν εἰχον. 10 Καὶ ἔκραξαν φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες, “Ἐως πότε ὁ Δεσπότης ὁ ἄγιος καὶ ἀληθινός,

οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν, ἐκ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς;” 11 Καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἑκάστῳ στολὴ λευκή,

καὶ ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἕπι χρόνον μικρόν, ἔως πληρωθῶσιν καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ μέλλοντες ἀποκτέννεσθαι ὡς καὶ αὐτοί.

12 Καὶ εἶδον ὅτε ἦνοιξεν τὴν σφραγῖδα τὴν ἕκτην, καὶ σεισμὸς μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος τρίχινος,

καὶ ἡ σελήνη ὅλη ἐγένετο ὡς αἷμα, 13 καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς συκῆ βάλλει τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς, ὑπὸ

7 Μετὰ τοῦτο εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς, μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης, μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον. 2 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον, ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς

ἥλιου, ἔχοντα σφραγῖδα Ὀθεοῦ ζῶντος, καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἵς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν

γῆν καὶ τὴν θάλασσαν 3 λέγων, “Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα, ἄχρι σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Ὀθεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.” 4 Καὶ ἥκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων, ἑκατὸν τεσσεράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραήλ: 5 ἐκ φυλῆς Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, ἐκ φυλῆς

Ῥουβὴν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Γαδ δώδεκα χιλιάδες, 6 ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Νεφθαλὶμ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Μανασσῆ δώδεκα

χιλιάδες, 7 ἐκ φυλῆς Συμεὼν δώδεκα ἔτι, οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πέσῃ χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Λευὶ δώδεκα χιλιάδες, ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος, οὐδὲ πᾶν καῦμα, 17 ἐκ φυλῆς Ἰσσαχάρ δώδεκα χιλιάδες, 8 ὅτι τὸ Ἀρνίον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου ἐκ φυλῆς Ζαφούλων δώδεκα χιλιάδες, ἐκ ποιμανεῖ αὐτούς, καὶ ὅδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ φυλῆς Ἰωσὴφ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς ζωῆς πηγὰς ὑδάτων, καὶ ἔξαλείψει ὁ ὅθεὸς Βενιαμὶν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι. πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὄφθαλμῶν αὐτῶν.”

9 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἴδού, ὅχλος πολύς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἐδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους, καὶ φυλῶν, καὶ λαῶν, καὶ γλωσσῶν, ἐστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου, περιβεβλημένους στολὰς λευκάς, καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν· 10 καὶ κράζουσιν φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες, “Ἡ σωτηρία τῷ ὅθεῷ ἡμῶν, τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ τῷ Ἀρνίῳ!” 11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι εἰστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου, καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ τῶν τεσσάρων ζῷων, καὶ ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ ὅθεῷ 12 λέγοντες, “Ἄμην! Ἡ εὐλογία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ σοφία, καὶ ἡ εὐχαριστία, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ ἰσχὺς, τῷ ὅθεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην!” (aiōn g165) 13 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, λέγων μοι, “Οὗτοι, οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκάς, τίνες εἰσὶν καὶ πόθεν ἥλθον;” 14 Καὶ εἶρηκα αὐτῷ, “Κύριέ μου, σὺ οἶδας.” Καὶ εἶπέν μοι, “Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν, καὶ ἐλεύκαναν αὐτὰς ἐν τῷ αἴματι τοῦ Ἀρνίου. 15 Διὰ τοῦτο, εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ ὅθεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου σκηνώσει ἐπ' αὐτούς. 16 Οὐ πεινάσουσιν

8 Καὶ ὅταν ἦνοιξεν τὴν σφραγῖδα τὴν ἑβδόμην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμίωρον. 2 Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους, οἵ ἐνώπιον τοῦ ὅθεοῦ ἐστήκασιν, καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες. 3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἥλθεν καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοῦ θυσιαστήριον, ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα δώσει ταῖς προσευχαῖς τῶν ἀγίων πάντων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου. 4 Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἀγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ ὅθεοῦ. 5 Καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτόν, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο βρονταὶ, καὶ φωναὶ, καὶ ἀστραπαὶ, καὶ σεισμός. 6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἡτοίμασαν αὐτοὺς, ἵνα σαλπίσωσιν. 7 Καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισεν, καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα ἐν αἴματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη. 8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ ὡς ὅρος μέγα πυρὶ καιομένον, ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἴμα, 9 καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ τὰ ἔχοντα ψυχὴν, καὶ τὸ

τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρησαν. **10** Καὶ ἀλλ' ἵνα βασανισθήσονται μῆνας πέντε· ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ ἔπεσεν καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας, καιόμενος σκορπίου, ὅταν παίσῃ ἀνθρωπον. **6** Καὶ ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ζητήσουσιν τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν οἱ ἀνθρωποι τὸν θάνατον, καὶ οὐ μὴ ὑδάτων, **11** καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος εύρήσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιθυμήσουσιν λέγεται ὁ Ἀψινθος. Καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον ἀποθανεῖν, καὶ φεύγει ὁ θάνατος ἀπ' τῶν ὑδάτων εἰς ἀψίνθιον, καὶ πολλοὶ τῶν αὐτῶν. **7** Καὶ τὰ ὄμοιώματα τῶν ἀκρίδων ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ὄμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον, ἐπικράνθησαν. **12** Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ἐσάλπισεν, καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου, ὄμοιοι χρυσῷ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης, καὶ τὸ τρίτον τῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων, **8** καὶ εἶχαν ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν, τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὁδόντες καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φάνη τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ αὐτῶν ὡς λεόντων ἥσαν, **9** καὶ εἶχον ἡ νῦξ ὄμοιώς. **13** Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ ἐνὸς ἀετοῦ πετομένου ἐν μεσουρανήματι, φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ, “Οὐαὶ, οὐαὶ, οὐαὶ, ἀρμάτων ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῶν πόλεμον, **10** καὶ ἔχουσιν οὐρὰς ὄμοίας λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν σκορπίοις καὶ κέντρα, καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν!”

9 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεὶς τοῦ φρέατος τῆς Ἀβύσσου, (*Abyssos g12*) **2** καὶ ἦνοιξεν τὸ φρέαρ τῆς Ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος, ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀήρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος, (*Abyssos g12*) **3** Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἔξηλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἔξουσία, ὡς ἔχουσιν ἔξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς. **4** Καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἔξουσία, ὡς ἔχουσι τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ ὕθεοῦ, **14** λέγοντα τῷ ἔκτῳ ἀγγέλῳ, ὁ ἔχων τὴν σάλπιγγα, “Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους, τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ.” **15** Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι, οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὄραν, καὶ ἡμέραν, καὶ μῆνα, καὶ ἐνιαυτόν, ἵνα ἐδόθη αὐτοῖς, ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς,

16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τῆς γῆς, **3** καὶ ἔκραξεν ἵππικοῦ δύο μυριάδες μυριάδων· ἥκουσα φωνῇ μεγάλῃ ὡσπερ λέων μυκᾶται. Καὶ τὸν ἄριθμὸν αὐτῶν. **17** Καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρονταὶ ἵππους ἐν τῇ ὁράσει, καὶ τοὺς καθημένους τὰς ἑαυτῶν φωνάς. **4** Καὶ ὅτε ἐλάλησαν ἐπ' αὐτῶν· ἔχοντας θώρακας πυρίνους, καὶ αἱ ἐπτὰ βρονταί, ἥμελλον γράφειν, καὶ ὑακινθίνους, καὶ θειώδεις, καὶ αἱ κεφαλαὶ ἥκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν, τῶν ἕπτων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ “Σφράγισον ἢ ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρονταί, τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ, καὶ μὴ αὐτὰ γράψῃς.” **5** Καὶ ὁ ἄγγελος, ὃν καὶ καπνὸς, καὶ θεῖον. **18** Ἀπὸ τῶν τριῶν εἶδον ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς πληγῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον γῆς, ἥρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν εἰς τῶν ἀνθρώπων ἐκ τοῦ πυρὸς, καὶ τοῦ τὸν οὐρανόν, **6** καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι καπνοῦ, καὶ τοῦ θείου, τοῦ ἐκπορευομένου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, “ὅς ἔκτισεν ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν. **19** Ἡ γὰρ ἔξουσίᾳ τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ τὴν γῆν τῶν ἕπτων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἐστιν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν, αἱ γὰρ οὐραὶ ἐν αὐτῇ”, ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται! (*αισθ* αὐτῶν ὅμοιαὶ ὅφεσιν, ἔχουσαι κεφαλάς, **g165**) **7** Ἄλλ’ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσιν. **20** Καὶ οἱ λοιποὶ ἐβδόμοι ἀγγέλους, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, τῶν ἀνθρώπων, οἱ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν καὶ ἐτελέσθη τὸ μυστήριον τοῦ ὅθεοῦ, ὡς ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὐδὲ μετενόησαν εὐηγγέλισεν τοὺς ἑαυτοῦ δούλους, τοὺς ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα προφήτας. **8** Καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἥκουσα ἐκ μὴ προσκυνήσουσιν τὰ δαιμόνια, καὶ τὰ τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν λαλοῦσαν μετ' ἐμοῦ, εἴδωλα τὰ χρυσᾶ, καὶ τὰ ἀργυρᾶ, καὶ τὰ καὶ λέγουσαν, “Ὑπαγε, λάβε τὸ βιβλίον τὸ χαλκᾶ, καὶ τὰ λίθινα, καὶ τὰ ξύλινα, ἢ ἡνεῳγμένον ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀγγέλου, τοῦ οὗτε βλέπειν δύνανται, οὗτε ἀκούειν, οὗτε ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.” περιπατεῖν. **21** Καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν **9** Καὶ ἀπῆλθα πρὸς τὸν ἄγγελον, λέγων φόνων αὐτῶν, οὗτε ἐκ τῶν φαρμάκων αὐτῷ δοῦναί μοι τὸ βιβλαρίδιον. Καὶ λέγει αὐτῶν, οὗτε ἐκ τῆς πονηρίας αὐτῶν, οὗτε μοι, “Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό, καὶ πικρανεῖ ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.

10 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν, καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον νεφέλην, καὶ ἡ Ἱρις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στῦλοι πυρός, **2** καὶ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἡνεῳγμένον. Καὶ ἔθηκεν τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης,

σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ’ ἐν τῷ στόματί σου, ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι.” **10** Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, καὶ κατέφαγον αὐτό, καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκύ· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου. **11** Καὶ λέγουσίν μοι, “Δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς, καὶ ἔθνεσιν, καὶ γλώσσαις, καὶ βασιλεῦσιν πολλοῖς.”

11 Καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ ἐπ' αὐτοῖς, καὶ εὑφραίνονται, καὶ δῶρα

λέγων, “Ἐγειρε, καὶ μέτρησον τὸν πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο ναὸν τοῦ Ὀθεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ. **2** Καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. **11** Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ, ἔκβαλε καὶ ἥμισυ, πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Ὀθεοῦ ἔξωθεν καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσῃς, ὅτι ἐδόθη εἰσῆλθεν εἰς αὐτοῖς, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἐπέπεσεν ἐπὶ πατήσουσιν μῆνας τεσσεράκοντα δύο. **3** τὸν θεωροῦντας αὐτούς. **12** Καὶ ἥκουσαν Καὶ δώσω τοῖς δυσὶν μάρτυσίν μου, καὶ φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας αὐτοῖς, “Ανάβατε ὅδε”. Καὶ ἀνέβησαν εἰς ἔξήκοντα, περιβεβλημένοι σάκκους.” **4** τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἐθεώρησαν Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι καὶ αἱ δύο λυχνίαι, αὐτοὺς οἱ ἔχθροι αὐτῶν. **13** Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ αἱ ἐνώπιον τοῦ ὄρους τῆς γῆς ἐστῶτες. ὥρα ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον **5** Καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλει ἀδικῆσαι, πῦρ τῆς πόλεως ἐπεσεν, καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ τῷ σεισμῷ, ὄνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες κατεσθίει τοὺς ἔχθροὺς αὐτῶν. Καὶ εἴ ἐπτά, καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο, καὶ τις θελήσῃ αὐτοὺς ἀδικῆσαι, οὕτως δεῖ ἔδωκαν δόξαν τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ. **14** αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. **6** Οὗτοι ἔχουσιν τὴν Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν· ίδοὺ, ἡ οὐαὶ ἔξουσίαν κλεῖσαι τὸν οὐρανόν, ἵνα μὴ ὑέτος ἡ τρίτη ἔρχεται ταχύ. **15** Καὶ ὁ ἔβδομος βρέχῃ τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας αὐτῶν, ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἔχουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαι, “Ἐγένετο στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα, καὶ πατάξαι τὴν ἡ βασιλεία τοῦ κόσμου τοῦ ὄρους ἡμῶν γῆν ἐν πάσῃ πληγῇ, δόσακις ἐὰν θελήσωσιν. καὶ τοῦ ὇ρου αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει εἰς **7** Καὶ ὅταν τελέσωσιν τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.” (aiōn g165) **16** Καὶ τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς Ἀβύσσου οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι οἱ ἐνώπιον ποιήσει μετ' αὐτῶν πόλεμον, καὶ νικήσει τοῦ Ὀθεοῦ κάθηνται ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτοὺς, καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς. (Abyssos g12) αὐτῶν, ἐπεσαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, **8** Καὶ τὸ πτῶμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ **17** λέγοντες, τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἡτις καλεῖται “Εὐχαριστοῦμέν σοι, Ὦ Κύριε, ὁ Ὀθεός ὁ πνευματικῶς, Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὃπου Παντοκράτωρ, ὁ ὄν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ὅτι καὶ ὁ Κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη. **9** Καὶ εἴληφας τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην, καὶ βλέπουσιν ἐκ τῶν λαῶν, καὶ φυλῶν, καὶ ἐβασίλευσας. **18** Καὶ τὰ ἔθνη ὡργίσθησαν, γλωσσῶν, καὶ ἔθνῶν, τὸ πτῶμα αὐτῶν καὶ ἥλθεν ἡ ὥργη σου, καὶ ὁ καιρὸς τῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἥμισυ, καὶ τὰ πτώματα νεκρῶν κριθῆναι, καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν αὐτῶν οὐκ ἀφίουσιν τεθῆναι εἰς μνῆμα. **10** τοῖς δούλοις σου, τοῖς προφήταις, καὶ τοῖς Καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαίρουσιν ἀγίοις, καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ δόνομά

σου, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ Διάβολος, καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν.” οἰκουμένην ὅλην· ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ **19** Καὶ ἡνοίγη ὁ ναὸς τοῦ ὄθεοῦ ὁ ἐν τῷ οἵ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ ἐβλήθησαν. **20** οὐρανῷ, καὶ ὥφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Καὶ ἥκουσα φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ἐγένοντο λέγουσαν, “Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία, καὶ ἡ ἀστραπὴ, καὶ φωνὴ, καὶ βροντὴ, καὶ δύναμις, καὶ ἡ Βασιλεία τοῦ ὄθεοῦ ἡμῶν, σεισμὸς, καὶ χάλαζα μεγάλη.

καὶ ἡ ἔξουσία τοῦ ὄχριστοῦ αὐτοῦ, ὅτι

12 Καὶ σημεῖον μέγα ὥφθη ἐν τῷ οὐρανῷ: ἐβλήθη ὁ κατίγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ ὄθεοῦ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἡμῶν, ἡμέρας καὶ νυκτός. **11** Καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἀρνίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἡγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου. **12** Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε, οὐρανοὶ, καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες! οὐαὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς, ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι δόλιγον καιρὸν ἔχει.” **13** Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξεν τὴν γυναῖκα, ἥτις ἔτεκεν τὸν ἄρσενα. **14** Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν, καὶ καιροὺς, καὶ ἥμισυ καιροῦ, ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως. **15** Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὄπισω τῆς γυναικὸς, ὕδωρ ὡς ποταμόν, ἵνα αὐτὴν ποταμοφόρητον ποιήσῃ. **16** Καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικὶ, καὶ ἡνοίξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς, καὶ κατέπιεν τὸν ποταμὸν, ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. **17** Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικὶ, καὶ ἀπῆλθεν ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ ὄθεοῦ, ὃ μέγας, ὃ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος,

καὶ ἔχοντων τὴν μαρτυρίαν ὩΙησοῦ. Καὶ ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἀγίων. **11** Καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης.

εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς,

13 Καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον καὶ εἶχεν κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ, καὶ ἀναβαῖνον, ἔχον κέρατα δέκα καὶ ἔλαλει ὡς δράκων. **12** Καὶ τὴν ἔξουσίαν κεφαλὰς ἐπτά, καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ αὐτοῦ. Καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τὸν ἐν ὄντόμα βλασφημίας. **2** Καὶ τὸ θηρίον ὃ αὐτῇ κατοικοῦντας, ἵνα προσκυνήσουσιν εἶδον ἦν ὅμοιον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ ἐθεραπεύθη αὐτοῦ ὡς ἄρκου, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. **13** Καὶ ὡς στόμα λέοντος. Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνειν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ἔξουσίαν μεγάλην. **3** Καὶ μίαν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. **14** Καὶ πλανᾷ ἐκ τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην τὸν κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ τὰ εἰς θάνατον, καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου σημεῖα ἡ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ ἐθεραπεύθη. Καὶ ἐθαυμάσθη ὅλη ἡ θηρίου, λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς ὅπίσω τοῦ θηρίου, **4** καὶ προσεκύνησαν γῆς, ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ, ὃς ἔχει τὴν τῷ δράκοντι, ὅτι ἔδωκεν τὴν ἔξουσίαν πληγὴν τῆς μαχαίρης, καὶ ἔζησεν. **15** Καὶ τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ λέγοντες, “Τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ, καὶ τίς θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, δύναται πολεμῆσαι μετ’ αὐτοῦ;” **5** Καὶ καὶ ποιήσει δοσοὶ ἀν μὴ προσκυνήσουσιν ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου ἀποκτανθῶσιν. **16** βλασφημίας, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἔξουσίᾳ Καὶ ποιεῖ πάντας, τὸν μικροὺς καὶ τὸν ποιῆσαι μῆνας τεσσεράκοντα δύο. **6** Καὶ μεγάλους, καὶ τὸν πλουσίους καὶ τὸν ἥνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίας πτωχούς, καὶ τὸν ἐλευθέρους καὶ τὸν πρὸς τὸν Θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα δούλους, ἵνα δῶσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, τὸν ἐν τῷ χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς, ἥ ἐπὶ τὸ μέτωπον οὐρανῷ σκηνοῦντας. **7** Καὶ ἐδόθη αὐτῷ αὐτῶν, **17** καὶ ἵνα μὴ τις δύνηται ἀγοράσαι ἔξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν, καὶ λαὸν, καὶ ἥ πωλῆσαι, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, γλῶσσαν, καὶ ἔθνος. **8** Καὶ προσκυνήσουσιν τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου, ἥ τὸν ἀριθμὸν τοῦ αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, δύνοματος αὐτοῦ. **18** Ὡδεὶς η σοφία ἐστίν: ὃν οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν βιβλίῳ ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου, τοῦ ἐσφαγμένου θηρίου, ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστίν, καὶ ὁ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. **9** Εἴ τις ἔχει οὓς, ἀριθμὸς αὐτοῦ ἐστὶν ἔξακόσιοι ἔξήκοντα ἀκουσάτω. **10** Εἴ τις εἰς αἰχμαλωσίαν, ἔξ.

ὑπάγει εἴ τις ἐν μαχαίρῃ ἀποκτείνει, δεῖ **14** Καὶ εἶδον, καὶ ἴδού, τὸ Ἀρνίον ἐστὸς αὐτὸν ἐν μαχαίρῃ ἀποκτανθῆναι. Ὡδεὶς ἐστιν ἐπὶ τὸ Ὅρος Σιών, καὶ μετ’ αὐτοῦ

έκατὸν τεσσεράκοντα τέσσαρες χιλιάδες εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ ἔχουσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ μετώπου αὐτοῦ, ἥ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, γεγραμμένον ἐπὶ τῶν 10 καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ μετώπων αὐτῶν. 2 Καὶ ἥκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ ὅθεοῦ, τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου τοῦ οὐρανοῦ, ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης, καὶ ἡ φωνὴ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον ἦν ἥκουσα ὡς κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων τῶν ἀγγέλων ἀγίων καὶ ἐνώπιον τοῦ ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. 3 Καὶ ἄδουσιν Ἀρνίου. 11 Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ ὡδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ αὐτῶν εἰς αἰώνας αἰώνων ἀναβαίνει, καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζῷων, καὶ τῶν οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν, ἡμέρας καὶ νυκτός, πρεσβυτέρων. Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο μαθεῖν οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα τὴν ὡδὴν, εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσεράκοντα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἡγορασμένοι ἀπὸ τῆς τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.” (aiōn g165) 12 Ὡδεὶς ἡ γῆς. 4 Οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ὑπομονὴ τῶν ἀγίων ἐστίν, οἱ τηροῦντες τὰς ἐμοιλύνθησαν, παρθένοι γάρ εἰσιν. Οὗτοι οἱ ἐντολὰς τοῦ ὅθεοῦ, καὶ τὴν πίστιν “Ιησοῦ. ἀκολουθοῦντες τῷ Ἀρνίῳ ὅπου ἀν ὑπάγει. 13 Καὶ ἥκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ Οὗτοι ἡγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων λεγούσης, “Γράψον, ‘Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἀπαρχὴ τῷ ὅθεῳ καὶ τῷ Ἀρνίῳ, 5 καὶ ἐν ἐν ὅκυριῷ ἀποθνήσκοντες ἀπ’ ἄρτι.’” “Ναί”, τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὑρέθη ψεῦδος, Λέγει τὸ Πνεῦμα, “ἴνα ἀναπαίζονται ἐκ ἄμωμοί γάρ εἰσιν. 6 Καὶ εἶδον ἄλλον τῶν κόπων αὐτῶν, τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν ἄγγελον πετόμενον ἐν μεσουρανήματι, ἀκολουθεῖ μετ’ αὐτῶν.” 14 Καὶ εἶδον, καὶ ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον εὐαγγελίσαι “ἰδοὺ, νεφέλῃ λευκῇ, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ καθήμενον ὅμοιον υἱὸν Ἀνθρώπου”, ἔχων ἐπὶ πᾶν ἔθνος, καὶ φυλὴν, καὶ γλῶσσαν, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ λαόν, (aiōnios g166) 7 λέγων ἐν φωνῇ καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὁξύ. 15 μεγάλῃ, “Φοβήθητε τὸν Ὅθεὸν, καὶ δότε Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἥλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως κράζων ἐν φωνῇ μεγάλῃ τῷ καθημένῳ αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι ἐπὶ τῆς νεφέλης, “Πέμψον τὸ δρέπανόν τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ θάλασσαν, σου καὶ θέρισον, ὅτι ἥλθεν ἡ ὥρα θερίσαι, καὶ πηγὰς ὑδάτων.” 8 Καὶ ἄλλος δεύτερος ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς.” 16 Καὶ ἄγγελος ἥκολούθησεν λέγων, “Ἐπεσεν, ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῆς νεφέλης τὸ ἔπεσεν Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἥ ἐκ τοῦ οἴνου δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς, πεπότικεν ἡ γῆ. 17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ πάντα τὰ ἔθνη.” 9 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς τρίτος ἥκολούθησεν αὐτοῖς, λέγων ἐν φωνῇ δρέπανον ὁξύ. 18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐκ μεγάλῃ, “Εἴ τις προσκυνεῖ τὸ θηρίον καὶ τὴν τοῦ θυσιαστηρίου, ὁ ἔχων ἔξουσίαν ἐπὶ

τοῦ πυρός, καὶ ἐφώνησεν φωνῇ μεγάλῃ τὰ στήθη ζώνας χρυσᾶς. **7** Καὶ ἐν ἐκ τῶν τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὄξὺ λέγων, τεσσάρων ζώων ἔδωκεν τοῖς ἐπτὰ ἀγγέλοις “Πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὄξὺ, καὶ ἐπτὰ φιάλας χρυσᾶς, γεμούσας τοῦ θυμοῦ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς τοῦ Ὀθεοῦ, τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν γῆς, διτὶ ἥκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς.” **19** αἰώνων. (αἱōn g165) **8** Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς Καὶ ἔβαλεν ὁ ἀγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ Ὀθεοῦ, καὶ ἐκ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησεν τὴν ἀμπελὸν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν, ἕχρι τελεσθῶσιν αἱ θυμοῦ τοῦ Ὀθεοῦ τὸν μέγαν. **20** Καὶ ἐπατήθη ἐπτὰ πληγαὶ τῶν ἐπτὰ ἀγγέλων.
ἡ ληνὸς ἔξωθεν τῆς πόλεως, καὶ ἔξηλθεν αἴμα ἐκ τῆς ληνοῦ, ἕχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων ἀπὸ σταδίων χιλίων ἔξακοσίων.

16 Καὶ ἥκουσα μεγάλης φωνῆς ἐκ τοῦ ναοῦ, λεγούσης τοῖς ἐπτὰ ἀγγέλοις, “Ὑπάγετε καὶ ἐκχέετε τὰς ἐπτὰ φιάλας

15 Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, τοῦ θυμοῦ τοῦ Ὀθεοῦ εἰς τὴν γῆν.” **2** Καὶ μέγα καὶ θαυμαστόν, ἀγγέλους ἐπτὰ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος, καὶ ἔξεχεν τὴν φιάλην ἔχοντας πληγὰς ἐπτὰ τὰς ἑσχάτας, διτὶ ἐν αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο ἔλκος κακὸν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Ὀθεοῦ. **2** Καὶ καὶ πονηρὸν, ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς πυρί, καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου, προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ. **3** Καὶ καὶ ἐκ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ ὁ δεύτερος ἔξεχεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὄνόματος αὐτοῦ, ἐστῶτας εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο αἴμα ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζωῆς ἀπέθανεν κιθάρας τοῦ Ὀθεοῦ. **3** Καὶ ἄδουσιν τὴν ώδὴν τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ. **4** Καὶ ὁ τρίτος ἔξεχεν Μωϋσέως, τοῦ δούλου τοῦ Ὀθεοῦ, καὶ τὴν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ ώδὴν τοῦ Ἀρνίου λέγοντες, “Μεγάλα καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, καὶ ἐγένετο αἴμα. Θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Ὀθέος ὁ **5** Καὶ ἥκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων Παντοκράτωρ! Δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοὶ λέγοντος, “Δίκαιος εῖ, ὁ ὧν, καὶ ὁ ἦν, σου, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων. **4** Τίς οὐ δσιος, διτὶ ταῦτα ἔκρινας. **6** Ὁτι αἴμα ἀγίων μὴ φοβηθῇ, Κύριε, καὶ δοξάσει τὸ ὄνομά καὶ προφητῶν ἔξεχεν, καὶ αἴμα αὐτοῖς σου, διτὶ μόνος δσιος; “Οτι πάντα τὰ ἔθνη δέδωκας πεῖν· ἄξιοί εἰσιν.” **7** Καὶ ἥκουσα ἔξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον σου’, τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος, “Ναί, Κύριε ὁ διτὶ τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.” **5** Ὁθέος ὁ Παντοκράτωρ, ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἡνοίγη ὁ ναὸς τῆς αἱ κρίσεις σου.” **8** Καὶ ὁ τέταρτος ἔξεχεν σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ, **6** καὶ τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον, καὶ ἐδόθη ἔξηλθον οἱ ἐπτὰ ἀγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἐπτὰ αὐτῷ καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρί. πληγὰς ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐνδεδυμένοι λίθον **9** Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἀνθρωποι καῦμα καθαρὸν λαμπρὸν, καὶ περιεζωσμένοι περὶ μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ

°Θεοῦ, τοῦ ἔχοντος τὴν ἔξουσίαν ἐπὶ τὰς μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι ἐθνῶν ἔπεσαν, καὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη αὐτῷ δόξαν. **10** Καὶ ὁ πέμπτος ἔξέχεεν ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ °Θεοῦ, δοῦναι αὐτῇ τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὄργης θηρίου, καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ αὐτοῦ. **20** Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγεν, καὶ ὅρη ἐσκοτωμένη, καὶ ἐμασῶντο τὰς γλώσσας οὐχ εὑρέθησαν. **21** Καὶ χάλαζα μεγάλη, ὡς αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου, **11** καὶ ἐβλασφήμησαν ταλαντιά, καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν °Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐβλασφήμησαν αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν ἑλκῶν αὐτῶν, καὶ οὐ οἱ ἀνθρωποὶ τὸν °Θεὸν, ἐκ τῆς πληγῆς τῆς μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν. **12** Καὶ χαλάζης, ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς ὁ ἕκτος ἔξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ σφόδρα.

τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην, καὶ **17** Καὶ ἥλθεν εῖς ἐκ τῶν ἐπτὰ ἀγγέλων ἔξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ τῶν ἔχοντων τὰς ἐπτὰ φιάλας, καὶ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῆς ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ λέγων, “Δεῦρο, δείξω ἡλίου. **13** Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνης τῆς μεγάλης τῆς δράκοντος, καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου, καθημένης ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, **2** μεθ' καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου, ἣς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πνεύματα τρία ἀκάθαρτα ώσει βατράχους ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν **14** εἰσὶν γὰρ πνεύματα δαιμονίων ποιοῦντα ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς.” **3** Καὶ σημεῖα, ἐκπορεύεσθαι ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς ἀπήνεγκεν με εἰς ἔρημον ἐν °Πνεύματι. οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς Καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον τὸν πόλεμον τῆς μεγάλης ἡμέρας τοῦ °Θεοῦ κόκκινον, γέμοντα ὀνόματα βλασφημίας, τοῦ Παντοκράτορος. **15** (“Ιδοὺ, ἔρχομαι ὡς ἔχων κεφαλὰς ἐπτὰ καὶ κέρατα δέκα. **4** κλέπτης. Μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν Καὶ ἡ γυνὴ ἣν περιβεβλημένη πορφυροῦν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ, καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη χρυσίω, καὶ βλέπωσιν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ”.) καὶ λίθῳ τιμίῳ, καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα **16** Καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον ποτήριον χρυσοῦν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, τὸν καλούμενον Ἐβραϊστὶ Ἀρμαγεδών. **17** γέμον γε δελυγμάτων καὶ τὰ ἀκάθαρτα τῆς Καὶ ὁ ἔβδομος ἔξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ πορνείας αὐτῆς, **5** καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ἐπὶ τὸν ἀέρα, καὶ ἐξῆλθεν φωνὴ μεγάλη ὄνομα γεγραμένον, “Μυστήριον Βαβυλὼν ἐκ τοῦ ναοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου λέγουσα, ἡ Μεγάλη, ἡ μῆτηρ τῶν πορνῶν, καὶ τῶν “Γέγονεν!” **18** Καὶ ἐγένοντο ἀστραπαί, καὶ βδελυγμάτων τῆς γῆς.” **6** Καὶ εἶδα τὴν φωνὴν, καὶ βρονταί, καὶ σεισμὸς ἐγένετο γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μέγας, οἵος οὐκ ἐγένετο, ἀφ' οὗ ἄνθρωπος ἀγίων, καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλικοῦτος σεισμὸς °Ιησοῦ. Καὶ ἐθαύμασα, ιδὼν αὐτὴν θαῦμα οὕτω μέγας. **19** Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μέγα. **7** Καὶ εἶπεν μοι ὁ ἀγγελος, “Διὰ τί

ἐθαύμασας; Ἐγώ ἐρω σοι τὸ μυστήριον τῆς γάρ ὅθεδς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν γυναικὸς, καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι αὐτήν, τοῦ ἔχοντος τὰς ἐπτὰ κεφαλὰς καὶ μίαν γνώμην, καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν τὰ δέκα κέρατα. **8** Τὸ θηρίον ὃ εἶδες ἦν, αὐτῶν τῷ θηρίῳ, ἀχρι τελεσθήσονται οἱ καὶ οὐκ ἔστιν, καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς Ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγειν. **9** Καὶ ή γυνὴ ἣν εἶδες οὐκ ἔστιν ή πόλις ἡ μεγάλη, ή ἔχουσα βασιλείαν Καὶ θαυμάσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.”

γῆς, ὡν οὐ γέγραπται τὰ ὄνόματα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλεπόντων τὸ θηρίον, ὅτι ἦν καὶ οὐκ ἔστιν καὶ παρέσται. (*Abyssos g12*) **9** Ὡδε ὁ νοῦς ὃ ἔχων σοφίαν: αἱ ἐπτὰ κεφαλαὶ ἐπτὰ ὄρη εἰσίν, ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ’ αὐτῶν. Καὶ βασιλεῖς ἐπτά εἰσιν: **10** οἱ πέντε ἔπεσαν, ὁ εἰς ἔστιν, ὁ ἄλλος οὕπω ἥλθεν, καὶ ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μεῖναι **11** καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν, καὶ οὐκ ἔστιν, καὶ αὐτὸς ὅγδοός ἔστιν, καὶ ἐκ τῶν ἐπτά ἔστιν, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει. **12** Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἄ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἰσιν, οἵτινες βασιλείαν οὕτω ἔλαβον, ἀλλὰ ἔξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσιν μετὰ τοῦ θηρίου. **13** Οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσιν, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἔξουσίαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ διδόσιν. **14** Οὗτοι μετὰ τοῦ Ἀρνίου πολεμήσουσιν, καὶ τὸ Ἀρνίον νικήσει αὐτούς, ὅτι Ὦκυριος κυρίων ἔστιν καὶ Βασιλεὺς βασιλέων, καὶ οἱ μετ’ αὐτοῦ, κλητοὶ, καὶ ἐκλεκτοὶ, καὶ πιστοί.” **15** Καὶ λέγει μοι, “Τὰ ὕδατα ἄ εἶδες, οὗ ἡ πόρνη κάθηται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶν, καὶ ἔθνη καὶ γλώσσαι. **16** Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἄ εἶδες καὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μισήσουσιν τὴν πόρνην, καὶ ἡρημαμένην ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ γυμνήν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, καὶ αὐτὴν κατακαύσουσιν ἐν πυρί. **17** Ο

18 Μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἔξουσίαν μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ. **2** Καὶ ἔκραξεν ἐν Ισχυρᾷ φωνῇ λέγων, “Ἐπεσεν, ἔπεσεν Βαβυλὼν ἡ μεγάλη! Καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμονίων, καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου, καὶ φυλακὴ παντὸς ὄρνεου ἀκαθάρτου, καὶ μεμισημένου. **3** Ὁτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς, πέπτωκαν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ’ αὐτῆς ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνους αὐτῆς ἐπλούτησαν.” **4** Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν, “Εξέλθατε ὁ λαός μου ἐξ αὐτῆς, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς, ἵνα μὴ λάβητε, **5** ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἀμαρτίαι ἀχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ Ὅθεδς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. **6** Ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτῇ ἀπέδωκεν, καὶ διπλώσατε τὰ διπλᾶ, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς: ἐν τῷ ποτηρίῳ ὡς ἐκέρασεν, κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν, **7** ὅσα ἐδόξασεν αὐτὴν καὶ ἐστρηνίασεν, τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος. “Οτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει, ὅτι ‘Κάθημαι βασίλισσα... καὶ χήρα οὐκ εἰμί καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω.’ **8** Διὰ τοῦτο, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἔχουσιν

αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος, καὶ πένθος, ὡρα ἡρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος.’ Καὶ πᾶς καὶ λιμός, καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται, κυβερνήτης, καὶ πᾶς ὁ ἐπὶ τόπον πλέων, καὶ ὅτι ἰσχυρὸς Ὅκυριος ὁ Ὀθεὸς ὁ κρίνας ναῦται, καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται, αὐτήν. 9 Καὶ κλαύσονται καὶ κόψονται ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν 18 καὶ ἔκραξαν, ἐπ’ αὐτὴν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ μετ’ βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ στρηνιάσαντες, λέγοντες, ‘Τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ;’ ὅταν βλέπωσιν τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως 19 Καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, αὐτῆς, 10 ἀπὸ μακρόθεν ἔστηκότες, διὰ τὸν καὶ ἔκραξαν, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς λέγοντες, λέγοντες, ‘Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ‘Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη Βαβυλὼν, ἡ ἡ ἐπλούτησαν πάντες οἱ ἔχοντες τὰ πλοια πόλις ἡ ἰσχυρά! “Οτι μιᾶ ὥρα ἥλθεν ἡ κρίσις ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς! ”Οτι σου.’ 11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσιν μιᾶ ὥρα ἡρημώθη.” 20 Εὐφραίνου ἐπ’ αὐτῇ, καὶ πενθοῦσιν ἐπ’ αὐτὴν, ὅτι τὸν γόμον οὐρανέ, καὶ οἱ ἄγιοι, καὶ οἱ ἀπόστολοι, αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει οὐκέτι— 12 γόμον καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ Ὀθεὸς τὸ χρυσοῦ, καὶ ἀργύρου, καὶ λίθου τιμίου, καὶ κρίμα ύμῶν ἐξ αὐτῆς.” 21 Καὶ ἤρεν εἰς μαργαριτῶν, καὶ βυσσίνου, καὶ πορφύρας, ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὡς λίθον μέγαν, καὶ καὶ σιρικοῦ, καὶ κοκκίνου, καὶ πᾶν ξύλον ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν λέγων, “Οὕτως θύϊνον, καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον, καὶ ὄρμήματι βληθήσεται Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου, καὶ πόλις, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῇ ἔτι. 22 Καὶ φωνὴ χαλκοῦ, καὶ σιδήρου, καὶ μαρμάρου, 13 καὶ κιθαρωδῶν, καὶ μουσικῶν, καὶ αὐλητῶν, κιννάμωμον, καὶ ἄμωμον, καὶ θυμιάματα, καὶ σαλπιστῶν, οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ καὶ μύρον, καὶ λίβανον, καὶ οἶνον, καὶ ἔτι, καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ μὴ ἔλαιον, καὶ σεμίδαλιν, καὶ σῖτον, καὶ κτήνη, εὑρεθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ καὶ πρόβατα, καὶ ἵππων, καὶ ῥεδῶν, καὶ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι, 23 καὶ φῶς λύχνου οὐ σωμάτων, καὶ ψυχᾶς ἀνθρώπων. 14 Καὶ μὴ φάνη ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ ἡ ὄπωρα σου τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι ὅτι οἱ ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ ἔμποροί σου ἥσαν οἱ μεγιστᾶντες τῆς γῆς, τὰ λαμπρὰ ἀπώλετο ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαν μὴ αὐτὰ εὐρήσουσιν. 15 Οἱ ἔμποροι τούτων πάντα τὰ ἔθνη. 24 Καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα οἱ πλουτήσαντες, ἀπ’ αὐτῆς ἀπὸ μακρόθεν προφητῶν καὶ ἀγίων εὑρέθη, καὶ πάντων στήσονται, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.”

αὐτῆς, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες 16 19 Μετὰ ταῦτα ἥκουσα ὡς φωνὴν λέγοντες, ‘Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περιβεβλημένη βύσσινον, καὶ πορφυροῦν, καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη ἐν χρυσίῳ, καὶ λίθῳ τιμίῳ, καὶ μαργαρίτῃ! 17 Ὅτι μιᾶ λεγόντων, “Αλληλουϊά! Ἡ σωτηρία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ δύναμις, τοῦ Ὀθεοῦ ἡμῶν! 2 “Οτι ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις

αύτοῦ', ὅτι ἔκρινεν τὴν πόρνην τὴν αὐτὸν, Πιστὸς καλούμενος καὶ Ἀληθινός, μεγάλην, ἥτις ἔφθειρεν τὴν γῆν ἐν τῇ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ. πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησεν τὸ αἷμα 12 Οἱ δὲ ὄφθαλμοὶ αὐτοῦ φλὸξ πυρός, τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ χειρὸς αὐτῆς.'” 3 καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα Καὶ δεύτερον εἶρηκαν, “Ἄλληλουιά! Καὶ ὁ πολλά, ἔχων ὄνομα γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας οἴδεν, εἰ μὴ αὐτός, 13 καὶ περιβεβλημένος τῶν αἰώνων.” (αἵτον g165) 4 Καὶ ἐπεσαν οἱ ἴματιον βεβαμμένον αἴματι, καὶ κέκληται πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι τέσσαρες, καὶ τὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὁ Λόγος τοῦ ὘θεοῦ. 14 Καὶ τέσσαρα ζῷα, καὶ προσεκύνησαν τῷ Ὀθεῷ, τὰ στρατεύματα ἐν τῷ οὐρανῷ ἡκολούθει τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ λέγοντες, αὐτῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι “Ἄμην! Ἄλληλουιά!” 5 Καὶ φωνὴ ἀπὸ βύσσινον λευκὸν καθαρόν. 15 Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐξῆλθεν λέγουσα, “Ἄλινετε τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται φομφαία τῷ Ὀθεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, δξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάξῃ τὰ ἔθνη, οἱ φοβούμενοι αὐτόν, οἱ μικροὶ καὶ οἱ “καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτὸὺς ἐν ῥάβδῳ μεγάλοι!” 6 Καὶ ἤκουσα ως φωνὴν ὄχλου σιδηρᾶς· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ πολλοῦ, καὶ ως φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, οἵνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς τοῦ ὘θεοῦ καὶ ως φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν λεγόντων, τοῦ Παντοκράτορος. 16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ “Ἄλληλουιά, ὅτι ἐβασίλευσεν Ὅκυριος, ὁ ἴματιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ, ὄνομα ὘θεὸς ἡμῶν ὁ Παντοκράτωρ. 7 Χαίρωμεν γεγραμμένον, “Βασιλεὺς βασιλέων καὶ καὶ ἀγαλλιῶμεν, καὶ δῶμεν τὴν δόξαν Ὅκυριος κυρίων.” 17 Καὶ εἶδον ἔνα ἄγγελον αὐτῷ, ὅτι ἥλθεν ὁ γάμος τοῦ Ἀρνίου, καὶ ἡ ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ, καὶ ἔκραξεν ἐν φωνῇ γυνὴ αὐτοῦ ἡτοίμασεν ἑαυτήν.” 8 Καὶ ἐδόθη μεγάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς ὄρνεοις τοῖς αὐτῇ, ἵνα περιβάληται βύσσινον λαμπρὸν πετομένοις ἐν μεσουρανήματι, “Δεῦτε, καθαρόν, τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα συνάχθητε εἰς τὸ δεῖπνον τὸ μέγα τοῦ τῶν ἀγίων ἐστίν. 9 Καὶ λέγει μοι, “Γράψον, ὘θεοῦ, 18 ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων, καὶ ‘Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου σάρκας χιλιάρχων, καὶ σάρκας ἰσχυρῶν, τοῦ Ἀρνίου κεκλημένοι.’” Καὶ λέγει μοι, καὶ σάρκας ἵππων, καὶ τῶν καθημένων ἐπ’ “Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ ὘θεοῦ εἰσιν.” αὐτούς, καὶ σάρκας πάντων, ἐλευθέρων τε 10 Καὶ ἐπεσα ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ δούλων, καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων.” 19 προσκυνῆσαι αὐτῷ. Καὶ λέγει μοι, “Ορα Καὶ εἶδον τὸ θηρίον, καὶ τὸν βασιλεῖς τῆς μή σύνδουλός σού εἰμι, καὶ τῶν ἀδελφῶν γῆς, καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν, συνηγμένα σου τῶν ἔχόντων τὴν μαρτυρίαν ὸησοῦ· ποιῆσαι τὸν πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου τῷ Ὀθεῷ προσκύνησον. Ἡ γὰρ μαρτυρία ἐπὶ τοῦ ἵππου, καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος ὸησοῦ ἐστίν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.” αὐτοῦ. 20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον, καὶ μετ’ 11 Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἡνεῳγμένον, καὶ αὐτοῦ ὁ ψευδοπροφήτης, ὁ ποιήσας τὰ ἴδον, ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθημένος ἐπ’ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησεν

τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ. Ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς, τῆς καιομένης ἐν θείῳ. (*Limnē Pyr g3041 g4442*) **21** Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν τὸν πόλεμον, ὃν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὡς ἡ ἐν τῇ ῥῷμφαιᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἄμμος τῆς θαλάσσης. **9** Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ ὑππον, τῇ ἐξελθούσῃ ἐκ τοῦ στόματος τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλωσαν τὴν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὅρνεα ἔχορτάσθησαν παρεμβολὴν τῶν ἀγίων, καὶ τὴν πόλιν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

20 Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς Ἀβύσσου, καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ. (*Abyssos g12*) **2** Καὶ ἐκράτησεν τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὃς ἐστιν Διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς, καὶ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη, **3** καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν Ἀβυσσον, καὶ ἔκλεισεν καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανήσῃ ἐτὶ τὰ ἔθνη, ἄχρι τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη μετὰ ταῦτα, δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον. (*Abyssos g12*) **4** Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτούς, καὶ κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τὸ θηρίον, οὐδὲ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον, καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν καὶ ἔβασιλευσαν μετὰ τοῦ Ἡριστοῦ χίλια ἔτη. **5** Οἱ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἔζησαν, ἄχρι τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. **6** Μακάριος καὶ ἄγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ! Ἐπὶ τούτων ὁ δεύτερος θάνατος οὐκ ἔχει ἔξουσίαν, ἀλλ’ ἔσονται ιερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἡριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσιν μετ' αὐτοῦ τὰ χίλια ἔτη. **7** Καὶ ὅταν τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη, **8** καὶ ἔθη, λυθήσεται ὁ Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, **9** καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἐθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσιν γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γάγγην καὶ Μαγγάγην, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν ἡγαπημένην. Καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτούς. **10** Καὶ ὁ διάβολος, ὁ πλανῶν αὐτοὺς, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ θείου, ὅπου καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (*aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442*) **11** Καὶ εἶδον θρόνον μέγαν λευκὸν, καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ, οὗ ἀπὸ τοῦ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τόπος οὐχ εὑρέθη αὐτοῖς. **12** Καὶ εἶδον τοὺς νεκρούς, τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικρούς, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ βιβλία ἡνοίχθησαν· καὶ ἄλλο βιβλίον ἡνεώχθη, ὃ ἐστιν τῆς ζωῆς. Καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. **13** Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκροὺς τοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ Ἀιδης ἔδωκαν τοὺς νεκροὺς τοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκρίθησαν ἔκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. (*Hadēs g86*) **14** Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ Ἀιδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. Οὗτος ὁ θάνατος ὁ δεύτερος ἔστιν, ἡ λίμνη τοῦ πυρός. (*Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442*) **15** Καὶ εἴ τις οὐχ εὑρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. (*Limnē Pyr g3041 g4442*)

21 Καὶ εἶδον οὐρανὸν καὶ γῆν **10** Καὶ ἀπήνεγκέν με ἐν ὅντεύματι ἐπὶ ὄρος

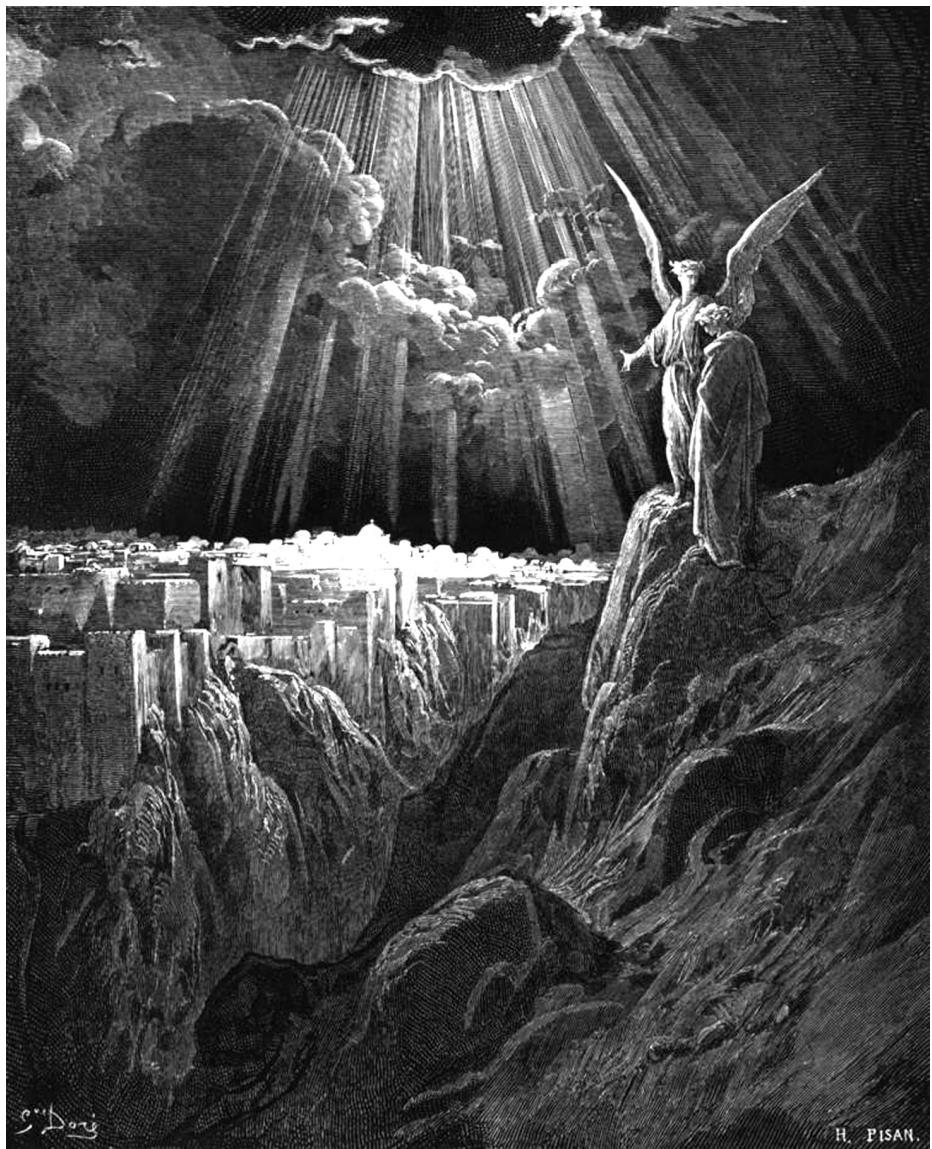
καινήν· ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ μέγας καὶ ψυχηλόν, καὶ ἔδειξέν μοι τὴν πόλιν ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθαν, καὶ ἡ θάλασσα τὴν ἀγίαν Ἱερουσαλήμ, καταβαίνουσαν ἐκ οὐκ ἔστιν ἔτι. **2** Καὶ τὴν πόλιν τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ ὅθεοῦ, **11** ἔχουσαν τὴν ἀγίαν, Ἱερουσαλήμ καινὴν, εἶδον τὴν δόξαν ἀπὸ τοῦ ὅθεοῦ. Ὁ φωστὴρ αὐτῆς καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἱάσπιδι τοῦ ὅθεοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην, κρυσταλλίζοντι, **12** ἔχουσα τεῖχος μέγα κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. **3** Καὶ καὶ ψυχηλόν, ἔχουσα πυλῶνας δώδεκα, ἥκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ θρόνου καὶ ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἀγγέλους δώδεκα, λεγούσης, “Ιδοὺ, ἡ σκηνὴ τοῦ ὅθεοῦ μετὰ καὶ ὄνόματα ἐπιγεγραμμένα, ἃ ἔστιν τῶν τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ’ αὐτῶν, δώδεκα φυλῶν υἱῶν Ἰσραήλ. **13** Ἀπὸ καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ἀνατολῆς πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ βορρᾶ ὁ ὅθεὸς ἔσται μετ’ αὐτῶν, **4** καὶ ἔξαλείψει πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ δυσμῶν πυλῶνες πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, τρεῖς, καὶ ἀπὸ νότου πυλῶνες τρεῖς. **14** καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι, οὕτε πένθος, Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχων θεμελίους οὕτε κραυγὴ, οὕτε πόνος, οὐκ ἔσται ἔτι. Τὰ δώδεκα, καὶ ἐπ’ αὐτῶν δώδεκα ὄνόματα πρῶτα ἀπῆλθαν.” **5** Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ Ἀρνίου. **15** ἐπὶ τῷ θρόνῳ, “Ιδοὺ, καινὰ ποιῶ πάντα.” Καὶ ὁ λαλῶν μετ’ ἐμοῦ εἶχεν μέτρον Καὶ λέγει μοι, “Γράψον, δτὶ οὗτοι οἱ λόγοι κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν, πιστοὶ καὶ ἀληθινοί εἰσιν.” **6** Καὶ εἶπεν καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς, καὶ τὸ τεῖχος μοι, “Γέγοναν! Ἐγὼ τὸ Ἀλφα καὶ τὸ Ω, αὐτῆς. **16** Καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Ἐγὼ τῷ διψῶντι καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς ὅσον τὸ πλάτος. Καὶ δῶσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς ἐμέτρησεν τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ δωρεάν. **7** Ο νικῶν κληρονομήσει ταῦτα, σταδίων δώδεκα χιλιάδων— τὸ μῆκος, καὶ καὶ ἔσομαι αὐτῷ ὅθεὸς, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι τὸ πλάτος, καὶ τὸ ψύχος αὐτῆς, ἵσα ἔστιν. υἱός. **8** Τοῖς δὲ δειλοῖς, καὶ ἀπίστοις, καὶ **17** Καὶ ἐμέτρησεν τὸ τεῖχος αὐτῆς, ἐκατὸν ἐβδελυγμένοις, καὶ φονεῦσι, καὶ πόρνοις, τεσσεράκοντα τεσσάρων πηχῶν, μέτρον καὶ φαρμάκοις, καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ ἀνθρώπου ὃ ἔστιν ἀγγέλου. **18** Καὶ ἦν ἡ πᾶσι τοῖς ψευδέσιν, τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ ἐνδώμησις τοῦ τείχους αὐτῆς ἵασπις, καὶ λίμνη τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ, ὃ ἔστιν ὁ ἡ πόλις χρυσίον καθαρὸν, ὅμοιον ύάλῳ θάνατος ὁ δεύτερος.” (*Limenē Pyr g3041 g4442*) **9** καθαρῷ. **19** οἱ θεμέλιοι τοῦ τείχους τῆς Καὶ ἥλθεν εἷς ἐκ τῶν ἐπτὰ ἀγγέλων, τῶν πόλεως παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι. ἔχοντων τὰς ἐπτὰ φιάλας, τῶν γεμόντων Ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος ἵασπις, ὁ δεύτερος τῶν ἐπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων, καὶ σάπφειρος, ὁ τρίτος χαλκηδών, ὁ τέταρτος ἐλάλησεν μετ’ ἐμοῦ λέγων, “Δεῦρο, δείξω σμάραγδος, **20** ὁ πέμπτος σαρδόνυξ, ὁ σοι τὴν νύμφην, τὴν γυναῖκα τοῦ Ἀρνίου.” ἔκτος σάρδιον, ὁ ἐβδομός χρυσόλιθος,

ό ὄγδοος βήρυλλος, οἱ ἔνατος τοπάζιον, ὅνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. 5
οἱ δέκατος χρυσόπρασος, οἱ ἑνδέκατος θύρανθος, οἱ δωδέκατος ἀμέθυστος. 21 Καὶ Καὶ νὺξ οὐκ ἔσται ἔτι, καὶ οὐκ ἔχουσιν
ἀνὰ εῖς ἔκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἐνὸς χρείαν φωτὸς λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου,
οἱ δώδεκα πυλῶνες δώδεκα μαργαρῖται, δτὶ Ἡρόκριος ὁ Ὀθόδης φωτίσει ἐπ’ αὐτούς,
ἀνὰ εῖς ἔκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἐνὸς καὶ βασιλεύσουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
μαργαρίτου. Καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως αἰώνων. (αιōn g165) 6 Καὶ εἰπέν μοι, “Οὗτοι
χρυσίον καθαρὸν ὡς ὕαλος διαυγής. 22 Καὶ οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί, καὶ ὁ Ἡρόκριος,
ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ, ὃ γὰρ Ἡρόκριος ὁ Ὀθόδης τῶν πνευμάτων τῶν προφητῶν,
Ὀθόδης ὁ Παντοκράτωρ ναὸς αὐτῆς ἐστιν, καὶ ἀπέστειλεν τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, δεῖξαι τοῖς
τὸ Ἀρνίον. 23 Καὶ ἡ πόλις οὐ χρείαν ἔχει δούλοις αὐτοῦ ἢ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει.” 7
τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης ἵνα φαίνωσιν “Καὶ ἴδού, ἔρχομαι ταχύ. Μακάριος ὁ τηρῶν
αὐτῇ, ἡ γὰρ δόξα τοῦ Ὀθοῦ ἐφώτισεν τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου
αὐτῆν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ Ἀρνίον. 24 τούτου.” 8 Κάγὼ Ἰωάννης ὁ ἀκούων καὶ
Καὶ περιπατήσουσιν τὰ ἔθνη διὰ τοῦ φωτὸς βλέπων ταῦτα. Καὶ ὅτε ἥκουσα καὶ ἔβλεψα,
αὐτῆς, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσιν ἔπεσα προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν
τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς αὐτήν. 25 Καὶ οἱ τοῦ ἄγγέλου τοῦ δεικνύοντός μοι ταῦτα. 9
πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας, Καὶ λέγει μοι, “Ὄρα μή σύνδουλός σού εἰμι
νὺξ γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ. 26 Καὶ οἴσουσιν τὴν καὶ τῶν ἀδελφῶν σου, τῶν προφητῶν, καὶ
δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἔθνῶν εἰς αὐτήν. τῶν τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου
27 Καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν πᾶν κοινὸν, τούτου. Τῷ Ὀθῷ προσκύνησον!” 10 Καὶ
καὶ ὁ ποιῶν βδέλυγμα καὶ ψεῦδος, εἰ μὴ οἱ λέγει μοι, “Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους
γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου, ὁ
Ἀρνίον.

καὶ πρὸς γὰρ ἐγγύς ἔστιν. 11 Ὁ ἀδικῶν,

22 Καὶ ἔδειξέν μοι ποταμὸν ὕδατος ἀδικησάτω ἔτι, καὶ ὁ ρυπαρὸς, ρυπανθήτω
ζωῆς λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἔκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Ὀθοῦ
καὶ τοῦ Ἀρνίου. 2 Ἐν μέσῳ τῆς πλατείας ἔκειθεν, ξύλον ζωῆς ποιοῦν καρποὺς
δώδεκα, κατὰ μῆνα ἔκαστον ἀποδιδοῦν τὸν καρπὸν αὐτοῦ, καὶ τὰ φύλλα τοῦ
ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἔθνῶν. 3 Καὶ πᾶν ἀποδιδοῦνται ἔκαστων ὡς τὸ ἔργον ἔστιν αὐτοῦ.
4 Καὶ πάσι τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν. 13 Ἐγὼ τὸ Ἀλφα καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ
ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. 14 Μακάριοι οἱ πλύνοντες τὰς στολὰς αὐτῶν, ἵνα ἔσται
ἡ ἔξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν.
5 Εξω οἱ κύνες, καὶ οἱ φάρμακοι, καὶ οἱ πόρνοι, καὶ οἱ φονεῖς, καὶ οἱ εἰδωλολάτραι,
καὶ πᾶς φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος. 16 Καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ

Ἐγὼ, ὉΙησοῦς, ἔπειμψα τὸν ἄγγελόν μου,
μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις.
Ἐγώ εἰμι ἡ ρίζα καὶ τὸ γένος Δαυίδ, ὁ
ἀστὴρ ὁ λαμπρός, ὁ πρωτεῖος.” 17 Καὶ τὸ
Πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν, “Ἐρχου!”
Καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω, “Ἐρχου!” Καὶ ὁ
διψῶν ἐρχέσθω, ὁ θέλων λαβέτω ὕδωρ
ζωῆς δωρεάν. 18 Μαρτυρῶ ἐγὼ παντὶ τῷ
ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ
βιβλίου τούτου: ἐάν τις ἐπιθῇ ἐπ’ αὐτά,
ἐπιθήσει ἐπ’ αὐτὸν ὁ Ὡθεὸς τὰς πληγὰς τὰς
γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. 19 Καὶ
ἐάν τις ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου
τῆς προφητείας ταύτης, ἀφελεῖ ὁ Ὡθεὸς τὸ
μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ ἐκ
τῆς πόλεως τῆς ἀγίας, τῶν γεγραμμένων
ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. 20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν
ταῦτα, “Ναί, ἔρχομαι ταχύ. Ἀμήν!” Ἐρχου,
Κύριε ὉΙησοῦ! 21 Ἡ χάρις τοῦ Ὡκυρίου
ὉΙησοῦ μετὰ τῶν ἀγίων. Ἀμήν!

Καὶ τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν, Ἱερουσαλήμ καινὴν, εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὅπὸ τοῦ ὸθεοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην, κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ θρόνου λεγούσης, “Ιδού, ἡ σκηνὴ τοῦ ὸθεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ ὸθεός ἔσται μετ' αὐτῶν,
Αποκαλύψις Ιωαννου 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Greek-Statistical-Restoration/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατα Λουκαν 8:31
Προς Ρωμαιους 10:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:3

Πραξεις 3:21
Πραξεις 15:18
Προς Ρωμαιους 1:25
Προς Ρωμαιους 9:5
Προς Ρωμαιους 11:36
Προς Ρωμαιους 12:2
Προς Ρωμαιους 16:27
Προς Κορινθιους Α 1:20
Προς Κορινθιους Α 2:6
Προς Κορινθιους Α 2:7
Προς Κορινθιους Α 2:8
Προς Κορινθιους Α 3:18
Προς Κορινθιους Α 8:13
Προς Κορινθιους Α 10:11
Προς Κορινθιους Β' 4:4
Προς Κορινθιους Β' 9:9
Προς Κορινθιους Β' 11:31
Προς Γαλατας 1:4
Προς Γαλατας 1:5
Προς Εφεσιους 1:21
Προς Εφεσιους 2:2
Προς Εφεσιους 2:7
Προς Εφεσιους 3:9
Προς Εφεσιους 3:11
Προς Εφεσιους 3:21
Προς Εφεσιους 6:12
Προς Φιλιππησιους 4:20
Προς Κολοσσαιεις 1:26
Προς Τιμοθεον Α 1:17
Προς Τιμοθεον Α 6:17
Προς Τιμοθεον Β' 4:10
Προς Τιμοθεον Β' 4:18
Προς Τιτον 2:12
Προς Εβραιους 1:2
Προς Εβραιους 1:8
Προς Εβραιους 5:6
Προς Εβραιους 6:5
Προς Εβραιους 6:20
Προς Εβραιους 7:17
Προς Εβραιους 7:21
Προς Εβραιους 7:24
Προς Εβραιους 7:28
Προς Εβραιους 9:26
Προς Εβραιους 11:3
Προς Εβραιους 13:8
Προς Εβραιους 13:21
Πετρου Α 1:23

Πετρου Α 1:25
Πετρου Α 4:11
Πετρου Α 5:11
Πετρου Β' 3:18
Ιωαννου Α 2:17
Ιωαννου Β' 1:2
Ιουδα 1:13
Ιουδα 1:25
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:9
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 5:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 7:12
Αποκαλυψις Ιωαννου 10:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 15:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 19:3
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατα Ματθαιον 18:8
Κατα Ματθαιον 19:16
Κατα Ματθαιον 19:29
Κατα Ματθαιον 25:41
Κατα Ματθαιον 25:46
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 10:17
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Λουκαν 10:25
Κατα Λουκαν 16:9
Κατα Λουκαν 18:18
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Ιωαννην 3:15
Κατα Ιωαννην 3:16
Κατα Ιωαννην 3:36
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 4:36
Κατα Ιωαννην 5:24
Κατα Ιωαννην 5:39
Κατα Ιωαννην 6:27
Κατα Ιωαννην 6:40
Κατα Ιωαννην 6:47
Κατα Ιωαννην 6:54
Κατα Ιωαννην 6:68

aīdios

Προς Ρωμαιους 1:20
Ιουδα 1:6

aiōn

Κατα Ματθαιον 12:32
Κατα Ματθαιον 13:22
Κατα Ματθαιον 13:39
Κατα Ματθαιον 13:40
Κατα Ματθαιον 13:49
Κατα Ματθαιον 21:19
Κατα Ματθαιον 24:3
Κατα Ματθαιον 28:20
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 4:19
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Μαρκον 11:14
Κατα Λουκαν 1:33
Κατα Λουκαν 1:55
Κατα Λουκαν 1:70
Κατα Λουκαν 16:8
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Λουκαν 20:34
Κατα Λουκαν 20:35
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 6:51
Κατα Ιωαννην 6:58
Κατα Ιωαννην 8:35
Κατα Ιωαννην 8:51
Κατα Ιωαννην 8:52
Κατα Ιωαννην 9:32
Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 11:26
Κατα Ιωαννην 12:34
Κατα Ιωαννην 13:8
Κατα Ιωαννην 14:16

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β' 4:17
Προς Κορινθιους Β' 4:18
Προς Κορινθιους Β' 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β' 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β' 2:16
Προς Τιμοθεον Α' 1:16
Προς Τιμοθεον Α' 6:12
Προς Τιμοθεον Α' 6:16
Προς Τιμοθεον Β' 1:9
Προς Τιμοθεον Β' 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλημονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α' 5:10
Πετρου Β' 1:11
Ιωαννου Α' 1:2
Ιωαννου Α' 2:25
Ιωαννου Α' 3:15
Ιωαννου Α' 5:11
Ιωαννου Α' 5:13
Ιωαννου Α' 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēsē

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43

Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6
Hadēs
Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α' 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
Ἄριθμοι 16:30
Ἄριθμοι 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειών Α' 2:6
Βασιλειών Β' 22:6
Βασιλειών Γ' 2:6
Βασιλειών Γ' 2:9
Ἰώβ 7:9
Ἰώβ 11:8
Ἰώβ 14:13
Ἰώβ 17:13
Ἰώβ 17:16
Ἰώβ 21:13
Ἰώβ 24:19
Ἰώβ 26:6

Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48

Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμίαι 1:12
Παροιμίαι 5:5
Παροιμίαι 7:27
Παροιμίαι 9:18
Παροιμίαι 15:11
Παροιμίαι 15:24
Παροιμίαι 23:14
Παροιμίαι 27:20
Παροιμίαι 30:16
Ἐκκλησιαστής 9:10
Ἄσμα Ἄσμάτων 8:6
Ἡσαΐας 5:14
Ἡσαΐας 7:11
Ἡσαΐας 14:9
Ἡσαΐας 14:11
Ἡσαΐας 14:15
Ἡσαΐας 28:15
Ἡσαΐας 28:18
Ἡσαΐας 38:10
Ἡσαΐας 38:18
Ἡσαΐας 57:9
Ἴεζεκιήλ 31:15
Ἴεζεκιήλ 31:16
Ἴεζεκιήλ 31:17
Ἴεζεκιήλ 32:21
Ἴεζεκιήλ 32:27
Ὀστέρ 13:14
Ἀμώς 9:2
Ἰωνᾶς 2:2
Ἀμβακούμ 2:5

Tartaroō

Πετρου Β' 2:4

Questioned

None yet noted

Mesopotamia

Haran

Mediterranean
Sea

Damascus

Babylon

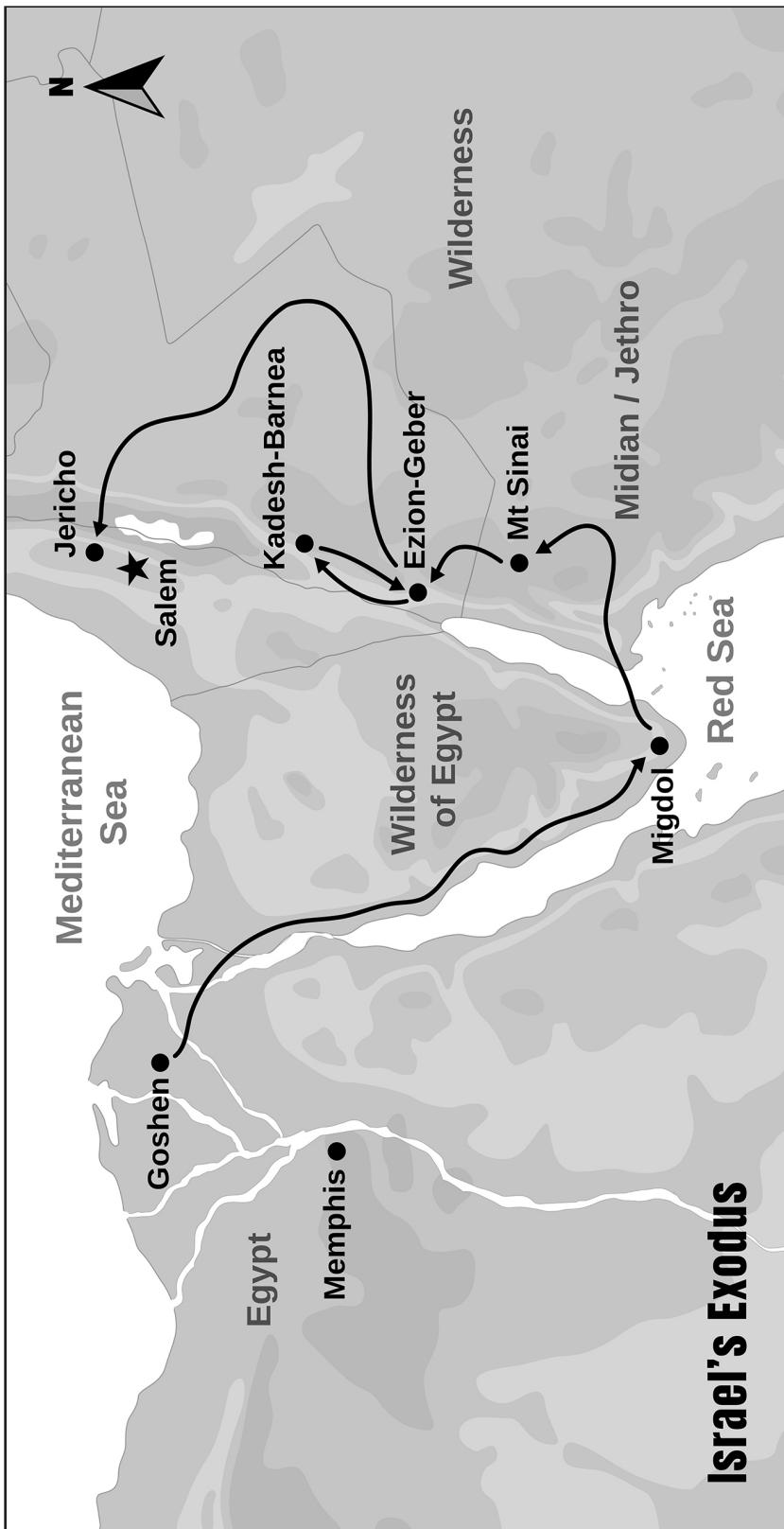
Salem

Egypt

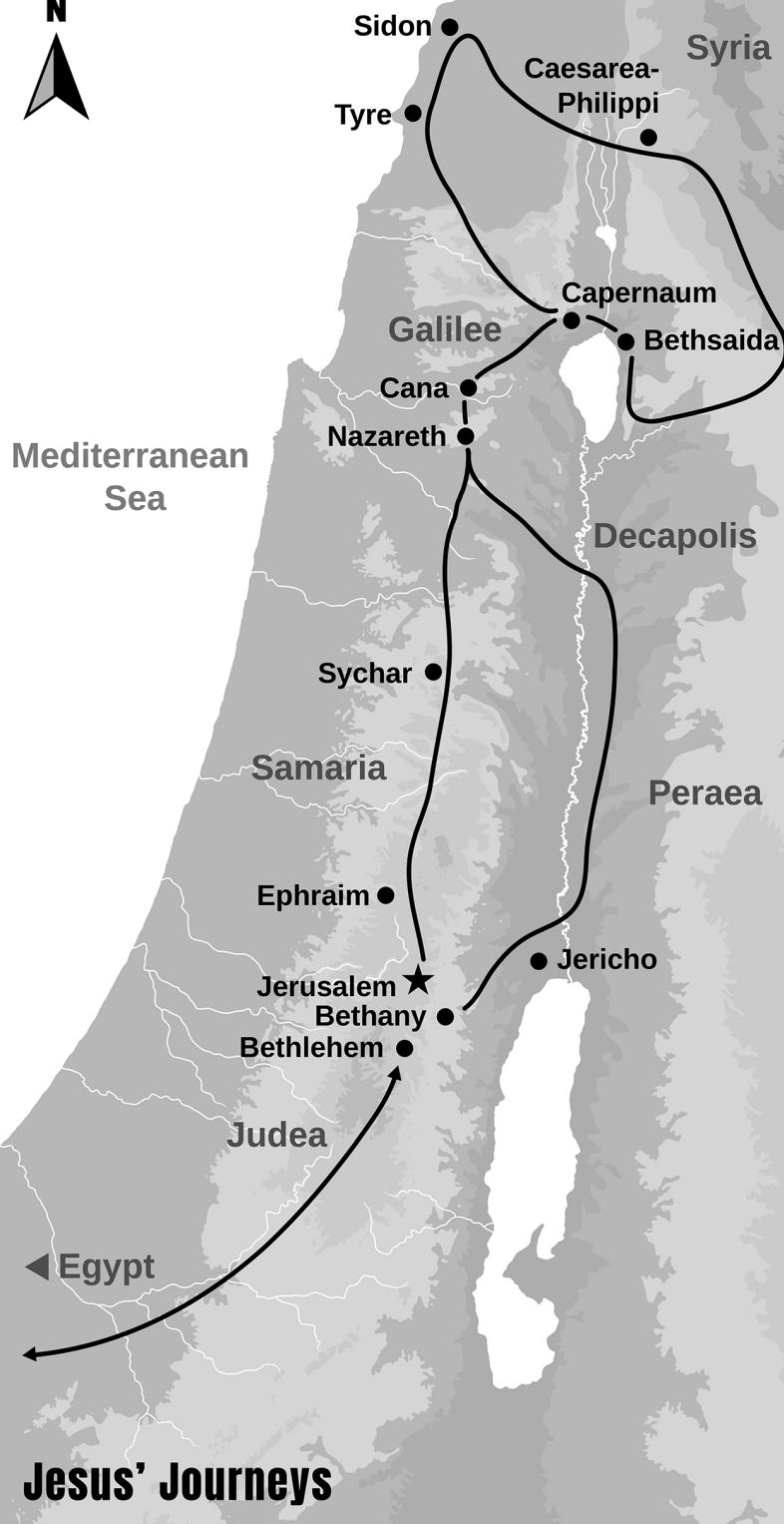
Persian
Gulf

Abraham's Journey

Πάστει καλούμενος, Αβραάμ, ύπαρκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τόπον δύνημελλεν λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος τοῦ ἔρχεται. - Προς Εφραίμονς 11.8

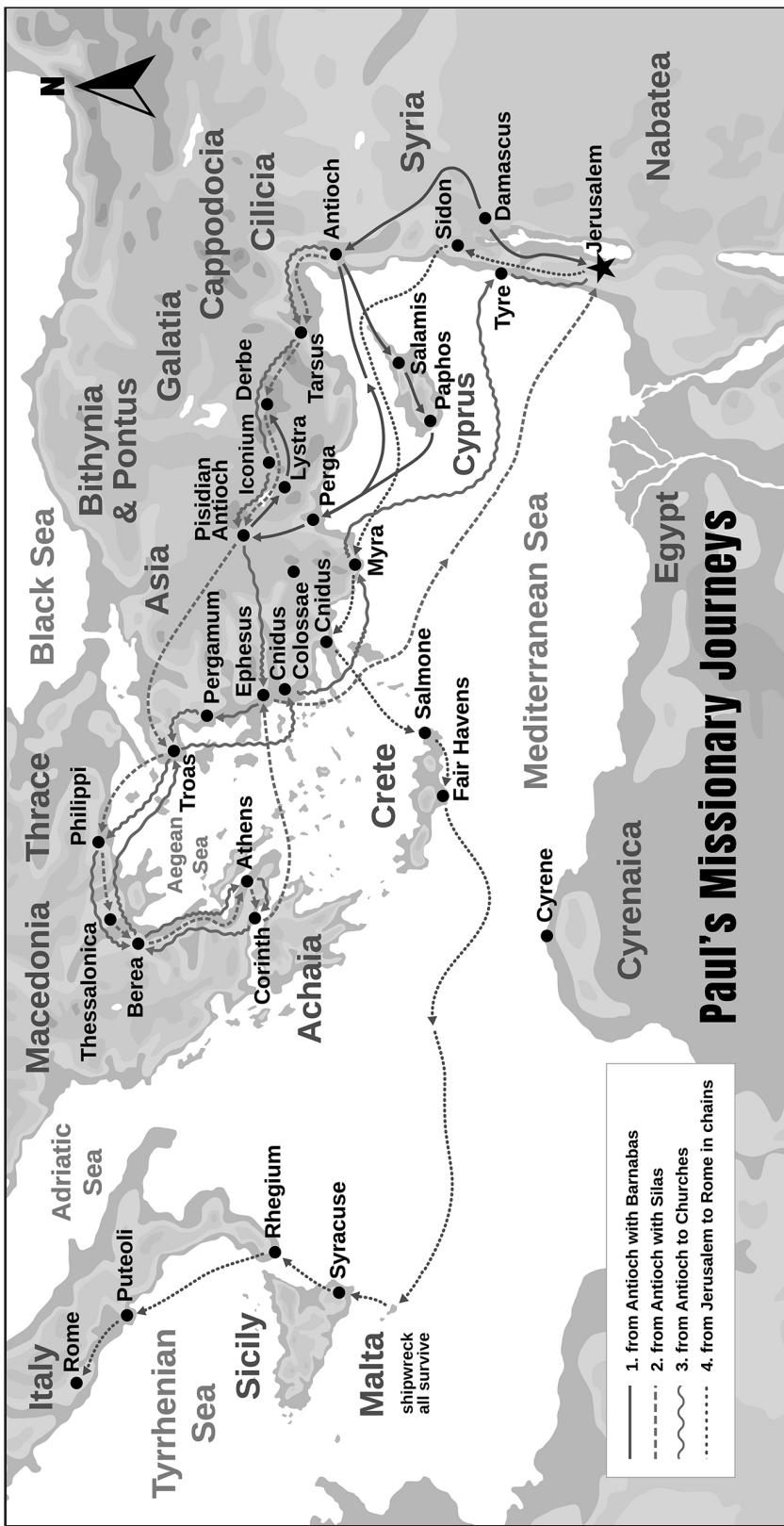

ώς δε ἐξαπέστειλεν φοραν τὸν λαόν αὐχ ὀδύνησεν αὐτὸν ὁ θεὸς ὅδον γῆς φυλακτοῦ ὅπτι ἔγνως ἡν εἶπεν γὰρ
δ θεός μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ιδόντι πολλεμόν καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον - "Εξόδος 13:17

Καὶ γέρος ὁ Γίώτς ταῦτα ἀνθρώπου οὐκ γίλθεν διακονοθήγανται, ἀλλὰ διακονοῦσσαν, καὶ δομναν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. - Κατὰ Μαρκὸν 10:45

Paul's Missionary Journeys

Παῦλος, δοῦλος ἔχριστοῦ Ἰησοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ, - Προς Ρωμαίους 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ►	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Πορευθέντες οὖν, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Γίου, καὶ τοῦ Αγίου Πνεύματος, - Κατά Ματθαίου 28:19

